

MIERCURI 10 FEBRUARIE 2010

PREZIDEAZĂ: DL PITTELLA

Vicepreședinte-

1. Deschiderea ședinței

(Ședința a fost deschisă la ora 08.30)

2. Cutremurul care a avut loc recent în Haiti (propuneri de rezoluție depuse): consultați procesul-verbal

3. Situația din Iran (propuneri de rezoluție depuse): consultați procesul-verbal

4. Situația din Yemen (propuneri de rezoluție depuse): consultați procesul-verbal

5. Traficul de persoane (propuneri de rezoluție depuse): consultați procesul-verbal

6. Rezultatul Summitului de la Copenhaga privind schimbările climatice (propuneri de rezoluție depuse): consultați procesul-verbal

7. Măsuri de executare (articolul 88 din Regulamentul de procedură): consultați procesul-verbal

8. Raportul de țară privind Croația pentru 2009 - Raportul de țară privind Fosta Republică Iugoslavă Macedonia pentru 2009 - Raportul de țară privind Turcia pentru 2009 (dezbateri)

Președinte. – Următorul punct se referă la declarațiile Consiliului și ale Comisiei privind:

– Raportul de țară privind Croația pentru 2009 [2009/2767(RSP)]

– Raportul de țară privind Fosta Republică Iugoslavă Macedonia pentru 2009 [2009/2768(RSP)]

– Raportul de țară privind Turcia pentru 2009 [2009/2769(RSP)]

Diego López Garrido, Președintele în exercițiu al Consiliului. – (ES) Dle președinte, aș dori să încep prin a reitera angajamentul ferm al Președinției în exercițiu a Consiliului pentru extinderea Uniunii Europene. În acest scop, vom urma direcția stabilită de consensul reînnoit asupra extinderii, aprobat la Consiliul European din decembrie 2006 și concluziile Consiliului din 8 decembrie 2009, care au fost, de asemenea, aprobate de Consiliul European.

După cum se subliniază în rezoluția Parlamentului, pe care o vom dezbate acum, prima jumătate a acestui an va fi esențială pentru negocierile cu Croația. Negocierile au ajuns în faza finală, dar mai rămân multe de făcut până când se poate ajunge la o concluzie reușită. Va trebui să analizăm capitole dificile precum cele privind concurența, pescuitul, drepturile judiciare și fundamentale, mediul și politica externă de securitate și de apărare. De asemenea, va trebui să închidem provizoriu unele capitole cu implicații financiare.

Prin urmare, ne așteaptă încă multă muncă. Noul comisar, Ștefan Füle, care mi-a fost coleg când eram ministru european – și aș dori să îi urez bun venit și să îl felicit pentru desemnarea sa – va fi extrem de ocupat cu subiectul extinderii în ceea ce privește Croația, deoarece, săptămâna viitoare, plănuim să susținem o conferință inițială interguvernamentală la nivel ministerial pentru a deschide capitolele privind pescuitul și mediul, două capitole foarte importante care, după cum vă puteți imagina, vor necesita un volum enorm de muncă și dedicație.

Vă rog să îmi permiteți să vă reamintesc concluziile privind Croația adoptate de Consiliu în decembrie. Deja le cunoașteți, dar aş dori să subliniez mai multe aspecte. Consiliul a lăudat Croația pentru eforturile considerabile pe care le-a depus în ultimul an și pentru progresele generale pe care le-a realizat. De asemenea, s-a referit la seria de măsuri financiare pentru negocierile de aderare a Croației și a remarcat că negocierile au intrat în faza finală.

Consiliul a subliniat că, pe baza progreselor deja realizate, Croația a trebuit să mai facă îmbunătățiri semnificative în domenii fundamentale precum sistemul judiciar, administrația publică și lupta împotriva corupției și a crimei organizate. Mai trebuie să garanteze drepturile persoanelor care aparțin minorităților, inclusiv întoarcerea refugiaților și condamnarea crimelor de război, pentru a realiza un istoric convingător în aceste domenii.

Consiliul a mai remarcat cooperarea Croației cu Tribunalul Penal Internațional pentru Fosta Iugoslavie, deși a considerat că sunt necesare eforturi suplimentare. Credem că putem îndeplini noi obiective în acest domeniu.

Firește, am salutat și semnarea unui acord de arbitraj referitor la litigiul privind frontiera dintre Croația și Slovenia. Acordul a fost semnat la 4 noiembrie la Stockholm și a fost ratificat de parlamentul croat la 20 noiembrie. Consiliul a încurajat Croația să fructifice aceste eforturi pentru a rezolva toate problemele bilaterale nesoluționate, în special litigiile privind frontierele.

De asemenea, Consiliul a salutat crearea în decembrie, doar în urmă cu o lună, a unui grup de lucru menit să elaboreze Tratatul de aderare a Croației. În final, punerea în aplicare a Parteneriatului de aderare revizuit va fi esențială pentru pregătirea integrării țării în UE. Cum am menționat anterior, ne așteaptă multă muncă.

Întrucât aceasta este o dezbatere comună privind Croația, Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei și Turcia, aş dori să evidențiez faptul că Balcanii de Vest sunt una dintre principalele priorități ale Uniunii Europene. Stabilitatea în regiunea respectivă este un aspect foarte important pentru noi, iar, în 2010, vom asista la mai multe momente de cotitură în tranziția regiunii: progresele în ceea ce privește cererile de aderare - cum am discutat deja - un nou impuls pentru rețeaua acordurilor de stabilizare și de asociere, cooperare regională mai strânsă și progrese în materie de liberalizare a regimului de vize.

Știm că perspectiva aderării la Uniune - ceea ce noi numim perspectiva europeană a Balcanilor de Vest - este cel mai important catalizator pentru stabilitate și reformă în aceste țări. Fără îndoială, este o perspectivă, una reală, dar nu este un drept automat.

Trecând la Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, aş dori să încep cu o sinteză a situației generale a țării și mă voi referi la rezoluția Parlamentului European, al cărei raportor a fost dl Zoran Thaler. Rezoluția prezintă foarte bine o situație dinamică, plină de posibilități pentru Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei. Evidențiază multe dintre provocările cu care se confruntă această țară: gradul ridicat de încălcare a legii, corupția, punerea în aplicare a recomandărilor Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa și ale Biroului pentru instituții democratice și drepturile omului, alocarea de fonduri pentru o descentralizare eficientă, accesul la justiție, o participare mai importantă a femeilor la viața politică, susținerea organizațiilor societății civile, o rată a șomajului constant ridicată, probleme de mediu etc.

Rezoluția subliniază importanța de a avea un orar pentru deschiderea negocierilor, precum și dorința comună de a găsi, cât mai repede posibil, o soluție acceptabilă pentru problema denumirii țării, care, după cum știți, face în prezent obiectul unui diferend cu Grecia.

Aş dori să formulez unele observații în legătură cu anumite evenimente la care vă referiți în rezoluție, precum alegerile locale din martie și aprilie – despre care OSCE a considerat că au îndeplinit standardele stabilite – cea de-a șasea reuniune a Consiliului de Stabilizare și de Asociere, organizată în iulie 2009, pe care am încheiat-o și care a evidențiat faptul că țara și-a îndeplinit cu adevărat angajamentele asumate în temeiul respectivului acord. Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei a continuat să își dezvolte relațiile cu Uniunea Europeană, acesta fiind motivul pentru care Comisia Europeană a afirmat că a realizat progrese reale și a recomandat deschiderea negocierilor de aderare.

În concluziile sale din decembrie trecut, Consiliul a recunoscut progresele menționate de Comisie și a fost de acord să revină asupra subiectului în următoarele câteva luni. Parlamentul European, după cum știți, a luat notă de aceste concluzii ale Consiliului din 8 decembrie 2009.

În afară de aceasta, la 19 decembrie, a intrat în vigoare regimul fără vize, în conformitate cu sistemul Schengen, pentru cetățenii Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei.

De asemenea, trebuie să menționăm mai multe puncte specifice referitoare la Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei: relațiile interetnice, diferențele de opinie dintre slavii Macedoniei în ceea ce privește „vechimea” țării și diferențele de opinie în ceea ce privește relațiile sale cu țările vecine. Toate aceste subiecte sunt reflectate în diferite secțiuni ale rezoluției Parlamentului.

În concluzie, aș dori să menționez că unele aspecte merită o atenție sporită, dincolo de simpla adoptare și aplicare a legilor; unele subiecte intră sub incidența Acordului-cadru de la Ohrid, unele sunt probleme pur naționale și unele se referă la țările vecine.

Instituțiile europene consideră că viitorul Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei presupune aderarea la Uniunea Europeană și că asemenea aspirații vor trebui să ia forma unei integrări naționale depline, în conformitate cu Acordul-cadru de la Ohrid. Aceasta este credința Uniunii Europene și va continua să fie.

În final, aș dori să profit de această ocazie pentru a examina mai amănunțit situația negocierilor Turciei și pentru a prezenta planurile Președinției spaniole pentru acest important subiect al extinderii.

Este important - și doresc să afirm acest lucru de la bun început - să continuăm negocierile cu Turcia, să continuăm derularea procesului. Profitând de realizările președințiilor precedente, sperăm să convingem pe toată lumea de necesitatea de a continua cât de mult putem acest proces.

Negocierile au intrat într-o fază despre care putem spune că este oarecum mai complicată sau mai problematică, care obligă Turcia să își sporească eforturile pentru îndeplinirea condițiilor stabilite. Ne așteptăm mai multe capitole de negociere dificile din punct de vedere tehnic. Cu toate acestea, este important - și, de asemenea, doresc să o spun de la bun început - ca Turcia să avanseze în ceea ce privește reformele recomandate de Uniunea Europeană.

În prezent, după cum o știe foarte bine noul comisar, activitatea tehnică se concentrează asupra a patru capitole de negociere: achiziții publice; concurență; siguranța alimentară, politica veterinară și fitosanitară; și politica socială și ocuparea forței de muncă. Trebuie să subliniem faptul că la fel de important este și capitolul privind energia, care a căpătat o relevanță specială în urma semnării Acordului de la Nabucco.

În ultima perioadă de sesiune, Parlamentul a susținut o dezbatere privind Turcia și, în special, democratizarea țării. Există un contrast între, pe de o parte, procesul inițiativei democratice, cum îl numește guvernul turc, și, pe de altă parte, anumite decizii îngrijorătoare precum hotărârea recentă a Curții Constituționale privind interzicerea unui partid politic, care a fost menționată aici și care este un subiect foarte sensibil.

Prin urmare, în ciuda progreselor realizate, sunt necesare eforturi suplimentare în mai multe domenii pentru a se asigura că Turcia îndeplinește pe deplin criteriile de la Copenhaga, domenii cum ar fi libertatea de exprimare, libertatea presei, libertatea religioasă de jure și de facto pentru toate comunitățile religioase, respectarea drepturilor de proprietate, drepturile sindicale, drepturile persoanelor care aparțin minorităților, controlul civil asupra armatei, drepturile femeii și ale copilului și măsurile împotriva discriminării și în favoarea egalității de gen. Acest lucru este reflectat atât în rezoluția Parlamentului, cât și în concluziile Consiliului din 8 decembrie.

Aș mai dori să menționez câteva alte aspecte din cadrul concluziilor Consiliului. De exemplu, Consiliul a subliniat că Turcia trebuie să se angajeze fără echivoc în relații de bună vecinătate și în soluționarea pașnică a litigiilor în conformitate cu Carta Organizației Națiunilor Unite, recurgând, dacă este necesar, la Curtea Internațională de Justiție. În acest context, Uniunea a îndemnat Turcia – la fel cum noi am făcut-o în reuniunile bilaterale cu Turcia – să evite orice amenințare, sursă de conflict sau acțiune care ar putea avea un efect negativ asupra relațiilor de bună vecinătate și asupra procesului de soluționare pașnică a litigiilor.

Consiliul a mai remarcat cu un profund regret că Turcia mai are de pus în aplicare Protocolul adițional la Acordul de asociere, așa-numitul Protocol de la Ankara, și că nu a realizat suficiente progrese în direcția normalizării relațiilor cu Republica Cipru.

În prima jumătate a anului 2010, în cadrul Consiliului de asociere și al Comisiei de asociere cu Turcia, vom avea ocazia de a evalua evoluția relațiilor noastre; va fi o bună ocazie de a analiza problemele semnificative, precum criteriile politice, progresele înregistrate în adaptarea legislației naționale și în aplicarea *acquis-ului comunitar*.

De asemenea, am planificat o serie de reuniuni de dialog politic la nivel ministerial, între liderii politici, care ne vor permite să privim relațiile noastre într-un context internațional mai vast. În acest sens, Consiliul se așteaptă ca Turcia să sprijine negocierile în curs în cadrul ONU privind subiectul pe care tocmai l-am

menționat, și anume problema Ciprului, în conformitate cu rezoluțiile relevante ale Consiliului de Securitate al ONU și cu principiile care stau la baza Uniunii Europene.

Dle președinte, doamnelor și domnilor, aștept cu nerăbdare să vă aud opiniile și voi răspunde oricăror observații sau întrebări pe care veți dori să mi le adresați.

Președinte. – Acum voi da cuvântul dlui comisar Füle. Aș dori, de asemenea, să îl felicit, deoarece este prima sa zi în funcție.

Ștefan Füle, membru al Comisiei. – Dle președinte, în primul rând, sunt încântat că prima mea misiune oficială de la preluarea, acum câteva ore, a funcției este aici, în Parlamentul European. De asemenea, cred că este de foarte bun augur că prima dezbatere în cadrul acestui Parlament, cu o nouă Comisie, se referă la extindere. În al treilea rând, sunt încântat că Parlamentul European și-a exprimat sprijinul ferm pentru extindere în trei rapoarte.

Rezoluțiile sunt dovada angajamentului Parlamentului European față de perspectivele de aderare ale Croației, Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei și Turciei. Acesta este un semnal clar că extinderea va continua să fie o prioritate importantă a Parlamentului European și, alături de colegii mei, voi depune toate eforturile pentru a favoriza această poveste de succes. Sunt foarte bucuros că prietenul meu, secretarul de stat López Garrido, tocmai a reconfirmat deplina susținere pentru acest proces în numele Consiliului și al Președinției.

În ceea ce privește Croația, apreciez raportul corect și echilibrat al Parlamentului și aș dori să-l felicit pe dl raportor Hannes Swoboda. Raportul subliniază progresele realizate de Croația în îndeplinirea criteriilor de aderare, dar, în același timp, recunoaște eforturile care sunt încă necesare pentru încheierea negocierilor. Raportul dumneavoastră consolidează astfel mesajele și susține munca întreprinsă de Comisie. Permiteți-mi să subliniez faptul că încă este posibilă încheierea negocierilor în 2010, cu condiția ca Croația să avanseze în îndeplinirea tuturor criteriilor de referință rămase. Mînea se află în mod clar pe terenul Croației.

Croația a avansat mult în ultimii ani, dar mai rămân provocări importante care trebuie abordate. Aici, împărtășim aceeași evaluare. Croația trebuie să se concentreze, în special, asupra continuării reformei sistemului judiciar și a administrației publice, asupra combaterii corupției și a crimei organizate, respectării drepturilor minorităților, inclusiv întoarcerea refugiaților, precum și proceselor pentru crime de război și cooperării totale cu Tribunalul Penal Internațional pentru Fosta Iugoslavie.

Suntem încurajați de recente evoluții în materie de combatere a corupției. Sperăm că examinarea neregulilor va duce la rezultate concrete. În ceea ce privește cooperarea cu TPII, care este o cerință fundamentală, procurorul șef Brammertz a confirmat că încă nu s-a realizat o cooperare deplină. Cu toate acestea, a recunoscut anumiți pași pozitivi făcuți recent, precum înființarea unui grup de acțiune menit să accelereze eforturile de investigare. Sper ca activitatea grupului de acțiune să producă în curând rezultate concrete. În final, acordul de arbitraj din noiembrie 2009 dintre Slovenia și Croația, privind abordarea problemei frontierei bilaterale, a oferit un nou impuls procesului de negociere, pe care, am convingerea, Croația va fi capabilă să îl valorifice, intensificându-și eforturile în vederea abordării problemelor nerezolvate.

În ceea ce privește Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, 2009 a fost un an bun pentru procesul de reformă. Datorită consensului politic între toate forțele politice principale, țara a fost în măsură să înregistreze progrese semnificative în domenii cheie. A îndeplinit liberalizarea vizelor, iar Comisia a putut să recomande deschiderea negocierilor de aderare. Sunt bucuros să observ că există un consens puternic între Parlament și Comisie în favoarea începerii negocierilor de aderare, în conformitate cu raportul constructiv și inovator al dlui Thaler. Acum, țara se confruntă cu provocarea de a menține impulsul reformei.

Deși țara a îndeplinit criteriile politice, mai sunt multe de realizat. O viziune comună asupra viitorului și un dialog politic eficient între forțele politice vor fi cruciale pentru asigurarea progresului. Sunt necesare eforturi permanente, în special pentru punerea în aplicare deplină a Acordului-cadru de la Ohrid și pentru îmbunătățirea relațiilor interetnice, asigurându-se statul de drept și o putere judecătorească independentă și urmărindu-se cu succes în justiție cazurile de corupție la nivel înalt.

Criza economică a afectat țara. Din păcate, această țară suferă deja de una dintre cele mai ridicate rate ale șomajului din Europa. Acum, mai mult decât oricând, sunt necesare o gestionare macroeconomică prudentă și măsuri active privind piața muncii pentru a stopa și, apoi, a reduce șomajul.

Ca și dumneavoastră, sunt convins că începerea negocierilor de aderare este esențială pentru menținerea impulsului reformei în această țară. Un efect la fel de important va fi adâncirea perspectivei europene în

întreaga regiune. Prin urmare, acest demers este în interesul strategic al Uniunii Europene. Acesta este mesajul pe care îl voi prezenta statelor membre și țărilor pentru a continua procesul.

În ceea ce privește Turcia, aș dori să îi mulțumesc raportoarei dumneavoastră, dna Oomen Ruijten, pentru eforturile permanente pe care le-a depus în slujba unei abordări corecte și echilibrate în raportul său privind Turcia. Comisia sprijină în continuare procesul de aderare a Turciei, întrucât acest proces dă un impuls puternic reformei politice și economice.

Eforturile care trebuie depuse pentru îndeplinirea criteriile politice rămân de cea mai mare importanță, în special, în ceea ce privește libertățile fundamentale. Mai multe reforme de referință s-au desfășurat în ultimul an. În urmă cu doar câțiva ani, unele dintre acestea păreau aproape imposibile. Săptămâna trecută a fost anulat protocolul de securitate care permitea armatei să intervină fără autorizație în cazul unor amenințări de securitate. Aceasta este o realizare de referință în relațiile civilo-militare. Vom urmări îndeaproape evoluția acestei concilierii. Prezentarea unui proiect de lege privind înființarea unei instituții independente pentru drepturile omului și mult așteptata strategie anticorupție, adoptată în principiu de guvernul turc la 21 ianuarie, sunt de asemenea niște acțiuni promițătoare.

Continuăm să sprijinim deschiderea spre democrație lansată de guvern. Succesul acestei inițiative cere participarea și sprijinul tuturor partidelor politice și al tuturor segmentelor societății. Cu toate acestea, Comisia își exprimă îngrijorarea față de decizia Curții Constituționale de a desființa partidul procurd reprezentat în parlament, și anume DTP. De asemenea, regretăm arestările care au avut loc în sud-est la sfârșitul lunii decembrie. Condamnăm atacurile teroriste care au avut loc în același timp. Niciuna dintre aceste evoluții nu încurajează efectiv punerea în aplicare cu succes a deschiderii democratice.

Hannes Swoboda, autor. – (DE) Dle președinte, în primul rând, aș dori să le mulțumesc cu căldură Consiliului și dlui Füle pentru declarații, în special pentru cele referitoare la Croația. Aceste declarații indică faptul că atât Consiliul, cât și Comisia sunt hotărâte să încheie acest proces cât mai repede cu putință. De asemenea, sunt de acord cu dl Füle că este posibil să încheiem negocierile cu Croația anul acesta, având în vedere reputația necesară și politicile corespunzătoare. Desigur, și Croația are răspunderea, în special, de a adopta măsurile decisive.

Aș dori să afirm că, până în prezent, Croația a realizat progrese considerabile, în special în lunile recente și mai ales în ceea ce privește corupția. Croația a arătat că nimeni nu e mai presus de lege sau scutit de măsuri de combatere a corupției. Acest lucru trimite un semnal important. Croația a mai ajuns la un acord cu Slovenia și a ratificat acordul destul de repede în parlament, ceea ce arată că există o determinare comună fermă de a îndeplini cerințele necesare. Sper ca același lucru să se întâmple în curând în Slovenia. Sunt convins că guvernul sloven sprijină pe deplin acordul și sper ca problemele politice interne să se poată rezolva în curând și ca acordul să se poată ratifica.

Cu toate acestea, mai trebuie să se depună eforturi în acest sens. Deja s-a evidențiat faptul că lupta împotriva corupției este un element important. Cu toate acestea, situația nu se va schimba peste noapte. Există mai multe probleme nerezolvate în acest domeniu, dar sunt sigur că guvernul și organismele publice relevante au voința de a continua această luptă fără a exercita o influență politică.

În ceea ce privește reforma puterii judecătorești, aceasta nu se referă doar la combaterea corupției, ci și la mai multe aspecte, cum ar fi formarea profesională a judecătorilor. Croația trebuie să adopte câteva măsuri în scopul instituirii unui sistem judiciar modern și sper că acest lucru se va întâmpla curând.

În ceea ce privește colaborarea cu Tribunalul Penal Internațional pentru Fosta Iugoslavie (TPII), dl Füle ne-a oferit o descriere precisă și complexă a situației. Dl Brammertz a asigurat Comisia pentru afaceri externe că se lucrează mult în acest sens. Trebuie doar să se găsească unele documente referitoare la cazul împotriva generalului Gotovina, dar însuși dl Brammertz a spus că nu știe dacă aceste documente încă există sau dacă au fost deja distruse. Se poate ca unele dintre acestea să nici nu fi existat vreodată. Cu toate acestea, sper ca Croația să facă tot ceea ce-i stă în putință în acest sens. Mi-aș dori ca grupul de acțiune menționat de dl Füle să beneficieze de un sprijin larg din partea unor experți din alte țări, fără să se dea o aprobare automată în avans pentru eforturile depuse de Croația. Dar cred că s-au înregistrat multe progrese în acest domeniu. Sper că cele câteva puncte minore nerezolvate vor fi soluționate în următoarele câteva săptămâni sau luni pentru a-l convinge pe dl Brammertz că dispune de o cooperare totală.

De asemenea, s-au realizat multe în ceea ce privește întoarcerea refugiaților sau a persoanelor strămutate în interiorul țării. Mai există câteva probleme de detaliu care sunt relativ dificil de rezolvat. Când oamenii au fugit din case care nu le aparțineau, unde locuiau cu chirie, precum locuințele sociale care au existat în fosta

Iugoslavie, este dificil să li se organizeze întoarcerea și să li se asigure din nou o casă. Deși multe persoane doresc să se întoarcă în principiu, din cauza crizei economice și a șomajului, atunci când ajung în regiuni în care deja există niveluri ridicate ale șomajului, s-ar putea ca întoarcerea lor într-un număr atât de mare să nu fie de fapt un demers practic.

Este adevărat că s-au realizat multe progrese în acest domeniu. Sunt convins că guvernul actual și, sper, și opoziția vor coopera pentru adoptarea măsurilor finale. În ultimele luni, în Croația, a devenit din ce în ce mai clar că o abordare comună a problemelor europene este un factor decisiv. Trebuie să existe o determinare generală de a rezolva problemele existente și, în ciuda diferențelor interne, de a lămuri faptul că acest drum duce în Europa și că Croația trebuie să ajungă acolo cât mai curând cu putință.

(Aplauze)

Zoran Thaler, autor. – (SL) Anul 2009 a fost un an bun pentru statul candidat Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei (FYROM). Comisia Uniunii Europene a confirmat acest lucru, precum și cele două Președinții în exercițiu, atât cea suedeză, cât și cea spaniolă. Și eu am afirmat acest lucru în proiectul meu de raport.

Autoritățile de la Skopje au abordat și au îndeplinit prioritățile cheie ale parteneriatului de aderare, cunoscute în general sub denumirea de criterii de referință. În al doilea rând, FYROM a fost prima țară din regiune care s-a conformat tuturor cerințelor privind liberalizarea vizelor. Liberalizarea vizelor s-a realizat în iulie anul trecut, iar regimul fără vize a intrat în vigoare la 19 decembrie. Și-a rezolvat litigiul privind frontiera cu Kosovo și a cooperat cu succes la inițiativele regionale, precum CEFTA și Procesul de cooperare în sud-estul Europei. De asemenea, a cooperat cu succes cu Tribunalul Penal Internațional pentru Fosta Iugoslavie, de la Haga. Săptămâna trecută, parlamentul FYROM a adoptat o rezoluție privind Srebrenica.

Ce încercăm să realizăm în cadrul Parlamentului cu această rezoluție și cu raportul meu privind progresele realizate de FYROM? Înainte de toate, dorim să ajutăm. Dorim să ajutăm FYROM să avanseze pe calea stabilității spre Uniunea Europeană. Ar trebui să ne amintim că FYROM a fost singura fostă republică iugoslavă care a evitat cu succes războaiele lui Milošević.

În al doilea rând, dorim să ajutăm statul membru, Grecia, și, prin aceasta, întreaga Uniune Europeană, fiindcă trebuie să reținem că orice țară se dezvoltă doar în măsura în care se dezvoltă și țările sale vecine. Acesta este un fapt empiric, care poate fi dovedit. De aceea, îi invit pe prietenii noștri din Grecia, stat membru al UE, să încerce să rezolve această problemă alături de guvernul de la Skopje și să își relaxeze abordarea la nord de granițele sale. Invit Grecia să fie un lider adevărat, corect și deschis, un mentor și un sponsor al Balcanilor. Balcanii de azi au nevoie de acest lucru.

În acest sens, aș dori să salut în mod special Agenda 2014, o inițiativă elaborată de noul guvern grec al dlui Papandreou. Bravo pentru această inițiativă! Sunt alături de Grecia. Să facem tot ceea ce ne stă în putință pentru a realiza acest obiectiv. Să ne exprimăm solidaritatea atât față de Grecia, stat membru al UE, cât și față de FYROM. Solidaritatea trebuie să fie reciprocă.

Trebuie să ținem seama de faptul că Balcanii sunt ca o plimbare cu bicicleta. Cât timp se mișcă, cât timp pedalează, totul este mai mult sau mai puțin în ordine, dar, dacă se oprește, dacă există un blocaj, dacă ajunge într-un impas, cădem, cu toții ne vom prăbuși. Dacă ne-am opri acum, pacea, stabilitatea, securitatea și coeziunea socială s-ar năru.

În concluzie, permiteți-mi să mai subliniez un singur fapt: FYROM este stat candidat din 2005. Cu toții trebuie să fim conștienți de consecințele deciziilor sau absenței deciziilor noastre. Ori de câte ori vizitez Skopje, mereu le spun clar și răspicat autorităților că au responsabilitatea de a găsi o soluție cu Grecia, vecinul lor.

Prin urmare, să facem un apel către autoritățile de la Skopje, Atena și Sofia, precum și către Președinția spaniolă, dl comisar Füle, Înaltul Reprezentant pentru afaceri externe Ashton și Parlament: să facem totul, fiecare în limita competențelor sale, pentru a contribui la rezolvarea acestei probleme. Astfel putem construi o regiune a Balcanilor diferită și mai bună decât cea pe care am observat-o în ultimii 20 de ani.

Ria Oomen-Ruijten, autoare. – (NL) Permiteți-mi să încep prin a-i adresa un salut călduros dlui comisar Füle: felicitări pentru desemnare și anticipez cu bucurie o colaborare solidă cu dumneavoastră.

Dle președinte, aș dori să le mulțumesc tuturor colegilor mei deputați, ale căror contribuții constructive la raport au făcut posibil să ajungem la un consens în majoritatea domeniilor. Aș mai dori să reiterez că obiectivul

meu, ca raportoare pentru acest Parlament, este acela de a face cunoscută o situație în care transmitem un mesaj clar, echilibrat și coerent. Cred că putem face acest lucru doar dacă găsim o majoritate vastă împreună.

De fapt, am trei mesaje pentru Turcia. În primul rând, și așa începe și raportul, avem dezbateră deschisă, apoi constituția și aplicarea legii. Voi începe cu dezbateră deschisă, deschiderea democratică. Dintr-un punct de vedere complet obiectiv, salutăm dezbateră vastă care a fost inițiată de guvernul turc anul trecut în ceea ce privește drepturile curzilor, alevi, rolul armatei și așa mai departe.

Cu toate acestea, dle președinte, hotărârea Curții Constituționale din decembrie a asigurat că vor mai avea loc alte atacuri teroriste. A existat un val de arestări în rândul membrilor Partidului Societății Democratice (DTP), amenințarea arestării planând încă asupra membrilor parlamentului turc. În consecință, este foarte posibil ca dezbateră deschisă și pozitivă care a avut loc din vară să ajungă la un final prematur. Desigur, dle președinte, ca reprezentant al poporului, respect verdictele juridice, dar înțeleg și afirmația Curții Constituționale despre interzicerea partidelor politice, conform căreia Turcia ar trebui să abordeze cu entuziasm recomandările Consiliului Europei și ale Comisiei de la Veneția. Prin urmare, solicit Turciei să se angajeze pe acest drum pentru a se asigura că nu va mai apărea o asemenea situație nefericită.

Dle președinte, acest lucru mă trimite la un alt verdict al Curții, și anume anularea legii prin care se limitează jurisdicția tribunalului militar. Ca parlamentari, nu suntem în măsură să criticăm hotărârea, dar, din nou, aceasta demonstrează faptul că baza acestor hotărâri, constituția, este inadecvată, în sensul că – și trebuie să o formulez cu atenție – în orice caz, oferă temeuri pentru adoptarea unor astfel de hotărâri. De aceea, cu toții adresăm încă o dată Turciei solicitarea de a propune, fără întârziere, o revizuire a constituției sale, fiindcă acesta este singurul lucru care poate genera reformele reale atât de necesare pentru modernizarea societății turce.

Dle președinte, al treilea punct esențial pe care doresc să îl evidențiez se referă la aplicarea și asigurarea respectării legislației care a fost adoptată. În domeniul drepturilor femeilor, al libertății religioase și al maltratării persoanelor suspectate de infracțiuni, trebuie, de asemenea, ca standardele stabilite să se respecte pe întregul teritoriul Turciei. Dle președinte, solicit, prin urmare, să se acorde o atenție suplimentară asigurării respectării legii.

Revin acum la amendamente. În ceea ce privește Ciprul, am încercat să ajung la un compromis clar și extins cu raportorii alternativi. Turcia trebuie să știe că protocolul suplimentar care a fost convenit trebuie acceptat fără întârziere. La punctul 34, am solicitat tuturor părților să asigure găsirea unei soluții în ceea ce privește divizarea Ciprului. Astfel, prin acest punct, solicit în mod special Turciei să transmită semnale pozitive.

Dle președinte, la un nou punct 48, subliniem faptul că ambii conducători trebuie încurajați să găsească în curând o soluție pentru insulă. Acest lucru este absolut necesar. I-aș spune dnei Cornelissen că, deși amendamentul dumneavoastră referitor la violența împotriva femeilor este probabil oarecum superfluu, Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) îl va sprijini, conform așteptărilor.

Dle președinte, în final, aș dori să reiterez că, și în acest an, obiectivul meu este acela de a elabora un raport care transmite un mesaj foarte clar, care să fie critic, dar și echilibrat. Cred cu tărie că, dacă vom adopta acest raport cu o largă majoritate, vom găsi, de asemenea, o soluție adecvată pentru Turcia, în scopul modernizării acesteia și al prosperității pentru toți cetățenii ei.

Bernd Posselt, în numele Grupului PPE. – (DE) Dle președinte, avem așteptări clare din partea Consiliului și a Comisiei. Ne așteptăm ca negocierile cu Croația să se încheie, iar negocierile cu Macedonia să înceapă în acest an. Aceasta înseamnă recunoașterea faptului că politica privind minoritățile din aceste două țări este mai bună decât cea din multe alte state membre ale Uniunii Europene și că toate minoritățile și grupurile etnice din ambele țări sunt reprezentate în guvernele lor. Dle Füle, chestiunea întoarcerii refugiaților, dacă îmi scuzați formularea, a fost abordată de Croația într-un mod care ar putea servi drept model pentru alte state. Prin urmare, aș dori să precizez clar că ar trebui, desigur, să le explicăm acestor țări faptul că mai au de depus eforturi. Cu toate acestea, este total inacceptabil să se spună că minge se află doar în terenul Croației. Croația a ratificat acordul privind frontierele și aș dori să mă raliez apelului făcut de dl Swoboda parlamentului sloven de a face același lucru. Consiliul mai are de deschis trei capitole de negociere. Aș dori să îi solicit reprezentantului spaniol al Consiliului de Miniștri să se asigure că acestea se vor deschide în timpul Președinției spaniole. Acest lucru va permite Croației, dacă este tratată în mod corect, să își încheie negocierile în acest an.

În ceea ce privește blocajul îngrozitor al Macedoniei din cauza numelui, nici în acest caz, minge nu se află doar în terenul Macedoniei. În schimb, responsabilitatea îi revine statului membru al UE care a instituit un

blocaj care contravine legislației internaționale. Aș dori să clarific în acest moment că UE trebuie să aibă un comportament credibil, cu alte cuvinte, trebuie să solicităm anumite lucruri de la alții, dar trebuie, de asemenea, să ne respectăm standardele, altfel ne vom pierde toată credibilitatea. Cred că este important ca în acest an, după un parcurs lung și dificil, să vizăm votul privind Croația în cadrul Parlamentului. Apoi, pot veni observatori aici, la fel cum au venit și au fost primiți de noi observatorii cehi, sloveni și maghiari. Sper că vor putea avea loc alegeri europene în Croația fie anul viitor, fie peste doi ani și că deputații croați ni se vor alătura aici, în Parlament, și ne vor ajuta să pregătim aderarea altor state din sud-estul Europei, începând cu Macedonia.

Kristian Vigenin, în numele Grupului S&D. – (BG) Dle președinte, dle Füle, doresc să vă felicit și eu pentru desemnarea ca nou membru al Comisiei Europene și să spun că, de fapt, poate fi un semn important faptul că prima dezbatere din acest Parlament care implică noua Comisie este asupra extinderii.

De fapt, nu trebuie să reiterăm că extinderea a devenit și s-a dovedit a fi una dintre cele mai de succes politici ale Uniunii Europene. Vă urez mult succes. Parlamentul nostru va face tot posibilul să vă sprijine în aceste eforturi deoarece noi, Parlamentul European, suntem de fapt cei mai fermi susținători ai extinderii acestei regiuni de securitate, de prosperitate și de drepturi cetățenești, care este Uniunea Europeană.

În acest sens, cred că declarațiile celor trei raportori au scos în evidență munca deosebită depusă de către Comisia pentru afaceri externe și de către ei personal. Doresc să îi felicit pentru acest succes și să spun că cele trei rapoarte pe care le discutăm azi au fost adoptate de către o majoritate enormă în Comisia pentru afaceri externe. Cred că acest lucru se va întâmpla și azi.

Doresc să subliniez că intenționăm să folosim aceste rapoarte pentru a da un semnal foarte clar și celor trei țări, chiar dacă dezbateră generală ne va dilua probabil mesajele într-o anumită măsură, că ne vom dedica în continuare procesului, dar că există aspecte care nu pot fi evitate și pe care cele trei țări trebuie să le abordeze. Acestea sunt în principal legate de faptul că Parlamentul European nu poate și nu va închide ochii la o serie de probleme legate de îndeplinirea criteriilor de la Copenhaga, sprijinind protecția drepturilor fundamentale, libertatea mass-media și libertatea de asociere, precum și protecția drepturilor minorităților, bunele relații de vecinătate etc.

Aș dori să mă opresc pe scurt la trei aspecte care, după părerea mea, sunt de o importanță fundamentală pentru avansarea procesului de aderare a celor trei țări. În primul rând, în ceea ce privește Croația, este clar că drumul spre aderare este deja deschis. Acordul la care s-a ajuns cu Slovenia este extrem de important, dar invităm la ratificarea acestuia cât mai curând, astfel încât să se permită încheierea negocierilor cu Croația la sfârșitul acestui an.

În ceea ce privește Macedonia, sperăm ca Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei să demonstreze flexibilitatea necesară. De asemenea, sperăm ca noul guvern grec să găsească o soluție pentru problema numelui, ca să putem stabili o dată, în acest an, pentru începerea negocierilor cu Macedonia.

În ceea ce privește Turcia, problema Ciprului nu poate fi evitată. Până ce nu se avansează în legătură cu acest punct, Turcia nu poate spera să realizeze progrese substanțiale în procesul de integrare.

Ivo Vajgl, în numele Grupului ALDE. – (SL) Prin rezoluția referitoare la Croația, pe care Parlamentul o va adopta aici, azi, vom recunoaște că această țară a făcut progrese în ceea ce privește îndeplinirea criteriilor de aderare la Uniunea Europeană, realizarea unor reforme democratice și armonizarea legislației sale cu cerințele *acquis-ului comunitar*. Aceasta plasează Croația în mod ferm în vârful listei țărilor cu perspective de a deveni membre cu drepturi depline ale Uniunii Europene. De asemenea, oferă posibilitatea încheierii negocierilor cu Croația în acest an, după cum am afirmat în raportul nostru.

Suntem foarte încântați să remarcăm faptul că dna Kosor, noul prim-ministru croat, a luat măsuri repede și cu succes în domeniile în care am întâmpinat cele mai mari obstacole până în prezent: în lupta împotriva corupției și a crimei organizate, în punerea în aplicare a unui program de reformă administrativă, în abordarea crimelor de război și în asigurarea protecției juridice sau constituționale pentru minorități etnice sau alte minorități.

Prin semnarea unui acord de arbitraj privind frontierele cu țara vecină Slovenia, noul guvern croat nu doar a eliminat un obstacol din procesul de negociere, ci a și pavat calea pentru rezolvarea altor probleme. Este important ca Croația să continue să abordeze litigiile frontaliere cu ceilalți vecini ai săi și să asigure că aceste negocieri se desfășoară cu bună credință și în conformitate cu principiul *pacta sunt servanda*.

Ar mai trebui să subliniez că această rezoluție, care a fost redactată sub îndrumarea excelentă a colegului meu și a raportorului Hannes Swoboda, a mai evidențiat, într-un mod obiectiv și pozitiv, domeniile

problematică în care Croația mai are multe de făcut. Enumerând doar câteva, acestea cuprind cooperarea cu Tribunalul de la Haga, eforturile depuse până în prezent în legătură cu urmărirea în justiție a corupției, restructurarea economiei și a finanțelor și un angajament mai sporit și o sinceritate mai mare în eliminarea obstacolelor din calea întoarcerii populației sârbe a Croației. Croația este și țara lor natală.

Rapoartele pozitive privind progresele Croației și ale FYROM ar trebui, de asemenea, să fie privite ca un semnal categoric al deschiderii UE spre extindere pentru toate țările din Balcanii de Vest și ca o confirmare a angajamentelor pe care ni le-am asumat față de aceste țări, inclusiv față de Turcia, cu condiția ca acestea să îndeplinească toate criteriile relevante. Dar aceasta depinde în primul rând de ele. Permiteți-mi să închei prin a-i ura dlui Füle, noul nostru comisar, numai succese. Știu că va face o treabă excelentă.

Franziska Katharina Brantner, în numele Grupului Verts/ALE. – Dle președinte, în numele Grupului Verts/ALE aș dori, în primul rând, să-i urez un bun venit călduros în Parlament dlui Füle ca nou membru al Comisiei. Ne bucurăm că vom lucra cu dumneavoastră și așteptăm cu plăcere o viitoare cooperare cu dumneavoastră. De asemenea, aș dori să îi mulțumesc dlui Swoboda pentru buna cooperare la raportul privind Croația. Cred că a existat o cooperare bună în cadrul procesului și le mulțumesc colegilor mei.

Aș dori să mai spun numai că am fi preferat să fi avut dezbateră în bloc, pentru a analiza toate cele trei țări, dar în secțiuni diferite, de dimineață. Credem că această abordare ar fi fost mai logică decât să le fi tratat împreună, dar aceasta este o observație secundară.

în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană este în favoarea aderării rapide a Croației la Uniunea Europeană și salutăm cu bucurie progresul rapid pe care l-a înregistrat această țară. Aderarea rapidă a Croației va transmite întregii regiuni a Balcanilor de Vest un semnal important privind politica de securitate. Înseamnă că promisiunea integrării, pe care șefii de stat și de guvern europeni au adresat-o la Salonul tuturor țărilor din Balcanii de Vest, este încă valabilă. Credibilitatea și validitatea acestei promisiuni reprezintă un enorm stimulent pentru toate statele din regiune, în vederea implementării unor reforme cuprinzătoare care vor spori securitatea, stabilitatea și prosperitatea acestor țări.

Este important să se precizeze că, în Croația, funcția publică trebuie să se consolideze și să devină mai transparentă. Factorul decisiv aici nu este doar adoptarea unei noi legislații ci, înainte de toate, aplicarea administrativă a legilor. Noi, membrii Grupului Verts/ALE, am dori să observăm rezultate mai bune în acest domeniu. Credem că singura soluție la problemele de corupție și crimă organizată este punerea în aplicare constantă a unor legi și directive noi. Același lucru este valabil și pentru puterea judecătorească și pentru capitolul deosebit de important referitor la sistemul judiciar, care încă nu a fost negociat. Anunțurile făcute de guvernul croat sunt un lucru pozitiv, dar acestea trebuie urmate de acțiuni care generează îmbunătățiri *de facto* ale condițiilor din cadrul tribunalelor. Am dori ca și în acest domeniu să observăm mai multă transparență și mai puțină influență politică.

Din acest motiv, propunem patru amendamente, pentru care aș dori să vă încurajez să votați. Primul se referă la lupta împotriva corupției. Am dori includerea, în special, a sectorului construcțiilor și al urbanismului, deoarece în aceste domenii sunt acordate cele mai mari contracte publice.

În al doilea rând, am dori să se introducă, la punctul 19, o referire la faptul că situația homosexualilor și a lesbienelor este nesatisfăcătoare. Au avut loc atacuri repetate asupra persoanelor din aceste grupuri minoritare. Am primit acum asigurări din partea guvernului croat că unele dintre aceste cazuri sunt investigate. Credem că acesta este un semn pozitiv și am dori să încurajăm autoritățile croate să accelereze punerea în aplicare a legii împotriva discriminării.

Închei prin a evidenția că nu avem nicio viziune pentru o nouă politică energetică pentru Croația. Prin urmare, vă invităm să susțineți amendamentul 7 pe care l-am propus. Așteptăm cu bucurie integrarea neîntârziată a Croației în Uniunea Europeană.

Charles Tannock, în numele Grupului ECR. – Dle președinte, Grupul CRE susține extinderea Uniunii Europene. Nu numai că vedem beneficii semnificative într-o piață unică mai vastă, ci vizăm - spre deosebire de unii deputați din acest parlament - și o diluare a ambiției federaliste din sânul Uniunii Europene. Însă statele candidate trebuie să fie supuse unor standarde riguroase și severe în conformitate cu criteriile de la Copenhaga.

Prin urmare, susținem pe deplin abordarea exigentă a Comisiei față de pregătirea statelor candidate pentru aderare și dorința sa de a învăța din lecțiile extinderilor precedente, în special din cea mai recentă cu Bulgaria și România, unde au existat probleme nesoluționate în domeniile crimei organizate și corupției. Croația, alături de Islanda - dacă va fi aprobată ca stat candidat - este fără îndoială țara cea mai pregătită să adere la

Uniunea Europeană, iar aderarea sa va contribui la stabilizarea Balcanilor de Vest. Deși recunoaștem că un litigiu frontalier cu Slovenia mai este de soluționat, nu credem că se poate permite întârzierea integrării Croației din cauza litigiilor bilaterale. La urma urmelor, Italia nu a împiedicat aderarea Sloveniei, în ciuda litigiilor de la momentul respectiv privind frontierele și minoritățile.

Conform explicațiilor din raportul Comisiei, Croația a realizat, de asemenea, progrese substanțiale în îndeplinirea criteriilor de referință privind negocierile, iar angajamentul țării față de cerințele UE rămâne solid. De asemenea, Macedonia se îndreaptă acum spre aderare și salutăm cu căldură liberalizarea vizelor pentru UE, proces încheiat și de Serbia și Muntenegru, și sprijinim solicitările imediate adresate acum Consiliului de a permite deschiderea negocierilor de aderare a Macedoniei.

Grupul ECR consideră că litigiul aproape comic cu Grecia în legătură cu denumirea ar trebui să fie soluționat în mod rațional și rapid. Președintele Ivanov a contribuit la stimularea ambițiilor Macedoniei și sperăm că cererea sa de a se întâlni cu noul președinte reales al Greciei va fi satisfăcută în spiritul prieteniei și al relațiilor de bună vecinătate. Între timp, cererea de aderare la UE a Turciei rămâne problematică, mai ales în domeniul drepturilor omului. Recentul caz oripilant al unei adolescente îngropate de vie pentru că a vorbit cu băieți alimentează pur și simplu opoziția celor care spun că locul Turciei nu este în Uniunea Europeană. Nerecunoașterea Ciprului, neaplicarea protocoalelor de la Ankara, precum și întârzierea ratificării tratatului de restabilire a relațiilor cu Armenia sunt o dezamăgire.

În concluzie, ca raportor permanent al Parlamentului pentru Muntenegru, aș dori să precizez că, după părerea mea, după ce am vizitat recent țara, aceasta este pregătită să primească statutul de stat candidat și sper că acest lucru se va întâmpla cât mai curând.

În cele din urmă, aș dori și eu să profit de această ocazie pentru a-l felicita, în numele Grupului ECR din care fac parte, pe dl comisar Füle pentru desemnarea sa de ieri în această funcție și să-l asigur că grupul meu va coopera pe deplin cu dumnealui în misiunile dificile pe care le va avea.

Takis Hadjigeorgiou, în numele Grupului GUE/NGL. – (EL) Dorim să subliniem de la început că suntem în favoarea integrării Turciei. Dorim și credem în acest lucru. Este necesar, mai ales pentru Turcia însăși, în scopul de a apăra drepturile tuturor minorităților, să reducă limita electorală pentru locuri în Parlament și să apere drepturile de muncă, precum dreptul la grevă și la negociere colectivă.

Găsirea unei soluții politice reale la problema curdă, recunoașterea genocidului asupra armenilor, normalizarea relațiilor cu țările vecine și eliberarea Ciprului sunt unele dintre problemele pe care Turcia trebuie să le abordeze. După cum a subliniat Consiliul, trebuie, urgent și fără întârzieri suplimentare, să respecte pe deplin și fără discriminare protocolul adițional la Acordul de la Ankara.

Prin ignorarea legislației internaționale, Turcia împiedică Republica Cipru să își exercite drepturile suverane în spațiul său economic exclusiv. Astfel, declarăm că nu suntem de acord cu poziția conform căreia ar trebui să se deschidă capitolul relevant privind energia.

În încheiere, aș dori să menționez intenția unor deputați de a vota pentru un amendament prin care se invită toate părțile interesate să contribuie la rezolvarea problemei Ciprului. Sunt sigur că va exista o susținere generală. Totuși, nu este inacceptabil să se împartă responsabilitatea în mod egal între victimă și ocupant? Dacă dorim soluționarea problemei Ciprului, trebuie să evidențiem responsabilitățile Turciei. Trebuie să comunicăm deschis cu Turcia, a cărei integrare, repet în încheiere, o susținem. Însă noi susținem integrarea Turciei în Uniunea Europeană, nu integrarea Uniunii Europene în Turcia.

Bastiaan Belder, în numele Grupului EFD. – (NL) Cu riscul de a-i supăra din nou pe diplomații turci – ținând seama de reacția lor la numeroase amendamente ale Parlamentului European – îndemn Consiliul și Comisia să introducă următoarele cinci puncte pe agenda viitoarelor negocieri cu autoritățile turce.

1. Acordarea de personalitate juridică tuturor comunităților religioase din Turcia - condiția preliminară fundamentală pentru realizarea libertății religioase în Turcia.
2. Oprea imediată a campaniei publice de ură împotriva creștinilor turci sub paravanul autorizării termenului cu încărcătură dublu negativă „activități misionare” în manuale și presa locală, ca și când creștinii turci ar fi, prin definiție, subversivi și înclinați spre subminarea statului.
3. Încetarea imediată a discriminării vădite împotriva minorităților neislamice atunci când se ocupă importante posturi civile și militare în cadrul aparatului guvernamental turc.

4. Măsuri guvernamentale eficiente împotriva creșterii antisemitismului în viața publică din Turcia. Un cadru universitar turc a vorbit recent despre o atmosferă otrăvită. Sunt încântat că atmosfera este încă suficient de deschisă ca un cadru didactic universitar să iasă și să spună deschis acest lucru. Prin urmare, sunt necesare măsuri guvernamentale eficiente împotriva creșterii antisemitismului în viața publică din Turcia, iar dl prim-ministru Erdoğan ar trebui, în mod special, să preia conducerea în acest demers.

5. În final, o strictă aliniere a relațiilor cu Republica Islamică Iran la politica transatlantică privind Teheranul și programul său nuclear controversat. Turcia trebuie să își exprime deschis poziția față de problema din ce în ce mai urgentă a programului nuclear al Teheranului. Ca membru în cadrul NATO și ca stat candidat la UE, Turcia trebuie să își declare public poziția. Trebuie să facă o alegere clară.

Invit Consiliul și Comisia să ia în serios criteriile de la Copenhaga și criticile importante la adresa Turciei pe care le-am menționat și, dle comisar, din nou, aș dori să vă urez toate cele bune în noua dumneavoastră misiune. Aștept cu plăcere o consultare constructivă și am, de asemenea, încrederea că veți lua în serios criteriile de la Copenhaga și că, astfel, vom putea fi în măsură să ne îndreptăm eforturile spre modernizarea Turciei, o țară pe care și eu doresc să o respect.

Barry Madlener (NI). – (NL) Dle Füle, bine ați venit în Parlament! Dle președinte, Partidul pentru Libertate din Țările de Jos (PVV), partidul meu, a ales să activeze independent în acest Parlament. În acest caz, ne-am bucurat de o excelentă colaborare cu Grupul Europa Libertății și Democrației și cu dl Messerschmidt, căruia aș dori să îi transmit mulțumiri din inimă.

Dle președinte, înainte de toate, aș dori să menționez că PVV nu este în favoarea extinderii - nu spre Croația, nici spre Macedonia și, cu siguranță, nici spre Turcia. Ocuparea Ciprului de către Turcia este ilegală, toți deputații din acest Parlament sunt de acord cu acest lucru, și totuși continuăm să ducem tratative cu Turcia fără a o denunța serios pentru aceasta. Nu impunem nicio sancțiune - sau aproape nicio sancțiune - asupra Turciei. După părerea mea, acesta este efectiv un comportament indolent și, prin urmare, am prezentat un amendament care condamnă această ocupare și impune Turciei să își retragă fără întârziere trupele din Cipru. Sper că veți susține cu toții acest amendament.

În afară de aceasta, libertatea presei din Turcia se află sub o presiune deosebită. Când am vizitat Turcia, presa era chiar incomodată. Trebuie să condamnăm cu tărie acest lucru și, de aceea, am prezentat amendamentul 16.

Acum, doamnelor și domnilor, ajungem la Iran, un stat-paria. Dl Ahmadinejad, un dictator islamic, își terorizează propriul popor, vrea să șteargă Israelul de pe hartă și o declară deschis, dezvoltă rachete cu rază lungă de acțiune, desfășoară în mod regulat teste balistice și, ieri, a început să producă uraniu îmbogățit, care este folosit pentru armele nucleare. Doamnelor și domnilor, nu putem decât să ne exprimăm aversiunea față de aceste acțiuni. Turcia, care dorește să adere la UE, consideră guvernul iranian ca pe un mare prieten și, pentru aceasta, trebuie condamnată cu fermitate, de aceea am prezentat amendamentul 17. Contez pe sprijinul dvs.

În continuare, aș dori să menționez negocierile cu Turcia. Turcia, care consideră Iranul ca pe un prieten, ocupă Ciprul, oprimă creștinii, încalcă drepturile femeilor, este membră în Organizația Conferinței Islamice (OCI), aplică legea Sharia care limitează drepturile omului și este o țară islamică, nu poate adera la Uniunea Europeană. Nu ar trebui să permitem acest lucru, de aceea am prezentat amendamentele 18 și 19, care vizează încetarea negocierilor de aderare. Astfel, sper că veți susține cu toții amendamentele mele.

Eduard Kukan (PPE). – Dle președinte, mai întâi aș dori să îl felicit pe dl Zoran Thaler pentru acest raport și să le mulțumesc lui și celorlalți colegi pentru munca foarte constructivă pe care au depus-o pentru elaborarea acestui proiect de rezoluție. Îi urez un sincer bun venit dlui comisar Füle și numai succese în activitatea sa viitoare.

Partidul Popular European consideră că FYROM a făcut mulți pași pozitivi în ultimul an. Progresele realizate în vederea îndeplinirii majorității criteriilor de începere a negocierilor de aderare la UE sunt într-adevăr atât semnificative, cât și remarcabile. Recomandarea adresată de Comisie pentru deschiderea negocierilor cu FYROM ar trebui considerată ca un mesaj clar că această țară este pe calea cea bună.

Prin urmare, Parlamentul ar trebui să susțină cu fermitate această recomandare și, prin adoptarea acestei rezoluții, să transmită un semnal pozitiv țării și, într-adevăr, întregii regiuni. Sper că decizia Comisiei și invitația cuprinsă în această rezoluție vor fi confirmate de Consiliul European și că acesta din urmă va da undă verde pentru negocierile cu FYROM în viitorul apropiat, fără întârzieri suplimentare. Cred, de asemenea,

că până va avea loc acest lucru, negocierile privind problema numelui vor avansa, iar relațiile cu țările vecine se vor îmbunătăți.

FYROM ar trebui să înfrunte această provocare și să demonstreze că este pregătită să îndeplinească toate criteriile de la Copenhaga, pe baza cărora ar trebui să se evalueze ambițiile sale de a deveni stat membru al Uniunii Europene.

Raimon Obiols (S&D). – (ES) Cred că raportul pe care îl vom supune astăzi la vot, referitor la progresele realizate de Turcia pentru aderarea la Uniunea Europeană, este unul pozitiv. Este sincer, dar și susceptibil de unele critici; însă este un raport echilibrat și o felicit pe dna raportoare, Oomen-Ruijten, pentru aceasta.

În mod evident, grupul nostru politic ar fi pus un accent mai pronunțat asupra anumitor aspecte. Cu toate acestea, am negociat un consens larg, deoarece credem că Parlamentul trebuie să acorde cât mai mult sprijin acestui raport.

Trebuie să transmitem un mesaj clar în acest sens. Ar trebui să fie un mesaj pozitiv, unul de bunăvoință, dar ar trebui să fie și riguros, pentru a da un impuls procesului de negociere și a stimula înaintarea reformelor democratice și de modernizare din Turcia. Trebuie să ne exprimăm foarte clar în această privință: trebuie să depășim această fază de indolență și indecizie în cadrul procesului de negociere.

În conformitate cu sondajele de opinie, sprijinul public pentru aderarea Turciei a scăzut, iar această percepție publică trebuie să se schimbe. Singurul mod de a realiza acest lucru este acela de a se asigura că negocierile și reformele continuă să avanseze, că Uniunea Europeană dovedește că este consecventă în angajamentele pe care și le-a asumat și, de asemenea, că evită să transmită semnale contradictorii care produc incertitudine. Desigur, Turcia trebuie, de asemenea, să ia măsuri decisive pe calea spre reformă.

Două scenarii se prezintă: un cerc vicios al diviziunilor, confruntărilor și neîncrederii; sau un cerc virtuos al unei negocieri serioase, riguroase, dar neambigue.

Dacă acest raport va avea o contribuție chiar și modestă la progresul pe calea stabilită, atunci cred că putem fi mulțumiți.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Dle președinte, ca șef al delegației aș dori, în primul rând, să îl felicit pe dl Thaler pentru raportul său foarte echilibrat. Skopje a realizat reforme și este pe cale să se integreze în Uniunea Europeană. Salutăm cu căldură și suntem foarte mulțumiți de acest lucru. Liberalizarea vizelor a fost poate semnul cel mai clar și mai vizibil. A fost o piatră de hotar în cooperarea noastră. Acest obiectiv a fost realizat doar în urma unei colaborări strânse cu statele membre ale UE. Reprezintă deschidere, interacțiune și cooperare.

Cu toate acestea, nu trebuie să uităm că Macedonia i s-a acordat statutul de stat candidat la aderare acum patru ani și, de atunci, ne-am întrebat în mod constant când va adera în final la Uniunea Europeană. Aș dori să invit toate părțile să garanteze rezolvarea conflictului privind numele, asupra căruia se concentrează acum toată atenția. Trebuie să profităm de impulsul generat de decizia Consiliului din decembrie și de noul guvern elen. Acest impuls se diminuează de la o zi la alta. Aș dori să le explic părților că, dacă ne concentrăm acum asupra altor subiecte, cum ar fi criza financiară, obiectivul aderării Macedoniei va fi din ce în ce mai marginalizat. Cu certitudine nu dorim să se întâmple aceasta și, de aceea, trebuie să continuăm să depunem toate eforturile în acest domeniu.

Marije Cornelissen (Verts/ALE). – (NL) În ultimele șase luni, am profitat de fiecare ocazie de a călători în Balcani și în Turcia și de a discuta cu oamenii din aceste zone. Este minunat să observi efectiv ce se petrece la fața locului în ceea ce privește aderarea: realizări politice majore, dar, înainte de toate, și schimbări complete practice care sunt în slujba oamenilor care trăiesc în aceste regiuni.

În Muntenegru, de pildă, este recunoscută în cele din urmă existența homosexualității. În Turcia, adăposturile pentru femei au reușit în final să își creeze relații bune cu poliția, și acestea sunt doar două exemple. Ar trebuie să ne bucurăm pentru ceea ce se realizează în aceste țări și pentru ceea ce merge bine, dar, în același timp, trebuie să ne exprimăm foarte limpede cu privire la ceea ce mai rămâne făcut.

Parlamentul European și statele membre trebuie să continue să insiste asupra criteriilor pe care le-am stabilit la începutul procesului. Însă, de asemenea, trebuie să evităm diluarea puterii procesului de aderare prin ridicarea unor obstacole suplimentare.

Doresc să îmi îndrept puțin atenția spre Macedonia. Cu toții suntem de acord că problema bilaterală a numelui trebuie rezolvată. De asemenea, suntem toți de acord că UE trebuie să acorde tot sprijinul posibil în acest proces. Problemele bilaterale în sine nu ar trebui să reprezinte un obstacol în calea procesului de aderare. Acest lucru este valabil pentru Macedonia, dar la fel de mult și pentru Croația, Serbia, Turcia, Kosovo și Islanda. Pentru oamenii care trăiesc acolo, perspectiva aderării este prea importantă pentru a fi condiționată de rezolvarea unei neînțelegeri bilaterale.

Prin urmare, vă rog pe toți să votați în favoarea amendamentului nostru, amendamentul 4, care vizează introducerea unui nou punct 30 subpunct 2 în raportul privind Macedonia. În legătură cu toate aceste trei rapoarte, vă rog pe toți să țineți seama de cât de important este procesul de aderare.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Dle președinte, dle comisar, în primul rând, aș dori să vă felicit, dle Füle, pentru alegerea dumneavoastră în această funcție. Sunt sigur că vom coopera fructuos și eficient pentru continuarea extinderii Uniunii Europene. Sunt sigur că veți încheia procesul de negociere a Uniunii Europene cu Croația până la sfârșitul acestui an. De asemenea, sunt sigur că veți începe procesul de negociere cu Macedonia în curând. Sper ca și acesta să aibă loc în acest an.

În acest discurs, aș dori să subliniez rolul excepțional al Croației ca viitor stat membru al Uniunii Europene, mai ales în contextul apărării valorilor noastre comune și a securității continentului nostru. Apreciem faptul că unitățile croate, ca parte din NATO, sunt prezente în Kosovo și Afganistan. Aproximativ 300 de soldați croați, diplomați și ofițeri de poliție iau, de asemenea, parte la operațiunile FIAS în trei regiuni din Afganistan. Noul nostru aliat ne-a sprijinit cu dârzenie în lupta noastră împotriva terorismului în câteva misiuni NATO. Sunt sigur că aderarea Croației la Uniunea Europeană va contribui la un context de stabilitate continuă într-o parte a Europei care, doar acum câțiva ani, a traversat un conflict crud și un proces de purificare etnică.

În cazul în care Croația realizează toate reformele, poate încheia negocierile cu Uniunea Europeană înainte de sfârșitul anului. Acesta este un obiectiv bun și vă solicitez tuturor să susțineți aceste eforturi. Ar trebui să apreciem faptul că Zagreb a efectuat numeroase reforme, mai ales în domeniul sistemului judiciar și al administrației publice, precum și reforme în ceea ce privește lupta împotriva corupției și a crimei organizate. Primirea Croației în familia statelor membre ale Uniunii Europene face parte din strategia noastră de a construi un continent al democrației și prosperității. Exemplul acestui stat balcanic confirmă faptul că procesul de extindere a Uniunii Europene este un stimulente puternic în sensul unor reforme politice și economice în țări care aspiră la calitatea de stat membru. Să ne amintim și de acest lucru atunci când ne îndreptăm atenția către vecinul nostru estic, Ucraina.

Niki Tzavela (EFD). – (EL) Dle președinte, în cursul ultimului an, politica externă versatilă a Turciei a provocat confuzie atât în cadrul comunității internaționale, cât și în rândul segmentului laic al societății turce. Încotro se îndreaptă Turcia? Se îndreaptă spre o Europă multiculturală sau spre un stat panislamic?

Aș putea să reamintesc pe scurt Parlamentului despre atitudinea sa politică față de Iran, despre limbajul diplomatic inacceptabil față de Israel, despre litigiul cu Egiptul în ceea ce privește frontierele cu Fâșia Gaza și despre recenta decizie a guvernului turc de a elimina vizele de intrare pentru 7 țări arabe. După cum știm, multe dintre acestea protejează asociații islamice extremiste ale căror membri pot acum să intre cu ușurință în Europa și Occident. Problema eliminării vizelor, în special, a ultragiat segmentul laic din Turcia.

Dacă introducem noi sancțiuni împotriva Iranului, poziția Turciei în Consiliul de Securitate al ONU va reprezenta primul pas spre clarificarea viitorului Turciei moderne, moment în care vom vorbi altfel despre Turcia în acest Parlament.

Philip Claeys (NI). – (NL) Din motive demne de înțeles, opinia publică din Europa este ferm împotriva aderării Turciei, o țară neeuropeană și islamică. Comisia precedentă a promis că negocierile cu Turcia vor fi suspendate dacă se va dovedi că Turcia nu și-a respectat obligațiile democratice și că negocierile vor trebui să se desfășoare în ritmul procesului de reformă din Turcia. Niciuna dintre aceste promisiuni nu a fost respectată.

Dimpotrivă, s-au deschis din ce în ce mai multe noi capitole, în vreme de Turcia mai degrabă decade decât progresează. Partide politice sunt scoase în afara legii, primari curzi sunt arestați, iar creștinii sunt supuși intimidării, violenței și intoleranței administrative. Scriitorii și profesorii universitari creștini trebuie să se ascundă. Încă nici nu am ajuns la fenomene precum căsătoriile forțate și așa-numitele crime de onoare.

Ce termen îi va stabili Comisia Turciei pentru a recunoaște toate statele membre ale Uniunii Europene? Când va trebui ca Turcia să respecte Protocolul de la Ankara? Când se va sfârși ocupația militară ilegală a Ciprului?

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Dle președinte, precum colegii mei deputați, doresc și eu să îl felicit pe dl Füle pentru preluarea postului și sper că impresia excelentă pe care a lăsat-o la audierea în cadrul Comisiei pentru afaceri externe va fi confirmată în cursul mandatului său, în special în domeniul sensibil al extinderii.

Aș dori să spun câteva cuvinte despre Turcia, dar, în primul rând, să o felicit pe raportoarea noastră, dna Oomen-Ruijten, pentru rezultatele excelente obținute în cadrul comisiei.

Raportul domniei sale, care se referă la anii 2008 și 2009, nici nu supralicitează și nici nu sublicitează problemele; scoate în evidență eforturile pe care le-a făcut Turcia pentru a încerca să îndeplinească condițiile și criteriile de la Copenhaga.

După părerea mea, totuși, aceste eforturi trebuie luate în considerare în contextul și situația politică actuală a Turciei: șapte ani de guvernare islamică moderată a dlui Erdoğan, cu alegeri preconizate în iulie 2011; o țară care fierbe în urma cazurilor Operațiunii „Barosul”; în urma anulării Protocolului „Emasya”, care a conferit puteri importante armatei; și, în special, în urma unei administrări care a interzis activitățile Partidului Societății Democratice în Turcia.

Dle comisar, acest context înseamnă că să se trateze cu mare precauție cazul Turciei. Turcia trebuie să îndeplinească condițiile și cerințele criteriilor de la Copenhaga și, în mod evident, trebuie să respecte Protocolul de la Ankara. Cu toate acestea, în acest context și situație speciale, dle comisar, este de la sine înțeles că, dacă se transmite un semnal inadecvat, acesta ar putea avea consecințe foarte grave pentru securitatea Uniunii Europene, în special în cazul în care partidul de la putere nu are majoritatea de trei cincimi necesară în parlament pentru a determina modificarea constituției; un asemenea semnal ar putea genera un tumult alarmant într-o țară deja instabilă care este un partener strategic pentru Occident în contextul Alianței Atlantice.

Trebuie să dăm dovadă de o precauție deosebită în procesul de negociere, pentru a nu comite nicio greșală.

Richard Howitt (S&D). – Dle președinte, în primul rând, permiteți-mi să adresez în public felicitările mele dlui comisar Füle. V-am trezit devreme în această dimineață, în prima dumneavoastră zi în această funcție, și cred că nu va fi singura dată când se va întâmpla astfel.

În Turcia, se manifestă un scepticism public semnificativ cu privire la faptul că UE își va ține promisiunea și, la fel cum vă confrunțați cu scepticismul în rândul unora dintre publicurile din UE, provocarea dumneavoastră, dle comisar, este de a fi corect și obiectiv – și, da, prin aceasta, veți câștiga încrederea publicului. Dar, în cazul pozitiv al extinderii, provocarea este de a câștiga de partea dumneavoastră publicurile sceptice, iar grupul nostru vă va sprijini în acest demers.

În ceea ce privește Turcia, Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților rămâne în favoarea aderării și a reformelor. În raportul intermediar al Comisiei, se menționează că eforturile de reformă au fost reluate, dar ar trebui intensificate. Suntem de acord. Așadar, în ceea ce privește primul raport în legislatura de cinci ani a acestui Parlament, permiteți-mi să îmi concentrez observațiile introductive asupra modului în care noi, Parlamentul, trebuie să tratăm Turcia. Dnă raportoare, vă respect angajamentul sincer în sensul ajungerii la un consens în cadrul Parlamentului și vă mulțumesc pentru cooperarea dumneavoastră. Sper ca, în viitor, să încercați să obțineți acordul grupurilor politice înainte de a depune amendamente în plen la compromisuri convenite în cadrul comisiilor, întrucât diferențele care ne separă sunt minore.

Dar testul real al activității dumneavoastră ca raportoare și pentru acest Parlament este de a garanta că ne utilizăm influența pentru a aduce, an după an, progrese constante în îndrumarea Turciei spre aderare, iar aceasta necesită orientare atât aici, cât și în țară.

Pentru colegii noștri ciprioți, vă înțelegem durerea nedreptății pe care o simțiți. În grupul nostru, am căutat să vă includem pe deplin în consensul nostru, dar suntem hotărâți în acest moment crucial să încercăm să adoptăm poziții în sprijinul eforturilor de reconciliere, pentru a face dreptate amânduror comunități și a nu estima rezultatul acestor eforturi în numele niciunei părți.

Pentru alții din acest Parlament, este necesară o critică constructivă a Turciei, și noi suntem prieteni și adoptăm o atitudine critică. Dar celor care se opun Turciei în această dezbatere, vă spunem că sunteți o minoritate; prea mulți dintre dumneavoastră sunteți motivați de o intoleranță religioasă împotriva islamului și vă căutați propriul avantaj politic creând deliberat temeri false legate de imigrație. Aceste argumente sunt detestabile și dezagreabile, la fel ca dumneavoastră.

În final, pentru majoritatea din acest Parlament care doresc aderarea Turciei, trebuie să o repetăm la nesfârșit. Nu trebuie să îi permitem vocii stridente a reacționarilor să ne acopere. Ne așteptăm ca partenerii noștri turci să facă în continuare schimbări dureroase în propria lor societate cu un impact dificil asupra politicii lor interne.

Aceste reforme sunt bune prin potențialul lor, dar cei din acest Parlament care doresc aderarea: trebuie să le transmitem că durerea lor merită să fie suportată acționând și noi în spiritul discursului pe care îl adoptăm, deschizând și închizând capitolul pe merit, respectând promisiunile Consiliului, acționând și noi cu bună credință.

Norica Nicolai (ALDE). - În intervenția mea am să mă refer doar la Macedonia, dorind să subliniez că raportul consemnează un progres în ceea ce privește situația din Macedonia și susține o decizie politică de începere a negocierilor cu această țară.

N-am să mă refer la echilibrul raportului și la modul în care el detaliază minusurile și plusurile cu care se confruntă.

Doresc să subliniez două lucruri: exit-pollurile, sondajele de opinie din Macedonia, demonstrează că această țară este una dintre cele mai euro-optimiste din zonă și suportul populației este, cred, o condiție de succes în procesul de negociere; în al doilea rând, cred că Grecia, ca țară membră a Uniunii Europene, trebuie să înțeleagă modelele europene de reconciliere cu istoria și să facă toate demersurile pentru ca diferendul legat de numele Macedoniei să nu constituie un impediment pentru mersul spre Europa a acestei țări, pentru că a gândi altfel înseamnă a gândi contrar spiritului și vocației europene

Hélène Flautre (Verts/ALE). - (FR) Dle președinte, mai întâi, aș dori să îi urez bun venit și felicitări dlui comisar Füle.

Luni, la Istanbul, a avut loc a 12-a audiere din cadrul procesului presupușilor asasini ai lui Hrant Dink. Pentru prima dată, observatorii oficiali de la proces au simțit că tribunalul a căutat sincer adevărul și că legăturile dintre acest proces – acela al presupușilor asasini ai lui Hrant Dink – și alte procese în curs – ca cel al rețelei Ergenekon – au fost subliniate de către procuror.

Acest fapt este extrem de important, deoarece în acest proces se judecă ansamblul asasinatelor politice, intoleranța societății și impunitatea care încă predomină. În plus, aceasta este opinia familiilor victimelor acestor asasinat politice, exprimată în mod elocvent, considerându-se „familia profundă” a lui Hrant Dink, atunci când s-au referit la „statul profund” turc. Vă spun aceasta deoarece lucrurile înaintează și deoarece, în sânul societății civile turce, există o dorință și o mișcare de reformă în favoarea democrației și a drepturilor, iar această dorință și această mișcare au o putere excepțională.

Aș mai dori să adaug un alt exemplu care face prima pagină a ziarelor în acest moment – s-au menționat deja crimele de onoare familială – și anume crima tinerei de 16 ani găsită înmormântată într-un coteț de păsări și care a fost condamnată de consiliul familiilor pentru că a discutat cu băieți. Este terifiant și este o crimă. Membrii acestei familii trebuie evident să fie condamnați la închisoare.

Dar, acum câțiva ani, aceste crime nu erau subiecte principale de actualitate. Este, prin urmare, îmbucurător să observi azi că societatea turcă nu mai tolerează aceste așa-numite crime de onoare, care sunt pur și simplu crime barbare. Societatea turcă este într-o stare de transformare, chiar într-o stare de zbucium, iar eu cred că, atunci când vorbim despre Turcia, trebuie să ținem seama în mod categoric de faptul că orice reformă în această țară afectează profund relațiile între cetățeni, instituții, istoria Turciei și democrație. Acestea sunt elemente absolut cruciale.

Cred că procesul nostru trebuie să fie totalmente sincer. În prezent, sinceritatea procesului nostru este recunoscută și aceasta se măsoară prin capacitatea noastră de a susține procesul complicat, decisiv și istoric din Cipru. În prezent, Uniunea Europeană trebuie să îi comunice clar Ciprului că suntem pregătiți să susținem și să garantăm prin toate mijloacele, inclusiv economice și financiare, orice acord la care se va ajunge între nord și sud și că suntem, de asemenea, hotărâți să asigurăm că nimic din acquis-ul comunitar nu va putea împiedica ajungerea la un consens în Cipru. Trebuie să perseverăm; viitorul aderării Turciei la UE depinde, de asemenea, de acest aspect.

Geoffrey Van Orden (ECR). - Dle președinte, nu se întâmplă frecvent să fiu de acord cu dna Flautre, dar aprob multe dintre observațiile pe care tocmai le-a formulat. Înainte de toate, permiteți-mi să cer mai multă onestitate în abordarea pe care o avem față de Turcia. Sunt sigur că toți dorim relații bune cu Turcia și mulți dintre noi, probabil majoritatea, doresc să vadă Turcia, într-o zi, ca stat membru al Uniunii Europene, o

Uniunea Europeană diferită de ceea ce dezvoltăm în prezent. Rezistența unora rezidă în faptul că aceștia recunosc că aderarea Turciei ar schimba inevitabil natura proiectului UE, îndreptându-se spre o integrare politică nedorită.

Am una sau două întrebări pentru Comisie. Ce s-a întâmplat cu negocierile cu Turcia? De ce sunt atât de puține capitole deschise? Într-un moment în care, în toate statele noastre, există preocupări serioase legate de securitatea energetică, iar Turcia are o situație geografică esențială pentru asigurarea traseelor conductelor dinspre Marea Caspică, de ce nu s-a deschis capitolul „Energie”? Iar, deoarece vor avea loc în curând alegeri prezidențiale în Cipru și se desfășoară discuții privind unificarea, problema Ciprului ne preocupă foarte mult. Desigur, Turcia nu poate fi abordată în acest Parlament fără a ne referi la Cipru, dar probabil ar fi mai util dacă, în loc să criticăm permanent Turcia, UE s-ar strădui să îi ofere mai mult sprijin în acest sens. De ce apelăm doar la Turcia să își utilizeze influența, când Grecia și Republica Cipru, ambele state membre ale UE, joacă un rol esențial?

Sunt de acord că garnizoana turcă din nordul Ciprului ar trebui redusă în mare măsură. De fapt, le propun în mod regulat emisarilor turci că o reducere unilaterală a trupelor ar fi o măsură îndrăznească și de consolidare a încrederii, dar știm cu toții că, dacă Planul Annan ar fi intrat în vigoare, prezența trupelor turce s-ar fi redus la doar 650, iar prezența trupelor elene la 950. Este scandalos faptul că nu s-a înregistrat niciun progres în deschiderea comerțului internațional cu nordul Ciprului. De ce nu și-a ținut Uniunea Europeană promisiunea dată în mai 2004 de a pune capăt izolării nordului Ciprului?

Dintre toate locurile din lume unde UE ar putea juca efectiv un rol folositor și ar putea exercita o influență pozitivă, Ciprul iese în evidență și, cu toate acestea, noi suntem absenți. Să nu învinuim Turcia pentru dificultățile interne ale UE.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Dle președinte, poziția noastră împotriva extinderii Uniunii Europene este conformă cu poziția noastră împotriva integrării Greciei, țara mea, în Uniunea Europeană și cu lupta în vederea eliberării acesteia de sub această mașină imperialistă.

Întregul proces de extindere este în spiritul consolidării NATO și al ocupării Balcanilor de Vest de către NATO, al secesiunii Kosovoului și al destabilizării Bosniei și Herțegovinei, al contestării de către Uniunea Europeană a frontierelor și stabilității din regiune, al coerciției îndreptate spre națiunea sârbă, al fricțiunilor și opozițiilor din Balcani.

Fiindcă așa-numitele probleme bilaterale nu sunt deloc bilaterale; sunt probleme internaționale, de aceea sunt abordate de ONU. În același timp, regiunea Balcanilor trece printr-o criză incredibilă, cauzată evident de reformele la care au fost supuși oamenii din aceste țări pentru a adera la Uniunea Europeană.

Acest proces se conformează cu intransigența Ankarei față de problema Ciprului, *cuculus belli* din Marea Egee, care este susținut de contestarea de către Frontex a frontierelor din zonă și de interzicerea eficientă a sindicalismului și de alte aranjamente antidemocratice din Turcia.

Acesta este încă un motiv pentru care noi ne alăturăm lucrătorilor din aceste țări împotriva integrării, pentru a se putea lupta pentru drepturile lor.

Lorenzo Fontana (EFD). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, președințiile suedeză și spaniolă au făcut un subiect prioritar din aderarea Turciei la Uniunea Europeană, ca și când ar fi acum o concluzie inevitabilă.

Nu credem că aderarea Turciei este realistă și nici oportună, din mai multe motive. În primul rând, deoarece Turcia nu este situată geografic în Europa; în al doilea rând, deoarece Turcia devine din ce în ce mai islamică, iar Ankara este de fapt un membru de frunte în cea mai mare organizație panislamică internațională, OIC; în al treilea rând, deoarece minoritățile religioase sunt persecutate, iar inferioritatea acestora este inculcată în societate; în al patrulea rând, deoarece Turcia continuă să nege în mod oficial genocidul unui milion și jumătate de creștini armeni și să ocupe Ciprul atât la nivel militar, cât și politic, încălcând astfel legislația internațională.

De asemenea, trebuie să reținem că, având Turcia ca stat membru al Uniunii Europene, Irakul, Iranul și Siria se vor afla la frontierele noastre. În cele din urmă, trebuie să reținem că Turcia, cu populația sa de 90 de milioane de locuitori, va fi cea mai populată țară din Uniunea Europeană până în 2030. Aceasta înseamnă că va avea cel mai mare număr de deputați europeni și cea mai importantă pondere a votului în Consiliul European; echilibrul Europei ar fi cu siguranță destabilizat.

Diane Dodds (NI). – Dle președinte, ca mulți alți colegi din Parlament care au luat cuvântul azi-dimineață, aș face apel la onestitate și realism în dezbaterile legate în special de Turcia. Îi felicit pe colegii care au cerut un sprijin proactiv pentru Cipru în găsirea unei soluții cu Turcia.

Doresc să vă atrag atenția foarte repede asupra unui aspect al acestei probleme pe care l-am aflat, și anume nenorocirea multor cetățeni pe care îi reprezintă, care suferă grave pierderi financiare în urma unor înșelăciuni în domeniul proprietății în Turcia. De când am devenit deputată în iulie, am fost contactată de mulți alegători care au investit sume substanțiale în proprietăți, de la 50 000 de euro la 1 50 000 de euro, și care au avut ulterior pierderi uriașe în urma investițiilor în ceea ce pare a fi, în multe cazuri, o activitate frauduloasă flagrantă. Aș solicita Comisiei să analizeze această situație și să acționeze proactiv în această privință.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Dle președinte, dle López Garrido, dle comisar, până acum, politica de extindere a avut succes, deși, după cum am observat la ultima rundă, trebuie să acordăm o atenție mai sporită, în special evoluțiilor interne din aceste țări în legătură cu statul de drept, corupția și probleme similare. Cred că aceasta se petrece în cadrul negocierilor actuale. După părerea mea, am realizat progrese semnificative cu Croația și putem încheia procesul rapid. Cu toate acestea, desigur, este important să se respecte criteriile de la Copenhaga în fiecare caz, inclusiv capacitatea de integrare a Uniunii Europene, fiindcă trebuie să luăm în considerare riscul unei extinderi excesive.

Ne vom îndeplini obligațiile față de Balcanii de Vest, dar, în cazuri individuale, calea poate fi lungă. Trebuie să ținem seama de aceasta, ca să nu dăm naștere unor speranțe false. Pe de altă parte, este limpede că perspectiva europeană este un instrument prețios și poate singurul disponibil pentru menținerea unei anumite presiuni în scopul de a asigura continuarea procesului de reformă internă, atât în ceea ce privește maturitatea pieței, cât și cea a sistemului politic.

Mă nemulțumește Turcia atunci când observ comportamentul acesteia față de Berlin și când analizez subiecte precum Ciprul, libertatea religioasă, libertatea opiniei, interzicerea partidelor politice și probleme similare. Mă pot doar întreba dacă ultimele măsuri necesare - din punctul de vedere al mentalității și nu al formei - vor fi luate pentru a garanta că Turcia poate deveni un stat membru și dacă putem fi siguri că Uniunea Europeană are capacitatea de a integra Turcia.

Dle Füle, aveți o ocazie deosebită, întrucât aveți mai multe responsabilități, care includ politica de extindere și politica de vecinătate. Amândouă se referă la perspectiva europeană, dar folosesc instrumentare diferite. Din acest motiv, aveți o activitate interesantă și sper din tot sufletul că o veți desfășura cu plăcere.

Michael Cashman (S&D). – Dle președinte, salut cu bucurie rapoartele de aderare și doresc să abordez mai ales Macedonia și Croația, iar apoi Turcia. Sunt încântat să intervin după distinsul meu prieten, dl Brok, care a menționat criteriile de la Copenhaga. Permiteți-mi să subliniez faptul că criteriile de la Copenhaga sunt nenegociabile, în special în ceea ce privește drepturile minorităților și drepturile omului, și, prin urmare, Macedonia și Croația nu reflectă *acquis-ul* comunitar, mai ales în privința nediscriminării pe motive de orientare sexuală.

Le-aș spune amânduror țări că procedura de aderare este o ocazie de a-și armoniza legile și de a le explica cetățenilor lor de ce este necesar acest demers și că, odată ce au devenit membri ai acestui club, nu au posibilitatea de a alege ce reguli poftesc. Vom pune în aplicare cu strictețe *acquis-ul*, în special articolul 19, care acordă Uniunii dreptul de a combate discriminarea pe motive de - și este o listă foarte importantă - rasă, origine etnică, religie, convingeri, vârstă și orientare sexuală. De ce este important? Fiindcă o persoană ar putea suferi de discriminare pe fiecare motiv în parte, iar lipsa de reacție în cazul unei discriminări înseamnă să ștergi relevanța binelui care a fost înfăptuit în cazul alteia. Prin urmare, declar că drepturile lesbienele, homosexualilor și bisexualilor sunt nenegociabile. Introduceți acum legislația împotriva discriminării. Testul decisiv al oricărei civilizații nu constă în felul în care își tratează majoritatea, ci în tratamentul pe care îl acordă minorităților care alcătuiesc majoritatea respectivă.

În privința Turciei, s-au realizat unele progrese și sunt încântat să îl citez pe Ban Ki-moon, care a afirmat că s-au observat unele evoluții pozitive în legătură cu problema Ciprului. Noi, Parlamentul, ar trebui să salutăm acest lucru. Dna Dodds are dreptate: dacă vom lua parte la soluționarea conflictului, trebuie să fim absolut cinstiți și să aducem părțile față în față. Dar, din nou, în materie de combatere a discriminării, doresc să se facă progrese.

Nediscriminarea este în Constituție, dar trebuie reflectată în legi, în special în ceea ce privește lesbienele, homosexualii, bisexualii și transsexualii care sunt adesea omorâți doar pentru simplul motiv că sunt

transsexuali. Așadar, să îi permitem Turciei să înainteze în această direcție, după aceleași reguli și aceleași condiții. Dacă subminăm principiile aderării, nu ne mai rămâne niciun principiu.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Dle președinte, înainte de toate, aș dori să spun că sunt foarte surprins că, dintre toți, dl Cashman din Regatul Unit, pe care îl stimez foarte mult, ne amintește că o țară care aderă la Uniunea Europeană trebuie să se implice în toate aspectele Uniunii și nu poate avea o abordare preferențială a regulilor. Mi se pare ciudat.

Oricum, aș dori să abordez subiectul Turciei. Alți vorbitori au spus că Turcia este o societate în evoluție, ceea ce este adevărat. Dar, ca să fim onești, trebuie să explicăm că nu este vorba despre o mișcare lineară spre valorile europene. Turcia oscilează. Să luăm în considerare exemplul forțelor armate. Desigur, suntem încântați de decretul care împiedică intervenția forțelor armate fără autorizație politică. Acesta este un lucru pozitiv. Însă hotărârea Curții Constituționale compune o altă parte a tabloului, împiedicând judecarea membrilor forțelor armate în tribunale civile. Acesta, desigur, nu este un lucru bun.

Dacă analizăm exemplul libertății de exprimare și de opinie, este adevărat că are loc o dezbatere aprinsă asupra mai multor subiecte care înainte erau tabu, inclusiv drepturile minorităților, chiar și sexuale, dle Cashman. Considerăm că este un lucru pozitiv. Însă, în același timp, YouTube este interzis și există unele dispoziții legale care creează un cadru care generează incertitudine juridică în ceea ce privește chestiunea libertății de exprimare și de opinie, care este deosebit de importantă pentru Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa. Mai este și „războiul privat” împotriva grupului Doğan. Toate aceste lucruri sunt regretabile.

Un alt exemplu este cel al rolului femeii. Desigur, este bine că se discută în presă așa-numitele crime de onoare, care sunt crime barbare, dar chiar credem că societatea turcă se îndreaptă în mod liniar spre adoptarea valorilor europene privind egalitatea? Nu cred că așa se prezintă situația.

Aș dori să mai adaug ceva în legătură cu ceea ce a spus dl Howitt. Este adevărat că avem un proces - și negocierile de aderare - pe care trebuie să le desfășurăm cu bună credință. Cu toate acestea, nu este un proces automat. În cursul acestui proces, nu suntem responsabili doar pentru statul candidat la aderare. Prima noastră responsabilitate este față de Uniunea Europeană. Politica noastră de extindere trebuie să fie credibilă și trebuie să avem o abordare onestă și credibilă față de statele candidate la aderare. Trebuie să spun că mi se pare uneori alarmant faptul că există o alianță între Verzi, care doresc o Europă puternică și extinderea cât mai repede cu putință, și deputați ca dl van Orden, care doresc să primească țări noi cât mai repede, pentru a slăbi Uniunea Europeană. Mi se pare foarte ciudat.

Există o perspectivă de aderare, dar aderarea se va produce după ce s-au îndeplinit toate criteriile.

[Vorbitorul a fost de acord să accepte o întrebare în cadrul procedurii „cartonașului albastru” în conformitate cu articolul 149 alineatul (8) din Regulamentul de procedură]

Michael Cashman (S&D). – Dle președinte, dl Lambsdorff a acuzat Regatul Unit. L-aș ruga să semnaleze Parlamentului ce obligații prevăzute de tratate sunt încălcate de Regatul Unit.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Dle președinte, nu am afirmat că Regatul Unit își încalcă obligațiile prevăzute de tratate. M-am referit pur și simplu la faptul că Regatul Unit s-a sustras de la anumite domenii de politică importante, legate de integrarea europeană, precum Schengen, moneda euro, Carta socială și – dacă am înțeles corect – Carta Drepturilor Fundamentale. Toate acestea sunt domenii care nu sunt tocmai marginale.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Dle președinte, mai întâi, aș dori să îi transmit dlui Lambsdorff că îi resping acuzația. Ați afirmat că Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană a dorit extinderea cu orice preț. Ne este foarte clar faptul că suntem în favoarea extinderii, care cuprinde Turcia și Balcanii, desigur, dar numai dacă sunt îndeplinite toate criteriile. În ceea ce privește Turcia, aș dori să spun că, în ciuda tuturor problemelor la care s-a făcut referire azi, cred că guvernul turc are voința de a continua. De exemplu, ministrul de interne a anulat protocolul care, până în prezent, le-a permis forțelor armate să intervină în mod independent în cazul unor probleme de securitate. Acest lucru este foarte important. Sper că majoritatea deputaților din acest Parlament vor sprijini amendamentul 10 pe care l-am propus și care prevede o informare continuă asupra obiectivului de aderare. Acesta este singurul mod prin care UE își poate menține credibilitatea în legătură cu promisiunile pe care le-a făcut - obiectivul de aderare, cu îndeplinirea tuturor criteriilor.

În privința Macedoniei, s-au realizat numeroase progrese în multe domenii. Recunosc și sunt încântată de acest lucru. Cu toate acestea, în ceea ce privește un punct pe care dl Cashman l-a menționat deja, nu este

corect ca un guvern să introducă legislație împotriva discriminării care să excludă orientarea sexuală. Aceasta este legislația europeană. Drepturile omului nu sunt negociabile și sper că o majoritate a deputaților din acest Parlament va vota în favoarea acestor drepturi europene ale omului menționate în amendamentul nostru.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Dle președinte, dle comisar, aș dori să vă felicit, dle Füle, și să vă spun că sper că fiți un comisar la fel de bun pe cât ați fost în calitate de candidat. Audiarea dumneavoastră a fost cu adevărat fantastică. Aș dori să îl asigur pe dl Lambsdorff că dl Van Orden iubește Europa foarte mult. Cu toate acestea, nu dorește ca eurobirocrăția să intervină între Europa și cetățenii acesteia.

Azi, vorbim despre extindere, ceea ce este bine, deoarece, și permiteți-ne să nu ascundem acest lucru, Uniunea Europeană traversează o anumită criză instituțională și deci o modalitate de a o depăși o reprezintă extinderea Uniunii Europene. Aceasta ne-ar putea da o oarecare energie, vigoare, așadar merită să urmăm această cale. O Europă fără acel plămân balcanic nu este Europă. Aderarea Croației, o țară europeană cu o cultură și o istorie europene, ar trebui să se realizeze cât mai repede. Cu toate acestea, să ne gândim și în mod realist la aderarea cât mai grabnică a unor state ca Serbia, Muntenegru, Macedonia și Bosnia și Herțegovina. Este un lucru cu adevărat foarte important. Aderarea Turciei are perspective mult mai îndepărtate, așadar, cu siguranță, nu se va realiza în următorii 10 ani.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Dle președinte, faptul că noi, Grupul Confederal al Stângii Unite Europene – Stânga Verde Nordică, suntem în favoarea extinderii Uniunii Europene, mai ales spre Balcanii de Vest, nu înseamnă că nu ne preocupă două lucruri:

Primul se referă la faptul că ceea ce se creează în cele din urmă nu este o Europă a coeziunii sociale și a solidarității; este o Europă ca piață și, în al doilea rând, în anumite cazuri, politica de extindere are relații problematice cu legislația internațională. Mă refer la raportul privind FYROM, în care, atunci când raportorul nu rezolvă unilateral problema numelui, ca la punctul 17, evită în mod sistematic să afirme că soluția se caută și trebuie căutată în cadrul ONU. Această mențiune face ca problema să fie una internațională, cum într-adevăr și este, și nu o problemă bilaterală, și transmite un mesaj mai clar decât doar speranța ca problema să se rezolve de la sine.

De asemenea, *o tempora o mores* se poate spune, faptul că FYROM participă – repet, participă – la misiunile militare ale UE în Afganistan se consideră a fi o calitate foarte importantă a FYROM, o țară cu resurse economice și militare modeste, la fel ca faptul că recunoaște în mod unilateral Kosovoul, contrar Rezoluției ONU nr. 1244/1999.

Extinderea politică în condițiile unor relații problematice cu legislația internațională este, aș spune, problematică în sine.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Aș dori să încep prin a spune că apreciez rapoartele privind Croația și Macedonia ca fiind bune și bine pregătite și cred că ar trebui să aplaudăm munca raportorilor și să sprijinim adoptarea rapoartelor.

În privința Turciei, am impresia că ne jucăm de-a v-ați ascunselea. Autoritățile turce își declară la suprafață eforturile de schimbare, dar, în realitate, nu prea există schimbare în societate. Există încă tați care își vând fiicele sau le schimbă cu vite. Bărbații care cumpără soții le tratează ca pe niște sclave.

Cred cu tărie că procesul de transformare a civilizațiilor va fi complicat și îndelungat și nu va fi simplu nici pentru noi, nici pentru societatea turcă. Prin urmare, cred că în acest caz trebuie să ne înarmăm cu răbdare și trebuie să fim pregătiți pentru lungi negocieri, dar, în cadrul acestor negocieri, trebuie să acționăm corect și onorabil și să vorbim deschis despre toate problemele. Este în interesul nostru, dar și al poporului turc, iar, când această problemă va fi rezolvată și se va termina cu succes, va fi o realizare atât pentru Europa, cât și pentru Turcia.

Ioannis Kasoulides (PPE). – Dle președinte, în Grupul PPE, toți suntem în favoarea respectării recomandărilor Comisiei conform cărora FYROM ar trebui să înceapă negocierile de aderare. De asemenea, știm că FYROM și Grecia trebuie să ajungă la un acord privind problema numelui pentru ca aceste negocieri să poată începe.

Chestiunea numelui este o problemă politică reală în Grecia. Niciun guvern grec nu poate supraviețui dacă se permite începerea negocierilor fără un acord în privința numelui. Aceasta este o realitate politică. Indiferent de felul în care colegii judecă această problemă, dacă dorim să fim buni consilieri, atunci trebuie să îi dăm FYROM sfaturi prietenoase și flexibile. Ignorând problema numelui, considerând-o „comică”, de pildă, nu suntem buni consilieri pentru FYROM și nu îi servim cauza.

Turcia ar trebui să știe cât de imens este dosarul său pentru o țară cu o populație atât de numeroasă. Este vorba despre capacitatea UE de a absorbi o astfel de extindere, despre constrângerile bugetare și alte aspecte, așadar Turcia ar trebui să înțeleagă cât de neted - și fără obstacole și capitole înghețate - i-ar fi drumul spre aderare, dacă nu ar mai avea povara problemei Ciprului. Trebuie să contribuie la chestiunea garanțiilor, prezența trupelor și dreptul de intervenție militară unilaterală de care Cipru nu are nevoie.

Victor Boștinăru (S&D). – Dle președinte, salut toate eforturile și progresele realizate de Croația în vederea aderării la Uniunea Europeană. Acestea vor reprezenta cu siguranță un pas major înainte în direcția integrării europene pentru întreaga regiune a Balcanilor de Vest. Sper ca anul 2010 să fie un an foarte bun pentru Croația și pentru Balcanii de Vest, dar aș dori, de asemenea, să subliniez necesitatea de a lua în considerare și a aborda în mod corespunzător problema refugiaților și a persoanelor strămutate în interiorul țării.

Vă rog să consultați ultimul raport al Înaltului Comisar ONU pentru Refugiați. După cum știți, în 2005, Croația, Bosnia și Herțegovina, Serbia și Muntenegru au semnat un acord la Sarajevo - așa-numita Declarație de la Sarajevo. Acordul viza rezolvarea problemei numărului foarte mare de refugiați și de persoane strămutate în interiorul țării, care a rezultat în urma conflictului din regiune. Cu toate acestea, problema rămâne încă nerezolvată. Aș dori foarte mult ca Croația să își afirme în cele din urmă voința de a relansa Declarația de la Sarajevo și de a pune capăt unei situații pe care o consider foarte delicată, și aceasta, cel puțin, înainte de aderarea sa.

Salut cu bucurie angajamentul Comisiei de a relansa în această primăvară negocierile și repet și în fața dumneavoastră că această problemă ar trebui rezolvată o dată pentru totdeauna înainte de aderarea Croației la UE.

O ultimă remarcă asupra Turciei: atunci când evaluăm Turcia, v-aș invita să nu ne lăsăm ghidați de prejudecățile noastre legate de religie, origine etnică și clișee.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Dle președinte, ca vicepreședintă a delegației Parlamentului în Croația, aștept cu nerăbdare ziua în care deputații croați își vor ocupa locurile în acest Parlament. Croația a avansat mult în eforturile sale în vederea aderării și a adoptat multe decizii dificile pentru a se conforma dimensiunii europene. Mai trebuie așezate piese importante în puzzle înainte de a se realiza aderarea.

O temă care este foarte importantă pentru mine este descentralizarea; cu alte cuvinte, adoptarea unor decizii politice cât se poate de aproape de cetățean. Când adăugăm al patrulea nivel de luare a deciziilor, ca în cazul aderării la UE, este extrem de important ca oamenii să cunoască ce tip de decizii trebuie luate la nivel local, regional, național și european. În această privință, raportul intermediar de țară arată că mai sunt multe de făcut.

Alte puncte deficitare nerezolvate sunt securitatea juridică, lupta împotriva corupției și locul femeii pe piața muncii - domenii în care Croația trebuie să facă eforturi mai mari. Cu toate acestea, observ că se realizează progrese enorme și că noul guvern croat acordă, de asemenea, o mare importanță acestor probleme. Sper că nu va mai dura mult până când ni se vor alătura în Parlament colegii noștri croați.

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Dle președinte, aș dori să subliniez că Balcanii încearcă azi, așa cum au făcut-o de-a lungul întregului secol al XX-lea, să compenseze greaua moștenire a naționalismului și nevoia de perspective europene comune în viitorul imediat.

Propunerea de rezoluție referitoare la FYROM pe care o dezbatem azi încearcă să reflecte acest echilibru delicat. Cu toate acestea, nu o face în mod satisfăcător. Presiunea începerii neîntârziată a negocierilor provoacă temerea transmiterii unui semnal greșit în cadrul dezbaterilor privind problema numelui. Pe de altă parte, o amânare nedefinită poate încuraja din nou un comportament la fel de neproductiv.

Unele amendamente sunt pozitive. Cu toate acestea, aș sublinia că orice formă de naționalism aduce prejudicii în primul rând țărilor respective. Grecia trebuie să găsească un compromis satisfăcător. Ca macedonean grec, fac apel la o mai mare stăpânire de sine; ceea ce avem nevoie în cadrul litigiului asupra numelui este coexistența celor două autodeterminări care folosesc numele Macedonia. Acest tip de compromis ar fi un catalizator pentru clădirea încrederii reciproce care este extrem de necesară în aceste timpuri de criză economică, când vecinii trebuie considerați drept colaboratori necesari în eforturile de combatere a crizei.

Edvard Kožušník (ECR). – (CS) Aș dori să încep prin a le mulțumi tuturor colegilor deputați pentru elaborarea întregului raport. În același timp, aș dori să îi urez bun venit noului comisar și numai succese cu noul său portofoliu extrem de interesant. Am doar trei observații, întrucât s-au menționat deja multe aspecte în această dezbatere. În opinia mea, ar mai trebui să subliniem faptul că însăși expansiunea trebuie înțeleasă ca una

dintre posibilele soluții pentru revenirea la creștere economică în Uniunea Europeană și nu ar trebui să pierdem din vedere acest lucru. A doua mea observație se referă la termenul „exhaustivitate”. În opinia mea, trebuie să avem o perspectivă exhaustivă asupra problemei Balcanilor și nu ne putem concentra doar asupra unei țări, fie Croația sau Macedonia, ci ar trebui să avem o abordare exhaustivă care să trateze țări ca Serbia, de exemplu. În cazul Turciei, de asemenea, trebuie să dăm un „da” sau un „nu” clar, întrucât nu este posibil să păcălim Turcia și să îi promitem o viitoare posibilă aderare. Trebuie să spunem clar „da” sau „nu”.

Willy Meyer (GUE/NGL). – (ES) Dle președinte, dle comisar, dle Președinte în exercițiu al Consiliului, acum, Uniunea Europeană ar trebui să urmărească îndeaproape negocierile care au loc la cel mai înalt nivel cu liderii celor două principale comunități din Cipru.

Turcia joacă un rol negativ în aceste negocieri. Nu sprijină o soluție rațională și, prin urmare, Uniunea Europeană trebuie să transmită un mesaj clar, fără echivoc: Turcia nu își poate menține cei 40 000 de soldați care ocupă partea de nord a Ciprului, încălcând legislația internațională. Nu poate continua să ocupe orașul Famagusta, încălcând rezoluția Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite. Nu poate continua să trimită în partea de nord a insulei coloniști care asfixiază comunitatea ciprioților de etnie turcă. Aceasta este calea pe care o urmează Turcia în prezent.

Uniunea Europeană, Comisia, Consiliul și Parlamentul trebuie să transmită un mesaj neambiguu Turciei: dacă Turcia își menține poziția, nu va putea niciodată să adere la Uniunea Europeană. Acesta este mesajul care trebuie comunicat în acest stadiu critic al negocierilor privind reunificarea Ciprului, care este stat membru al Uniunii Europene.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Dle președinte, nu ignor faptul că Turcia este o țară mare care, totuși, lăsând la o parte problemele sociale interne evidențiate în raport, acționează – după părerea mea – într-un mod contradictoriu în politica sa externă.

Astfel, în timp ce guvernul turc încearcă să se prezinte ca moderat, forțele armate ale țării își manifestă agresivitatea la adresa Greciei, violând constant spațiul aerian grec din Marea Egee și hărțuind în permanență Frontex. Ar trebui să se remarce că, în ciuda faptului că Grecia și Turcia sunt țări membre NATO și, deci, sunt aliați, Turcia amenință Grecia cu un *casus belli* în vederea extinderii apelor sale teritoriale și prin refuzul de a recunoaște statul Cipru, care este stat membru al Uniunii Europene.

În cele din urmă, și guvernul turc pare, în prezent, incapabil să garanteze suveranitatea populară în țară și planifică un nou tip de imperiu otoman, astfel cum a reieșit în mod clar în urma reuniunii de la Sarajevo de la începutul lunii noiembrie, la care a participat dl ministru Davutoglu. La fel de bizară mi s-a părut atitudinea guvernului turc în ceea ce privește deschiderea, care contravine poziției acceptate a comunității internaționale și a Uniunii Europene.

În plus, nu ar trebui să neglijăm faptul că, nerespectând foaia de parcurs, Turcia permite și poate chiar încuraja tranzitul imigranților ilegali pe teritoriul său către țările Uniunii Europene și nu își respectă obligațiile de a acorda drept de azil și aterizare navelor și aeronavelor cipriote.

Gunnar Hökmark (PPE). – Dle președinte, doresc să îi mulțumesc dlui Swoboda pentru raportul său privind Croația; raportul recunoaște eforturile depuse și realizările obținute de guvernul croat. Cred că este important să spunem că această țară este tot mai aproape de aderare, ceea ce evidențiază - și acum mă adresez președinției Consiliului - că este necesar să se încheie negocierile cu Croația în timpul anului 2010.

Dar consider că merită, de asemenea, să semnalăm că eforturile depuse de Croația nu au fost făcute pentru noi. Acestea fac din Croația o țară mai bună și o societate mai bună pentru cetățenii ei și, prin aceasta, Croația devine un vecin mai bun, care contribuie la progresul Europei, deoarece lupta împotriva crimei organizate și a corupției trebuie să se desfășoare la nivel transfrontalier și este un avantaj pentru noi să observăm realizările obținute de Croația.

Același lucru este valabil pentru alte state candidate. Toate realizările pe care le remarcăm sunt în beneficiul Europei și, trebuie să o spun, având în vedere experiența pe care o avem în ceea ce privește procesul de extindere, avem foarte puține regrete în legătură cu realizările pe care le-am obținut; ar trebui să avem aceeași perspectivă când este vorba despre Turcia, Macedonia sau alte țări din Balcanii de Vest. Când se reformează, devin vecini. Când închidem ușa, ne expunem riscului unor noi probleme și noi amenințări la adresa valorilor europene; ar trebui să scoatem în evidență necesitatea de a persevera împreună pentru a realiza o extindere europeană mai bună, bazată pe criteriile pe care le sprijinim pe deplin.

Luigi Berlinguer (S&D). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, încheierea negocierilor cu Croația în cursul anului 2010 este un obiectiv realizabil, iar raportul Swoboda este o examinare echilibrată a progreselor noastre și a pașilor pe care încă îi mai avem de parcurs.

Justiția este domeniul în care mai este necesară o reformă drastică. Nu este suficient să se încheie reformele de sistem necesare, să se adopte noi legi și să se coopereze, dacă este necesar, cu Tribunalul Penal Internațional pentru Fosta Iugoslavie.

Subliniez necesitatea de a crea o cultură și o mentalitate juridice adevărate, în conformitate cu standardele europene. Pentru aceasta, este esențială independența puterii judecătorești, care este un element cheie, precum sunt și formarea, recrutarea și cariera magistraților, cu alte cuvinte, guvernul nu trebuie să impună niciun fel de condiții asupra judecătorilor. Invit Comisia să ia în considerare necesitatea unor măsuri drastice care să abordeze aceste aspecte în etapa finală a negocierilor.

Andrew Duff (ALDE). – Dle președinte, îl salut pe dl comisar Füle. Discuțiile dintre dl Christofias și dl Talat sunt, după cum știm, într-o etapă critică. Pentru a avea succes, opinia publică trebuie să ajungă la o soluție. Este extrem de importantă consolidarea încrederii. Turcia ar trebui să transmită semnale. Din nefericire, dosarul referitor la comerț pare a fi complet blocat, așadar începerea retragerii trupelor este un gest dificil, dar inteligent, în scopul de a obține treptat sprijin public în sud și în nord, de a arăta că perspectiva unei soluționări permanente este, de fapt, valabilă.

Cu toții apreciem faptul că, dacă problema cipriotă nu se rezolvă acum, perspectivele de progres ale aderării Turciei sunt într-adevăr reduse. A sosit momentul să luăm măsuri. Sper că Comisia va aborda problemele ridicate de cei câțiva vorbitori în legătură cu Ciprul, ca parte a răspunsului la această dezbatere.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, dorim să susținem aderarea Croației și, de aceea, invităm autoritățile croate să asigure că bunurile care le-au fost naționalizate cetățenilor italieni la sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial și care sunt încă deținute de stat sau de instituțiile municipale, în ciuda cerințelor legislației europene, să fie înapoiate proprietarilor lor de drept.

Dorim să susținem aderarea Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei și, de aceea, solicităm respectarea metodei consensului, o parte a istoriei Uniunii Europene, și invităm instituțiile europene să își ofere sprijinul prietenesc pentru punctele de vedere ale tuturor statelor membre cu privire la motivele care încă blochează acest drum.

Dorim să fim sinceri cu Turcia. Raportul Oomen Ruijten are acest merit: raportul nu neagă faptul că drumul este străbătut de dificultăți, dar este un raport corect, care ia în considerare criteriile de la Copenhaga ca puncte de referință stabilite. Prin urmare, Parlamentul procedează corect când denunță cu fermitate încălcările drepturilor omului și absența principiilor democratice.

Dar cei care fac aproape paradoxal parcursul acestei cereri de aderare nu se găsesc în Parlament. Ei se pot găsi printre exponenții multor guverne care promit la fiecare întâlnire oficială ceea ce au interesul să nege pe coridoare. Însă, pe baza raportului Oomen Ruijten, este util să consolidăm în continuare mijloacele unui parteneriat privilegiat în așteptarea unei evoluții determinate nu de prejudicii, ci de asimilarea deplină și responsabilă a conținutului *acquis-ului* comunitar.

PREZIDEAZĂ: DNA KRATSA-TSAGAROPOULOU

Vicepreședintă

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Aș dori să formulez unele observații asupra rapoartelor privind Croația și Macedonia. Cred că este important să precizăm că avansarea procesului de aderare pentru țările din Europa de Sud-Est este evident în interesul Uniunii Europene, după cum stabilitatea, prosperitatea și progresul reformei în regiune sunt importante nu doar pentru statele candidate, ci pentru întreaga Uniune Europeană. În cazul ambelor țări, problemele legate de relațiile de vecinătate au oprit progresul. Consider că este extrem de important să se recurgă la o înțelepciune politică corespunzătoare, curaj și bunăvoință reciprocă pentru a rezolva aceste probleme, nu doar de către aceste state candidate, ci și de către statele membre ale Uniunii Europene. Acesta este cazul Croației, iar eu sper din tot sufletul că angajamentul președinției spaniole va stimula, de asemenea, rezolvarea problemei numelui care afectează Macedonia și Grecia. Ca al treilea membru din echipa celor trei președinții, Ungaria ar dori să continue să își acorde sprijinul în acest proces.

Nadja Hirsch (ALDE). – (DE) Dnă președintă, în primul rând, îi urez multe felicitări dlui Füle pentru desemnarea sa în funcția de comisar. Aș mai dori să îl felicit pe dl raportor Swoboda pentru raportul pe care

l-a întocmit. Este o prezentare foarte echilibrată a progreselor realizate în Croația. În același timp, indică în mod clar domeniile în care Croația trebuie să mai depună eforturi pentru a putea încheia procesul de aderare.

De asemenea, este important faptul că statisticile preluate din sondajul Eurobarometru, desfășurat în toamna anului trecut, arată că 84 % dintre croați sunt nemulțumiți de democrația din țara lor. Aceasta înseamnă că sunt necesare nu doar reforme în cadrul puterii judecătorești, ci este nevoie și de o îmbunătățire a situației minorităților. De asemenea, este important să se asigure că libertatea presei este garantată. Aceste reforme trebuie inițiate și puse în aplicare și, înainte de toate, trebuie susținute de populație. În termeni formali, criteriile se pot îndeplini cu siguranță foarte repede, dar întreaga populație trebuie să sprijine procesul și trebuie să salute aderarea Croației la UE.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Dnă președintă, aderarea Turciei la Uniunea Europeană stârnește motive de controversă în unele cercuri. Pentru ca acest proces să se desfășoare într-un context de înțelegere reciprocă, trebuie să se asigure un înalt nivel de calitate. Îndeplinirea unor condiții stricte, dar clare, care sunt rezonabile și sunt acceptate de ambele părți, reprezintă temeiul pentru primirea noilor membri, iar acest lucru este valabil și pentru Turcia.

Aș dori acum să îi mulțumesc raportoarei, dnei Oomen-Ruijten, pentru raportul exhaustiv privind progresele realizate de Turcia în 2009. În acest an, raportul este mai critic și, din păcate, atrage atenția pe bună dreptate asupra progreselor reduse realizate de Turcia, în special în legătură cu libertățile cetățenilor și cu sistemul de justiție. Cu toate acestea, anul trecut, nu a stagnat doar procesul de democratizare, așadar este necesar să se aducă critici acolo unde nu s-au observat progrese sau unde situația s-a agravat, dar și să se arate că apreciem schimbările în bine. Întrucât, pe de o parte, se neglijează necesitatea de a consolida principiile statului de drept, iar constituția se bazează pe această lege, aceasta trebuie să devină o prioritate. Pe de altă parte, Turcia depune eforturi deosebite în cadrul negocierilor inițiate, iar eu salut schimbările și dorința Turciei de a continua reformele pentru a îndeplini criteriile de la Copenhaga.

Cu toate acestea, bunele intenții nu reprezintă totul. Ankara va mai întâmpina încă provocări în drumul spre aderarea la Uniunea Europeană, iar aceste provocări nu sunt ușoare. Am încredere că Turcia va reuși să depășească toate obstacolele și îi doresc acestei țări mult succes în procesul de reformare.

Debora Serracchiani (S&D). – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, aderarea Croației la Uniunea Europeană accentuează coagularea unei identități europene, capabile să exprime valorile comune ale noii noastre Europe, integrând, și nu camuflând, individualitățile numeroaselor sale suflete.

Republica Croația a depus eforturi apreciabile pentru a se ridica la standardele stabilite, în special, prin combaterea crimei organizate prin noi măsuri împotriva mafiei, dar trebuie să depună eforturi suplimentare, în special în domeniul judiciar, înainte de a se putea încheia negocierile din 2010.

Instituțiile Republicii Croația pot realiza mai multe progrese pentru a se alinia la cerințele primului protocol al Convenției europene a drepturilor omului, semnate la Paris în 1952, luând în considerare restituirea bunurilor naționalizate proprietarilor lor de drept.

Sophia in 't Veld (ALDE). – Doamnă președintă, mai întâi, dați-mi voie să îi urez bun venit dlui comisar Füle în acest Parlament.

Raportarea a prezentat un proiect de rezoluție foarte echilibrat. Turcia a realizat într-adevăr progrese remarcabile, dar există multe puncte problematice care trebuie să se abordeze urgent. Trebuie să se elimine fenomenul îngrozitor al crimelor de onoare, precum și uciderea transsexualilor. Doar ieri, am aflat despre a nu știu câta crimă împotriva unei femei transsexuale în Antalia. Guvernul turc trebuie să asigure, de urgență, că uciderea persoanelor transsexuale nu va mai rămâne nepedepsită.

Mai departe, fac din nou apel la guvernul turc să asigure libertatea de asociere și să oprească tentativele sistematice de desființare a organizațiilor minorităților sexuale. Rezoluția insistă în mod just asupra libertății religioase și libertății de exprimare. Pentru un liberal, aceste libertăți fac parte din miezul democrației noastre și sunt condiții nenegociabile pentru aderarea la UE.

Cu toate acestea, dacă îi cerem Turciei să respecte standardele UE, trebuie să ne asigurăm că și noi îndeplinim aceste standarde. Aceasta este o chestiune de credibilitate și de autoritate morală. Homofobia, educația religioasă obligatorie și limitarea libertății presei trebuie, de asemenea, să fie combătute în statele membre actuale.

Cristian Dan Preda (PPE). - Așa cum o subliniază și raportul Oomen Ruijten, în anul 2009 Turcia s-a angajat în mod clar pe calea reformelor și a bunelor relații cu vecinii săi. Mai mult decât atât, autoritățile au încurajat dezbaterile publice asupra unor domenii cruciale pentru procesul de reformă, cum ar fi: rolul puterii judecătorești, drepturile minorităților etnice, ca și rolul armatei în viața politică din această țară.

Semnarea acordului Nabucco a demonstrat, pe de altă parte, implicarea Turciei în crearea unei siguranțe la nivelul alimentării cu gaz a spațiului european, așa cum o arată și negocierile Turciei pentru a adera la Comunitatea Energetică Europeană.

Turcia și-a dovedit rolul-cheie ca actor regional prin normalizarea relațiilor cu Armenia, precum și prin îmbunătățirea relațiilor cu Irak și cu guvernul regional kurd. Să nu uităm, desigur, nici cooperarea în cadrul Sinergiei Mării Negre, lansată acum trei ani cu scopul de a promova stabilitatea și reformele în țările din jurul Mării Negre.

În fine, nu aș vrea să uităm câteva motive esențiale care pledează în favoarea aderării acestei țări la Uniune: Turcia face în mod clar parte din familia europeană și e un important partener în dialogul dintre civilizații. Apropierea unei Turcii laice, democratizate și moderne de Uniune reprezintă, desigur, un plus pentru comunitatea noastră

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Sunt foarte încântat că portofoliul extinderii va fi deținut de dl comisar Füle care, ca politician din Europa Centrală, este cel mai bine poziționat pentru a înțelege greaua povară pe care o poartă Europa de Sud-Est și Balcanii de Vest în ceea ce privește conflictele etnice și interetnice și litigiile bilaterale dintre țările vecine. Balcanii de Vest și Balcanii nu au fost niciodată niște regiuni stabile, cu excepția scurtei perioade a Iugoslaviei lui Tito. Aderarea la Uniune este singura opțiune de stabilizare a regiunii. Acest lucru a fost confirmat de aderările din 2004 și din 2007, după cum o ilustrează, de exemplu, efectul pozitiv semnificativ al acestora asupra relațiilor dintre Ungaria și România.

În același timp, aș dori să atrag atenția dlui comisar Füle și Parlamentului asupra faptului că toate problemele interetnice, toate aspectele importante și relațiile de vecinătate trebuie rezolvate înainte de aderare, întrucât Uniunea Europeană va fi neputincioasă în fața unor astfel de probleme după aderare. Să observăm problema nerezolvată a rușilor din Letonia sau să privim Slovacia, unde politicile guvernului Fico au dus la înrăutățirea relațiilor dintre majoritatea slovacă și minoritatea maghiară.

Prin urmare, în cazul Balcanilor de Vest, unde astfel de probleme sunt și mai complicate, este deosebit de important să se rezolve pentru fiecare țară în parte. Croația este o țară vecină a Ungariei, așadar este extrem de important ca aceasta să devină stat membru al Uniunii Europene cât mai curând cu putință. Este foarte important ca această țară să își îndeplinească responsabilitățile care îi revin în urma războiului și să le permită refugiaților să se întoarcă. Acesta este un aspect foarte important. Ar trebui să se inițieze negocierile cu Macedonia cât mai curând cu putință, astfel cum a menționat dl Thaler în excelentul său raport. În cele din urmă, în privința Turciei, cât timp kurzilor nu li se acordă autonomie în sensul cel mai vast, cât timp drepturile femeii și ale minorităților sexuale nu sunt rezolvate și Turcia nu își cere scuze pentru genocidul împotriva armenilor, Turcia nu poate deveni stat membru al Uniunii Europene.

Metin Kazak (ALDE). – (FR) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, aș dori să o felicit pe dna Oomen-Ruijten pentru munca meticuloasă pe care a depus-o. Cu toate acestea, pare să existe o diferență între textul adoptat anul trecut și cel care ni se propune acum cu privire la Turcia.

În Rezoluția din 2009, Parlamentul a evidențiat negocierile din Cipru, dar nu a stabilit nicio condiție preliminară referitoare la colonii sau la situația din Famagusta. Aceste subiecte sunt abordate în cele șase capitole de negociere care sunt tratate sub auspiciile ONU. Prin urmare, consider că, luând o poziție atât de fermă și părtinitoare, Parlamentul poate aduce prejudicii acestor negocieri și ne-ar face susceptibili de partizanat.

După cum a subliniat fostul comisar la 16 noiembrie 2006, restituirea Famagustei locuitorilor ei legitimi este un aspect care trebuie tratat sub auspiciile ONU, ca parte dintr-o soluționare globală a problemei Ciprului.

Aș dori să citez o altă concluzie a Consiliului. În 2004, comunitatea cipriotă-turcă și-a exprimat în mod clar dorința de a avea un viitor în cadrul UE. Consiliul a decis să pună capăt izolării acestei comunități și să faciliteze reunificarea cu Cipru, încurajând dezvoltarea economică a comunității cipriote-turce.

(Aplauze)

György Schöpflin (PPE). – Dnă președintă, permiteți-mi să le urez bun venit dlui comisar Füle și ministrului. Toată lumea va fi mulțumită de progresele pe care le va realiza Croația în vederea încheierii procesului de aderare. Anumite domenii cheie de guvernare trebuie adaptate la cerințele *acquis-ului*, iar unele dintre aceste schimbări – să o spunem fără echivoc – sunt susceptibile de a se opune tradiției și așteptărilor. Așadar, negocierea transformării necesită un act major de voință politică.

Permiteți-mi să adaug că efortul merită pe deplin, mai ales pentru un stat relativ mic precum Croația sau, prin urmare – și este valabil același lucru – pentru alte state ale Balcanilor de Vest. Aderarea la UE – cred că o putem înțelege de la sine – oferă o serie de avantaje din punct de vedere politic, economic, cultural și de securitate.

Cea mai mare problemă de adaptare este în altă parte, totuși. Una este să schimbi structurile de guvernare, dar este cu totul altceva să schimbi atitudinile societății față de ceva radical diferit de formele și conținutul care s-au construit în Uniunea Europeană. Cele două aspecte sunt adesea foarte îndepărtate una de alta și, cu siguranță, vor exista elemente în societate, unele chiar puternice, care vor observa doar dezavantaje pentru ele însele în noua ordine.

Să nu ne facem iluzii în această privință. Autoritățile croate nu trebuie doar să încheie negocierile cu Uniunea Europeană, ci trebuie, în același timp, să facă tot posibilul pentru a schimba atitudinile sociale. Aceasta se poate dovedi sarcina cea mai dificilă.

Maria Eleni Koppa (S&D). – (EL) Dnă președintă, cele trei rapoarte pe care le dezbaterem azi exprimă poziția fermă a Parlamentului European cu privire la continuarea procesului de extindere. Cu toate acestea, există diferențe importante.

Permiteți-mi să încep prin a-l felicita pe dl Hannes Swoboda pentru raportul domniei sale privind Croația. Suntem cu toții încântați că această țară va adera în curând la Uniunea Europeană.

În ceea ce privește Turcia, mesajul transmis de raportul deosebit de echilibrat al dnei Oomen-Ruijten rămâne neschimbat, ca în anii precedenți. Turcia trebuie să își onoreze toate obligațiile contractuale, la fel cum au făcut-o toate statele candidate precedente. Aderarea este și trebuie să fie obiectivul final. Însă nu putem avea o aderare *à la carte*, adaptată după Turcia. Turcia este o țară mare, care trebuie să accepte că realizarea reformelor, respectarea drepturilor omului, o contribuție corespunzătoare la rezolvarea problemei Ciprului, relațiile de bună vecinătate și încetarea *casus belli* împotriva unui stat membru al UE sunt etapele care o vor aduce mai aproape de Uniune.

În ceea ce privește Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, raportul dlui Zoran Thaler transmite țării un mesaj pozitiv. Grecia îi invită pe liderii FYROM să vină la masa tratativelor cu bună credință, pentru a se putea găsi o soluție reciproc avantajoasă în cadrul ONU. Guvernul elen știe că procesul are nevoie de un nou impuls și este cu adevărat hotărât să soluționeze problema. Așteptăm o poziție la fel de onestă de la cealaltă parte.

Andrey Kovatchev (PPE). – (BG) Dnă președintă, dle comisar Füle, bun venit în Parlament. Vă doresc numai succes în activitatea dumneavoastră. Doresc să le mulțumesc dlui Swoboda, dlui Thaler și dnei Oomen-Ruijten pentru rapoartele lor echilibrate și obiective.

Parlamentul European și-a declarat, în numeroase ocazii, dorința politică de aderare la Uniunea Europeană a țărilor din Balcanii de Vest și și-a exprimat voința de a ajuta aceste state să poată îndeplini rapid criteriile de aderare. Croația se află pe ultima linie dreaptă. Sper cu tărie că se va semna în acest an tratatul de aderare pentru această țară. Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei a realizat progrese în îndeplinirea criteriilor pentru inițierea procesului de preaderare. După toate așteptările, Consiliul European va reafirma decizia Comisiei Europene adoptată la sfârșitul anului trecut și va lansa procesul de aderare. Pentru aceasta, cred că Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei trebuie să se străduiască mai mult să își rezolve problemele cu vecinii în spirit european. Dacă autoritățile de la Skopje au voința politică de a nu recurge la istorie, fie veche sau mai recentă, și să își argumenteze intențiile politice sau naționale actuale, se poate ajunge la un compromis. Istoria trebuie să ne unească, nu să ne despartă. Să îi lășăm pe istorici să ajungă la concluziile lor academice, fără a sta totuși în calea destinului european al niciunui stat candidat. Așa-numitele discuții ale urii nu trebuie tolerate. Doresc să menționez, în special, manualele pe care le folosesc copiii la școală. Acestea nu trebuie să conțină descrieri care incită la o atitudine ostilă față de alte state membre.

Sporirea încrederii în interiorul regiunii Balcanilor nu se înfăptuiește doar prin sistemul de liberalizare a vizelor, care funcționează foarte bine și de care sunt foarte mulțumit, ci și, în opinia mea, prin comemorarea

comună a datelor istorice și a eroilor pe care anumite țări din Balcani le împart. Sper ca recomandările rapoartelor să fie luate în considerare de către instituțiile relevante ale statelor membre. Le doresc Croației, Macedoniei și Turciei numai succese în drumul lor european.

Evgeni Kirilov (S&D). – Dnă președintă, ar trebui să susținem în continuare perspectiva de aderare la UE a țărilor din Balcanii de Vest. Întregul proces favorizează stabilitatea și ar trebui să perseverăm în același ritm.

Ca raportor pentru facilitarea vizelor în cadrul Delegației la Comisia parlamentară mixtă Uniunea Europeană-Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, consider că introducerea regimului fără vize în această țară a reprezentat o încurajare foarte importantă pentru cetățenii acesteia. Ultimul raport al Comisiei evidențiază faptul că FYROM a realizat progrese în multe domenii, ceea ce este laudabil.

Provin dintr-o țară vecină, Bulgaria, iar noi, ca țări vecine, observăm unele tendințe îngrijorătoare. După părerea mea, problema numelui nu ar trebui să fie pe primul plan. Formarea națiunii macedonene a început după al Doilea Război Mondial, iar acum, o mare parte din populație se identifică drept macedoneni. Cu toate acestea, trebuie să ne păstrăm propriile valori: nu putem tolera confundarea formării unei națiuni cu o retorică naționalistă sau cu o manipulare grosolană a istoriei, mergând în timpurile străvechi. În al doilea rând, afirmarea identității naționale nu ar trebui să stârnească sentimente xenofobe față de cetățenii care se declară a fi de origine bulgară. Aceste persoane sunt supuse unui abuz verbal și fizic și sunt chiar persecutate din motive inventate.

Marietta Giannakou (PPE). – (EL) Dnă președintă, aș dori să îl felicit pe dl comisar și să îi urez numai succes în sectorul foarte important pe care l-a preluat.

Este o realitate că Europa poate și are dreptul de a continua să se extindă. În Balcanii de Vest, în special, oamenii au dreptul la o soartă mai bună și la însușirea unor reale valori europene.

Cu toate acestea, în ceea ce privește Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, în special, ar trebui să se țină seama de faptul că ar fi mai bine dacă, pentru a deveni un stat membru al Uniunii Europene, o țară nu ar folosi istoria ca pe o unealtă, după propriile preferințe; trebuie să se obișnuiască să participe la procedurile Organizației Națiunilor Unite și să își rezolve problemele cu diplomatie, nu prin propagandă. Prin urmare, Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei trebuie invitată să ia măsuri, dacă dorește un viitor în curând.

Doresc să o felicit pe dna Oomen-Ruijten pentru raportul său excelent privind Turcia și să îl felicit pe dl Swoboda și, desigur, și pe dl Thaler, în ciuda faptului că nu sunt de acord cu anumite aspecte ale abordării sale și ale raportului său.

Categoric, trebuie să înțelegem că, prin compromisuri care nu reflectă adevărul și realitatea, vor apărea probleme în viitor. Pe de altă parte, în privința Turciei, aș dori să spun că s-au depus eforturi, însă nicio manevră majoră care să ne permită să spunem că Turcia își rezolvă problemele în mod diplomatic, cu alte cuvinte, retrăgându-și sau începând să își retragă trupele dintr-o țară europeană, Cipru.

Wolfgang Kreissl-Dörfler (S&D). – (DE) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, și eu aș dori să vă felicit, dle Füle, pentru noua dumneavoastră desemnare și să vă urez mult noroc în această misiune foarte importantă.

Deja ați lămurit comisia că negocierile cu Turcia se referă la aderarea acesteia și nu la ideea nebunească al unui parteneriat privilegiat, care nu a fost niciodată promovată în mod adecvat de către susținătorii acesteia. Cu toate acestea, ați mai lămurit - și am salutat cu bucurie acest lucru - că ambele părți, Turcia și Uniunea Europeană, trebuie să își îndeplinească obligațiile și angajamentele. În acest caz, dle Posselt, se aplică principiul *pacta sunt servanda*. Trebuie să cunoașteți această expresie care a fost folosită de fostul dumneavoastră conducător de mare valoare.

Un alt aspect este, de asemenea, foarte important pentru mine. Desigur, Turcia mai are multe de realizat, dar și Uniunea Europeană, fie că este vorba despre problema Ciprului, punerea în aplicare a drepturilor minorităților în Turcia sau aspecte politice și militare. Dar un lucru este clar. Procesul nu va fi niciodată liniar. O știm din istoria Uniunii Europene. Trebuie doar să observăm procesele și procedurile legate de Tratatul de la Lisabona. Mereu vor exista progrese și crize în procesul din Turcia.

Un alt aspect evident este faptul că, atunci când își va fi îndeplinit toate obligațiile, când va putea să accepte *acquis-ul comunitar*, Turcia va fi o țară diferită. Cu toate acestea, Tratatul de la Lisabona va fi adus, de asemenea, schimbări de durată Uniunii Europene. Ar trebui să ținem seama de acest lucru. După cum am spus, ambele părți trebuie să își îndeplinească angajamentele.

Alojz Peterle (PPE). – (SL) Dacă Uniunea Europeană dorește să joace un rol mai influent pe scena internațională, trebuie să se asigure că își consolidează rolul și în Europa. Aceasta înseamnă realizarea proiectului unei Europe unite în sud-est. Nu ne trebuie doar o perspectivă europeană, ci și dinamism și stimulare.

Sunt încântat că putem saluta progresele realizate de toate cele trei țări analizate aici și îi felicit pe raportori, dna Ria Oomen-Ruijten, dl Zoran Thaler și dl Hannes Swoboda, pentru munca deosebită pe care au depus-o. Sunt deosebit de încântat că toate cele trei țări au acordat o atenție specială dezvoltării relațiilor cu vecinii lor.

S-a menționat și acordul de arbitraj dintre Slovenia și Slovacia. Este o realitate că guvernul croat și cel sloven privesc tema cheie a acestui acord într-o lumină total diferită, care nu inspiră tocmai încredere reciprocă. Le solicit ambelor guverne să folosească ocaziile bilaterale pentru a găsi o interpretare uniformă a acordului și a favoriza o atmosferă de bune relații de vecinătate și care să poată duce la încheierea cu succes a procesului de aderare.

Îl felicit cu sinceritate pe dl comisar Füle pentru rolul responsabil pe care și l-a asumat și îi urez succes în realizarea acestor obiective ambițioase. În mod similar, îi doresc mult noroc și multă înțelepciune președinției spaniole.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Vecinii au grijă unul de altul, se sprijină la nevoie. Atunci când atmosfera este bună între țările vecine, este bună și pentru oamenii care trăiesc acolo. Turcia și Cipru sunt țări vecine. Atunci când se privesc peste gard, nu se văd una pe alta, ci îi văd pe ciprioții-turci, care se pomenesc între două luntre.

Pentru a le asigura tuturor celor care trăiesc în Cipru un trai cu adevărat liniștit împreună, este nevoie de o soluție care să le impună tuturor vecinilor să își îndeplinească misiunea. Săptămâna trecută, Secretarul-General al ONU Ban Ki Moon și-a exprimat încrederea în legătură cu o posibilă soluție pentru Cipru. Acest Parlament trebuie să depună eforturi substanțiale pentru a-și aduce o contribuție pozitivă la situația referitoare la Cipru, căutând în mod constructiv soluții și eliminând obstacolele în loc să le ridice. Da, Turcia trebuie obligată să depună eforturi pentru a favoriza această soluție. Este ceea ce s-a solicitat în raportul pe care urmează să îl votăm. Dar nu doar Turcia trebuie să depună eforturi. Toate părțile afectate trebuie să participe la crearea unei atmosfere pozitive în care se poate găsi o soluție responsabilă. În cele din urmă, este desigur ceea ce ne dorim cu toții: o soluție.

De asemenea, trebuie să sprijinim statul candidat Macedonia, în legătură cu problema numelui, pentru ca negocierile să poată începe. Ca state membre, trebuie să asigurăm că nu ne aducem aportul la problemă, ci, în schimb, contribuim la găsirea unei soluții.

Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei a realizat multe progrese și poate reprezenta un exemplu pentru celelalte țări din Balcani, oferind totodată posibilitatea creșterii stabilității în regiune. Trebuie să ne străduim ca să vedem dezvoltându-se cele mai importante produse de export ale UE: democrația, drepturile omului, pacea și securitatea.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Croația își demonstrează hotărârea de a adera la UE prin adoptarea unor măsuri în vederea îndeplinirii criteriilor. Voința politică a fost reflectată în reformele administrației publice și ale puterii judecătorești și în lupta împotriva corupției și a crimei organizate. În sistemul judiciar, s-a observat o creștere a transparenței, o reducere a numărului de proceduri judiciare în așteptare și a procedurilor excesiv de lungi. Un factor semnificativ este expunerea continuă a crimelor de război, pentru care Croația cooperează pe deplin cu Tribunalul Penal Internațional. Croația dovedește un nivel bun de armonizare normativă cu *acquis-ul comunitar*. Trece prin schimbări legislative și instituționale semnificative cu scopul de a combate crima organizată și mafia și de a-și consolida cooperarea transfrontalieră cu autorități de aplicare a legii din țările vecine.

Sectorul bancar din Croația este solid, investitorii au încredere în starea economiei, iar stabilitatea macroeconomică a fost menținută. Mai trebuie să se încheie programul privatizărilor mărunte și să se reducă intervenția statului în economie. După părerea mea, merită să laudăm în mod deosebit reconcilierea dintre etnicii croați și etnicii sârbi, o creștere a protecției drepturilor minorităților și integrarea refugiaților, inclusiv reconstruirea caselor. Prin urmare, îndemn Croația să continue dezvoltarea unei culturi a responsabilității politice și să susțină o dezbatere publică privind aderarea și consecințele acesteia, întrucât doar o treime din populație consideră în prezent că aderarea la UE este avantajoasă. Aș mai dori să îl felicit pe noul comisar, dl Füle, și să îi urez succes în noua sa misiune.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – Dle președinte, îi urez bun venit dlui comisar Füle și aș dori să îi felicit pe autorii celor trei rapoarte foarte echilibrate. Nu încap nicio îndoială că perspectiva aderării la UE a determinat o schimbare în bine a Turciei. La urma urmelor, această țară musulmană este unică prin faptul că a început să se adapteze la valorile europene acum 100 de ani și, în ciuda variatelor tendințe istorice, nu s-a abătut de la această cale. Turcia este cea mai occidentală dintre țările estice și cea mai estică dintre țările occidentale, așadar rolul său unic nu este doar european, ci și global.

Ankara trebuie să accelereze reformele, să caute cu mai multă hotărâre un compromis pentru problema Ciprului și să depună eforturi suplimentare pentru reconcilierea cu Armenia. Cu toate acestea, susțin cu tărie poziția Grupului Socialiștilor și Democraților că perspectiva aderării Turciei la UE nu ar trebui să fie schimbată prin nicio variantă *alternativă* sau de rezervă.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Dnă președintă, permiteți-mi să îi urez bun venit dlui comisar. În acest deceniu, politica de extindere a reprezentat succesul cel mai mare al Uniunii Europene, alături de moneda euro. Această politică nu trebuie împiedicată. În plus, nu ne putem încălca angajamentele asumate față de statele candidate, deși ar trebui, de asemenea, să respectăm renumitele principii ale consolidării și condiționalității.

De asemenea, nu ar trebui să neglijăm capacitatea de integrare a Uniunii Europene sau necesitatea de a comunica cu cetățenii pe tema extinderii și a avantajelor și consecințelor acesteia.

Având în vedere restricțiile de timp, mă voi rezuma doar la câteva comentarii scurte. În principiu, statele candidate trebuie să își rezolve dinainte orice litigii teritoriale și probleme similare pe care le-ar putea avea între ele și cu statele membre, pentru a nu încetini mai târziu funcționarea Uniunii Europene.

În cazul Turciei, aș dori să subliniez în mod deosebit cât este de important să se mențină și chiar să se crească ritmul reformelor - care sunt necesare și pentru Turcia însăși.

De asemenea, salut recentul angajament pe care l-a demonstrat Turcia în ceea ce privește Nabucco, care este foarte important pentru diversificarea energetică în Europa. Cu toate acestea, trebuie să recunosc că am fost oarecum surprins de gestul pe care l-a făcut guvernul turc toamna trecută în sprijinul autorităților iraniene. Într-adevăr, cred că politica externă a unui stat candidat ar trebui să se alinieze cu cea a Uniunii.

În final, săptămâna trecută, am citit un interviu cu ministrul turc al afacerilor europene care a părut să sugereze că Turcia a eliminat vizele pentru țări precum Siria, Liban și Libia. Acest lucru m-a surprins într-o oarecare măsură, fiindcă un stat candidat ar trebui, de asemenea, să își apropie politica privind vizele de cea a Uniunii Europene și nu să se orienteze într-o direcție opusă.

Aș dori să primesc confirmarea acestei informații.

Antigoni Papadopoulou (S&D). – (EL) Dnă președintă, dna Oomen-Ruijten a depus eforturi extraordinare pentru a prezenta un raport echilibrat, iar noi îi mulțumim pentru aceasta. Amendamentele 13 și 14, propuse de Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană, au răsturnat acest echilibru și, prin urmare, vă îndemn să votați împotriva lor.

În discuțiile cu privire la problema Ciprului, Turcia, prin dl Talat, a prezentat propuneri inacceptabile și rămâne intransigentă și maximalistă. De aceea, este greșit să se apeleze la toate părțile să își acorde sprijinul pentru negocierile în curs. Partea asupra căreia trebuie să se exercite presiune este Turcia ca putere ocupantă. Turcia trebuie să retragă imediat toate trupele turce, să pună capăt ocupației și să nu mai țină comunitatea cipriotă-turcă ostatică, fiindcă ea este responsabilă, și nu ciprioții-greci, de așa-numita izolare a ciprioților-turci. Turcia trebuie să returneze orașul asediat Varosha și să înceteze coloniile ilegale și încălcarea proprietății ciprioților-greci.

Turcia deține cheia rezolvării problemei Ciprului și a avansării spre aderare. Mica țară Cipru nu cere decât o soluție în conformitate cu *acquis-ul comunitar*, fără derogări, și cu rezoluțiile ONU. Ciprioții nu sunt cetățeni de mână a doua ai unei colonii otomane sau de altă natură. Suntem cetățeni europeni cu drepturi europene.

Doris Pack (PPE). – (DE) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, a sosit în sfârșit momentul ca UE să deschidă negocierile cu Macedonia. Macedonia a îndeplinit condițiile și a așteptat începerea negocierilor din 2005. Grecia a beneficiat de atât de multă solidaritate din partea celorlalte 26 de state membre, încât nu ar trebui ca acum să oprească începerea negocierilor cu statul vecin Macedonia. Problema numelui este pur bilaterală, chiar dacă ONU și-a acordat sprijinul în această privință.

În ceea ce privește Croația, aș dori să spun că această țară combate corupția într-o măsură atât de importantă, încât alte țări, inclusiv unele din cadrul UE, ar trebui să ia exemplul de la aceasta. A doua mea observație este că întoarcerea refugiaților, de care a amintit dl Boștinaru, a fost abordată într-un mod exemplar, după părerea mea. Conform spuselor dlui Swoboda, există multe lucruri care nu se pot rezolva în modul în care ne imaginăm noi.

A treia mea observație se referă la cooperarea cu Tribunalul Internațional pentru crime de război de la Haga. Croația și-a predat, cu ani în urmă, toți criminalii de război căutați. Documentele de la războiul „patriotic” care s-au solicitat fie nu mai sunt disponibile, fie nu au existat niciodată. Prin urmare, este necesară o abordare rațională a acestor chestiuni. Guvernul a căutat aceste documente și a instituit un grup operativ, dar nu poate să facă mai mult decât să caute. Dacă nu găsește nimic, atunci este important să se facă un pas înainte, având în vedere că Croația a cooperat cu tribunalul de ani de zile și, prin urmare, a îndeplinit într-o mare măsură condițiile. Sper foarte mult că se va deschide în curând capitolul, astfel încât negocierile cu Croația să se poată încheia până la sfârșitul acestui an.

Ismail Ertug (S&D). – (DE) Dnă președintă, dle Președinte în exercițiu al Consiliului, dle Füle, aș dori să vă urez mult succes în viitoarea activitate. Este dificil să se ignore ambivalența problemei Ciprului. Noi, Uniunea Europeană, nu trebuie să neglijăm probleme aparent neplăcute sau să încercăm să ne prefacem că nu există. Nu ne-am ținut promisiunea. Acesta este un fapt și trebuie să rezolvăm aceste standarde duble.

Știm că Protocolul de la Ankara trebuie categoric pus în aplicare în ceea ce privește problema Ciprului. Cu toate acestea, este, de asemenea, clar că izolarea părții de nord a Ciprului trebuie să înceteze, astfel cum a declarat Consiliul în 2004. Sunt încântat că sudul Ciprului oferă părții de nord sprijinul necesar, dar nu aceasta a fost intenția Uniunii Europene. Intenția a fost ca toți, toată Uniunea Europeană, să punem capăt izolării. Pentru a depăși obstacolul final legat de această chestiune, trebuie să facem un pas înainte și să punem capăt acestei izolări.

Tunne Kelam (PPE). – Dnă președintă, pentru noua Comisie – și îi urez un bun venit călduros dlui comisar Füle – acum este timpul reînnoirii angajamentului UE pentru extindere, încheind negocierile de aderare cu Croația până la sfârșitul acestui an și demarând negocierile cu Macedonia.

Ultima a făcut progrese impresionante, în ciuda numeroaselor dificultăți, și ar trebui încurajată să continue. Aș dori să le invit pe ambele părți să rezolve problema numelui într-un stil european deschis și generos, astfel cum a recomandat ieri dl președinte Barroso.

Și Turcia a înregistrat progrese semnificative. Dacă analizăm Ucraina, ne putem da seama de diferența pe care o poate determina doar perspectiva de aderare. Turcia este primită în UE dacă îndeplinește criteriile de la Copenhaga. Cu un nou comisar, trebuie neîntârziat să îi solicităm Turciei să înceapă retragerea trupelor sale din Cipru și să pună în aplicare Protocolul de la Ankara. Cred că aceasta poate fi considerată ca o condiție pentru continuarea negocierilor. Cât despre mine, aș putea fi mulțumit de aderarea Turciei atunci când va fi la fel de ușor să construiești o biserică creștină în Ankara pe cât este de ușor să ridici o moschee în Bruxelles.

Jürgen Klute (GUE/NGL). – (DE) Dnă președintă, aș dori să comentez asupra a două aspecte referitoare la Turcia. În general se discută conflictele etnice, și pe bună dreptate. Mai trebuie să se depună eforturi în acest domeniu și unele dificultăți persistă. Cu toate acestea, ceea ce oamenii trec cu vederea de obicei este faptul că mai există probleme importante în Turcia în ceea ce privește sindicatele și drepturile lucrătorilor. Guvernul turc continuă să se opună sindicatelor - în unele circumstanțe chiar folosind autoritatea poliției - care oferă sprijin membrilor acestora, cu alte cuvinte, lucrătorilor turci. Aceasta s-a întâmplat recent în diferendul care a implicat lucrătorii Tekel. Aceasta este una dintre observațiile pe care aș dori să le formulez. O societate democratică trebuie să protejeze drepturile lucrătorilor și ale sindicatelor și este importantă lupta pentru aceste drepturi. UE sprijină, de asemenea, aceste drepturi, în special, în rolul de Uniune Europeană socială.

Al doilea factor este privatizarea. Turcia se adaptează la UE și acest lucru cuprinde și domeniul privatizării. Lucrătorii de la Tekel, dintre care 12 000 sunt în prezent în grevă, sunt amenințați de pierderea locurilor de muncă sau deja și le-au pierdut ca urmare a privatizării. Cu toate acestea, nu doar lucrătorii de la Tekel muncesc în industria tutunului. Aproximativ 500 000 de persoane angajate în cultivarea tutunului în sud-estul Turciei și-au pierdut locurile de muncă în ultimii ani, cu rezultatul că, după ce a fost unul dintre producătorii și exportatorii importanți de tutun, Turcia a devenit acum un importator. Acum o săptămână, am avut șansa de a călători la Ankara și de a sta de vorbă cu lucrătorii de la Tekel. Dacă procesul de reducere a numărului de locuri de muncă și de distrugere a unor sectoare întregi de industrie continuă din cauza privatizării, poporul turc își va pierde entuziasmul de a adera la UE. Prin urmare, trebuie să punem accentul pe dimensiunea socială a Uniunii Europene. Aș dori să subliniez încă o dată acest lucru.

Krzysztof Lisek (PPE). – (PL) Dnă președintă, dle comisar Füle, vă urez și eu bun venit din suflet, ca toți colegii mei, și vă doresc multă perseverență în următorii câțiva ani de activitate. Știu că nu ar trebui să vorbim despre sfârșitul noii legislaturi din prima zi. Desigur, dle Füle, vă doresc multe alte mandate, dar vă mai doresc ca, atunci când veți lua cuvântul aici, la sfârșitul acestei legislaturi, să ne puteți întâlni într-o nouă și extinsă Uniune Europeană, formată, poate, din chiar 30 de state membre.

Dle Füle, în afară de munca pe care o depuneți în legătură cu țările importante pe care le analizăm azi aici, aș dori să vă rog să acordați atenție și altor țări care aspiră la aderarea la Uniunea Europeană. La fel ca mine, proveniți dintr-o țară care a aderat de curând la Uniunea Europeană, și cred că dumneavoastră, eu și toți ceilalți deputați care provin din toate noile state membre înțeleg cât de importantă a fost pentru societățile noastre aderarea la Uniunea Europeană. Le dorim același lucru și țărilor despre care discutăm azi.

Ca polonez, am un mic vis și cu aceasta aș dori să îmi închei discursul. Și acesta este ca Croația, țara care a realizat cele mai multe progrese în cadrul negocierilor, să reușească să adere la Uniunea Europeană în timpul nu prea îndepărtatei președinții poloneze.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Dnă președintă, din nou, raportul privind Turcia nu este un raport referitor la progresele realizate, ci la eșecurile Turciei. Uniunea Europeană invită Turcia să depună mai multe eforturi în domeniul drepturilor minorităților, dar, în loc să rezolve problema kurzilor după cum a promis, Turcia are în plan să interzică Partidul Societății Democratice prokurd (DTP). Pentru al patrulea an la rând, guvernul de la Ankara nu a reușit să pună în aplicare protocolul adițional la acordul de asociere, dar, prin ambasadorii săi, face apel la statele membre majore ale UE să rezolve problema Ciprului. După părerea mea, mult-așteptatele negocieri privind insula mediteraneeană nu sunt motiv de sărbătoare, deoarece cea mai recentă propunere a ciprioților de etnie turcă contrazice consensul existent în unele aspecte, ceea ce înseamnă că reprezintă, de fapt, un pas înapoi.

S-a zis cu rezultatele pozitive pe care președinția spaniolă ne-a anunțat că le putem anticipa. Turcia nu face parte din Europa nici din punct de vedere geopolitic, nici din punct de vedere spiritual sau cultural. Drepturile omului, drepturile minorităților și dreptul internațional rămân concepte străine pentru Turcia. După părerea mea, singurul răspuns onest care corespunde dorințelor cetățenilor europeni ar fi să punem capăt negocierilor de aderare și să vizăm un parteneriat privilegiat.

Georgios Koumoutsakos (PPE). – (EL) Dle comisar, vă urăm bun venit și vă dorim mult succes în activitatea pe care o veți desfășura. Astăzi, dezbatem, printre altele, parcursul Turciei spre Europa. Ieri, am dezbătut situația economică dificilă cu care se confruntă anumite țări din zona euro, mai ales situația critică în care se găsește Grecia.

Aceste două debateri se intersectează într-un punct, au un element comun. Elementul respectiv sunt cheltuielile masive și inflexibile în domeniul apărării pe care le efectuează Grecia, cu alocarea a aproximativ 5 % din produsul intern brut pentru cheltuieli militare, și nu pentru că și-ar dori aceasta. Desigur, o parte din aceasta este reprezentată de îndeplinirea obligațiilor ca stat membru al NATO. Dar cea mai mare parte este destinată pentru a aborda o anumită politică practică de o țară vecină și stat candidat, și anume Turcia.

Turcia are o politică oficială de amenințare a Greciei cu războiul, denumită *casus belli*, și nu este doar o amenințare pe hârtie; Turcia are obiceiul de a viola spațiul aerian și de a survola chiar și insulele locuite de greci din Marea Egee de est.

Această practică trebuie să înceteze și Parlamentul European trebuie să transmită un mesaj ferm Ankarei în acest sens. Dacă se vor observa unele îmbunătățiri în această privință, parcursul acestei țări spre Europa își va redobândi impulsul, alături, bineînțeles, de toate celelalte angajamente pe care trebuie să le onoreze.

Monica Luisa Macovei (PPE). – Dnă președintă, în politica sa de vecinătate, obiectivul Uniunii a fost mereu acela de a exporta stabilitate și nu de a importa instabilitate.

Acesta este motivul pentru care fac apel statelor membre și statelor candidate să nu promoveze conflicte bilaterale la nivelul Uniunii Europene. Ca avocat, aș dori să reamintesc faptul că, prin acordul interimar dintre Grecia și FYROM, semnat în septembrie 1995, Grecia a acceptat să nu conteste cererile de aderare la organizații internaționale sau regionale, adresate de FYROM, dacă acestea se întocmesc sub numele menționat de Organizația Națiunilor Unite, și anume FYROM. Instituțiile Uniunii au denumit această țară FYROM. Aceste dispoziții sunt obligatorii din punct de vedere juridic, în conformitate cu dreptul internațional. Prin urmare, nu există nicio bază juridică conform căreia Grecia ar putea obstrucționa procesul de aderare al țării în cauză. Deciziile trebuie să se adopte pe baza performanței țării solicitante.

În acest sens, sprijin dezbaterile privind progresele realizate și domeniile în care mai sunt necesare îmbunătățiri. Trebuie să discutăm despre merite și să monitorizăm îndeaproape punerea în aplicare a reformelor. Pe baza progreselor realizate, Comisia a propus stabilirea unei date de începere a negocierilor pentru această țară. Mă alătur Comisiei și invit Consiliul să stabilească o dată de începere a negocierilor de aderare în reuniunea la nivel înalt din martie 2010.

Eleni Theocharous (PPE). – (EL) Dnă președintă, dle comisar, chiar dacă se adoptă azi rezoluția foarte fermă în favoarea Turciei, această țară nu va înceta să demonstreze o importantă deficiență în planul democrației, să încalce flagrant drepturile a milioane de oameni și să ocupe Republica Cipru, un stat membru al Uniunii Europene.

Cu toate acestea, în privința Ciprului, mulți insistă să atribuim aceeași responsabilitate victimei și infractorului. Nu putem accepta crima și violența armată și invităm toate părțile implicate - să facă ce anume? Nu putem să ascultăm în sanctuarul democrației, Parlamentul European, expresii improprii ca Ciprul de Nord sau Ciprul de Sud și să vorbim despre alegeri în Ciprul de Nord, unde 70 % din așa-numitul corp electoral este reprezentat de coloniști ilegali.

Dacă soluția nu respectă drepturile omului pentru cetățenii din Cipru, atunci este clar că întregul sistem de valori al Uniunii Europene este în pericol. Desigur, discuțiile continuă, dar au fost îngreunate de pretențiile maximaliste ale Turciei. Deoarece evaluăm Turcia mai mult decât oricare altă țară, solicităm Turciei să faciliteze procesul dezbaterilor, prin adoptarea a două măsuri evidente: în primul rând, să înceapă imediat retragerea armatei ocupante și, în al doilea rând, să înapoieze orașul ocupat Famagusta locuitorilor săi legali.

Giovanni Collino (PPE). – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, recunoaștem eforturile pe care le-a depus Croația în ultimii ani pentru a îndeplini cerințele aderării la Uniunea Europeană. Sprijinim declarația prezentată de dl López Garrido în această dimineață.

Rămâne totuși o problemă nerezolvată care trebuie abordată în negocierile privind problemele bilaterale dintre Croația și Italia, care riscă să arunce o umbră asupra procesului de aderare. Mă refer la neacordarea unei compensații financiare și morale pentru pagube suferite și nerestituirea bunurilor confiscate de la italienii care au fost obligați să părăsească acele pământuri ca exilați, în urma celui de-al Doilea Război Mondial.

Acum că dorește să adere la Uniunea Europeană, invit Croația să grăbească ajungerea la un sfârșit împăciuitor, constructiv și fericit al acestei chestiuni triste și încă nerezolvate.

Solicităm Croației să respecte drepturile persoanelor care au așteptat acest lucru de atât de mult timp, în conformitate cu legislația europeană, printre altele.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – Dnă președintă, am o scurtă observație asupra Turciei.

Turcia are încă unele probleme serioase în domeniul drepturilor omului. Una dintre problemele nerezolvate este reprezentată de drepturile minorităților etnice și religioase - kurzi, creștini, alevi și alții. Acestor minorități li se încalcă în mod constant drepturile. Cipru și Grecia sunt și vor rămâne de o importantă capitală pentru Uniunea Europeană.

Așadar, dle comisar, trebuie să le comunicăm foarte clar partenerilor noștri turci că este foarte dificil să vorbești despre integrarea europeană a Turciei până când Turcia nu își rezolvă problemele legate de minoritățile sale religioase și etnice.

Kyriakos Mavronikolas (S&D). – (EL) Dnă președintă, în dezbaterile de azi, trebuie să transmitem mesaje clare Turciei, ținând seama de faptul că nu a întreprins acțiuni specifice pentru rezolvarea variatelor probleme pe care le are cu țările vecine.

În ceea ce privește problema Ciprului, în special, având în vedere că am auzit propuneri de a insera în raport o trimitere la problema izolării ciprioților-turci, consider că Uniunea Europeană trebuie să acționeze în conformitate cu rezoluțiile ONU. Aceasta înseamnă că nu se pot recunoaște teritoriile ocupate ilegal; dimpotrivă, orice ajutor trebuie acordat prin intermediul statului legal, ca în prezent.

În același timp, Turcia ar trebui să își retragă armata, pentru a se elimina obstacolul major din calea eforturilor globale de a învinge dificultatea stabilirii legăturii cu ciprioții-turci.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Îi felicit pe toți raportorii pentru rapoartele lor echilibrate, iar dumneavoastră, dle comisar, vă doresc toate succesele posibile rolul important pe care vi-l asumați.

Aș dori să subliniez că statele membre ale Uniunii Europene nu comunică la nivel optim cu țările din Balcanii de Vest. Unele menționează date nerealiste. 2014, o dată sugerată de unii dintre dumneavoastră azi, generează speranțe false, așteptări nerealiste și amăgește politicienii și opinia publică din aceste țări. Vom consolida forțele proeuropene doar dacă adoptăm o abordare realistă și ne comportăm în consecință. Promisiunile false sunt atât în detrimentul nostru, cât și în al lor. Să fim onești, să fim corecți și credibili.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Dnă președintă, îmi dau seama cât îi este de dificil guvernului de la Ankara, în circumstanțele sociale din Turcia, să acționeze în vederea sporirii democrației și îmbunătățirii situației drepturilor omului. Apreciez foarte mult acest lucru, dar aș dori să atrag atenția asupra unei probleme care nu a fost analizată suficient în această dezbatere. Mă refer la problema libertății religioase, care este încă limitată în Turcia, mai ales în ceea ce privește creștinii. În Turcia, încă mai persistă problema obstacolelor cu care se confruntă minoritățile religioase în privința statutului lor juridic. În ciuda introducerii Legii privind fundațiile, comunitățile creștine mai întâmpină probleme grave legate de redobândirea proprietăților confiscate. Patriarhatul ecumenic are drepturi limitate în formarea clericilor și în alegerea liberă a patriarhului ecumenic. Îmi mulțumesc foarte mult raportoarei pentru evidențierea acestor aspecte în raport. În același timp, regret că discursul dlui López Garrido a ignorat complet acest subiect. Dle López Garrido, am un comentariu personal: ideologia și drepturile omului nu se amestecă.

John Bufton (EFD). – Dnă președintă, aș dori să abordez tema referitoare la Turcia.

Preocuparea mea este că în 2003, Partidul Independenței din Regatul Unit, din care fac parte, a declarat în cadrul acestui Parlament că sosirea în țara noastră, Regatul Unit, a migratorilor din noile state membre va avea consecințe cumplite. Temerea mea este că, dacă Turcia va adera, 70 de milioane de oameni vor avea libertatea de a intra în Regatul Unit. Regatul Unit este plin. Avem milioane de oameni fără locuri de muncă. Presiunea asupra administrației noastre publice este incredibilă. Gândul aderării Turciei nu ne bucură deloc.

Ni s-a refuzat o alegere. Cetățenilor din țara noastră li s-a refuzat un vot asupra Tratatului de la Lisabona. Cu siguranță, avem nevoie de o discuție în țara noastră despre măsura în care ar trebui să fim prezenți în Parlamentul European. Mă tem că aderarea Turciei va fi paiul care va rupe spatele cămillei. Sunt convins că suntem acum într-un stadiu în care situația Europei este pe cale să decadă, împreună cu euro și așa mai departe. Aderarea Turciei va înrăutăți această situație și mai mult.

Dle comisar, este prima dumneavoastră zi de lucru. Aș dori să vă atrag atenția asupra unui aspect. Țineți seama de ce spun eu, un galez din Regatul Unit: nu dorim aderarea Turciei.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) În ceea ce privește aderarea Turciei, trebuie să se clarifice o problemă fundamentală: ce considerăm că este Uniunea Europeană? Încă mai considerăm a fi importante valorile europene comune? Aceste valori se bazează pe învățăturile creștinismului, indiferent de proporția practicantilor activi ai acestei religii. Considerăm că patrimoniul cultural al Europei este important ca forță unificatoare? Dacă răspunsul este afirmativ, Turcia nu își găsește locul în Uniunea Europeană. În mod firesc, ar trebui să vizăm stabilirea celui mai bun parteneriat posibil cu această țară. Un alt factor important este că aderarea lor ar crea un precedent. Ministrul afacerilor externe al Israelului a declarat că țara sa are răbdare, dar dorește fără echivoc să devină un stat membru al Uniunii Europene. Ar trebui să susțin că nici Israelul nu își are locul în Comunitatea Europeană.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Croația și Macedonia au realizat unele progrese în ceea ce privește protecția minorităților, dar sunt totuși departe de a se evidenția ca țări fruntașe în acest domeniu. Ce putem face? Uniunea Europeană ar putea încuraja aceste țări prin exemplarea protecției a minorităților pe care o pretinde, dar ce se petrece în realitate în Uniunea Europeană? Ar fi un semn pozitiv dacă Franța și alte state ar înfăptui ratificarea Cartei limbilor regionale și minoritare, dacă Slovacia și-ar retrace măsurile de discriminare împotriva minorităților (a se vedea legea limbilor) și dacă Grecia ar accepta că minoritățile trăiesc pe teritoriul său și le-ar garanta drepturile ca indivizi și comunități. În România, sperăm că se va adopta o lege privind minoritățile, deși încă suntem departe de a avea membri ai minorităților în conducerea de vârf a armatei și autonomia este mai temută decât armata a paisprezecea rusă transnistriană. Parlamentul ar putea încuraja statele membre existente să ofere un exemplu bun prin stabilirea unor standarde pentru protecția minorităților care să fie obligatorii pentru întregul teritoriu al Uniunii.

Danuta Jazłowiecka (PPE). – (PL) Dnă președintă, dle comisar, anul 2009, în conformitate cu un raport întocmit de International Crisis Group (Grupul internațional de criză), urma să fie decisiv pentru integrarea Turciei în Uniunea Europeană. Fie trebuia să urmeze un progres al negocierilor de aderare, fie sfârșitul discuțiilor. Astăzi, discuțiile sunt în curs privind alte domenii legate de aderare. Este adevărat că președinția spaniolă se declară în favoarea aderării Ankarei la Comunitate cât mai curând posibil, dar se observă tot mai

mult că Ankara își redefinește locul în ordinea mondială și că aderarea la Comunitate nu este o prioritate. Ridicarea vizelor pentru Iordania, Libia, Iran și Siria, înrăutățirea relațiilor cu Israelul, consolidarea relațiilor cu Sudan, semnarea unui acord de inițierea a unor relații diplomatice cu Armenia și blocarea unei înțelegeri cu Cipru – toate acestea demonstrează că Ankara se orientează din ce în ce mai mult spre cooperarea cu vecinii săi, chiar cu prețul slăbirii poziției sale în negocierile de aderare.

Cu toate acestea, chestiunea securității energetice și așezarea geografică crucială a Turciei o fac să devină încetul cu încetul indispensabilă pentru apărarea intereselor europene. Prin urmare, poate nu va dura mult până când aderarea Turciei la Uniunea Europeană va fi mai importantă pentru noi decât pentru Turcia însăși. Așadar, fac apel la Comisie și la Consiliu să redefinească perspectivele Turciei pentru aderarea la Uniunea Europeană.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Dnă președintă, cred că este extrem de important să se recunoască și să se scoată în evidență progresele realizate de statele candidate implicate în negocieri. Cred că acest lucru este foarte important, din motive pur psihologice. În plus, nu se poate nega că negocierile cu UE au creat condiții mai bune pentru oamenii din aceste țări. Negocierile în sine sunt un lucru pozitiv.

Sunt sigur că suntem cu toții de acord că Turcia trebuie să depună eforturi considerabile și că libertatea religioasă, libertatea de exprimare și libertatea presei nici nu se pun în discuție. Cu toate acestea, cred că este, de asemenea, necesar să se declare că negocierile cu Turcia nu sunt doar negocieri cu statul turc sau națiunea turcă, ci că Turcia reprezintă, de asemenea, un fel de cheie sau o punte spre întreaga regiune. Prin urmare, trebuie să ținem seama de faptul că relațiile UE cu regiunea se vor deteriora considerabil dacă ușa se va închide din nou.

Chrysoula Paliadeli (S&D). – Dnă președintă, aș dori să îmi acordăți suficient timp pentru a explica deputaților din acest Parlament motivele pentru care grecii sunt atât de sensibili la problema legată de numele Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei. Din păcate, un minut este insuficient.

Această poveste, care își are originea la sfârșitul anilor '40, este o poveste tristă, care s-a sfârșit cu crearea unei idei false despre greci. Vă pot asigura că grecii nu sunt nici naționaliști, nici expansioniști. Nu fac decât să se opună folosirii unui nume care face parte din propria lor tradiție istorică și arheologică străveche.

Înțeleg că Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, ca nou stat independent, traversează o fază etnogenetică întârziată. Academicienii importanți din Skopje nu susțin tendințele naționaliste ale prim-ministrului lor. Preferă să tacă decât să se manifeste împotriva frazei moderne, remarcată în mod just de raportul Thaler, care este susceptibilă să crească tensiunile.

Dorința mea este ca Parlamentul și noua Comisie să încerce să contribuie la o soluție la problema numelui, nu prin stimularea tendințelor naționaliste ale guvernului FYROM, ci prin susținerea punctului de vedere al grecilor, care luptă pentru un compromis amiabil care ar mulțumi, în cele din urmă, poporul FYROM mai mult decât poporul grec.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Dezbaterile de azi au arătat că, deși deputații europeni au opinii diferite privind progresul Turciei, probabil că suntem cu toți de acord că condiția preliminară de bază pentru aderarea la UE este punerea în aplicare corespunzătoare a reformelor fundamentale. Azi, cred că este prea devreme să stabilim date concrete, dar trebuie să observăm și să cerem progrese din partea Turciei, deoarece evenimentele recente, și anume interzicerea activităților partidelor politice, provoacă îngrijorare și nu demonstrează angajamentul Turciei de a respecta libertățile și drepturile civile și politice. Cu toate acestea, trebuie să îi acordăm Turciei o ocazie de a-și revizui acțiunile și trebuie să sperăm că, în viitor, Turcia va fi o țară democratică și liberă.

Petru Constantin Luhan (PPE). - Croația continuă să fie cea mai avansată dintre statele din Balcanii Occidentale pe calea aderării la UE. Aceasta poate reprezenta un exemplu pentru statele din regiune privind perspectivele de aderare în contextul respectării criteriilor și condiționalităților de aderare.

Sunt de apreciat progresele înregistrate privind reforma internă, așa cum se arată și în raportul de progres pentru 2009. Modul de îndeplinire a criteriilor necesare aderării, în special al celor care derivă din capitolul 23, justiție și drepturi fundamentale, reprezintă un reper important în avansarea acestei țări în atingerea standardelor europene.

Sprijinim aderarea Croației la Uniunea Europeană cu condiția ca aceasta să se bazeze pe respectarea strictă a criteriilor de aderare, inclusiv cooperarea deplină cu Tribunalul Penal Internațional pentru Fosta Iugoslavie.

Croația va încheia negocierile de aderare anul acesta și, astfel, raportul asupra căruia dezbaterem astăzi reprezintă ultimul raport de progres realizat de Parlamentul European. Suntem încrezători că la anul vom fi în poziția de a vota tratatul de aderare a Croației la Uniunea Europeană, acest lucru reprezentând un semnal pozitiv pentru întreaga regiune

Milan Zver (PPE). – (SL) Dle comisar, vă felicit pentru noua funcție și vă doresc mult succes în acest domeniu.

Sunt foarte încântat că cele trei rapoarte sunt pozitive și că raportorii au constatat faptul că țările în cauză au realizat progrese în ceea ce privește modernizarea, astfel cum o concepem din perspectivă europeană. Cel mai important aspect este ca toate cele trei țări să își mențină standarde înalte în ceea ce privește respectarea drepturilor omului. Europa trebuie să fie strictă în această privință, precum și atunci când îndeamnă aceste țări să își rezolve relațiile cu vecinii lor.

De asemenea, aș dori să subliniez faptul că nu voi susține raportul privind Croația, în primul rând pentru că nu tratează Slovenia în mod onest.

Iuliu Winkler (PPE). – Cea mai eficientă politică de extindere externă a Uniunii Europene în relația cu statele din Balcanii de Vest este cea de extindere în regiune: Acest lucru reprezintă garanția păcii și a democratizării unui spațiu, căruia, din păcate, istoria recentă nu a făcut decât să-i întărească renumele de „butoi de pulbere al Uniunii Europene”.

În oglindă, cea mai eficientă politică externă a noilor state din Balcanii de Vest este cea de apartenență la spațiul de stabilitate și prosperitate al Uniunii Europene. În acest proces avem nevoie de instrumente, prin urmare salut rapoartele de țară pentru Croația și pentru Macedonia, care sunt instrumente valoroase.

De asemenea, cred că este nevoie de instrumente economice, de cooperare regională, economică, comercială și în domeniul investițiilor, care și-au dovedit deja eficiența. Cred că aceste instrumente trebuie să fie avute în vedere atât de Comisia Europeană, cât și de guvernele Croației și Macedoniei.

[Vorbitorul i-a adresat dnei Flautre o întrebare în temeiul procedurii cartonașului albastru (articolul 149 alineatul (8) din Regulamentul de procedură)].

Barry Madlener (NI). – (NL) Doresc să îi adresez o întrebare șefei delegației turce, dna Flautre. Nu știu dacă îmi este permis acest lucru acum - la aceasta s-a referit cartonașul meu albastru. Îi pot adresa o întrebare dnei Flautre?

Dnă Flautre, având în vedere crimele de onoare cumplite din Turcia, aș dori să vă întreb dacă sunteți de acord să adresăm o cerere de investigare amănunțită a crimelor de onoare din Turcia? În țara mea natală, Țările de Jos, avem o prevalență șocant de ridicată a crimelor de onoare în rândul turcilor, la fel ca în Germania, și eu cred că acesta este doar vârful aisbergului și că această practică este foarte răspândită în Turcia. Îi putem solicita dlui Füle să desfășoare o investigare a crimelor de onoare din Turcia?

[Dna Flautre a consimțit să răspundă la întrebarea în temeiul procedurii cartonașului albastru (articolul 149 alineatul (8) din Regulamentul de procedură)].

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Dnă președintă, o întrebare, de acord, dar care este întrebarea? Adresată cui și cu ce scop? Cred că delegația noastră - din care faceți parte, dle Madlener - s-a angajat și continuă să se angajeze ferm în slujba drepturilor omului și a egalității de gen și în slujba fiecărei inițiative adoptate pentru a stopa violența împotriva femeilor.

Deja am menționat acest lucru în discursul meu. Cred că așa-numitele crime de onoare, care sunt crime organizate pe o bază familială sau tribală, sunt total impardonabile și că, azi, este foarte îmbucurător să vezi că nimeni în Turcia nu mai acceptă acest tip de practică criminală arhaică.

Diego López Garrido, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (ES) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, vă mulțumesc pentru această dezbatere amplă care s-a axat asupra unor rezoluții excelente prezentate de Parlamentul European și permiteți-mi să îi felicit pe autori, dl Swoboda, dl Thaler și dna Oomen-Ruijten.

Cred că putem afirma că majoritatea dintre dumneavoastră s-au arătat în favoarea procesului de extindere, ca parte esențială a integrării europene. Conform spuselor dlui Brok, extinderea a fost un succes pentru Uniunea Europeană și alți deputați au menționat unele exemple de succes ale procesului de extindere. De asemenea, este un element vital de progres spre reforma democratică și de dezvoltare democratică în țările care se apropie de Uniunea Europeană, în cele care și-au demarat procesul de integrare în Uniunea Europeană și în cele care au perspectivă de aderare. După cum a subliniat dl Mauro, aceasta presupune mereu un

angajament de îndeplinire a criteriilor de la Copenhaga, un alt element de consens general, și, prin urmare, un angajament de respectare deplină a drepturilor omului.

Sunt total de acord cu afirmația dlui Cashman conform căreia o țară se evidențiază prin tratamentul acordat minorităților și nu prin cel acordat majorității, deși și acesta este la fel de important. Prin urmare, astfel trebuie să măsurăm respectarea drepturilor omului și, în consecință, îndeplinirea criteriilor de la Copenhaga.

Un alt punct de acord general a fost faptul că, pentru Balcanii de Vest, perspectiva europeană este un element fundamental de progres – astfel cum au subliniat dna Giannakou și dl Winkler – și acest lucru nu este doar în interesul țărilor respective, ci, conform dnei Göncz, și în interesul Uniunii Europene.

În ceea ce privește Croația, a existat, de asemenea, un acord general privind necesitatea de a deschide noi capitole cât mai curând posibil, dar ar trebui să se menționeze că, în prezent, 28 dintre cele 35 de capitole s-au deschis deja și că 17 dintre acestea s-au închis în mod provizoriu. Președinția spaniolă va continua să depună eforturi în vederea avansării negocierilor, alături de Consiliul European și de Consiliu, pentru a aduce curând negocierile în faza finală. De aceea am menționat anterior că vor începe fără întârziere reuniunile de aderare care trebuie organizate cu Croația.

Speranța noastră este că foaia de parcurs a negocierilor de aderare va fi încheiată în acest an, astfel cum a propus autorul raportului, dl Swoboda, și cum au solicitat unii deputați, inclusiv dl Hökmark, dl Berlinguer și dl Lisek, care și-a exprimat speranța că aderarea Croației la Uniunea Europeană va avea loc în timpul președinției poloneze.

S-au realizat progrese în ceea ce privește Croația, astfel cum a subliniat dl Poreba. Dar mai avem de lucru; există deficiențe în domeniul juridic, de exemplu, astfel cum a subliniat dna Serracchiani.

În consecință, credem că am ajuns la un important stadiu final al aderării Croației și sperăm ca negocierile să se încheie și Croația să adere la Uniunea Europeană cât mai curând, în urma procesului de ratificare a tratatelor relevante ale Uniunii Europene.

În privința Macedoniei, dezbaterile s-au axat în principal pe problema numelui. În mod evident, numele nu reprezintă un criteriu de la Copenhaga, dar este clar că relațiile de bună vecinătate joacă un rol vital în procesul de formare a politicii naționale în toate statele candidate.

Statele candidate, ca statele membre, trebuie astfel să manifeste o sensibilitate deosebită pentru asemenea chestiuni. De asemenea, trebuie să ne amintim că punctul inițial al negocierilor este unanimitatea, altfel spus, un acord unanim între statele membre existente.

Soluția recomandată anterior de dl Posselt, dl Kasoulides, dna Cornelissen, dl Chatzimarkakis, dna Göncz și dna Paliadeli își are originile atât în negocierile sub egida Organizației Națiunilor Unite, cât și în contacte bilaterale dintre Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei și Grecia. În vreme ce aceasta este, desigur, o chestiune foarte importantă, Uniunea Europeană nu ia parte la asemenea discuții sub auspiciile Organizației Națiunilor Unite.

Prin urmare, acum nu cred că putem spune cu precizie când va fi rezolvat acest conflict; însă cu siguranță pot spune că și președinția spaniolă îi felicită pe dl prim-ministru Gruevski și pe dl prim-ministru Papandreu pentru reînnoirea dialogului direct. Aceasta demonstrează competența de conducere a amândurora și, fără îndoială, va duce la o atmosferă și o atitudine de deschidere, la care dl Tremopoulos s-a referit în discursul domniei sale.

Credem că guvernul Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei va fi capabil să continue aceste negocieri. Perspectiva de aderare la UE a fost mereu de o mare importanță pentru întreaga țară, inclusiv pentru grupurile sale etnice, indiferent de dimensiunea acestora.

În final, în ceea ce privește Turcia, s-au susținut foarte multe discursuri și aș dori să încep prin a spune că negocierile continuă într-un ritm rezonabil – nu au fost oprite – și, prin aceasta, răspund comentariului dlui Van Orden privind ritmul acestor negocieri.

Sperăm să deschidem alte capitole de negociere în timpul președinției spaniole. Am menționat câteva dintre acestea, dar, bineînțeles, nu putem prezice volumul acestor negocieri deoarece acestea depind de progresul reformelor din Turcia și de măsura în care Turcia îndeplinește criteriile. În afară de aceasta, după cum știți cu toții, în fiecare caz, în fiecare etapă și pentru fiecare capitol al procesului, trebuie să existe un acord unanim.

Protecția drepturilor omului și îndeplinirea criteriilor de la Copenhaga sunt un subiect care a fost menționat în multe discursuri și care este în mod clar abordat și în raportul dnei Oomen-Ruijten; și trebuie să se menționeze că Turcia trebuie să depună mai multe eforturi în acest domeniu. Trebuie să depună mai multe eforturi și, astfel, le răspund dlui Belder, dlui Salafranca, și altor persoane, precum și dlui Angourakis și dlui Klute, care au vorbit despre promovarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Au dreptate, dar este, de asemenea, adevărat că procesul de negociere continuă să fie principalul mijloc de care dispune Uniunea Europeană pentru a influența progresele care se realizează și, cu toate că s-au realizat într-adevăr progrese, ele rămân insuficiente. Acest lucru a fost, de asemenea, menționat în discursurile altor deputați, precum dl Obiols, dna Flautre, dna Lunacek, dl Preda și dl Balčytis. Cred că trebuie să ținem seama de aceasta atunci când efectuăm o evaluare echilibrată a negocierilor noastre cu Turcia.

Și Cipru a fost subiectul multor discursuri. Cipru va fi, bineînțeles, o temă decisivă în următoarele luni. Ar trebui să se spună că negocierile aflate în curs între liderii celor două comunități de pe insulă sunt pozitive și că s-a creat o atmosferă de încredere, mai bună.

Este de la sine înțeles că rezolvarea problemei Ciprului ar elimina acest obstacol, toate obstacolele sau cel puțin o parte dintre obstacolele care ar putea împiedica progresul Turciei spre aderare și, orice s-ar întâmpla, ar transmite un semnal pozitiv important întregii regiuni, cu reconcilierea ca obiectiv de bază, după cum a afirmat în mod just dl Howitt.

Desigur, cu toții suntem de acord că Turcia trebuie să respecte protocolul adițional. I s-au adresat încontinuu cereri în acest sens și, de fiecare dată când avem un dialog cu Turcia, Consiliul îi reamintește acest angajament, care trebuie onorat. La 8 decembrie 2009, Consiliul a adoptat concluzii în care s-a menționat că, dacă nu s-ar realiza progrese în ceea ce privește această chestiune, atunci Consiliul și-ar păstra măsurile adoptate în 2006, ceea ce ar avea un efect permanent asupra progresului general al negocierilor.

Dna Koppa și dl Salavrakos s-au referit, de asemenea, la alte incidente: violarea spațiului aerian și incidente în Marea Egee. Așadar, repet, relațiile de vecinătate sunt o cerință indispensabilă pentru măsurarea progresului realizat de Turcia în cadrul negocierilor. Concluziile Consiliului din 8 decembrie, pe care le-am menționat de multe ori, i-au transmis Turciei un mesaj în această privință. Vă asigur că Președinția va urmări problema îndeaproape și o va monitoriza la toate nivelurile, dacă este necesar.

În orice caz, dnă președintă, poziția Președinției privind negocierile cu Turcia este absolut clară. Suntem de acord cu noul consens privind extinderea, la care a ajuns Consiliul în decembrie 2006, iar aceasta înseamnă că obiectivul negocierilor este cu siguranță viitoarea aderare a Turciei la Uniunea Europeană.

Ștefan Füle, membru al Comisiei. – Dnă președintă, vă mulțumesc pentru șansa timpurie de a participa la acest schimb de vederi cu dumneavoastră cu privire la statele în curs de aderare. Am promis în timpul audierii mele că voi veni să vă ascult și să vă primesc sfaturile, iar dezbaterile de azi a fost o dovadă clară a bogăției de idei, înțelepciunii și inteligenței care sunt reunite în acest Parlament.

Permiteți-mi să fac două observații generale. În primul rând, îmi asum promisiunile pe care le-am făcut în timpul audierilor. Mă interesează să avem nu două monologuri, ci un dialog cu Parlamentul, care să reflecte adevăratul spirit al Tratatului de la Lisabona.

Permiteți-mi să mai fac altă observație generală, la care m-am referit de câteva ori în timpul audierii mele. În discuțiile cu statele candidate și cu potențialele state candidate, mereu am subliniat următoarele patru principii. Primul este respectarea strictă a criteriilor de la Copenhaga; acestea nu sunt negociabile. Al doilea este respectarea strictă a libertăților și drepturilor fundamentale, inclusiv drepturile religioase și cele ale minorităților și, desigur, drepturile femeii. Al treilea principiu este ca procesul să se desfășoare în mod onest și să reflecte credibilitate de ambele părți și la toate nivelurile. În al patrulea rând, nu voi subestima niciodată aspectul capacității de integrare.

În ceea ce privește Croația, atât rezoluția Parlamentului, cât și poziția Comisiei subliniază faptul că Croația se poate baza pe Parlament și pe Comisie ca aliați de încredere. Dacă această țară reușește să îndeplinească toate condițiile pendinte, am încredere că negocierile de aderare se pot încheia anul acesta. Comisia, și am încredere în Președinția prezintă și în cea viitoare, precum și în Parlamentul European, va susține Croația în îndeplinirea acestui obiectiv.

În ceea ce privește Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, permiteți-mi să subliniez încă o dată că această țară a obținut o recomandare a Comisiei în vederea începerii negocierilor pe baza propriilor sale merite. Cu toate acestea, țara continuă să se confrunte cu multe provocări urgente, inclusiv criterii politice. După cum

s-a subliniat în timpul dezbaterii, există acum o șansă de rezolvare a problemei numelui și mă angajez pe deplin pentru sprijinirea discuțiilor în curs.

În ceea ce privește Turcia, suntem cu toții conștienți că nu ne așteaptă un drum lin în față, nici pentru Turcia, nici pentru Uniunea Europeană, după cum mulți deputați au susținut în mod clar în această dezbatere. Dar știu că guvernul turc este încă angajat spre deschidere democratică. Cine și-ar fi imaginat doar acum cinci ani că societatea și politicienii turci vor discuta deschis și intensiv problema kurzilor, relațiile civil-militare, redeschiderea seminarului Halki sau relațiile cu România?-

Cu toate acestea, sunt în continuare îngrijorat de restricțiile la libertatea presei și la pluralismul mediei. Sunt necesare amendamente juridice suplimentare pentru protejarea jurnaliștilor, a activiștilor drepturilor omului și a politicienilor de urmărire în justiție și condamnare pentru exprimarea unei opinii neagresive.

În ceea ce privește negocierile de aderare, deschiderea importantului capitol al mediului în luna decembrie este o evoluție încurajatoare, numărul de capitole deschise ajungând la 12. Am speranța că vom putea deschide mai multe capitole în acest an. Însă Turcia va trebui să depună eforturi suplimentare pentru a putea îndeplini criteriile stricte de referință. Prin urmare, este important să se continue cu rigoare pregătirile necesare.

Comisia salută, de asemenea, dialogul consolidat cu Turcia privind migrația, care ar trebui să ducă la realizări concrete, în special în ceea ce privește readmisia și controalele la frontieră. În răspuns la o întrebare specifică din partea unuia dintre colegii dumneavoastră, permiteți-mi să spun că noi, Comisia, avem cunoștință de recente evoluții privind eliminarea vizelor de către Turcia pentru Liban și Siria. Directorul general al Comisiei responsabil cu aceste probleme va fi în Ankara săptămâna viitoare pentru discuții. Acesta va fi unul dintre aspectele pe care le va discuta cu această ocazie și eu voi prezenta un raport privind rezultatul discuțiilor.

De asemenea, pentru că mi s-a solicitat, permiteți-mi să adaug următoarea poziție a Comisiei. Toate măsurile pe care le-a propus și le-a adoptat Comisia au vizat mereu încetarea izolării comunității cipriote-turce în scopul facilitării reunificării Ciprului, în conformitate cu concluziile Consiliului din aprilie 2004. Implementăm pachetul de ajutoare de 259 de milioane de euro pentru dezvoltarea socială și economică durabilă a comunității cipriote-turce și pentru participarea sa totală la Uniunea Europeană în urma soluționării litigiului și a reunificării. Regulamentul privind linia verde facilitează contacte economice și personale între ciprioții-turci și ciprioții-greci. Regulamentul privind comerțul referitor la condițiile comerciale speciale pentru comunitatea cipriotă-turcă va fi analizat de Consiliu.

Revenind la Turcia, procesul de reformă trebuie să continue, iar Uniunea Europeană ar trebui să continue să încurajeze procesul și progresul. Comisia sprijină în continuare procesul de aderare a Turciei. Autoritatea și influența noastră în Turcia vor deveni mult mai credibile și mai puternice dacă angajamentele noastre rămân neambigue.

Aștept cu bucurie o cooperare rodnică și apropiată în următorii cinci ani.

(Aplauze)

Președintă. – Am primit trei moțiuni de încheiere a dezbaterii de la Comisia pentru afaceri externe, în temeiul articolului 100 alineatul (2) din Regulamentul de procedură.⁽¹⁾

Dezbaterea a fost închisă.

Votarea va avea loc astăzi.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Luís Paulo Alves (S&D), în scris. – (PT) Acest raport recunoaște anumiți pași pozitivi pe care Turcia, stat candidat din 2005, i-a făcut spre aderarea la UE, cu toate că i se recomandă să accelereze ritmul reformelor. Îmi amintesc că, în decembrie 2006, negocierile au fost parțial suspendate din cauza refuzului acestei țări de a aplica uniunea vamală cu UE față de Cipru. Conflictul cu Cipru trebuie soluționat, iar această țară trebuie să continue să realizeze progrese în ceea ce privește democrația și protecția drepturilor omului, combaterea corupției, sporirea libertății presei, nevoia de transparență politică și o justiție mai rapidă și mai eficientă, consolidarea legilor împotriva discriminării bazate pe gen, pe orientare sexuală și a discriminării împotriva minorităților etnice și religioase și reformarea administrației publice. Guvernul turc continuă să își demonstreze voința politică de a continua reformele și a sporit în mod substanțial libertățile fundamentale și a stimulat

⁽¹⁾ A se consulta procesul-verbal

dezvoltarea economică în țară. Prin urmare, trebuie ca negocierile să avanseze în continuare în vederea aderării Turciei ca țară cu un rol esențial de mediator în conflictele dintre Israel și Palestina și ca o platformă de înțelegere reciprocă între Irak și Iran.

Mara Bizzotto (EFD), *în scris.* – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, raportul conține cu siguranță unele puncte interesante, chiar și pentru cei ca mine sau ca mulți dintre dumneavoastră care sunt împotriva aderării Turciei la UE. Conținutul raportului ilustrează gravele nereușite ale Turciei în a îndeplini condițiile de bază pentru aderarea la UE. Unele pasaje ale rezoluției propuse de Comisia pentru afaceri externe sunt, de asemenea, destul de stricte. Aceste documente nu se opun viitoarei aderări teoretice a Turciei la UE; cu toate acestea, salut cu încântare constatările pe care Parlamentul intenționează să le expună în ceea ce privește presupusa lipsă de progres a Turciei. Cei care, ca mine, se opun intrării Ankarei în UE descoperă în acestea confirmarea propriilor obiecții tradiționale față de aderare: în Turcia, există încă restricții la libertățile fundamentale, încălcări ale drepturilor omului, o atitudine agresivă față de Cipru și Grecia și discriminare împotriva minorităților etnice și religioase - toate acestea fiind probleme pe care Europa nu le poate ignora. Și toate acestea se adaugă la îngrijorările obișnuite referitoare la diferențele culturale și geografice dintre Turcia și Europa și la problemele care ar fi cauzate de primirea unei țări care are frontiere comune cu peste 80 de milioane de locuitori: factori care vor continua să îmi întărească neclintita convingere că nu este bine ca Turcia să adere la Europa a cărei unitate depinde, înainte de toate, de spiritul creștin.

Robert Dušek (S&D), *în scris.* – (CS) Pe de o parte, sunt de o importanță capitală metoda și amploarea procesului de democratizare din Turcia și procesul de apropiere față de UE. Pe de altă parte, discutarea viitoarei integrări a Turciei în UE nu poate fi lăsată de o parte. Fiecare extindere implică argumente de ordin bugetar, și anume în ce măsură aderarea unei anumite țări la UE va aduce o contribuție sau va genera pierderi financiare. Mă tem că în situația actuală de criză a politicii agricole comune și, pe cale de consecință, a bugetului european, nu ne putem permite o extindere care să implice o țară în care 7 milioane de locuitori se bazează pe agricultură ca mijloc de trai (în UE, cifra este 10,4 milioane). Pentru comparație: în condițiile actuale, cheltuielile aferente Turciei până în 2025 s-ar ridica la aproximativ 10 miliarde de euro, în vreme ce pentru toate cele 10 noi state membre din „extinderea spre est” ar fi de până la 8 miliarde de euro. În temeiul dispozițiilor legislative actuale, plățile directe către fermierii turci și plățile pentru dezvoltarea rurală și pentru susținerea pieței ar ruina agricultura și fermierii din Europa. Având în vedere dimensiunea enormă, numărul de locuitori și situația economică a acestui stat candidat, aderarea Turciei la UE ar impune o povară enormă asupra bugetului, precum și o scădere cu 9 % a PIB-ului UE pe cap de locuitor. Din aceste motive, trebuie să discutăm din nou și în detaliu despre aderarea Turciei la UE, precum și despre reformele aferente ale PAC.

Martin Kastler (PPE), *în scris.* – (DE) Este lăudabil faptul că noua democrație a Macedoniei a realizat progrese suplimentare în toate domeniile sociale și comerciale. Salut cu bucurie faptul că alegerile prezidențiale și locale din martie 2009 au decurs fără probleme. Acest lucru sugerează o democratizare crescândă în întreaga regiune, reflectată în Macedonia. Macedonia a îndeplinit toate criteriile în vederea liberalizării vizelor și, prin urmare, începând cu 19 decembrie 2009, cetățenii acesteia au statut de scutire de vize. Acesta reprezintă un pas major înainte. Cu toate acestea, Macedonia încă mai trebuie să pună în aplicare mai multe reforme. Sper din tot sufletul că vom putea folosi experiența pe care am acumulat-o în prima fază a extinderii spre est a UE pentru a ne ajuta în acest proces. În acest context, mă gândesc la punerea în aplicare a reformelor instituționale, unde fundațiile politice și o serie de ONG-uri diferite au avut atât de multe realizări. În două domenii ar trebui să ne consolidăm cooperarea în ceea ce privește transformarea și standardele UE. Acestea sunt reforma administrației publice, a puterii judecătorești și a poliției. Personal, aș dori să nu se mai pună accentul pe diferendul privind numele dintre Macedonia și Grecia în viitorul apropiat. Este important ca parcursul spre unificarea Europei să nu ajungă într-un impas din cauza unor dezacorduri bilaterale.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), *în scris.* – (PL) Datorită situației geopolitice și a relațiilor istorice, Croația ar trebui să adere fără discuție la Uniunea Europeană cât mai curând posibil. În ciuda numeroaselor tensiuni cu vecinii și a conflictelor etnice care au apărut în timpul războiului civil, nu îmi pot imagina o Europă pe deplin integrată și unită fără Croația. Negocierile care au început în 2004 au reprezentat o evoluție promițătoare și, în absența unor perturbări, ar trebui să se încheie în acest an, ținând seama de faptul că există 28 de domenii care trebuie închise. Aderarea Croației la NATO în aprilie 2009 i-a consolidat categoric dorința de aderare la UE. Stabilizarea în ceea ce se cunoaște de-a lungul istoriei ca Ceaunul Balcanilor va fi garantată doar de aderarea Croației. Sper că, la începutul anului 2012, când îmi voi ocupa locul în Parlamentul European, voi putea strânge mâna colegilor deputați din Croația.

Franz Obermayr (NI), *în scris.* – (DE) Salut progresele realizate de Croația, în special în combaterea corupției. Trebuie să se adopte măsuri împotriva corupției în cadrul instituțiilor. În plus, este nevoie de o schimbare a atitudinii de bază, iar populația trebuie sensibilizată într-o măsură mai mare în privința corupției, care, din

păcate, încă face parte din viața de zi cu zi din Croația. În ceea ce privește relația Croației cu vecinii ei, este îmbucurător să observi că se prefigurează acum un compromis privind litigiul frontalier cu Slovenia. De asemenea, sper ca recunoașterea Kosovo de către Croația să nu cauzeze o intensificare a tensiunii în Balcanii de Vest, în special cu Serbia, care acum își manifestă îngrijorarea în această privință, ceea ce este de înțeles. Având în vedere progresele evidente realizate de Croația și convingerea mea că această țară face parte din Europa pe plan cultural, politic și istoric, votez în favoarea propunerii de rezoluție. Dacă Croația îndeplinește toate condițiile, cred că va fi posibil ca aceasta să adere curând la Uniunea Europeană.

Kristiina Ojula (ALDE), *în scris*. – (ET) Dnă președintă, în raport cu discursul pe care l-am avut la 20 ianuarie, mă interesează ce fel de măsuri a aplicat guvernul turc, conform datelor deținute de Consiliu și de Comisie, pentru a implica populația în implementarea procesului de democratizare și a reformelor necesare pentru integrarea în Uniunea Europeană. Raportul privind dezvoltarea Turciei pentru 2009 relevă deficiențe în îndeplinirea criteriilor de la Copenhaga, cu un accent deosebit asupra criteriilor politice, care includ implementarea democrației și a statului de drept, drepturile omului și protecția drepturilor minorităților. În raportul de țară, s-a remarcat că, prin instrumentul de ajutor pentru dezvoltare, Turciei i s-au alocat 567 de milioane de euro în ultimul an. Alocațiile au fost destinate, în cea mai mare parte, implementării reformelor pendinte în sistemul politic și în sistemul de justiție, precum și dezvoltării societății civile. În același timp, s-a clarificat faptul că utilizarea acestor instrumente a fost descentralizată, ceea ce înseamnă că autoritățile turce au gestionat ajutorul alocat, în urma aprobării Comisiei. Având în vedere faptul că se manifestă interes în a se desfășura negocierile de aderare pentru Turcia cât mai curând posibil, ceea ce înseamnă că deficiențele actuale trebuie rezolvate, Consiliul și Comisia ar trebui să dețină un rezumat exact al acțiunilor concrete desfășurate de guvernul turc pentru a îndeplini acest obiectiv. Pe pagina sa de start, în formă vizuală, Comisia a introdus într-adevăr unele proiecte care au ca scop încetarea exploatarea copiilor, dobândirea unei educații de bază, implicarea în societate a persoanelor cu handicap și înființarea unei linii confidențiale pentru femeile din Turcia care sunt victime ale violenței domestice. Însă sunt aceste acțiuni suficiente pentru a crea susținerea publică generală necesară pentru implementarea imediată și cu succes a reformelor necesare? Având în vedere conținutul raportului de țară, ce tip de măsuri sau proiecte urgente suplimentare s-au planificat pentru a depăși obstacolele care au apărut în domeniile problematice?

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *în scris*. – (PL) Când mai multe țări din Europa Centrală și de Est au aderat la Uniunea Europeană în ziua mării extinderi de la 1 mai 2004, s-a pus, în sfârșit, capăt împărțirii Europei prin Cortina de Fier. Nu toate țările din Europa Centrală și de Est au intrat atunci în familia europeană. De asemenea, atunci a devenit clar că „marea extindere” ar trebui continuată cu aderarea altor câtorva țări din regiune. În 2007, România și Bulgaria au devenit state membre ale Uniunii Europene. Însă aderarea acestor țări nu poate fi considerată ca sfârșitul extinderii Uniunii Europene.

În prezent, țara care se apropie cel mai mult de aderarea la UE este Croația. Sprijin pe deplin încheierea negocierilor de către Croația cât mai curând posibil pentru o aderare cât mai grabnică a acestei țări la Uniunea Europeană. Fac apel la ambele părți implicate în negocieri să dea dovadă de flexibilitate maximă și de voință de a ajunge la un acord. În plus, fac apel la partea croată să își sporească eforturile pentru adaptarea cerințelor comunitare în domenii precum organizarea administrației publice și a puterii judecătorești și pentru ameliorarea mecanismelor folosite pentru lupta eficientă împotriva crimei organizate și a corupției. În plus, aș dori să mă alătur celor care solicită Croației să demonstreze bunăvoință maximă în cooperarea cu Tribunalul Penal Internațional pentru Fosta Iugoslavie.

Siiri Oviir (ALDE), *în scris*. – (ET) Ca o condiție preliminară pentru încheierea procesului de negociere inițiat cu Turcia în 2005, aceasta trebuie să îndeplinească toate criteriile de la Copenhaga și trebuie să respecte în toate privințele capacitatea de integrare a UE. Într-adevăr, Turcia a început să pună în aplicare reformele anticipate în acest sens, să dezvolte relații de bună vecinătate și să se conformeze treptat criteriilor de aderare la UE. Sprijin aceste acțiuni și susțin aderarea Turciei la UE, cu condiția, desigur, a îndeplinirii depline a condițiilor de aderare. Dar mă îngrijorează faptul că, recent, au început să se împruțineze mesaje pozitive referitoare la reformele aplicate și încă există probleme grave în Turcia cu aplicarea normelor juridice, în special secțiuni care ar institui măsuri privind drepturile femeii, lupta împotriva discriminării, libertatea de exprimare și de convingere, toleranța zero față de tortură și măsuri anticorupție. Solicit Turciei să își continue și să își intensifice eforturile în vederea îndeplinirii depline a criteriilor de la Copenhaga și a consolidării susținerii sociale a reformelor necesare, asigurând egalitate pentru toți oamenii, indiferent de gen, rasă sau origine etnică, credință sau convingere, handicap, vârstă sau orientare sexuală.

Rovana Plumb (S&D), *în scris*. – Consider că este în interesul ambelor părți, UE și Turcia, ca procesul de extindere să continue, și de aceea Turcia trebuie să intensifice procesul reformelor în vederea îndeplinirii angajamentelor asumate.

Câteva exemple în acest sens: legislația în domeniul egalității de gen este armonizată, dar trebuie mai multe eforturi pentru implementarea acesteia în vederea diminuării diferențelor dintre bărbați și femei la participarea pe piața muncii, în politică și în procesul decizional, precum și în ceea ce privește accesul la educație. În domeniul protecției mediului s-au înregistrat progrese în special prin semnarea Protocolului de la Kyoto în această „eră a adaptării la efectele schimbărilor climatice”, dar mai sunt multe de făcut în domeniul calității apei, protecției naturii și OMG-urilor (organisme modificate genetic).

Salut progresele făcute de Turcia dar, în același timp, susțin cererea adresată Ankarei de a face mai multe eforturi în procesul reformelor pentru a se alătura clubului european.

Bogusław Sonik (PPE), *în scris*. – (PL) Unul dintre criteriile esențiale de la Copenhaga, care ar trebui să fie incontestabil îndeplinit pentru a permite unei țări să devină un stat membru al Uniunii Europene, este respectarea drepturilor omului. Aș dori să atrag atenția asupra unor cazuri notorii de încălcare a drepturilor femeii.

Aproape zilnic, presa ne informează despre alte crime comise asupra femeilor, denumite „crime de onoare”. Presa expune în prezent cazul adolescentei de 16 ani, Medine Memi, care a fost omorâtă cu cruzime de tatăl și de bunicul ei. Este șocant că aceștia doi i-au luat viața fetei deoarece vorbise cu băieți, dar felul în care această atrocitate a fost comisă este și mai șocant. Rezultatele autopsiei arată că Medine, care a fost îngropată într-un coteț de găini, era încă vie când au îngropat-o și era conștientă până la sfârșit. Suferința inimaginabilă a adolescentei muribunde i-a fost rezervată ca o ispășire pentru „rușinea” provocată familiei. Este îngrozitor faptul că acest caz al Medinei nu este un incident izolat, ci un fenomen răspândit și barbar. Fata, temându-se pentru viața ei, a declarat acest lucru poliției de câteva ori, dar fără succes, fiindcă de fiecare dată a fost trimisă acasă.

Crima, care este adânc înrădăcinată în tradiția turcă de generații, este adesea interpretată favorabil pentru bărbați, care se presupune că acționează în scopul salvării onoarei pătate a familiei lor. O țară care încă nu a reușit să rezolve această problemă continuă să fie separată de Europa printr-o largă prăpastie, fiindcă Europa apără valorile fundamentale. Această diferență este un obstacol serios în calea formării unei identități comune.

Traian Ungureanu (PPE), *în scris*. – Îmi exprim speranța că raportul de evaluare din acest an va încuraja Turcia să intensifice coordonarea politicii sale externe cu cea a UE. Regiunea Mării Negre ar trebui să constituie un spațiu prioritar în care Turcia, în calitate de partener-cheie al UE, să contribuie la realizarea obiectivelor europene formulate în cadrul Sinergiei Mării Negre.

La fel de importantă e participarea Turciei la asigurarea securității energetice a UE. Anul trecut am salutat participarea Turciei la proiectul Nabucco prin semnarea Acordului interguvernamental. Mi-am exprimat, însă, și profunda îngrijorare față de intenția Turciei de a coopera cu Rusia la proiectul South Stream. Insist, în consecință, asupra unui angajament inechivoc al Turciei față de realizarea proiectului Nabucco.

Salut apelul raportorului de a armoniza politicile energetice dintre Turcia și UE, în particular prin deschiderea negocierilor de aderare privind capitolul energetic și prin integrarea Turciei în Comunitatea Energetică Europeană

PREZIDEAZĂ: DL PITTELLA

Vicepreședinte-

9. Votare

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi este votarea.

(Pentru detalii privind rezultatul votului: vă rugăm să consultați procesele-verbale)

9.1. Aplicarea opțională și temporară a mecanismului de taxare inversă în legătură cu furnizarea anumitor bunuri și servicii care prezintă risc de fraudă (modificare a Directivei 2006/112/CE) (A7-0008/2010, David Casa) (vot)

9.2. FEDER: eligibilitatea intervențiilor în domeniul locuințelor în favoarea comunităților marginalizate (A7-0048/2009, Lambert van Nistelrooij) (vot)

- După votare:

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Dle președinte, nu am nicio problemă cu aparatul. Pur și simplu vreau să fac o sugestie. Unii deputați obișnuiesc să nu citească cu voce tare numărul pentru voturile prin apel nominal. Deoarece acum avem un număr mare de voturi prin apel nominal, precum și ecranele minunate, aș dori să sugerez să preluați dvs. această sarcină.

Președinte. – Foarte bine, vă mulțumesc pentru amabilitate. O făceam pentru a mă asigura că aveți toate informațiile, dar puteți să le citiți dvs. ca să nu le mai citesc eu cu voce tare.

***

9.3. Cooperarea administrativă în domeniul fiscal (A7-0006/2010, Magdalena Alvarez) (vot)

Sharon Bowles (ALDE). – Dle președinte, opinia că Parlamentul European va vota acum cu privire la propunerea de directivă a Comisiei pentru o directivă privind cooperarea administrativă în domeniul impozitării nu aduce prejudicii poziției finale pe care o va adopta Parlamentul cu privire la implementarea articolului 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și consecințele pentru procedurile bazate pe decizia Consiliului 1999/468/CE din 28 iunie 1999, în special în ceea ce privește procedura de reglementare cu control sau poziția pe care dorește s-o adopte Parlamentul privind actele delegate din altă legislatură.

9.4. Asistență reciprocă în materie de recuperare a creanțelor privind taxe, impozite, drepturi și alte măsuri (A7-0002/2010, Theodor Dumitru Stolojan) (vot)

9.5. Cutremurul care a avut loc recent în Haiti (B7-0087/2010) (vot)

9.6. Situația din Iran (B7-0086/2010) (vot)

- Înainte de votare:

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Dle președinte, înainte să votăm asupra acestui proiect de rezoluție privind Iranul, vreau doar să informez Camera că a existat o încercare de luare cu asalt a Ambasadei Italiei din Teheran și că incidente similare au avut loc, de asemenea, la ambasadele altor state membre, precum Germania, Franța, Regatul Unit și Țările de Jos.

Dle președinte, în alineatul (24), acest proiect de rezoluție solicită instituirea unei delegații a Uniunii Europene în Iran; grupul din care fac parte nu dorește ca adoptarea acestui paragraf, care a fost utilizat în alte rezoluții ale Parlamentului European, să fie luată ca un semn de indulgență cu privire la aceste evenimente. Prin urmare, aș dori să solicit dlui Füle să comunice dnei Ashton că circumstanțele pe care tocmai le-am menționat trebuie avute în vedere în timpul aplicării mandatului acestei rezoluții. Cred că dl Gahler va solicita adăugarea unui amendament la textul rezoluției, astfel încât interesele diplomatice ale statelor membre să poată fi protejate în Iran.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Dle președinte, acest aspect a fost discutat cu grupurile. Voi citi, pe scurt, textul în limba engleză.

„Este îngrijorat de natura demonstrațiilor organizate la 9 februarie 2010 în fața ambasadelor UE din Teheran, care au fost orchestrate de miliția Basij, și solicită autorităților iraniene să garanteze siguranța misiunilor diplomatice”.

(Amendamentul oral a fost acceptat)

- După votare:

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – Dle președinte, în numele autorilor rezoluției privind Iranul, care tocmai a fost adoptată, aș dori să solicit ca serviciile parlamentare să traducă acest text în limba farsi, astfel încât regimul iranian și cetățenii iranieni să poată înțelege foarte bine mesajul clar transmis astăzi de Parlamentul European.

(Aplauze)

Președinte. – Vă mulțumesc pentru această sugestie valoroasă pe care o vom transmite departamentului potrivit.

9.7. Situația din Yemen (B7-0021/2010) (vot)

9.8. Traficul de persoane (vot)

9.9. Rezultatul Summitului de la Copenhaga privind schimbările climatice (B7-0064/2010) (vot)

- Înainte de votare:

Jo Leinen, în numele Grupului S&D. – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, după concluzia dezamăgitoare a reuniunii la nivel înalt de la Copenhaga privind schimbările climatice, Parlamentul utilizează această rezoluție pentru a evidenția faptul că nu există alternativă la protecția climei și că, pe măsură ce ne apropiem de următoarea conferință din Mexic, trebuie să sporim și nu să reducem eforturile în acest domeniu.

Voi fi succint. Amendamentul 6 al Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European a fost destinat satisfacerii acestui scop. Totuși, din cauză că a fost formulat într-un mod confuz, îl retragem. Cu toate acestea, susținem amendamentele 1 și 9 ale Grupului Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa și ale Grupului Verzilor/Aliața Liberă Europeană, care solicită Uniunii Europene să acționeze mai concret în drumul spre Mexic. Protecția climei nu trebuie să înceteze. Aș dori să vă cer sprijinul.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Dle președinte, doamnelor și domnilor, cu privire la amendamentul 21, pe care l-am prezentat, aș dori, în primul rând, să mulțumesc tuturor colegilor deputați pentru sprijinul pe care mi l-au acordat în prezentarea unui amendament care formulează principiul instituirii unei taxe pe carbon la granițele UE.

Aș dori să precizez încă o dată că nu trebuie să utilizăm un limbaj echivoc atunci când ne adresăm concetățenilor noștri: când suntem în campanie electorală, nu putem să le spunem că Europa îi protejează, că le va proteja întreprinderile și locurile de muncă și apoi, odată ce am fost aleși, să uităm de această promisiune. Aș dori doar să atrag atenția că acest amendament mi-a permis să stimulez dezbaterile, de aceea doresc să-l retrag și astfel să permit dezbaterii să avanseze în Consiliu.

Președinte. – Prin urmare, amendamentul este retras.

- Înainte de votul asupra amendamentului 10:

Satu Hassi (Verts/ALE). – Dle președinte, amendamentul 10 al Verzilor nu este în conflict cu amendamentul 1. Amendamentul 1 se referă la creșterea nivelului ambiției noastre la peste 20. Amendamentul 10 – amendamentul nostru – se referă la clarificarea condițiilor la minus 40. Acesta este o completare la amendamentul 1 și nu se află în conflict cu acesta, deci amendamentul 10 ar trebui votat.

Președinte. – Reprezentanții nu sunt de acord cu punctul dvs. de vedere, dar aș dori să-i solicit președintelui comisiei relevante o opinie.

Jo Leinen, în numele Grupului S&D. – (DE) Sunt de acord cu dna Hassi. Aceasta este o idee nouă și ar trebui să o supunem la vot.

9.10. Promovarea bunei guvernante în chestiuni fiscale (A7-0007/2010, Leonardo Domenici) (vot)

9.11. Egalitatea între femei și bărbați în Uniunea Europeană — 2009 (A7-0004/2010, Marc Tarabella) (vot)

9.12. Obiectivele principale pentru Conferința părților contractante la CITES (vot)

- Înainte de votul asupra amendamentului 12:

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (IT) Nu am votat cu privire la textul original.

Președinte. – Am aprobat amendamentul 7 și alineatul este respins. Deci președinția are uneori dreptate.

Gay Mitchell (PPE). – Dle președinte, putem să votăm din nou, deoarece unele persoane au crezut că votează secțiunea la care s-a referit celălalt deputat? Suntem aici să votăm așa cum am fost aleși să o facem, sau nu? Vă rog să-l spuneți la vot din nou, astfel încât deputații să ia decizia corectă.

Președinte. – Nu putem crea un precedent, votarea nu poate fi repetată. În orice caz, este o diferență de 130 de voturi. Nu este o diferență mică. Nu cred că va fi posibil ca rezultatele votului să se schimbe.

9.13. Raportul de țară privind Croația pentru 2009 (B7-0067/2010) (vot)

- Înainte de votul asupra amendamentului 35:

Hannes Swoboda, autor. – (DE) Dle președinte, după ce am discutat acest amendament cu dna Brantner din Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană, aș dori să recomand votul în favoarea primei părți și împotriva părții a doua, spre deosebire de lista pe care am elaborat-o.

9.14. Raportul de țară privind Fosta Republică Iugoslavă Macedonia pentru 2009 (B7-0065/2010) (vot)

- Înainte de votul asupra amendamentului 18:

Ulrike Lunacek, în numele Grupului Verts/ALE. – Dle președinte, acest amendament se referă la faptul că guvernul de la Skopje a prezentat un proiect de lege antidiscriminare, eliminând în întregime orientarea sexuală din pachetul de legi. Acest lucru este pur și simplu inacceptabil, dar nu doresc să ofer nimănui opțiunea de a vota împotriva acestui amendament privind drepturile omului din cauza problemei de nume cu Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, astfel încât solicit schimbarea din „guvernul macedonean” în „guvernul Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei”.

(Amendamentul oral a fost acceptat)

- Înainte de votul asupra amendamentului 4:

Zoran Thaler, autor. – Dle președinte, în amendamentul 4, contrar propunerii de vot, sugerez votul împotriva, din cauza acordului cu colegii greci.

9.15. Raportul de țară privind Turcia pentru 2009 (B7-0068/2010) (vot)

- Înainte de votul asupra amendamentului 13:

Ria Oomen-Ruijten, autor. – Dle președinte, aș dori doar să vă atrag atenția asupra faptului că amendamentul 20 la alineatul (35) a fost retras.

10. Explicații privind votul

Explicații orale privind votul

Raport: Lambert van Nistelrooij (A7-0048/2009)

Alfredo Antoniozzi (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să-i adresez cele mai sincere felicitări dlui van Nistelrooij pentru raportul său, pe care îl susțin cu fermitate.

În trecut, prin diferite inițiative și întrebări, am adus în discuție posibilitatea utilizării fondurilor Uniunii Europene pentru a furniza locuințe sociale celor mai sărace și mai marginalizate categorii ale societății, care sunt categoriile pe care autoritățile locale le clasifică în funcție de venit, așa cum se întâmplă în marile capitale și în zonele urbane extinse.

Locuințele și, în special, locuințele pentru păturile mai sărace ale societății, au devenit o urgență reală în multe dintre marile orașe europene. Prin urmare, cred că raportul dlui van Nistelrooij este un pas în direcția bună, dar cred, de asemenea, că ar trebui să-l urmărim alocând mai multe resurse în rezolvarea problemelor urgente legate de locuințele sociale.

Raport: Magdalena Alvarez (A7-0006/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D). – Dle președinte, am susținut acest raport deoarece cred că reprezintă un pas înainte în combaterea fraudei și evaziunii fiscale la nivel european. În ciuda dorinței statelor membre de a coopera în domeniul fiscal, nu au fost obținute rezultate tangibile și fraudă fiscală rămâne la un nivel extrem de ridicat în UE și aduce prea multe implicații negative atât economiilor noastre, cât și cetățenilor noștri.

Salut noile îmbunătățiri propuse, care sperăm să producă rezultate tangibile în lupta împotriva fraudei și evaziunii fiscale, în special extinderea domeniului de aplicare al directivei asupra tuturor taxelor și impozitelor, inclusiv contribuțiile obligatorii la sistemul de asigurări sociale, schimbul automat de informații și cooperarea îmbunătățită între statele membre privind aspectele fiscale.

Raport: Leonardo Domenici (A7-0007/2010)

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Dle președinte, aș dori să vorbesc despre raportul Domenici și aș dori să spun că sprijinul atât de puternic pe care l-am oferit aici, la Strasbourg, măsurilor care vor îmbunătăți transparența și schimbul de informații, care vor permite administrațiilor fiscale din statele membre să fie mai eficiente, nu are nicio valoare. Păcat că a fost necesară o criză economică pentru a motiva acest pas. Călcăiul lui Ahile este existența paradisurilor fiscale în diverse state insulare, unele dintre ele primind chiar și asistență din fonduri UE. Prin urmare, depinde de noi să ne confruntăm cu această problemă și să utilizăm întreaga putere a UE. Încercările statelor membre individuale de a încheia acorduri bilaterale nu au adus niciun rezultat tangibil, după cum se poate observa din faptul că acestea le-au costat pe cele 27 de state membre 2,5 % din PIB în 2004.

Raport: Magdalena Alvarez (A7-0006/2010)

Daniel Hannan (ECR). – Dle președinte, cea mai mare restricție asupra unui guvern este concurența externă. Un stat poate mări taxele și impozitele doar până la un anumit nivel înainte ca banii să iasă din țară și veniturile să se diminueze. După cum spunea Milton Friedman, concurența dintre guverne privind furnizarea de servicii și nivelurile de impozitare este la fel de productivă ca și concurența dintre companii sau persoane. De aceea este atât de alarmant să vedem Uniunea Europeană mergând pe calea spre armonizare fiscală și exportul costurilor ridicate de la o țară la alta.

Dacă a existat o idee principală care a reieșit din aceste audieri recente pentru desemnarea Comisiei, aceasta a fost dorința unui flux de venituri dedicate Uniunii Europene și unei măsuri de armonizare fiscală. Aceasta explică de ce cota Uniunii Europene din PIB-ul mondial se diminuează; de ce am scăzut de la 36 % acum 20 de ani la 25 % în prezent și se prevede o scădere la 15 % în decursul următorilor 10 ani.

Vestea bună este că electoratului nu-i place acest lucru. Ca și cetățenii din Massachusetts, cetățenii Europei nu doresc impozitare fără reprezentare și sunt siguri că aceștia vor vota în consecință.

Syed Kamall (ECR). – Dle președinte, majoritatea persoanelor, când văd acest titlu, ar spune că cooperarea pare un lucru rezonabil. Cine nu ar fi de acord cu cooperarea? Aceasta până când analizează detaliile semnificației pe care o au de cele mai multe ori aceste discuții despre cooperarea fiscală în cadrul UE și la nivelul UE.

Să luăm ca exemplu o țară curajoasă, cum sunt Insulele Cayman. Spre deosebire de visul ecologist și socialist al menținerii țărilor în curs de dezvoltare în sărăcie, astfel încât să le putem trimite asistența noastră financiară

și să atenuăm culpa albilor din clasa de mijloc, această țară a încercat să iasă singură din sărăcie – nu prin dependență de banane sau zahăr, ci depinzând de servicii de nivel înalt, precum serviciile financiare. Dar, când Insulele Cayman încearcă să facă acest demers, cetățeni din toată Uniunea Europeană – politicienii de aici – își exprimă nemulțumirea. Aceasta nu evită impozitarea. Aceasta încearcă să evite dubla impunere. Cetățenii din țările UE plătesc în continuare impozite în statele lor membre. Este timpul să punem capăt acestui imperialism.

Raport: Theodor Dumitru Stolojan (A7-0002/2010)

Daniel Hannan (ECR). – Dle președinte, dacă ar fi să enumerați țările cu cei mai înstăriți cetățeni, statele cu cel mai mare PIB pe cap de locuitor din lume, ați fi surprins de faptul că multe dintre ele sunt foarte mici. Primele 10 locuri sunt dominate de microstate: Liechtenstein, Luxemburg, Brunei, Jersey și așa mai departe.

Primele state mari care intră în lista țărilor bogate sunt Statele Unite ale Americii, deoarece reușesc performanța extraordinară de a se guverna ca o confederație de state suverane, delegând autonomie legislativă și fiscală enormă către părțile sale constitutive. De aceea este atât de tragic să-l auzim ieri, pe noul Președinte al Consiliului European vorbind despre nevoia unei guvernări economice europene ca răspuns la criza financiară din Grecia. Tocmai pentru că guvernul devine mai mare și mai îndepărtat, acesta devine mai ineficient, mai risipitor și mai corupt. Dacă colegii se îndoiesc de acest fapt, le sugerez să privească în jur.

Propunere de rezoluție B7-0072/2010

Iva Zanicchi (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, cutremurul dramatic din Haiti a zguduit nu doar pământul acestei țări nefericite, ci și conștiințele noastre.

Asistența apropiată oferită de comunitatea internațională cetățenilor haitieni a fost un exemplu strălucitor de solidaritate și omenie. Uniunea Europeană a reacționat prompt la această tragedie, luându-și angajamente financiare imediate și pe termen lung care se ridică la peste 300 de milioane de euro. La aceste sume se pot adăuga cele peste 92 de milioane de euro deja promise de statele membre în mod individual.

În legătură cu acest subiect, sunt extrem de mândră să subliniez promptitudinea și eficacitatea ajutorului italian, inclusiv trimiterea unui portavion Cavour. Această navă nu numai că a pus la dispoziție toate facilitățile sale medicale moderne, ci a și transportat 135 de tone de material furnizat de Programul alimentar mondial și 77 de tone de material de la Crucea Roșie italiană.

Vă mulțumesc, dle președinte. Am dorit să pun accentul pe acest aspect.

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, 200 000 de morți, 250 000 de grav răniți, 3 milioane de persoane direct afectate de cutremur, la care se adaugă peste 2 milioane de persoane care au nevoie de asistență alimentară: acestea sunt consecințele absolute ale catastrofei groaznice care a avut loc în Haiti.

Uniunea Europeană și-a adus contribuția și continuă să o facă. Ea este principalul donator internațional. Trebuie să subliniez, cu toate acestea, că Înalțul Reprezentant responsabil cu politica externă și de securitate comună nu s-a deplasat imediat în zonă pentru a coordona ajutorul nostru. Am fi preferat ca aceasta să ajungă rapid în zonă pentru a-și exercita atribuțiile. Ne-am fi dorit ca aceasta să fie în Haiti ajutându-i pe alții.

Ministrul de externe italian, dl Frattini, a sugerat în special ca datoria pe care o are Haiti, una dintre cele mai sărace țări din lume, să fie anulată. Acum solicit Parlamentului să susțină această propunere, solicit Uniunii să o realizeze și, astfel, solicit tuturor națiunilor creditoare să sprijine solicitarea Italiei de a anula datoriile statului Haiti.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) S-ar putea să fie târziu, dar, în cele din urmă, am adoptat o rezoluție privind măsurile specifice de ajutor al statului Haiti. Este important că acestea sunt concentrate pe redresarea pe termen lung a acestei insule extrem de sărace. Ca vicepreședintă a Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE responsabilă pentru drepturile omului, consider că este important ca asistența europeană să fie axată pe asigurarea asistenței sanitare și a educației pe termen lung pentru miile de copii orfani, direct în Haiti. De asemenea, trebuie să prevenim riscul traficului de copii. Sunt îngrijorată, totuși, de rapoartele din presa de astăzi potrivit cărora haitienii protestează din cauză că, în ciuda tuturor eforturilor, aceștia în continuare nu au corturi sau alimente și apă suficiente. De asemenea, sunt indignată că Înalțul Reprezentant pentru afaceri externe, Baroneasa Ashton, nu și-a sacrificat weekendul pentru a ajunge devreme pe insulă. Nu este un început bun pentru politica externă îmbunătățită a UE după ratificarea Tratatului de la Lisabona.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Dle președinte, este foarte important ca Uniunea Europeană, ca cea mai mare economie a lumii, să fie implicată intens în asistența din regiunea sinistrată, ca urmare a cutremurului, a statului Haiti. Cutremure precum acesta pot fi prezise foarte rar. Acestea au loc pe neașteptate. În consecință, nouă, membrilor comunității globale, ni se solicită să dăm dovadă de solidaritate și de modul în care ne preocupă soarta semenilor noștri.

După cum spune un vechi proverb, nu suntem mai puternici decât veriga noastră cea mai slabă. Acum se măsoară și solidaritatea Uniunii Europene. Trebuie să fim implicați intens în asistența oferită celei mai slabe verigi, semenilor noștri din Haiti și să ne asigurăm că ajutorul oferit de Uniunea Europeană își atinge destinația și este eficient. Succesul asistenței și al efortului financiar va fi evaluat în funcție de aceste criterii.

În mod evident, statele membre sunt și ele implicate, la fel ca și multe comunități creștine cu contacte directe la nivelul populației. În acest mod, ne putem asigura că ajutorul ajunge la cei care au nevoie de el.

Diane Dodds (NI). – Dle președinte, vineri se va împlini o lună de la cutremurul devastator din Haiti. Se estimează că numărul victimelor este de 230 000, cu 300 000 de răniți. Aceasta ar trebui să ne determine să facem tot ce putem pentru a ne asigura că supraviețuitorii primesc asistență pentru a-și reconstrui viețile și țara. Am susținut rezoluția comună prezentată în acest scop, dar doresc să evidențiez opoziția mea față de conceptul unei forțe europene de protecție civilă.

Daniel Hannan (ECR). – Dle președinte, în timpul dezbaterii privind această rezoluție, am văzut încă o dată modul în care această Cameră pune virtualul mai presus de real, simbolicul mai presus de concret. A existat o întreagă discuție despre necesitatea arborării drapelului UE deasupra ajutorului către Haiti și despre necesitatea formulării principiului unei forțe europene de protecție civilă. Baroneasa Ashton a fost ținta a numeroase critici din cauză că nu a fost prezentă acolo pentru a reprezenta Europa.

Între timp, bineînțeles, americanii ofereau ajutor real în cel mai rapid mod posibil. Și ce mulțumiri au primit? Au fost acuzați de un ministru francez că au ocupat țara. Observăm clar că poziția americanilor este întotdeauna condamnabilă în această Cameră. Dacă intervin, sunt imperialiști. Dacă nu, sunt izolaționiști.

Aș dori să întreb dacă Uniunea Europeană nu are, mai aproape de casă, preocupări mai urgente decât să arboreze drapele asupra evenimentelor din Caraibe. Grecia este la un pas de colapsul fiscal. Suntem pe cale să autorizăm un plan de asistență financiară care încalcă articolul 125 din tratate. Când ne vom pune propriile treburi în ordine, atunci poate că vom avea dreptul să le ținem predici altora.

Propunere de rezoluție B7-0078/2010

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Situația drepturilor omului din Iran se deteriorează în continuare, în ciuda rezoluției Parlamentului European din 22 octombrie privind Iranul care, după părerea mea, nu a adus presiunea morală așteptată. Deosebit de revoltătoare și regretabilă este, din punctul meu de vedere, executarea infractorilor minori, dintre care aproximativ 140 au fost executați până acum în Iran. Un caz recent, de exemplu, a fost cel al lui Mosleh Zamari în vârstă de 17 ani, în decembrie 2009.

Din păcate, se pare că interzicerea executării copiilor nu este o prioritate politică pe arena internațională. Iranul nu suportă nicio consecință pentru continuarea acestei practici îngrozitoare, în ciuda faptului că Republica Islamică Iran este un semnatar al Convenției privind Drepturile Copilului și al Pactului Internațional privind Drepturile Civile și Politice. Prin urmare, aș dori să solicit UE să adopte măsuri specifice și hotărâte și să utilizeze la maxim noile opțiuni furnizate de Tratatul de la Lisabona.

Marco Scurria (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să fac o precizare deoarece, după cum am menționat anterior, ambasada Italiei și alte ambasade au fost atacate ieri în Teheran.

Din această cauză, Parlamentul și Uniunea ar trebui să ia în considerare, de asemenea, să-și exprime solidaritatea - dacă este posibil, în mod oficial - cu țara noastră și cu toate țările implicate în acest atac. Ar trebui să trimitem, totuși, semnale clare și, prin urmare, solicit oficial ca Europa să nu fie prezentă la celebrarea aniversării revoluției islamice din Iran și că acesta ar trebui să fie un semnal clar trimis de noi autorităților iraniene.

Fac această precizare într-o zi specială pentru italieni, deoarece astăzi este ziua comemorării. Acesta este motivul pentru care eu, ca și mulți alți italieni - inclusiv dvs., sper, dle președinte - purtăm această cocardă tricoloră în memoria multor italieni care au fost izgoniți în această zi și forțați să-și părăsească propriile pământuri.

Prin acest act de comemorare, aş dori să-mi exprim solidaritatea noastră pentru cei care luptă pentru democraţie şi libertate în Iran. Din acest motiv, solicit autorităţilor noastre să nu participe la celebrarea aniversării Republicii Islamice.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Este important că am declarat în mod clar prin votul nostru de astăzi că insistăm ca programul nuclear iranian să fie pus sub control internaţional, deşi parlamentul iranian blochează ratificarea protocolului de neproliferare a armelor nucleare. Preşedinţia Consiliului trebuie să se asigure că această întrebare este inclusă pe ordinea de zi a următoarei reuniuni a Consiliului de Securitate. Salut asentimentul conform căruia Baroneasa Ashton trebuie să protesteze împotriva incidentului de la ambasada italiană, deoarece acesta nu implică doar Italia, ci întreaga Uniune Europeană. Declaraţia noastră de astăzi demonstrează, de asemenea, că Comisia, Consiliul şi Parlamentul adoptă o poziţie unanimă. Sunt încântat, deoarece am convenit că acordul comercial cu Iranul trebuie să depindă de respectarea securităţii şi drepturilor omului.

Salvatore Tatarella (PPE). – (IT) Dle preşedinte, doamnelor şi domnilor, atacul asupra ambasadelor europene, asupra Ambasadei Italiei în particular şi ameninţările la adresa prim-ministrului italian, constituie un eveniment foarte grav care trebuie condamnat. Reprimarea sistematică a oricărei opoziţii din Iran ni se pare şi mai gravă, iar proiectul nuclear al Republicii Islamice Iran cu atât mai mult.

Toate acestea au fost posibile parţial din cauza atitudinii de expectativă, excesiv de tolerante a Occidentului. Acum că mâna întinsă de preşedintele Obama a fost, de asemenea, respinsă, vestul nu are nicio altă alternativă decât să ameninţe cu şi să implementeze un sistem de sancţiuni care să fie eficiente şi severe, dar totuşi selective, astfel încât să nu-i afecteze pe cetăţeni.

Ştiu foarte bine că Rusia şi China se opun sancţiunilor, dar Uniunea Europeană trebuie să depună toate eforturile pentru a convinge aceste puteri să fie de acord cu sancţiunile, care sunt o alternativă la intervenţia armată.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Dle preşedinte, este evident că situaţia din Iran a atins punctul critic. De la alegerile prezidenţiale, au avut loc demonstraţii în care opoziţia a fost tratată foarte dur, încălcări ale drepturilor omului şi, în plus, ameninţarea armelor nucleare, care reprezintă o ameninţare majoră în Orientul Mijlociu, mai ales pentru Israel, dar şi pentru întreaga Europă.

Se pare că Uniunea Europeană nu este capabilă să comunice cu Iranul. Poate din cauza diferenţelor culturale, deoarece teologia şiiită şi umanismul european, gândirea post-iluministă, se exclud reciproc. Prin urmare, trebuie să găsim o cale nouă.

În orice caz, trebuie să fim clari şi să apărăm valorile europene chiar şi în relaţiile noastre cu iranienii. În plus, trebuie să încercăm din toate puterile să transmitem Iranului că regulile pe care le respectăm sunt: democraţia, drepturile omului şi libertatea de exprimare. Deoarece am votat asupra acestei rezoluţii, este foarte important ca aceasta să fie tradusă şi în limbile farsi şi arabă, principalele limbi vorbite aici, astfel încât oricine să poată afla ce fel de regim şi ce orientări doreşte Uniunea Europeană să fie instituite în regiunea respectivă.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Dle preşedinte, am susţinut rezoluţia privind Iranul, fiind conştient de faptul că aceasta este una dintre cele mai mari probleme şi provocări ale lumii şi ale Europei. În acelaşi timp, nu am susţinut amendamentele propuse de unii dintre colegii noştri deputaţi, care au dorit să identifice Iranul ca un inamic al Vestului. Ar trebui să ţinem cont de fabuloasa cultură şi istorie a acestei ţări. Autorităţile actuale din Iran neagă, probabil, această fabuloasă istorie şi cultură. Ar trebui să vedem viitoarele autorităţi ale Iranului ca pe un partener. Primim în continuare informaţii despre noi execuţii şi multe condamnări la moarte. Trebuie să dăm dovadă de o solidaritate umană fundamentală cu cei care doresc un Iran mai bun, un Iran care va fi un partener al Occidentului, şi nu un inamic.

Gianni Vattimo (ALDE). – (IT) Dle preşedinte, doamnelor şi domnilor, aş dori să declar că m-am abţinut de la votul asupra rezoluţiei privind Iranul din două motive principale.

Primul motiv este specific. În rezoluţie, se presupune că alegerile care au adus victoria preşedintelui Ahmadinejad au fost fraudate. Nimic din toate acestea nu a fost dovedit sub nicio formă şi, în plus, un om de talia preşedintelui Lula a declarat recent că aceste declaraţii sunt ridicele.

Al doilea motiv este că Iranul se află sub ameninţarea continuă a intervenţiei militare din partea Statelor Unite şi a Israelului şi noi nu ţinem cont nici de acest fapt. Cred că o rezoluţie echilibrată în favoarea păcii în regiune nu ar trebui să adopte tonul acceptării unui război iminent înainte ca acesta să aibă loc.

Propunere de rezoluție B7-0029/2010

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Am susținut rezoluția în discuție, deoarece cred, de asemenea, că actualul cadru legislativ al Uniunii Europene privind traficul de persoane nu a fost foarte eficient și nu a fost pus în aplicare suficient. Trebuie să ne confruntăm cu acest subiect iar și iar.

Este regretabil că importanța traficului de persoane nu a fost înțeleasă de parlamentele celor 16 state membre, inclusiv, trebuie să spun, de propria mea țară, și că acestea nu au considerat că este necesar să ratifice și să adopte Convenția Consiliului Europei din 2005 privind combaterea traficului de persoane. Sper că rezoluția pe care am adoptat-o astăzi va da un semnal și le va reaminti de importanța concentrării asupra combaterii traficului de persoane, precum și a evitării creării de noi victime.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Aș dori să profit de această oportunitate pentru a aplauda eforturile depuse de Edit Bauer și de Simon Busuttil, care au negociat intens cu privire la compromisuri, oferindu-mi posibilitatea de a vota în favoarea raportului, și sunt încântată că până și socialiștii și-au respectat promisiunile. Raportul rezolvă acum, de asemenea, problemele delicate din programul Partidului Popular European, cum ar fi sprijinul pentru cei care furnizează asistență persoanelor de la frontieră privind exploatarea lor pentru trafic și, de asemenea, o definiție a condițiilor pentru furnizarea permiselor de ședere, accesul la piața muncii și reunificările de familii.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Dle președinte, trăim în secolul 21 și ne considerăm națiuni civilizate, dar problema traficului uman rămâne nerezolvată și, din contră, crește. Victimele traficului uman sunt în cea mai mare parte femei și copii și pedeapsa care-i așteaptă pe delincvenți nu este suficient de severă pentru a-i împiedica de la acest tip de activitate. Europa trebuie să acționeze mai ferm pentru a restricționa această procedură rușinoasă. Prin urmare, am susținut rezoluția, care solicită dezvoltarea de instrumente eficiente pentru lupta împotriva acestui fenomen și pentru coordonarea mai bună a acțiunii între statele membre și organele operaționale adecvate ale Uniunii Europene, în speranța obținerii de efecte benefice.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Dle președinte, traficul de persoane este întotdeauna o acțiune împotriva umanității. Este foarte important ca noi să luăm, în cele din urmă, măsuri clare în Europa pentru a-l contracara.

Am votat în mod normal în favoarea acestei rezoluții, dar sunt îngrijorat cu privire la consecințele practice ale acesteia. Am formulat oare această rezoluție pentru a avea o conștiință împăcată? Nu cred că este așa: avem nevoie de acțiune concretă.

Traficul de persoane este, în continuare, o problemă gravă pe teritoriul Uniunii Europene. Trebuie să depunem toate eforturile posibile pentru a combate traficul de persoane, care afectează în principal copiii și femeile. În această privință, sper că Uniunea Europeană și statele membre vor implementa măsuri concrete și vor începe să acționeze. După cum am precizat, traficul de persoane este întotdeauna împotriva umanității și demnitatea umană este o valoare care nu poate fi compromisă. Noi, ca europeni, trebuie să o apărăm întotdeauna și în toate circumstanțele.

Propunere de rezoluție B7-0064/2010

Marisa Matias, în numele Grupului GUE/NGL. – (PT) Dle președinte, aș dori să menționez că ne-am fi dorit foarte mult să adoptăm o rezoluție mai puternică cu privire la Copenhaga decât cea pe care am votat-o astăzi. Totuși, am votat pentru, deoarece credem că este esențial ca Parlamentul să-și exprime profunda dezamăgire față de acordul care s-a semnat la Copenhaga. Acest acord nu este obligatoriu, deși există un angajament implicit sau declarat să ajungem anul acesta la un acord obligatoriu. Și, totuși, problema se agravează, timpul trece și trebuie să ne respectăm angajamentul luat.

Din acest motiv, aș dori să fac apel la Uniunea Europeană să nu se mai scuze dând vina pe alții. Este foarte ușor să nu acționezi din cauză că ceilalți nu fac nimic. Totuși, am adoptat o poziție fermă și trebuie să pornim de la aceasta. Aceste scuze sunt iresponsabile și nejustificabile. Putem lua multe măsuri pentru a ne menține poziția fermă. Una dintre aceste măsuri ar putea fi redefinirea bugetului UE pentru a ne asigura propriile fonduri în vederea combaterii schimbărilor climatice. Până acum nu s-a făcut acest demers. Alt pas ar fi alocarea de fonduri suplimentare pentru a ajuta țările în curs de dezvoltare, în loc de a elimina sau reduce ajutorul umanitar existent. Altfel, există o încercare cinică de a rezolva problemele schimbărilor climatice, dând naștere și ignorând în același timp alte probleme care vor pune în pericol supraviețuirea acestora. Nu putem rezolva probleme suplimentare fără resurse suplimentare.

Prin urmare, trebuie să ne luăm un angajament și nu ne putem permite să mai așteptăm pentru a face acest lucru. Am adoptat o poziție fermă la Copenhaga. Să ne ridicăm la înălțimea ei, deoarece avem de-a face cu probleme și oameni reali și trebuie să facem față acestor probleme acum. Iată de ce acceptăm această responsabilitate astăzi și aici.

Alajos Mészáros (PPE). – Dle președinte, salut oportunitatea de a susține această rezoluție.

Reuniunea la nivel înalt de la Copenhaga a fost o dezamăgire în multe privințe. UE nu a reușit, în special, să dea dovadă de o abordare unică și eficientă față de combaterea schimbărilor climatice și nici să-și consolideze poziția politică principală pe această ordine de zi. Consider, prin urmare, adoptarea acestei rezoluții, un act de maximă importanță, pentru a demonstra spiritul neștirbit și determinarea UE ca principala forță din lume în combaterea schimbărilor climatice. Trebuie să îmbunătățim și să promovăm în continuare activitățile dedicate combaterii schimbărilor climatice.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Dle președinte, personal, cred că este complet greșit să ne concentrăm pe reducerea emisiilor de CO₂ în combaterea schimbărilor climatice. În primul rând, mulți uită că cercetarea cauzelor schimbărilor climatice este încă la început și, în al doilea rând, este complet incorect și neștiințific să definim schimbările climatice ca un fenomen cu o singură cauză. Aceasta înseamnă că a ne concentra doar asupra emisiilor de CO₂ nu va transforma lumea într-un loc mai bun.

Cred că este mult mai important să ne concentrăm atenția asupra economisirii resurselor. Reducerea consumului de combustibili fosili și utilizarea într-o măsură mai mare a materiilor prime și a energiei regenerabile vor reduce impactul nostru asupra mediului, vor îmbunătăți eficiența și vor crea o lume mai bună pentru copiii și pentru nepoții noștri. O utilizare mai eficientă și durabilă a resurselor este o abordare mult mai valoroasă pentru noi, pentru societatea noastră și pentru mediu decât simpla reducere a emisiilor de CO₂, indiferent de costuri.

Anja Weisgerber (PPE). – (DE) Dle președinte, negocierile referitoare la climă de la Copenhaga au fost dezamăgitoare pentru Uniunea Europeană, după cum s-a menționat deja. Rezultatul a fost foarte diferit față de poziția UE și față de poziția pe care trebuie să o adoptăm pentru a proteja clima. Singurul aspect pozitiv este recunoașterea obiectivului de „două grade Celsius”, deoarece acesta ar putea avea ca rezultat angajamentele de reducere necesare.

Acum trebuie să ne întrebăm ce putem învăța din eșecul negocierilor și ce ar trebui să facem în continuare. Este important să avem o perioadă de gândire și să privim critic asupra diferitelor puncte de pe traseul pe care îl urmăm. Trebuie să ne întrebăm cum putem să progresăm împreună cu alte state. Cum ne putem asigura că UE este prezentă, de asemenea, la masa negocierilor unde se întâlnesc SUA, China și India pentru a ajunge la un compromis? Cum putem negocia mai eficient cu țările în curs de dezvoltare și cu economiile emergente? Este esențial ca aceste negocieri să aibă loc sub egida ONU?

În final, aș dori să precizez că sunt foarte mulțumită că am putut să votez în favoarea acestei rezoluții, deoarece în opinia mea, aceasta pune accentul în continuare pe rolul de inițiator al Uniunii Europene. Acum, trebuie să răspundem la aceste întrebări și să mergem mai departe pe același drum, atât dintr-o perspectivă internă, cât și din una internațională.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Proiectul de rezoluție privind rezultatul reuniunii la nivel înalt de la Copenhaga privind schimbările climatice a fost rezultatul muncii minuțioase a deputaților dintr-un număr de comisii și este legat de strategia pe termen lung a unei politici ecologice adevărate, ținând cont de obiectivele economice ale UE într-o lume globalizată. Trebuie să protestez, totuși, împotriva seriei de propuneri de amendamente iresponsabile din partea Socialiștilor și a Verzilor, în special cu privire la încercările de a crește țintele pe termen lung convenite privind reducerile de emisii la 40 %, interdicția nucleară sau taxa europeană de tranziție pentru schimbările climatice. De asemenea, nu apreciez minimalizarea importanței schimbărilor climatice din partea Grupului ERC și sunt indignat de critica absurdă a prim-ministrului danez, în locul mulțumirilor pentru pregătirea cu atenție a reuniunii la nivel înalt de la Copenhaga.

Albert Deß (PPE). – (DE) Dle președinte, am votat împotriva propunerii de rezoluție, din cauză că după părerea mea, din aceasta lipsesc unele date importante. Recent, a existat un număr din ce în ce mai mare de rapoarte privind oameni de știință care au falsificat date referitoare la climă. Este important să discutăm acest aspect și să ne facem o opinie acum.

Pentru a mă asigura că nu există niciun fel de neînțelegere, aș dori să explic faptul că am dedicat mulți ani reducerii utilizării de combustibili fosili și, prin urmare, a impactului nostru asupra mediului. Totuși, nu pot

să înțeleg panica asociată cuvintelor „schimbări climatice”. Am multă experiență în cariera mea îndelungată de politician. La începutul anilor ‘80, oamenii spuneau că nu vor mai rămâne copaci în Germania până în anul 2000, dar Germania este mai înverzită decât a fost vreodată. Este adevărat că clima se schimbă, dar acest lucru s-a întâmplat de-a lungul întregii istorii și va continua să se schimbe și în viitor. Din acest motiv, am votat împotriva acestei propuneri de rezoluție.

Daniel Hannan (ECR). – Dle președinte, la prima conferință de presă care a urmat numirii sale ca președinte al Consiliului European, Herman Van Rompuy a salutat faptul că 2009 a fost primul an de guvernare globală și a declarat că așteaptă cu interes în mod special reuniunea la nivel înalt de la Copenhaga, ca un prim pas către gestionarea globală economică a planetei noastre.

Este păcat că unele persoane au aderat la agenda de mediu ca un mod de a promova o agendă diferită, o agendă care are la bază dorința de a lua puterea din mâinile politicianilor naționali aleși și de a o concentra în mâinile tehnocrațiilor internaționale.

Tragedia nu este doar că devenim mai puțin democratici: este că pierdem consensul pe care l-am fi putut avea pentru abordarea problemelor de mediu. De stânga sau de dreapta, conservator sau socialist, putem fi cu toții de acord că dorim o diversitate de surse de energie și că nu dorim ca substanțele poluante să fie emise în atmosferă, dar este aplicat un singur set de politici – cele care implică etatismul și corporatismul – aceleași politici, de fapt, care au eșuat din punct de vedere politic și care sunt aplicate acum la nivel social mediului. Mediul este în general prea important pentru a fi lăsat pe seama stângii.

Syed Kamall (ECR). – Dle președinte, când ascultăm discuțiile din Parlament, sunt mulți colegi care se plâng de faptul că UE nu a fost ascultată în timpul recentelor negocieri de la Copenhaga.

Poate că ar trebui să ne gândim de ce a fost așa. Să ne analizăm propriul comportament aici, în Parlamentul European. Pentru început, avem două clădiri ale Parlamentului European. Mergem la Strasbourg, iar această clădire este încălzită și iluminată în timp ce nu suntem aici – ipocrizie flagrantă. Să analizăm regimul de cheltuieli – un regim de cheltuieli care încurajează deputații europeni să ia taxiuri și mașini cu șofer – dar dacă folosești transportul public, nu ai dreptul la decontare: ipocrizie. Dacă vă uitați la clădirile Parlamentului în timpul nopții, observați că luminile sunt aprinse și că sunt bine iluminate. Priviți la politica agricolă comună, pe care mulți deputați europeni din această Cameră o susțin, care nu numai că dăunează economiilor țărilor în curs de dezvoltare, ci dăunează și mediului.

Deci, înainte să ținem predici restului lumii, este timpul să ne punem în ordine propriile treburi.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Dle președinte, am susținut amendamentul 43, care solicita tuturor să țină cont de scandalurile recente legate de climă. Scandalurile sunt mult mai grave din punctul de vedere al consecințelor decât ar dori să creadă această Cameră. Trebuie să putem avea încredere în cercetarea științifică independentă; altfel, nu va exista nicio bază pentru elaborarea politicilor noastre.

Am fost îngrijorată cu privire la schimbările climatice în toți cei 10 ani de carieră ca deputată europeană. Am urmărit în mod activ o politică privind clima pentru Europa prin legislația referitoare la comercializarea cotelor de emisii, una care să nu fie doar ambițioasă, ci și rațională, astfel încât să nu transferăm pur și simplu emisiile dintr-un loc în altul. Strategia noastră actuală este birocratică și inefficientă: nu acționăm ca inițiatori și nu ar trebui să mergem mai departe pe același drum ca și până acum.

Partea cea mai proastă este că UE nu urmărește ce se întâmplă în prezent în cercetarea asupra climei. Am găsit soluții de panică bazate pe informații deformate. Declarațiile false din raportul Grupului interguvernamental privind schimbările climatice sunt o problemă atât de gravă încât ar trebui să solicităm demisia lui Rajendra Pachauri din funcția de președinte al IPCC și să reevaluăm ceea ce știm cu privire la evoluția schimbărilor climatice cauzate de activitatea umană și cât de eficiente au fost acțiunile politicii noastre în legătură cu aceasta.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Dle președinte, rezoluția Parlamentului arată că, în acest domeniu, ca și în atâtea altele, instituția noastră nu deține nicio putere de discernământ cu privire la doctrinele care ne iau cu asalt.

Într-adevăr, mulți experți cred că graficul încălzirii globale exponențiale, în formă de crosă de hochei este, în realitate, o născocire. Ghețarii nu se topesc nicăieri. În orice caz, spre deosebire de ceea ce a anunțat IPCC, aceștia nu se topesc în Himalaya. Cotele apelor nu sunt pe cale să crească și să acopere Bangladeshul, ci din contră. Delta Gangelui crește ca rezultat al depunerilor de aluviuni. Urșii polari, despre care se spune că dispar, nu au fost niciodată mai prolifici ca acum. Succesiunea de perioade calde și perioade reci a avut loc

de mai multe ori în istoria noastră, inclusiv foarte recent, independent de orice activitate umană. Probabil că aceasta are origini astronomice și nu este cauzată de așa-zisele gaze cu efect de seră.

Până când aceste întrebări primesc un răspuns, nu putem crede decât că aceasta este o dogmă ideologică magnifică elaborată pentru a justifica introducerea unui guvern mondial.

Giommaria Uggias (ALDE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să explic motivele pentru care am votat asupra amendamentului 12, declarând clar că partidul *Italia dei Valori* este împotriva producției de energie nucleară.

Ne-am opus deja acestui subiect dificil în timpul campaniei electorale și l-am inclus în platforma noastră electorală. Acum urmărim cu hotărâre acest obiectiv printr-o acțiune semnificativă pe care am afirmat-o în timpul congresului nostru recent din Italia. Ne-am angajat într-o cruciadă majoră pentru a promova un referendum popular împotriva unei legi a guvernului italian care invalidează un vot majoritar pe care italienii și l-au exprimat deja în timpul unui referendum popular.

Facem acest lucru pentru că dorim un viitor curat, cu energii regenerabile, bazat pe energie solară și eoliană. Facem acest demers, mai ales pentru că, după cum am precizat, dorim să fie exprimată voința poporului italian, și nu cea a unei majorități restrânse care deține acum puterea în parlamentul italian.

Raport: Leonardo Domenici (A7-0007/2010)

Daniel Hannan (ECR). – Dle președinte, exact în momentul în care cetățenii din Massachusetts votau împotriva impozitării excesive și guvernării excesive, candidații noștri desemnați pentru Comisie își laudau planurile de armonizare a impozitării în Uniunea Europeană și de creare a unui flux de venituri pentru Bruxelles. Cum putem explica această diferență între cele două Uniuni?

Se pare că trebuie căutată o explicație în ADN-ul fundamental al celor două regimuri politice. SUA au fost fondate pe o revoltă populară împotriva unui guvern îndepărtat și despot și împotriva impozitării ridicate, în timp ce, bineînțeles, Uniunea Europeană – în alineatul (1) al articolului 1 din tratatul său de constituire – se angajează pentru o uniune tot mai apropiată. Astfel, aceasta dezaproabă concurența, curba externă, care este principala restricție asupra guvernului. De aceea observăm acum – acționând conform doctrinelor sale de constituire – această intoleranță pentru concurența fiscală sub pretextul unui atac asupra paradisurilor fiscale, prin care, de fapt, se referă la jurisdicțiile care au administrat un sistem mai eficient și și-au menținut impozitele reduse. Realitatea este că concurența fiscală – paradisurile fiscale, dacă insistați să le numiți așa – sunt un mod principal de a limita puterea guvernului și de a menține libertatea oamenilor.

Syed Kamall (ECR). – Dle președinte, în aceste vremuri, trebuie să ne întrebăm: de ce atâta atenție pentru problemele fiscale, cooperare fiscală și guvernare fiscală?

Este suficient să privim faptele dintr-un număr de state membre pentru a găsi răspunsul. Avem țări care au acumulat datorii mari. În propria mea țară, guvernul britanic a cheltuit bani pe care nu-i are și acum trebuie să acopere un deficit masiv în buget. Chiar înainte de criza financiară, aveam țări care sunt cunoscute pentru faptul că nu colectează suficiente impozite pentru a acoperi serviciile publice necesare de către cetățenii statelor respective. Cheltuim, de asemenea, banii contribuabililor cu susținerea companiilor care au eșuat și sunt conduse defectuos, precum și bănci conduse greșit.

Deci, sincer, ce ar trebui să facem? Ar trebui să încurajăm o soluție în primul rând pentru toate problemele pe care le-am scos în evidență, dar nu ar trebui să uităm, de asemenea, că concurența fiscală este benefică, deoarece aceasta încurajează guvernele să impoziteze mai puțin și să ofere servicii mai eficiente pentru cetățenii săi.

Vicky Ford (ECR). – Dle președinte, Parlamentul a votat astăzi asupra unui document referitor la fraude și evaziunea fiscală; documentul respectiv nu a primit sprijinul grupului meu. Deși susțin în întregime multe măsuri care au fost sugerate pentru a opri fraude și evaziunea fiscală, acest document a mers mult prea departe și au existat trei preocupări majore.

În primul rând, luarea de măsuri împotriva celor care comit fraude nu ar trebui utilizată ca un mod secret de acces de către cei care doresc să crească armonizarea fiscală pe teritoriul Europei pentru cei dintre noi care își plătesc impozitele în mod cinstit. Parlamentul a apărut, pentru mult timp, dreptul statelor membre de a lua decizii proprii asupra cotelor de impozitare a întreprinderilor și ar trebui să îl apere în continuare.

În al doilea rând, aceasta sugerează o impunere la nivelul UE asupra zonelor fiscale. Ne-am opus planurilor ca Parlamentul să aprobe impozite la nivel european.

Al treilea punct se referă la schimbul de informații. Da, ar trebui să punem la dispoziție unele informații, dar ar trebui să ne gândim întotdeauna cât de multe, în ce scop și care sunt beneficiile și nu ar trebui să considerăm că toate circumstanțele sunt identice.

Raport: Marc Tarabella (A7-0004/2010)

Astrid Lulling, în numele Grupului PPE. – (FR) Dle președinte, păcat că o majoritate entuziastă din Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea de gen încearcă din răspuseri să împovăreze excesiv poziția noastră asupra raportului anual al Comisiei privind egalitatea între bărbați și femei din Uniunea Europeană cu considerații și declarații care sunt contraproductive pentru femei și care dăunează, printre altele, șanselor acestora de ocupare a locurilor de muncă.

Deși unele considerații pot fi bine intenționate, să nu uităm că prea multă protecție distruge orice protecție. Totuși, piatra de încercare pentru grupul meu a fost, încă o dată, dreptul la avort social gratuit, care este prezentat ca o metodă ușoară de control al natalității.

Grupul nostru nu este în dezacord cu observația că femeile trebuie să dețină controlul asupra drepturilor sexuale și reproductive. Credem, de asemenea, că în special tinerele fete trebuie să fie mai bine informate în domeniul sănătății sexuale și reproductive. Totuși, a solicita în aceeași frază „accesul ușor la contracepție și la avort gratuit” dovedește că autorii acestui text nu fac distincția esențială între aceste două servicii și le pun pe același nivel în ceea ce privește controlul natalității. Nu suntem de acord cu acest lucru.

În plus, conform principiului subsidiarității, legislația din domeniul avortului legal este responsabilitatea statelor membre. Prin urmare, nu este responsabilitatea noastră în UE să intervenim în această problemă. Am făcut tot ce este posibil pentru a ajunge la un consens cu autorul raportului, dl Tarabella și am făcut acest lucru în scopul combaterii tuturor formelor de discriminare care nu au fost încă eliminate.

Îmi pare rău că o majoritate din Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea de gen – și, din păcate, și din Parlament – a urmărit să instige la dispute politice și ideologice în loc să se concentreze pe ceea ce ar fi trebuit să fie principalul obiectiv al activităților noastre: de a ne strădui să obținem egalitatea de tratament și de oportunități pentru bărbați și femei. Îmi pare rău că, din aceste motive, grupul meu nu a putut să voteze în favoarea raportului.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Dle președinte, și eu am votat împotriva acestui raport. Am făcut-o în ciuda faptului că sunt un suporter al egalității de gen. Totuși, nu pot să accept că avortul este tratat în raport ca un drept înțeles în mod specific și – după cum a spus dna Lulling – o metodă de control al natalității. În țara mea, avortul nu este înțeles în acest mod. Sunt convins că modul în care vedem avortul este o problemă de politică internă. De asemenea, este periculos că raportul încalcă principiul subsidiarității și o face asupra unui subiect dificil.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Dle președinte, egalitatea între femei și bărbați este un subiect important. S-au realizat multe în acest domeniu, dar mai există domenii în care femeile sunt tratate mai rău decât bărbații. Câștigăm în continuare mai puțin, femeile prezintă un risc mai mare de sărăcie și este mai dificil pentru femei să-și dezvolte o carieră academică sau de afaceri. Raportul Parlamentului acordă atenție acestor probleme și subliniază necesitatea introducerii de măsuri specifice care vor asigura participarea egală a bărbaților și femeilor pe piața muncii și în educație.

Din păcate, regret că nu am putut susține această propunere. Am votat împotriva raportului, deoarece acesta include prevederi concepute să facă avortul disponibil pe scară largă în Uniunea Europeană. În primul rând, aceste aspecte se numără printre cele asupra cărora trebuie să se pronunțe în exclusivitate statele membre. În al doilea rând, problema sarcinilor nedorite este foarte mare, dar nu putem introduce legislație care va trata avortul ca un mijloc gratuit de contracepție. Și nici nu putem fi de acord că avortul ar trebui să-i scutească pe oameni să se gândească la consecințele și la responsabilitățile asociate cu începerea activității sexuale. Cred că viața umană merită mai mult.

Tiziano Motti (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, astăzi ne propunem să întărim rolul femeii în Uniune.

Această rezoluție are multe puncte cu care suntem, bineînțeles, de acord și trebuie să spun că multe dintre ele au legătură cu activitatea mea politică, în special în ceea ce privește accesul la piața muncii și protecția femeilor împotriva tuturor formelor de violență.

Totuși, trebuie să subliniez că această rezoluție a devenit o supă, la care un bucătar priceput a încercat să adauge – sau mai bine zis, a adăugat – ingrediente foarte diferite. Dați-mi voie să mă explic mai bine: acesta vorbește despre violență, despre protecția împotriva violenței. Aceasta este urmată de o singură propoziție despre contracepție și despre întreruperea sarcinii, avort, două subiecte care sunt de fapt foarte diferite și care trebuie analizate foarte diferit. În cazul avortului, de exemplu, trebuie să ne concentrăm atenția și gândurile asupra caracterului sacru al vieții.

Această opțiune a însemnat că nu am putut să votez în favoarea rezoluției și a trebuit să mă abțin. Cred că această strategie atent formulată, care urmărește să obțină consensul politicianilor și al presei, nu servește cu adevărat interesele femeilor europene.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Dle președinte, în contrast cu vorbitorii anteriori, m-am numărat printre cei 381 de deputați ai Parlamentului care au susținut adoptarea acestei rezoluții – și acesta este de 10 ori mai mare decât numărul de membri din Comisia noastră pentru drepturile femeii. Drepturi egale, oportunități egale și egalitatea dintre genuri în viața de zi cu zi sunt cu certitudine în interesul nostru, al tuturor. Drepturile egale pentru femei și bărbați nu sunt un scop în sine, ci o premisă pentru atingerea obiectivelor generale ale Uniunii Europene și utilizarea rațională a propriului potențial.

Faptul că discutăm despre acest aspect de 40 de ani ne oferă, în mod cert, un indiciu asupra complexității și polivalenței acestui subiect și asupra necesității unei politici integrate pentru a rezolva aceste chestiuni. Sper că aceasta nu este doar o altă strategie pe hârtie și, prin urmare, doresc să subliniez ceea ce s-a subliniat și în raport – importanța punerii în aplicare și supravegherii.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Nici eu nu am votat în favoarea raportului controversat și neechilibrat al dlui Tarabella privind egalitatea de gen și îmi pare rău că, exceptând deputații europeni ai Partidului Popular European, 381 de deputați au votat în favoare acestui raport. Poate că nu l-au citit. Într-un număr de propuneri, acesta intervine în puterile exclusive ale statelor membre, privind în special politicile pro-familie și domeniile sensibile din punct de vedere etic ale acestora. În plus, doresc aceștia să instituie și să finanțeze o instituție nouă pentru monitorizarea violenței împotriva femeilor în UE? Nu știu că Uniunea deține instrumente, un oficiu și legislație pentru monitorizarea respectării drepturilor omului, atât ale bărbaților cât și ale femeilor? Chiar cred că avem nevoie de o cartă a drepturilor femeilor în paralel cu Carta existentă și obligatorie a drepturilor fundamentale ale tuturor cetățenilor europeni? Raportul se referă, de asemenea, la așa-numitele obiective de la Barcelona, deși acestea contravin recomandărilor experților, deoarece copiii și nou-născuții trebuie să beneficieze tot timpul de îngrijirea familiei la vârsta respectivă, nu să fie abandonați în creșe pe baza recomandărilor de la Barcelona. Creșele ar trebui să fie o ultimă soluție. Recomandările din raport nu sunt obligatorii, dar prostia umană este contagioasă și Parlamentul nu ar trebui, prin urmare, să susțină astfel de demersuri. Au fost doar 75 de abțineri și salut faptul că 253 de deputați din Partidul Popular European au votat împotriva raportului.

Daniel Hannan (ECR). – Dle președinte, Tratatul de la Roma conține o propoziție privind acest subiect. Acesta precizează: „Bărbații și femeile vor primi o remunerație egală pentru aceeași muncă prestată”. Este destul de simplu. Cred că înțelegem cu toții ce înseamnă acest lucru.

Dar în următoarele decenii, printr-un proces de activism juridic, Curtea Europeană a extins în mod progresiv semnificația acestei fraze dincolo de ceea ce ar presupune o persoană rezonabilă. În primul rând, aceasta a definit „remunerația egală” cu semnificația de drepturi egale la pensie, concedii egale și așa mai departe. Apoi a definit „munca egală” cu semnificația de muncă cu valoare echivalentă. Cum poate evalua un angajator acest lucru? Este în funcție de cât de mult pare că muncește o persoană? Trebuie să ia în calcul disponibilitatea de candidați calificați corespunzător? Apoi, în cazul South West Trains din Regatul Unit, aceasta a fost extinsă pentru a ține seama de drepturile soțiilor/soților din căsătoriile cu persoane de același sex. Acum vorbim despre drepturile de reproducere.

Există un argument pentru toate aceste lucruri. Puteți opina că statul nu trebuie să reglementeze contractele dintre angajator și angajați sau puteți decide că avem nevoie de această legislație. Dar, de orice parte ați fi, cu siguranță că aceasta este o discuție care ar trebui să aibă loc între reprezentanții aleși pentru care putem vota în favoare sau împotriva. Este revoltător ca acestea să ne fie impuse de o curte de justiție. O curte de justiție cu o misiune este o amenințare; o curte supremă cu o misiune este o tiranie.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Dle președinte, prenumele meu este la fel de dificil – Skrzydlewska – dar m-am obișnuit cu faptul că puține persoane pot să-l pronunțe corect.

În timpul votului de astăzi, am votat asupra raportului privind egalitatea de șanse între femei și bărbați în Uniunea Europeană în 2009. Totuși, printre prevederile referitoare la problemele asociate cu discriminarea femeilor și situația mai dificilă în care se află acestea pe piața muncii, au existat prevederi solicitând statelor membre să faciliteze accesul universal la avort și la servicii legate de sănătatea reproductivă și sexuală. Aș dori să atrag atenția că deciziile referitoare la problemele legate de avort trebuie luate de statele membre. Prin urmare, la votul final am fost împotriva raportului, deoarece cred că, atunci când luptăm pentru dreptul la tratament egal pentru femei și bărbați, nu ar trebui să facem ca acest drept să depindă de alegerile legate de aspectele sexuale.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Dle președinte, sunt foarte încântat că noi, Creștin-Democrații din Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) am votat împotriva acestui raport ideologic îngrozitor, prezentat de socialiști, comuniști, verzi și, în special, de liberali. Acesta este un atac la dreptul la viață al copiilor nenăscuți și un atac la principiile de subsidiaritate. În special, sunt oripilat de modul în care Liberalii au devenit servitorii stângii și au acționat împotriva principiului subsidiarității.

Acest tip de raport dăunează acceptării noastre în rândul populației și al țărilor candidate. Unele dintre elementele ideologice legate de Croația și Macedonia din rapoartele de țară ne aduc, de asemenea, prejudicii. De aceea, trebuie să le explicăm clar oamenilor ce este *aquis-ul comunitar*, cu care sunt complet de acord, care sunt responsabilitățile UE și ce înseamnă nonsensul ideologic periculos. Pentru a continua metafora începută de colegul meu italian: suntem, de asemenea, în favoarea supei, dar împotriva adăugării de cianură.

Propunere de rezoluție B7-0069/2010

Daniel Hannan (ECR). – Dle președinte, permiteți-mi să vă spun povestea a două țări africane. În 1978, Kenya a interzis vânatoarea de elefanți și această decizie a fost urmată de o distrugere aproape totală a turmelor de elefanți din țara respectivă. Aproximativ la aceeași dată – în 1979 – Rodezia, pe numele ei de atunci, a dat elefanții în proprietatea deținătorilor terenurilor pe care hoinăreau. Rezultatul – explozia numărului de elefanți.

Noi nu ne gândim în această Cameră la elefanți în modul în care o fac africanii. Noi nu suntem amenințați de aceștia; nu ne zdrobesc sub tălpi culturile; nu ne distrug satele; și nu sunt un pericol pentru sănătatea oamenilor. Singurul mod de a preveni populațiile locale să facă ceea ce este logic, adică să elimine o amenințare, este acela de a le oferi un stimulent pentru a o trata ca pe o resursă regenerabilă. Aceasta este, bineînțeles, ceea ce Rodezia – acum Zimbabwe – a făcut cu succes. Politica de mediu trebuie să recunoască maxima aristoteliană de bază conform căreia nimeni nu va avea grijă de ceea ce nu este proprietatea lui.

Propunere de rezoluție B7-0067/2010

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Sunt în favoarea aderării Croației la Uniunea Europeană, dar aceasta nu ar trebui să se facă în detrimentul intereselor naționale ale Sloveniei. Mă refer, bineînțeles, la disputa frontalieră dintre Slovenia și Croația. Acesta nu este doar un concept abstract; este unul care afectează viețile oamenilor.

Aici în Strasbourg, Parlamentul European a solicitat parlamentului sloven să ratifice acordul de arbitraj cât mai curând posibil. Aceasta constituie, bineînțeles, amestec în competența parlamentului sloven. În al doilea rând, mă întreb dacă a dorit cineva să afle din ce cauză Slovenia nu a ratificat încă acest acord. În legătură cu acest aspect, aș dori să precizez că, în august 2007, toate grupurile parlamentare au declarat că orice soluție trebuie să fie conformă cu principiul echității.

În mod natural, mă întreb, de asemenea, de ce nu are absolut nimeni obiecții cu privire la acest principiu. Și totuși, acest principiu nu a fost introdus în acordul de arbitraj. Prin urmare, am votat împotriva propunerii de rezoluție, din cauză că nu reflectă acest principiu.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Am fost încântată să susțin astăzi raportul privind principalele progrese ale Croației pentru pregătirea în vederea aderării la UE. Există legături pe termen lung între cetățenii cehi și croați, zeci de mii de familii vizitând țara în fiecare an și având prieteni aici. Prin urmare, acesta este un raport excelent pentru noi, deoarece dovedește că Croația va fi pregătită pentru aderare anul viitor. Cred că procesul de ratificare pentru acordul de aderare nu va fi întrerupt de niciun politicianism intern din cadrul celor 27,

care a însoțit Tratatul de la Lisabona și cred, de asemenea, că parlamentele Sloveniei și Croației vor găsi o soluție echitabilă la disputa lor frontalieră.

Propunere de rezoluție B7-0065/2010

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Dle președinte, și eu voi fi succintă. Acesta este încă un raport pozitiv din Balcani, Macedonia progresând și ea cu succes pe calea îndeplinirii criteriilor politice care sunt o premisă pentru începerea discuțiilor de aderare și, de asemenea, pentru un regim fără obligativitate a vizelor cu UE. Alegerile recente au fost de ajutor în acest sens. Acestea au demonstrat clar că cetățenii acestei țări doresc să aibă aceleași standarde internaționale și o coexistență pașnică. Cred, de asemenea, că instituțiile democratice vor reuși să intensifice negocierile cu Grecia privind soluții amiabile la problemele teritoriale.

Propunere de rezoluție B7-0068/2010

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Voi fi din nou succintă. Aș dori să menționez că am adoptat un raport foarte deschis privind modul în care Turcia își poate modifica legislația în mod responsabil, în conformitate cu modelul UE și, de asemenea, privind faptul că criteriile politice din domeniul drepturilor omului, în special în legătură cu femeile și cu minoritățile religioase, nu au fost încă îndeplinite, la fel cum și problema Ciprului rămâne deschisă. În ciuda acestora, majoritatea deputaților europeni au susținut demararea negocierilor de aderare de mai mulți ani. Salut faptul că Turcia se îndreaptă către democrație și către Europa, dar aș dori să spun, încă o dată, că o soluție mai bună la relațiile economice ar fi fost instituirea unui parteneriat privilegiat, în loc să promitem Turciei aderarea, cu populația sa de 70 de milioane. Acesta ar fi, de asemenea, mai sincer, ținând cont că, așa cum mă tem, un acord de aderare nu va fi aprobat sub nicio formă într-un referendum viitor.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Dle președinte, sunt încântat că această Cameră a respins cu o majoritate vastă și clară încercarea Socialiștilor și Verzilor de a stabili obiectivul aderării cu drepturi depline a Turciei. Procesul trebuie să rămână deschis și, pentru a o spune și mai clar, acesta trebuie direcționat imediat către un statut special personalizat sau un parteneriat privilegiat.

Turcia nu este o țară europeană, dar este partenerul nostru cel mai important de la marginile Europei. De aceea, dorim cooperare strânsă, dar, răspunzând dlui Kreissl-Dörfler care a pus acest aspect în discuție mai devreme, fără ca Turcia să devină membru al instituțiilor europene și fără drepturi depline de liberă circulație. Totuși, dorim o cooperare economică și politică strânsă. Acesta este un concept foarte precis și cred că are șansa de a fi implementat, deoarece majoritatea cetățenilor turci și ai Uniunii Europene nu sunt în favoarea aderării cu drepturi depline. Prin urmare, ar fi mai rațional să nu mai facem risipă de eforturi, ci să ne concentrăm doar asupra obiectivului parteneriatului.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Orice țară care depune eforturi pentru aderarea la Uniunea Europeană nu trebuie doar să îndeplinească oficial, ci și să se identifice la nivel intern cu cerințele minime în domeniul democrației și al respectării drepturilor omului.

Conform raportului de țară din 2009, Turcia mai are o cale lungă de parcurs. Poate că s-a angajat pe calea reformelor, a relațiilor de bună vecinătate și a progresului treptat către standardele și valorile UE, dar acesta este al patrulea an în care a eșuat să pună în aplicare prevederile care reies din acordul de asociere dintre Uniunea Europeană și Turcia.

Din punctul meu de vedere, este inacceptabil să analizăm aderarea unei țări în care drepturile femeii și libertatea religioasă, de gândire și de exprimare sunt încălcate, unde tortura, discriminarea și corupția sunt tolerate și unde arma continuă să intervină în viața politică și în politica externă. Reformele ar trebui să includă, de asemenea, reforma sistemului electoral printr-o reducere sub pragul de 10 procente, pentru a asigura o democrație pluralistă mai bună.

Explicații scrise privind votul

Raport: David Casa (A7-0008/2010)

Sophie Briard Auconie (PPE), în scris. – (FR) Raportul dlui Casa privind sistemul comun al taxei pe valoare adăugată cu privire la regulile de facturare a fost adoptat de o vastă majoritate a deputaților, inclusiv de mine. Prin acest sistem, regulile de facturare a TVA-ului vor fi simplificate datorită armonizării sporite a cerințelor europene și a utilizării generalizate a facturării electronice. Intrarea în vigoare a acestei directive va avea ca

scop, prin urmare, reducerea poverilor administrative care apasă asupra întreprinderilor și intensificarea eforturilor pentru combaterea fraudei TVA.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), în scris. – (PT) Această propunere este legată de crearea unui sistem de auto-evaluare în legătură cu furnizarea anumitor bunuri sau prestarea anumitor servicii susceptibile de fraudă, pe baza unei testări opționale. Conform Comisiei Europene, acest lucru este necesar deoarece mai există un număr substanțial de cazuri de fraudă TVA și Comisia deține, de asemenea, informații despre presupuse cazuri de fraudă în legătură cu comercializarea licențelor de emisii de gaze cu efect de seră.

Pe baza acestor informații, raportul Parlamentului propune ca statele membre care votează în favoarea acestui sistem să fie obligate să facă același lucru pentru schema de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră.

Credem că natura experimentală a propunerii poate avea un oarecare merit, astfel încât susținem amendamentele aduse de Parlament, în special propunerea privind un raport de evaluare „a eficienței și eficacității globale ale măsurii de aplicare a mecanismului, precum și de evaluare a raportului dintre costurile și beneficiile măsurii, pentru a se aprecia oportunitatea extinderii sau a lărgirii domeniului de aplicare al acesteia.”.

Ian Hudghton (Verts/ALE), în scris. – Acest raport tratează probleme importante legate de fraudă, inclusiv în domeniul emisiilor de gaze cu efect de seră. Comisia trebuie să raporteze asupra eficienței mecanismului de taxare inversă pentru a stabili dacă este adecvat sau nu să extindă domeniul de aplicare al mecanismului.

Nuno Melo (PPE), în scris. – (PT) Adoptarea Directivei 2006/112/CE a fost un pas important în combaterea evaziunii fiscale. Totuși, în ciuda tuturor aspectelor sale pozitive, aceasta nu a fost suficient de eficientă pentru combaterea așa-zisei „fraude de tip carusel” în materie de TVA. Acest tip de fraudă fiscală este responsabilă pentru pierderea unei proporții însemnate din veniturile fiscale ale statelor membre și aceasta a fost una dintre cele mai răspândite metode. În aceste vremuri de criză economică, când lupta împotriva fraudei fiscale este cu atât mai importantă, ținând cont de gravitatea pierderii de venituri, trebuie să depunem toate eforturile pentru a o combate, deoarece acest aspect va avea un impact important nu doar asupra răspunsului nostru la criza internațională actuală, ci și asupra posibilității de a continua politicile sociale adecvate.

Alfredo Pallone (PPE), în scris. – (IT) M-am numărat printre primii susținători ai ideii care stă la baza propunerii Comisiei Europene.

Noi, cei din Comisia pentru afaceri economice și monetare am analizat și am îmbunătățit, într-o anumită măsură, documentul Comisiei. Sunt de acord cu raportorul, în special, asupra lămuririlor privind aplicarea opțională a mecanismului de taxare inversă și a obligațiilor de raportare. De fapt, statele membre ar trebui să aibă opțiunea de a solicita fie raportarea pentru fiecare tranzacție, fie pe o bază tranzacțională globală.

Propunerea supusă examinării crește siguranța cotelor de emisii de gaze cu efect de seră (ETS) față de autorii fraudelor, în același timp cu reducerea sarcinilor administrative pentru întreprinderile corecte.

În cele din urmă, cred că Parlamentul ar trebui să fie informat despre rezultatul acestei implementări temporare a mecanismului de taxare inversă.

Bart Staes (Verts/ALE), în scris. – (NL) Am votat cu foarte mare convingere în favoarea raportului dlui Casa. Ca prim-vicepreședinte al Comisiei pentru control bugetar și ca raportor pentru un raport adoptat în septembrie 2008 privind fraudă în materie de TVA, am susținut în mod repetat combaterea eficientă a fraudei în materie de TVA, deoarece aceasta constituie o problemă majoră cu privire la venitul statelor membre și la buna funcționare a pieței interne. O formă comună și foarte gravă a acestei fraude este cunoscută ca fraudă de tip carusel în materie de TVA. Valoarea totală a veniturilor neîncasate este estimată a fi între 20 și 100 de miliarde de euro pe an. Aceasta este o sumă imensă și una care ar putea fi utilizată, cu siguranță, foarte bine în vremuri de criză economică.

Autorii fraudelor care acționează în acest domeniu sunt foarte inventivi. Recent s-a descoperit că aceștia se ocupă, de asemenea, de fraude cu scheme de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efecte de seră (ETS). Transferurile drepturilor de emisii între părțile impozabile din ETS, care au loc în întregime sub formă electronică, sunt privite ca servicii și sunt impozabile în țara în care își are sediul destinatarul. Comercianții achiziționează credite de carbon din surse scutite de TVA din alte state membre și apoi le vând companiilor din propriile state membre la un preț care include TVA. Firmele fantomă nu plătesc apoi TVA-ul la trezoreria națională. Este esențial să combatem acest tip de fraudă.

Viktor Uspaskich (ALDE), *în scris.* – (LT) Salut aplicarea sistemului de taxare inversă pentru TVA. Totuși, disting o eroare în acesta. De exemplu, subiectul A a vândut ceva subiectului B. Subiectul B l-a vândut subiectului C. Subiectul C l-a vândut consumatorului final sau neplătitorului de TVA. Între timp, subiectul A nu plătește TVA, deoarece nu este comerciantul final. Doar subiectul C care vinde bunurile finale consumatorului plătește TVA. Fondul acestei probleme este că subiectul B nu este taxat deloc deși baza activității sale este să cumpere ieftin și să vândă scump. Prin urmare, se propune ca subiectul B să plătească TVA pe diferența de preț către trezoreria statului. Această schemă are multe puncte pozitive, cu o excepție: nimeni nu va solicita trezoreriei rambursarea TVA-ului, dar dacă subiectul C este autorul fraudei, acesta pur și simplu nu va plăti TVA în calitate de comerciant final. Cu alte cuvinte, prin aplicarea sistemului de taxare inversă pentru TVA, nu va exista o balanță negativă, deoarece nimeni nu va solicita rambursarea TVA-ului și cred că va fi foarte ușor de administrat această schemă, deoarece inspectorii fiscali vor putea să descopere foarte ușor diferența din prețurile bunurilor. Dacă mă înșel, aș fi recunoscător să primesc un răspuns în scris privind oportunitatea sau insuficiența schemei pe care am propus-o.

Anna Záborská (PPE), *în scris.* – (FR) Rezoluția este concepută să modifice Directiva TVA 2006/112/CE a Consiliului pentru a permite aplicarea temporară a mecanismului de taxare inversă, în vederea combaterii fraudei legate de comercializarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră și de tranzacțiile cu anumite bunuri care prezintă risc de fraudă. Frauda fiscală este o problemă importantă în ceea ce privește funcționarea în bune condiții a pieței interne și pune în pericol veniturile fiscale ale statelor membre. Din această cauză, câteva dintre ele au solicitat să li se permită combaterea mecanismelor frauduloase utilizând un mecanism de taxare inversă orientat spre anumite sectoare care prezintă risc de fraudă și către anumite bunuri. Cea mai întâlnită formă de fraudă este cea prin care un furnizor plătitor de TVA facturează bunuri și apoi dispare fără să plătească TVA-ul datorat, lăsând cumpărătorii (de asemenea, plătitori de TVA) cu facturi valide care le permit să deducă TVA-ul. Ministerele naționale de finanțe nu încasează, prin urmare, TVA-ul datorat pentru bunurile în cauză și trebuie să ramburseze următorului comerciant din amonte, în lanțul TVA, taxa plătită de acesta. Astfel, statele membre pierd de două ori. De aceea am votat în favoarea acestei rezoluții legislative.

Raport: Lambert van Nistelrooij (A7-0048/2009)

Elena Oana Antonescu (PPE), *în scris.* – Asigurarea accesului la locuințe a cetățenilor, în special a celor vulnerabili, din comunitățile care se confruntă cu sărăcia extremă și marginalizarea, trebuie să fie o preocupare de bază societății noastre, iar sprijinul financiar din partea fondurilor structurale poate contribui semnificativ la eforturile depuse de autoritățile naționale pentru a rezolva această problemă. Atât Parlamentul European, cât și Consiliul au cerut Comisiei Europene în repetate rânduri să acționeze în favoarea promovării incluziunii acestor comunități. Prin votul exprimat astăzi am obținut un nou regulament, modificat, care va permite tuturor celor 27 de state membre să folosească bani din Fondul European de Dezvoltare Regională (FEDER) pentru renovarea sau înlocuirea locuințelor din comunitățile marginalizate, venind în acest fel în sprijinul categoriilor celor mai defavorizate ale societății.

Mara Bizzotto (EFD), *în scris.* – (IT) Trebuie să atrag atenția că raportul nu reușește să ofere o imagine generală în ceea ce privește identitatea destinatarului măsurilor, dacă acestea sunt introduse: se face referire la conceptul de „comunități marginalizate”, dar substanța acestei expresii, care poate însemna multe diferite lucruri doar în termeni sociologici, nu este specificată. Singurele referințe – care oricum se află deja în propunerile Comisiei – privesc populația romilor. Solicitarea raportului că referința la romi nu ar trebui să excludă intervențiile pentru a ajuta alte grupuri marginalizate sociale nu oferă nicio garanție că alți indivizi care sunt „marginalizați social”, din cauza situațiilor foarte dificile de ordin economic, legate de locul de muncă sau de familie, pot beneficia de cota din FEDER care va fi alocată politicilor privind locuințele. În cele din urmă, conform raportului prezentat în Parlament, puterea de a determina criteriile aplicate pentru a stabili ce cotă din FEDER poate fi alocată pentru ajutorul acordat comunităților marginalizate ar trebui să revină Comisiei Europene: această prevedere pare să permită doar Comisiei puteri discreționare sporite pentru determinarea criteriilor menționate anterior; criteriile de care vor depinde în mod efectiv extinderea și dimensiunea măsurii, într-un moment în care Parlamentul nu va avea niciun mod previzibil de a acționa și a-și exprima punctele de vedere. În așteptarea monitorizării ulterioare a raportului de către Parlament și deoarece aceasta este prima lectură, mă voi abține de la vot.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *în scris.* – (LT) Susțin acest acord cadru, deoarece cooperarea dintre Parlamentul European și Comisia Europeană este foarte importantă în consolidarea stabilității Uniunii Europene și a eficienței activității acesteia. Conform acestui acord, odată ce o solicitare de inițiativă a fost trimisă în Parlamentul European, Comisia Europeană trebuie să răspundă într-o lună și să pregătească o lege adecvată pentru Uniunea Europeană în mai puțin de un an. Dacă Uniunea Europeană refuză să pregătească actul

solicitat, va trebui să-și justifice detaliat decizia. Până acum, doar Comisia Europeană a reușit să introducă legislație pentru Uniunea Europeană, dar în Tratatul de la Lisabona se prevede că o majoritate a Parlamentului European are dreptul de a crea legislație pentru Uniunea Europeană. Parlamentul și Comisia vor coopera strâns într-o etapă inițială privind orice solicitări de inițiativă legislativă care provin din inițiativele cetățenilor. Când semnează tratate internaționale, experții Parlamentului European vor fi incluși, de asemenea, în discuții. În acord, Parlamentul va primi dreptul de a participa ca observator la anumite negocieri internaționale ale Uniunii Europene, precum și dreptul de a obține mai multe informații despre tratatele internaționale.

Carlos Coelho (PPE), *în scris.* – (PT) Sunt bucuros să votez în favoarea acestui amendament la Fondul European pentru Dezvoltare Regională (FERD) pentru a extinde domeniul de aplicare al intervențiilor sale în sectorul locuințelor, pentru a ajuta comunitățile marginalizate din toate statele membre. Până acum, intervențiile din sectorul locuințelor puteau să aibă loc doar în domeniul de aplicare al proiectelor de dezvoltare urbană legate de renovare sau de construcția de locuințe. După părerea mea, acest criteriu este irațional și discriminatoriu ținând cont că, la fel ca în cazul Portugaliei, majoritatea acestor familii trăiesc în adăposturi din zone rurale. Acestea sunt persoanele care au cea mai mare nevoie de ajutor și nu ar trebui excluse din cauza locației lor. Salut amendamentul adus de Parlament, care susține coeziunea teritorială.

În plus, spre deosebire de propunerea inițială a Comisiei Europene, care restricționa implementarea acestuia la noile state membre, aceste reglementări noi extind domeniul de aplicare a implementării la toate statele membre, evitând astfel discriminarea absurdă dintre familiile europene marginalizate. Aceasta este o problemă globală și afectează mii de familii din toată Europa! Această situație este foarte gravă în Portugalia, din cauza crizei economice în care se află și a sărăciei extreme a multor familii.

Proinsias De Rossa (S&D), *în scris.* – Susțin acest raport care extinde eligibilitatea intervențiilor în materie de locuințe în comunitățile marginalizate la Fondul European Pentru Dezvoltare Regională (FEDER). Conform regulilor noi, toate statele membre vor putea să beneficieze astfel de finanțare din partea UE pentru a îmbunătăți condițiile gospodăriilor marginalizate, care nu erau disponibile până acum pentru statele membre care au aderat după 2004. Degradarea fizică a numărului total de locuințe nu dă ocupanților acestora dreptul la condiții de trai decente și este un obstacol major pentru integrare și coeziune socială. Acest regulament va permite proiectelor de renovare a locuințelor să utilizeze FEDER, dar, pentru a contracara riscurile de segregare, aceste inițiative trebuie să facă parte dintr-un cadru de integrare socială mai larg în domeniile sănătății, educației și afacerilor sociale.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Comisia Europeană încearcă să modifice prevederile reglementărilor Fondului European pentru Dezvoltare Regională (FEDER) pentru a permite noilor state membre să utilizeze aceste fonduri în vederea intervenției în sectorul locuințelor în favoarea comunităților marginalizate care trăiesc în zone rurale.

Acest amendament se aplică doar noilor state membre care, să nu uităm, au comunități migratoare marginalizate extinse care trăiesc în zone rurale. Aceasta justifică adoptarea unei reguli speciale în cadrul regulamentelor FEDER.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris.* – (PT) Acționând pentru combaterea sărăciei și îmbunătățirea condițiilor de trai pentru sectoarele cele mai dezavantajate ale populației, unde lipsurile au fost agravate de criza severă din ultimii câțiva ani, Uniunea Europeană are datoria să protejeze și să promoveze politici susținute pentru includere socială. Pe lângă problemele de igienă, deteriorarea condițiilor de locuit agravează și cauzează adesea riscul segregării și marginalizării. Condițiile de trai sunt cruciale pentru respectul de sine și sentimentul de valoare socială ale fiecărui cetățean. Pe lângă educație, sănătate și ocuparea forței de muncă, acestea joacă un rol central în construcția, dezvoltarea și consolidarea oricărei încercări de trai durabil, atât la nivel individual cât și la nivel de familie.

Este important, totuși, să ne asigurăm că strategiile de intervenție în cadrul Uniunii Europene nu fac nicio distincție pe bază de gen, rasă sau etnie. Dacă Europa dorește să aibă o societate mai echilibrată, este la fel de important să evităm apariția și extinderea ghetourilor sau zonelor care sunt asociate ușor cu o comunitate dezavantajată sau marginalizată în mod special. Politicile privind incluziunea socială trebuie, de asemenea, să fie orientate spre cei care au cea mai mare nevoie de ele, fără a face niciun fel de distincție între cetățenii europeni.

David Martin (S&D), *în scris.* – Acest regulament permite statelor membre să utilizeze Fondul European pentru Dezvoltare Regională într-un mod integrat și rațional. Punând la dispoziție banii existenți pentru comunități marginalizate, dintre care multe se află în zone rurale și adăposturi și nu puteau beneficia de

ajutor conform regulilor anterioare, acest regulament nou va contribui semnificativ la Planul european de redresare economică.

Erminia Mazzoni (PPE), *în scris.* – (IT) Acestea sunt motivele care m-au determinat să votez în favoarea următoarelor amendamente. În primul rând, am crezut că este necesar să extindem perimetrul geografic al propunerii la toate cele 27 de state membre ale UE, deoarece problemele pe care intenționăm să le combatem cu acest regulament apar pe tot teritoriul Uniunii Europene. Prin urmare, nu are niciun sens să limităm regulamentul doar la cele 12 noi state membre ale UE. În al doilea rând, am crezut că este bine să revenim la versiunea anterioară a părții finale a articolului 7 („Comisia adoptă”, în loc de „poate adopta”), astfel încât Comisia să-și poată îndeplini în continuare obiectivul de reglementare original, de evaluare și decizie asupra criteriilor pentru intervenții, pentru a garanta eficacitatea și valoarea adăugată a politicii, luând în calcul, de asemenea, costul său.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *în scris.* – (FR) Situația locuințelor în UE este critică. Avem nevoie de o politică europeană în materie de locuințe decente pentru toți, o politică de locuințe sociale obligatorie și ambițioasă în UE. Bineînțeles, a fost esențial ca Parlamentul să adopte o poziție privind renovarea locuințelor insalubre și înlocuirea mahalalelor cu locuințe decente, dar este la fel de esențial și la fel de urgent ca UE să facă din disponibilitatea unei locuințe decente un drept fundamental pentru toți. Aceasta are datoria și mijloacele de a asigura acest aspect. UE nu-și poate permite să devină o regiune subdezvoltată social.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) Adoptarea acestui raport este foarte importantă, deoarece aduce un amendament la Fondul European pentru Dezvoltare Regională care va ajuta cetățenii marginalizați, fie că trăiesc sau nu în zone urbane.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *în scris.* – Am votat în favoarea acestui raport și doresc să subliniez că sunt binevenite astfel de reevaluări periodice ale textelor care reglementează utilizarea fondurilor europene. Multe dintre restricțiile prevăzute de aceste regulamente nu mai sunt adaptate situației economice și sociale actuale, care face necesare noi forme de intervenție. Un alt exemplu în acest sens este relaxarea condițiilor de utilizare a fondurilor FEDER pentru sporirea eficienței energetice a locuințelor, aprobată de Parlament în primăvara anului trecut

Alfredo Pallone (PPE), *în scris.* – (IT) Criza economică globală actuală reprezintă o provocare dificilă pentru Uniunea Europeană, care are nevoie de politici care să ofere răspunsuri rapide, flexibile și eficiente.

Cu resursele sale financiare totale de 347 de miliarde de euro pentru perioada de programare 2007-2013, politica de coeziune europeană constituie cea mai mare sursă de investiții în economia reală, contribuind la redresarea Europei și a regiunilor sale, în urma acestei crize, și la reconstruirea încrederii și a optimismului.

Sunt de acord cu necesitatea de a aborda problema locuințelor pentru comunitățile marginalizate, în contextul unei modificări în regulamentul privind FEDER. Întrucât dispozițiile actuale nu pot fi aplicate în cazul comunităților marginalizate, amendamentul propus va completa legislația existentă, pentru a permite o mai bună abordare a condițiilor precare de viață ale acestor persoane.

Această măsură respectă principiul subsidiarității, extinzând posibilitățile statelor membre de sprijini intervențiile din domeniul locuințelor în cazul comunităților marginalizate în modul pe care acestea îl consideră cel mai adecvat, menținând în același timp abordarea integrată drept condiție minimă pentru punerea în aplicare a acestor intervenții.

Aldo Patriciello (PPE), *în scris.* – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, îl felicit pe dl van Nistelrooij pentru textul excelent pe care l-a propus, care a fost îmbunătățit și mai mult prin numeroasele amendamente prezentate în cadrul Comisiei pentru dezvoltare regională, oferind posibilitatea ca această măsură să fie extinsă în toate statele membre ale Uniunii Europene.

Textul de astăzi ne va permite să transformăm în realitate visele multor oameni care își doresc locuințe proprii. Sunt sigur că, făcând acest lucru, vom demonstra cetățenilor noștri că Parlamentul este capabil să găsească soluții la provocările pe care le presupun deschiderea frontierelor și libera circulație a persoanelor. Din acest motiv, voi vota în favoarea raportului.

Maurice Ponga (PPE), *în scris.* – (FR) Salut adoptarea, astăzi, cu o vastă majoritate (558 voturi la 57), a raportului dlui van Nistelrooij. Prin adoptarea acestui raport, Parlamentul trimite un mesaj puternic cetățenilor și răspunde la preocupările sociale transmise în special de orașele europene. Raportul prevede posibilitatea

utilizării FEDER pentru renovarea și înlocuirea locuințelor existente și pentru structuri noi concepute să ajute comunitățile marginalizate din mediile rurale sau urbane în fiecare dintre cele 27 de state membre.

Această extindere de la 12 state care au aderat în 2000 și 2007, la toate statele membre oferă soluții la problemele pe care creează locuințele insalubre pentru anumite comunități marginalizate de pe tot teritoriul UE. Astfel, va fi posibilă stabilirea unei abordări integrate și durabile la nivelul UE. În plus, această extindere se îmbină perfect cu obiectivul 2010, Anul european de luptă împotriva sărăciei și excluziunii sociale. Sunt încântat că Parlamentul a votat pentru aceste amendamente și sper că va fi un instrument util pentru regiunile vizate în vederea rezolvării unei probleme urgente și fundamentale pentru aceste comunități.

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (PPE), *în scris.* – (FR) Am sprijinit acest raport de la început, în special în ce privește extinderea domeniului de aplicare al intervenției la toate statele membre UE. Aceasta permite celor 27 de state membre să folosească FEDER pentru a finanța construirea de locuințe noi pentru comunitățile marginalizate și pentru renovarea și înlocuirea clădirilor existente.

În timpul acestei crize economice severe care s-a abătut asupra Europei și a afectat toate statele membre, problemele legate de locuințe sunt acum și mai grave. Uniunea Europeană a trebuit să intervină și să utilizeze toate instrumentele pe care le avea la dispoziție pentru a veni în ajutorul persoanelor cu locuințe degradate, în special comunitățile marginalizate care nu au avut posibilitatea să beneficieze de resursele FEDER.

Datorită amendamentelor prezentate de membrii majorității prezidențiale în cadrul Comisiei pentru dezvoltare regională, eligibilitatea pentru fond este posibilă nu doar în noile state membre ale UE, ci în toate cele 27 de state, care se confruntă cu aceleași dificultăți. Regiunile vizate vor putea să înlocuiască locuințele insalubre din comunitățile excluse social și să dezvolte soluții globale, integrate și de durată pentru problemele lor legate de locuințe.

Acest raport oferă UE mijloace concrete de a-și ajuta cetățenii. Să sperăm că acesta va fi un pas către o Europă socială apropiată de cetățeni.

Nuno Teixeira (PPE), *în scris.* – (PT) Raportul pe care l-am adoptat astăzi modifică regulamentele privind Fondul European pentru Dezvoltare Europeană (FEDER), extinzând domeniul său de aplicare în sectorul locuințelor în favoarea comunităților marginalizate, deoarece în prezent, fondul poate fi utilizat doar în contextul inițiativelor de dezvoltare urbană. Amendamentele pe care le-am propus împreună cu colegii mei deputați și care au fost confirmate astăzi în Parlament, înseamnă că statele membre mai vechi, nu doar cele noi, după cum s-a sugerat în propunerea originală a Comisiei, pot să beneficieze, de asemenea, de această sursă nouă de finanțare din partea FEDER.

Am încercat, de asemenea, să previn ceea ce consider un precedent care ar exclude statele membre mai vechi, în special Portugalia, de la această finanțare și posibil de la utilizarea altor resurse suplimentare ale asistenței comunitare. Aș dori să reiterez că durata de timp de când o țară este membră a Uniunii Europene nu trebuie să fie un criteriu pentru alocarea fondurilor structurale și că politica de coeziune de după 2013 trebuie să se concentreze în continuare pe principiul solidarității, direcționându-se pe coeziunea teritorială, care este esențială pentru cele mai îndepărtate regiuni, precum Madeira. Aceasta trebuie să fie dirijată, de asemenea, spre o flexibilitate sporită, transparență și o abordare orientată pe rezultate care răsplătește regiunile care au dat dovadă de o utilizare exemplară a asistenței comunitare, în loc să le pedepsim.

Viktor Uspaskich (ALDE), *în scris.* – (LT) Pentru a îmbunătăți asimilarea fondurilor Uniunii Europene pentru renovarea clădirilor și locuințelor și, ținând cont de uzanța statelor membre și de dificultatea de cofinanțare, ar trebui să se propună ca guvernele naționale să creeze un fond comun, în care acestea să poată economisi bani, acoperind cofinanțarea cu fonduri de stat. Cu alte cuvinte, până când cofinanțarea este acoperită de stat, proprietarii de clădiri și de locuințe trebuie să plătească aceeași sumă absolută pe care au plătit-o până la renovare. Motivul este că, adesea, proprietarii de clădiri și de locuințe nu pot acoperi cofinanțarea cu fonduri proprii și nici nu pot obține un credit bancar în acest sens. Salut al doilea punct al acestei inițiative – de a direcționa fondurile alocate pentru renovare către zonele rurale.

Majoritatea locuințelor private de la sate sunt încălzite autonom, însemnând că încălzirea nu este plătită într-un mod centralizat și, prin urmare, se propune stabilirea unei sume lunare absolute care, cu timpul, ar putea acoperi cofinanțarea acestor locuințe. Aceasta ar facilita implementarea legală de către statele membre a cofinanțării pentru renovarea locuințelor rurale.

Anna Záborská (PPE), *în scris.* – (FR) Această regulă permite asistența financiară din FEDER pentru intervenții în sectorul locuințelor în beneficiul comunităților marginalizate din statele membre noi. Majoritatea acestor

comunități locuiesc în zone rurale și în adăposturi (atât în zone rurale cât și urbane). Acestea nu pot beneficia de asistența FEDER. Intervenția în sectorul locuințelor este posibilă în timpul operațiilor de dezvoltare urbană și prin renovarea locuințelor existente. Sprijinul pentru intervenție în sectorul locuințelor din zonele rurale sau pentru înlocuirea locuințelor de calitate medie din zonele urbane sau rurale nu este eligibil pentru asistență din partea FEDER. Pentru a preveni discriminarea nejustificată, intervenția care îi are în vedere pe romi nu trebuie să excludă alte grupuri în circumstanțe sociale și economice similare. În plus, deoarece intervenția este doar o parte dintr-o problemă complexă, aceasta ar trebui dirijată în cadrul unei abordări integrate, multidimensionale la nivel național, cu parteneriate puternice și ținând cont de aspecte legate de educație, afaceri sociale, integrare, cultură, sănătate, ocuparea forței de muncă, securitate și așa mai departe. Obiectivul propunerii este să asigurăm condiții de locuit acceptabile în cadrul unei abordări integrate.

Raport: Magdalena Alvarez (A7-0006/2010)

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris*. – (PT) Frauda și evaziunea fiscală sunt un atac la construcția unei Europe mai echitabile, mai puternice și mai egale în ceea ce privește dezvoltarea socială și economică. Consecințele acestora au devenit cu atât mai vizibile și mai grave în aceste vremuri de criză economică și financiară gravă, cu cât bugetele statelor membre au fost slăbite și puse sub presiune în mod special de nevoia pentru investiții și cheltuieli publice privind politica socială. Merită menționat că fraudă fiscală în Uniunea Europeană se ridică la peste 200 de miliarde de euro pe an, ceea ce reprezintă peste 2 % din PIB.

În contextul pieței libere și a liberei circulații a bunurilor și a persoanelor, mecanismele de control și de supraveghere au devenit și mai complexe datorită drepturilor inalienabile de suveranitate a fiecărui stat membru. Pentru a înrăutăți și mai mult situația, operatori economici fără scrupule, motivați în principal de oportunități de profit din criza economică, recurg la metode din ce în ce mai sofisticate și mai ingenioase de evaziune fiscală.

Această propunere intensifică cooperarea administrativă între statele membre ale UE în domeniul fiscal, deoarece procesul de integrare europeană indică un dezechilibru clar între legislația adoptată și mecanismele de control și de supraveghere.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris*. – (PT) Avem unele îndoieli în ceea ce privește formularea propunerii care urmărește să extindă domeniul de aplicare a directivei, extinzând „cooperarea dintre statele membre pentru a include toate taxele și impozitele” și faptul că aceasta „va fi aplicată, de asemenea, la contribuțiile obligatorii la sistemul de asigurare socială care sunt plătite statelor membre, unei subdiviziuni a statului membru sau instituțiilor de asigurare socială instituite prin lege publică”.

Nu suntem de acord ca autoritățile unui stat membru să aibă dreptul de a acționa pe teritoriul altor state membre, deci credem că propunerea Parlamentului de a limita subiectul la cazurile în care există un acord între statele membre este, în cel mai rău caz, abordarea corectă.

Avem, de asemenea, îndoieli cu privire la cerința vizând schimbul automat de informații despre practicile fiscale ale persoanelor, deși există unele referințe la protecția datelor, în special în raportul Parlamentului.

Vor urmări cu atenție abordarea acestor subiecte pe măsură ce evoluează.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *în scris*. – Deși cred că statele membre ale UE trebuie să păstreze controlul asupra propriilor sisteme fiscale, este clar că trebuie să existe cooperare în UE și, într-adevăr, cu țările terțe pentru a combate evaziunea fiscală. Cred că compromisul la care am ajuns astăzi va fi un instrument util pentru combaterea fraudei și a evaziunii.

Astrid Lulling (PPE), *în scris*. – (FR) Am votat hotărât împotriva raportului Alvarez privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal, deoarece îmi pare rău că lupta pentru libertățile cetățenești, în care Parlamentul ar trebui să fie un vârf de lance, este schimbătoare și inconsistentă.

Când introducerea scanerelor corporale sau a acordului SWIFT cu Statele Unite se află pe ordinea de zi, apărătorii devotați ai libertăților individuale își fac auzite vocile, chiar dacă aceasta înseamnă crearea de tensiune diplomatică.

Dar când protecția datelor bancare este în discuție, binele se transformă brusc în rău.

Schimbul automat general, care formează baza rapoartelor Alvarez și Dominici, este scanerul care vă examinează la tot pasul; este acordul SWIFT pe o scară și mai largă.

Această inconsecvență nu poate fi justificată nici măcar în numele eficienței.

Schimbul automat al tuturor datelor privind fiecare nerezident din Europa va conduce la un torent inimaginabil de date. Precedentul din domeniul impozitării economiilor ar trebui să tragă un semnal de alarmă.

Și prietenilor mei care sunt preocupați de birocrăția excesivă pe care o poate atrage după sine această teorie, le transmit că singura soluție este să ne opunem din principiu decât să fim surprinși de consecințele dezastruoase ale acesteia.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Începând cu mandatul anterior, care a făcut din fraudă și evaziunea fiscală o prioritate pentru Uniunea Europeană, o serie de propuneri legislative au fost adoptate în legătură cu acest domeniu. Cooperarea administrativă din domeniul fiscal este o parte fundamentală din strategia comună pentru a combate fraudă și evaziunea fiscală. Combaterea eficientă a evaziunii fiscale și a fraudei are un impact semnificativ asupra bugetelor naționale și a pierderilor de venituri substanțiale pentru cheltuieli publice generale, în special în domeniile sănătății, educației și cercetării.

Evaziunea fiscală și fraudă încalcă principiul tratamentului fiscal egal, în detrimentul cetățenilor și întreprinderilor care își respectă obligațiile fiscale și conduce la denaturarea concurenței, care afectează funcționarea corectă a piețelor. În aceste vremuri de criză, este cu atât mai important pentru noi să utilizăm toate metodele de care dispunem pentru a combate evaziunea fiscală și fraudă pentru a acoperi costurile excepționale care sunt necesare pentru a remedia efectele crizei și pentru a reduce marile deficite ale bugetare cât mai mult posibil.

Alfredo Pallone (PPE), *în scris*. – (IT) Importanța propunerii constă în consecințele grave pe care fraudă fiscală din UE (se estimează că depășește 2 % din PIB) le au asupra bugetelor statelor membre, asupra principiului impozitării corecte, care este afectat ca urmare a acesteia și asupra funcționării piețelor, din cauza distorsionării concurenței.

Propunerea prezentată de Comisie este un pas înainte pentru satisfacerea nevoii de măsuri de cooperare mai eficiente în vederea combaterii fraudelor și evaziunii fiscale la scară europeană. Directiva propusă implică un salt cantitativ, cât și unul calitativ: cantitativ deoarece stabilește noi obligații; calitativ deoarece extinde și specifică obligațiile existente.

Acesta acceptă includerea tuturor tipurilor de taxe și impozite directe sau indirecte, cu excepția TVA-ului și a accizelor, introducând schimbul automat de informații între administratorii fiscali, în loc de schimb la cerere.

Propunerea va însemna că putem solicita măsuri de cooperare mai eficiente pentru a combate fraudă și evaziunea fiscală, dând naștere unui sistem fiabil, ușor de utilizat și eficient. Aceasta ne va ajuta să obținem integrarea fiscală adecvată, o parte esențială a proiectului European și un pas înainte către armonizarea reală a politicilor fiscale.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), *în scris*. – (FR) Asemenea Grupului Confederal al Stângii Unite Europene – Stânga Verde Nordică, am votat în favoarea acestui raport, care urmărește să accelereze lupta împotriva fraudei și a evaziunii fiscale, deoarece această luptă este importantă în contextul crizei economice pe care trăiesc statele membre. Considerăm că adoptarea acestor subiecte este o prioritate, ținând cont de criza economică în care se află statele membre și într-o vreme în care rigoarea bugetară supune statele mai mici unei poveri din ce în ce mai grele.

Conform unor estimări, fraudă fiscală se ridică la 200 de miliarde de euro sau 2 % din PIB și dublul sumelor alocate de Uniunea Europeană așa-numitului Plan european de redresare economică.

În plus, raportul Parlamentului European introduce necesitatea de a îmbunătăți protecția datelor, un principiu important, odată ce vorbim aici despre informații și schimbul de date.

Ca și raportul, vom face presiuni asupra Comisiei și Consiliului pentru a explica Parlamentului European cum a fost luată în considerare poziția sa și ce progres s-a înregistrat cu privire la cooperarea dintre statele membre în combaterea fraudei și evaziunii fiscale.

Anna Záborská (PPE), *în scris*. – (FR) Scopul directivei este să îmbunătățească cooperarea administrativă în domeniul fiscal. Avem nevoie să ne ajutăm reciproc în acest domeniu acum mai mult decât oricând. Mobilitatea contribuabililor, numărul de tranzacții transfrontaliere și globalizarea instrumentelor financiare au evoluat în mod considerabil. Este dificil pentru statele membre să evalueze corect valoarea taxelor și impozitelor.

Această dificultate în creștere are repercusiuni asupra funcționării sistemelor fiscale și are ca rezultat dubla impunere, care încurajează fraudă și evaziune fiscală, în timp ce controalele rămân responsabilitatea autorităților naționale. Aceasta pune buna funcționare a pieței interne în pericol. Schimbul automat de informații dintre statele membre ar fi obligatoriu pentru indemnizații de conducere, dividende, venituri provenite din capitaluri, din asigurările de viață neacoperite de alte instrumente juridice comunitare privind schimbul reciproc de informații și alte măsuri similare și pensiile, bunurile imobiliare deținute în proprietate și veniturile derivate din acestea. Pentru a îmbunătăți schimbul de informații dintre diferitele autorități naționale, se propune, de asemenea, monitorizarea cazurilor în care statele membre au refuzat să comunice informații sau să facă cercetări administrative. Toate aceste măsuri ajută la combaterea fraudei fiscale, din acest motiv am votat în favoarea acestei rezoluții legislative.

Raport: Theodor Dumitru Stolojan (A7-0002/2010)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), în scris. – (PT) Este curios că Comisia Europeană recunoaște că „prevederile referitoare la libera circulație din Tratatul UE fac dificilă solicitarea de către statele membre a garanțiilor pentru plata taxelor și impozitelor datorate pe teritoriul lor”.

Am putea spune, atunci, că în loc să adoptăm regulamente după regulamente, care se dovedesc mai târziu a fi „insuficiente” și ținând cont de „rezultatele slabe obținute până acum”, de ce să nu acționăm direct la rădăcina problemei prin schimbarea regulilor legate de libera circulație?

Totuși, avem îndoeli cu privire la punerea în aplicare propunerii care precizează: „Domeniul de aplicare al asistenței reciproce în materie de recuperare trebuie extins la alte taxe și impozite decât cele care sunt deja cuprinse în prezent, deoarece neplata oricărui tip de taxe și impozite afectează funcționarea corectă a pieței interne. Domeniul de aplicare trebuie să cuprindă, de asemenea contribuțiile obligatorii la sistemul de securitate socială.”

Nu suntem de acord ca autoritățile statelor membre să primească autoritate pentru a acționa pe teritoriul altor state membre, deci credem că propunerea Parlamentului de a limita punerea în aplicare în cazuri în care există un acord între statele membre este, în cel mai rău caz, abordarea corectă.

Ian Hudghton (Verts/ALE), în scris. – Mobilitatea crescută atât a persoanelor, cât și a capitalului se află în centrul UE și a fost un mare succes. Totuși, aceasta are anumite dezavantaje și acestea includ posibilitățile crescute ca autorii fraudelor să evite plata taxelor și impozitelor. Este evident că sistemele existente de asistență reciprocă s-au dovedit a fi insuficiente și votul de astăzi ar trebui să determine îmbunătățirile atât de necesare în acest domeniu.

Petru Constantin Luhan (PPE), în scris. – În ceea ce privește recuperarea creanțelor reprezentând impozite și taxe, situația din Uniunea Europeană nu este tocmai de apreciat. Statisticile ne informează că rata globală de recuperare este de numai 5 %. Pentru a spori eficacitatea acțiunilor de recuperare a creanțelor este nevoie de o colaborare strânsă la nivelul statelor membre. În acest sens, am votat în favoarea propunerii privind asistența reciprocă pentru acest domeniu. Sper să reușim astfel să eliminăm insuficiențele măsurilor deja existente, care au cauzat o lipsă de transparentă, de coordonare între state și o întârziere nejustificată pentru procesul de recuperare.

Noua directivă își propune să definească mai clar normele în temeiul cărora autoritățile competente din statele membre acordă asistență, precum și drepturile și obligațiile părților implicate. Vor fi elaborate instrumente uniforme care să înlesnească măsurile asigurătorii sau de executare, pentru a evita problemele legate de recunoașterea și traducerea actelor emise de alte autorități. Comisia va sprijini buna colaborare între statele membre și va monitoriza în permanență eventualele reclamații primite în legătură cu schimbul de informații sau de asistență

Nuno Melo (PPE), în scris. – (PT) Numărul în creștere al solicitărilor de asistență din partea statelor membre în recuperarea creanțelor reprezentând anumite impozite și taxe, împreună cu lipsa de eficiență pentru colectarea lor, la doar 5 %, demonstrează că trebuie adus un amendament la Directiva 1976/308/CEE a Consiliului. Avem nevoie de această rezoluție dacă dorim să abordăm problemele încetinelii, disparității, lipsei de coordonare și transparenței.

Alfredo Pallone (PPE), în scris. – (IT) Sistemul curent pentru recuperarea creanțelor reprezentând taxe, impozite și alte măsuri este caracterizat de încetineală, disparitate și o lipsă de coordonare și transparență. Prin urmare, trebuie să luăm măsuri la nivelul comunității, pentru a consolida și a îmbunătăți asistența reciprocă în materie de recuperare între statele membre.

În acest scop, propunerea oferă instrumente uniforme care să înlesnească măsuri de precauție sau de executare pentru a evita problemele legate de recunoașterea și de traducerea actelor emise de alte state membre și un formular tip pentru notificarea documentelor referitoare la creanțe pe teritoriul unui alt stat membru.

Introducerea unui formular tip standard pentru notificarea de instrumente și decizii legate de creanțe va rezolva problemele de recunoaștere și de traducere a instrumentelor emise de alt stat membru. Acest instrument va fi esențial pentru dezvoltarea comerțului pe teritoriul comunității și pentru consolidarea pieței comune.

Anna Záborská (PPE), *în scris.* – (FR) Directiva Consiliului vizează revizuirea fundamentală a funcționării asistenței reciproce în materie de recuperare a creanțelor reprezentând taxe, impozite și alte măsuri. Prevederile naționale legate de recuperare se aplică doar pe teritoriul fiecărui stat membru. Autoritățile administrative nu pot să recupereze taxele și impozitele din afara propriului stat membru. În același timp, mobilitatea oamenilor și a capitalului crește, iar autorii fraudelor profită de limitarea teritorială a competențelor autorităților naționale pentru a se declara insolvente în țările în care au datorii fiscale. Primele prevederi privind asistența reciprocă pentru recuperare au fost instituite în Directiva 76/308/CEE (consolidată în Directiva 2008/55/CE) privind asistența reciprocă pentru recuperarea creanțelor referitoare la anumite taxe, impozite și alte măsuri. Totuși, acest instrument s-a dovedit a fi inadecvat din punctul de vedere al reacției la schimbările de pe piața internă din ultimii 30 de ani. Prin urmare, trebuie să respingem directiva curentă și să prevedem un sistem îmbunătățit de asistență pentru recuperare pe piața internă care va garanta proceduri rapide, eficiente și uniforme pe tot teritoriul Uniunii Europene. De aceea am votat în favoarea acestei rezoluții.

Propunere de rezoluție RC-B7-0072/2010

John Stuart Agnew, David Campbell Bannerman, Derek Roland Clark și William (Contele de) Dartmouth (EFD), *în scris.* – UKIP susține în totalitate eforturile de ajutorare și este consternat de pierderea de vieți omenești și de tragedia celor afectați de dezastru, dar nu putem susține autorizarea ca UE să cheltuiască sute de milioane din banii contribuabililor, împreună cu ambiția sa militaristă și diplomatică de a împiedica state naționale democratice și responsabile să intervină în criză.

Bineînțeles, încurajăm guvernul și cetățenii să ofere ajutor și bani pentru a-i ajuta pe cei afectați și a reconstrui țara. Totuși, acest demers trebuie realizat în mod transparent, împreună cu publicul și nu de către birocrați reticenți, nealeși, cu ambiții internaționale de grandoare.

Liam Aylward (ALDE), *în scris.* – (GA) Am votat în favoarea acestei rezoluții și în favoarea ajutorului financiar pe care UE îl va furniza pentru asistență pe termen lung, care va fi administrat în parteneriat cu autoritățile locale și cu cetățenii haitieni. Acești bani trebuie utilizați pentru a combate cauzele fundamentale ale sărăciei din Haiti, pentru a ajuta țara să-și consolideze structura democratică și să construiască o economie capabilă să susțină populația.

Condițiile din Haiti s-au îmbunătățit recent, slavă Domnului, iar ajutorul umanitar este distribuit eficient și în ordinea priorităților; aceasta datorită cooperării și coordonării organizațiilor internaționale, organizațiilor neguvernamentale și cetățenilor haitieni care au cooperat strâns.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *în scris.* – Uniunea Europeană, ca de altfel întreaga comunitate internațională, se află în fața unui test de solidaritate important în ceea ce privește situația din Haiti. Apropiatul summit al Uniunii trebuie să răspundă hotărât și coordonat, pe o singură voce, nevoii de reconstrucție și ajutor pe care Haiti o resimte ca urmare a unuiu dintre cele mai mari dezaastre naturale din istoria modernă. Apelul Parlamentului European și solicitarea adresată Comisiei Europene de a veni cu o propunere concretă de a înființa o Forță de Protecție Civilă care să poată reacționa rapid în cazul unei catastrofe naturale din orice colț al pământului trebuie să primească un răspuns.

„Lecția Haiti” nu trebuie uitată și Uniunea Europeană trebuie să demonstreze, în acest caz, nu numai că știe ce înseamnă solidaritatea, ci și că este o instituție adaptabilă și flexibilă, care învață din episoadele dureroase ale prezentului. Uniunea Europeană are toate datele și instrumentele pentru a se implica în reconstrucția durabilă a Haiti-ului. O coordonare cu Statele Unite și Canada se impune, astfel încât întreaga comunitate internațională să vorbească pe o singură voce. Poporul haitian, greu încercat de istorie și natură, trebuie să primească de la comunitatea internațională instrumentele necesare pentru a învăța să se ajute singur

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *în scris.* – (PT) Salut angajamentul UE de a acorda ajutor cetățenilor haitieni în urma cutremurului din Haiti care a avut loc în luna ianuarie. Înainte de cutremur, peste 70 % din cetățenii haitieni trăiau sub pragul de sărăcie și datoria externă a țării se ridica la 890 de milioane de dolari. Comunitatea

internațională are acum datoria de a contribui la elaborarea unei strategii de reconstrucție a țării, care să fie durabilă pe termen scurt, mediu și lung.

Acesta este un moment critic în coordonarea eforturilor de reconstrucție între donatorii internaționali, autoritățile haitiene și societatea civilă și salut decizia recentă a statelor G7 de a anula datoriile statului Haiti, inclusiv datoriile față de instituțiile multilaterale de credit. Este vital să ajutăm această țară să-și revină în urma cutremurului, dar comunitatea internațională trebuie să beneficieze, de asemenea, de această oportunitate pentru a ajuta la rezolvarea inechităților economice, sociale și politice din Haiti.

Carlos Coelho (PPE), *în scris*. – (PT) Cutremurul care a afectat insula Haiti la 12 ianuarie 2010, făcând mii de victime și cauzând distrugerii teribile și haos, necesită solidaritatea noastră fermă față de cetățenii haitieni. Am avut plăcerea și onoarea de a contribui la elaborarea acestei rezoluții în Parlament. În primul rând, aș dori să adresez sincere felicitări profesioniștilor, a căror activitate generoasă și promptă, prin Centrul de intervenție mobilă, a ajutat la salvarea de vieți și la acoperirea nevoilor urgente din zonă în materie de asistență sanitară, apă, igienă, îmbrăcăminte etc. Aceasta a dovedit că investițiile solicitate de Parlament de-a lungul anilor pot avea un impact practic și pozitiv.

Pe de altă parte, ca și după tsunami-ul din Asia, trebuie să tragem învățăminte din ceea ce s-a întâmplat. Conform raportului Barnier din 2006, Comisia Europeană ar trebui să prezinte măsuri legislative cât mai curând posibil pentru crearea unei forțe europene de protecție civilă unice, independente și permanente, capabilă să efectueze misiuni de salvare și să asigure o abordare integrată în materie de ajutor, reabilitare și dezvoltare. De asemenea, aș dori să mulțumesc statelor membre, ONG-urilor și societății civile pentru tot ajutorul umanitar pe care l-au oferit.

Lara Comi (PPE), *în scris*. – (IT) Cutremurul care a devastat statul Haiti la 12 ianuarie, lăsând 200 000 de morți și aproximativ 250 000 de răniți, a determinat statele membre ale UE și întreaga comunitate internațională să-și ia un angajament tangibil și comun pentru reconstrucția țării.

Această coordonare s-a dovedit a fi eficientă pe termen scurt și a avut parte de un angajament inițial financiar considerabil din partea Comisiei Europene și a statelor membre individuale. Cred că este esențial să direcționăm acest efort comun astfel încât reconstrucția să fie durabilă pe termen mediu și lung și astfel încât populația din Haiti să fie principalul beneficiar al acestui angajament.

Mă alătur apelului organizațiilor umanitare internaționale de a preveni ca numărul enorm de copii orfani în urma cutremurului să devină victime ale traficantilor de persoane. Prin urmare, cred că avem nevoie de un plan pentru a supraveghea o astfel de urgență, asigurându-ne că nevoile de bază ale celor mai neajutate grupuri din comunitate sunt pe primul loc printre prioritățile Europei și ale Statelor Unite.

Edite Estrela (S&D), *în scris*. – (PT) Am votat în favoarea propunerii de rezoluție privind cutremurului din Haiti, al cărui bilanț este de 200 000 de morți și 250 000 de răniți. Aș dori să-mi exprim sincerele condoleanțe și solidaritatea cu cetățenii haitieni și cu alte națiuni, personalul organizațiilor internaționale, inclusiv ONU și Comisia Europeană și cu familiile victimelor acestei tragedii. Aș dori să subliniez activitatea intensă depusă de unele state membre ale UE prin Mecanismul de protecție civilă al UE, coordonat de Centrul de monitorizare și informare. Salut, de asemenea, propunerea de a efectua o evaluare a răspunsului european la criza umanitară din Haiti, astfel încât Comisia Europeană să poată prezenta propuneri pentru îmbunătățirea capacității UE de a răspunde rapid la viitoare dezastre.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) 12 ianuarie 2010 va intra în istoria haitiană ca una dintre cele mai teribile zile de care a avut parte țara vreodată. Un popor și o țară deja afectate de sărăcie și de subdezvoltare au fost devastate brusc de un dezastru natural nemilos și sângeros de proporții masive.

Zecile de mii de decese înregistrate în statistici care au fost deja depășite în momentul publicării și suferința și disperarea din ochii celor care au pierdut totul au fost mai mult decât suficiente pentru a justifica mobilizarea comunității internaționale și a societății civile din toată lumea și trebuie să laud aceste eforturi.

În ciuda acestui val de solidaritate care pune într-o lumină bună pe cei care au participat, acest ajutor va trebui să fie menținut chiar și când atenția globală se îndreaptă către altă țară.

În ciuda eforturilor internaționale, reconstrucția țării poate avea loc doar dacă autoritățile și cetățenii înșiși sunt capabili să preia conducerea acestui proces și să-și asume responsabilitățile respective.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris*. – (PT) Calamitatea care a devastat statul Haiti, în urma unui cutremur violent din data de 12 ianuarie a acestui an, a reprezentat o provocare nouă pentru solidaritatea dintre oameni

și națiuni. Prin virtutea istoriei și identității sale culturale, fără a mai menționa importanța sa în economia globală, Uniunea Europeană trebuie să acționeze ca un exemplu și să încurajeze ajutorul pentru haitieni și reconstrucția uneia dintre cele mai sărace țări din lume. Trebuie să pregătim imediat terenul pentru instrumentele financiare și logistice care vor reduce suferința celor afectați de tragedie și să asigurăm restabilirea rapidă a condițiilor minime de trai pentru cetățeni. Totuși, condițiile pentru promovarea unei dezvoltări durabile în țară trebuie să fie deja evaluate și asigurate, astfel încât să putem combate situația de sărăcie extremă care afectează un număr foarte mare de persoane din țară. Pe lângă stimulentele pentru o agricultură profitabilă, industrializare și un ciclu de dezvoltare durabil pentru comercializarea de produse, cred că susținerea pentru punerea în aplicare a unei strategii robuste pentru îmbunătățirea mediului este esențială, deoarece statul Haiti este un exemplu elocvent și dramatic al impactului devastator pe care schimbările climatice le pot avea asupra umanității. Prin urmare, am acordat un vot favorabil.

João Ferreira (GUE/NGL), în scris. – (PT) În fața scenelor dramatice de distrugere completă din Haiti, avem nevoie de solidaritate promptă, eficace și reală care va ajuta la alinarea suferinței poporului haitian. Trebuie, de asemenea, respinsă și condamnată orice încercare de a exploata tragedia poporului haitian prin ocuparea de către forțele armate a țării sale, împreună cu apărarea fără echivoc a suveranității și independenței statului Haiti – parte care lipsește din documentul în cauză. Este regretabil că rezoluția a venit mult mai târziu după declarațiile unor șefi de state și ale unor oficiali ONU cu privire la desfășurarea a zeci de mii de trupe americane în țară. Statul Haiti și cetățenii săi au nevoie de pompieri, doctori, spitale și nevoi de bază.

Răspunsul UE cu care a fost întâmpinată rezoluția a fost „decizia Consiliului de a trimite 350 de cadre de poliție militară”. Merită reamintită asistența rapidă oferită statului Haiti de țări precum Cuba, care a trimis rapid 400 de medici, salvând vieți și prevenind epidemii, construind infrastructură medicală și distribuind cele necesare traiului, sau Venezuela, care a oferit reducerea datoriei externe și a furnizat combustibil.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), în scris. – (PT) Credem că acesta este momentul de a oferi întreg ajutorul umanitar, cooperarea și asistența pentru reconstrucție pe care le merită poporul haitian, ținând cont de demnitatea și de curajul acestuia. Din păcate, a fost acordat prea mult timp protecției și nu s-a desfășurat totul fără probleme. Am denunțat deja modul în care anumite părți, în special SUA, au fost mai preocupate de întărirea prezenței militare în țară cu ajutorul trupelor decât de cetățenii haitieni.

Regretăm că rezoluția adoptată nu merge suficient de departe în apărarea statului Haiti și a cetățenilor săi. Ar fi fost bine să începem prin a denunța pe oricine sau orice țară care încearcă să profite de pe urma acestei catastrofe prin întoarcerea la neocolonialism. O asemenea atitudine pare că se află în spatele desfășurării a mii de trupe armate nord-americane, în ciuda faptului că majoritatea populației trăiește în sărăcie și este în continuare victimă a exploatarea companiilor multinaționale și a intervenției organismelor externe, în special a Statelor Unite.

Ne vom exprima în continuare solidaritatea sinceră față de cetățenii haitieni.

Sylvie Guillaume (S&D), în scris. – (FR) Am susținut această rezoluție pentru a sublinia angajamentul major față de solidaritatea pe care Uniunea Europeană trebuie să o desfășoare pentru a veni în ajutorul acestei țări, care a fost devastată acum aproape o lună. După asistența de urgență, trebuie dezvoltată o asistență pe termen lungă, în special pentru cele mai vulnerabile persoane și pentru structurile guvernamentale, care nu au nicio alternativă în prezent decât să-și transfere autoritatea forțelor SUA. În final, Europa trebuie să tragă învățăminte din astfel de incidente, astfel încât să poată răspunde mai rapid și mai eficient în viitor și să ofere ajutor umanitar optim pentru persoanele care au cea mai mare nevoie de el.

Richard Howitt (S&D), în scris. – Noi, deputații europeni laburiști, dorim să ne exprimăm cea mai sinceră compasiune pentru cetățenii din Haiti ale căror vieți au fost distruse de acest cutremur catastrofal și susținem complet eforturile de ajutor internațional. Am susținut această rezoluție cu scopul clar de a trimite mesajul că Parlamentul European și deputații europeni laburiști sunt alături de poporul haitian în acțiunea pe termen lung de reconstruire a infrastructurii, comunităților și vieților care au fost distruse. Am fost foarte încântați să subliniem, în această rezoluție, decizia Regatului Unit și a celorlalte state G7 de a anula datoria externă a statului Haiti și de a solicita celorlalte națiuni să le urmeze exemplu.

Nu suntem de acord, totuși, cu paragraful 24 al rezoluției, deoarece credem că orice propunere pentru îmbunătățirea răspunsului UE la dezastru trebuie făcută în întregime prin consultare și deliberare, și nu doar în contextul și în perioada imediat următoare a unei tragedii umane, oricât de teribile. Paragraful prejudiciază în special planurile de voluntariat curente ale statelor membre UE și nu ar trebui să subestimăm capacitățile de răspuns naționale, în special când echipa de răspuns independentă a Regatului Unit a intrat în acțiune la mai puțin de o oră după cutremurul din Haiti.

Ian Hudghton (Verts/ALE), în scris. – În ultimele săptămâni, am urmărit imagini terifiante privind situația care a afectat poporul haitian. Cum este întotdeauna cazul pentru dezastre naturale la scară mare, nivelul de atenție al presei și al canalelor mass-media este scurt și titlurile trec curând la alte subiecte. Nu este acceptabil ca liderii politici să treacă mai departe atât de rapid și este corect ca acest Parlament să aibă ca scop menținerea dezastrului pe primul loc al ordinii de zi. Această rezoluție notează activitatea bună realizată până acum atât de instituțiile și organele europene, cât și de statele membre și să sperăm ca Înalțul Reprezentant al UE să țină seama de problemele specifice pe care parlamentul le-a evidențiat astăzi.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), în scris. – Conform autorităților haitiene, bilanțul pierderilor de vieți după cutremur depășește 230 000 de persoane. Aceasta face catastrofa și mai mare decât tsunami-ul asiatic din 2004. După ajutorul de urgență, ar trebui să ne concentrăm treptat asupra dezvoltării pe termen lung a statului Haiti. Fiind una dintre cele mai sărace țări din lume, Haiti a fost total nepregătită să se confrunte cu o catastrofă de o astfel de magnitudine. Salut angajamentele recente pentru anularea datoriilor statului Haiti și solicit insistent tuturor țărilor donatoare să ajute la reconstrucția pe termen lung și durabilă. În final, unii colegi au pus la îndoială decizia Baronei Ashton de a nu vizita statul Haiti imediat după cutremur. Critica lor este îndreptățită dacă vizita acesteia ar fi avut un rezultat util pentru ajutorarea haitienilor. Dacă, totuși, aceasta ar fi fost doar o știre senzațională pentru a demonstra că UE este prezentă, decizia acesteia a fost absolut corectă.

Eija-Riitta Korhola (PPE), în scris. – (FI) Dle președinte, am votat în favoarea rezoluției privind statul Haiti. Suferința umană cauzată de cutremurul din Haiti are o amploare colosală: sute de mii de morți și răniți și Port-au-Prince este aproape complet distrus. Numărul celor care au nevoie de asistență externă este estimat la două până la trei milioane.

Deși europenii compătimesc rudele victimelor, este nevoie de acțiune. Angajamentele pe scară largă și prompte sub formă de asistență din partea UE sunt, evident, vitale. Reacția întârziată din partea noii administrații pentru afaceri externe a provocat uimire, pe bună dreptate. Este evident că Înalțul Reprezentant al UE trebuie să fie responsabil pentru asigurarea că Uniunea reacționează mai rapid și cu o coordonare sporită. Haiti va avea nevoie de ajutor pentru mult timp. Rănilor sale trebuie îngrijite și casele trebuie reconstruite una câte una.

Filozoful Ludwig Wittgenstein a propus ideea că nicio suferință nu poate fi mai mare decât ceea ce poate suferi o singură persoană. Îmi imaginez că acesta a vrut să spună ceva de genul: nu există o unitate de conștiință mai mare în lume decât conștiința unui singur individ. Durerea nu se poate completa. Nu există nicio conștiință cumulată care ar suferi mai mult decât una singură. Suferința maselor este întotdeauna suferința unei singure persoane. În aceasta se află speranța. Se spune că Maica Tereza ar fi admis că dacă s-ar fi gândit vreodată la mase, nu ar fi realizat nimic. Dacă reușesc să ajut o persoană, am ajutat cea mai mare unitate posibilă: întreaga lume a unei singure persoane.

Petru Constantin Luhan (PPE), în scris. – Consider că este nevoie de o mai bună coordonare și o mai mare vizibilitate a UE în sprijinirea statului haitian. În momentul de față cea mai mare provocare o constituie blocajele logistice (capacitatea restrânsă de aterizare și descărcare a mărfurilor la aeroportul din Port-au-Prince), precum și găsirea unei soluții pentru cei rămași fără adăpost, în special în lumina sezonului ploios care va urma.

Trebuie să ne gândim la viitor și la modalitățile prin care putem acționa mai rapid și mai eficient în astfel de situații. Am sprijinit această rezoluție întrucât îi solicită comisarului pentru cooperare internațională ca Uniunea Europeană să joace un rol de prim rang în situații de criză, coordonând mai eficient reacția Uniunii Europene la crizele viitoare și folosindu-se de responsabilitățile create în temeiul Tratatului de la Lisabona.

De asemenea, este extrem de important ca executivul european să prezinte cât mai rapid Parlamentului propuneri privind instituirea unei forțe europene de protecție civilă bazate pe Mecanismul de protecție civilă al UE. Aceasta va permite Uniunii Europene să reunească resursele necesare furnizării de ajutor umanitar de urgență în termen de 24 de ore de la survenirea unui dezastru

David Martin (S&D), în scris. – Cutremurul devastator din Haiti de luna trecută a cauzat daune catastrofale și efortul de ajutor internațional va trebui să fie pe termen lung și dedicat. Sunt încântat că UE a răspuns rapid cu 196 de milioane de euro, până acum, sub formă de asistență. Susțin rezoluția care solicită eforturi umanitare eficiente și coordonate din partea UE, pentru a ne asigura că statul Haiti beneficiază de asistență și reconstrucție pe termen lung.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) În afară de numărul mare de morți, cutremurul din Haiti de la 12 ianuarie 2010 continuă să afecteze viața de zi cu zi a circa 3 milioane de oameni care au nevoie de ajutor umanitar. Rolul politicii externe a UE a fost clarificat și valorile pe care UE încearcă să le promoveze au ca scop, printre altele, să contribuie la pacea și securitatea mondială și la protecția drepturilor omului. Astfel, ar trebui să salutăm toate eforturile depuse de statele membre pentru a ajuta țara să iasă din această catastrofă ca o democrație complet funcțională, cu o economie care poate să-și susțină populația. De asemenea, ar trebui să ținem cont de faptul că poporul haitian trebuie să facă parte integrală din întregul proces de reconstrucție, împreună cu guvernul său.

Willy Meyer (GUE/NGL), *în scris*. – (ES) M-am abținut de la votul asupra Rezoluției RC-B7-0072/2010 privind Haiti, deoarece cred că este urgent ca profesioniști precum medici, arhitecți și pompieri să fie trimiși în regiune în locul trupelor. Haiti va reuși să obțină stabilitatea politică, economică și socială de care are nevoie doar dacă libertatea țării este protejată de intervenția externă. Instituțiile financiare precum Banca Mondială, Fondul Monetar Internațional și partenerii sociali ai statului Haiti ar trebui să anuleze imediat datoria externă a acestuia.

În plus, susțin măsurile adoptate de țările Alianței Bolivariene pentru America (ajutor financiar prin Fondul umanitar, asistență energetică și promovarea inițiativelor de agricultură și producție) care sunt o dovadă a solidarității fraterne care există între diferite țări. Prin abținere, am încercat să subliniez că reconstrucția statului Haiti nu poate avea loc prin militarizarea ajutorului, ci punând capăt mecanismelor care au cauzat sărăcia profundă din Haiti, precum datoria externă, care solicit să fie anulată.

Andreas Mölzer (NI), *în scris*. – (DE) Chiar și înainte de cutremur, Haiti a fost o țară săracă fără rezerve de hrană locale garantate pentru peste două milioane de persoane și cu sute de mii de orfani pe străzi sau în case. Pentru cetățenii haitieni este important, bineînțeles, ca infrastructura și instituțiile statului să fie reconstruite pe termen lung. Totuși, nu trebuie să uităm că distribuția de ajutoare nu se desfășoară fără probleme și că multe femei și copii sunt într-o situație foarte vulnerabilă. Trebuie să acționăm cu grijă în acest caz. Propunerea de rezoluție pare să rezolve majoritatea problemelor și, din acest motiv, am votat în favoarea ei.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *în scris*. – (PL) Cutremurul din Haiti din luna ianuarie anul curent este una dintre cele mai mari catastrofe umanitare ale secolului 21. Amploarea dezastrului este exacerbată de faptul că acțiunea devastatoare a cutremurului a afectat una dintre cele mai sărace țări din lume. Tragedia a atras privirile întregii lumi asupra statului Haiti. Ajutorul umanitar nu trebuie să se oprească la reconstruirea insulei, ci trebuie să implice restructurarea relațiilor sociale care funcționează aici, într-un spirit de respect pentru demnitatea umană și justiția socială. Pentru ca acest lucru să fie posibil, este esențial nu doar să oferim statului Haiti ajutor nerambursabil, ci să ne și asigurăm că țara și societatea beneficiază de un nou început.

Prin urmare, susțin apelul de a anula datoria internațională a statului Haiti. De asemenea, sunt împotriva soluțiilor care vor cauza creșterea datoriei statului Haiti, ca un rezultat al „ajutorului” internațional. Ținând cont de toți acești factori, am decis să susțin moțiunea comună pentru o rezoluție a Parlamentului European privind cutremurul recent din Haiti.

Alfredo Pallone (PPE), *în scris*. – (IT) Am votat în favoarea propunerii comune de rezoluție privind cutremurul recent din Haiti.

Sunt de acord, în particular, cu conținutul alineatelor (4), (8) și (9), în special părțile care declară că prioritatea UE trebuie să fie acordată asistenței pentru eforturile de reconstrucție și îmbunătățirii situației umanitare, concentrându-se pe grupuri vulnerabile, precum femei și copii și pe asigurarea de adăpost, facilități medicale, asistență logistică și alimente; solicităm tuturor statelor membre să fie pregătite pentru a satisface solicitările ONU pentru asistență suplimentară; salutăm angajamentele preliminare ale Comisiei pentru 30 de milioane de euro sub formă de asistență umanitară; salutăm decizia statelor G7 de a-și anula creanțele asupra datoriei internaționale a statului Haiti și solicităm, de asemenea, Fondului Monetar Internațional să ofere anularea completă a datoriei scadente a țării – și subliniem că orice asistență de urgență pentru cutremur trebuie furnizată sub formă de granturi și nu de împrumuturi cu dobândă.

Anna Záborská (PPE), *în scris*. – (FR) În cazul unui dezastru natural, ajutorul umanitar trebuie acordat fără întârziere. În Haiti, doar Statele Unite au fost capabile să furnizeze ajutor umanitar eficient fără întârzieri birocratice. Este clar, de asemenea, că cele mai rapide și mai eficiente agenții umanitare sunt cele care sunt condamnate în mod regulat în rezoluții de către această distinsă Cameră: Biserica Catolică și inițiativele umanitare ale organizațiilor creștine. În această rezoluție, pe care o susțin în întregime, Parlamentul solicită comunității internaționale să se asigure că poporul haitian și guvernul său sunt principalii participanți în

procesul de reconstrucție, astfel încât să-și poată determina propriul destin. Deputații susțin, de asemenea, acțiunea UE pentru a relansa producția locală de alimente prin refacerea infrastructurilor deteriorate și prin furnizarea de materiale necesare (semințe, îngrășăminte și unelte) micilor fermieri, în special pentru însămânțarea de primăvară, care începe în martie și reprezintă 60 % din producția națională de alimente. În prezent, deși comunitatea internațională investește în construirea de infrastructuri rezistențe la cutremure, aș dori să subliniez faptul că clădirile de cult au fost, de asemenea, afectate și că ar trebui să fie alocate, de asemenea, fonduri internaționale pentru reconstrucția bisericilor și seminariilor teologice.

Propunere de rezoluție B7-0078/2010

John Stuart Agnew, Andrew Henry William Brons, David Campbell Bannerman, Derek Roland Clark și William (Contele de) Dartmouth (EFD), *în scris*. – UKIP este foarte îngrijorat de situația din Iran și solicită guvernelor din ambele tabere să ajungă la o soluție diplomatică, dar mai presus de toate, pașnică la colapsul politic și umanitar continuu din țară. UE nu trebuie să intervină în această situație, deoarece nu va face decât să amplifice situația tensionată. Birocrații UE iresponsabili, în locul politicienilor aleși la conducerea negocierilor, vor determina un rezultat negativ pentru Iran și pentru restul lumii. Negocierile trebuie efectuate în cooperare cu alte guverne naționale, nu impuse de la vârful UE. Sunt multe țări care doresc să rămână neutre, precum Irlanda și reprezentarea de către UE a țărilor respective privind această problemă subminează grav politica lor susținută în mod democratic.

Mário David (PPE), *în scris*. – (PT) Am votat în favoarea acestui document cu un sentiment puternic de responsabilitate, sperând că această rezoluție poate da roade. Aș dori să laud eforturile pentru unitate făcute de diferite grupuri politice din Parlament, care au permis acestei instituții a democrației europene să adopte o poziție unanimă și au subliniat tendința pragmatică puternică a acestei rezoluții, care sugerează moduri, soluții și măsuri specifice cu care UE să abordeze regimul iranian. În acest scop, aș dori să subliniez necesitatea: a) de a condamna ferm întreprinderile care furnizează autorităților iraniene echipamente și tehnologie utilizate pentru cenzură și supraveghere și care trebuie interzise pentru întreprinderile europene; b) de a solicita sau și mai bine, de a cere insistent, recunoașterea necesității absolute de respectare a Convenției de la Viena și a regulilor de diplomatie; c) de a introduce mai multe sancțiuni pentru organizațiile sau autoritățile iraniene care operează în străinătate și care sunt responsabile pentru reprimarea și restricționarea libertăților în Iran, împreună cu cei care au legătură cu încălcarea obligațiilor internaționale ale Iranului referitoare la problema nucleară; și d) cu toate acestea, de a promova continuarea și intensificarea dialogului cu Iranul, în special cu societatea civilă.

Edite Estrela (S&D), *în scris*. – (PT) Am votat în favoarea propunerii de rezoluție privind situația din Iran, deoarece sunt îngrijorată de încălcările continue ale drepturilor omului de aici, în special cu privire la libertatea de asociere, exprimare și informare și deoarece susțin dorințele democratice ale poporului iranian.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) În ultimele luni ne-au parvenit din Iran două știri și, din păcate, niciuna nu este încurajatoare. În primul rând, progresele realizate în îmbogățirea uraniului în scopuri nucleare și, în al doilea rând, reprimarea facțiunii moderate conduse de dl Moussavi, care contestă rezultatele alegerilor prezidențiale recente. Aceste două evoluții sunt suficient de îngrijorătoare în mod separat, dar împreună produc o îngrijorare mai gravă.

Ce se poate spune despre această țară instabilă unde guvernul din ce în ce mai radical omoară, torturează și arestează opozanții care protestează împotriva sa în stradă și care, în același timp, este implicat într-un program asiduă de îmbogățire a uraniului cu scopul de a obține energie nucleară?

Cu toate că regimul fundamentalist al ayatollahilor pretinde că are intenții bune și că urmărește obținerea energiei nucleare în scopuri pașnice, comunitatea internațională nu este convinsă și, în mod justificat, vede Iranul ca pe o amenințare în creștere.

Pe lângă denunțarea, încă de la început, a reprimării brutale a moderaților iranieni, Uniunea Europeană și aliații săi, precum și alți actori internaționali, trebuie să lupte pentru întărirea și înăsprirea sancțiunilor împotriva Iranului și să nu excludă niciun efort comun pentru eliminarea acestei amenințări.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris*. – (PT) Apărăm libertatea de exprimare și democrația și suntem de acord cu nevoia de a ne exprima preocuparea față de evoluțiile din Iran din ultimele luni, în special cu cele legate de reprimarea maselor de către forțele de securitate iraniene. Totuși, textul propus nu face acest demers în cel mai bun mod.

După părerea noastră, exprimarea necesară a îngrijorării noastre față de evoluția situației nu poate ignora marea amenințare la adresa suveranității și integrității teritoriale a Iranului, inclusiv escaladarea implicării diplomatice și militare condusă de administrația SUA, inclusiv concentrarea de forțe militare americane în regiune. Nu trebuie să uităm că aceste elemente amenință, de asemenea, drepturile poporului iranian și ale forțelor care continuă lupta pentru democrație, progres și justiție socială în Iran. Textul adoptat nu face niciun fel de mențiune la acest lucru.

Dreptul de a determina direcția viitoare a Iranului aparține exclusiv poporului iranian și acțiunii sale politice și sociale. Dorim să ne exprimăm solidaritatea cu organizațiile democratice și cu poporul iranian care luptă pentru justiție socială și progres în țara lor.

Sylvie Guillaume (S&D), *în scris.* – (FR) Am susținut rezoluția care condamnă atitudinea Iranului atât din punct de vedere al intențiilor sale în domeniul nuclear, cât și al atacurilor la adresa libertății de exprimare cărora poporul său cade victimă în fiecare zi. Recurgerea la violență adoptată de autoritățile iraniene împotriva demonstranților este inacceptabilă, ca și cenzura presei și obstacolele în calea informării.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) Agitația socială actuală din Iran, reprimarea sistematică a cetățenilor și a celor care se opun regimului, restricțiile asupra libertății presei și libertății de exprimare, eșecul abolirii pedepsei capitale și continuarea programului nuclear împotriva comunității internaționale sunt motive foarte mari de îngrijorare. Și mai îngrijorătoare este știrea că luna trecută, Iranul a testat cu succes o nouă rachetă cu rază lungă de acțiune, punând astfel în pericol securitatea regională și globală. Recenta anulare a vizitei planificate de delegația Parlamentului este alt semnal clar că această țară nu este dispusă să coopereze. Aceasta ne determină să condamnăm politicile urmate de regimul iranian.

Andreas Mölzer (NI), *în scris.* – (DE) Există multe țări unde democrația și drepturile omului sunt într-o situație precară. UE trebuie să continue încercările de a schimba această situație prin intermediul apelurilor și prin metode similare. Nu ar trebui să ne surprindă acțiunile Iranului și încercările sale de a deveni o putere nucleară. Acesta, printre altele, este un rezultat al politicii SUA, care merge pe o direcție greșită. Situația poate fi dezamorsată doar prin utilizarea diplomației, dar SUA nu trebuie să profite de UE în această privință. Propunerea de rezoluție declară că nu s-a înregistrat niciun progres semnificativ și că dialogul este singura soluție. Sunt de acord cu aceasta.

Śławomir Witold Nitras (PPE), *în scris.* – (PL) Aș dori să-mi exprim susținerea pentru rezoluție, al cărei obiectiv este să precizeze clar poziția UE cu privire la drepturile fundamentale ale omului din Iran. Sunt șocat, ca majoritatea dintre noi, de modul în care este tratată opoziția iraniană. Condamnarea la moarte a lui Mohammed Reza Alizamani și a lui Arash Rahmani din motive politice este, după părerea mea, o încălcare a tuturor standardelor aplicate în lumea modernă. Sunt încântat că UE adoptă o poziție foarte clară în această privință. În același timp, aș dori să-mi exprim regretul că o reacție la fel de puternică nu a fost exprimată când o demonstrație organizată de opoziția rusă la 31 ianuarie 2010 la Moscova și la Sankt Petersburg a fost împiedicată și organizatorii au fost arestați, inclusiv Oleg Orlov, președintele Memorial, organizația care a primit Premiul Saharov anul trecut. Cred că reacția Înalțului Reprezentant al UE privind acest aspect trebuie să fie la fel de dinamică precum a fost în cazul Iranului și că ar trebui să fie, de asemenea, în acord cu critica fermă la adresa autorităților ruse, exprimată de Președintele Parlamentului European, dl Buzek.

Franz Obermayr (NI), *în scris.* – (DE) Este extrem de important să redeschidem dialogul cu Iranul. Prin urmare, regret foarte mult amânarea vizitei delegației UE în Iran și sper că aceasta poate fi reprogramată cât mai curând posibil. Cu siguranță, există o lipsă de respect pentru drepturile omului și democrație în Iran, în situația în care se află acum. Totuși, înăsprirea sancțiunilor împotriva Iranului nu este abordarea corectă. Opozanții guvernului iranian sunt, de asemenea, împotriva unor sancțiuni mai aspre, din cauză că impactul principal al acestora ar fi asupra poporului țării. În afară de aceasta, UE aplică din nou standarde duble. În cazul partenerilor economici importanți precum China sau India, se mulțumește să închidă ochii. Din aceste motive, m-am abținut de la vot.

Alfredo Pallone (PPE), *în scris.* – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, am votat în favoarea propunerii de rezoluție privind Iranul, în special ca urmare a atacurilor recente, inclusiv a atacurilor de ieri împotriva ambasadelor Italiei și a Franței.

De fapt, Uniunea Europeană trebuie să devină purtătorul de cuvânt pentru o atitudine clară privind regimul de la Teheran. Autoritățile iraniene joacă un rol în provocarea acestui climat periculos de intoleranță și intimidare la adresa anumitor țări ale Uniunii Europene. Atacul asupra ambasadelor a fost comis de cei care doresc să frângă aripile democrației și care se opun libertății.

Sper că instituțiile europene vor adopta o atitudine clară, condamnând cele întâmplate cât mai curând posibil și că vor decide adoptarea de măsuri diplomatice privind Iranul.

Geoffrey Van Orden (ECR), *în scris*. – ECR a susținut o rezoluție puternică privind Iranul. Suntem în favoarea acțiunii internaționale consistente pentru a elimina capacitatea nucleară în creștere a Iranului. Este foarte regretabil, prin urmare, că Parlamentul European nu a profitat de această oportunitate pentru a susține apelurile internaționale la sancțiuni suplimentare. De asemenea, ar trebui clarificat că, din fericire, nu există „ambasade ale UE” în Teheran. Există ambasade naționale.

Anna Záborská (PPE), *în scris*. – (FR) Republica Islamică Iran condamnă fără încetare tratamentul deplorabil la care sunt supuși musulmanii în toată lumea. Totuși, mullahii nu vor înceta persecutarea creștinilor și nu vor condamna condițiile la care sunt supuși creștinii. Convertirea la creștinism este considerată o formă de erezie și este pedepsită cu moartea. Din păcate, Parlamentul European nu are curajul să condamne situația martirilor creștini din Iran. Papa Ioan Paul al II-lea a spus: „Persecuția include diferite tipuri de discriminare împotriva credincioșilor și împotriva întregii comunități a bisericii. Astfel de forme de discriminare sunt adesea practicate în același timp în care este recunoscut dreptul la libertate religioasă și libertate de conștiință și aceasta în dreptul țărilor individuale precum și în declarații de natură internațională... Astăzi, în afară de închisoare, lagăre de concentrare, lagăre de muncă forțată și expulzarea din țară, există alte pedepse mai puțin cunoscute, dar mult mai subtile: nu moartea violentă ci o moarte civilă, nu doar izolarea în închisori sau în lagăre, ci discriminarea socială sau restricționarea permanentă a libertății personale.” Dacă Parlamentul dorește ca apelul său pentru respectarea drepturilor omului să fie luat în serios, acesta ar trebui să adopte o poziție mai clară în favoarea creștinilor persecutați în Iran.

Propunere de rezoluție B7-0021/2010

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Yemen amenință să devină noul Afganistan: tabăra de antrenament preferată a al-Qaeda și un focar pentru răspândirea fundamentalistilor și teroriștilor în toată lumea islamică.

Situația de degradare socială, politică și economică, dacă nu colaps complet, care este marcată de război civil și de absența oricărui guvern care ar putea controla eficient întregul teritoriul, a transformat țara într-un loc fără lege sau ordine care să poată opri apariția și creșterea acestor izbucniri de violență și de radicalism.

Aceasta înseamnă că trebuie să existe mai multă concentrare și fermitate din partea comunității internaționale în problema Yemenului și că ajutorul oferit acestei țări trebuie să fie direcționat cu grijă spre îmbunătățirea eficientă a condițiilor de trai pentru cetățenii săi.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Situația generală din Yemen este o preocupare importantă în întreaga lume și în lumina recentelor amenințări teroriste, UE trebuie să joace un rol din ce în ce mai activ pentru a preveni ca Yemenul să devină alt stat eșuat în comunitatea internațională.

Andreas Mölzer (NI), *în scris*. – (DE) Yemenul a ajuns în centrul atenției privind lupta împotriva terorismului, reprezentând un focar de extremiști islamici. Combaterea sărăciei și creșterea ajutorului militar nu vor face să dispară problemele Yemenului. Soluția este creșterea ajutorului pentru dezvoltare, pentru a slăbi suportul pentru unii dintre recruții jihadiști. În sfârșit, UE nu trebuie să permită să i se impună rolul de casier al Statelor Unite. În schimb, trebuie să își asume rolul unui negociator imparțial pentru a facilita dialogul și a pregăti calea pentru o soluție politică pe termen lung. Această propunere de rezoluție adoptă o abordare similară și tocmai de aceea am votat în favoarea ei.

Geoffrey Van Orden (ECR), *în scris*. – Deși sunt de acord cu semnificația, și am fost implicat în elaborarea, acestei rezoluții privind situația curentă din Yemen, nu pot fi de acord cu referința pe care o face la rolul de coordonare pe care viitorul Serviciu european de acțiune externă îl va juca cu privire la Yemen. Am solicitat ca referințele la SEAE să fie eliminate în timpul etapei de elaborare, dar alte grupuri politice au refuzat. SEAE este un produs direct al Tratatului de la Lisabona, un tratat pe care nu-l aprob și care nu are nicio legitimitate democratică. SEAE urmează să aibă o rețea de „ambasade ale UE” și, sub privirea atentă a noului Înalț Reprezentant al UE/vicepreședinte al Comisiei, va fi responsabil pentru crearea și implementarea politicii militare și externe a UE.

Sunt de multă vreme împotriva rolului UE în aceste două domenii politice, care cred sincer că trebuie să rămână prerogativa unică a statelor membre suverane.

Propunere de rezoluție B7-0029/2010

John Stuart Agnew, David Campbell Bannerman, Derek Roland Clark și William (Contele de) Dartmouth (EFD), *în scris*. – UKIP se opune categoric traficului de persoane, deoarece acesta este o versiune modernă a sclaviei. Solicităm cele mai severe pedepse pentru autorii care săvârșesc această infracțiune și măsuri serioase pentru a eradica astfel de activități. Totuși, nu putem susține ca UE să utilizeze traficul de persoane ca pretext pentru a armoniza politicile în materie de imigrație și de frontiere, trecând peste autoritatea guvernelor alese. Politica națională privind aceste probleme trebuie decisă prin vot, de electorat și de politicienii aleși, nu trebuie ca UE să facă altă captură politică, limitând responsabilitatea democratică. Dacă nu ar exista frontiere deschise în interiorul UE și dacă fiecare țară ar avea propria politică de imigrație, crima organizată și traficul de persoane ar fi mult mai ușor de eradicat.

Liam Aylward (ALDE), *în scris*. – (GA) Am votat în favoarea acestei propuneri de rezoluție, deoarece trebuie să ne asigurăm că abordarea problemei traficului de persoane și a modului în care acest trafic este utilizat ca resursă pe piața muncii va fi o prioritate practică și morală.

Conform Tratatului de la Lisabona, Uniunea Europeană are atât puterea, cât și oportunitatea de a întări politica europeană în legătură cu traficul de persoane. Așa cum am afirmat în timpul dezbaterii asupra acestei rezoluții, această problemă trebuie să aibă un loc important pe ordinea de zi. Ca urmare a rolului său important în domeniul comerțului mondial și a angajamentului său de a proteja drepturile omului, Uniunea Europeană are responsabilitatea de a combate traficul de persoane și supunerea copiilor la muncă forțată.

Zigmantas Balčytis (S&D), *în scris*. – Traficul de ființe umane este una dintre cele mai oribile și mai grave infracțiuni. Lupta nu poate fi eficientă fără o abordare politică coerentă concentrată pe prevenirea, protecția victimelor și sancțiuni eficiente pentru traficanți. Libera circulație de pe teritoriul UE a adus beneficii substanțiale cetățenilor noștri dar, în același timp, a deschis multe căi pentru traficanți. Zeci de mii de tinere femei și de copii din statele membre noi devin victime ale traficului de persoane în fiecare an. Parlamentul European va avea un rol crucial în combaterea traficului de ființe umane. De noi va depinde să ne asigurăm că prevenirea, protecția și asistența pentru victime au prioritate pe agenda politică. Trebuie să solicităm ca statele membre să pună complet în aplicare politicile UE actuale și alte instrumente privind traficul de ființe umane și să se asigure că sunt aplicate pedepse și sancțiuni mai severe.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *în scris*. – (LT) Am votat în favoarea acestei rezoluții, deoarece Uniunea Europeană trebuie să combată imigrația ilegală și traficul de persoane. Odată cu creșterea șomajului, va exista o creștere a numărului de persoane care pot deveni victime ale traficului de persoane sau care pot fi exploatate pentru muncă forțată. Mai presus de toate, persoanele care și-au pierdut locurile de muncă în propria țară, care și-au pierdut speranța pentru o viață mai bună, își vor încerca norocul în altă parte. O astfel de situație poate fi exploatată de grupările criminale. Principalul domeniu al traficului implicând copii, în special, fete și femei, nu s-a schimbat de mulți ani. Exploatarea sexuală în condiții similare sclaviei este prevalentă în special în Europa de Est, care constituie o rută de tranzit pentru traficul de ființe umane către vest. Trebuie să pregătim o strategie de măsuri care să combată traficul cu ființe umane, în care cea mai mare atenție este dedicată combaterii traficului de persoane, prevenirii și protecției victimelor și pedepselor. Toate statele membre trebuie să ia măsuri drastice pentru a combate traficul de persoane, asigurând coordonarea legislației naționale. Trebuie să depunem eforturi pentru o cooperare mai strânsă între toate părțile interesate privind problema traficului de persoane.

Carlos Coelho (PPE), *în scris*. – (PT) Această formă modernă de sclavie a cunoscută o creștere alarmantă în ultimii ani și a devenit, ca profitabilitate, a treia activitate a crimei organizate. În 2009, ONU estima că existau 270 000 de victime și Europol nu a înregistrat nicio scădere a traficului cu femei pentru exploatare sexuală, notând o creștere a numărului de persoane traficate pentru muncă forțată. Acest lucru este inacceptabil și viciile legale nu trebuie să permită facilitarea acestuia. Avem nevoie de un răspuns rapid, global, cuprinzător și coordonat, fie legislativ, fie operațional. Odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, solicit insistent Comisiei să prezinte o propunere nouă cât mai curând posibil, făcând din crearea unei politici europene coerente privind combaterea eficientă a traficului de ființe umane una dintre prioritățile sale. Această propunere trebuie să cuprindă toate aspectele problemei, inclusiv chestiuni legate de țările de origine, tranzit și destinație, persoane care recrutează, transportă și exploatează și alți intermediari, clienți și beneficiari.

În același timp, trebuie să ne asigurăm că există protecție adecvată pentru victime și martori prin asistență imediată. De asemenea, trebuie depuse eforturi pentru utilizarea la maxim a instrumentelor care, din păcate, continuă să fie utilizate insuficient în acest domeniu de către organe precum Europol, Eurojust și Frontex.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *în scris*. – Consider și susțin cu fermitate inițierea unei platforme permanente la nivelul Uniunii Europene care să garanteze că politicile privind traficul de persoane acoperă atât aspecte legate de afaceri sociale, cât și de integrare socială, și care să adopte programe adecvate și eficiente de reabilitare socială a victimelor, inclusiv măsuri referitoare la piața muncii și la sistemul de asigurări sociale

Lena Ek, Marit Paulsen and Olle Schmidt (ALDE), *în scris*. – (SV) Credem că formularea originală a alineatelor (13) și (15) privind distincția dintre victimele traficului de persoane și imigranții ilegali și privind permisele de reședință pentru persoanele care au fost expuse la trafic este preferabilă, dar votăm în favoarea amendamentelor la aceste alineate pentru a ajunge la un compromis. Ca urmare a acestui compromis, victimelor traficului de persoane li se vor acorda permise de ședere temporară și agențiile de control frontalieră se vor sensibiliza în ceea ce privește problemele legate de traficul de persoane. Acesta este primul pas. Preferăm ca rezoluția să fie adoptată acum și vom continua să luptăm pentru ca victimele traficului de persoane să primească reședință permanentă.

Ioan Enciu (S&D), *în scris*. – Am votat în favoarea rezoluției Parlamentului European referitoare la traficul de persoane deoarece consider că este foarte important să se intensifice lupta împotriva traficului de persoane, care a căpătat proporții îngrijorătoare și care constituie o încălcare gravă a drepturilor fundamentale ale omului.

Proiectul de directivă care urmează să fie propus curând spre examinare Parlamentului trebuie să prevadă măsuri aspre de sancționare la nivel european a tuturor persoanelor implicate în acest gen de trafic. Se impune o modificare a legislației statelor membre în ceea ce privește armonizarea sancțiunilor în sensul maximalizării pedepselor aplicate traficantilor, actualmente acestea variind considerabil de la un stat la altul.

Din acest punct de vedere este necesară și o abordare transfrontalieră a acestui flagel prin intensificarea cooperării cu statele de origine și de tranzit, în unele din ele traficanții de carne vie alegându-se doar cu amenzi derizorii. În același timp, trebuie asigurată protecție și asistență pentru victimele traficului de persoane, în primul rând pentru femei și copii, care, conform datelor, constituie circa 80 % din numărul total al victimelor.

Edite Estrela (S&D), *în scris*. – (PT) Am votat în favoarea rezoluției privind prevenirea traficului de ființe umane prin susținerea necesității asigurării de către Comisie și de către Consiliu că lupta împotriva acestui flagel va avea în continuare un loc proeminent printre prioritățile lor, chiar și în vremuri de criză economică și financiară. Statele membre care nu au făcut încă acest lucru, trebuie să pună complet în aplicare toate politicile UE privind traficul de ființe umane la nivel național și să ratifice alte instrumente legale în acest domeniu cât mai curând posibil pentru a asigura protecție și asistență sporite pentru victimele traficului.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Traficul de ființe umane din prezent este, pentru victimele sale, o formă modernă de sclavie. Pentru făptașii acestora, organizațiile criminale implicate în prostituție și exploatare sexuală, adopție ilegală, muncă forțată, imigrație ilegală și trafic ilegal de organe, este o activitate extrem de profitabilă.

Din păcate, această realitate teribilă are loc și în Uniunea Europeană. Prin urmare, solicit insistent Comisiei Europene să ia măsuri stricte și consistente pentru a combate traficul de persoane. Trebuie să existe o abordare în trei pași: (i) protecție suficientă pentru victime, care sunt în principal femei și copii, protejând drepturile lor fundamentale, precum viața, libertatea, integritatea fizică și morală și autodeterminarea sexuală; (ii) măsuri de prevenire în investigarea și dezmembrarea rețelelor care promovează și profită de pe urma traficului de persoane; și, în final, (iii) pedepsirea severă pentru traficul și exploatarea ființelor umane în orice scopuri dezonorante și pedepse proporționale cu infracțiunile comise.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris*. – (PT) După cum se precizează în rezoluția adoptată, trebuie dezvoltate „măsuri de combatere a traficului de persoane, utilizând o abordare holistică, întemeiată pe drepturile omului și concentrată asupra combaterii și prevenirii traficului de persoane și asupra protejării victimelor”. „Să adopte o abordare concentrată asupra victimei, aceasta însemnând că toate tipurile posibile de victime trebuie identificate, vizate și protejate, acordând o atenție specială copiilor și altor grupuri de risc.”

Regretăm, totuși, că amendamentele pe care le-am prezentat pentru această rezoluție au fost respinse, deși se concentraseră pe cauzele care stau la baza traficului de ființe umane și modurile de combatere a acestuia, în special următoarele:

- Combaterea șomajului, marginalizării și sărăciei, acestea fiind cauzele fundamentale ale traficului de ființe umane, accentuând necesitatea urgentă a unei schimbări în politica economică și socială pentru a prioritiza

consolidarea drepturilor sociale și ocupaționale, locurilor de muncă cu drepturi, serviciilor publice de calitate și progresului economic și social.

- Intensificarea cooperării și solidarității cu țările de origine ale migranților, în special prin contribuția la dezvoltarea economiei acestora, accesului sporit la cunoaștere, anularea datoriei și impozitarea tranzacțiilor financiare.

Bruno Gollnisch (NI), *în scris*. – (FR) Dle președinte, doamnelor și domnilor, am votat împotriva acestei rezoluții privind traficul de ființe umane, chiar dacă aceasta este una dintre cele mai josnice infracțiuni. Am procedat astfel, în primul rând, deoarece dvs. o exploatați politic pentru a spori și mai mult puterile Europei Bruxelles-ului, ale instituțiilor sale și ale numeroaselor sale agenții, care continuă să-și demonstreze, cu toate acestea, ineficiența. Am procedat astfel, în al doilea rând și mai presus de toate, deoarece utilizați atenția care ar fi acordată, în mod normal, victimelor, pentru a crea un nou efect de pompă aspiratoare în ceea ce privește imigrația: asistență socială și juridică, o carte de ședere automată, acces pe piața muncii, acces simplificat la reunificarea familiei și la ajutor social. Toate acestea ar fi garantate, indiferent dacă victima cooperează sau nu cu autoritățile pentru a le ajuta să prindă traficanții și să dezmembreze rețelele. Prin urmare, tot ceea ce trebuie să facă orice imigrant ilegal pentru a ajunge în Europa este să spună că este victima unei rețele care obține de la el, prin amenințare, mii de euro. Prin urmare, indiferent de ceea ce credeți dvs. despre acest lucru, imigranții ilegali vor solicita acest statut și acest ajutor și dvs. le veți acorda! Sunteți iresponsabili!

Sylvie Guillaume (S&D), *în scris*. – (FR) Am votat în favoarea rezoluției privind prevenirea traficului cu ființe umane prezentat de grupurile de stânga și de centru din Parlamentul European, deoarece trebuie să afirmăm în mod clar că victimele traficului, majoritatea fiind femei și copii, ar trebui să beneficieze de protecție și de asistență necondiționată. Aceste victime ar trebui să aibă un drept de prioritate la asistență juridică gratuită, pedepsele împotriva traficanților trebuie să fie mai severe și trebuie găsite căi de a descuraja cererea de servicii de către clienți. Aceasta este o formă de violență inacceptabilă împotriva femeilor și trebuie adoptată o acțiune comună pentru a preveni astfel de trafic, pentru a proteja victimele traficului și a urmări penal autorii unor astfel de infracțiuni.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *în scris*. – Deși o mare parte a populației UE trăiește într-un confort rezonabil, realitatea este că pe tot teritoriul UE și inclusiv în zonele cele mai bogate, multe persoane trăiesc în sclavie. Caracterul transfrontalier pronunțat al traficului de persoane înseamnă că aceasta este o problemă în care instituțiile UE au un rol esențial și, prin urmare, salut rezoluția de astăzi.

Livia Járóka (PPE), *în scris*. – (HU) Traficul de persoane este una dintre cele mai grave încălcări ale drepturilor omului și aceasta poate lua un număr de forme, de la exploatarea sexuală și munca forțată, traficul de organe, până la sclavia domestică, victimele fiind în special femeile și copii. Cadrul legal actual din Uniune pentru combaterea traficului uman este insuficient, astfel încât este esențial ca Uniunea Europeană, pornind de la mandatul oferit prin Tratatul de la Lisabona, să ia măsuri mult mai consistente împotriva acestui fenomen, cu privire, în special, la protecția și asistența grupurilor aflate în pericol, în special copiii. În acest sens, inițiativa de a crea o funcție de coordonator al UE pentru combaterea traficului de persoane este binevenită și faptul că propunerea solicită statelor membre să impună sancțiuni preventive care să reflecte gravitatea infracțiunii este, de asemenea, un fapt pozitiv. Ca o evoluție foarte importantă, propunerea de rezoluție stipulează că acordul victimei față de ce privește exploatarea este irelevant din punctul de vedere al urmăririi penale și că victimele vor primi asistență indiferent dacă vor consimți sau nu să ia parte la procedură.

Este important, de asemenea, să implicăm societatea civilă cât mai mult posibil în acțiunea instituțională pentru a elimina traficul de persoane și pentru a iniția campanii de informare și de sensibilizare pentru grupurile care prezintă cel mai mare risc. Să sperăm că statele membre vor implementa în curând această abordare integrată care acoperă prevenirea, sancțiunile și protecția victimelor în propria legislație și că, prin ratificarea instrumentelor legale adecvate, acestea vor face un pas major către eliminarea sclaviei vremurilor actuale.

Filip Kaczmarek (PPE), *în scris*. – (PL) Dle președinte, am susținut adoptarea rezoluției privind traficul de persoane. Traficul de persoane este una dintre cele mai grave nedreptăți pe care oamenii și-o pot produce unii altora. Este îngrozitor cât de comun a devenit acest fenomen teribil. Nu pot găsi nicio justificare sau circumstanțe atenuante pentru cei care, în acest mod, calcă în picioare toate acele valori care sunt atât de importante pentru noi. Traficul de persoane este o negare a libertății, demnității și egalității. Sper că Parlamentul European va contribui la restricționarea și, în viitor, la eliminarea completă a traficului de persoane.

Timothy Kirkhope (ECR), *în scris*. – Grupul ECR este unanim de părere că traficul de ființe umane este intolerabil și trebuie oprit. Totuși, avem rezerve majore cu privire la oportunitatea acestei rezoluții în eliminarea cauzelor principale care duc la traficul de persoane și, prin urmare, am ales să votăm împotriva rezoluției. Grupul ECR crede că această rezoluție adoptă o „abordare centrată asupra victimei” care recomandă modul în care statele membre ar trebui să aibă grijă de victime, odată ce au fost traficate, presupunând că incidența traficului de persoane este inevitabilă. Grupul ECR a semnat, totuși, împreună cu PPE, o rezoluție care solicită intensificarea cooperării dintre statele membre, poliție și agențiile de control frontalier, unde datele personale pot fi protejate și unde îngrijirea unei victime poate fi decisă de state membre individuale.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *în scris*. – (FR) Toate formele de sclavie, „modernă” sau de altă natură, sunt absolut condamnabile. Prin urmare, această rezoluție are meritul de a încerca să protejeze victimele violenței împotriva dorinței inumane de profit și de suferința socială și psihologică pe care o creează. Totuși, este regretabil că se limitează să se ocupe de victimele rețelelor criminale din economia subterană, deoarece traficul de ființe umane își are, de asemenea, un echivalent în economia legală, care nu este mai puțin condamnat.

Neoliberalismul, cu obsesia lui pentru profit, punerea permanentă în opoziție a lucrătorilor și relocările sale produce, de asemenea, o violență simbolică și fizică împotriva cetățenilor. Acesta îi forțează să migreze împotriva voinței lor și îi împing în dificultăți atât de mari, încât sinuciderile care au legătură cu locul de muncă sunt în creștere. A subjugă cetățenii în acest mod, a-i face nimic altceva decât elemente de echilibrare într-un sistem ineficient, nesănătos, instrumente utilizate pentru a servi intereselor elitelor financiare, fără a da dovadă de niciun respect față de viețile lor și punându-le în pericol pe acestea, ce este aceasta dacă nu echivalentul dreptului de proprietate asupra ființelor umane, adică sclavie? Deși infracțiunea trebuie combătută, este la fel de necesar să combatem delictul instituționalizat și să facem din Uniunea Europeană o uniune pentru emanciparea cetățenilor.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Traficul de persoane încalcă cele mai elementare drepturi ale omului și este o formă de sclavie bazată pe exploatarea sexuală și a muncii. Statisticile internaționale declară că traficul de persoane este comerțul ilegal cu a treia profitabilitate ca mărime. Acum că Tratatul de la Lisabona a intrat în vigoare, măsurile Uniunii Europene privind cooperarea juridică și polițienească s-au consolidat în mod evident. Lupta împotriva traficului de ființe umane trebuie să fie unul dintre principalele obiective ale Uniunii Europene și rolul Parlamentului, în calitate de co-legiuitor, este să joace rol central în cadrul acesteia. Lupta împotriva traficului de ființe umane trebuie să fie, prin urmare, în continuare, una dintre prioritățile UE, chiar și în vremuri de criză economică și financiară.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *în scris*. – (PL) Traficul de persoane este unul dintre cele mai mari flageluri ale începutului acestui secol. Cei care îl numesc o formă modernă de sclavie nu pot fi acuzați de exagerare. Aceasta este o activitate extrem de profitabilă și este controlată de organizații criminale periculoase. Susțin în totalitate propunerea de rezoluție (B7-0029/2010) privind prevenirea traficului de ființe umane, care a fost prezentat de o largă coaliție a grupurilor politice ale Parlamentului European. Cred că Comisia Europeană este obligată să dezvolte un plan de acțiune pentru a elimina eficient traficul de persoane. În același timp, susțin în totalitate apelul autorilor rezoluției privind desemnarea unui coordonator al UE pentru combaterea traficului sub supravegherea comisariatului pentru justiție, drepturi fundamentale și cetățenie. Sper că acest lucru va asigura un stimul nou pentru a intensifica acțiunea împotriva traficului de persoane.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *în scris*. – (RO) Traficul de persoane este o piață în creștere, comparabilă în prezent cu traficul de droguri sau de arme și este un fenomen care s-a răspândit în toată lumea, dar estemai acut în țările subdezvoltate. Conform raportului din partea grupului de lucru al ONU, victimele traficului provin din medii sociale diferite, de la cei mai înstăriți la cei mai săraci, de la cei mai educați la cei complet analfabeți, de la vârstă fragedă la femeile în vârstă. Trebuie să coordonăm informațiile mai bine pentru a combate acest fenomen în creștere mai eficient. În această privință, ar fi util dacă Eurojust, Europol și Frontex ar putea publica un raport comun în fiecare an privind traficul de persoane. Dacă Uniunea Europeană dorește să preia inițiativa în materie de respectare a drepturilor omului, aceasta ar trebui să fie implicată mai activ în cooperarea cu țările terțe pentru a ajuta la eradicarea acestui fenomen. În plus, există nevoie, de asemenea, de o finanțare îmbunătățită pentru programele care au ca scop combaterea traficului de persoane și coordonarea mai eficientă între instituțiile din statele membre implicate în lupta împotriva traficului cu ființe umane.

Joanna Senyszyn (S&D), *în scris*. – (PL) Traficul de persoane este cea mai flagrantă formă de încălcare a drepturilor omului. Numărul de victime ale acestei forme moderne de sclavie crește de la an la an. Rata de detectare pentru acest tip de infracțiune este foarte scăzută. Prin urmare, susțin rezoluția Parlamentului

European privind prevenirea traficului de ființe umane. Traficul de persoane trebuie combătut utilizând toate mijloacele posibil, începând cu o campanie de informare minuțioasă și cuprinzătoare pentru a face cunoscută amploarea fenomenului și a sensibiliza societatea față de această problemă. Oferirea de informații ocazionale, individuale, referitoare la cazurile de trafic de persoane care au fost descoperite nu este suficientă. De fiecare dată este esențial, de asemenea, să oferim adresele instituțiilor implicate în lupta împotriva acestei practici.

Un raport prezentat în ianuarie 2010 de către Centrul de asistență juridică și de Fundația La Strada, denumit „Prevenirea traficului cu femei din Europa Centrală și de Est. Informare – Prevenire – Identificare – Intervenție” subliniază că, în Polonia, procedurile de garantare a drepturilor victimelor traficului de persoane nu sunt aplicate. Una dintre cele mai mari probleme este activitatea prelungită privind adăugarea unei definiții moderne a traficului de persoane la Codul Penal. În 2005, Convenția Consiliului Europei privind acțiunea împotriva traficului de persoane a fost semnată la Varșovia. Au trecut trei ani până când avocații au ratificat-o. În prezent, nu avem încă o definiție obligatorie a traficului de persoane, ceea ce întârzie procedurile pregătitoare și judecătorești și împiedică, de asemenea, respectarea drepturilor omului în Polonia.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), *în scris*. – (DA) Votul meu în favoarea rezoluției nu ar trebui, totuși, să fie văzut ca suport pentru amendamentele din rezoluție care implică transferul de putere suplimentară de la statele membre la UE, precum:

- posibilitatea ca UE să stabilească sancțiuni mai severe în acest domeniu,
- trimiteri la Tratatul de la Lisabona care consolidează mecanismul de acțiune a UE în procedurile penale,
- și instituirea unui cadru legislativ superior în acest domeniu.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), *în scris*. – (SV) Am votat în favoarea rezoluției B7-0029/2010, Traficul de persoane, deoarece se referă la o problemă foarte importantă și subliniază o listă lungă de aspecte care trebuie realizate în lupta împotriva traficului de persoane. Totuși, sprijinul meu pentru rezoluție nu trebuie considerat ca un sprijin pentru propunerile din rezoluție care implică transferul de puteri suplimentare de la statele membre la UE, cum ar fi posibilitatea ca UE să stabilească sancțiuni mai severe în acest domeniu, referința la Tratatul de la Lisabona care consolidează măsurile de acțiune ale UE în procedurile penale și instituirea unei legislații superioare în acest domeniu.

Anna Záborská (PPE), *în scris*. – (FR) Am votat în favoarea rezoluției, deoarece sunt implicată personal în lupta împotriva traficului de persoane din Slovacia. Eu am lansat campania „Știi unde este copilul tău acum?” De asemenea, comitetul de femei a adoptat un amendament în timpul dezbaterii privind procedura bugetară pentru a lansa o campanie de presă multianuală intitulată „Știi unde este copilul tău acum”, în strânsă cooperare cu organizațiile societății civile, pentru a crește sensibilizarea în ceea ce privește responsabilitatea parentală, a îmbunătăți protecția copiilor împotriva tuturor formelor de violență și a combate mai eficient traficul de copii. Această rezoluție nouă, pe care o salut din toată inima, este compusă din cinci direcții majore: generală, colectarea informațiilor, prevenirea, urmărirea penală și protecția, sprijinul și asistența pentru victime. Comisiei i se solicită să aibă inițiative, în special privind informarea și prevenirea, pentru a identifica principalele cauze ale traficului și factorii din țările de origine și de destinație care facilitează traficul de ființe umane. Mă bazez pe sensibilizarea părinților cu privire la responsabilitatea lor serioasă față de copiii lor, pentru a preveni ca adolescenții și copii să cadă victimă traficului de ființe umane.

Propunere de rezoluție RC-B7-0064/2010

John Stuart Agnew și William (Contele de) Dartmouth (EFD), *în scris*. – UKIP crede că protecția mediului este importantă. Deși contestăm premisa științifică pe care s-au bazat negocierile de la Copenhaga, nu avem nicio obiecție față de măsurile adoptate la nivel de stat național pentru a proteja mediul.

Luís Paulo Alves (S&D), *în scris*. – (PT) Am votat în favoarea acestei rezoluții deoarece cred că UE trebuie să creeze un model nou de dezvoltare pentru combaterea schimbărilor climatice. Următoarea versiune revizuită a bugetului trebuie să asigure resurse suficiente pentru măsuri care pot face față acestei provocări importante. Nu putem pierde din vedere angajamentul nostru pentru combaterea schimbărilor climatice. Ca europeni, trebuie să ne stabilim o țintă de reducere a emisiilor de CO₂ de peste 20 % până în 2010. Cooperarea altor parteneri mondiali ar fi, de asemenea, importantă pentru a ajunge la un acord ambițios, cuprinzător și obligatoriu din punct de vedere juridic, în conformitate cu scopul de a evita încălzirea cu peste 2 °C. Cred, de asemenea, că inițiativele care sunt elaborate în cadrul UE pentru promovarea și încurajarea economiei ecologice, securității energetice și reducerii dependenței trebuie să rămână o prioritate. UE s-ar

putea inspira pentru politicile sale din regiunea din care provin, Insulele Azore, unde energia provine în proporție de circa 30 % din surse regenerabile.

Zigmantas Balčytis (S&D), *în scris.* – (LT) Atât Europa, cât și restul lumii și-au pus multe speranțe în Conferința de la Copenhaga. UE era pregătită să devină liderul acestei reuniuni și să revină cu un tratat obligatoriu din punct de vedere juridic, dar reuniunea s-a terminat fără să se clarifice modul în care va evolua lupta împotriva schimbărilor climatice. Acordul de la Copenhaga, care nu oferă nici obiective și nici angajamente ambițioase, este un rezultat nesatisfăcător. Planul ambițios al UE, 20-20-20, poate rămâne doar un vis îndepărtat dacă această problemă nu este rezolvată la nivel global. UE, prin Serviciul de acțiune externă, trebuie să preia conducerea strategiei privind diplomația în domeniul schimbărilor climatice cât mai curând posibil și să se asigure că, mai presus de toate, Europa adoptă o poziție unanimă în negocierile cu alte țări și menține poziția principală, astfel încât să poată exista cât mai repede un acord internațional obligatoriu privind schimbările climatice.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *în scris.* – (PT) Salut adoptarea propunerii de rezoluție privind rezultatele celei de-a 15 Conferințe a părților (COP 15), la care am fost coautoare și rezultatele negocierilor dintre diferitele grupuri politice, deoarece acestea sunt reprezentative pentru interesul tot mai generalizat în acest domeniu, având ca obiectiv un viitor durabil. Încă o dată, aș dori să-mi exprim dezamăgirea față de rezultatul reuniunii la nivel înalt de la Copenhaga, și solicit UE să-și reia rolul principal în lupta împotriva schimbărilor climatice și să contribuie la încheierea unui acord obligatoriu din punct de vedere juridic cu obiective de reducere măsurabile, raportabile și verificabile la COP16, care va avea loc la Mexic, anul acesta.

Pentru ca industria europeană să fie mai competitivă și să creeze mai multe locuri de muncă, este esențial să investim într-un viitor durabil care va cuprinde protecția climei, securitatea energetică, reducerea dependenței energetice și utilizarea eficientă a resurselor. În acest scop, solicit țărilor industrializate să investească mai mult în cercetarea de noi tehnologii, atât cu scopul de a reduce emisiile de CO₂, cât și de a determina utilizarea mai eficientă și durabilă a resurselor naturale.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *în scris.* – (EL) Propunerea conține elemente pozitive, precum recunoașterea lipsei de obiective pe termen mediu și lung și finanțarea vagă și necorespunzătoare pentru țările în curs de dezvoltare. Totuși, m-am abținut de la vot, deoarece toate amendamentele propuse de grupul meu, solicitând măsuri suplimentare pentru a reduce emisiile de CO₂ cu cel puțin 40 % până în 2020 pe baza unui acord obligatoriu din punct de vedere juridic, respingerea energiei nucleare ca energie „curată”, mai mult ajutor financiar pentru țările sărace și în curs de dezvoltare pentru dezvoltare și transfer de tehnologie și o economie ecologică viabilă din punct de vedere social care poate consolida investițiile și ocuparea forței de muncă și poate îmbunătăți calitatea vieții au fost respinse și, de asemenea, pentru că amendamentul important care propunea o taxă de 0,01 % asupra tranzacțiilor financiare, care ar putea aduce 20 000 de milioane de euro pe an pentru a ajuta statele în curs de dezvoltare să combată schimbările climatice și să se adapteze la ele, nu a fost aprobat. Nu putem fi împinși spre Mexic de acordul vag și descurajator de la Copenhaga. Trebuie să revizuim radical politica privind schimbările climatice, astfel încât să fie încheiat un acord adecvat în cadrul următoarelor negocieri. Aceasta se poate realiza doar prin recunoașterea și corectarea greșelilor de la Copenhaga, pe care rezoluția Parlamentului European nu reușește să le realizeze.

Spyros Danellis (S&D), *în scris.* – Faptul că summitul de la Copenhaga este caracterizat, la modul general, drept un „eșec lamentabil” în încercarea de a găsi un acord global pentru limitarea emisiilor cu efect de seră care încălzesc climatul Terrei nu denotă decât lipsa totală de coordonare la nivel european a statelor membre în ceea ce privește SUA și țările emergente.

„Acordul de la Copenhaga” nu stabilește nici măcar un obiectiv cu privire la limita acceptabilă pentru creșterea temperaturii globale. Sper, însă, într-un rezultat pozitiv și într-o voce europeană puternică în materie de limitare a efectelor schimbărilor climatice la reuniunea ce va avea loc anul viitor, în februarie, când statele lumii sunt chemate să prezinte cu cât intenționează să-și reducă emisiile până în 2020.

Mário David (PPE), *în scris.* – (PT) Am votat în favoarea rezoluției comune privind rezultatele Conferinței de la Copenhaga, după cum sunt de acord, în general, cu conținutul măsurilor propuse și, mai ales, cu două dintre ele. Prima din ele este necesitatea absolută ca UE să adopte o poziție unanimă în negocierile internaționale, deoarece numai așa ne putem asuma rolul de lider în combaterea acestei probleme importante. Acest subiect va avea repercusiuni pentru generațiile următoare și, prin urmare, necesită măsuri ferme, călăuzitoare, imediate și raționale, precum cele adoptate de UE în legătură cu alte probleme, de exemplu, cu criza financiară. O nouă „diplomație în domeniul climei” este necesară pentru a realiza acest obiectiv. În acest

scop nu sunt esențiale doar eforturile UE, ci și ale Chinei și SUA, după cum se explică la punctele (5) și (15) ale documentului.

Al doilea aspect pe care doresc să-l subliniez este necesitatea ca țările în curs de dezvoltare/economiile emergente să adopte regulamentele privind schimbările climatice care se aplică statelor membre ale UE. În această privință, împreună cu unii dintre colegii mei, am susținut introducerea unei taxe pe carbon la importul de produse din țări terțe, astfel încât această idee să poată fi analizată în viitor, ceea ce cred că este un pas foarte important.

Edite Estrela (S&D), *în scris.* – (PT) Am votat în favoarea propunerii de rezoluție privind rezultatele reuniunii la nivel înalt de la Copenhaga privind schimbările climatice. Rezultatul celei de-a 15-a Conferințe a părților (COP 15) a fost dezamăgitor. Prin urmare, Uniunea Europeană trebuie să depună toate eforturile diplomației externe și să adopte o poziție comună pentru a determina încheierea unui acord internațional obligatoriu din punct de vedere juridic privind schimbările climatice, care va permite o creștere maximă a temperaturii globale cu 2 °C.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) După impasul Conferinței de la Copenhaga privind schimbările climatice, este important ca Uniunea Europeană să persiste pe calea urmată până acum în ceea ce privește luarea unui angajament serios pentru dezvoltare durabilă și încercarea de a reduce emisiile de carbon, fără a pune în pericol industria europeană.

Noile politici privind clima, în special în contextul crizei generale, nu trebuie să piardă din vedere eficiența economică și nu trebuie, sub nicio formă, să pună la îndoială capacitatea de susținere economică a națiunilor europene. Din acest motiv, solicit insistent o abordare nouă față de politica energetică, una care este bazată pe energie curată, utilizarea mai eficientă a resurselor naturale pe care le avem la dispoziție și pe investiții consistente în cercetare și în tehnologii mai ecologice, astfel încât să putem menține competitivitatea europeană și să permitem crearea locurilor de muncă într-un cadru de dezvoltare durabilă.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris.* – (PT) UE a avut întotdeauna un rol de lider în negocierile internaționale privind schimbările climatice. Totuși, în ciuda ambiției sale, ultima conferință privind clima, de la Copenhaga, a fost un eșec pentru toți cei care au fost determinați să încheie un acord obligatoriu. Acest rezultat este departe de poziția UE privind acest subiect și, de asemenea, este departe de necesarul pentru protecția climei. Ținând cont de rezultatul dezamăgitor al reuniunii la nivel înalt de la Copenhaga, Parlamentul dorește să trimită un semnal clar publicului european și lumii, că își menține angajamentul de a combate schimbările climatice. Acum pregătim calea spre următoarea conferință din Mexic, unde toate părțile trebuie să dea dovadă de un efort mai mare în vederea unui angajament. Nu putem repeta aceleași erori care au avut loc la Copenhaga. Trebuie să ne întrebăm ce greșeli s-au făcut în timpul acelor negocieri și să ne gândim cum să continuăm dacă dorim să includem SUA, China și India.

João Ferreira (GUE/NGL), *în scris.* – (PT) Rezoluția aflată în discuție nu merge mai departe pentru a evalua în mod critic motivele pentru eșecul de la Copenhaga, care este necesar. În loc să analizeze în mod serios rolul pe care însăși UE l-a avut în acest eșec, majoritatea acestei Camere persistă să aleagă țapi ispășitori precum China (ale cărei emisii atmosferice de dioxid de carbon pe cap de locuitor sunt mai mici de jumătate din cele ale UE) și acum țările din Alianța Bolivariană pentru Popoarele Americii Noastre. Această poziție se bazează doar pe lipsa de viziune și apartenența la un partid a majorității politicienilor proeminenți și subminează ceea ce s-a întâmplat, de fapt, la Copenhaga. În mod semnificativ, aceasta insistă asupra eficacității instrumentelor de piață precum comercializarea licențelor de emisie, în timp ce ignoră ineficacitatea acestora și perversitatea care a fost deja demonstrată la utilizarea lor. Încă o dată, discuția necesară despre așa-numitele mecanisme flexibile, precum mecanismul de dezvoltare curată, este respinsă.

În același timp, necesitatea de a respecta suveranitatea țărilor în curs de dezvoltare în definirea și implementarea așa-numitelor strategii de adaptare este respinsă. Nicio soluție echitabilă și durabilă la problema schimbărilor climatice sau la alte probleme de mediu nu poate fi găsită într-un sistem irațional care le-a cauzat apariția de la bun început. Avem nevoie de alt model economic și social, opus capitalismului.

Adam Gierak (S&D), *în scris.* – (PL) Această rezoluție demonstrează faptul că cei care cred în punctele de vedere ale IPCC nu au înțeles nimic. Principalul defect al COP 15 a fost lipsa de apreciere: a sensibilității țărilor terțe și a țărilor în curs de dezvoltare, precum și a unor state UE, față de „justiția climatică”; faptul că cele mai mari două superputeri, SUA și China, sunt în competiție economică și militară; și faptul că planurile „ambicioase” de a limita emisiile de CO₂ s-au bazat pe modelul încălzirii antropogenice a climei, ceea ce nu are multă credibilitate științifică. Declarațiile alarmiste ale IPCC ar trebui privite ca foarte iresponsabile, din

cauza că deciziile politice și economice care se bazează pe acestea vor afecta toate generațiile viitoare. Aceste decizii nu trebuie, prin urmare, să fie bazate pe opiniile persoanelor care pun în aplicare o teorie care a fost stabilită în prealabil – teoria conform căreia omenirea cauzează încălzirea globală. Credibilitatea științifică a IPCC este subminată de astfel de aspecte precum afacerea Climategate, falsificarea tendințelor temperaturii globale (Rusia și Australia) și afacerea Glacieregate.

Prin urmare, toate reglementările juridice care nu sunt favorabile dezvoltării economiei europene și sunt bazate pe declarațiile IPCC ar trebui revizuite imediat. Privind subiectul schimbărilor climatice, care este atât de important pentru toată civilizația, a venit timpul ca acțiunile Comisiei Europene să se bazeze pe propria meta-analiză a cercetării climatice, care ar trebui efectuată de o echipă de climatologi, care este independentă de opiniile Comisiei și care nu este supusă niciunei presiuni politice. Aceste ultime două clauze lipsesc din rezoluție, prin urmare am votat împotriva adoptării acesteia.

Robert Goebbels (S&D), în scris. – (FR) Am votat împotriva rezoluției, deoarece aceasta conține prea multe iluzii. Am văzut la Copenhaga cum privește restul lumii „conducerea” Uniunii în legătură cu schimbările climatice. Așa-numitul Acord de la Copenhaga a fost negociat de președintele Obama cu China, India, Brazilia, Africa de Sud și cu alți câțiva, Barroso, Sarkozy și colegii lor nefiind nici măcar invitați. În loc să impunem noi poveri asupra economiilor și cetățenilor noștri, haideți să investim în tehnologiile viitorului. Anul trecut, China a devenit principalul exportator din lume de echipament pentru turbine eoliene și de celule fotovoltaice. Europa trebuie să se alăture acestei lupte tehnologice, în loc să-și provoace cu bună-știință un fel de pedeapsă colectivă, care nu impresionează pe nimeni din afara Europei și care nu va atrage niciun discipol.

Sylvie Guillaume (S&D), în scris. – (FR) Votul meu asupra acestei rezoluții a exprimat dezamăgirea mea față de acordul la care s-a ajuns în final la Copenhaga la sfârșitul anului 2009, un acord pe care îl consider inadecvat, fără ambiție și care este lipsit de orice angajament cuantificat. Regret, de asemenea, că amendamentul propus de grupul meu, de a crea o taxă de 0,01 % pe an asupra tranzacțiilor financiare pentru a finanța eforturile de combatere a schimbărilor climatice în cele mai sărace și mai direct afectate țări, până la suma de 20 de miliarde de euro pe an, nu a fost adoptat. În final, dacă UE dorește să aibă vreun cuvânt de spus în negocieri internaționale precum acestea, trebuie să învețe să adopte o poziție comună, pentru a nu pierde oportunități de a juca un rol esențial în schimbările climatice globale. Aceasta se realizează prin stabilirea de obiective ambițioase de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră cu peste 20 % până în 2020.

Ian Hudghton (Verts/ALE), în scris. – Reuniunea la nivel înalt de la Copenhaga a reprezentat o oportunitate pierdută în eforturile de combatere a schimbărilor climatice. Propria mea țară, Scoția, a adoptat cea mai ambițioasă legislație din lume privind schimbările climatice, în timp ce colaborarea recentă a guvernului scoțian cu guvernul Insulelor Maldive este un model pentru un acord internațional. Rezoluția de astăzi solicită „reuniuni bilaterale între Parlamentul European și parlamentele naționale” pentru a facilita înțelegerea; Mă aștept ca parlamentul național al Scoției să fie inclus în orice astfel de întrunire, ținând cont de postura sa de conducător la nivel internațional.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), în scris. – (FR) Această rezoluție include unele avansuri care nu sunt nesemnificative, din partea grupurilor de dreapta care l-au semnat: mențiunea referitoare la lucrarea IPCC, care se referă la schimbarea climei, un apel la implicare într-o măsură mai mare din partea societății civile în lucrările conferinței din Mexic, o solicitare la UE pentru a-și modifica obiectivele, în vederea reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră cu peste cele 20 % propuse pentru 2020. Totuși, acestea nu sunt suficiente și elogiile aduse pieței carbonului înseamnă că acestea își pierd toată plauzibilitatea. Ajutorul oferit țărilor din sud, cărora trebuie să le plătim o datorie legată de climă, nu este suficient.

În mod similar, obiectivul propus de a ne îndrepta către o reducere de 30 % în emisiile de gaze cu efect de seră până în 2020 este foarte îndepărtat de cele 40 % recomandate de IPCC. În plus, nu se face nicio referire la inițiativa președintelui bolivian Evo Morales Ayma, Conferința mondială a popoarelor privind schimbările climatice. Până în prezent, totuși, doar aceasta propune popoarelor lumii să-și recunoască drepturile la ecosistem și să instituie un tribunal al justiției climatice.

Nuno Melo (PPE), în scris. – (PT) Cele mai mari speranțe din jurul mult-anunțatei reuniuni la nivel înalt de la Copenhaga au fost spulberate. Țările cu cea mai mare responsabilitate în acest aspect nu au ajuns la un consens privind reducerile emisiilor de gaze cu efect de seră. Această problemă, care este îngrijorătoare în toată lumea, are nevoie de o soluție rapidă. Trebuie să existe mai multă transparență și mai multe informații de la societatea civilă la a 16-a Conferință a părților (COP 16) din Mexic. UE trebuie să fie capabilă să joace rolul unui lider în lupta împotriva schimbărilor climatice. Toate țările, din USA până la așa-numitele țări emergente, inclusiv China, care sunt poluatori de proporții, trebuie să-și accepte, de asemenea, responsabilitățile

într-o luptă care lasă din ce în ce mai puțin loc pentru oportunități noi. Viitorul durabil al umanității se află în joc. Dacă nu se face nimic în timp, am putea ajunge într-un punct fără întoarcere.

Willy Meyer (GUE/NGL), în scris. – (ES) M-am abținut de la votul asupra Rezoluției RC-B7-0064/2010 privind rezultatele reuniunii la nivel înalt de la Copenhaga privind schimbările climatice, deoarece cred că acest a fost un eșec, ținând cont că Acordul de la Copenhaga nu este obligatoriu din punct de vedere juridic și nu stabilește obiective de reducere a emisiilor de carbon globale. În timpul reuniunii, țările dezvoltate nu au recunoscut datoria față de climă pe care trebuie să o plătească țărilor în curs de dezvoltare și nici nu au regretat consecințele dăunătoare ale mecanismelor de piață existente (comerțul cu carbon). Abținându-mă, doresc să-mi exprim cea mai profundă dezamăgire de rezultatele reuniunii, care a fost cu mult sub așteptările cetățenilor noștri.

UE trebuie, o dată pentru totdeauna, să-și asume responsabilitatea și să facă tot posibilul astfel încât emisiile de CO₂ să fie reduse cu 40 % până în 2020. Prin urmare, cred că trebuie să propunem un model economic și social nou pentru provocarea capitalismului. Salut decizia luată de președintele Boliviei, Evo Morales, să organizeze Conferința mondială a popoarelor privind schimbările climatice și drepturile Mamei Terra.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), în scris. – (PL) Reuniunea la nivel înalt de la Copenhaga privind clima a fost considerată de către majoritatea observatorilor, pe bună dreptate, un eșec. Este dificil să rezisti impresiei că la Copenhaga, liderii mondiali au jucat un joc riscant și nu au încercat să încheie cel mai bun acord, ci să învinuiască partea opusă pentru lipsa unui acord. Este îngrijorător că UE, în ciuda faptului că a găsit o poziție comună, nu a reușit să o utilizeze ca o platformă pentru un acord cu alte state. UE trebuie să înceapă eforturile pentru a se asigura că conferința COP 16 din Mexic se va termina cu succes. Acordul privind clima pe care trebuie să-l promoveze UE trebuie să aibă trei caracteristici de bază: acesta trebuie să fie obligatoriu din punct de vedere juridic, să dea dovadă de solidaritate și să fie ambițios. Decizia luată în timpul reuniunii la nivel înalt UE de la Sevilla, conform căreia UE nu-și va limita emisiile în 2020 cu mai mult de 20 %, în comparație cu 1990, trebuie privită cu îngrijorare.

Condiția pentru creșterea obiectivului de reducere la 30 %, care este ca celelalte țări să facă mai întâi o astfel de declarație, a fost repetată. În prezent, totuși, situația internațională arată ca și cum doar UE poate oferi stimulente pentru reduceri mai semnificative. Nimeni nu va lua locul UE, aici, și UE nu trebuie să renunțe la rolul de promotor global al măsurilor radicale în lupta împotriva încălzirii globale. UE trebuie să pună la dispoziție 7,2 miliarde de euro și să se angajeze să-i utilizeze pentru țările care sunt cele mai subdezvoltate și mai amenințate de schimbările climatice.

Frédérique Ries (ALDE), în scris. – (FR) Să tragem învățăminte din eșecul reuniunii la nivel înalt de la Copenhaga: aceasta este prioritatea Parlamentului European, prin această rezoluție pe care am votat-o. Știm ce este greșit: metoda ONU nu mai funcționează, Statele Unite și China s-au comportat ca adversari în lupta împotriva dereglementării climei și UE nu a reușit să adopte o poziție comună. Deși știm care au fost greșelile, mai avem de găsit remediile, astfel încât să putem încheia un acord la Cancun, în noiembrie 2010.

Pentru a rămâne la conducere, Europa va trebui să demonstreze o abordare inovatoare față de problema climei și să ofere altceva decât singurul obiectiv al reducerii globale a emisiilor prin sistemul foarte speculativ al pieței pentru emisiile de gaze cu efect de seră, un instrument pe care guvernul SUA, de altfel, tocmai l-a respins. Este timpul să trecem la o metodă diferită și să propunem o punte „tehnologică” între statele și regiunile industrializate și microstatele expuse în principal la schimbările climatice. Adăugarea de măsuri ambițioase legate de tehnologii curate, eficiența energetică a clădirilor și sistemelor de transport și promovarea locurilor de muncă ecologice vor da naștere speranțelor în viitor, speranțelor unui acord la următorul summit de la Cancun, speranțe mai mari pentru o viziune mondială comună.

Czesław Adam Siekierski (PPE), în scris. – (PL) Conferința de la Copenhaga privind schimbările climatice nu a avut ca rezultat nicio soluție și nu a reușit adopte nicio rezoluție sau decizie finală privind domeniul de aplicare și scara restricțiilor asupra emisiilor sau mijloacele financiare care vor fi utilizate în acest scop. Totuși, nu cred că a fost o înfrângere, deși cu siguranță că nu s-a ridicat la așteptările UE. Aceste așteptări au fost iraționale, atât în materie de proporții ale reducerilor emisiilor de gaze cu efect de seră propuse, cât și în materie de așteptări financiare legate de combaterea schimbărilor climatice. Pe deasupra, a existat, de asemenea, o oarecare aroganță în afirmarea rolului de lider în procesul de luptă împotriva schimbărilor climatice. După părerea mea, suntem încă într-o etapă în care adoptarea de decizii obligatorii și finale nu este recomandată. Aceasta deoarece, printre alte motive, ducem lipsă, în continuare, de date științifice de încredere privind schimbările climatice și rolul umanității în acest proces. Recent, am fost martorii disputelor dintre experți și oameni de știință asupra acestui subiect, ceea ce confirmă că nu toți au aceleași puncte de vedere asupra

efectelor încălzirii globale. Un argument suplimentar în favoarea amânării unei decizii finale este criza economică, care forțează țările să facă economii și să reducă cheltuielile. În vremurile dificile ale unei recesiuni economice, problemele sociale necesită abordarea cu prioritate, precum lupta împotriva șomajului și pauperizării societății, asistență pentru antreprenoriat și alte măsuri pentru a accelera creșterea economică.

Peter Skinner (S&D), *în scris*. – Cu certitudine, deși reuniunea la nivel înalt de la Copenhaga a fost considerată ca dezamăgitoare prin rezultatele sale finale, conține multe aspecte care recomandă continuarea eforturilor. Pur și simplu, nu există nicio alternativă la acțiunea colectivă privind această problemă.

Deoarece UE va avea în continuare un rol central pe calea către următoarea conferință din Mexic, trebuie depuse toate eforturile pentru a obține acceptul politic la nivel global. Cetățenii decid să susțină propunerile referitoare la schimbările climatice pe baza aspectelor subliniate de mulți cercetători și de alți observatori. Cei care se bazează doar pe crearea unei atmosfere de teamă și ostilitate, fac puțin pentru a elabora argumentele în favoarea lor.

Direcția adoptată de guvernele UE, conduse de ministrul Ed Miliband, a câștigat susținere și oferă speranță reală pentru un acord. Acest Parlament trebuie să susțină în continuare această abordare.

Bart Staes (Verts/ALE), *în scris*. – (NL) Am votat în favoarea acestei rezoluții, deoarece solicită adoptarea unei poziții mai ferme în negocierile referitoare la o politică globală privind clima. În plus, lipsa unui acord internațional nu este un motiv de amânare a unor noi măsuri politice ale UE pentru a pune în aplicare angajamentele anterioare ale UE de a reduce emisiile cu 20 % până în 2020.

Parlamentul reiterează obiectivul său de creștere a acestei reduceri la 30 %. Este bine că această Cameră declară în mod explicit că inițiativele adoptate pentru a promova și a stimula economia ecologică, securitatea energetică și limitarea dependenței energetice va facilita obținerea unui angajament de a realiza o reducere cu 30 %.

Este important să învățăm lecțiile din eșecul de la Copenhaga. Astfel, trebuie să ne confruntăm cu autocritica importantă că UE nu a reușit să creeze încrederea, în timpul negocierilor, prin angajamentele anterioare specifice ale finanțării guvernamentale internaționale pentru măsuri climatice în țările în curs de dezvoltare. Astfel, este important, de asemenea, să recunoaștem că contribuția colectivă a UE la eforturile de a obține o reducere și de a finanța necesitățile de adaptare ale țărilor în curs de dezvoltare pentru 2020 nu poate fi mai mică de 30 de miliarde de euro pe an. Sper că reuniunea din Mexic va avea un rezultat pozitiv.

Thomas Ulmer (PPE), *în scris*. – (DE) Am votat împotriva rezoluției. Din păcate, un număr de amendamente benefice au fost respinse. Se pare că realismul cetățenilor cu privire la protecția climei a dispărut. Observațiile critice și lucrările științifice corecte privind protecția climei au fost respinse, în timp ce a fost acordată aprobarea ca Europa să acționeze independent. Nu consider aceasta o politică responsabilă față de cetățenii săi.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), *în scris*. – (FR) M-am abținut de la votul asupra rezoluției Parlamentului European privind reuniunea la nivel înalt de la Copenhaga, deoarece nu se dovedește pe măsura eșecului acesteia, chiar dacă Parlamentul European a condamnat clar lipsurile Uniunii Europene cu această ocazie.

Indiscutabil, au fost adoptate unele măsuri pozitive, precum cele care solicită Comisiei să fie mai ambițioasă cu privire la emisiile de gaze cu efect de seră și să acorde finanțare adecvată pentru eliminarea acestor gaze.

Alte amendamente sunt inacceptabile, deoarece lasă la alegerea pieței reglementarea prin certificate de emisie, mecanisme de dezvoltare ecologică și așa mai departe. În plus, Uniunii Europene i se solicită să deschidă negocierile cu Statele Unite, cu scopul de a crea o piață transatlantică a carbonului.

În cele din urmă, regret respingerea solicitării pentru crearea unei taxe Tobin verzi, deoarece veniturile provenite din aceasta ar fi ajutat țările în curs de dezvoltare să combată schimbările climatice.

Nicio soluție durabilă, serioasă sau coerentă la schimbările climatice nu poate fi găsită în rațiunea de a fi a sistemului care le-a creat. UE este obligată din punct de vedere moral și juridic să avanseze și să dea un exemplu, indiferent de atitudinea celorlalte state. Poate face acest lucru dacă își asigură resursele necesare.

Anna Záborská (PPE), *în scris*. – (FR) Conferința de la Copenhaga a fost un eșec. Totuși, acest acord reprezintă un prim pas care apropie majoritatea părților și oferă o bază pentru angajamentele în vederea acțiunilor de reducere, finanțare, măsurare, notificare și verificare pentru combaterea schimbărilor climatice și a defrișărilor. Susținând această rezoluție, mi-am exprimat dorința ca „diplomația climatică” să fie instituită la nivel

internațional, cu obiectivul principal al protejării creației. Parlamentul a anunțat, de asemenea, că contribuția colectivă a Uniunii pentru eforturile de reducere a schimbărilor climatice și pentru ajutorul acordat țărilor în curs de dezvoltare nu trebuie să fie mai mic de 30 000 de milioane de euro pe an, începând de acum și până în 2020, știind că această cifră poate să crească, pe măsură ce noi informații ies la lumină în ceea ce privește gravitatea schimbărilor climatice și a costurilor implicate. Lăsând la o parte romantismul în materie de mediu, nu trebuie să uităm de industria europeană. De aceea consider că este esențial pentru competitivitatea industriei europene să fie realizate eforturi similare de către alte națiuni industrializate din afara UE și ca țările în curs de dezvoltare și economiile emergente să se angajeze în vederea unor reduceri rezonabile. Obiectivele de reducere trebuie să fie măsurabile, semnificative și verificabile pentru toți, dacă dorim justiție climatică.

Iva Zanicchi (PPE), în scris. – (IT) Am votat în favoarea propunerilor de rezoluție privind rezultatul Conferinței de la Copenhaga privind schimbările climatice, deși cu o anumită confuzie.

La Copenhaga, unde am fost prezentă în calitate de delegat al Parlamentului European, s-a încheiat un acord care nu este obligatoriu din punct de vedere juridic. Acest acord nu numai că nu oferă un răspuns adecvat în lupta internațională împotriva schimbărilor climatice, dar nici nu rezolvă problema condițiilor distorsionate ale concurenței internaționale. Acestea funcționează în detrimentul întreprinderilor europene care, spre deosebire de principalii lor concurenți din alte țări, precum Statele Unite și China, trebuie să respecte deja obiectivele ambițioase de reducere a emisiilor.

Cred că Uniunea Europeană trebuie să lucreze la definirea unei strategii eficiente în vederea următoarelor reuniuni internaționale; o strategie cu scopul de a promova tehnologiile ecologice, eficiența energetică și sursele regenerabile; o strategie care introduce un sistem global cu adevărat eficient de combatere a schimbărilor climatice – și unul care nu oferă sprijin distorsiunilor din concurența internațională.

Raport: Leonardo Domenici (A7-0007/2010)

Nessa Childers (S&D), în scris. – M-am abținut de la votul asupra raportului Domenici, în ciuda vastei majorități de propuneri raționale pe care le conține. Este necesară dezbaterea detaliată continuă privind diferitele aspecte pe care le ridică acesta. Pe de o parte, este necesar să ne asigurăm că diferite regimuri fiscale pentru întreprinderi nu permit întreprinderilor să eludeze responsabilitățile pe care le au, pentru a sprijini societatea cu o cotă din profituri printr-un regim fiscal echitabil pentru întreprinderi. Totuși, trebuie acordată o atenție specială impactului negativ pe care o bază comună consolidată de impozitare a societăților (BCCIS) l-ar putea avea asupra țărilor mici precum Irlanda, ale căror prosperitate și nivel de ocupare a forței de muncă depinde, într-o mare măsură, de capacitatea lor de a atrage investiții străine.

Proinsias De Rossa (S&D), în scris. – Am votat în favoarea acestui Raport referitor la promovarea bunei guvernante în chestiuni fiscale, care este esențială pentru reconstruirea economiei globale. Aceasta necesită transparență, schimb de informații, cooperare transfrontalieră și concurență fiscală loială. Aceasta ar descuraja fraudă și evaziunea fiscală în avantajul concurențial al societăților care își respectă obligațiile fiscale și ar reduce presiunea asupra guvernelor pentru a reduce cotele de impozitare a societăților, ceea ce transferă povara fiscală asupra lucrătorilor și a gospodăriilor cu venituri mici, în timp ce forțează reducerile de personal în serviciile publice. Orice acord european privind baza comună consolidată de impozitare a societăților trebuie să țină cont de necesitățile regiunilor aflate la marginile UE, din punct de vedere geografic, precum Irlanda, și la capacitatea lor de a atrage investiții directe din străinătate. O BCCIS nu reprezintă o rată comună a impozitului. Impozitarea societăților este responsabilitatea exclusivă a fiecărui stat membru. Ideea BCCIS este să stabilim o bază legală comună pentru calculul profiturilor societăților cu sedii în cel puțin două state membre. Privind BCCIS, acest raport precizează: „reamintește că introducerea unei baze comune consolidate de impozitare a societăților ar contribui la soluționarea în UE a problemelor legate de dubla impunere și de prețurile de transfer în cadrul grupurilor consolidate”. Salut propunerea guvernului irlandez din proiectul de buget pentru anul curent, de a reglementa prețurile de transfer ale corporațiilor transnaționale.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), în scris. – (PT) Salutăm declarația explicită din raport, conform căreia: „condamnă ferm rolul jucat de paradisurile fiscale în încurajarea și obținerea de profituri de pe urma evitării impozitării, a evaziunii fiscale și a scurgerii de capital; îndeamnă, prin urmare, statele membre să acorde prioritate combaterii paradisurilor fiscale, a evaziunii fiscale și a scurgerii ilicite de capital”.

De asemenea, susținem declarația că prin „eforturile depuse în cadrul unor inițiative ale OCDE”, „rezultatele respective rămân insuficiente pentru a face față provocărilor reprezentate de paradisurile fiscale și centrele offshore și trebuie să fie urmate de acțiuni decisive, eficiente și consistente”, cât și pe cea că „angajamentele

asumate de G-20 până în prezent nu sunt suficiente pentru a face față provocărilor reprezentate de evaziunea fiscală, paradisurile fiscale și centrele offshore”.

Cel mai important lucru, totuși, a fost ca acestea să nu se reducă doar la bune intenții, ci să combatem și să eliminăm paradisurile fiscale și centrele offshore eficient, în special când, precum în unele cazuri, există un anumit grad de dramatism în jurul deficitului public, cu scopul de a urma și chiar de a consolida aceleași politici neoliberale care au lăsat, încă o dată, lucrătorilor și cetățenilor nota de plată a crizei.

Bruno Gollnisch (NI), *în scris*. – (FR) Pentru dvs., buna guvernare în chestiuni fiscale nu înseamnă combaterea fraudei, fiscalitate suportabilă sau utilizarea eficientă a fondurilor publice. Aceasta înseamnă vânarea sistematică a contribuabililor, în special a contribuabililor europeni și schimbul automat de informații despre conturile bancare ale acestora, fără ca aceștia să fi comis nimic ilegal. În plus, nu vorbesc despre marile companii sau despre persoanele foarte bogate, care vor găsi întotdeauna mijloace să treacă prin plasă, ci despre cetățeanul european obișnuit.

Intervenția dvs. referitoare la paradisurile fiscale este ipocrită: criticați Liechtenstein și Insulele Caraibe, dar nu spuneți niciun cuvânt despre cel mai mare paradis fiscal al Europei, City-ul sau despre cele din Statele Unite. Și nici nu spuneți vreun cuvânt despre motivele pentru care există aceste paradisuri: iadurile fiscale care caracterizează majoritatea statelor membre europene, care sunt împovărate de datorii și de deficite. Din cauza exploziei cheltuielilor publice pentru a suporta consecințele sociale ale politicilor economice și ale costurilor exorbitante ale imigrației în masă. Din cauză că statele membre nu-și mai pot finanța datoria dacă nu recurg la piețe și dacă nu respectă condițiile acestora, ceea ce înseamnă că, în prezent, între 15 și 20 % din cheltuielile bugetare ale unui stat ca Franța acoperă doar plățile dobânzilor. Nu vom fi utilizați ca un alibi moral pentru o astfel de politică.

Marian Harkin (ALDE), *în scris*. – Utilizarea BCCIS pentru combaterea dublei impunerii este ca și cum am utiliza un baros pentru a sparge o nucă. Există moduri mult mai eficiente de a combate problema dublei impunerii. De aceea, am votat împotriva considerentului 25.

Ian Hughton (Verts/ALE), *în scris*. – Criza economică actuală a subliniat un număr de domenii vitale care trebuie reformate în Europa și în toată lumea. Buna guvernare în chestiuni fiscale este un element important într-o economie sănătoasă și UE are un rol esențial în promovarea bunei guvernări internaționale în aceste chestiuni.

Arlene McCarthy (S&D), *în scris*. – Din fraudă și evaziunea fiscală rezultă pierderi de 200 de miliarde de euro pe an – bani furăți de la contribuabilii din lumea bogată și de la cei mai săraci din lumea în curs de dezvoltare. Acest flagel trebuie eliminat și delegația mea susține acest raport care transmite un mesaj puternic: Parlamentul European nu va tolera fraudă, evaziunea sau paradisurile fiscale care funcționează fără teama de a fi sancționate.

În special, salut declarația clară că schimbul automat de informații trebuie să devină regula generală. Studiile demonstrează că acesta este cel mai eficient mod de combatere a evaziunii fiscale și de protecție a veniturilor. Cei care se opun acestor apeluri acționează în interesele unei elite restrânse de persoane și corporații prospere care se folosesc de paradisuri fiscale și împotriva celor mulți care plătesc impozite și se bazează pe serviciile plătite.

Raportul se referă la apropiata evaluare de impact privind baza comună consolidată de impozitare a societăților. Deși nu avem obiecții privind noi analize, delegația mea are nevoie de dovezi convingătoare înainte de a putea să ia o decizie privind susținerea unei astfel de propuneri. Raportul solicită, de asemenea, o analiză a opțiunilor posibile pentru sancțiuni împotriva paradisurilor fiscale, pe care le susținem fără a compromite o poziție finală.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Buna guvernare fiscală este esențială pentru a oferi garanții în domenii extrem de importante precum principiile de transparență, schimb de informații și concurență fiscală loială. Criza financiară a exercitat o presiune din ce în ce mai mare asupra oricărui aspect legat de combaterea evaziunii fiscale și a fraudei, împreună cu lupta împotriva paradisurilor fiscale. Într-o vreme în care milioane de persoane din toată lumea suferă de efectele crizei, ar fi inutil să luptăm cu cei care nu-și îndeplinesc responsabilitățile. Această inițiativă marchează un semnal important transmis de UE țărilor terțe, cu mesajul că aceasta combate eficient orice are legătură cu paradisurile fiscale. Lupta împotriva paradisurilor fiscale din toată lumea nu este doar o problemă de justiție fiscală ci, mai presus de toate, una de justiție socială.

Alfredo Pallone (PPE), *în scris.* – (IT) Trebuie să implementăm o politică de bună guvernare, atât în interiorul cât și în exteriorul Uniunii Europene, mai ales pentru a combate concurența fiscală neloială, în special cu acele țări care reprezintă paradisuri fiscale. Transparența și schimbul fizic de informații stau la baza concurenței loiale și a distribuției echitabile a sarcinii fiscale.

În plus, buna guvernare fiscală este o premisă importantă pentru menținerea integrității piețelor financiare. Propunerile privind cooperarea administrativă și asistența reciprocă în vederea recuperării impozitelor, pe care le adoptăm în această sesiune plenară, ne îndrumă în această direcție. La nivel internațional, unul dintre instrumentele pe care le poate utiliza UE pentru a promova buna guvernare în chestiuni fiscale în țările terțe este de a negocia cu acestea acorduri privind evaziunea fiscală, care să includă o clauză privind schimbul de informații.

Declarațiile celor cinci țări cu care UE a încheiat acorduri privind impozitarea veniturilor din economii (Monaco, Elveția, Liechtenstein, Andorra și San Marino) sunt un pas important către sfârșitul unei situații de dezechilibru complet. Astfel de declarații trebuie, totuși, să fie urmate de încheierea unor acorduri obligatorii din punct de vedere juridic. UE trebuie să acționeze, de asemenea, ca o forță conducătoare în acest sector, dând un exemplu demn de urmat și ducând mai departe ceea ce reuniunea la nivel înalt G20 a pus deja în mișcare.

Aldo Patriciello (PPE), *în scris.* – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, tema bunei guvernări fiscale a fost întotdeauna foarte importantă pentru noi, dar a devenit și mai relevantă după ce criza economică și financiară profundă a afectat continentul nostru, acum doi ani.

În ultimii ani, subiectul a fost discutat în timpul reuniunilor la nivel înalt europene și internaționale, în special cu privire la combaterea evaziunii fiscale și a paradisurilor fiscale. Există și va exista în mod cert un angajament din partea Comisiei, dar trebuie să implementăm categoric o politică serioasă pentru a preveni evaziunea fiscală de către societăți fictive care eludează legislația fiscală cu un simplu clic de mouse prin Internet.

Sunt sigur că principiul bunei guvernări, bazat pe principiul transparenței și al schimbului de informații, poate constitui baza realizării obiectivului prioritar al Uniunii Europene de combatere a paradisurilor fiscale, a evaziunii fiscale și a scurgerii ilicite de capital.

De asemenea, Uniunea Europeană trebuie să adopte o poziție unică pe plan internațional și să lupte pentru îmbunătățirea standardelor OCDE în vederea realizării schimbului automat de informații, în locul schimbului la cerere. Din acest motiv, voi vota în favoarea raportului.

Evelyn Regner (S&D), *în scris.* – (DE) Am votat în favoarea raportului care promovează buna guvernare în chestiuni fiscale, deoarece cred că combaterea fraudei și evaziunii fiscale este efectiv de cea mai mare importanță. În plus, trebuie să depășim blocada privind chestiunile fiscale din Consiliul de Miniștri și să consolidăm buna guvernare în domeniul fiscal.

Rapoarte: Magdalena Alvarez (A7-0006/2010), Leonardo Domenici (A7-0007/2010)

Robert Goebbels (S&D), *în scris.* – (FR) Sunt în favoarea cooperării internaționale privind evaziunea fiscală, dar nu cred că cooperarea administrativă care determină schimbul automat al tuturor datelor privind bunurile cetățenilor europeni este cel mai bun mod de a obține echitatea fiscală. O reținere la sursă aplicată tuturor tranzacțiilor financiare ar fi o metodă mult mai eficientă.

O astfel de reducere la sursă ar trebui să fie o taxă finală. Aceasta ar putea deveni o resursă europeană. Așa-numita „bună guvernare” recomandată de Parlamentul European dezvăluie toate aspectele ale confidențialității cetățenilor. Aceasta distruge protecția datelor individuale pe care, paradoxal, Parlamentul European dorește să le protejeze în dosarul SWIFT. Din aceste motive, nu am votat în favoarea acestor rapoarte.

Rapoarte: Magdalena Alvarez (A7-0006/2010), Theodor Dumitru Stolojan (A7-0002/2010), Leonardo Domenici (A7-0007/2010)

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *în scris.* – (FR) Deși fraudă fiscală trebuie combătută, nu trebuie să uităm că nu doar fraudă ne-a dus la criza economică prin care trecem prezent. Această criză este o criză structurală a capitalismului și aceasta își are originea în însăși rațiunea sistemului respectiv, ale cărui virtuți le elogiază orbește elitele europene. Votez pentru acest text deoarece condamnă obținerea profitului personal în detrimentul binelui comun. Acest raționament face parte din fraudă fiscală la fel de mult ca și din

neoliberalismul european, care este mult mai responsabil decât fraudă pentru eșecul Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului, oricât de timide.

TVA-ul pe care îl susține, de asemenea, acest text, este una dintre aberațiile acestui sistem. Aceasta este cea mai inechitabilă taxă din lume, deoarece supune toți cetățenii la aceeași cotă de impozitare, în ciuda diferențelor uriașe de venit care reprezintă o marcă a neoliberalismului. Din păcate, acest text nu abordează problema principală sau nu încearcă, în cele din urmă, să aducă distribuția echitabilă a bogăției produse pentru binele comun pe agenda politică europeană.

Raport: Marc Tarabella (A7-0004/2010)

John Stuart Agnew și William (Contele de) Dartmouth (EFD), *în scris*. – Deși UKIP crede în egalitatea dintre bărbați și femei, respingem orice încercare a UE de a face propuneri legislative în acest domeniu. Credem că măsurile la nivel național sunt mai adecvate în acest domeniu.

Luís Paulo Alves (S&D), *în scris*. – (PT) Am votat în favoarea raportului dlui Tarabella, deoarece cred că egalitatea dintre femei și bărbați în Uniunea Europeană, așa cum este recunoscută în Tratatul privind Uniunea Europeană și în Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, este un principiu fundamental care încă nu este pus în aplicare într-un mod uniform.

În ciuda diferenței de remunerare între bărbați și femei, segregarea profesională și stereotipurile sexiste, raportul dorește să sublinieze principiul egalității de remunerație pentru aceeași muncă, așa cum figurează în tratatele comunitare din 1957. Acesta subliniază că criza economică, financiară și socială care a cuprins Uniunea Europeană și restul lumii are un impact real asupra femeilor, a condițiilor în care lucrează acestea, a locului lor în societate și a egalității dintre femei și bărbați în UE.

John Attard-Montalto (S&D), *în scris*. – Aș dori să explic modul în care am votat în legătură cu raportul Tarabella, denumit „Egalitatea dintre femei și bărbați în Uniunea Europeană – 2009”. Există un număr de amendamente care s-au referit direct sau indirect la avort. Malta se opune avortului. Partidele politice principale sunt complet de acord cu această problemă. Cea mai mare parte a societății este, de asemenea, de acord cu acest punct de vedere. În plus, aspectele religioase și morale sunt un element important.

Regina Bastos (PPE), *în scris*. – (PT) În acesta raport privind egalitatea dintre bărbați și femei din UE în 2009, Comisia Europeană subliniază faptul că concilierea vieții de familie și a vieții profesionale, segregarea de gen după ocupație și sector, diferențele de remunerare și rata scăzută de ocupare a forței de muncă în rândul femeilor sunt principalele diferențe dintre sexe. Aceste diferențe dintre bărbați și femei au fost exacerbate în special de criza economică, financiară și socială curentă. Am votat împotriva raportului, deoarece cred că a fost denaturat prin includerea unor aspecte precum accesul la avort și accesul gratuit la consultație privind avortul. Acestea sunt subiecte foarte sensibile și, conform principiului subsidiarității, sunt problemele statelor membre individuale.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *în scris*. – (LT) Am votat în favoarea acestui raport, deoarece în contextul situației economice, financiare și sociale complicate, este mai important ca niciodată să implementăm unul dintre cele mai importante principii ale Uniunii Europene – egalitatea dintre bărbați și femei. Fiecare stat membru trebuie să se asigure că lucrătorii de ambele genuri sunt remunerați în mod egal pentru muncă cu valoare egală. Pentru a promova egalitatea dintre bărbați și femei, trebuie să ne asigurăm că bărbații și femeile împart responsabilitățile familiei și ale gospodăriei. Introducerea mari rapidă a concediului de paternitate în directivă este foarte importantă, pentru a crea condiții ca tații să contribuie la îngrijirea copiilor. Victimele traficului de persoane sunt, în principal, femeile. Prin urmare, solicit statelor membre care încă nu au ratificat Convenția Consiliului Europei privind acțiunea împotriva traficului de persoane, să o facă fără întârziere.

Carlo Casini (PPE), *în scris*. – (IT) Am votat împotriva rezoluției privind egalitatea între femei și bărbați în Uniunea Europeană (2009), deși sunt de acord cu o mare parte din conținutul acesteia, deoarece nu putem solicita egalitate pentru o anumită categorie de persoane fără să o refuzăm altor categorii de ființe umane.

Mă refer la alineatul (38), care solicită garantarea drepturilor femeilor prin asigurarea accesului ușor la avort. Distrugerea celor mai mici și mai lipsite de apărare ființe umane, copiii nenăscuți, nu poate fi considerată un mod de confirmare a demnității și libertății femeilor. Are loc o conspirație împotriva vieții, care utilizează moduri încercate și testate de a ne induce în eroare. Trebuie să o demascăm.

Punerea la un loc a unor solicitări extrem de corecte și a unor solicitări extrem de incorecte, precum și schimbarea semnificațiilor cuvintelor sunt strategii care s-au dovedit eficiente în timpul votului în Parlamentul

European, dar nu doresc să am nimic de-a face cu asta. Nu putem discuta despre drama avortului, care merită atenția politicianilor, precum și a filozofilor, fără să recunoaștem, de asemenea, drepturile nou-născuților sau cel puțin să solicităm educație adecvată în ceea ce privește respectul pentru viață și organizarea unor forme de suport pentru sarcinile dificile sau nedorite, astfel încât acestea să poată ajunge la termen în mod natural.

Françoise Castex (S&D), *în scris.* – (FR) Salut adoptarea acestui raport privind egalitatea dintre bărbați și femei în UE. Acest raport subliniază nevoia urgentă ca o inițiativă a comunității să combată eficient violența împotriva femeilor. De asemenea, adoptarea acestei rezoluții integrează două dimensiuni, pe care le consider fundamentale. Prima, recomandarea pentru concediul de paternitate la nivel european. Dacă dorim egalitate la locul de muncă, trebuie să existe, de asemenea, egalitate în societate și în viața de familie. Această rezoluție subliniază responsabilitatea Comisiei de a prezenta o propunere legislativă în acest domeniu. Totuși, victoria majoră reală a acestui vot este că reafirmă dreptul la avort. Niciun text european nu a reafirmat acest drept din 2002, din cauza reticenței unui partid european de dreapta. Femeile trebuie să dețină controlul asupra drepturilor sexuale și reproductive. Cu siguranță că mai sunt multe de făcut în ceea ce privește accesul la informații, contracepție și avort, dar raportul Tarabella trebuie să fie utilizat ca un punct de pornire pentru a propune legislație europeană în acest sector.

Nessa Childers (S&D), *în scris.* – Am votat astăzi în favoarea acestui raport, care are o natură progresistă, deoarece are ca scop să promoveze egalitatea dintre bărbați și femei, inclusiv în domeniile concediului parental, îngrijirii copilului, violenței domestice și a diferenței de remunerare. Acesta promovează, de asemenea, o sensibilizare mult mai largă privind aspectele legate de sănătatea sexuală, atât pentru femei cât și pentru bărbați. Totuși, aceasta nu este o propunere legislativă. Aceasta este, în primul rând, o declarație de principii pe care o susțin cu plăcere. Aceasta este conformă cu principiile adoptate de partidele laburiste și social democrate din toată Europa. Trebuie menționat că prestarea serviciilor de avort este în întregime și exclusiv o problemă a statelor membre individuale. Acest raport nu schimbă și nu poate schimba această poziție.

Mário David (PPE), *în scris.* – (PT) Am votat împotriva raportului privind egalitatea dintre bărbați și femei în UE în 2009, deoarece cred că a fost denaturat prin introducerea aspectelor precum accesul la avort și accesul liber la consultații în vederea avortului. Acestea sunt subiecte foarte sensibile și, conform principiului subsidiarității, sunt de resortul statelor membre individuale.

Proinsias De Rossa (S&D), *în scris.* – Susțin pe deplin acest raport. Egalitatea între femei și bărbați constituie de mult un principiu fundamental al Uniunii Europene. Totuși, în ciuda progresului realizat în acest domeniu, rămân multe inegalități. Diferența dintre ratele ocupării forței de muncă între femei și bărbați se reduce, dar există în continuare o probabilitate mai mare ca femeile să ocupe locuri de muncă cu fracțiune de normă și/sau cu contracte pe perioadă determinată și rămân cantonate cea mai mare parte a timpului în locuri de muncă slab remunerate. În toată Europa, există de patru ori mai multe femei decât bărbați care ocupă locuri de muncă cu fracțiune de normă. Diferența de remunerare între femei și bărbați – 17,4 % – s-a redus foarte puțin din 2000. Pentru a fi remunerată la același nivel ca un bărbat, în medie, pentru un an calendaristic, o femeie trebuie să muncească, în medie, până la sfârșitul lunii februarie a anului următor, în total 418 zile. Criza economică, financiară și socială globală dau o „dublă lovitură” femeilor. Sectoarele în care acestea constituie majoritatea forței de muncă sunt sectorul public (de ex. educație, sănătate și asistență socială) care sunt vizate în mod special pentru reducerea numărului de locuri de muncă. În plus, din cauza reducerii serviciilor, femeile care beneficiau de îngrijirea copiilor, ajutor acordat persoanelor în vârstă, sprijinul școlar etc., sunt forțate să-și părăsească locul de muncă pentru a-și asuma ele însele sarcinile respective.

Robert Dušek (S&D), *în scris.* – (CS) Raportul dlui Marc Tarabella subliniază în mod clar cel mai mare obstacol împotriva egalității de gen. Știu că unii deputați nu iau în serios problema inegalității de gen și discriminării față de femei. Totuși, cunosc aceste complicații. Criza economică globală a agravat situația și se pare că femeile for fi „sacrificate” ca rezultat al politicilor fiscale de reducere a costurilor prin reducerea beneficiilor de maternitate și cheltuielilor cu serviciile sociale. Deoarece femeile sunt supuse, în mod tradițional, unui risc mai mare de sărăcie și de venituri scăzute din cauză că încetează sau întrerup activitatea profesională pentru a întemeia o familie, acordă prioritate carierelor soților sau îngrijesc copii și persoanele în vârstă, raportorul propune un mijloc adecvat de îmbunătățire. Dl Tarabella declară, în mod corect, că principiul „egalității de remunerație pentru aceeași muncă”, valabil în tratatele de după 1957, nu a fost respectat și femeile din unele state membre încă nu sunt remunerate în mod egal cu bărbații, pentru aceeași muncă.

Pe lângă aceasta, există un număr de politici ale UE care au ca scop asistarea familiilor cu copii care nu menționează, totuși, mamele sau tații singuri care locuiesc cu copii. Solicitarea de legiferare a concediului

de paternitate cu plată la nivel european este, de asemenea, corectă. O împărțire echitabilă a responsabilităților familiale și casnice între femei și bărbați va ajuta la rezolvarea situației. Din motivele menționate, sunt de acord cu opiniile raportului 2009/2010 și, prin urmare, am votat pentru adoptarea lui.

Edite Estrela (S&D), *în scris.* – (PT) Am votat în favoarea raportului Tarabella privind egalitatea dintre bărbați și femei în Uniunea Europeană în 2009, deoarece propune măsuri și politici specifice și inovatoare legate de egalitatea de gen. Elaborarea unei directive privind prevenirea și combaterea tuturor formelor de violență împotriva femeilor și introducerea concediului de paternitate în legislația europeană sunt unele dintre propunerile care cred că sunt esențiale pentru promovarea egalității de gen și garantarea împărțirii echitabile a responsabilităților de familie între bărbați și femei.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Ceva nu este în regulă când Parlamentul solicită respect, dar nu-l poate inspira.

Probleme relevante și serioase, precum aceasta, merită atenția noastră, discutarea lor și căutarea unui numitor comun. Nici nu cred că acestea ar fi greu de realizat. Cu toate acestea, introducerea pe ascuns și în mod lipsit de onestitate a aspectelor controversate, sub acoperirea acestor subiecte, devine un obicei regretabil. Încă o dată, Parlamentul a acționat ca o simplă placă de rezonanță pentru cele mai extreme planuri.

Nu pot decât să resping vehement această încercare de a promova liberalizarea avortului și lipsa de respect pentru viață și demnitate, care îl însoțesc sub pretextul susținerii egalității dintre bărbați și femei și încercarea nelegitimă de a asocia ambele cauze și a manipula puterile statelor membre în astfel de aspecte.

Această obsesie față de extinderea conceptului de sănătate sexuală și reproductivă pentru a include avortul, împreună cu aplicarea forțată a acestuia pretutindeni, demonstrează metodele înșelătoare utilizate de cei care încearcă să cosmetizeze realitatea. Aceste eufemisme concepute să adoarmă conștiința nu o pot face mai puțin brutală, violența împotriva femeilor mai puțin crudă sau această strategie mai puțin deplorabilă.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris.* – (PT) „Violența împotriva femeilor este poate cea mai condamnată încălcare a drepturilor omului... Aceasta nu cunoaște limite geografice, culturale sau de prosperitate. Atât timp cât continuă, nu putem pretinde că realizăm un progres real către egalitate, dezvoltare și pace.” Acestea sunt cuvintele fostului Secretar General al Organizației Națiunilor Unite, Kofi Annan și din păcate, acestea sunt la fel de valabile ca întotdeauna. Discriminarea de gen persistă în lumea dezvoltată și în Europa de astăzi pentru că este o problemă structurală și una cu consecințe grave în ceea ce privește inegalitatea de oportunitate. În prezent, mai există diferențe între femei și bărbați, în educație, în limbă, în alocarea responsabilităților casnice, în accesul la locuri de muncă și în îndeplinirea obligațiilor profesionale. Cred că accesul și avansarea la locul de muncă și îndeplinirea obligațiilor profesionale, în sectorul privat, în administrația publică sau în politică, ar trebui să se bazeze pe merit și pe calitățile persoanei, indiferent de gen. Totuși, am votat împotriva rezoluției din cauza introducerii de aspecte controversate, precum accesul la avort, care reprezintă o problemă a statelor membre individuale.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris.* – (PT) Adoptarea acestei rezoluții în Parlament a fost esențială, în ciuda dorinței dreptei conservatoare de o sabota, deoarece ratifică drepturi importante pentru femei. În ciuda anumitor slăbiciuni, raportul a reușit să sublinieze aspecte importante, precum necesitatea concediului de paternitate care este legat de concediul de maternitate, problema drepturilor sexuale și reproductive și necesitatea de a accelera combaterea inechității și discriminării la locul de muncă, combaterea violenței și a traficului de femei și fete și denunțarea sărăciei și a locurilor de muncă precare, remunerate insuficient la care sunt supuse femeile.

A fost important să aprobăm, încă o dată, ideea că „femeile trebuie să dețină controlul asupra drepturilor lor sexuale și reproductive, în special printr-un acces facil la contracepție și la avort”.

Această rezoluție are o rezonanță particulară în ajunul celebrării centenarului Zilei internaționale a femeii și a 15 ani de la platforma de acțiune de la Beijing. Să sperăm că aceasta va fi transpusă în realitate.

Bruno Gollnisch (NI), *în scris.* – (FR) Da, femeile se confruntă cu dificultăți specifice. Totuși, ca de obicei în această Cameră, intenția inițială a fost bună, dar a condus la o analiză denaturată și la propuneri periculoase.

Acest raport portretizează o caricatură a societății europene marcate de ostilitatea zilnică și sistematică împotriva femeilor: politicile de redresare sunt aparent sexiste din cauză că tind să ajute sectoarele cu forță de muncă din rândul bărbaților, la fel ca și politicile bugetare stricte, deoarece acestea afectează sectoarele publice cu forță de muncă preponderent feminină... Prin contrast, există o tăcere absolută privind consecințele

prezenței masive în Europa a populațiilor imigrante, a căror cultură și ale căror practici încătușează femeile într-un statut inferior, la ani lumină față de valorile și concepțiile noastre.

De asemenea, nu se spune nimic despre consecințele negative ale discuțiilor dvs. privind egalitarismul total: femeile pierd treptat drepturi sociale specifice și legitime obținute prin recunoașterea rolului lor de mame. În cele din urmă, nu se spune nimic nici despre salariile parentale, care sunt singurul mod de a oferi femeilor o opțiune între o viață profesională și una de familie sau la concilierea celor două.

În cele din urmă, când văd mulți dintre colegii noștri deputați care sunt purtați de isterie și care impun avortul masiv și obligatoriu în mod egal pentru toți, care a fost ridicat la rang de valoare fundamentală pentru o Europă în drum spre sinucidere colectivă, încep, fără să vreau, să regret că mamele lor nu au făcut un avort.

Jacky Hénin (GUE/NGL), *în scris*. – (FR) Deși mă opun în totalitate tuturor măsurilor negative ale UE – și sunt multe – le susțin când lucrurile merg în direcția bună. Astfel, în acest raport, se fac apeluri insistente (în special la Comisia Europeană) privind tratamentul inegal suferit de femei, introducerea concediului de paternitate, crearea unui an pentru combaterea violenței împotriva femeilor și dreptul la acces ușor la contracepție și la avort. Raportul subliniază, de asemenea, că femeile trebuie să aibă acces gratuit la consultații privind avortul.

Motivul votului meu pozitiv, prin urmare, este îmbunătățirea obținută, dar aceasta este o îmbunătățire care trebuie să fie mai evidentă în practică.

Cu atât mai mult deoarece nu pot decât să regret refuzul unei majorități din Parlament de a sprijini crearea unei carte europene a drepturilor femeilor, a unui centru european de monitorizare a violenței de gen și a unei „Zile internaționale a remunerării egale”. În mod similar, acest Parlament nu a făcut nicio încercare de a combate cauzele profunde ale acestor inechități, care se află exclusiv în sistemul economic al regulilor de piață, pe care Europa îl aplică în fiecare zi.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *în scris*. – Deși egalitatea de gen este un drept fundamental în UE, recunoscută în Tratatul privind Uniunea Europeană, rămân niveluri inacceptabile de inegalitate într-un număr larg de domenii. Este clar că rămân probleme foarte mari și, prin urmare, este obligatoriu ca instituțiile UE să acționeze pentru a identifica cu siguranță și a căuta soluții la aceste probleme, oriunde există acestea în Uniune.

Gunnar Hökmark, Christofer Fjellner și Anna Ibrisagic (PPE), *în scris*. – (SV) Astăzi, 10 februarie 2010, conservatorii suedezi au votat împotriva raportului privind egalitatea dintre femei și bărbați – 2009 (A7-0004/2010). Deși împărtășim dorința raportorului de a îmbunătăți egalitatea dintre femei și bărbați în Europa, nu credem că interferența în suveranitatea statelor membre prin solicitări pentru așa-numita integrare a dimensiunii de gen în procesul bugetar, prin indemnul către statele membre pentru a nu reduce beneficiile sociale și prin impunerea de contingente prin legislație este calea care trebuie urmată. Egalitatea trebuie obținută la nivel individual, prin extinderea oportunităților pentru a influența propria situație – nu prin legislație la nivel european și politică prin gesturi simbolice precum zile cu denumire specială, noi autorități UE și o cartă UE privind drepturile femeilor. Există deja o cartă a UE privind libertățile civile și drepturile omului, care a fost consolidată de Tratatul de la Lisabona și care se referă, de asemenea, la femei. Trebuie să luptăm pentru principiul subsidiarității. La votul final, prin urmare, am votat împotriva raportului, deși există în mod natural puncte cu care suntem de acord; susținem în totalitate declarația că femeile trebuie să aibă control asupra drepturilor sexuale și de reproducere, de exemplu.

Monica Luisa Macovei (PPE), *în scris*. – Am votat în favoarea considerentului X și a majorității părților din alineatul (38), abținându-mă asupra unei părți a paragrafului 38, din următoarele motive:

În principiu, drepturile sexuale și reproductive ale femeilor trebuie respectate, în special în contextul egalității dintre bărbați și femei, care este garantată de articolul 23 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Totuși, cred că femeile ar trebui să învețe să se protejeze împotriva sarcinilor nedorite; cu alte cuvinte, când există acces ușor la contracepție și la consiliere de specialitate, atunci avortul este mai dificil de justificat.

O mare parte din electoratul meu din România ar fi fost dezamăgit dacă aș fi votat diferit. În plus, trecutul mai este viu în memoria noastră – după cum am subliniat în raportul din 2006 realizat la inițiativa președintelui României – când partidul comunist a luat măsuri drastice împotriva avortului pentru a asigura controlul partidului asupra vieților private ale femeilor. Multe femei au decedat ca rezultat al avorturilor ilegale, efectuate fără ajutor medical.

Erminia Mazzoni (PPE), *în scris. – (IT)* Susțin în totalitate motivația care stă la baza rezoluției care are meritul de a se baza pe ipoteza că dezbateră privind modificările demografice are legătură cu dezbateră privind măsurile necesare pentru a combate impactul crizei economice și financiare asupra pieței forței de muncă.

Ținând cont că analiza noastră privind progresul în realizarea obiectivelor de la Lisabona nu este încurajatoare, salutăm apelul exprimat în rezoluție pentru accelerarea modificărilor legislative în statele membre, pentru a înăspri procedurile privind încălcarea dreptului comunitar și a încuraja participarea în număr mai mare a femeilor în sectoare cheie ale pieței forței de muncă, care reflectă obiectivele pe care le-au realizat în ceea ce privește pregătirea profesională.

În ciuda a ceea ce am spus până acum, sunt obligat să-mi exprim dezaprobarea absolută, deja exprimată în etapa de votare, față de această dorință periculoasă de a promova o societate a avortului prin oferirea de stimulente pentru accesul gratuit la întreruperea sarcinii.

Presupunerea că femeile trebuie să poată obține accesul la avorturi mai ușoare pentru a-și recupera dreptul la libertate sexuală nu contravine doar moralei generale, ci intră în contradicție, de asemenea, cu principiile ratificate în considerentul Z, care declară că promovarea „îmbunătățirii ratei natalității pentru a răspunde cerințelor viitorului” este în centrul acțiunii europene. Îmi mențin cu fermitate angajamentul pentru promovarea unei culturi sexuale responsabile.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *în scris. – (FR)* Femeile sunt principalele victime ale crizei economice și sociale create de politicile neolibérale ale Uniunii Europene. Din cauza crizei, numărul de locuri de muncă precare și pozițiile cu fracțiune de normă sunt în creștere. Patriarhatul domină în continuare complet societățile noastre. Acestea sunt acum speriate de întoarcerea în forță a stigmatizării din motive religioase și femeile sunt întotdeauna victimele principale ale acestor schimbări.

Prin urmare, este satisfăcător să vedem că Parlamentul European introduce o problemă atât de importantă ca egalitatea dintre femei și bărbați pe ordinea de zi. Este păcat, totuși, că textul nu se concentrează pe natura intrinsec inegală a neoliberalismului. Neoliberalismul este responsabil pentru multe dintre problemele suferite de femei și, în adâncirea inegalităților dintre sexe, acesta găsește încă un mod de a prospera.

Nuno Melo (PPE), *în scris. – (PT)* Inegalitățile dintre bărbați și femei de la diferite niveluri, fie în funcție de profesie, sector sau stereotipuri diferite, s-au diminuat de-a lungul anilor. Egalitatea dintre bărbați și femei în UE este din ce în ce mai mult o realitate și deși mai există cazuri de discriminare, începem să observăm evoluții foarte pozitive.

Andreas Mölzer (NI), *în scris. – (DE)* Deși au existat multe îmbunătățiri în domeniul oportunităților egale pentru femei, mai sunt multe de făcut. Una dintre cele mai urgente probleme este creșterea ajutorului oferit pentru concilierea vieții profesionale și de familie, care, pentru multe femei și, în special, mame singure, este un obstacol insurmontabil. Faptul că bărbații au în continuare mai multe șanse de a primi poziții de responsabilitate dovedește că egalitatea la locul de muncă poate fi obținută doar printr-o schimbare de atitudine și nu prin impunerea de contingente, în special deoarece contingentele sunt controversate și pot conduce foarte ușor la conflict. Deoarece acest raport nu se ocupă de critica potrivit căreia integrarea perspectivei de gen în conjunctura politică poate înclina și în cealaltă parte a balanței, am votat împotriva lui.

Mariya Nedelcheva (PPE), *în scris. – (FR)* Rezoluția privind egalitatea dintre femei și bărbați în UE mi se pare complet echilibrată și salut activitatea depusă de dl Tarabella pentru a obține acest rezultat. Inegalitățile flagrante dintre bărbați și femei mai există în prezent în sectorul ocupării forței de muncă, în special privind diferențele de remunerare sau chiar concilierea vieții profesionale cu viața de familie. Mai trebuie depuse eforturi în acest domeniu.

În plus, cu privire la protecția drepturilor sexuale și reproductive, este esențial ca femeile să aibă acces la contracepție și la avort. Femeile trebuie să poată avea autonomie fizică completă. De aceea, am votat în favoarea măsurilor legate de protecția acestor drepturi.

În final, am votat împotriva propunerii de a crea o carte europeană a drepturilor femeilor deoarece, de la intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, Carta drepturilor fundamentale, care include drepturile femeilor, formează o parte integrală a tratatelor. Această carte este obligatorie din punct de vedere juridic și permite femeilor să fie protejate în același mod ca și bărbații.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *în scris. –* În România, în anul 1967, printr-un decret au fost interzise avorturile, iar femeile și-au pierdut dreptul de a opta între a menține o sarcină sau a o întrerupe. Această

interdicție a traumatizat profund societatea românească, făcându-ne să înțelegem cât de periculoasă este o astfel de decizie.

Femeile ar trebui să aibă control asupra drepturilor lor sexuale și reproductive. Din acest motiv, am votat în favoarea tuturor aspectelor legate de accesul facil la contracepție și avort cuprinse în raportul Tarabella și, în cele din urmă, în favoarea raportului pe fond

Aldo Patriciello (PPE), *în scris.* – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, complexitatea raportului examinat astăzi a fost deja evidentă în timpul lucrului din Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea de gen, unde o majoritate derizorie de trei voturi și o absență în grup a deputaților europeni a permis adoptarea textului.

Cred că a existat legislație eficientă de protecție a femeilor începând din 1975. În loc să ne străduim să găsim directive noi, cred că ar trebui să ne asigurăm că legile existente sunt aplicate în totalitate de guverne.

Din acest motiv, deși nu doresc să votez împotriva raportului, care are în mod cert unele aspecte pozitive, prefer să mă disociez de alte aspecte, să-mi accentuez dezaprobarea față de anumite părți, în special de cele care privesc avortul, asupra cărora catolicii, în mod normal, nu sunt dispuși la compromis.

Cristian Dan Preda (PPE), *în scris.* – (RO) Deși nu sunt împotriva avortului, am votat împotriva paragrafului 38 pentru că poate fi interpretat ca încurajând această practică. Sunt de asemeni favorabil facilitării accesului la contracepție și la educație pe aceste teme pentru că este cel mai bun mod de a evita sarcinile nedorite. Pe de altă parte, cred că, dacă există comunități care, din diverse motive, vor să păstreze competența asupra reglementării avortului la nivel național, ar trebui să o poată face. Este un domeniu unde ar trebui să se aplice principiul subsidiarității și nu cred că discutarea acestei chestiuni în raportul asupra egalității între femei și bărbați în Uniunea Europeană este cea mai bună soluție.

Evelyn Regner (S&D), *în scris.* – (DE) Am votat în favoarea raportului privind egalitatea dintre bărbați și femei în Uniunea Europeană, deoarece este în conformitate cu convingerea mea fundamentală că femeile au dreptul nerestricționat la autonomie, în special, cu privire la drepturile lor sexuale și reproductive, împreună cu acces ușor la contracepție și la avort. Aceste drepturi sunt o parte esențială a conceptului și al respectului de sine al unei societăți europene moderne.

Alf Svensson (PPE), *în scris.* – (SV) La votul de ieri, am votat împotriva raportului privind egalitatea dintre femei și bărbați. Aceasta mai ales deoarece, după părerea mea, multe puncte din raport contravin principiului de subsidiaritate, precum asupra aspectului contingentelor. M-am abținut de la votul asupra considerentului X și al alineatului (38), care se referă la accesul femeilor la avort. Consider că formularea curentă ar încălca principiul subsidiarității. Îl consider ca pe un principiu general, conform căruia la nivelul UE nu ar trebui să ne ocupăm de subiecte asupra cărora statele membre individuale au dreptul să decidă, la nivel național. În mod natural, susțin poziția suedeză asupra acestui aspect – și anume că decizia asupra avortului este, în cele din urmă, o decizie pentru femeia implicată, nu este o problemă pentru legislativ.

Nuno Teixeira (PPE), *în scris.* – (PT) Uniunea Europeană este afectată în prezent de o criză economică, financiară și socială masivă, care are un impact puternic asupra vieților profesionale și private ale femeilor. Segregarea de gen după ocupație, diferența de remunerație și dificultățile în concilierea dintre viața profesională și personală sunt obstacole pentru participarea totală a femeilor pe piața muncii. În ciuda îmbunătățirilor la locul de muncă și a numărului în creștere al femeilor în poziții de răspundere, trebuie să existe o sensibilizare mai mare față de tratamentul egal. Ar trebui să salutăm acest raport, deoarece ne oferă oportunitatea de a redefini liniile directoare privind eliminarea diferențelor între bărbați și femei pe piața muncii. Doar atunci poate să-și atingă UE obiectivele de creștere, ocupare a forței de muncă și de coeziune socială. Includerea prevederilor referitoare la „drepturile sexuale și reproductive” este, totuși, nefericită într-un raport care apare într-un context de criză economică și care se preocupă în principal de impactul acestei crize asupra condițiilor de lucru pentru femei și de locul femeilor în societate. Din motivele menționate mai sus și deoarece amendamentele propuse la articolul (38), pe care le-am susținut și le-am considerat esențiale pentru structura documentului, nu au fost aprobate, am votat împotriva raportului privind egalitatea dintre bărbați și femei în Uniunea Europeană.

Thomas Ulmer (PPE), *în scris.* – (DE) Am votat împotriva raportului deoarece convingerile mele fundamentale nu-mi permit să accept dreptul nerestricționat la avort și la libertate reproductivă. Pentru mine, dreptul la viață este un drept fundamental care trebuie apărut și respectat în fiecare caz. Celelalte părți ale raportului sunt perfect acceptabile și demonstrează că Europa a înregistrat progrese către egalitate pentru femei. Alt aspect pozitiv este faptul că este acordată o importanță mult mai mare angajamentului față de familie.

Marina Yannakoudakis (ECR), *în scris*. – Grupul ECR este cel mai mare suporter al egalității dintre bărbați și femei și, în special, al principiului remunerării egale și oportunităților egale la locul de muncă. ECR a decis să voteze în favoarea alineatelor care susțin egalitatea în acest mod. Totuși, Grupul ECR a votat împotriva acestei rezoluții din două motive specifice. În primul rând, ne opunem oricărei legislații care pornește de la premisa că drepturile la sănătate, la educație și reproductive ale femeilor sunt responsabilitatea UE și nu a statelor membre. În al doilea rând, deși Grupul ECR susține în totalitate necesitatea prevederilor referitoare la maternitate și paternitate, am ales să ne abținem de la astfel de referințe în acest raport, deoarece ne opunem oricărei politici referitoare la familie care este dictată la nivelul UE; aceasta este o problemă asupra căreia trebuie să decidă guvernele naționale.

Anna Záborská (PPE), *în scris*. – (FR) Am votat împotriva acestei rezoluții. Aceasta divide, în loc să unească, bărbații și femeile. Formularea alineatului (36) nu este deloc inocentă: „femeile trebuie să dețină controlul asupra drepturilor lor sexuale și reproductive, în special printr-un acces facil la contracepție și la avort”. Raportorul insistă, de asemenea, ca femeile să aibă acces gratuit la consultații privind avortul. Totuși, avortul intră exclusiv în competența statelor membre. Deoarece această rezoluție nu are un caracter juridic obligatoriu, aceasta nu poate fi utilizată pentru a exercita presiuni în vederea liberalizării avortului. Parlamentul solicită ca stereotipurile sexiste, în special munca efectuată de bărbați și de femei în familie, să fie combătute. Rezoluția subliniază importanța asigurării îngrijirii copiilor de vârstă preșcolară, a serviciilor de îngrijire destinate copiilor și asigurării de asistență pentru persoanele în vârstă și pentru cele cu handicap. Astfel, Parlamentul urmărește să distrugă familia naturală ca un loc de socializare și de solidaritate între generații. Această rezoluție nu oferă nicio valoare adăugată femeilor, bărbaților sau Uniunii. Păcat, deoarece respectul pentru persoanele care sunt diferite și promovarea de oportunități egale pentru bărbați și femei sunt o provocare socială reală.

Artur Zasada (PPE), *în scris*. – (PL) Am votat împotriva rezoluției. Raportorul, dl Tarabella, nu a luat în calcul contextul național. Moralitatea face parte din viziunea asupra lumii care este integrată în sistemul juridic al unei țări. Încercarea de a introduce în legislația poloneză posibilitatea de acces nerestricționat la avort nu este naturală și este evident că acest aspect va provoca opoziție. Acționând în conformitate cu propria mea conștiință și ținând cont de reglementările legale care sunt în vigoare în Polonia, am votat împotriva rezoluției. Prin aceasta, am dat un semnal clar că, în conformitate cu principiul subsidiarității, singurii legiuitori asupra unor aspecte atât de sensibile sunt fiecare dintre cele 27 de state membre.

Propunere de rezoluție B7-0069/2010

Luís Paulo Alves (S&D), *în scris*. – (PT) În general, am votat în favoarea propunerii de rezoluție privind obiectivele strategice ale UE pentru cea de-a 15-a reuniune a Conferinței părților la Convenția privind comerțul internațional cu specii ale faunei și florei sălbatice pe cale de dispariție (CITES). Am susținut, de asemenea, amendamentele pentru includerea tonului roșu nordic în apendicele II la CITES, în conformitate cu recomandările recente ale comitetului ad hoc al Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO), care a susținut anunțul includerii tonului roșu nordic în apendicele II la CITES. Ca urmare, Adunarea generală a Comisiei Internaționale pentru Conservarea Tonului din Oceanul Atlantic (ICCAT) a stabilit o reducere considerabilă a pescuitului tonului roșu cu 13 500 tone și Comisia Europeană și-a declarat din nou îngrijorarea referitoare la reducerea rezervelor de ton și s-a angajat să desfășoare mai multe studii științifice fiabile.

Știu că pierderea biodiversității este o problemă gravă în toată lumea și cred că alte animale ar trebui să fie în centrul altor propuneri de conservare. Consider că această conferință va fi esențială pentru supraviețuirea și durabilitatea multor specii. În cele din urmă, cred că interzicerea totală a comerțului internațional cu ton – includerea acestuia în apendicele I – ar fi prematură, deoarece ar produce o criză în sector fără a se baza pe fapte concrete.

John Attard-Montalto (S&D), *în scris*. – Privind rezoluția asupra obiectivelor strategice pentru Conferința părților la Convenția privind comerțul internațional cu specii ale faunei și florei sălbatice pe cale de dispariție (CITES), am votat împotriva interzicerii pescuitului tonului roșu nordic. Motivul este că aceasta va afecta mijloacele de trai ale pescarilor maltezi într-un mod foarte negativ. Vasta majoritate a pescarilor maltezi nu are posibilitatea de a pescui specii alternative și în locuri de pescuit alternative, din cauza modului tradițional în care se desfășoară pescuitul. De asemenea, cred că criteriile pentru includerea în CITES nu sunt îndeplinite în cazul tonului roșu nordic.

Liam Aylward (ALDE), *în scris*. – (GA) Am votat în favoarea raportului Convenției CITES. Speciile de animale și de plante sunt amenințate cu dispariția într-un ritm de o mie de ori mai rapid decât ritmul natural. Activitățile umane se adaugă la această rată de dispariție și pun în pericol biodiversitatea. CITES este un instrument

central în efortul internațional de combatere a amenințărilor principale la adresa biodiversității, pentru combaterea comerțului ilegal și pentru implementarea unui Regulament adecvat privind comerțul cu specii ale florei și faunei sălbatice.

Susțin pe cei care doresc ca organismele internaționale de aplicare a legii să fie implicate mai mult în combaterea infracțiunilor împotriva speciilor de floră și faună sălbatice și în eliminarea pericolelor care pot rezulta ca urmare a comerțului electronic. Implicit, susțin, de asemenea, recomandarea întăririi unității de combatere a infracțiunilor împotriva mediului.

Aș dori să atrag atenția asupra efectului pe care îl vor avea măsurile CITES asupra ocupațiilor comunităților rurale sărace și ale celor care depind de comerțul cu anumite specii pentru a-și câștiga traiul. Trebuie să ajutăm în continuare aceste țări să aplice lista CITES, astfel încât să putem lucra cu cei care depind de fauna sălbatică din zonele lor.

Christine De Veyrac (PPE), *în scris.* – (FR) Parlamentul European solicită interzicerea completă a comercializării tonului roșu la nivel internațional. Ca reprezentant ales pentru bazinul Sete, nu am votat în favoarea acestei măsuri: până în prezent, nu există niciun acord privind această interdicție, nici printre cercetători și, aş adăuga, nici printre asociațiile de protecție a mediului. Dacă, totuși, se va decide asupra unei interdicții atât de radicale la conferința internațională din martie de la Doha, solicit Comisiei Europene să nu blocheze compensațiile financiare pe care statele membre ar trebui să le plătească pescarilor. Pescarii au făcut eforturi considerabile în ultimi ani, respectând contingente din ce în ce mai restrictive, modernizându-și flotele și așa mai departe. Ar fi incorect să-i forțăm în viitor să-și schimbe profesia fără să le acordăm ajutor financiar semnificativ.

Edite Estrela (S&D), *în scris.* – (PT) Am votat în favoarea rezoluției denumite „Obiective strategice pentru Conferința părților la CITES”, deoarece protecția biodiversității trebuie consolidată în domeniul de aplicare al următoarei Conferințe a părților la Convenția privind comerțul internațional cu specii ale faunei și florei sălbatice pe cale de dispariție. Diversitatea biologică este vitală pentru bunăstarea și supraviețuirea umanității. Trebuie să fim ambițioși și să solicităm protecția tuturor speciilor pe cale de dispariție.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Convenția privind comerțul internațional cu specii ale faunei și florei sălbatice pe cale de dispariție (CITES) constituie acordul global principal existent pentru conservarea speciilor sălbatice. Acesta are ca scop prevenirea exploatării excesive a acestor specii pentru comerț internațional. Prin urmare, este esențial ca Uniunea Europeană să participe constructiv la cea de-a 15-a reuniune a Conferinței părților din martie.

Recunosc importanța protejării speciilor pe cale de dispariție pentru salvarea biodiversității și echilibrului ecologic ale planetei și recunosc că dezvoltarea durabilă presupune utilizarea rațională a resurselor naturale fără să fie un impediment pentru activitățile necesare în vederea dezvoltării.

Prin urmare, într-un moment în care se discută modificările la appendicele CITES, recunosc importanța asigurării, de asemenea, că există protecție suficientă pentru speciile sălbatice pe care de dispariție, fără a pune în pericol sau fără a da uitării nicio activitate care asigură viabilitatea economică și socială a multor comunități.

João Ferreira (GUE/NGL), *în scris.* – (PT) Convenția privind comerțul internațional cu specii ale faunei și florei sălbatice pe cale de dispariție (CITES) a reprezentat un instrument important pentru conservarea speciilor de floră și faună sălbatice, în special cele care atrag interesul comercial și, prin urmare, trebuie să fie protejate și îmbogățite. Înțelegem că deciziile privind amendamentele la această convenție, inclusiv la appendicele ei, sunt importante, deoarece ne permit să recunoaștem și să acordăm atenția cuvenită schimbărilor dovedite din starea de conservare a speciilor. Acestea trebuie să fie susținute de date și să aibă opinii științifice concrete. Nu credem că propunerea de a include tonul roșu (*Thunnus thynnus*) în appendicele I la CITES este justificată, ținând cont de datele disponibile. Ar trebui să ne amintim că la ultima reuniune a Comisiei Internaționale pentru Conservarea Tonului din Oceanul Atlantic (ICCAT) din noiembrie 2009, experții și-au exprimat punctul de vedere că specia era pescuită excesiv, dar acesta nu recomanda o interzicere totală a pescuitului. Recomandările se îndreptau spre o scădere semnificativă a capturilor, care au fost restricționate între 8 000 și 15 000 de tone, cu o limită fixă de 13 500 de tone. În aceste condiții, credem că ar trebui să așteptăm evaluarea și recomandările experților, urmărind cu atenție situația în 2010.

Françoise Grossetête (PPE), *în scris.* – (FR) Am votat în favoarea acestei rezoluții. Unul dintre scopurile sale este conservarea tonului roșu, o componentă esențială în echilibrul biodiversității mediului marin.

Interzicerea comerțului internațional cu ton roșu ne va permite să ne conservăm rezervele de ton roșu, care sunt amenințate de pescuitul excesiv.

Cu toate acestea, Europa va trebui să verifice măsurile luate de țările terțe, altfel cum va explica pescarilor noștri din Europa că pescarii japonezi, libieni sau tunisieni jefuiesc cu acte în regulă rezervele noastre de ton roșu?

De asemenea, va trebui să ne concentrăm asupra negocierii organizării unei zone economice exclusive care va permite continuarea pescuitului artizanal, deoarece acesta nu amenință resursele.

Sylvie Guillaume (S&D), *în scris.* – (FR) Am votat în favoarea unei interziceri a comerțului cu ton roșu și, ca un corolar, pentru acordarea de compensații industriei tonului, după cum este prevăzut într-un amendament la care am fost cosemnatar și care a fost adoptat parțial. Astfel, tonul roșu ar trebui inclus în apendicele I la Convenția privind comerțul internațional cu specii ale faunei și florei sălbatice pe cale de dispariție (CITES), supus unei derogări generale pentru comerț interior, astfel încât pescuitul de coastă la scară redusă să continue, și unor controale mai stricte în materie de pescuit ilegal. Nu numai că ar trebui să abordăm problema acestei specii pe cale de dispariție, ale cărei rezerve au scăzut cu 60 % în ultimii 10 ani, ci și să stabilim criteriile pentru ajutorul pescarilor și proprietarilor de vase care vor fi afectați de această măsură. Acest lucru este absolut necesar.

Danuta Jazłowiecka (PPE), *în scris.* – Am votat pentru introducerea tonului roșu în apendicele I la CITES, deoarece majoritatea Grupului consultativ de experți ad hoc al FAO a considerat că datele disponibile susținea propunerea de includere. Specia a suferit un declin evident, este pescuită excesiv și este amenințată de supraexploatare pentru comerț internațional. Prin urmare, îndeplinește criteriile pentru introducerea în apendicele I la CITES.

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE), *în scris.* – (ES) Situația curentă a tonului roșu nordic nu este durabilă și supraviețuirea acestuia poate fi garantată doar prin reduceri de contingente; Aș adăuga că aceste contingente au fost întotdeauna peste limitele recomandate de comunitatea științifică. Includerea tonului roșu în apendicele I la Convenția privind comerțul internațional cu specii ale faunei și florei sălbatice pe cale de dispariție (CITES) și interzicerea, în consecință, a schimburilor comerciale internaționale cu această specie reprezintă soluția care garantează cel mai bine conservarea speciei. Cu toate acestea, trebuie subliniat că unele sectoare ale industriei pescuitului au acționat în mod responsabil, au respectat contingentele și s-au adaptat la toate cerințele care au fost instituite în ultimii ani. Din acest motiv, am votat în favoarea includerii tonului roșu în apendicele I la CITES cu următoarele condiții, așa cum a fost aprobată în final: amendarea Regulamentului (CE) nr. 338/97 al CE privind introducerea unei derogări generale pentru comerțul intern; ajutor financiar din partea Uniunii Europene pentru proprietarii de vase care sunt afectați; și înăsprirea controalelor și sancțiunilor pentru combaterea pescuitului ilegal, nereglementat. Am votat, de asemenea în favoarea amânării includerii tonului roșu în apendicele I cu 18 luni, aceasta fiind supusă unui raport științific independent. Această propunere nu a fost adoptată.

Erminia Mazzoni (PPE), *în scris.* – (IT) Astăzi, 10 februarie 2010, Parlamentul European a fost solicitat să-și exprime punctele de vedere asupra obiectivelor strategice ale UE pentru cea de-a 15-a reuniune a Conferinței părților la Convenția privind comerțul internațional cu specii ale faunei și florei sălbatice pe cale de dispariție (CITES), care se va desfășura între 13-25 martie 2010, la Doha (Qatar). Deși rolul Parlamentului este doar consultativ, mi se pare, cu toate acestea, important să semnez și să votez asupra amendamentului care urmărește să elimine includerea coralului roșu în apendicele II la Convenție, care ar fi cauzat o reducere semnificativă a pescuitului și a comerțului de coral roșu, ca o specie amenințată cu dispariția. Includerea *Corallium spp* în apendicele II pare, într-adevăr, excesiv de prudentă și neconfirmată în mod corespunzător de datele științifice. În plus, repercusiunile economice și sociale pe care le-ar putea avea această includere asupra economiei Italiei și, în special, asupra unor regiuni din sudul Italiei, mi-au produs o mare îngrijorare și m-au determinat să votez în favoarea acestui amendament. De fapt, am crezut că este mult mai oportun să le acordăm mai mult timp companiilor noastre din sectorul respectiv pentru a-și restructura producția și astfel, de a rămâne competitivi pe piață.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *în scris.* – (FR) Tonul roșu este amenințat cu dispariția ca urmare a eșecului de a controla pescuitul excesiv al acestei resurse. Interdicția comercializării pare acum inevitabilă. Aceasta are ca scop protejarea speciei. Cunoscând problema, mulți pescari, în special cei francezi, au făcut tot ce le-a stat în putere, ani de zile, pentru ca bărcile lor să respecte regulamentele și să respecte contingentele de pescuit necesare pentru a asigura supraviețuirea tonului roșu. Acești pescari, deja grav afectați de criză, vor fi victimele

principale ale unei astfel de măsuri necesare din cauza pescuitului ilegal și a rețelelor industriale clandestine. Efortul făcut de acești pescari nu poate rămâne doar pe umerii lor.

Nu le putem solicita să se sacrifice în interesul planetei, în timp ce puterile reunite la Copenhaga au evitat problema. Prin urmare, trebuie aplicat principiul ONU al responsabilității comune pentru probleme de mediu și efortul pescarilor trebuie compensat printr-o contribuție din partea UE. În plus, crearea de către Franța a unei adevărate zone economice exclusive în Mediterana ar face posibilă asigurarea unui refugiu pentru resurse și ar menține în viață, în același timp, pescuitul artizanal, care respectă echilibrele ecologice.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) UE trebuie să se prezinte la cea de-a 15-a reuniune a Conferinței părților la Convenția privind comerțul internațional cu specii ale faunei și florei sălbatice pe cale de dispariție (CITES) cu obiective clar definite pentru speciile pe cale de dispariție care trebuie protejate. CITES este esențială pentru conservarea speciilor sălbatice și are ca scop evitarea supraexploatării speciilor de floră și faună sălbatice pentru comerț internațional.

Willy Meyer (GUE/NGL), *în scris*. – (ES) M-am abținut de la votul asupra Rezoluției B7-0069/2010 privind obiectivele strategice ale UE pentru cea de-a 15-a reuniune a Conferinței părților la Convenția privind comerțul internațional cu specii ale faunei și florei sălbatice pe cale de dispariție (CITES), deoarece cred că tonul roșu nordic nu trebuie inclus în apendicele I la CITES. Aceasta ar însemna sfârșitul tehnicilor tradiționale, durabile de pescuit, când de fapt vasele de pescuit industriale cu plasă pungă sunt vinovate pentru epuizarea rezervelor. Solicit recunoașterea contribuției pe care fiecare metodă de pescuit a avut-o la situația alarmantă referitoare la tonul roșu, cu o distribuție nouă, mai echitabilă a contingentelor și cu măsuri mai stricte.

Din acest motiv, ar trebui încurajate metodele de pescuit tradiționale; acestea asigură subzistența a mii de persoane și sunt mult mai selective. Trebuie să fim drepi: există o mare diferență între tehnicile de pescuit industrial și tradițional. Doresc să subliniez importanța protejării tonului roșu, dar trebuie, de asemenea, să ajungem la un echilibru care garantează supraviețuirea speciei fără a afecta metodele de pescuit mediteraneene, precum tehnica *almadraba* (năvod pentru pescuitul tonului).

Frédérique Ries (ALDE), *în scris*. – (FR) Subiectul principal al acestei rezoluții privind Convenția CITES care se axează pe speciile amenințate cu dispariția este fundamental: ajungerea la un consens european asupra interzicerii comerțului internațional cu ton roșu. Înfruntând ostilitatea înverșunată a pescarilor față de această interdicție, experții științifici și de mediu trag semnalul de alarmă. În ritmul curent și în ciuda eforturilor drastice realizate în ultimii ani, tonul roșu ar putea să dispară pur și simplu, în mai puțin de trei ani. Italia a luat deja o măsură prin adoptarea unui moratoriu pentru 2010. Franța a luat și ea măsuri, dar mult mai ambiguu, deoarece menționează o perioadă de 18 luni „pentru a evalua starea resurselor”. Cât despre Spania și Malta, tăcerea lor este condamabilă. Totuși, urgența este actuală și doar măsuri radicale pot permite refacerea rezervelor. Acesta este, de asemenea, singurul mod de protecție a mijloacelor de trai ale pescarilor pe termen mediu și lung.

Această rezoluție nu se rezumă la interzicerea completă a pescuitului de ton roșu și nici nu urmărește ca acesta să dispară din alimentația noastră. Pescuitul artizanal și sportiv vor fi permise în continuare. Măsura interzicerii comercializării la nivel internațional ar trebui să fie suficientă pentru a salva specia, ținând cont că 80 % din tonul roșu pescuit în Mediterana este exportat direct în Japonia.

Bart Staes (Verts/ALE), *în scris*. – (NL) Am votat în favoarea rezoluției, deși cred că textul original de la Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară a fost unul mai bun, în special privind menționarea tonului roșu nordic. Este important, totuși, ca Consiliul și Comisia să primească mesajul de la Parlament că noi susținem includerea tonului roșu nordic în apendixul I la CITES. Aș fi preferat ca cele trei condiții create în ședința plenară să nu fi fost incluse, dar am susținut amendamentul care a propus ajutor pentru comunitățile de pescari afectate.

Comisia și statele membre au, de asemenea, susținerea noastră în încercările lor de a trece ursul polar de la apendixul II la apendixul I la CITES.

O precizare foarte importantă cu privire la Comisie și la statele membre este că acestea au respins propunerile Tanzaniei și Zambiei de trecere a elefantului african, în scopuri comerciale, din apendicele I în apendicele II. De asemenea, Parlamentul ar dori ca toate propunerile de reclasificare la un apendice inferior a elefanților africani să fie respinse, cel puțin până în momentul în care se poate realiza o evaluare realistă a impactului vânzărilor unice care au avut loc în noiembrie 2008 în Botswana, Namibia, Africa de Sud și Zimbabwe, dat fiind numărul tot mai mare de dovezi ale intensificării comerțului ilegal și organizat pe teritoriul Africii.

Dominique Vlasto (PPE), în scris. – (FR) Rapoartele științifice privind biomasa curentă de ton roșu sunt alarmiste: pescuitul pe scară industrială, necontrolat, a redus puternic rezervele. Astfel de pescuit industrial și internațional amenință pescuitul de coastă tradițional din Mediterana. Pentru a evita un dezastru ecologic, agravat de o criză economică în sectorul de pescuit, este urgent să introducem o politică pentru o interdicție internațională a pescuitului industrial al tonului roșu. Solicitarea mea este să reconciliem două aspecte majore: protecția eficientă a tonului roșu pentru a permite supraviețuirea acestuia și viitoarea sa comercializare și ajutorul pentru pescarii de coastă europeni ale căror mijloace de subsistență depind parțial de acest comerț. Din acest motiv, susțin introducerea tonului roșu în apendicele I la CITES pentru a preveni exploatarea lui și dispariția speciei, dar cu următoarele condiții: să existe evaluări științifice continue pentru a afla starea exactă a biomasei acestei specii, să fie acordat ajutor economic și social participanților europeni din sectorul pescuitului și, mai presus de toate, să fie introdusă o derogare cu privire la comerțul intern cu ton roșu, pentru a ajuta întreprinderile mici și a preveni astfel ca pescuitul de coastă pe scară mică, o activitate tradițională în Mediterana, să fie distrus.

Anna Záborská (PPE), în scris. – (FR) Convenția de la Washington privind comerțul internațional cu specii ale faunei și florei sălbatice pe cale de dispariție, cunoscută cu acronimul CITES, este un acord internațional între state. Toate statele membre sunt părți ale acestui acord. Scopul său este să se asigure că schimburile comerciale internaționale cu flora și fauna pe cale de dispariție nu amenință supraviețuirea speciilor cărora le aparțin. Se estimează că comerțul internațional cu specii pe cale de dispariție valorează miliarde de dolari pe an și că implică sute de milioane de specimene de plante și de animale. Din păcate, UE este una dintre principalele piețe pentru comerțul ilegal cu specii sălbatice. Existența unui acord care garantează comerțul durabil este importantă dacă dorim ca aceste resurse să fie păstrate pentru viitoarele generații. În cadrul UE, legislația națională variază de la un stat membru la altul. Pentru a asigura o protecție mai bună pentru speciile sălbatice, trebuie accelerată coordonarea dintre eforturile realizate de statele membre și de instituțiile europene pentru a se asigura că legislația UE privind comerțul cu specii sălbatice este respectată. Uniunea trebuie să se afirme, de asemenea, față de celelalte părți participante la CITES. De aceea am votat în favoarea acestei rezoluții.

Propunere de rezoluție B7-0067/2010

Elena Băsescu (PPE), în scris. – Am votat pentru adoptarea Raportului de țară privind Croația pentru 2009. Consider că este un raport echilibrat, care menționează progresele realizate de Croația în îndeplinirea criteriilor de aderare la Uniunea Europeană. După un blocaj de mai bine de nouă luni, negocierile de aderare au fost reluate în octombrie 2009. Croația trebuie să continue procesul de reformă, precum și adoptarea legislației europene, pentru a se reuși finalizarea negocierilor până la sfârșitul acestui an. Raportul constată și o serie de probleme ce afectează procesul de integrare a Croației în Uniunea Europeană. Parlamentul European încurajează autoritățile croate să depășească aceste obstacole și să își intensifice eforturile pentru soluționarea tuturor disputelor de frontieră cu țările învecinate. Raportul adoptat de plenul Parlamentului European include amendamentele propuse de mine. Acestea încurajează Ucraina să își continue eforturile de promovare a diversității culturale. A fost inclusă, de asemenea, propunerea mea privind susținerea dezvoltării de către Croația a unor proiecte de cooperare transfrontalieră concepute pentru a realiza o coeziune socială, economică și teritorială și pentru a ridica standardul de viață al persoanelor care locuiesc în regiunile de graniță

Philip Claeys (NI), în scris. – (NL) Acest Parlament nu a învățat nimic din greșelile sale anterioare? Rapoartele referitoare la Bulgaria și România, de asemenea, declarau în mod repetat că corupția era omniprezentă și că puterea poliției și a justiției era total inadecvată. În ciuda acestora, aderarea acestor țări a fost totuși aprobată prin vot și acum cunoaștem cu toții consecințele. Calitatea de membru al UE și fluxurile masive asociate de finanțare au adâncit și mai mult corupția deja existentă.

Din partea mea, Croația poate primi acceptul pentru aderare, dar numai când este pregătită și când corupția nu mai deține controlul asupra societății. Odată cu aderarea Croației – și, după cum ați auzit, nu cred că aceasta ar trebui să aibă loc prea curând – extinderea ar trebui oprită. Aderarea tuturor țărilor din Balcanii de Vest, așa cum este prevăzută în acest raport, mi se pare inacceptabilă.

Mário David (PPE), în scris. – (PT) Implementarea democrației este un proces îndelungat și unul care necesită un angajament puternic din partea guvernului și a societății civile. Acesta este un drum nesigur și este plin de dificultăți – noi, portughezii o știm prea bine. Când aceasta este combinată cu colapsul unei țări care, cu toate că era federală, era foarte centralizată și guvernată de un regim dictatorial care s-a prăbușit, ducând la un război oribil care nu va fi ușor uitat de generațiile viitoare, putem fi foarte mândri, așa cum am fost și eu, că am votat în favoarea acestei rezoluții care ne aduce informații pozitive referitoare la progresul înregistrat de Croația. Știu, totuși, că rămân multe de făcut și îmi dau seama că fără un sistem juridic liber și independent,

nici statul de drept și nici drepturile omului nu pot fi garantate, din cauză că nu există investiții străine sau progres.

Acest lucru rămâne valabil pentru Croația și pentru orice țară potențial candidată. Apreciez, de asemenea, că viteza cu care Croația avansează spre UE este stabilită de Croația însăși, deoarece regulile pentru a avea calitatea de membru sunt transparente și binecunoscute. Știu că Croația poate fi la înălțimea aspirațiilor. Sperăm că negocierile pot fi încheiate în cursul acestui an. Din partea noastră, Croația se poate baza pe susținerea noastră totală

Edite Estrela (S&D), în scris. – (PT) Am votat în favoarea propunerii de rezoluție referitoare raportul de țară pentru 2009 privind Croația, deoarece cred că Zagrebul va reuși să depășească provocările apărute și să finalizeze negocierile pentru aderarea țării la Uniunea Europeană în 2010. Din acest motiv, este esențial să accelerați reformele în diferite domenii ale acquis-ului comunitar, precum și cooperarea cu Tribunalul Penal Internațional pentru Fosta Iugoslavie.

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) Croația a realizat un progres remarcabil în multe domenii diferite care o recomandă nu doar ca un partener de încredere al Uniunii Europene, ci și ca un candidat puternic pentru aderare. În ciuda tragediilor personale și a distrugerilor materiale care au devastat țara în timpul conflictului sângeros cauzat de implozia fostei Iugoslavii, eforturile de reconstrucție ale țării și avansul consecvent pe calea către convergența cu UE au fost remarcabile.

Deși mai sunt multe de făcut, în special în domeniile sectoriale, este clar că Croația a făcut suficient pentru a-și merita locul alături de statele membre și sper că aceasta va adera la UE cât mai curând.

Sper că posibila aderare a Croației la Uniunea Europeană va fi văzută în Balcani ca un semn de speranță și că alte țări din regiune, în special Serbia, vor recunoaște avantajele naționale și internaționale și beneficiile opțiunii pentru Europa.

Sper, de asemenea, că problemele transfrontaliere cu Slovenia sunt rezolvate prompt, deoarece acestea dăunează procesului, și că acest lucru se poate realiza cu cea mai mare seriozitate, minuțiozitate și bună credință.

Livia Járóka (PPE), în scris. – Aș dori să vă atrag atenția asupra unui aspect accentuat mai rar, al evaluării progresului țărilor în cauză: situația romilor. Realizând importanța instituirii cadrului legal împotriva discriminării, până în 2004, UE a reușit să aplice unele îmbunătățiri reale prin înăsprirea condițiilor de aderare pentru noile state membre. Sunt încântată să observ că rapoartele de țară sunt foarte critice față de realizările acestor trei țări, demonstrând că doar Croația a reușit să realizeze o ușoară îmbunătățire a promovării incluziunii sociale a romilor.

Țările candidate trebuie să fie implicate în urmărirea la nivel european a integrării romilor în prealabil, deoarece negocierile de aderare oferă o oportunitate incomparabilă de a declanșa o schimbare substanțială a atitudinilor guvernamentale pentru garantarea accesului egal al romilor la locuri de muncă, educație, locuințe și îngrijirea sănătății, promovând participarea politică și oferind putere mișcării civile a romilor. Toate țările europene – prezente și viitoare membre ale UE – trebuie să se angajeze într-un efort comun pentru a depăși excluderea socială istorică a celei mai mari minorități etnice de pe continent și să participe la un plan de acțiune comunitară care oferă pârghia juridică adecvată pentru a obliga participanții să-și respecte propriile angajamente.

Monica Luisa Macovei (PPE), în scris. – Am votat în favoarea amendamentului 6 deoarece sunt de acord că guvernul Croației trebuie să facă eforturi suplimentare pentru a reduce prejudecățile și a combate discriminarea din orice motiv, inclusiv cea bazată pe orientarea sexuală (unul dintre motivele nediscriminării din articolul 21 al Cartei Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene).

Abordarea mea privind problema discriminării pe criterii de orientare sexuală, precum și privind discriminarea oricărei alte minorități, este consecventă cu legislația UE, cu alte legi internaționale privind drepturile omului, cu punctele de vedere ale majorității electoratului meu din România, precum și cu convingerile mele.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), în scris. – (FR) Votând împotriva acestui raport de țară nu sunt împotriva Croației. Poporul croat nu merită să fie ostracizat sub nicio formă. Totuși, condamn dictatul euro-liberal la care sunt supuse atât statele membre ale UE, cât și țările candidate. Aspectul economic al criteriilor de la Copenhaga, liberalizarea piețelor pe care o solicită, pun în pericol drepturile sociale ale țărilor candidate. Voi sprijini aderarea unor state noi doar când UE va face integrarea regională să lucreze în avantajul tuturor

cetățenilor care o alcătuiesc și nu în cel al intereselor capitalului care o domină în prezent și care îi oferă un cadru de integrare asupra căruia cetățenii nu au niciun control.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) În ciuda impasului de nouă luni care a apărut în timpul negocierilor, din cauza disputei frontaliere cu Slovenia, Croația a depus eforturi semnificative în vederea aderării la UE. Cât despre criteriile de cooperare politică, economică și regională, aceasta a demonstrat o mare capacitate pentru respectarea condițiilor necesare și stabilite anterior. Deși mai avem multe de făcut în privința acestui traseu dificil către extindere, salut progresul realizat privind aderarea Croației, chiar ca un mod de a pacifica regiunea Balcanilor.

Andreas Mölzer (NI), *în scris.* – (DE) Croația este, fără îndoială, țara care, dintre candidatele la aderare, a realizat cel mai mare progres de până acum. Prin urmare, o abordare corectă ar fi accelerarea ritmului negocierilor, astfel încât să existe posibilitatea finalizării lor anul acesta. Punerea în aplicare a *acquis-ului* comunitar este, bineînțeles, o cerință esențială în această privință. Raportul susține obiectivele Croației, de aceea am votat în favoarea lui.

Franz Obermayr (NI), *în scris.* – (DE) Croația a realizat un progres important în multe aspecte, cu privire la politica internă, cât și la cea externă. Din acest motiv, am votat în favoarea propunerii de rezoluție și susțin aderarea rapidă a Croației la UE.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *în scris.* – (PL) Am adoptat o rezoluție importantă evaluând starea negocierilor de aderare cu Croația. Este important că rezoluția prezintă măsurile care trebuie adoptate pentru a accelera negocierile de aderare, astfel încât detaliile tehnice să fie finalizate în 2010. Autoritățile croate ar trebui să acorde mai multă atenție pentru a oferi societății informații mai bune despre beneficiile aderării la UE. Funcționarea Croației în cadrul unei piețe europene unice, comune, va determina o dezvoltare a schimburilor comerciale, un aflux de investiții și creștere economică generală.

Asistența din fonduri UE pentru modernizarea economiei Croației, construirea infrastructurii acesteia și restructurarea agriculturii sunt, de asemenea, semnificative. Pot fi date multe exemple, aici, despre beneficiile primite de țările care au aderat în timpul ultimelor două extinderi. Simplul fapt de a aparține unei Europe unite este, cu siguranță, semnificativ. Negocierile din domeniile pescuitului, mediului și politicii externe și de securitate comune trebuie deblocate cât mai curând posibil.

Mă aștept ca Președinția și Comisia să adopte măsuri specifice în acest domeniu. Până acum, am explicat că o nouă extindere poate avea loc doar după adoptarea Tratatului de la Lisabona. Tratatul este acum în vigoare și trebuie să accelerăm negocierile de aderare a Croației, împreună cu pregătirile pentru extinderea Uniunii pentru a include alte state din Balcani. Aceasta este foarte importantă pentru stabilizarea în regiune.

Thomas Ulmer (PPE), *în scris.* – (DE) M-am abținut de la votul referitor la raportul privind Croația, deoarece constrângerea legată de timp la care se face referire în raport, pentru a pregăti Croația în vederea aderării în prima jumătate a anului 2010 nu este, după părerea mea, necesară. Nu este nevoie să ne grăbim și nu este nicio restricție de timp care să justifice acest proces.

Anna Záborská (PPE), *în scris.* – (FR) Rezoluția referitoare la Croația este o rezoluție politică fără nicio obligație din punct de vedere juridic. Am votat în favoarea ei, deoarece Croația ar trebui să devină un stat membru în viitorul apropiat. Fără războiul din Balcani, aceasta ar fi aderat în 2004. Alineatul (21) privind „minoritatea LGBT” (lesbiene, homosexuali, bisexuali și transsexuali), care pe cât este de controversată, pe atât este de inutilă, a fost introdus în ședința plenară. Am votat împotriva acestui paragraf. Croația face parte atât din Declarația Universală a Drepturilor omului adoptată de ONU și din Convenția europeană a drepturilor omului adoptată de Consiliul Europei. Prin urmare, nu există niciun motiv să suspectăm că Croația este o națiune ostilă față de minoritatea LGBT. În ciuda întregii presiuni simbolice, Croația deține competența națională completă în domenii legate de nediscriminare. De aceea am solicitat asociațiilor familiale croate pe care le-am întâlnit recent în timpul unei vizite în țara lor să continue activitatea excelentă în beneficiul comun al națiunii lor și pentru un viitor mai bun pentru toți în Europa. Capacitatea de a-și asuma obligații care rezultă din aderarea la Uniune și alinierea cu *acquis-ul* comunitar nu ar trebui să aibă ca rezultat negarea culturii naționale tradiționale a viitoarelor state membre.

Propunere de rezoluție B7-0065/2010

Elena Băsescu (PPE), *în scris.* – Am votat în favoarea Raportului de țară privind Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei pentru 2009 deoarece consider că este un raport important, ce va avea o influență pozitivă asupra procesului de aderare a acestei țări. Perspectiva aderării la Uniunea Europeană este principalul factor

de asigurare a stabilității și a continuării procesului de reformă în Balcanii de Vest, inclusiv pentru Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei. Raportul constată progresele acestei țări în adoptarea legislației necesare integrării în Uniunea Europeană. Consider că, în perioada următoare, autoritățile din Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei trebuie să acorde o atenție deosebită punerii în aplicare a normelor adoptate. De asemenea, trebuie depuse eforturi pentru îmbunătățirea relațiilor interetnice, a dialogului cu țările vecine și pentru alinierea legislației în domeniul protecției mediului. Raportul adoptat azi include amendamentele propuse de mine, care recomandă consolidarea capacității de gestionare a fondurilor de pre-aderare puse la dispoziție de către Uniunea Europeană și sprijină implementarea reformelor necesare în cadrul procesului de aderare

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog și Åsa Westlund (S&D), *în scris.* – (SV) Noi, social-democrații suedezi, am votat împotriva amendamentului 4 ca parte a unui compromis mai mare. Pentru noi, a fost mai important să demonstrăm un acord larg privind susținerea aderării Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei decât să subliniem încă o dată poziția noastră conform căreia credem că neînțelegerile dintre această țară și vecinii săi nu ar trebui să afecteze oportunitatea țării de a adera la UE.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei este un exemplu potrivit al unui mozaic de interese și etnii, nu întotdeauna pașnice sau în înțelegere, care caracterizează regiunea Balcanilor.

Toți actorii politici importanți sunt de acord că drumul către Uniunea Europeană este cel mai bun drum de urmat pentru țară, dar mai sunt multe obstacole în calea aderării sale.

Unele dintre acestea sunt de natură materială, în timp ce altele sunt mai mult istorice sau politice. Cele din urmă, dintre care unul este numele actual al noului stat, au cauzat tensiuni cu vecinii de la granițe, în special cu Grecia, deci este necesar un efort colectiv serios și persistent pentru a le depăși.

Stabilizarea statului de drept, alegerile libere și corecte regulate și afirmarea democrației în toate aspectele sale, inclusiv implementarea principiului subsidiarității și descentralizării, sunt provocările viitoare ale Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei, dacă dorește să persevereze în încercarea de a deveni o parte a Uniunii Europene. Sper sincer că o va face.

Petru Constantin Luhan (PPE), *în scris.* – Consider că guvernul Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei a făcut progrese semnificative în 2009, după cum este arătat și în rezoluția referitoare la Raportul de activitate pentru anul 2009. Prin votul meu favorabil am apreciat în mod special: liberalizarea vizelor, participarea la misiunile civile și militare ale UE, acreditarea autorităților naționale pentru componentele IPA privind dezvoltarea regională și rurală, precum și progresele realizate în pregătirea de preluare a gestionării fondurilor din cadrul instrumentului de asistență pentru preaderare (IPA). Sper ca negocierile de aderare să fie inițiate în viitorul apropiat, iar Consiliul European să confirme, în cadrul summitului din martie, că acceptă recomandarea Comisiei de începere a negocierilor. În ceea ce privește problema numelui, sunt de acord cu poziția raportorului, respectiv că Grecia și Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei trebuie să își intensifice eforturile la cel mai înalt nivel pentru a găsi o soluție reciproc acceptată, sub auspiciile ONU. Consider, de asemenea, că Uniunea Europeană trebuie să acorde asistență în cadrul procesului de negocieri.

Monica Luisa Macovei (PPE), *în scris.* – Am votat în favoarea amendamentului 18 deoarece adoptarea prevederilor împotriva discriminării bazate pe orientarea sexuală este o cerință pentru aderarea la UE și deoarece protecția juridică crescută împotriva discriminării este un mesaj pe care guvernul îl trimite întregii societăți referitor la valoarea tuturor membrilor societății. Orientarea sexuală este unul dintre motivele nediscriminării din articolul 21 al Cartei Drepturilor Fundamentale a UE. Abordarea mea privind problema discriminării pe criterii de orientare sexuală, precum și privind discriminarea oricărei alte minorități, este consecventă cu legislația UE, cu alte legi internaționale privind drepturile omului, cu punctele de vedere ale majorității electoratului meu din România, precum și cu convingerile mele.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *în scris.* – (FR) Votând împotriva acestui raport de țară nu sunt împotriva FYROM. Poporul macedonean nu merită să fie ostracizat sub nicio formă. Totuși, condamn dictatul euro-liberal la care sunt supuse atât statele membre ale UE, cât și țările candidate. Aspectul economic al criteriilor de la Copenhaga, liberalizarea piețelor pe care o solicită, pun în pericol drepturile sociale ale țărilor candidate. Voi sprijini aderarea unor state noi doar când UE va face integrarea regională să lucreze în avantajul tuturor cetățenilor care o alcătuiesc și nu în cel al intereselor capitalului care o domină în prezent și care îi oferă un cadru de integrare asupra căruia cetățenii nu au niciun control.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) De la ultimul raport de țară, Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei a realizat progrese semnificative. Este important de subliniat că perspectiva aderării la UE a fost una dintre forțele din spatele dezvoltării și reformelor în țările din regiunea Balcanilor.]Criteriile de aderare impuse de

UE și aspectele legate de cooperarea politică, economică și regională trebuie să fie acceptate și îndeplinite acum, dacă Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei dorește să devină membră a UE în viitorul apropiat.

Andreas Mölzer (NI), *în scris.* – (DE) După părerea mea, trebuie să susținem aspirațiile de aderare ale Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei, deoarece țara aparține, fără îndoială, unui mediu cultural Occidental, European și, în ultimele luni și ultimii ani, a realizat progrese în numeroase domenii. Raportul oferă o descriere foarte bună a următorilor pași care trebuie adoptați. Fără îndoială, Macedonia trebuie să-și îmbunătățească mai mult relațiile cu vecinii săi și, în special, trebuie depuse toate eforturile pentru a rezolva disputa numelui cu Grecia. Am votat în favoarea raportului, deoarece oferă o prezentare echilibrată a tuturor factorilor implicați.

Franz Obermayr (NI), *în scris.* – (DE) Ca un rezultat al progresului evident realizat de Macedonia, am votat în favoarea propunerii de rezoluție.

Justas Vincas Paleckis (S&D), *în scris.* – (LT) În legislatura anterioară, am lucrat în Delegația pentru relațiile cu Macedonia (fosta Republică Iugoslavă) și am vizitat această țară. Prin urmare, sunt încântat de aceste realizări. 2009 a fost un an bun pentru Macedonia. UE a introdus un regim de liberalizare a vizelor cu acest stat. Aceasta favorizează dezvoltarea contactelor între oameni. Anul trecut, Macedonia a demarcat frontiera cu Kosovo și a îmbunătățit relațiile cu Grecia. În rezoluția referitoare la progresul Macedoniei în 2009 pentru implementarea criteriilor de aderare la UE, atragem atenția asupra faptului că guvernul țării trebuie să fie mai atent la aspectele privind minoritățile etnice și ar trebui să lupte pentru o transparență mai mare a presei. Am solicitat instituțiilor UE să ajute la rezolvarea disputei între Skopje și Atena privind denumirea statului macedonean.

De asemenea, am invitat Consiliul de Miniștri al UE să accepte începerea negocierilor de aderare cu Macedonia în martie. Progresul realizat de Macedonia în 2009 s-a datorat, de asemenea, atracției magnetice a UE. Nu există nicio îndoială că perspectiva aderării la UE determină Macedonia să se schimbe în bine. Această țară pune în aplicare reforme semnificative. Prin urmare, am votat pentru rezoluție, care apreciază aceste aspecte și subliniază, de asemenea, un itinerar pentru noi progrese.

Alfredo Pallone (PPE), *în scris.* – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, susțin propunerea de rezoluție referitoare la raportul de țară privind Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei.

Sunt total de acord cu abordarea rezoluției, care este de acord cu recomandarea Comisiei și susține începerea negocierilor cu FYROM, cu convingerea că acesta este un pas esențial pentru dezvoltarea țării respective și pentru stabilitatea unei regiuni esențiale pentru interesele Uniunii Europene.

Propuneri de rezoluție B7-0067/2010, B7-0065/2010

Andrew Henry William Brons (NI), *în scris.* – M-am abținut de la voturile referitoare la rapoartele de țară pentru Croația și Macedonia. Nu am făcut acest lucru din cauză că nu am considerat aceste țări demne de a fi membre ale Uniunii Europene. Ar fi mai corect să spun că am considerat că UE nu este organizația potrivită la care să adere cele două state. Statutul de membru al Uniunii Europene implică renunțarea serioasă la suveranitate și un amestec nejustificat al legilor acesteia în viața de zi cu zi. Aceasta distruge tot mai mult libertatea de exprimare, scriere și chiar de gândire. Ambele țări și-au câștigat independența față de Federația Iugoslavă și acum se pregătesc să renunțe la suveranitatea lor în favoarea Uniunii Europene.

Propunere de rezoluție B7-0068/2010

Elena Băsescu (PPE), *în scris.* – Am votat pentru adoptarea Raportului de țară privind Turcia pentru 2009. Deși negocierile de aderare cu Turcia au început la 3 octombrie 2005, până în prezent s-a progresat foarte puțin. Parlamentul European consideră că Turcia nu îndeplinește, încă, criteriile politice de la Copenhaga. Este necesară o reformă constituțională cuprinzătoare, care să asigure o mai bună respectare a drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Comisia Europeană a constatat că în cursul anului 2009 Turcia a realizat unele progrese, limitate, în domeniul reformelor politice. În privința libertății de exprimare în limbile minorităților, situația din Turcia s-a îmbunătățit.

Consider că Uniunea Europeană trebuie să își continue dialogul cu Turcia și să demonstreze deschidere față de această țară. Turcia este foarte importantă pentru Europa atât din perspectiva legăturilor economice și politice, cât și pentru securitatea energetică a Uniunii. Țara mea dorește dezvoltarea parteneriatului cu Turcia atât în cadrul "Sinergiei Mării Negre", cât și în cadrul programelor de vecinătate ale Uniunii Europene.

Philip Claeys (NI), *în scris*. – (NL) În cele din urmă, am votat împotriva acestei rezoluții deoarece, ca urmare a modificării sale în Comisia pentru afaceri externe și în ședința plenară, am ajuns la un text care admite aderarea Turciei la Uniunea Europeană. Ar fi fost mai bine să accentueze că negocierile nu sunt indefinite, ceea ce ar fi pregătit terenul pentru alternative mai realiste, precum un parteneriat preferențial. În cele din urmă, este foarte clar că Turcia nu îndeplinește condițiile pentru aderarea la UE și situația va fi aceeași peste 10, 15 sau 20 de ani.

Lara Comi (PPE), *în scris*. – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, am decis să mă abțin de la votul final asupra rezoluției referitoare la raportul de țară pentru 2009 privind Turcia.

Deși textul critică capacitatea acestei țări de a suporta responsabilitățile aderării la UE, abținerea mea exprimă o atitudine și mai prudentă.

Situația actuală din Turcia cu privire la democrație, statul de drept și protecția drepturilor omului și a minorităților este încă foarte departe de standardele europene. Mă refer, în special, la sistemul electoral din Turcia care nu respectă pluralismul, la legea privind dizolvarea partidelor politice, la implicarea forțelor armate în viața politică, la problema kurdă și la continuarea restricțiilor legate de drepturile minorităților, libertatea religioasă și libertatea presei. Acestea sunt, pentru noi, valori și principii esențiale care reprezintă piatra de temelie a procesului de integrare europeană.

Este adevărat că aderarea acestei țări la UE ar putea aduce avantaje economice majore, în special societăților noastre, dar cred că respectarea criteriilor de la Copenhaga este o condiție prioritară, pe care Uniunea trebuie să o monitorizeze în mod riguros.

Mário David (PPE), *în scris*. – (PT) Este perfect de înțeles că elitele politice, economice și culturale ale Turciei aspiră la aderarea la UE. Totuși, valorile, tradițiile și regulile conform cărora ne comportăm sunt cunoscute de oricine și nu le putem schimba doar pentru ca cineva să adere. Depinde de țara candidată să le accepte și în cele din urmă, după ce devine membru, să încerce să trăiască pe baza lor, dar numai atunci. Totuși, în timpul procesului îndelungat al negocierilor care are loc cu UE, poporul turc crede că este obligat să-și încalce obiceiurile și tradițiile – care, ar trebui spus, nici măcar nu sunt respectate – doar pentru a-i fi respinsă aderarea în referendumurile care vor avea loc cu siguranță în statele membre, chiar dacă politicienii ajung la un acord.

Totuși, Turcia este o națiune prietenoasă, cu o istorie și o cultură foarte bogată. Este partenerul nostru în NATO și merită să fie tratată ca atare. Ținând cont de acestea, deși este o etapă finală, sugerez organizarea unui referendum în Turcia, prin care cetățenii să fie chestionați dacă recunosc și doresc să adopte principiile și valorile noastre sau dacă acum ar prefera începerea negocierilor pentru un parteneriat special, nou și mai profund cu UE.

Edite Estrela (S&D), *în scris*. – (PT) Am votat în favoarea propunerii de rezoluție referitoare la raportul de țară pentru 2009 privind Turcia, deoarece cred că este în interesul UE, cât și al Turciei, să continue progresul în vederea aderării. Cred că UE trebuie să respecte angajamentele pe care și le-a luat față de Turcia. La rândul ei, Turcia trebuie să-și ia angajamente noi față de procesul de reformă în curs de desfășurare.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Turcia este încă departe de respectarea criteriilor pe care și le-a stabilit la reuniunea la nivel înalt de la Copenhaga și pare nu doar mai puțin dedicată acestora, ci și mai puțin interesată să le îndeplinească.

În această privință, 2009 a fost un an dificil, în care a devenit clar că există în continuare o distanță enormă care separă Turcia de statele membre ale UE, privind aspecte legate de politică, lege, drepturile omului, libertate de asociere, exprimare și informare și multe altele.

Indiferent de starea în care vor fi relațiile dintre UE și Turcia în viitor, sper că acestea se vor apropia și vor urma calea dialogului și a cooperării efective și că, spre binele său, Turcia va continua în direcția libertății și democrației în stil occidental.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris*. – (PT) Pe lângă importanța sa economică, politică și socială, aderarea Turciei la UE este o provocare pentru ambele părți și are o semnificație simbolică majoră, ca o punte posibilă între Est și Vest. Pe scena internațională, UE este văzută ca un model de dezvoltare economică, o regiune multiculturală care încurajează respectul pentru minorități și drepturi egale pentru toate ființele umane, indiferent de gen, rasă, etnie sau religie. Acestea sunt valori inalienabile ale proiectului integrării europene și reprezintă o oportunitate pentru poporul turc și pentru îmbunătățirea pașnică a diversității lor etnice și culturale. Cu toate acestea, procesul de solicitare a aderării la UE continuă la nesfârșit fără să fi înregistrat

niciun progres real, subliniind traseul lung de la solicitarea oficială de aderare din 1987, care a condus la începerea negocierilor în 2005.

Prin urmare, ținând cont de eficacitatea acestui proces, cred că este esențial să oferim prioritate promovării unui referendum în Turcia, cu scopul de a oferi publicului oportunitatea de a-și exprima opiniile în mod clar privind acceptarea aderării cu drepturi depline la UE și privind toate implicațiile acestor principii și valori sociale și culturale sau dacă ar prefera un parteneriat mai special cu UE, în schimb.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *în scris*. – (FR) Votând împotriva acestui raport de țară nu sunt împotriva Turciei. Poporul turc nu merită să fie ostracizat sub nicio formă. Totuși, condemn dictatul euro-liberal la care sunt supuse atât statele membre ale UE, cât și țările candidate. Aspectul economic al criteriilor de la Copenhaga, liberalizarea piețelor pe care o solicită, pun în pericol drepturile sociale ale țărilor candidate. Voi sprijini aderarea unor state noi doar când UE va face integrarea regională să lucreze în avantajul tuturor cetățenilor care o alcătuiesc și nu în cel al intereselor capitalului care o domină în prezent și care îi oferă un cadru de integrare asupra căruia cetățenii nu au niciun control.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Sunt reticent cu privire la aderarea Turciei la UE. Continuarea ocupării de către aceasta a unei părți din Cipru, refuzul său de a deschide porturi și aeroporturi în regiune, încălcarea drepturilor minorităților politice, religioase și etnice, discriminarea împotriva femeilor, excluderea partidelor politice și revocarea legilor care limitează jurisdicția tribunalelor militare sunt unele exemple care demonstrează acest aspect. Mai există și alte probleme de bază. Majoritatea teritoriului Turciei nu face parte, din punct de vedere geografic, din Europa. Turcia are o identitate islamică foarte diferită de identitatea iudeo-creștină a majorității statelor UE. Din punct de vedere strategic, ar fi problematic ca UE să de învecineze cu Kurdistanul irakian. Caracterul laic al țării este menținut doar prin forță militară. În cele din urmă, migrația cetățenilor din ceea ce ar deveni țara cu cea mai mare populație din UE ar crea dezechilibre mari pe piața muncii. Nimic din toate acestea nu exclude recunoașterea eforturilor realizate de Turcia în ultimii ani pentru a îndeplini anumite criterii solicitate de UE și recunoaște rolul neprețuit pe care această țară îl are în NATO. Poate ar fi mult mai bine să garantăm Turciei un statut de parteneriat privilegiat și preferențial cu UE, decât să creăm așteptări și speranțe false pentru aderare, la care faptele și circumstanțele ar fi greu să se adapteze.

Willy Meyer (GUE/NGL), *în scris*. – (ES) M-am abținut de la votul asupra Rezoluției B7-0068/2010 referitoare la raportul de țară pe 2009 privind Turcia, deoarece cred că Turcia joacă un rol foarte negativ în negocierile dintre președintele Republicii Cipru și reprezentantul comunității turco-cipriote. Turcia nu respectă rezoluțiile ONU și încalcă dreptul internațional: aceasta menține 40 000 de soldați în partea de nord a Ciprului, orașul Famagusta continuă să fie închis și ocupat de trupe și Turcia trimite în continuare coloniști în partea de nord a insulei.

După părerea mea, UE ar trebui să monitorizeze negocierile și să trimită un mesaj fără echivoc Turciei: dacă aceasta își păstrează poziția curentă, nu va putea să adere niciodată la UE, deoarece continuă să ocupe teritoriul Ciprului, un stat membru al UE. Prin urmare, retragerea completă a trupelor turce din Republica Cipru și retrocedarea orașului Famagusta sunt condiții *sine qua non* ale aderării Turciei la UE.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *în scris*. – (PL) Turcia a realizat multe în eforturile ei de a respecta criteriile de la Copenhaga. S-au făcut progrese semnificative în ceea ce privește conformitatea cu standardele economiei de piață. Dacă, totuși, discutăm despre schimbări în domeniul politic, democratic sau al drepturilor omului, atunci, deși există un progres semnificativ în crearea de legi, punerea în aplicare a acestora nu a avut succes. Acest aspect trebuie înțeles, de asemenea, deoarece necesită o schimbare în conștiința socială, care are loc foarte lent. Totuși, standardele europene în domeniul drepturilor omului, drepturilor femeii și tratamentului prizonierilor și al minorităților naționale și religioase trebuie respectate.

Unii opozanți ai integrării Turciei sunt ghidați de motive care nu au legătură cu fondul problemei și alții de temeri că Turcia este o țară mare care va avea o influență mare asupra deciziilor UE, deoarece, în conformitate de Tratatul de la Lisabona, puterea de vot a fiecărui stat membru depinde de mărimea populației. Aderarea Turciei va fi, cu siguranță, o povară uriașă pentru bugetul UE, dar trebuie să ținem cont că aceasta este o piață mare, ceea ce este important pentru Europa. Turcia este un membru semnificativ al NATO și este un partener important al SUA și al multor state membre ale UE. Acesta este, de asemenea, un teritoriu care poate oferi rute pentru transferul de energie către Europa.

În cele din urmă, să ne amintim că Turcia ar putea deveni o punte pentru dialogul inter-religios, precum și dialogul cultural și chiar regional. Prezența Turciei în Uniune ar putea ajuta la stabilizarea acestei regiuni mari și importante din lume. Turcia trebuie să înțeleagă că nu poate schimba trecutul. Greșelile trebuie să fie admise. Apoi, este mai ușor să trăiești și să stabilești relații de bună vecinătate.

Renate Sommer (PPE), în scris. – (DE) În contrast cu Comisia și cu Consiliul, Parlamentul European a reușit să descrie foarte clar numeroasele probleme din Turcia și cele care au legătură cu Turcia. Interzicerea partidului pro-kurd pentru o Societate Democratică (DTP) este un atac asupra tinerei democrații din țară și, în special, asupra minorității kurde, care reprezintă 20 % din populație. Faptul că aceasta este cea de-a 27-a interdicție a unui partid în 10 ani oferă o imagine clară a modului în care Turcia înțelege democrația. Anularea legislației care limitează jurisdicția tribunalelor militare este încă un semn al lipsei de coeziune în interiorul țării. Imediat după ce guvernul turc plănuiește o mică concesie față de UE, aceasta este expusă de opoziția naționalistă.

În aproape toate domeniile, progresul s-a oprit sau lucrurile merg înapoi. Guvernul turc încearcă să distrugă criticile chiar de la început, făcând represalii asupra jurnaliștilor și organizațiilor de presă ostile. Standarde duble sunt aplicate libertății religioase. Primul ministru dorește să ridice interdicția privind purtarea eșarfelor pentru acoperirea capului și limita de vârstă pentru școlile de Koran, discriminând, în același timp, minoritățile religioase și hărțuindu-le continuu. Acestea sunt evoluții îngrozitoare. Pe această bază, pare logic ca negociatorul șef turc, dl Bagis, să nu ia în serios rezoluția noastră și, prin urmare, structurile noastre democratice de legiferare. Turcia a demonstrat foarte clar că este încă la distanță de generații de aderarea la UE.

Ernst Strasser (PPE), în scris. – (DE) Premizele esențiale pentru continuarea negocierilor cu Turcia sunt punerea în aplicare completă a Protocolului de la Ankara și recunoașterea Ciprului ca stat membru al UE.

Nuno Teixeira (PPE), în scris. – (PT) Solicitarea de aderare a Turciei la Europa a devenit un proces îndelungat, de durată, al cărui rezultat rămâne de văzut. Turcia s-a angajat pentru introducerea de reforme, menținerea relațiilor bune cu vecinii și alinierea progresivă cu *acquis-ul* comunitar. Totuși, aceste eforturi trebuie accelerate pentru a îndeplini complet criteriile stabilite la reuniunea la nivel înalt de la Copenhaga și pentru a implementa sistemul juridic, electoral și legislația.

Progresul spre reforme reale oprit în 2009 și problemele precum nedeschiderea de porturi și aeroporturi în Cipru vor afecta, probabil, procesul de negociere. În același mod, decizia Curții Constituționale a Turciei de a interzice partidul pro-kurd pentru o Societate Democratică și revocarea legislației care limitează jurisdicția tribunalelor militare înseamnă o întârziere a procesului.

De fapt, reformele sunt necesare și urgente, după cum stabilește rezoluția Parlamentului. Totuși, în acest context, unde sunt necesare eforturi mai mari pentru satisfacerea criteriilor pentru procesul de solicitare a aderării, sugestia unui referendum este pertinentă. Acest referendum i-ar întreba pe cetățenii turci dacă recunosc și doresc cu adevărat să adopte principiile și valorile europene sau dacă preferă un parteneriat special, mai profund, cu UE.

11. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

(Ședința a fost suspendată la ora 14.50 și reluată la ora 15.00)

PREZIDEAZĂ: DL BUZEK

Președinte

12. Aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare: consultați procesul-verbal

13. Acordul dintre UE și Statele Unite ale Americii privind prelucrarea și transferul datelor de mesagerie financiară din UE către Statele Unite ale Americii în cadrul Programului de urmărire a finanțărilor în scopuri teroriste (dezbateri)

Președinte – Următorul punct este raportul elaborat de dna Hennis-Plasschaert, în numele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne privind recomandarea referitoare la propunerea de decizie a Consiliului cu privire la încheierea Acordului dintre Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii privind prelucrarea și transferul datelor de mesagerie financiară din Uniunea Europeană către Statele Unite în cadrul Programului de urmărire a finanțărilor în scopuri teroriste (05305/2010 - C7-0004/2010 - 2009/0190(NLE)) (A7-0013/2010).

După cum știți, Parlamentul European a fost foarte activ în această chestiune. Parlamentul nostru este format din deputați care sunt aleși direct de către cetățenii Europei. Principala noastră responsabilitate se referă la

drepturile cetățenilor și trebuie să protejăm aceste drepturi. Suntem perfect conștienți de acest lucru. Aceasta este prima și cea mai importantă responsabilitate a noastră. În același timp, ne dăm seama cât de important este acordul SWIFT – din motive complet diferite. Prin urmare, a fost important să găsim aici un teren neutru potrivit. În timp ce se întâmpla acest lucru, în ultimele câteva luni, Tratatul de la Lisabona a intrat în vigoare.

În noiembrie anul trecut i-am scris dlui Reinfeldt, care era pe atunci Președintele Consiliului European, solicitându-i să amâne luarea deciziei și să ia în considerare decizia Parlamentului European, în conformitate cu Tratatul de la Lisabona. După cum știți, acest lucru nu s-a întâmplat, iar la 30 noiembrie, Consiliul a adoptat o decizie în acest sens și a adoptat acordul SWIFT. La 21 decembrie, i-am trimis o altă scrisoare dlui Reinfeldt. Parlamentul și-a exprimat două dorințe în această scrisoare: includerea poziției noastre în mandatul de negociere pentru un acord permanent și informarea completă a Parlamentului în timpul viitoarelor negocieri. La 21 ianuarie i-am scris o scrisoare similară dlui Zapatero, care se află în prezent la conducerea Președinției rotative și am trimis aceeași scrisoare, din nou, la 8 februarie. I-am scris și dlui Barroso o scrisoare în care spuneam aceleași lucruri. De asemenea, am luat legătura cu reprezentanții guvernului american și cu dna Clinton. Am primit și eu o scrisoare în legătură cu acest subiect, scrisoare care stabilește poziția guvernului Statelor Unite cu privire la acordul SWIFT.

Poate cunoașteți toate aceste lucruri, pentru că documentele sunt disponibile – am trimis toate documentele grupurilor politice, pentru ca dumneavoastră să le puteți folosi oricând. Acest lucru este important. Trebuie să deținem toate informațiile, pentru a putea lua în mod responsabil decizii în acest sens. Măsurile pe care le-am luat vor fi susținute și de discuția noastră de astăzi. Iată de ce această discuție pe tema SWIFT este atât de importantă. Sunt extrem de bucuros că avem alături de noi reprezentanți ai Consiliului și ai Comisiei Europene, care vor putea lua cuvântul, iar apoi vom reveni la discuție și la responsabilitatea noastră de a lua o decizie cu privire la această chestiune.

Jeanine Hennis-Plasschaert, raportoare. – Dle Președinte, voi începe prin a spune că și eu susțin o UE puternică și deschisă, care să fie capabilă să acționeze umăr la umăr, ca un adevărat omolog al Statelor Unite, iar în acest cadru cred că este extrem de important să fim deschiși, corecți și transparenți dacă dorim să abordăm subiectul referitor la felul în care Europa ar trebui să colaboreze cu Statele Unite în scopul combaterii terorismului, inclusiv prin utilizarea în condițiile legii a datelor colectate în scopuri comerciale.

Fără îndoială, acest schimb și această utilizare a datelor în scopul combaterii terorismului sunt și vor rămâne necesare, însă dați-mi voie să punctez un lucru: este nevoie ca cetățenii europeni să poată avea încredere atât solicitările de securitate, cât și în cele de date. Obiectivul ar trebui să fie îndeplinirea corectă a obiectivului din prima încercare și, cu tot respectul, Consiliul nu a fost suficient de puternic încât să reușească acest lucru.

Într-adevăr, acordul interimar propus este o abatere semnificativă de la legislația europeană în ceea ce privește felul în care autoritățile de aplicare a legii ar obține dosarele financiare ale persoanelor, mai precis prin mandate aprobate de tribunal sau prin citații pentru verificarea anumitor tranzacții, însă prin acordul interimar propus ne bazăm, în schimb, pe citații administrative largi, valabile pentru milioane de dosare ale cetățenilor europeni.

Prin chiar natura SWIFT, nu este posibil să se facă referire la așa-numitele solicitări „limitate”. Din motive tehnice, SWIFT trebuie să transfere o cantitate mare de date, încălcând astfel principiul necesității și pe cel al proporționalității, care sunt principiile de bază ale legii UE privind protecția datelor. Această situație nu poate fi rectificată *ex post* prin mecanisme de supraveghere și control.

În orice caz, trebuie să fie clar că Parlamentul nu are doar rolul de a constata în mod pasiv acțiunile Consiliului și ale Comisiei. Adevărul este că acestui plen i se fac tot felul de promisiuni nerealiste, cu condiția să aibă răbdare. Cu toate acestea, nu putem aștepta la nesfârșit îndeplinirea unor promisiuni deșarte. Acum avem nevoie de angajamente clare, iar mingea s-a aflat în terenul Consiliului. Am spus foarte clar acest lucru săptămâna trecută, dar până acum nu s-a acționat corespunzător.

Consiliul susține că vrea să asigure protecția maximă a intimității și a datelor, însă nu abordează în particular subiectul dreptului la accesul, rectificarea, compensarea și corectarea datelor în afara UE. Consiliul susține că împărtășește îngrijorările Parlamentului și, prin urmare, solicită Comisiei să adopte proiecte de orientări pentru negociere.

De ce să se ascundă în spatele Comisiei? Consiliul este cel care va adopta, în final, directivele privind negocierile; de ce nu au fost încă trimise orientările pentru negociere? Consiliul susține încă o dată că vrea să se asigure că Programul de urmărire a finanțării în scopuri teroriste (TFTP) va continua. Totuși, nu recunoaște faptul că, în acest fel, UE continuă să își externalizeze serviciul de informații financiare către Statele Unite. Problema

lipsei de reciprocitate nu este abordată. Reciprocitatea adevărată ar permite autorităților UE să obțină date similare stocate în Statele Unite și, pe termen lung, să aibă în vedere necesitatea de a crea propria capacitate a UE.

Consiliul nu demonstrează niciun fel de angajament de a se alinia la legislația actuală cum ar fi Directiva privind păstrarea datelor, valabilă pentru furnizorii de servicii de telecomunicații, document care tratează situația datelor specifice și vizate. Consiliul nu reușește să clarifice rolul precis al autorității publice. Un sistem forțat nu înseamnă nimic dacă, în practică, SWIFT trebuie să transfere cantități mari de informații. Cu alte cuvinte, transferul și stocarea sunt prin definiție disproporționate în condițiile acordului interimar, iar Consiliul nu oferă o soluție europeană pentru controlul schimbului de date.

Dle Președinte în exercițiu, spuneți-mi cum Dumnezeu aș putea eu să anunț 500 de milioane de cetățeni europeni că facem compromisuri cu privire la dispozitive de securitate și principii importante, doar pentru că nu suntem în stare să punem piciorul în prag, pentru că acest Consiliu nu se poate aduna să acționeze așa cum trebuie. Spuneți-mi; sunt numai urechi.

(Aplauze)

Alfredo Pérez Rubalcaba, *Președinte în exercițiu al Consiliului*. – (ES) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să îmi încep discursul cu o afirmație fără echivoc: Spania a dovedit că susține în mod clar și fără rezerve Tratatul de la Lisabona și a făcut acest lucru de la bun început. Am procedat astfel, având certitudinea că punerea în aplicare a noului tratat urma să însemne, *inter alia*, că instituțiile europene vor fi aduse mai aproape de cetățenii noștri.

Acesta este un obiectiv pe care Tratatul de la Lisabona îl încredințează în mare parte Parlamentului. Acordând Parlamentului un rol mai important și posibilitatea de a se implica mai mult în aspecte precum libertatea, justiția și securitatea, acest tratat a încercat să apropie mai mult cetățenii și instituțiile.

Prin urmare, dați-mi voie să încep prin a-i asigura pe distinșii deputați că, în prezent, Consiliul este angajat să colaboreze îndeaproape și în mod corect cu Parlamentul. Pentru Președinția spaniolă, această concluzie este rezultatul angajamentului nostru ferm față de Tratatul de la Lisabona și față de obiectivele acestuia.

Consiliul împărtășește totodată preocuparea Parlamentului de a asigura securitatea tuturor cetățenilor europeni, întrucât securitatea reprezintă garanția că aceștia își pot exercita în totalitate libertatea. Acesta este contextul în care, împreună, luptăm împotriva terorismului – împotriva tuturor formelor de terorism.

După cum s-a afirmat în rezoluția adoptată în această sală la 17 septembrie, Parlamentul European „reamintește determinarea sa de a lupta împotriva terorismului și convingerile sale ferme în ceea ce privește nevoia de a realiza echilibrul potrivit între măsurile de securitate și protecția libertăților civile și a drepturilor fundamentale”. Sunt pe deplin de acord cu această declarație.

Acesta este cadrul în care aș dori să se desfășoare această dezbatere; este un cadru nou în conformitate cu Tratatul de la Lisabona și se bazează pe o colaborare interinstituțională cinstită și pe o dorință comună – care nu este o dorință nouă – de a lupta împotriva terorismului respectând totodată principiul proporționalității și pe cel al necesității, care sunt și ele extrem de importante dacă vrem să combatem terorismul în mod eficient.

Dle Președinte, este recunoscut în mare măsură faptul că terorismul internațional a generat provocări noi pentru societățile noastre. Aceasta este o formă relativ nouă de terorism, care nu are o organizare clară, este mortală și operează la nivel global. Prin urmare, este nevoie de o abordare globală pentru a o eradica. Îi lipsește o structură rigidă, ierarhică, prin urmare nu poate fi combătută decât printr-un efort extraordinar al serviciilor de informații. Este atât de mortală încât trebuie să fim în alertă maximă în locurile unde se adună mulțimi mari de persoane.

Prevenirea, coordonarea și informarea sunt cele trei cuvinte care rezumă strategia noastră de a ataca această amenințare uriașă.

Toate țările au muncit pentru a îmbunătăți coordonarea internă și externă, pentru a fi mai bine informate și, în fine, pentru a colabora cu cei care sunt implicați în aceeași luptă. De asemenea, Uniunea Europeană și-a sporit organismele și echipele comune de investigație și a intensificat schimbul de informații și analizele comune.

Acesta este contextul acordului pe care îl examinăm astăzi, acordul dintre Uniunea Europeană și Statele Unite privind transferul datelor de mesagerie financiară. Schimbul de date fără un acord a funcționat fără încetare timp de mulți ani de zile.

Când m-am prezentat în fața Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne în urmă cu două săptămâni, mai mulți deputați m-au întrebat despre rezultatele schimbului de date. Este un aspect pertinent care cred că a fost abordat și în privința căruia s-a dat un răspuns în al doilea raport elaborat de judecătorul Bruguère, care a fost prezentat plenului și din care voi cita: „în 2009, TFTP a fost un instrument extrem de valoros folosit de agențiile de informații și de autoritățile de aplicare a legii pentru a contribui la descoperirea rețelilor teroriste, pentru a completa informațiile care lipseau din investigații, pentru a confirma identitatea suspecților, pentru a localiza fizic suspecții, pentru a identifica noii suspecți și pentru a dejuca tentativele de atacuri teroriste”. Aș dori, de asemenea, să adaug că aceste lucruri nu au fost valabile numai pentru 2009, ci s-au petrecut și cu mai șult timp în urmă în Statele Unite, în Europa și în întreaga lume: la Barcelona în ianuarie 2008, în Germania în vara anului 2007, la Londra după atacurile din 7 iulie și în timpul investigațiilor făcute cu privire la atacurile de la 11 martie de la Madrid, la atentatele din Bangkok din aprilie 2005 și la bombardamentele din Bali din 2002. Acestea sunt doar câteva dintre exemplele pe care judecătorul Bruguère le oferă în raportul său.

Prin urmare, schimbul de date a generat rezultate pozitive. Ne-a permis să facem investigații și să prevenim atacurile. Ne-a dat posibilitatea să arestăm teroriști după ce au comis atentate și, mai important, înainte să fi reușit să le comită.

Deși SWIFT menționa în 2007 că a luat decizia de a-și schimba bazele de date, acest lucru nu s-a întâmplat decât acum câteva luni. Ceea ce a însemnat că a trebuit să revizuiim protocoalele care, până atunci, ne permisese să facem schimb de informații financiare. Acest lucru a trebuit realizat într-un interval de timp foarte scurt. Mandatul a fost aprobat de Consiliu în vara anului 2009, când încă existau incertitudini cu privire la intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona.

Decizia care a fost luată este binecunoscută. Am semnat un acord interimar pe nouă luni, acord care ar trebui ratificat în această sală: un acord interimar care durează nouă luni, timp în care acest Parlament, Consiliul și Comisia ar trebui să stabilească un nou proces de negociere pentru a elabora un acord final. Aceasta a fost decizia luată.

Se poate să nu fi fost cea mai bună decizie. Totuși, este important să afirmăm clar în fața acestui plen că, în ceea ce privește protejarea intimității, acordul semnat *ad referendum* pe care îl dezbaterem astăzi aici reprezintă o îmbunătățire a protocoalelor care au existat înaintea acestuia.

Este o îmbunătățire pentru că acest acord interimar include, printre altele, garanții suplimentare, care au fost recomandate de Parlament și pe care raportarea le-a încorporat în raportul care ne-a fost prezentat astăzi.

În acest moment, aș dori să spun că Președinția spaniolă a Consiliului a ținut seama de rezoluțiile adoptate în Parlament și de scrisorile trimise de Președintele Parlamentului, dar și de raportul elaborat de dna Hennis-Plasschaert și votat de Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne la 4 februarie. Din acest motiv, Consiliul a aprobat o declarație care a fost trimisă Parlamentului ieri și ale cărei puncte-cheie le voi rezuma pentru dumneavoastră.

În primul rând, Consiliul este hotărât să se implice într-un acord final care garantează foarte clar consolidarea protecției corespunzătoare, ștergerea datelor și o mai mare precizie în ceea ce privește schimbul de date obținute prin TFTP cu autoritățile naționale din țările terțe.

Bineînțeles, ne-am angajat și să consolidăm garanțiile incluse în actualul acord; acestea ar trebui să rămână – și să fie întărite – în acordul final, la fel ca și o limitare strictă cu privire la utilizarea finală a datelor și o interdicție categorică în ceea ce privește extragerea de date și utilizarea profilelor.

În fine, ca răspuns la noul context creat prin intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, Consiliul se angajează să negocieze un acord interinstituțional pentru a permite un acces mai facil la documentele clasificate referitoare la acordurile internaționale.

În această privință, și doresc să repet foarte clar acest lucru, Președinția spaniolă este complet credincioasă Tratatului de la Lisabona și Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special articolului 8, și recunoaște preocupările justificate exprimate de către Parlament.

Acum știm că angajamentul pe care tocmai l-am asumat este posibil. Într-o scrisoare pe care Hillary Clinton, secretarul de Stat al Statelor Unite și Timothy Geithner, secretarul Trezoreriei Statelor Unite, i-au trimis-o Președintelui Parlamentului, guvernul Statelor Unite și-a exprimat angajamentul de a încorpora garanțiile solicitate în conformitate cu poziția adoptată de Parlamentul European.

Doamnelor și domnilor, este posibil ca, în cadrul procesului de aprobare a acordului pe care îl dezbatem astăzi, Consiliul să nu fi procedat în cel mai bun mod. Totuși, este sigur faptul că, în timpul acestui proces, Consiliul a învățat multe lecții și a luat notă de preocupările Parlamentului. De asemenea, este sigur că acordul pe care îl dezbatem astăzi a contribuit – și sper că va contribui în continuare – la îmbunătățirea securității cetățenilor din întreaga lume și, bineînțeles, din Europa.

Președinte. Vă mulțumesc, dle Rubalcaba. Aș dori să vă reamintesc tuturor că, așa cum am spus și mai devreme, am primit de la Consiliu un răspuns la scrisorile pe care le-am trimis. Acestea sunt puse la dispoziția grupurilor politice, pentru ca dumneavoastră să le puteți consulta oricând. În scrisoarea trimisă, Consiliul a răspuns dorințelor noastre, dorințelor Parlamentului. Vă mulțumesc, dle Rubalcaba, pentru că ați făcut aceste declarații și pentru că ați explicat poziția Consiliului față de acest aspect. Este foarte important pentru noi.

Cecilia Malmström, membră a Comisiei. – Dle Președinte, permiteți-mi să încep prin a le mulțumi tuturor pentru faptul că ieri ne-au acordat și mi-au acordat încrederea, votând „da” pentru noua Comisie.

Este o primă zi de lucru interesantă și sunt recunoscătoare că pot discuta cu dumneavoastră un aspect atât de important cum este transferul de date bancare către Statele Unite în scopul combaterii terorismului, de data aceasta în legătură cu Programul de urmărire a finanțărilor în scopuri teroriste (TFTP).

Parlamentul European a manifestat, bineînțeles, un foarte mare interes pentru această chestiune. Este un lucru foarte bun, întrucât TFTP ne pune din nou în fața provocării de a concilia transferul de date bancare cu protecția datelor și, dacă acceptăm provocarea, acest lucru ne va ajuta să le oferim cetățenilor securitate, intimitate și protecția datelor.

Unul dintre obiectivele acordului interimar trebuie să fie garantarea punerii în aplicare a condițiilor din rezoluția Parlamentului European din septembrie 2009. Intenționăm foarte serios să întărim partea referitoare la protecția datelor atunci când vom negocia acordul pe termen lung, în special în ceea ce privește dreptul de a primi informații despre respectarea drepturilor unei persoane în conformitate cu prevederile acordului și garanții mai solide privind corectarea eficace, procesarea legală și ștergerea datelor.

Al doilea raport Bruguère a fost pus la dispoziția deputaților europeni luna trecută și demonstrează importanța și valoarea pe care o are TFTP în cadrul investigării și subminării terorismului, inclusiv în Uniunea Europeană. Raportul confirmă că TFTP a fost utilizat pentru a identifica și aresta persoanele care au fost ulterior condamnate pentru terorism în statele noastre membre. De asemenea, raportul subliniază faptul că TFTP este o sursă valoroasă de informații de încredere care sunt necesare în lupta împotriva terorismului. Există exemple specifice, iar Consiliul a făcut referire la câteva dintre ele.

Știm că amenințarea terorismului în unele dintre statele noastre membre rămâne la un nivel ridicat și sunt sigură că vă dați seama că respingerea acordului interimar de către acest plen ar reprezenta o lovitură puternică pentru securitatea UE.

Unele dintre statele membre au afirmat foarte clar că vor ca TFTP să continue pentru că au beneficiat în trecut de acest program și vor beneficia și în continuare de el. Ne-au spus că informațiile de încredere pe care le furnizează TFTP cu privire la terorismul cunoscut sau suspectat reprezintă o sursă importantă de informații secrete legale, de care este nevoie pentru a rezolva problema amenințărilor complexe, în special a celor generate de terorismul inspirat de Al Qaida. Acordul interimar nu este doar o favoare făcută Statelor Unite; este în interesul nostru comun.

S-au spus multe în acordul interimar despre nivelul de protecție a datelor și acesta este, bineînțeles, unul dintre aspectele-cheie. Încurajez pe deputați – și sunt sigură că cei mai mulți dintre dumneavoastră au făcut deja acest lucru – să analizeze mai îndeaproape acordul interimar. Veți vedea că acesta conține angajamente obligatorii semnificative și detaliate cu privire la felul în care Departamentul de Trezorerie al Statelor Unite poate prelucra datele în conformitate cu prevederile acordului. Acestea includ, de exemplu, o limitare strictă în ceea ce privește scopul prelucrării, care este restricționat la investigarea, detectarea și urmărirea terorismului. Acordul include o interdicție categorică impusă cu privire la explorarea datelor – căutările în bazele de date se pot efectua numai atunci când se poate preciza un motiv pentru a crede că subiectul căutării este implicat în terorism.

Acest lucru înseamnă că datele conținute în baza de date a TFTP sunt, de fapt, anonime. Datele unei persoane identificate pot fi vizualizate și extrase din baza de date numai dacă există un motiv pentru a crede că respectiva persoană este un terorist. Acest lucru este important. Acordul interimar obligă Departamentul de Trezorerie să șteargă datele după cinci ani de la primirea lor – o perioadă de timp ce respectă perioada de păstrare menționată în legislația UE privind finanțarea terorismului. De asemenea, acordul stipulează efectuarea unui control detaliat al UE, la care vor participa propriile noastre autorități de protecție a datelor pentru a se asigura că aceste obligații și altele privind protecția datelor sunt respectate.

Acordul nu implică transferul tuturor datelor SWIFT către Departamentul de Trezorerie al Statelor Unite. Vă pot asigura că doar o fracțiune din datele SWIFT va fi transferată în conformitate cu acordul interimar. Acesta nu va afecta în niciun fel puterea autorităților de protecție a datelor în ceea ce privește activitățile de prelucrare executate în UE de SWIFT sau de instituțiile financiare.

Refuzul de a-și da consimțământul va pune capăt acordului interimar și dispozitivului de securitate privind protecția datelor pe care acest acord îl conține. Dacă Statele Unite reușesc să acceseze datele prin alte mijloace – de exemplu prin relații bilaterale cu Olanda – aceste mecanisme de securitate nu vor mai fi aplicabile. Dacă acordul interimar eșuează, este posibil să dureze foarte mult până când va putea fi elaborată o alternativă la acesta. Prin urmare, refuzul de a da consimțământul generează o breșă în protecția datelor, dar și o breșă de securitate.

În fine, acordul interimar este doar un acord interimar. Poate nu este cel mai bun acord din lume. Poate fi îmbunătățit – și va fi îmbunătățit. Comisia finalizează în prezent proiectul de mandat și orientările pentru acordul pe termen lung, iar noi le vom adopta foarte repede.

Vă fac promisiunea personală că mă voi asigura ca preocuparea Parlamentului European să fie discutată și vă promit că vom încerca să obținem o protecție solidă a intimității și a datelor în cadrul noului acord. Parlamentul European va fi informat despre toate aspectele în toate etapele acestei proceduri. Sper că ceea ce am spus a răspuns la câteva dintre întrebările dumneavoastră.

Președinte. Vă mulțumesc, dnă Malmström, pentru explicațiile dumneavoastră. Au fost, într-adevăr, foarte importante pentru noi. Consiliul și Comisia Europeană tocmai au făcut anumite declarații referitoare la așteptările pe care le avem de la mandatul de negociere și în ceea ce privește informarea Parlamentului.

În ceea ce facem noi mai există și un alt element important: Parlamentul European a devenit parțial răspunzător pentru legislația europeană. Suntem, de asemenea, răspunzători și pentru acordurile internaționale, așa cum este acordul SWIFT, și tragem un semnal de alarmă asupra faptului că situația s-a schimbat, acum că Tratatul de la Lisabona este în vigoare. Acest lucru este important. Cred că semnalele recente venite din partea guvernului american arată că a devenit foarte clar faptul că Parlamentul European este astăzi complet răspunzător pentru legislație. Am vrut ca semnalul să fie unul puternic. Cu toate acestea, știm că suntem responsabili față de cetățenii noștri. Suntem aleși în mod direct ca deputați ai Parlamentului European. Responsabilitatea noastră de a apăra drepturile cetățenilor este de o importanță crucială și trebuie să subliniem întotdeauna acest lucru.

Ernst Strasser, în numele grupului PPE. – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, în primul rând, doresc să vă urez bun venit în prima zi lucrătoare și să vă asigur că veți beneficia de cooperarea totală a grupului nostru. La începutul acestei dezbateri, am vrea să spunem că ne dorim un parteneriat bun cu americanii, în special când vine vorba de combaterea terorismului. În al doilea rând, susținem cu tărie securitatea cetățenilor noștri, precum și drepturile acestora și protecția datelor. În al treilea rând, am muncit foarte mult să ne asigurăm că orientările pentru negociere și poziția noastră sunt elaborate până la mijlocul lunii septembrie, iar acum vrem să le vedem puse în aplicare. În al patrulea rând, dnă Malmström, aș dori să spun, cu respectul cuvenit, că nu este vorba de faptul că Parlamentul a avut un interes puternic în acest domeniu, ci mai degrabă de faptul că suntem de părere că procesul legislativ este responsabilitatea noastră, așa cum a spus și dl Președinte, și vrem să fim implicați în acest proces în aceeași măsură ca și Consiliul și Comisia.

Reacția noastră față de textul negocierilor este să stabilim două aspecte foarte clare. În primul rând, nu putem accepta felul în care a fost elaborat acest text. În al doilea rând, deși Consiliul susține că „toate punctele din rezoluția Parlamentului au fost luate în considerare”, unele dintre ele nu au fost de fapt incluse, și este vorba în special de dreptul de acțiune în instanță, ștergerea datelor și alte câteva. Acestea sunt principalele motive pentru care am spus în cadrul subcomitetului pentru securitate și apărare că acest lucru este inacceptabil din punctul nostru de vedere. De asemenea, ne-am dat seama că de-abia după această opoziție lucrurile au început să se miște. Secretarul de Stat al Statelor Unite nu și-a dat acordul pentru nimic, asta dacă nu cumva Consiliul a primit informații diferite de cele trimise Parlamentului. Se pare că acest lucru s-a întâmplat în anumite

cazuri. Consiliul a trimis semnale încurajatoare în această săptămână, dar nu a oferit garanții. Doresc să precizez foarte clar acest lucru. Acestea sunt motivele pentru care spunem că vrem să discutăm mai mult acest aspect, că vrem să avem un acord bun și că suntem în favoarea continuării discuțiilor, dacă există o garanție că acestea vor avea drept rezultat un acord bun.

Martin Schulz, în numele grupului S&D. – (DE) Dle Președinte, în faimosul său roman „Călătoriile lui Gulliver”, autorul irlandez Jonathan Swift și-a trimis eroul, pe Gulliver, în Lilliput, într-o țară ai cărei locuitori nu erau mai înalți de 15 centimetri. Cu toate acestea, Gulliver a crezut că a ajuns în țara uriașilor. Mie mi se pare că diplomația americană a urmat exemplul lui Gulliver și crede că poate trata Parlamentul Europei ca și când acesta ar fi o organizație de oameni mici. Acest lucru este o greșeală.

Dnă Malmström, aș dori să vă felicit cu ocazia alegerii dumneavoastră și pentru mutarea pe care ați făcut-o dintr-o tabără în alta. Totuși, ar trebui să fiți conștientă de faptul că eroarea nu a fost comisă doar de diplomații americani, ci și de guvernele Uniunii Europene, care au crezut că un acord de acest gen ar putea fi impus Parlamentului și nu și-au dat seama că noi nu putem vota în favoarea unui acord defectuos ca acesta. Acest acord reflectă spiritul ideologiei de securitate a Statelor Unite ale Americii, însă nu concretizează protecția drepturilor fundamentale, pe care noi, în calitate de deputați ai Parlamentului European, trebuie să le garantăm cetățenilor Europei.

Posibilitatea de a transfera volume mari de date fără specificații și fără detalii specifice în cazuri individuale se află într-un conflict fundamental cu legislația privind protecția datelor pe care am adoptat-o în Europa, în toate parlamentele noastre, inclusiv în parlamentele naționale. Problemele serioase privind protecția datelor au fost deja menționate. Chiar dumneavoastră ați făcut acest lucru. Cât timp vor fi stocate datele? Cine le stochează? Cine le transferă cui? Ce opțiuni am eu pentru a afla ce se întâmplă cu datele mele, cine le accesează și dacă sunt corecte? Ce protecție legală am pentru a fi sigur că nu se pot colecta date incorecte despre mine și că acestea nu pot fi transmise terților, indiferent de cine ar fi aceștia? Când vor fi șterse datele mele, dacă au fost colectate și stocate? Potrivit prevederilor Legii securității interne, datele pot fi stocate pentru o perioadă de până la 90 de ani. Dacă include o garanție că voi ajunge la vârsta de 90 de ani, atunci sunt bucuros să discut această problemă. Merită să repetăm că aceste date pot fi stocate pentru o perioadă de până la 90 de ani! Toți acești factori reprezintă greșeli grave care există în acord.

Din acest motiv, dle Rubalcaba, trebuie să vă spun că nu este un acord bun și că nu putem vota în favoarea lui. Dacă îl respingem, atunci va fi de datoria dumneavoastră să negociați cu Statele Unite un acord nou, mai bun, care să respecte interesele securității dar care, în același timp, să respecte și interesele de securitate ale cetățenilor în ceea ce privește libertatea lor. Dacă veți putea realiza acest lucru, noi vom susține noul acord. Obiectivul unei noi runde de negocieri trebuie să fie acela de a găsi o cale de compromis între aceste două aspecte.

Nu le pot recomanda membrilor grupului meu să voteze în favoarea acestui acord în acest moment și sub această formă. În această seară, voi sugera ca grupul meu să voteze împotriva acestui acord.

Sophia in 't Veld, în numele grupului ALDE. – Dle Președinte, aș dori să-i urez bun venit fostei mele colegi și bunei mele prietene, Cecilia Malmström. Este o plăcere să vă văd aici.

Aceasta este o primă decizie importantă pe care Parlamentul European trebuie să o ia având noile puteri acordate de Tratatul de la Lisabona, iar așteptările sunt mari, însă trebuie să fim raționali. Le datorăm cetățenilor noștri luarea unei decizii bine gândite, fără a ne lăsa afectați de presiuni externe sau de tactici de amenințare, ca de exemplu semnalarea falsă a unei breșe de securitate, pentru că, după cum bine știm, Statele Unite încă pot obține datele fără conflicte. Haideți să nu uităm că statele membre nu au avut nici ele o părere unanimă în privința acestui acord. Nu ne putem da consimțământul decât pentru un acord care are o legitimitate democratică completă, bazată pe fond și pe proceduri. Aici nu este vorba despre o bătălie a voințelor purtată între Consiliu și Parlamentul European și nici despre relațiile transatlantice. Este vorba despre faptul că cetățenii europeni au dreptul la o procedură corectă, democratică și transparentă.

Răspunsurile date până acum de Consiliu sunt absolut nepotrivite, iar drepturile democratice ale cetățenilor europeni nu pot fi trădate din cauza unor promisiuni de a călători în America sau din cauza unor promisiuni vagi ale Consiliului în legătură cu viitoarele acorduri. Din 2007, Consiliul a avut nenumărate ocazii de a aborda această situație în mod corespunzător și de a asigura securitatea și protecția datelor personale și libertăților civile, sau de a asigura o validare corespunzătoare, democratică, făcută de parlamentele naționale sau, de la 1 decembrie, de Parlamentul European, însă Consiliul a fost extrem de încăpățânat. Parlamentul nu poate și nu trebuie să ia o decizie dacă nu are acces la toate informațiile și documentele relevante. Alegătorii

noștri au dreptul să știe că analizăm foarte serios toate elementele și că nu ștampilăm pur și simplu deciziile Consiliului.

În fine, timp de ani de zile, Parlamentul European și-a exprimat foarte clar îngrijorările și așteptările și, în loc să vină cu și mai multe promisiuni vagi, Consiliul ar trebui să ne pună în sfârșit la dispoziție opinia departamentului său legal și informațiile solicitate, care demonstrează utilizarea datelor în scopuri antiteroriste. Eu nu consider că al doilea raport Bruguère este suficient. Prin urmare, dacă dorește să primească acordul acestui plen, Consiliul va trebui să ne îndeplinească revendicările. Onorat Consiliu, aceasta este singura cale.

(Aplauze)

Rebecca Harms, în numele grupului Verts/ALE. – (DE) Dle președinte, în primul rând aș dori să comentez cu privire la întâlnirile cu experții și cu ambasadorul Statelor Unite. În timpul celor două întâlniri pe care le-am prezidat, nu m-am simțit nicio secundă ca și când aș fi fost privită ca o persoană neimportantă din Europa, dimpotrivă. În timpul acestor întâlniri cu experții din Statele Unite, am învățat foarte multe despre diferitele sisteme legale asociate cu protejarea drepturilor fundamentale în Statele Unite și în Europa. Le sunt recunoscătoare americanilor pentru că am luat parte la acest dialog vast. Am înțeles natura sarcinii care ne așteaptă. Însă Consiliul a nedreptățit această sarcină în trecut. Am înțeles și natura sarcinii pe care o vor avea de îndeplinit europenii, dacă vrem să includem combaterea eficientă a terorismului și protecția eficientă a drepturilor fundamentale în același acord.

Mi se pare chiar rușinos faptul că oamenii aceștia au venit de peste ocean ca să ne explice acest domeniu controversat, iar Consiliul nu a fost în stare până acum să aibă o dezbatere cinstită cu Parlamentul. Raportarea a menționat foarte clar domeniile în care vor fi încălcate drepturile fundamentale, care se bucură de cel mai înalt nivel de protecție în Europa. Aș dori să adaug un lucru, faptul că eu consider că această problemă este una majoră din punct de vedere legal și politic, dacă ar fi să analizăm chestiunea mai în detaliu. Statele Unite și Europa au definiții complet diferite pentru terorism, iar aceasta este o problemă care se reflectă în acest acord.

Așa cum foarte bine s-a spus, deputații din acest plen au responsabilitatea față de cetățenii Europei de a garanta că drepturile acestora vor fi menținute. După părerea mea, nu ar trebui să votăm pentru un acord despre care mulți dintre noi, printre care dl Weber, dl Langen, care nu este acum aici, și dl Schulz au spus în public și în mod repetat că încalcă legislația actuală. Trebuie să acționăm acum. În timpul discuțiilor publice, le-am spus cetățenilor Europei că așa vom face. Trebuie să votăm împotriva acordului interimar și nu trebuie să amânăm votul.

Parlamentul nu trebuie să se sustragă din nou de la responsabilitățile sale, așa cum a făcut în noiembrie. Atunci am avut ocazia să punem capăt întregii probleme, însă majoritatea nu a vrut acest lucru. Acum trebuie să acționăm – spun aceste lucruri după consultările cu americanii – iar acest fapt ne va pune într-o poziție de negociere mai bună și ne va aduce pe picior de egalitate, ceea ce ne va permite să îmbunătățim securitatea și drepturile cetățenilor din Uniunea Europeană și poate chiar și din Statele Unite.

Timothy Kirkhope, în numele grupului ECR. – Dle președinte, ca și colegii mei aici prezenți, am fost foarte frustrat și înfuriat de felul în care Consiliul a tratat consultările cu acest plen pe tema acordului, dar și de calitatea submediocră a acestor consultări. Consultările și consimțământul Parlamentului nu ar trebui să fie un instrument retrospectiv. Reciprocitatea protecției datelor ar trebui să fie ireproșabilă, iar modul în care a fost negociat și încheiat contractul nu trebuie să mai fie repetat vreodată.

Totuși, m-am liniștit cel puțin în privința autorităților Statelor Unite, a sistemelor stratificate de protecție a datelor și a sistemelor juridice de protecție care sunt stabilite prin intermediul acestui acord interimar. Prin urmare, felul nepotrivit în care ne-a tratat Consiliul nu ar trebui să compromită acordul UE cu Statele Unite și nici acordurile viitoare cu privire la securitatea Europei. Primim în prezent foarte multe asigurări și promisiuni din partea Consiliului și din partea Comisiei. Nu îmi pot da încă seama dacă acestea răspund cererilor rezonabile pe care le-am formulat, așa că, după părerea mea, avem nevoie de puțin timp înainte de a merge mai departe cu părerile noastre despre această măsură vitală.

Lothar Bisky, în numele grupului GUE/NGL. – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, acordul SWIFT a fost negociat pe baza unei proceduri dubioase și a fost înaintat rapid cu doar o zi înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, pentru a evita Parlamentul. Cu toate acestea, aș dori să mă axez în mod special pe conținutul acordului. Sora mai mică a fratelui cel mare așteaptă aprobarea noastră. Dna Clinton crede că poate convinge deputații europeni să facă ceva ce noi nu am accepta din partea propriilor noastre guverne.

Din punctul meu de vedere, este absolut greșit ca anchetatorii presupuselor acte de terorism să aibă acces extins la bazele de date, pentru că acest lucru subminează autodeterminarea oamenilor cu privire la propriile date personale. Datele personale vor fi stocate decenii întregi și nimeni nu va avea niciun control asupra felului în care sunt folosite. În plus, datele ar putea fi păstrate și după terminarea acordului. Nu va fi posibil să intentăm procese pentru a descoperi locul unde se află datele sau pentru a cere despăgubiri pentru utilizarea ilegală a acestora de către țări terțe. Astfel, statul capătă întâietate în fața cetățenilor săi, care vor fi reduși cu toții la statutul de suspecți. Statele membre le permit altor guverne să îi spioneze pe cetățenii noștri în mod indirect, prin intermediul UE.

Ca să vă dau câteva exemple din Germania, companiile Deutsche Telekom, Deutsche Bahn sau lanțul de drogherii Schlecker ar trebui să fie îngrijorate în privința colectării de informații despre angajații lor? Oare guvernul german se va obișnui de acum să cumpere de la anchetatorii fiscali date care au fost obținute ilegal? Ne aflăm într-o situație în care Parlamentul trebuie să își apere convingerile și să ia o decizie. De ce ar trebui ca Google să poată stabili limite pentru date pe viitor? Este important să combatem terorismul și în special cauzele acestuia și cred că suntem cu toții de acord cu această idee, însă nu cu prețul drepturilor fundamentale. În acest context, am auzit multe discursuri referindu-se la UE ca la o comunitate de valori. Suntem pe cale de a arunca la gunoi una dintre aceste valori, iar grupul meu nu poate vota în favoarea acestei acțiuni.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Dați-mi voie să spun foarte clar că Partidul Popular European se declară în favoarea acestui acord. Susținem acordul SWIFT și mâine vom vota pentru acesta. Permiteți-mi să explic de ce: Partidul Popular European își va acorda sprijinul pentru că principala sa preocupare este siguranța oamenilor, siguranța cetățenilor noștri.

Securitatea cetățenilor noștri va fi îmbunătățită ca urmare a acestui acord și acesta este motivul pentru care îl susținem. Aceasta nu este numai părerea mea, ci și opinia specializată a celor a căror sarcină specifică a fost aceea de a cerceta și de a evalua dacă acest acord sporește sau nu securitatea cetățenilor pe care noi, cei din această sală de ședințe, îi reprezentăm.

La nivelul întregii Europe, va exista o îmbunătățire a nivelului de securitate, care se va extinde și la securitatea altor cetățeni din lume, inclusiv din Statele Unite. Sunt de acord cu cei care au afirmat că felul în care Consiliul s-a comportat față de Parlamentul European nu a fost corect, însă cred că mesajul trimis săptămâna trecută de Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne i-a dat Consiliului o lecție care, în mod sigur, a fost înțeleasă. De asemenea, înțeleg îngrijorările colegilor mei deputați cu privire la problema intimității, însă trebuie să ne amintim că acordul este unul interimar. Acest lucru înseamnă că va trebui să se elaboreze un acord nou, care va oferi garanții mai bune în ceea ce privește securitatea.

Dle Președinte, în introducerea pe care ați făcut-o, ați menționat responsabilitatea. Fac apel la colegii mei să folosească puterile acestui Parlament, noile puteri pe care le avem, cu cea mai mare responsabilitate, pentru a putea da ochii cu 500 de milioane de cetățeni și a le spune că le-am apărut securitatea. Dacă se poate, votul de mâine ar trebui amânat, pentru a crea mai multă unitate în această sală de ședințe. Suntem gata să luăm în calcul varianta amânării votului, însă dacă acest lucru nu se va întâmpla, atunci vom vota pentru.

Claude Moraes (S&D). – Dle Președinte, și noi, cei din grupul Socialiștilor și Democraților, vrem să luptăm pentru cetățenii europeni și vrem să combatem terorismul, și tocmai din aceste motive vom recomanda, așa cum a spus și liderul nostru, să votăm „nu” mâine, pentru a fi siguri că la prima procedură de aprobare sub incidența Tratatului de la Lisabona vom vota împotriva unui acord nepotrivit pentru întregul Parlament.

Aceasta nu este o chestiune teoretică, ci una reală. Vrem să aflăm dacă un acord elaborat greșit deservește interesele securității și antiterorismului. Așa cum spunea odată unul dintre consilierii mei – care este avocat, cum am fost și eu și cum a fost și dl Kirkhope – citându-l pe Benjamin Franklin: Cel care pune siguranța înaintea libertății nu merită niciuna dintre ele.

Cu toții suntem de acord că ceea ce vrem pentru cetățenii UE este un acord bun. În ceea ce privește Coreper, este foarte adevărat că toate aspectele pe care noi, ca grup, le-am considerat a fi importante, au venit din partea Consiliului. Și dna Clinton a recunoscut în scrisoarea dumneaei că Parlamentul a avut dreptate, însă niciunul dintre aceste documente nu a mers mai departe și nu ne-a oferit un plan de soluționare a acestei probleme, iar acesta este motivul pentru care, după părerea noastră, un vot „nu” va obliga la elaborarea unui acord mai bun pentru întregul Parlament.

Prin urmare noi, cei din grupul nostru, facem apel la întregul plen, nu doar la propriul grup, să o susțină pe raportoare în demersul pe care încearcă să îl facă, acela de a realiza un acord mai bun pentru combaterea terorismului. Nimeni de aici nu este un model de virtute; dorim o luptă eficace împotriva terorismului, iar

acest lucru înseamnă un acord mai bun și asta le vom recomanda în această seară Socialiștilor și Democraților din grupul nostru.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Dle Președinte, resping metodele folosite și timpul acordat pentru acest acord. Rolul Parlamentului este o parte esențială a Tratatului de la Lisabona și ar trebui respectat de către toate părțile implicate.

Trecând mai departe la fondul acestei probleme: cel mai mare rău pe care o societate democratică îl poate face terorismului este să îi taie toate resursele financiare. Iată de ce acordul interimar ar trebui să rămână valabil până la negocierea urgentă a acordului final. În cel puțin nouă situații cunoscute, SWIFT și TFTP și-au dovedit eficacitatea și valoarea în prevenirea și înăbușirea activităților teroriste din Europa, Asia, Africa și America, asta referitor la textul acordului interimar și la protecția datelor.

Care dintre rapoarte ar trebui să triumfe, doamnelor și domnilor? Acela al Autorității Europene pentru Protecția Datelor sau acela al judecătorului specialist, căci ambele sunt bine argumentate, deși sunt contradictorii. Nu, doamnelor și domnilor, nici nu am organizat o dezbatere și nici nu am ajuns la o soluție pentru această problemă. Textul acordului interimar garantează drepturi. Prevede că datele furnizate vor fi prelucrate în mod exclusiv pentru prevenirea terorismului sau a finanțării acestuia; că nu vor fi făcute copii ale datelor furnizate; că datele furnizate nu vor fi interconectate cu nicio altă bază de date; și că numai autoritățile publice de securitate vor avea acces la date.

Am încredere în guvernul Statelor Unite și în grandioasa democrație prin care este creat acesta. Avem obligația de a ne consolida relațiile cu această țară, pentru că suntem parteneri normali, care prezintă încredere unul pentru celălalt.

Din aceste motive, susțin un vot în plen în favoarea acordului interimar și salut mișcarea pozitivă pe care a făcut-o Parlamentul pentru a-și afirma autoritatea, dar și faptul că dna Clinton și dl Geithner au recunoscut această autoritate drept un element indispensabil pentru prezent și pentru viitor.

În fine, dle Președinte, Consiliul și Comisia sunt conștiente de ceea ce se așteaptă de la ele. Un acord interinstituțional reprezintă o necesitate urgentă.

Stavros Lambrinidis (S&D). – Dle Președinte, ar fi fost suficientă o simplă scrisoare din partea Consiliului, în care să se precizeze că orientările pentru negociere vor include toate preocupările Parlamentului, că negocierile cu Statele Unite vor începe imediat, nu cândva în viitor și că Parlamentul va fi complet implicat în aceste negocieri și nu ar fi fost atât de greu de trimis o astfel de scrisoare pentru a atenua preocupările acestui Parlament în legătură cu felul în care a fost tratat, ignorat și dus de nas în trecut.

Dar nu ați putut face nici măcar acest lucru astăzi. Dna comisar a spus că transferul unor cantități mari de date nu reprezintă o problemă. Numai cu unele date se va întâmpla așa. SWIFT ne spune că nu este cazul. Administrația Statelor Unite ne spune că nu este cazul. Nu există nicio dovadă pentru ceea ce spuneți dumneavoastră în această declarație.

Ați menționat orientările pentru negociere pe care aproape le-ați terminat. Unde sunt? Având în vedere presiunea care există astăzi, de ce nu ne puteți spune exact asupra căror aspecte sunteți de acord și asupra cărora nu sunteți de acord cu Parlamentul, în loc să faceți afirmații generale?

Consider că este extrem de important să luptăm împreună cu Statele Unite împotriva terorismului. Îndemn Statele Unite și Consiliul să colaboreze foarte bine cu noi după votul de mâine și să nu aleagă căi bilaterale sau să viseze să distrugă solidaritatea, ci să acționeze împreună pentru a proteja drepturile fundamentale în timp ce noi protejăm securitatea.

Birgit Sippel (S&D). – (DE) Dle Președinte, cei care au urmărit numeroasele discuții purtate în ultimele săptămâni pe tema SWIFT și-ar putea face impresia că fără SWIFT am ajunge la haos și că respingerea acordului ar pune capăt relației transatlantice și războiului comun împotriva terorii. Aceste tentative de a ne amenința pot fi descrise printr-un singur cuvânt: ridicole. Statele Unite și Consiliul nu încearcă să salveze un instrument esențial; pur și simplu salvează aparențele.

Există multe acorduri și măsuri aplicate pentru combaterea terorismului. SWIFT ar putea fi o completare utilă adusă acestora. Atacul de jucat de la 25 decembrie a demonstrat clar că nu de date ducem lipsă, ci de capacitatea de a folosi în mod eficient datele pe care le deținem deja. Ideea este să distragem atenția de la acest neajuns. Acordul interimar pur și simplu nu ar putea fi mai rău de atât. Este plin de contradicții și inconsecvențe. În loc să se ia măsurile de precauție potrivite pentru a se asigura că sunt transferate numai

datele referitoare la persoanele suspectate, volume uriase de date vor fi trimise lunar către Statele Unite. Acordul reprezintă o încălcare flagrantă a drepturilor cetățenilor, a protecției datelor și a principiilor statului de drept. Dacă Statele Unite și Consiliul ar fi cu adevărat pregătite să accepte aceste critici și să încorporeze aceste aspecte într-un acord nou, atunci nu ar mai fi nevoie ca noi să acceptăm acest acord îngrozitor. În interesul cetățenilor noștri, trebuie să spunem „nu” acordului interimar și trebuie să începem imediat noi negocieri, astfel încât să putem elabora un acord foarte bun, care să funcționeze ca un instrument suplimentar și eficace în combaterea terorismului și care să ne mențină drepturile fundamentale.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Dle Președinte, Tratatul de la Lisabona a deschis un nou capitol pentru acest Parlament, dar și pentru Consiliu și Comisie.

În discursul său, Președintele în exercițiu al Consiliului a luat notă de faptul că vocea acestui Parlament trebuie ascultată și că îngrijorările și solicitările acestuia trebuie luate în considerare.

De asemenea, a luat cunoștință de faptul că negocierea acestui acord nu a fost făcută foarte bine sau suficient de bine. Totuși, mai presus de toate, a făcut un angajament pentru viitor: să negocieze urgent un acord final care să îndeplinească solicitările stabilite de rapoarte în raportul său, care includ cererea privind garantarea dreptului de a face recurs, de a cunoaște și de a modifica sau de a șterge datele personale.

Prin urmare, trebuie să realizăm un echilibru între intimitate, libertatea cetățenilor și securitate, care reprezintă un alt drept fundamental al cetățenilor pe care îi reprezentăm în acest Parlament.

Prin urmare, indiferent de rezultatul dezbaterii, Parlamentul îl îndeamnă pe ministru să înceapă negocierile cât mai repede posibil și să respecte astfel Tratatul de la Lisabona, Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și pe cele 500 de milioane de cetățeni pe care îi reprezintă acest Parlament și care au dreptul fundamental la securitate.

Axel Voss (PPE). – (DE) Dle Președinte, în epoca mobilității nu putem beneficia de securitate fără un schimb de date eficient și rapid, iar datoria noastră este să ne protejăm cetățenii împotriva atacurilor teroriste. Prin urmare, trebuie să găsim un echilibru între securitate și intimitate. Acest echilibru trebuie să se reflecte în acordul pe care îl dezbaterem în prezent.

Totuși, având în vedere importanța acestui aspect, Consiliul a abordat această situație cu amatorism. Prin urmare, aș dori să văd că se fac mai multe concesii în favoarea rapoartei, să văd chiar că i se acordă ajutor specific, pentru a putea eventual să realizăm o majoritate în Parlament.

Dacă nu avem această majoritate, atunci Programul de urmărire a finanțării în scopuri teroriste va rămâne un program central unic și va fi important ca noi să garantăm că SWIFT va transfera numai elemente individuale ale datelor. Dacă nu avem această majoritate, atunci întregul acord este cel mai bun lucru, iar actualul acord rămâne important. Prin urmare, cred că ar trebui să ne propunem o amânare și, în final...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Președinte. – Stimați colegi, aceasta este o discuție foarte importantă. Nu vreau să vă deranjez, însă cu toții vorbiți cu o jumătate de minut mai mult decât ar trebui. Sunt 11 persoane înscrise pe listă. Dacă fiecare vorbește atât de mult, nu le voi mai putea acorda cuvântul celorlalte persoane.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Dle președinte, nimeni nu are îndoieli cu privire la necesitatea de a combate terorismul. Totuși, democrațiile avansate bazate pe principiile statului de drept își pun mereu întrebări despre ceea ce ar trebui făcut și despre felul în care ar trebui făcut. În acest caz, răspunsul la această întrebare este ușor. Nu trebuie să acționăm în așa fel încât 500 de milioane de persoane să fie considerate suspecti și drepturile lor să fie grav încălcate, fără a avea șansa de a beneficia de protecție legală. În special, aceste măsuri nu trebuie puse în aplicare fără a ține deloc seama de regulile democratice existente.

Parlamentul se află în prezent în situația de a fi nevoit să tragă ponoasele de pe urma acțiunilor arogantei Președinții suedeze. Nu trebuie să se întâmple așa. Prin urmare, mă declar în favoarea ideii de a vota mâine împotriva acestui acord.

Carl Schlyter (Verts/ALE). – (SV) Dle Președinte, doresc să spun că această propunere nu va împiedica nimic – nici un act de terorism. Niciunul dintre cele patru atacuri menționate de Președinția Consiliului nu ar fi putut fi împiedicat – deși poate investigațiile ulterioare ar fi ușurat - situația. Acest acord reduce securitatea la fel cum o face orice lege privind monitorizarea totală a internetului, pentru că dacă există o monitorizare totală, atunci oamenii vor încerca să o evite – chiar și cetățenii cinstiți. Prin urmare, pe internet apar servicii

de creare de conturi anonime, la fel cum se întâmplă acum în sectorul bancar. Dacă teroriștii se pot ascunde printre oamenii obișnuiți, securitatea este redusă. Este un acord slab.

În locul acestuia, solicit o revizuire completă a tuturor acestor legi antiterorism. Cât ne costă acestea și care este efectul lor comun asupra intimității și libertății? De-abia după aceea voi lua în considerare ideea de a vota în favoarea altor legi antiteroriste. Arătați-ne cât de eficiente sunt aceste măsuri folosind documente publice, nu secrete.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Dle Președinte, aș dori să atrag atenția asupra a două chestiuni care, după părerea mea, sunt foarte importante. Este incontestabil faptul că ar trebui să combatem terorismul, însă discuția este despre felul în care ar trebui făcut acest demers și despre ce fel de acorduri ar trebui semnate cu americanii în acest sens. Aș dori să ridic două probleme. Prima dintre acestea este faptul că acordul afectează numai una dintre părți – este un acord unilateral. Ne-am gândit că serviciile competente din statele europene ar putea să obțină la rândul lor date de la SUA și că acest lucru ar facilita lupta împotriva terorismului dusă aici, în Europa? A doua problemă – principala obiecție se referă la faptul că va fi posibil să se obțină toate datele financiare. Subliniez cuvântul „toate”. Cred că trebuie să încercăm să le permitem serviciilor speciale american și european să obțină date numai de la entitățile asupra cărora planează suspiciunea.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – Consiliul a trimis acordul către Parlamentul European foarte târziu, ceea ce este inexplicabil și sper ca incidente de acest gen să nu se mai repete. Pe de altă parte, am fost foarte plăcut surprins de cooperarea intensă a autorităților americane cu Parlamentul European. Brusc, acestea au auzit de această instituție, lucru care sper să se repete în viitor.

Aștept același interes din partea autorităților americane și în ceea ce privește tratamentul egal al statelor membre referitor la programul Visa Waver. Statele Unite au rămas datoare cu introducerea unor criterii clare și transparente pentru refuzul vizei în unele state membre. Cu toate acestea, cred că acordul interimar trebuie susținut pentru că va contribui la securitatea cetățeanului european. Aprobarea acestui acord nu trebuie, însă, să stopeze negocierile cu Statele Unite pentru un acord pe termen lung, în care să se includă toate obiecțiile ridicate de acest parlament

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Dle Președinte, Consiliul a recunoscut astăzi că e posibil ca rezultatele negocierilor să nu fi fost atât de bune pe cât se spera. Ar trebui să ținem cont de acest lucru și să profităm de ocazie pentru a îmbunătăți acordul. Totuși, simpla amânare a chestiunii nu va fi de ajutor, pentru că procesul de amânare nu este guvernat de nicio condiție. Prin urmare, la următoarea ședință de plen ne vom trezi, din nou, în aceeași situație. Nu cred că asta va schimba ceva.

În al doilea rând, aș dori să spun că ni s-au făcut deja destule promisiuni că lucrurile vor sta mai bine în următoarea rundă de negocieri purtate fără implicarea Parlamentului. Ni s-a mai promis o dată înaintea acestui acord că, de data aceasta, lucrurile vor fi diferite. Repet, amânarea nu va fi de ajutor. Singurul lucru care va ajuta în acest caz este transmiterea unui semnal clar.

În al treilea rând, breșele de securitate despre care s-a susținut că vor apărea dacă nu votăm în favoarea acordului interimar pur și simplu nu există. Există rapoarte juridice care dovedesc acest lucru și există contracte privind asistența juridică reciprocă.

Sajjad Karim (ECR). – Dle Președinte, securitatea cetățenilor noștri este extrem de importantă pentru noi toți și este ușor să se spună despre noi că suntem indulgenți față de combaterea terorismului dacă stăm și cerem ca libertățile civile ale cetățenilor să fie protejate. Am văzut că mulți parlamentari naționali spun aceste lucruri atunci când vine vorba despre măsurile pe care le ia acest plen.

Bineînțeles, SWIFT are multe exemple de succes, iar noi susținem toate aceste exemple, însă este la fel de important să ne concentrăm și pe aspectele în cazul cărora SWIFT a eșuat sau ne-a dezamăgit. În Uniunea Europeană au existat multe anchete eșuate sau incorecte. Numai în circumscripția mea electorală au fost reținute 12 persoane nevinovate, care nu au putu fi acuzate. Când au fost deținute, am fost informați că printre dovezile substanțiale existente împotriva lor se numărau tranzacțiile financiare.

Ce putem învăța din aceste situații negative? Stimați membri ai Consiliului, haideți să dăm înapoi. n Avem timp. Nu suntem puși cu spatele la zid. Există o cale înainte. Haideți să amânăm. Stimați membri ai Consiliului, mergeți înapoi; faceți acest lucru cum se cuvine – nu de dragul acestui plen, ci pentru binele cetățenilor noștri.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Dle Președinte, în țara mea, dacă un polițist dorește să obțină acces la un cont bancar, trebuie să aibă un mandat de percheziție. Nu pot accepta un acord prin intermediul căruia mii sau milioane de informații bancare sunt transferate către un polițist american pentru a fi folosite fără a fi nevoie

de permisiunea unei instanțe judecătorești. Acordul interimar care a fost negociat nu conține protecția datelor personale. Protecția datelor nu este un lux – este un element necesar pentru libertatea noastră. Există o lipsă de reciprocitate și o lipsă de proporționalitate. Nu putem permite așa ceva.

Sperăm că acordul final va fi negociat în mod corespunzător. Cum poate fi negociat? Negocierile pentru acesta au un punct de plecare slab sau unul rezonabil? Cred că este mai bine pentru noi să nu avem un acord interimar slab decât să avem orice fel de acord. Dacă vom refuza acordul interimar, acest lucru va însemna că avem un punct bun de plecare pentru negocierea acordului final.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Se spune că acordurile bune sunt cele încheiate între parteneri egali. Totuși, acordul care este elaborat în prezent nu indică faptul că noi am fi un partener egal, ci mai degrabă că Statele Unite cer anumite lucruri de la noi și se așteaptă să le respectăm punctele de vedere.

Cu toate acestea, în urma Tratatului de la Lisabona, Parlamentul European a dobândit mai multă putere, iar datoria deputaților europeni aflați aici este aceea de a apăra interesele și drepturile, drepturile fundamentale, a 500 de milioane de cetățeni din statele membre ale UE. Prin urmare, susțin propunerea ca acest acord să fie refăcut și să încorporeze propunerile pe care noi, deputații din Parlamentul European, care suntem singurii reprezentanți direcți dintre toate instituțiile UE, ne așteptăm să le regăsim în textul acordului.

Știu că există țări în Uniunea Europeană care au probleme majore în ceea ce privește terorismul. În fine, Spania este una dintre țările care luptă cu terorismul de mult timp și cred că în acest caz Consiliul va fi partenerul Parlamentului European, nu al Statelor Unite ale Americii.

Alfredo Pérez Rubalcaba, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (ES) Dle Președinte, în primul rând, aș dori să spun că am ascultat cu mare interes și prețuire toate discursurile stimaților deputați, și pe cele de susținere, și pe cele critice deși, ce e drept, cele din a doua categorie au fost în majoritate, însă le apreciez pe toate.

Aș dori să spun, la început, că sunt foarte mulțumit de faptul că în timpul dezbaterii din acest plen s-a confirmat, încă o dată, că Parlamentul, Comisia și Consiliul sunt în perfect acord atunci când vine vorba de apărarea valorilor noastre comune și, așa cum am spus în discursul meu, când e vorba de a lua o poziție fermă împotriva oricărei forme de terorism. După părere mea, acest consens este extrem de important și nu ar trebui să uităm acest lucru.

Aș dori să fac o distincție între două direcții de critică total diferite pe care le-am auzit în privința acordului SWIFT pe care l-am analizat în această dimineață: criticile la adresa procedurii și criticile la adresa fondului.

Este adevărat că fondul acestui acord a fost criticat în mod constant, chiar și de acei deputați care au susținut în mod explicit un acord ca acesta. Repet ceea ce am spus mai devreme în discursul meu, și anume că probabil lucrurile ar fi putut fi făcute mai bine; de fapt, cu siguranță ar fi putut fi făcute mai bine. Totuși, mai este un alt aspect pe care l-am spus și pe care îl repet, anume că, așa cum stimații deputați știu foarte bine, limitele temporale au fost cum au fost, prin urmare Consiliul și Comisia au trebuit să acționeze într-un termen foarte scurt. În orice caz, dați-mi voie să afirm foarte clar că, așa cum am spus mai devreme în această după amiază, Consiliul își dorește ca lucrurile să fie făcute diferit de acum înainte, nu ca în trecut.

Anumiți deputați au spus, probabil pe baza propriei experiențe, că aceasta este o promisiune, o asumare care a fost încălcată în mod repetat în acest plen. Aș dori să spun, în sprijinul Consiliului, că acesta este un angajament născut din angajamentul fundamental existent în Tratatul de la Lisabona, care stabilește drept obiectiv principal ideea ca acest plen să joace un rol din ce în ce mai important în viața instituțională a Europei, astfel încât cetățenii să se simtă mai bine reprezentați.

Acest angajament asumat de țara mea, care este un angajament fundamental existent în Tratatul de la Lisabona, este motivul pentru care vreau să afirm în mod categoric faptul că, în timpul Președinției spaniole, Consiliul va proceda în mod diferit.

În cazul în care există persoane care nu au încredere în cuvintele Consiliului, și care ar avea dreptul să se îndoiască, acestea ar trebui să își aducă aminte că tratatul ne obligă să facem lucrurile în alt mod. Prin urmare, dacă voința politică a Consiliului nu este suficientă, tratatul este în vigoare în condițiile legii pentru a garanta că lucrurile vor fi făcute altfel în viitor. Tratatul se bazează pe colaborarea dintre acest Parlament și Comisie și, în mod natural, se bazează pe spiritul unit pe care l-au demonstrat deputații noștri aici, un spirit care caută un echilibru între apărarea securității și menținerea valorilor noastre de bază; este vorba de un spirit paneuropean, cu care Consiliul este în perfectă armonie.

Aș dori să fac trei comentarii referitor la chestiunea în sine. Nu voi aborda aspecte mai specifice care au făcut obiectul criticilor, dintre care unele au fost nefondate, după părerea mea. De exemplu, s-a spus în mai multe rânduri că acordul SWIFT, așa cum se prezintă în fața acestui plen, permite transferul unor cantități mari de date. Deși ar fi trebuit să se precizeze foarte clar, nu s-a spus că nu aceasta este logica din spatele acordului și că acordul SWIFT nu permite transferul de date în masă decât în situații excepționale, întotdeauna și numai atunci când există suspiciuni legale (Articolul 4 alineatul (6) al acordului). Acesta este doar un exemplu. Au fost formulate și alte acuzații oarecum superficiale cu privire la conținutul acordului, care cred eu că ar fi retrase după o analiză mai atentă, însă nu mă voi referi acum la ele.

Aș vrea să subliniez încă două aspecte în acest sens. În primul rând, alături de Comisie și de câțiva dintre deputații din acest plen, aș dori să subliniez faptul că acordul s-a dovedit util în lupta împotriva terorismului. Am dat doar câteva exemple, iar mai multe se pot găsi în raportul judecătorului Bruguière, care a fost distribuit deputaților. Vă pot da încă un exemplu, sau mai bine chiar două, din țara mea, exemple despre care am mai vorbit.

Este adevărat că acordul SWIFT a fost folosit pentru a investiga atacurile din data de 11 martie de la Madrid, iar rezultatele au fost bune. De asemenea, merită să ne amintim că, în urmă cu un an, acordul SWIFT a fost folosit pentru a împiedica un atentat asupra orașului Barcelona. Autorii acestor atacuri își ispășesc în prezent pedeapsa în închisorile spaniole.

Prin urmare pot spune că da, a funcționat și da, ne-a permis să obținem rezultate. În această situație, sunt sigur că stimații deputați vor fi de acord cu mine că suspendarea acestui acord va însemna practic cel puțin o scădere ușoară a standardelor de securitate pentru cetățenii europeni. Bineînțeles, trebuie să acceptați faptul că, dacă acordul funcționează și a funcționat pentru noi, atunci suspendarea lui ar face ca noi să trăim în condiții mai puțin sigure, și îmi aleg cu atenție cuvintele, pentru ca nimeni să nu poată acuza Consiliul că exagerează cu dramatismul. Cu siguranță că existența noastră ar fi un pic mai nesigură; este simplu ca bună ziua.

Iată de ce doresc să subliniez, în numele Consiliului - și cred că și Comisia este de aceeași părere - că este esențial să nu suspendăm acest acord. Poate că acest acord lasă loc de critici și doresc să subliniez din nou faptul că acceptăm criticile dure pe care le-am auzit aici, în această după amiază. Totuși, stimații deputați vor fi cu siguranță de acord cu mine că acest acord este cu mult mai bun decât protocolul privind schimbul de date pe care Statele Unite și UE au trebuit să îl respecte ani de zile.

Probabil că acordul supus astăzi dezbaterii nu este perfect. Cu siguranță pot fi aduse îmbunătățiri și chiar pot fi de acord cu unele dintre criticile venite din anumite părți, însă vă cer să recunoașteți, așa cum fac și eu, că este un lucru mai bun decât ceea ce aveam înainte. UE, Consiliul și Comisia au introdus în acest acord mai multe propuneri, iar acestea produc îngrijorare printre unii deputați care încearcă în primul rând să garanteze că securitatea nu este asigurată cu prețul drepturilor omului și libertăților fundamentale; și pe bună dreptate.

Acesta este motivul pentru care doresc să repet ceea ce a spus și dna comisar, anume faptul că este important să nu suspendăm acordul. De asemenea doresc să subliniez în fața Parlamentului faptul că dorința sinceră a Consiliului este să negocieze un nou acord - care va fi unul final - un acord care va încorpora multe dintre aspectele menționate aici, în această după amiază, aspecte cu care Consiliul este de acord și pe care ar dori să le aprobe în mod public. Consiliul își ia angajamentul să facă acest lucru. Adevărul este că Președintele în exercițiu al Consiliului și-a luat deja acest angajament printr-o scrisoare trimisă Președintelui Parlamentului, însă va trebui să îl afirmăm din nou cu convingere când va veni vremea să negociem.

Prin urmare, astăzi dezbaterem un acord interimar care îmbunătățește situația actuală. Dezbaterem un acord care va dura nouă luni de zile, perioadă care reprezintă timpul de care vor avea nevoie Comisia, Consiliul și Parlamentul pentru a ajunge la un nou acord - care va fi unul final - și care va aborda, cu siguranță, toate măsurile de precauție rezonabile care au fost discutate în dezbaterile Parlamentului din această după amiază.

Consiliul nu poate ignora dezbaterile din această după amiază. Nu putem ignora faptul că acest acord a fost supus foarte multor critici. Așa cum am spus, unele dintre aceste critici au fost mai justificate decât altele, însă au existat critici și cred că acest lucru merită să fie luat în considerare. În numele Consiliului, cer Parlamentului să ne acorde acest timp de gândire.

Timp de care avem nevoie pentru a analiza și discuta această dezbatere împreună cu colegii mei din Consiliu, timp pentru a discuta dezbaterile împreună cu Comisia și, mai presus de toate, timp pentru a explora posibilitatea de a elabora un acord mai bun cu Statele Unite, lucru care cred că este o posibilitate reală. Vă cerem puțin timp, doamnelor și domnilor, dle Președinte, pentru a ne putea întoarce în Parlament peste

câteva săptămâni sau câteva luni și pentru a putea garanta atunci că am pus bazele pentru semnarea unui acord final care abordează în mod corespunzător îngrijorările exprimate astăzi de către unii dintre stimații deputați. Îngrijorări care, repet, reflectă în multe cazuri și îngrijorările Consiliului.

Cecilia Malmström, membră a Comisiei. – Dle Președinte, aceasta este o dezbatere extrem de importantă. Acest lucru este în totalitate corect, pentru că discutăm chestiuni foarte importante, ca de exemplu modalitatea în care putem menține securitatea cetățenilor noștri, menținând totodată sisteme bune de informare și schimb cu un nivel înalt de protecție a datelor.

Așa cum a spus și Președintele în exercițiu al Consiliului, au existat câteva probleme, câteva neînțelegeri, cred eu. Unele dintre ele își găsesc răspunsul în raportul Bruguère, prin urmare vă îndemn să citiți acest document. Cred însă că trebuie să înțelegem și să ne amintim de ce avem un acord interimar. De ce îl avem? Ei bine, pentru că SWIFT se încheia și ne aflam în situația de a nu avea niciun regulament cu privire la transferul de date, prin urmare Consiliul și Comisia s-au mișcat rapid pentru a planifica ceva. Am reușit să obținem anumite concesii din partea Statelor Unite și câteva mecanisme de protecție a datelor foarte bune. De asemenea, două state membre îngrijorate au solicitat Comisiei să se implice pentru a crea o abordare europeană a acestui aspect și pentru a evita acordurile bilaterale. Este important să ne amintim de acest lucru.

Acum există acest acord interimar, așa cum am spus; poate să fie îmbunătățit și va fi îmbunătățit. Comisia și Consiliul intenționează să implice Parlamentul European în acordul permanent, în conformitate cu prevederile Tratatului de la Lisabona. Trebuie să clarificăm mai bine aspectele care țin de corectarea, protecția legală și ștergerea datelor. Acordul permanent va include, de asemenea, garanții privind rectificarea și accesul la informații.

Dl Lambrinidis a întrebat de ce Comisia nu a realizat aceste lucruri. Ei bine, dle Lambrinidis, Comisia și-a început mandatul acum 16 ore și 20 de minute. Acesta este un mandat de negociere extrem de important. Trebuie să fim capabili să discutăm aceste aspecte împreună, în cadrul noii Comisii, înainte de a formula întregul mandat de negociere pe care îl vom discuta cu Parlamentul European. Am preluat de foarte puțin timp funcțiile, prin urmare nu vă puteați aștepta ca noi să reușim aceste lucruri. Însă ne vom asigura – iar dl Barroso a exprimat foarte clar acest lucru în scrisoarea trimisă dlui Buzek – că lucrăm la mandatul de negociere; îl vom prezenta Parlamentului European cât mai curând posibil și ne vom asigura că veți fi informați pe întreaga perioadă a acestui proces.

Ar putea fi o idee foarte bună să amânăm votul și s-ar putea să avem nevoie de mai mult timp pentru a discuta mandatul. Veți vedea mandatul de negociere; veți avea timp să analizați documentele, rapoartele și alte acte, și, așa cum am spus, Comisia este dispusă să colaboreze cu dumneavoastră și Consiliul pentru un acord permanent în această privință, un acord bun – mult mai bun.

Președintele. – Stimați colegi, regula cartonașului albastru nu funcționează în timpul prezentărilor făcute de Consiliu și Comisie, însă aceasta este o discuție extrem de importantă. Trebuie să luăm o decizie mâine.

Nu este în conformitate cu Regulamentul, însă aș putea să vă cer, dle Președinte în exercițiu, să acceptați două întrebări scurte – și subliniez scurte – adresate de dl Schulz și de dl Lambrinidis – doar atât, căci am putea discuta acest subiect încă două ore.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Dle Președinte, dle Rubalcaba, alături de toți deputații din acest plen am ascultat cu atenție ceea ce ați spus. Ați folosit următoarele cuvinte: „Acordați-mi mai mult timp ca să discut cu ceilalți membri ai Consiliului. Acordați-mi mai mult timp să pot reveni și să vă prezint un acord mai bun”. Prin urmare, aș dori să vă întreb foarte clar dacă acest lucru înseamnă că acum Consiliul nu mai insistă asupra acestui acord și asupra votului privind acest acord și dacă doriți să aveți timp să negociați cu Statele Unite pe baza unui acord nou și îmbunătățit. Am înțeles bine ceea ce ați spus?

Stavros Lambrinidis (S&D). – Dle Președinte, este Consiliul conștient de faptul că, în ultimii ani, SWIFT nu a trimis nici măcar o dată informații specifice, pentru că nu le poate extrage, și că transferă întotdeauna cantități mari de date?

Își dă Consiliul seama de faptul că, tocmai din acest motiv, există un acord între Statele Unite și SWIFT potrivit căruia la Departamentul de Trezorerie este transferat personal aparținând SWIFT, care se asigură că datele în masă pe care le primește Trezoreria nu sunt analizate ca atare?

Își dă Consiliul seama de faptul că acordul interimar nu include nici o concesie, oricât de mică, făcută Parlamentului? Dacă am dreptate – și sper că am – Consiliul și Comisia se angajează să ia problema informațiilor în masă foarte în serios în timpul mandatului de negociere?

Alfredo Pérez Rubalcaba, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (ES) Dle Președinte, Consiliul dorește să mai sublinieze o dată cât de important este să nu se întrerupă fluxul schimbului de date financiare dintre Europa și Statele Unite.

Totuși, Consiliul are în vedere faptul că măsurile de precauție, criticile și sugestiile formulate de stimații deputați trebuie luate foarte serios în considerare.

Din acest motiv, am solicitat timp pentru a colabora cu toate țările Uniunii Europene, cu toate statele membre și pentru a analiza dacă trebuie să încorporăm aceste elemente în noul acord. Mai important decât atât, am cerut timp pentru a ne consulta cu Statele Unite. Cred că SUA sunt dispuse să includă în noul acord multe dintre măsurile de precauție, rezervele și restricțiile exprimate astăzi de deputații din Parlamentul European. Pe scurt, SUA sunt dispuse să găsească un echilibru mai bun între securitate și libertate în acordul final, care este de fapt subiectul discuției noastre de astăzi.

Doresc timp pentru a explora această posibilitate, astfel încât să mă pot întoarce în Parlament și să spun, în cadrul unei ședințe ca aceasta, înainte de a proceda la vot, că și Comisia și Consiliul au obținut de la Statele Unite un angajament de a încorpora în noul acord aceste sugestii venite de la Parlamentul European.

În aceste condiții, cred că vom avea o dezbatere foarte diferită de cea la care participăm aici în această după amiază.

Manfred Weber (PPE). – (DE) Dle Președinte, dezbaterea a fost foarte utilă. Vă mulțumesc foarte mult că ați făcut posibilă o astfel de discuție. Dacă am înțeles bine, pentru că aspectul pe care îl discutăm este unul sensibil, dl Rubalcaba nu ne poate garanta că actualul acord nu va intra în vigoare. Cu alte cuvinte, dacă amânăm lucrurile și ne acordăm mai mult timp, acordul va intra în vigoare.

Astfel, următoarea mea întrebare este: Poate dl Rubalcaba să ne garanteze, de exemplu, că în termen de o lună va exista un acord pe termen lung cu standarde mai înalte sau ne spune cumva Consiliul că oricum va trebui să așteptăm nouă luni până la sfârșitul perioadei de timp? Parlamentului îi vine foarte greu să accepte o garanție necondiționată. Prin urmare, trebuie să impunem condiții clare în ceea ce privește garanția Consiliului, pentru a putea lua mâine o decizie referitoare la o posibilă amânare.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Dle Președinte, vă mulțumesc pentru că ați aplicat cu generozitate Regulamentul de procedură și le-ați permis celor doi reprezentanți să vorbească, întâi în numele grupului Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților și apoi în numele grupului Partidului Popular European (Creștin Democrat).

Dle Rubalcaba, ați pus degetul pe rană. Cele mai multe dintre argumentele prezentate în plen în timpul dezbaterii au fost corecte. Respect foarte mult tot ceea ce s-a spus. Totuși, aceste cuvinte ar trebui să aibă și o componentă documentară, informativă, în cunoștință de cauză și, să fiu sincer, am fost foarte surprins să aud anumite afirmații care sugerează altceva. Asemenea afirmații dau impresia că foarte puține persoane au citit, de fapt, acordul pe care îl critică, întrucât, dacă l-ar fi citit, nu ar fi fost posibil să formuleze unele dintre argumentele prezentate.

Acesta este motivul pentru care vă întreb, dle Rubalcaba, despre aspectul menționat de colegul meu, dl Manfred Weber, și de dna Hennis-Plasschaert în scrisoarea pe care aceasta a trimis-o (după cum știți, eu sunt în favoarea menținerii acordului interimar în timpul negocierilor pentru un nou acord). În scrisoarea dumneaei, dna Hennis-Plasschaert a formulat aceeași întrebare ca dl Manfred Weber. Poate Consiliul să garanteze Parlamentului că, grație participării acestui plen, va prezenta textul final al noului acord în fața comisiei în iunie și în plen în iulie?

Alfredo Pérez Rubalcaba, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (ES) Dle Președinte, unii dintre stimații deputați solicită un acord interimar, în timp ce alții cer un acord permanent.

În ceea ce privește perioada de timp, este o diferență destul de mare între a prezenta acestui plen bazele unui acord final sau, cu alte cuvinte, a aduce angajamentul primit de la Statele Unite de a include unele dintre măsurile de precauție și sugestiile formulate de acest plen și a prezenta un nou acord.

Dacă stimatul deputat mă întreabă dacă putem aduce un nou acord în acest plen în termen de o lună, atunci răspunsul este „nu”. Dacă întrebați dacă, în câteva luni de zile, putem prezenta acestui plen rezultatele dialogului dintre Statele Unite și Parlament, a cărui participare este foarte importantă, pentru a putea dezbate dacă avem dreptate considerând că acordul final va fi mult mai bun decât cel actual, atunci răspunsul meu este „da”. După părerea mea, suntem capabili să realizăm acest lucru.

Exact asta solicit de la dumneavoastră. Prin urmare, nu mă refer în special la propunerea raportoarei, pe care recunosc că nu am luat-o foarte serios în calcul în această după amiază după ce am evaluat atmosfera generală și numeroasele acțiuni și discursuri împotriva semnării acordului interimar. Dați-mi voie să-mi repet opinia că, așa cum se prezintă situația, este o abordare mai realistă să cerem plenului un termen de trei luni, să zicem, pentru a avea timp să prezentăm bazele unui acord cu Statele Unite în vederea dezbaterii în Parlament. Cu alte cuvinte, acest acord ar include elemente care noi, UE (Comisia, Consiliul și Parlamentul), și Statele Unite considerăm că ar trebui încorporate într-un acord final care ar urma să fie negociat ulterior.

Cred că în această situație dezbateria pe care o avem astăzi ar fi complet diferită.

Jeanine Hennis-Plasschaert, raportoare. – Dle Președinte, s-au spus foarte multe. Permiteți-mi să subliniez, în special pentru dl Busuttil și pentru Președintele în exercițiu, că securitatea cetățenilor europeni nu va fi compromisă dacă noi nu ne vom da acordul cu privire la acordul interimar. Cred că este foarte nedrept să folosim astfel de argumente. Avem la dispoziție alte instrumente legale pentru schimbul de date transatlantic vizat și, așa cum a spus dl Claude Moraes, nimeni de aici nu este un model de virtute.

În ceea ce privește scrisoarea SUA, acea scrisoare este în mod evident apreciată, nu există nicio îndoială, însă afirmația că punctele de vedere ale Parlamentului vor fi ascultate, luate în considerare și soluționate este puțin cam slabă, nu credeți? Nu exprimă niciun fel de angajament. De asemenea, se afirmă că aspectele sunt valabile numai dacă acest acord interimar rămâne în vigoare, lucru pe care eu îl consider un act de șantaj. Mă înfurii și îmi pare rău pentru asta, însă această dezbateră începe să mă calce pe nervi.

TFTP nu este și nici nu poate fi considerat a fi compatibil cu cele mai puternice tradiții europene privind libertățile civile. Trebuie văzut, și vreau să se confirme acest lucru, ca o abatere de la dreptul european și de la practicile europene. Am mai spus acest lucru și doresc să îl aud din nou. Aș vrea să spun, de asemenea, că nimeni nu se îndoiește de necesitatea unei cooperări permanente și mai solide între Statele Unite și UE, prin intermediul UE, iar statele sale membre, în special în cadrul Consiliului, trebuie să fie ferme atunci când își stabilesc propriile obiective. Din acest punct de vedere, Parlamentul și Consiliul nu sunt încă pe aceeași lungime de undă.

În fine, dați-mi voie să subliniez că totul ține de responsabilitatea europeană și că trebuie găsită o soluție europeană. Olanda și Belgia nu pot sfârși prin a fi „păcălici” acestei situații. Am ascultat cu atenție declarațiile dumneavoastră, solicitarea dumneavoastră de a vi se acorda mai mult timp și sunt dispusă să prezint această solicitare în cadrul Conferinței președinților, însă dumneavoastră nu mi-ați acordat garanția pe care o așteptam: a fost prea vagă. Cu toate acestea, voi prezenta solicitarea dumneavoastră Conferinței președinților, care se va întruni în această după amiază.

Președinte. – Dezbateră a fost închisă.

Votul va avea loc joi, 10 februarie 2010

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Bruno Gollnisch (NI), în scris. – (FR) Cooperarea cu Statele Unite în vederea combaterii terorismului este importantă, dar nu cu orice preț. Acordul cu Statele Unite privind transferul datelor financiare înseamnă mai degrabă deschiderea și citirea corespondenței personale a tuturor cetățenilor europeni sau monitorizarea tuturor schimburilor de e-mailuri ale acestora, sub pretextul că teroriștii ar putea să își trimită unul altuia scrisori sau mesaje electronice. Acordul despre care vorbim nu garantează respectarea datelor personale, garantând cu atât mai puțin felul în care aceste date ar putea fi utilizate. Riscul de a ne amesteca, la un simplu ordin dat de o autoritate, în viața privată a milioane de cetățeni nevinovați sau în tranzacțiile financiare perfect legale ale companiilor europene este inacceptabil. Încă îmi amintesc afacerea „Echelon”, acel sistem de interceptare care teoretic trebuia folosit în scopuri militare și de securitate, dar care s-a dovedit a fi un sistem îngrijorător, posibil de spionaj comercial și politic, îndreptat împotriva aliaților. Putem accepta un schimb, adică un transfer reciproc, de date vizate, la solicitarea unei autorități judiciare și într-un anumit context. În mod sigur vrem să ajutăm SWIFT să treacă peste impasul tehnic din cauza căruia nu poate efectua nimic altceva decât transferuri de date în masă. Cu toate acestea, nu putem accepta acest acord.

Indrek Tarand (Verts/ALE), în scris. – (FR) Dle Președinte, le recomandăm colegilor noștri deputați să voteze împotriva acestui raport, în scopul de a oferi membrilor Consiliului și Comisiei ocazia de a face câteva modificări și de a-și schimba astfel poziția. Sperăm foarte mult că vor profita de această ocazie. Cât despre restul, Franța tocmai a decis să vândă Rusiei o navă de luptă din clasa Mistral; credem că va regreta foarte mult acest demers.

Zbigniew Ziobro (ECR), în scris. – (PL) Amenințarea terorismului nu scade. Recentă tentativă a unui atentator sinucigaș de a arunca în aer un avion care zbura dinspre Europa spre SUA demonstrează faptul că există persoane care, în numele unor convingeri fanatice, sunt gata să ucidă sute de oameni nevinovați. Totuși, ar fi o greșeală să considerăm că actele de terorism sunt comise exclusiv de persoane disperate. Pentru că în spatele oricărui terorist se află o organizație care l-a antrenat, care i-a furnizat explozibilul și care l-a finanțat. Terorismul trebuie să fie bine organizat pentru a rezista, iar pentru asta are, în primul rând, nevoie de bani. Nu trebuie să ne oprim în eforturile noastre de a urmări mișcările financiare și de a stabili sursa fondurilor utilizate pentru a susține terorismul. Schimbările eficiente de informații între guverne și ajutorul reciproc acordat pentru identificarea persoanelor și organizațiilor suspecte sunt elemente de importanță vitală pentru a asigura securitatea cetățenilor noștri. Ar trebui să depunem toate eforturile posibile pentru a ne asigura că acordul final va garanta protecția atât de necesară a datelor personale.

Totuși, nu trebuie să uităm că principalul nostru obiectiv ar trebui să fie limitarea terorismului, pentru că terorismul este încă o amenințare reală și există inclusiv în Europa. Atunci când vorbim despre securitate, trebuie să lăsăm jocurile politice la o parte. Parlamentul European nu trebuie să facă paradă de autoritatea sa respingând acordul interimar cu SUA referitor la prelucrarea datelor de mesagerie financiară, pentru că acest acord îmbunătățește securitatea continentului nostru.

PREZIDEAZĂ: DL LAMBRINIDIS

Vicepreședinte

14. Scanerile corporale - Funcționarea serviciilor de informații în contextul strategiilor antiteroriste (dezbateri)

Președinte Următorul punct pe ordinea de zi este dezbateri comună privind terorismul și declarațiile Consiliului și ale Comisiei privind scanerile corporale și funcționarea serviciilor de informații în contextul strategiilor de combatere a terorismului.

Alfredo Pérez Rubalcaba, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (ES) Dle președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să încep prin a-i mulțumi Parlamentului pentru șansa de a organiza o dezbateri calmă privind politica de combatere a terorismului și privind anumite elemente ale politicii de combatere a terorismului în special. De asemenea, apreciez momentul acestei dezbateri, întrucât a trecut o anumită perioadă de timp de la agitația la nivel mondial provocată de atacul eșuat din Detroit, din decembrie anul trecut.

Firește, când se întâmplă ceva de genul acesta, atunci când vine vorba despre abordarea unei amenințări cum ar fi cea a terorismului, cred în adoptarea unui răspuns, dar sunt mai mult în favoarea lucrului tăcut și continuu, încet dar sigur, așa cum se spune în țara mea. Aș sublinia Camerei faptul că amenințarea terorismului este încă la fel de reală cum a fost în toate țările UE.

Știm că teroriștii ne observă, știm că sunt inovatori și că încearcă să-și schimbe metodele de eludare a strategiilor noastre în lupta împotriva terorismului. Din acest motiv, strategia noastră trebuie să fie atât inovatoare, cât și variată; ea trebuie să se îmbunătățească și, cel mai important, trebuie să învățăm din greșelile noastre, deoarece cu siguranță facem greșeli.

Acestea fiind spuse, suntem cu toții conștienți că, dacă nu ar fi avut loc un atac eșuat la Detroit în decembrie, probabil că nu am fi dezbătut acest aspect astfel cum o facem în această Cameră. Cu alte cuvinte, această dezbateri s-a născut din nevoia de precauții și, în special, de concluzii, pe care le-am tras cu toții în urma examinării succesului din Detroit pe care tocmai l-am menționat.

În centrul dezbaterii de astăzi se află, de asemenea, o analiză a punctelor în care am dat greș în cadrul gestionării așa-zisului atac și măsurile adoptate de diferite țări pentru a preveni repetarea unor astfel de greșeli. Prin urmare, vorbim despre analizarea informațiilor, despre serviciile de combatere a terorismului; vorbim despre un schimb de informații și vorbim despre scanerile corporale. Vorbim despre greșelile făcute în atacul care, din fericire, nu a avut loc.

Având în vedere că acesta este subiectul dezbaterii noastre, aș dori să menționez unele dintre cele mai evidente concluzii pe care cred că le putem trage în urma atacului eșuat din Detroit. Sunt cinci concluzii.

În primul rând, atacul din Detroit subliniază faptul că teroriștii continuă să vizeze aviația civilă drept o prioritate.

În al doilea rând, atacul din Detroit subliniază importanța colectării informațiilor, dar și a integrării și a analizării acestora.

În al treilea rând, atacul din Detroit subliniază faptul că asociații al-Qaeda sunt în poziția de a lansa atacuri în afara a ceea ce am numi propriul lor teritoriu. Acest lucru se aplică grupării al-Qaeda din Peninsula Arabă (organizația teroristă suspectată a se afla în spatele atacului eșuat din Detroit) sau grupării al-Qaeda din țările magrebiene islamice, care reprezintă o amenințare pentru noi toți.

Cea de-a patra concluzie pe care am tras-o este că evenimentele din Detroit ar trebui să ne reamintească de cât de important este să lucrăm la inversarea procesului de radicalizare. Din punctul meu de vedere, personalitatea teroriștilor suspecți este un factor semnificativ pentru acest aspect.

În fine, Detroit-ul ne solicită să fim foarte atenți la statele în disoluție sau la oricare dintre statele care sunt în pericolul de a deveni state în disoluție din cauza circumstanțelor în care se află.

Prima și a doua concluzie vizează amenințarea permanentă la adresa aviației civile și nevoia de a integra toate informațiile pe care le avem la dispoziție; acestea ne conduc direct la dezbaterile sau dezbaterile din această după-amiază în ceea ce privește informațiile și utilizarea acestora, precum și scanerile corporale.

Ar trebui să spun că aceasta nu este o dezbatere nouă și nu este nici prima dată când se dezbate în această Cameră. Dl de Kerchove, coordonatorul Uniunii Europene pentru lupta împotriva terorismului, a vorbit despre gestionarea informațiilor și protejarea informațiilor cu caracter personal în cadrul raportului său interesant și lucid din cursul unei dezbateri cu privire la acest subiect, care a avut loc în această Cameră la 26 noiembrie. Informațiile și analiza informațiilor reprezintă un element cheie în lupta de prevenire și gestionare a terorismului, care este subiectul dezbaterii din această după-amiază.

Trebuie să-i identificăm pe teroriști; trebuie să știm unde plănuiesc să atace, cine le furnizează armele; trebuie să cunoaștem infrastructura materială care-i sprijină; trebuie să le cunoaștem sistemele de comunicare; și putem afla aceste lucruri prin intermediul bazelor de date și a surselor specializate. Avem nevoie de schimbul de informații pentru a putea obține toate informațiile disponibile și trebuie să le gestionăm în mod adecvat.

Mă grăbesc să adaug că unele atacuri pe care le-am suferit în trecut ar fi putut fi evitate dacă informațiile ar fi fost puse în timp util la dispoziția celor care sunt responsabili de măsurile de combatere a terorismului; cu alte cuvinte, dacă informațiile ar fi fost gestionate într-o manieră integrată, și dacă îmi veți scuza expresia, inteligentă, lucru care nu se întâmplă întotdeauna. Acest lucru ne aduce la dezbaterile privind gestionarea informațiilor.

Avem cadrul comunitar în care putem efectua în mod adecvat schimbul de informații. Strategia noastră recent adoptată a făcut parte din concluziile Consiliului din luna noiembrie, anul trecut. Aceasta vizează furnizarea informațiilor necesare forțelor de securitate și serviciilor de informații, în interesul îmbunătățirii utilității și a eficienței strategiei de combatere a terorismului. Informațiile necesare și doar acestea, nimic mai mult, întrucât abundența de date are uneori un efect negativ asupra propriilor sale valori și asupra eficienței.

Astfel cum indică această strategie, deciziile în ceea ce privește schimbul de informații ar trebui să fie de o natură coerentă, profesională, eficientă, viabilă, fiabilă și comprehensibilă pentru toți cetățenii și toți profesioniștii care lucrează cu acestea. Conform orientărilor sale, strategia trebuie să ia în considerare declarațiile și preocupările cu care ne-am confruntat în această Cameră; nevoia de a lupta împotriva terorismului, precum și aspectele legate de drepturile omului, dreptul la intimitate și dreptul la protecția informațiilor cu caracter personal.

Așa cum am menționat la începutul dezbaterii, o altă consecință pe care o putem extrage din așa-zisul atac din Detroit este că aeronavele comerciale continuă să fie o țintă fundamentală pentru teroriști. Evident, așa-zisul terorist a reușit să se îmbarce la bordul aeronavei cu o cantitate suficientă de explozive pentru a provoca explozia acesteia în aer, contracarând astfel toate sistemele noastre de supraveghere și toate sistemele și mecanismele noastre de securitate din aeroport. Cu alte cuvinte, trebuie în mod evident să revizuim aceste mecanisme de securitate, deoarece au fost în mod clar insuficiente pentru prevenirea unui atac de tipul așa-zisului atac din Detroit, care, din fericire, nu a avut loc.

Pentru a rezuma, trebuie să ne îmbunătățim serviciile de securitate, să încercăm să evităm îmbarcarea la bordul curselor comerciale a teroriștilor sau a presupușilor teroriști. Trebuie să prevenim îmbarcarea oricărei persoane cu arme, explozive sau precursori chimici ai explozivelor. În cazul în care aceste două măsuri de siguranță eșuează, trebuie să facem mai mult pentru a ne proteja aeronavele și a evita incidentele din timpul zborului.

Acesta este exact cadrul pentru dezbateră pe care o purtăm privind problema care ne preocupă în această Cameră și în Consiliu, problema scanerelor corporale.

Așa cum știu onorații deputați, în materie de siguranță aeriană, Comisia deține jurisdicția relevantă de stabilire a obiectivelor și de elaborare a regulamentelor. Aceste chestiuni se dezbate în mod formal și informal în cadrul Consiliului miniștrilor transporturilor. Cu toate acestea, aș dori să menționez că această problemă a securității aeriene a fost subiectul unei dezbateri informale din cadrul Consiliului de miniștri care a avut loc acum câteva săptămâni la Toledo.

În acest consiliu, am convenit asupra diverse chestiuni: în primul rând, asupra faptului că este corect și adecvat ca UE să mențină o poziție comună în ceea ce privește scanerelor corporale și, în sens mai general, în ceea ce privește mecanismele de protecție din aeroporturile noastre; nu are sens ca unele aeroporturi să fie mai puțin protejate decât altele, deoarece acest lucru înseamnă, în esență, că suntem cu toții mai puțin protejați. Astfel, am fi încântați dacă Uniunea Europeană ar putea ajunge la un acord și ar putea menține o poziție comună în această dezbateră.

În al doilea rând, în ceea ce privește un aspect mai delicat, mai dificil, în care există diverse aspecte care trebuie luate în considerare: în primul rând și în mod evident, să aflăm cât de eficiente sunt aceste tipuri de scanere corporale în prevenirea îmbarcării teroriștilor cu explozive sau cu precursori chimici ai explozivelor. În al doilea rând, trebuie să aflăm și să analizăm dacă aceste scanere sunt compatibile cu dreptul oamenilor la intimitate și viață privată, fapt care reprezintă preocuparea Consiliului, a Comisiei și a acestui Parlament. Cea de-a treia chestiune asupra căreia am convenit este să aflăm dacă ar exista riscuri de sănătate pentru cei care trec prin acest aparat pentru a urca la bordul curselor comerciale.

În ceea ce privește aceste trei aspecte: Comisia lucrează la trei studii privind eficiența scanerelor corporale, efectul lor asupra sănătății și compatibilitatea acestora cu drepturile omului și libertățile fundamentale. Aceste studii vor fi disponibile Consiliului și Parlamentului în viitorul apropiat.

Din acest motiv, consiliul informal din Toledo a convenit să cerceteze și să furnizeze aceste informații, astfel încât să putem organiza o dezbateră minuțioasă și, să sperăm, să ajungem la o poziție unanimă privind acest aspect, fapt care ar foarte dezirabil.

Odată ce am obținut această poziție comună, vom lua pe deplin în considerare rezoluția adoptată de acest Parlament la 23 octombrie 2008, în urma unei dezbateri privind scanerelor corporale. În timpul acestei dezbateri, am discutat necesitatea unei evaluări a impactului privind drepturile omului, riscurile de sănătate și impactul economic, precum și necesitatea unor consultări cu Autoritatea Europeană de Protecție a Datelor. Aceste considerente trebuie avute în vedere în cadrul următoarei noastre dezbateri.

Aș dori să-mi reiterez mulțumirile față de această Cameră pentru șansa de a dezbate aceste probleme și mulțumirile față de dl Președinte pentru flexibilitatea sa în ceea ce privește momentul acestei dezbateri.

Siim Kallas, Membru al Comisiei. – Dle președinte, ne aflăm aici pentru a prezenta o opinie combinată privind anumite aspecte ale luptei împotriva terorismului. Prioritatea mea în calitate de Comisar pentru transport este, desigur, securitatea și siguranța pasagerilor. Aceasta este prioritatea principală pentru politica noastră comună privind transporturile și acest lucru este întotdeauna extrem de important.

Tentativa de atac terorist asupra zborului 253 al companiei Northwest Airlines către Detroit, din data de 25 decembrie, ne-a confirmat încă o dată realitatea amenințării la adresa aviației civile. Aș dori să subliniez faptul că standardele UE existente privind securitatea aeriană au fost puse în aplicare în mod corect la 25 decembrie pe aeroportul Schiphol din Amsterdam.

Incidentul a demonstrat în primul rând eșecul serviciilor de informații, un eșec de a „face conexiuni”. Aviația rămâne o țintă pentru teroriști. Nu putem ignora acest fapt. Prin urmare, securitatea aviației trebuie garantată prin toate mijloacele adecvate, în deplină conformitate cu drepturile fundamentale.

Publicul călător, mijloacele media și părțile interesate din aviație ne întreabă toți în mod legitim dacă acordurile de securitate existente sunt destul de bune sau dacă trebuie să mai luăm măsuri. În această privință, noile tehnologii de control, așa-numitele „scanere corporale”, se discută peste tot la ora actuală.

În ceea ce privește utilizarea scanerelor corporale în aeroporturi, experții de securitate aeriană sunt de părere că aceste dispozitive au o capacitate de detectare mai bună decât actualul echipament de control. Unii cred că acestea sunt mult mai bune. Unii cred că acestea nu reprezintă un progres atât de mare, dar în momentul

de față nu este încă pe deplin clar cât de mare este valoarea adăugată a acestor dispozitive pentru securitatea din aeroporturi și care sunt consecințele pentru sănătate și pentru viața privată.

Așa cum Parlamentul a observat deja în 2008, utilizarea tehnologiei de scanare corporală ridică o serie de întrebări, în special legate de viața privată, protejarea informațiilor și sănătate. Intenționez să vă prezint în aprilie un raport privind tehnologia imagistică și utilizarea acesteia în cadrul aeroporturilor UE. Acest raport va aborda întrebările ridicate în cadrul rezoluției Parlamentului European din 2008.

Trebuie să cercetăm aceste întrebări foarte serios. De asemenea, trebuie să ne hotărâm dacă aceste preocupări se abordează mai bine la nivel național sau european. După părerea mea, un cadru european ar fi mai bun. Spun acest lucru pe baza experienței noastre a unei abordări comune de la evenimentul din 11 septembrie și având în vedere eficiența pieței unice pentru aviație. Un cadru comunitar garantează standarde uniforme referitoare atât la securitate, cât și la respectarea drepturilor individuale.

În fine, aș dori să subliniez faptul că securitatea aeroporturilor reprezintă o problemă mai mare decât introducerea unei noi tehnologii imagistice. Pentru a lupta împotriva terorismului care vizează aviația civilă, avem nevoie de o mare varietate de măsuri combinate și coordonate – informații, elaborarea profilurilor, diverse metode de percheziție și cooperare internațională. La fel cum tocmai a spus dl ministru, terorismul evoluează. Trebuie să evoluăm și noi, iar scanerile corporale reprezintă doar un singur element al acestei varietăți.

Aștept cu nerăbdare opiniile dvs. și vă mulțumesc pentru atenție.

Cecilia Malmström, *Membră a Comisiei*. – Dle președinte, aceasta este noua dublă abordare a Comisiei. Așa cum a demonstrat dezbaterile anterioare, acum că avem Tratatul de la Lisabona, munca la nivel comunitar intră într-o nouă fază. Sunt foarte bucuroasă și onorată că voi lucra împreună cu dvs. în lupta împotriva terorismului și în rezolvarea altor probleme referitoare la securitate. Vom face asta în timp ce, firește, vom respecta pe deplin faptul că statele membre sunt cele care au responsabilitatea finală pentru toată activitatea operațională și de informații din acest domeniu.

Aș dori să vă reamintesc – o parte dintre domniile voastre ați fost prezenți la audierea mea de acum câteva săptămâni – că am făcut o promisiune de a realiza o evaluare a tuturor politicilor de combatere a terorismului. Ca prim pas, mi-am rugat serviciile să pregătească o prezentare generală și o evaluare a tot ceea ce s-a obținut până în prezent. Aceasta va fi baza pe care vom decide cum să progresăm. Trebuie să evaluăm și să înțelegem pe deplin ceea ce avem, efectele sale, ce ar putea să lipsească și ce se suprapune, pentru a putea propune măsuri noi și mai mult raționament prin intermediul măsurilor. Aștept cu nerăbdare să vă prezint această evaluare și să o discut împreună cu dvs.

Dar această verificare a stocului nu înseamnă că nu sunt pe deplin conștientă de faptul că amenințarea terorismului nu s-a diminuat. La fel cum a precizat colegul meu, dl Kallas, și președinția Consiliului, știm că terorismul este încă una dintre cele mai mari amenințări la adresa valorilor noastre și a democrațiilor noastre. Zborul din Denver ne-a demonstrat recent acest lucru.

Avem statistici de la Europol care arată că, în 2008, statele membre UE au raportat un total de 515 de atacuri teroriste eșuate sau reușite în Europa; 359 de indivizi au fost judecați pentru acuzații de terorism într-o totalitate de 187 de proceduri; 50 % dintre acestea se refereau la terorismul al-Qaeda sau cel islamist, iar 39 % la terorismul separatist, cum ar fi activitățile ETA în Spania. De asemenea, știm că în 2008 am avut tragicele evenimente și bombardamentele oribile din Mumbai, care au vizat tot cetățeni europeni, printre ei aflându-se deputați ai acestei Camere. Aceste evenimente și cifre din partea Europol vorbesc o limbă clară: terorismul încă există și este important să nu ne coborâm garda și să ne asigurăm că utilizăm toate instrumentele în lupta împotriva terorismului, respectând întotdeauna pe deplin drepturile fundamentale.

Dacă cercetăm instrumentele pe care le deținem astăzi, avem strategia UE de combatere a terorismului, dezvoltată în urma atacurilor de la Madrid și Londra. Această strategie accentuează angajamentul UE pentru combaterea terorismului la nivel global, respectând drepturile omului, și face Europa mai sigură, permițând cetățenilor săi să trăiască într-o zonă de libertate, securitate și justiție. Acesta este, firește, un angajament care este încă valabil.

Nu poate exista libertate fără securitate și nu poate exista securitate fără libertate. De aceea, respectarea drepturilor fundamentale în lupta împotriva terorismului nu este singura cerință a unei societăți democratice, ci este o necesitate în vederea asigurării faptului că politicile noastre rămân credibile, legitime și durabile. De aceea, Comisia va propune doar măsuri care vor continua să facă obiectul examinării legislative a UE, în

special în ceea ce privește drepturile fundamentale și evaluarea riguroasă a impactului, inclusiv a impactului asupra informațiilor cu caracter personal și asupra indivizilor.

Terorismul este, așa cum știm cu toții, un fenomen global, și de aceea vom rămâne dedicați cooperării cu aliații și partenerii noștri și cu organizațiile internaționale din toată lumea.

În ceea ce privește dimensiunea internă a combaterii și prevenirii terorismului, avem incluse în strategia noastră de combatere a terorismului unele obiective cheie privind modul în care Uniunea poate contribui la lupta împotriva terorismului. Împărtășesc în totalitate aceste obiective, în special nevoia de a opri radicalizarea violentă, de a ne proteja infrastructura critică, de a sprijini victimele, de a îmbunătăți schimbul de informații între autoritățile naționale și de a coopera cu toate părțile interesate corespunzătoare. Trebuie să reacționăm la amenințările neconvenționale și să îmbunătățim detectarea amenințărilor. Trebuie să-i privăm pe teroriști de resursele financiare și să investim mai mult în cercetare și în dezvoltarea tehnologiei.

Dezvoltarea acestor politici a fost, desigur, puternic sprijinită de către Comisia Europeană în cooperare cu statele membre. În ultimul an, Comisia a adus o contribuție majoră la aproximarea cadrelor juridice ale statelor membre în această lucrare. De exemplu, avem mandatul european de arestare, care a creat o înțelegere comună în întreaga UE a crimelor terorismului și a facilitat procedurile de extrădare între statele membre UE. De asemenea, am întreprins activități importante de combatere a abuzului terorist pe internet, abordând condițiile care duc la radicalizarea terorismului, lansând un program european pentru protejarea infrastructurii riscante și limitând accesul teroriștilor la mijloacele de care au nevoie pentru comiterea actelor lor – finanțarea și substanțele explozive.

Planul de acțiune al UE pentru intensificarea securității explozivelor prevede măsuri importante de creștere a pragului pentru teroriști care doresc să utilizeze explozive pentru un atac. Aș propune un cadru legislativ în vederea abordării pericolelor asociate cu precursorii care se pot utiliza la fabricarea dispozitivelor explozive improvizate. Voi proceda astfel în acest an.

De asemenea, avem planul de acțiune CBRN propus de Comisie anul trecut în iunie și convenit de către Consiliu. Acest plan de acțiune constă în 130 de măsuri. Comisia a stabilit o sumă de până la 100 de milioane de euro care ar putea fi disponibilă din cadrul programelor sale financiare existente în vederea facilitării punerii în aplicare.

Sunt hotărâtă să mă asigură că, în următorii ani, Comisia Europeană va continua să-și dezvolte rolul în calitate de facilitator și catalizator pentru cooperare, rețele de experți, schimbul de cele mai bune practici, căutarea resurselor, îmbunătățirea cercetării și dezvoltarea abordărilor comune ale provocărilor transnaționale. De asemenea, va trebui să revizuim modul în care ne utilizăm resursele financiare. Acest lucru s-ar putea realiza creând un fond de securitate internă care este prevăzut în cadrul Programului de la Stockholm.

La scară largă, schimbul internațional de informații care vizează colectarea și stocarea informațiilor privind mii de cetățeni trebuia să ia în considerare – și acest lucru a fost foarte vizibil în cadrul ultimei dezbateri pe care am avut-o – standardele foarte ridicate de protecție a informațiilor pentru a preveni abuzul și tratarea incorectă. De asemenea, vrem să ne asigurăm, la fel cum a afirmat și comisarul Kallas, că vom face conexiunile într-un mod adecvat. Împreună cu colega mea, Viviane Reding, voi prezenta în viitorul apropiat un regim combinat de protejare a informațiilor care ar acoperi și cooperarea polițienească și judiciară.

Toate acestea vor fi luate în considerare în cadrul evaluării și vor fi înglobate în strategia de securitate internă pe care o vom prezenta în scurt timp.

În fine, permiteți-mi să închei prin a sublinia că, pe termen lung, putem să reușim în lupta împotriva terorismului doar dacă rămânem capabili să ne comunicăm valorile și să ne păstrăm respectul față de drepturile fundamentale. Trebuie să evităm ca politicile noastre să fie percepute drept ambigue sau drept politici care aplică standarde duble. Putem să apărăm modelul de virtute și să prevenim înstrăinarea de societățile noastre și de modul nostru de viață doar dacă rămânem credincioși valorilor noastre democratice și ale statului de drept.

Președinte. – Ne-ați oferit o perspectivă plină de speranță. Poate că într-o zi dvs., dl Kallas și dna Reding veți reprezenta Comisia în același timp.

Manfred Weber, în numele Grupului PPE. – (DE) Dle președinte, dle Rubalcaba, dlor comisari, mă bucur că astăzi nu vorbim doar despre SWIFT și despre scanerile corporale, ci purtăm și o dezbatere generală privind războiul împotriva terorii, deoarece acesta este un subiect care ne afectează pe noi toți. Dacă ne uităm în trecut, trebuie să spunem că terorismul este o amenințare reală la adresa cetățenilor Europei. Luăm măsuri

pozitive și aș dori să-mi extind mulțumirile sincere către autoritățile publice. Persoanele care sunt responsabile de securitate au făcut o treabă bună în ultimii ani. Aș dori să le mulțumesc și partenerilor noștri.

Acum trebuie să privim către viitor. Cu ce ne vom confrunta în următorii ani? În această privință am trei cerințe sau propuneri specifice. Prima vizează cooperarea între autoritățile din Europa. Fiecare document are un titlu care subliniază importanța colaborării și consolidării cooperării noastre. Acestea sunt cuvinte minunate, dar nimic nu s-a pus în practică. Încă o dată, în Toledo nu s-a întâmplat nimic în ceea ce privește cooperarea de ordin practic. Nu există o lipsă de acțiune – acest lucru a fost clar în Detroit. Ceea ce ne lipsește este cooperarea între autorități. Acolo rezidă problema. Prin urmare, aș dori să rog Consiliul să-și facă într-un final treaba în acest domeniu și să solicite Comisiei să prezinte o serie de propuneri adecvate.

Cel de-al doilea punct este că ar trebui să cercetăm legislația noastră existentă privind colectarea informațiilor, a informațiilor prin intermediul telefoanelor mobile, de exemplu, în cazul păstrării informațiilor. Din acest motiv, trebuie să sprijiniți Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) în vederea acestei evaluări. După un interval de câțiva ani, este important să o testăm.

În al treilea rând, tocmai am avut o discuție despre SWIFT. Aș dori să întreb Camera de ce cooperarea noastră cu Statele Unite ale Americii trebuie organizată astfel. Trebuie organizată astfel deoarece noi, europenii, nu suntem în poziția de a evalua noi înșine informațiile. Prin urmare, se ridică întrebarea dacă suntem destul de încrezători să le evaluăm noi înșine. Acesta este un alt gând pentru viitor.

Saïd El Khadraoui, în numele Grupului S&D. – (NL) În timpul scurt care mi s-a alocat doresc, în numele Grupului Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European, să stabilesc trei condiții de bază importante pe care le considerăm esențiale în evaluarea problemei ventualei introduceri a scanerelor corporale, care de curând erau prezentate drept leacul miraculos.

În primul rând, trebuie să avem o abordare europeană coordonată, armonizată. Prin urmare, trebuie să avem norme europene, pentru că altfel relocați pur și simplu problema securității și creați haos, iar președintele în exercițiu al Consiliului s-a referit la aceste lucruri, dar doresc să subliniez pentru președinția spaniolă faptul că o serie de membri ai Consiliului au adoptat, între timp, o abordare singulară, și doresc să denunțați acest lucru în mod explicit.

În al doilea rând, avem nevoie de o abordare globală a securității și a combaterii terorismului, iar acest lucru înseamnă că trebuie să evităm să tragem concluzii pripite, că trebuie să stopăm politica de comunicări, că introducerea potențială a scanerelor corporale nu poate fi cercetată izolat în afara contextului mai larg al altor măsuri existente sau potențiale și că avem nevoie în mod clar să o observăm în contextul altor aspecte cum ar fi sănătatea publică și implicațiile bugetare.

Cel de-al treilea punct este că trebuie să încetăm să mai creăm impresia că aceste scanere corporale vor garanta o securitate absolută. Știți, de exemplu, că acest echipament este capabil să găsească substanțe explozive localizate pe, dar nu înăuntrul corpului.

În concluzie, dle președinte, aș dori să spun că, prin urmare, susțin și eu abordarea Comisiei privind stabilirea mai întâi a unor teste înainte de a avansa cu această propunere.

Gesine Meissner, în numele Grupului ALDE. – (DE) Dle președinte, dl Rubalcaba a afirmat în mod corect că în prezent nu deținem un sistem sigur de transport aerian. Avem nevoie de mai multă securitate în acest domeniu. Evenimentele de la Detroit și de la München ne-au demonstrat că există lacune de securitate. Din acest motiv, scanerelor corporale se introduc într-o grabă nebună, de parcă ar fi un leac miraculos. Acestea sunt deja instituite în SUA, în Olanda și în alte țări.

Acest lucru aduce însă în discuție întrebarea dacă scanerelor corporale vor face într-adevăr transportul aerian mai sigur. Aceasta este una dintre întrebările cruciale pe care trebuie să ni le punem. De fapt, există o întreagă serie de întrebări referitoare la scanerelor corporale. Ce tip de tehnologie utilizează? Ce tip de radiații emit? Pot dăuna sănătății? Ce le permit oamenilor să vadă? Doar câteva puncte verzi sau roșii sau întreaga persoană care este scanată? În fine, ne putem asigura că informațiile sunt protejate? De asemenea, aceste scanere sunt scumpe. Dacă le vom instala, cine le va plăti?

Există o mulțime de întrebări care trebuie să fie răspunse și suntem în procesul de a face acest lucru. Dvs. doriți să faceți același lucru și să ne prezentați o soluție. Indiferent de ceea ce se va întâmpla, avem nevoie de o soluție care să acopere întreaga Europă. De asemenea, trebuie să luăm în considerare Tel Aviv-ul și posibilitatea utilizării unei alte metode. Trebuie să căutăm teroriștii, nu bombe. Nu putem adopta această

metodă în mod integral, deoarece implică discriminarea, dar trebuie să cercetăm toate posibilitățile, protejând, în același timp, drepturile fundamentale.

Judith Sargentini, în numele Grupului Verts/ALE. – (NL) Cu ceva timp în urmă, Parlamentul a prezentat cerințele pe care trebuie să le îndeplinească scanerile corporale în cazul în care vor fi introduse. Aceste specificații au acoperit sfera privată, protejarea informațiilor, demnitatea umană, sănătatea și libertatea de alegere.

Există tehnologii care îndeplinesc toate aceste cerințe, ceea ce înseamnă că razele X, radiografiile și imaginile cu nuduri trebuie să fie depășite, și aici greșim în prezent. În aeroportul Heathrow din Londra, acest echipament se utilizează fără elementul libertății de alegere. În Italia s-a introdus noul echipament. Ministrul de justiție olandez solicită introducerea acestui echipament în toate aeroporturile din Europa, nu doar pentru zborurile către Statele Unite ale Americii, ci pentru toate zborurile.

Dacă continuăm să purtăm aceeași dezbateră veche referitoare la tehnologie, vom continua să evităm să punem adevărata întrebare, întrebarea serioasă, și anume dacă acest lucru ne ajută într-adevăr și dacă asta dorește societatea să vadă. Sunt de acord cu colegul meu deputat din Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European, care pune într-adevăr aceste întrebări. Trebuie să luăm în considerare în ce fel de Europă dorim să trăim, deoarece securitatea absolută nu există.

Peter van Dalen, în numele Grupului ECR. – (NL) Ultima generație de scanere satisface cerințele pe care le-a prevăzut Parlamentul. Personalul de securitate vede imagini ale conturului uman, cu puncte care indică locul unde țin oamenii lichidele, armele și alte articole interzise. Dacă se văd astfel de puncte, pasagerii respectivi sunt verificați separat pe loc.

De asemenea, ultima generație de scanere nu are niciun efect asupra sănătății. Radiația pe care o emit este mai mică decât cea a telefoanelor mobile. Mai mult, scanerile sunt și ușor de utilizat. Cozile de la punctele de verificare vor fi mai scurte, deoarece pasagerii pot fi scanați la fiecare oră. Prin urmare, acest lucru va face diferența în ceea ce privește costurile pentru călătorii care folosesc transportul aerian.

Cu toate acestea, dle președinte, ultima generație de scanere reprezintă instrumente de securitate suplimentare. Elaborarea profilurilor și schimbul bun de informații sunt și ele foarte necesare. În ceea ce mă privește, putem trece rapid la punerea în aplicare a acestor instrumente drept instrumente suplimentare.

Rui Tavares, în numele Grupului GUE/NGL. – (PT) Acum câteva zile am primit un email din partea unui lobbyist care vindea scanere corporale. Acest email vorbea despre „era post-Detroit”. Nicio surpriză aici. Fiecare aparat costă 250 000 de euro. Se câștigă mulți bani în urma vânzării scanerelor corporale, dar la citirea acestui email și gândindu-mă la era post-Detroit, după o încercare amatoare a unui terorist care a fost dominat de ceilalți pasageri din avion, m-am întrebat dacă acest atac și-a meritat într-adevăr numele istoric.

Nu a meritat, decât în situația în care se referă la era de insolență pură. Nu orice poate servi drept scuză pentru creșterea nivelurilor de intruziune în viețile private ale membrilor opiniei publice. Cetățenii europeni trebuie să știe și că noi, cei din Parlament, avem o responsabilitate. Da, într-adevăr trebuie să cercetăm terorismul. Este adevărat că poliția are nevoie întotdeauna de mai multe informații, la fel ca aeroporturile, dar este important, de asemenea, să ne bazăm cercetările pe ipoteze clare, iar Consiliul și Comisia emit multe ipoteze. Regret să spun că acestea sunt incorecte.

Ideea că amenințarea teroristă nu s-a diminuat este discutabilă și ar trebui dezbătută aici. Ideea că terorismul evoluează și că ar trebui să evoluăm și noi este adevărată, dar primul lucru care trebuie făcut este acela de a ne face treaba bine, deoarece atacul din Detroit, sau mai degrabă tentativa de atac, ar fi putut să fie prevenit foarte ușor. Acum dezbatem bazele de date și practicile poliției în viitor.

Când vor descoperi că teroriștii pot ingera materialele în vederea confecționării bombelor, vor începe să efectueze endoscopii în aeroporturi? Acolo dorim să ajungem? Va veni un moment când această Cameră va trebui să stea și să discute această problemă cu atenție, având în vedere drepturile opiniei publice.

Rolandas Paksas, în numele Grupului EFD. – (LT) Parlamentul European trebuie să facă tot posibilul pentru a se asigura că agențiile de informații nu utilizează războiul împotriva terorii drept justificare pentru tortură, închisori secrete sau chiar o *lovitură de stat* acolo unde apare rezistența la acest lucru.

Dle președinte, permiteți-mi să citez proba pe care ambasadorul britanic din Uzbekistan, dl Craig Murray, a oferit-o comisiei temporare a Parlamentului European: „Am văzut multe mărturii ale torturii în Uzbekistan. Am dat peste o fișă a unui deținut care a murit în timpul interogatoriului datorită înecării simulate cu apă

fiartă”. Date fiind probele, un alt oficial, Sir Michael Wood, a declarat că „primirea informațiilor obținute prin tortură nu este ilegală conform Convenției ONU împotriva torturii, cu condiția să nu efectuăm noi înșine tortura”.

Poate exista o mai mare bătaie de joc la adresa drepturilor omului?

Dle președinte, vă solicit redeschiderea anchetei parlamentare și convocarea comisiei temporare privind extrădarea extraordinară și întemnițarea prizonierilor CIA în Europa.

Philip Claeys (NI). – (NL) Trebuie să avem grijă ca o dezbatere despre terorism să nu fie redusă la o dezbatere despre scanerile corporale sau protejarea informațiilor. Este uimitor că, în declarația lor, Consiliul și Comisia nu au menționat islamismul radicalist care încă cultivă terenul pentru terorismul internațional. Întrucât nu ni se mai permite să vedem adevărul, din cauza corectitudinii politice, fiecare abordare este destinată eșecului chiar înainte de a fi începută.

Comisia și Parlamentul pun accent pe respectarea drepturilor civile, lucru care este corect și necesar, dar pericolul este că ne pierdem în formalism și aceasta este ceea ce am observat în cadrul dezbaterii referitoare la programul de urmărire a finanțării teroriste. Anumite cercuri se fac vinovate de incitarea sentimentelor opiniei publice împotriva oricărei abordări posibile a terorismului și a faptului că noi nu ne putem pune sub nicio formă în slujba cetățenilor europeni.

Werner Kuhn (PPE). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, pentru Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat), războiul împotriva terorii reprezintă principala provocare a secolului 21. Ne confruntăm cu această provocare atât la nivel tehnic, cât și la nivel parlamentar.

În cadrul Comisiei pentru transport și turism nu doar că am pus în aplicare regulamentele privind interzicerea lichidelor în bagaje de mână, dar analizăm cu atenție și scanerile corporale. Aș dori în primul rând să spun un lucru. În prezent, nu avem o securitate absolută, așa cum au subliniat deja alți vorbitori, și nu o vom avea nici în viitor. Cu toate acestea, putem dezvolta tehnici naturale care ne vor permite să ne apropiem asimptotic de o securitate completă.

Trebuie să luăm în considerare anumite reguli fundamentale, atât în interiorul, cât și în afara Parlamentului. Avem deja un acord în cadrul tuturor grupurilor conform căruia ar trebui să existe un impact cât se poate de mic asupra sănătății pasagerilor. Prin urmare, este necesar să introducem scanere corporale avansate care funcționează conform unui principiu specific. Firește, este evident că trebuie protejate drepturile personale. În plus, nu trebuie să ne referim doar la scanerile corporale care scanează corpul dezbrăcat atunci când oferim exemple pentru tipurile de scanare care urmează a fi utilizate.

În cadrul Comisiei pentru transport și turism, am convenit cu Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne că Comisia ne va prezenta o propunere pentru legislația privind scanerile corporale până la sfârșitul lunii martie sau începutul lunii aprilie, în orice caz, înainte de vacanța de vară. Există o serie de factori care trebuie luați în considerare în acest domeniu. Aceștia includ cooperarea solidă dintre Comisia pentru transport și turism, care își asumă rolul de lider, și Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, fiabilitatea echipamentului, certificarea europeană și stabilirea unor condiții identice pentru întreaga Europă, astfel încât să ne putem asigura că există securitate pe teritoriul acesteia.

Claude Moraes (S&D). – Dle președinte, ați spus că au fost trei comisari responsabili aici. Ne bucurăm foarte mult pentru acest lucru. Permiteți-mi să-l citez pe singurul dintre ei care se află aici. Comisarul Reding a spus săptămâna trecută că „ceea ce știm este că scanerile corporale pot avea un potențial considerabil de intruziune în viața privată și astfel trebuie să luăm pe deplin în considerare impactul acestora”.

Aceasta este exact tipul de declarație pe care ar trebui să-l facem în această etapă timpurie. Noi, cei din Grupul Socialiștilor și Democraților, credem că tehnologia poate combate terorismul și dna Malmström a formulat-o corect într-un potențial cadru juridic mai larg despre care a vorbit.

Aceasta este o luptă serioasă. Am fost oprit de multe ori în aeroporturi. Dacă tehnologia mă poate ajuta să trec mai repede astfel încât să nu fiu confundat din greșeală cu altcineva, atunci acesta este un lucru grozav, dar pentru mulțimea de oameni din circumscripția mea pe care o reprezint care sunt tratați incorect la verificare, sau excluși, lucrul pe care și-l doresc este siguranța. Vom beneficia de aceasta din partea Comisiei pentru transport, în cadrul acestei abordări comune binevenite, dar aceștia doresc ca libertățile lor civile să fie protejate de efectele terorismului, astfel încât să nu existe niciun punct slab în niciun aeroport. Statele membre care au început acest lucru ar trebui să știe că este necesară o abordare paneuropeană, o abordare eficientă și sigură.

Sarah Ludford (ALDE). – Dle președinte, doresc să vorbesc despre respectarea statului de drept de către serviciile de informații. Astăzi, o hotărâre a Curții de Apel a Regatului Unit a criticat deschis încercarea guvernului britanic de a păstra secretul. S-a confirmat, așa cum a afirmat Parlamentul acum trei ani, adevărul șocant pe care serviciile secrete ale Regatului Unit l-au obținut pe ascuns prin tortura unui rezident britanic și victimă extrădată, Binyan Mohamed.

Ce crede Consiliul referitor la această încălcare absolută a articolului 6 din Tratatul UE și din Convenția privind tortura? În 2006, am condus o delegație parlamentară din cadrul Comisiei noastre temporare privind predarea extraordinară și tortura la Londra. Secretarul apărării Regatului Unit de atunci, Geoffrey Hoon, a irosit jumătate din timpul întâlnirii luându-mă la rost pentru că am afirmat că investigăm complicitatea Regatului Unit. Îmi datorează mie și, cel mai important, opiniei publice britanice și europene, o scuză.

Patru lucruri trebuie să se întâmple acum în Regatul Unit: o anchetă integrală independentă privind complicitatea Regatului Unit la abuzurile războiului împotriva terorii din perioada în care guvernul laburist al Regatului Unit s-a comportat ca un pudel al președintelui Bush; o anchetă polițienească rapidă și, dacă este necesar, plângeri pentru încălcarea Convenției privind tortura; dezvăluirea instrucțiunilor transmise ofițerilor serviciilor de informații ale Regatului Unit și a instruirii acestora de a păstra tăcerea în fața torturii; și răspunderea parlamentară integrală – pe care nu o avem în Regatul Unit pentru serviciile de informații.

Philip Bradbourn (ECR). – Dle președinte, revin la scanerile corporale. Rămân la părerea că orice măsură care sporește securitatea publicului călător trebuie salutăată.

Cu toate acestea, trebuie să fie și proporționată și să le ofere călătorilor nevinovați – mării majorități – respectul pe care-l merită. Ca urmare a tentativei din ziua de Crăciun din SUA de a arunca în aer o aeronavă, am observat ce înseamnă o reacție spontană la impunerea oricăror mijloace posibile de intensificare a securității. În unele state membre, în special în al meu, utilizarea unor astfel de aparate este acum obligatorie fără nicio alternativă, cum ar fi o „percheziție corporală” – așa zisa tactică „fără scanare, fără zbor”.

Mă opun ferm acelei politici. Pe frontul vieții private, trebuie să spun că decizia luată de guvernul britanic de a schimba legislația privind protecția copilului pentru a introduce scanerile corporale este de-a dreptul scandalosă. Trebuie să observăm că în ziua de Crăciun – problema care a redeschis această dezbatere – nu a fost vorba despre o securitate proastă în aeroporturi. A fost, pentru a-l cita pe președintele SUA, „un eșec al sistemului de a efectua un schimb adecvat de informații”.

Unii experți au afirmat deja că explozibilii utilizați nu ar fi fost detectați de astfel de scanere.

În fine, regret să spun că acum cred că trebuie să avem un sistem adecvat de elaborare a profilului pasagerului.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, terorismul se află într-o continuă evoluție și trebuie să stăpânim scenariul schimbător.

Teroriștii individuali sunt greu de identificat și aici discutăm despre legislația privind viața privată și dacă adoptăm sau nu măsuri mult mai avansate din punct de vedere tehnic. Cred că în schimb, ar trebui să fim mai preocupați de anumite hotărâri transmise de Curtea de Justiție de la Luxemburg care deschid breșe în frontul unit al Vestului împotriva terorismului sau, pentru a-i spune efectiv pe nume – terorismului islamic – și să fim foarte atenți la corectitudinea juridică a politicii.

Corectitudinea juridică a politicii nu este bună pentru nimeni, nu ne duce nicăieri și ne slăbește atunci când ar trebui să prezentăm un front foarte puternic, deoarece există o amenințare persistentă care este chiar mai gravă acum că teroriștii sunt atât de greu de identificat. Cam atât despre scanerile corporale. Teroriștii pot ajunge peste tot: mâine dimineață, aceștia ar putea fi în avionul în care urmează să ne imbarcăm și noi.

Dacă Europa insistă în supra-garantarea libertăților civile, vom deschide o breșă extrem de periculoasă în securitatea internă a națiunilor noastre și aceasta ar trebui să fie preocuparea comisarului. În schimb, îl găsesc prea general și laș din cauza eșuării de a identifica terorismul islamic și pericolul pe care-l reprezintă acesta pe nume.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Dle președinte, în întreaga lume au murit 1200 de persoane ca urmare a atacurilor teroriste din 2000. Opt ani mai târziu, în 2008, cifra a ajuns la 16 000 de persoane. Comparativ, 6000 de persoane mor zilnic din cauza SIDA.

Ce ne spun aceste cifre? În primul rând că terorismul generează o isterie care are drept urmare restricționarea nerezonabilă a drepturilor cetățenilor, la fel ca și în cazul scannerelor corporale sau a actualului acord SWIFT.

În al doilea rând, războiul împotriva terorii a eșuat. A reușit doar să sporească problema. În ceea ce privește subiectul cooperării între serviciile de securitate din Uniunea Europeană, aș dori să spun că Parlamentul European are nevoie urgentă de drepturi democratice de control în acest domeniu, la fel cum este norma din fiecare stat membru democrat. În plus, aș dori să recomand sprijinul Comisiei pentru introducerea Interfeței utilizator comune standardizate (CSUI). Trebuie să promovăm dezvoltarea acestei interfețe și aceasta trebuie finanțată de Comisie.

Teresa Jiménez-Becerril Barrio (PPE). – (ES) Dle președinte, atunci când ne confruntăm cu un subiect atât de grav cum este terorismul, nu ar trebui să așteptăm ca lucrurile să se întâmple înainte de acționa. Ar trebui să anticipăm evenimentele, dar noi nu o facem. Din păcate, nu facem decât să schimbăm răspunsul la fiecare atac, cum ar fi atentatul eșuat din Detroit, care ne forțează astăzi să luăm decizii pentru a garanta siguranța transportului aerian.

Luarea unei decizii privind scanerile corporale în aeroporturi este o responsabilitate pe care nu o putem evita, doamnelor și domnilor. Nu mai putem aștepta, deoarece teroriștii nu așteaptă.

În consecință, Comisia trebuie să garanteze, cât mai curând posibil, că demnitatea și viața privată a persoanelor va fi păstrată și că nu vor exista efecte dăunătoare asupra sănătății.

Odată cu garantarea acestui lucru trebuie să adoptăm decizii pentru Uniunea Europeană în general. Celor care sunt preocupați de încălcarea drepturilor noastre fundamentale, le spun că nu există un drept mai important decât dreptul la viață, iar aceia dintre noi care prețuiesc libertatea mai presus de orice altceva trebuie să poată trăi în siguranță pentru a se simți cu adevărat liberi.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Dle președinte, terorismul reprezintă o amenințare globală și abordarea acestuia este o responsabilitate pe care o împărtășim cu toții. Și în această privință Tratatul de la Lisabona pune bazele pentru ca noi să putem dezvolta într-un final o politică comună anti-terorism în Uniunea Europeană.

Sunt de acord cu comentariile președintelui în exercițiu al Consiliului și aș dori să subliniez unele elemente pe baza cărora trebuie construită politica comună.

Primul pas este să consolidăm schimbul de informații, în special în legătură cu eforturile de prevenire a atacurilor teroriste și cu cercetarea mecanismelor de finanțare.

Cel de-al doilea este să aplicăm toate progresele științifice și tehnologice care s-au obținut în lupta împotriva terorismului, cu respectul cuvenit pentru drepturile fundamentale ale persoanelor.

Cel de-al treilea este colaborarea cu țările terțe, în special cu Afganistanul, Pakistanul și țările din Cornul Africii.

Cel de-al patrulea se referă la faptul că, în dezbateră privind siguranța aeriană, trebuie să ne asigurăm că tehnologiile avansate, și anume scanerile corporale, sunt compatibile cu sănătatea umană și viața privată și, mai presus de toate, că nu afectează timpul de procesare din aeroporturi sau confortul pasagerului.

Cu toate acestea, există și trei elemente instituționale. Primul este COSI, Comisia permanentă pentru securitatea internă. Cel de-al doilea este declarația privind măsurile de combatere a terorismului emisă în cadrul ultimei reuniuni informale a Consiliului Justiție și Afaceri Interne (JAI) al Uniunii Europene din Toledo. Cel de-al treilea este domeniul transatlantic al securității care trebuie să dezvolte o cooperare strânsă cu Statele Unite ale Americii pentru a combate această amenințare comună.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Dle președinte, unul dintre mijloacele de prevenire a terorismului este informația. Însă este necesar ca informațiile să circule. Este acesta într-adevăr cazul astăzi? Nimic nu este mai puțin sigur. Serviciile de informații ale SUA își țin la curent omologii din Europa? În orice caz, în ceea ce privește așa-zisul atentat terorist din cursa Amsterdam-Detroit, încă există motive de îndoială.

În afară de acest incident, se pune întrebarea dacă, în general, sistemul de schimb de informații privind combaterea terorismului respectă cu adevărat principiul reciprocității. Este nevoie urgentă de un organism parlamentar de supraveghere privind această problemă.

De fapt, nu trebuie să-i solicităm Parlamentului nostru să sprijine transferul a din ce în ce mai multe informații cu caracter personal ale cetățenilor noștri dacă, în schimb, autoritățile SUA ne privează de serviciile noastre de informații esențiale în ceea ce privește combaterea terorismului. Acest lucru atrage după sine crearea unei comisii parlamentare de supraveghere în cadrul Parlamentului European.

Mara Bizzotto (EFD). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, trebuie să recunosc că atunci când vorbim despre lupta împotriva terorismului doar în termeni de informații și tehnologie, am întotdeauna impresia că, în continuare, nu ajungem la esența lucrurilor, ca și cum am dori să lecuim o boală concentrându-ne doar asupra simptomelor, și nu asupra cauzelor acesteia.

Nu a venit timpul pentru a aborda problema terorismului prin cercetarea miezului problemei în loc să ne limităm la efectele sale externe? Abordarea miezului problemei înseamnă, de exemplu, să devenim conștienți de faptul că terorismul este și o manifestare directă a incapacității sau lipsei de voință a grupurilor etnice de a se integra în structura societății din Europa.

Mă întreb și întreb Parlamentul: dorim să discutăm despre terorism? Are Parlamentul curajul să se confrunte cu o dezbatere politică privind nivelul integrării musulmanilor în Europa și disponibilitatea acestora de a împărtăși valorile, drepturile și libertățile Vestului? În acest scop, am prezentat Comisiei o întrebare referitoare la burka, pentru a îndemna această Cameră să se confrunte în mod deschis cu acest subiect. Se pare că nimeni nu este dispus să se confrunte cu acest subiect.

Mă întreb și vă întreb, doamnelor și domnilor din toate grupurile politice: dacă forumul politic care îi reprezintă pe cetățenii Europei nu-și poate exprima o opinie privind aceste subiecte, asupra cărui subiect își poate exprima opinia?

Diane Dodds (NI). – Dle președinte, în calitate de reprezentant al Irlandei de Nord, cunosc prea bine impactul teribil al terorismului asupra civililor nevinovați: crima și haosul pricinuite în timp ce oamenii își făceau cumpărăturile de sâmbătă pe strada Shankill din Belfast; tineri și bătrâni aruncați în aer drept un act de comemorare a celor căzuți în războaiele lumii în Enniskillen – acte realizate în numele republicanismului irlandez. Aici vorbim despre cooperarea forțelor de securitate. Din experiența Irlandei de Nord, putem observa următorul lucru: contribuțiile acestora au împiedicat pierderea vieților multor oameni; nu mă îndoiesc de acest lucru. Trebuie să ne sprijinim forțele de securitate cu echipamentul de care au nevoie pentru a preveni terorismul.

Astăzi, cei care au concentrat siguranța și securitatea împotriva libertății de alegere și a protejării informațiilor trebuie să-și ia în considerare poziția. Credeți-mă, terorismul distruge viețile și împrășteie comunitățile. Am auzit chiar astăzi în această Cameră că terorismul este isterie. Ce nonsens! Credeți-mă, atunci când un om înarmat încearcă să-ți ia viața, este o realitate rece și mortală – un lucru despre care alegătorii mei cunosc multe.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Dle președinte, cred că suntem cu toții de acord cu nevoia de a proteja oamenii și bunurile și de a asigura securitatea transportului public. Există preocupări legitime privind scanerile corporale. Sper că trei dintre ele vor fi soluționate de studiile pe care le efectuează Comisia. Îi rog să le finalizeze prompt și să le prezinte Parlamentului. În primul rând, sunt necesare și eficiente? În al doilea rând, sunt sau nu dăunătoare sănătății? În al treilea rând, încalcă sau nu sfera privată și demnitatea indivizilor?

Cu toate acestea, există și alte preocupări. Inițial ni s-a spus că ar fi opționale. Oamenii puteau alege între a se supune scanării sau vechiului sistem de verificare personală. Cu toate acestea, se pare că anumite state membre pun în aplicare principiul „fără scanare, fără zbor” drept un principiu obligatoriu.

Aș dori să o felicit pe dna comisar Cecilia Malmström pentru evaluarea cuprinzătoare pe care urmează să o discute cu Parlamentul și aș dori să subliniez faptul că avem o responsabilitate de a găsi soluții care promovează securitatea fără a compromite drepturile omului.

Nathalie Griesbeck (ALDE). – (FR) Dle președinte, cu toții dorim să combatem terorismul și amenințarea pe care o prezintă pentru democrații; există, cred, un acord asupra acestui punct în cadrul Parlamentului nostru. Deși dictonul conform căruia „un popor care este gata să-și sacrifice puțină libertate pentru puțină securitate sfârșește prin a le pierde pe amândouă” mi se pare complet greșit, sunt totuși convinsă că trebuie să facem tot ceea ce putem face pentru a găsi un echilibru între libertate și securitate, deoarece acesta este fundamentul democrației și deoarece, fără acest echilibru, teroriștii vor fi câștigat dacă vor reuși să ne terorizeze pe toți.

Am două întrebări referitoare la scanerile corporale. În termeni de securitate, aceste scanere fac posibilă garantarea cu adevărat a condițiilor de securitate? În termeni de libertate, în calitate de membră a Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, mă întreb dacă nu există un risc pentru sănătate și, firește, un risc în ceea ce privește încălcările vieții private personale și, prin urmare, a drepturilor fundamentale și în ceea ce privește utilizarea acestor imagini. Să așteptăm cu fermitate lucrările Comisiei, astfel încât să putem

face progrese și să putem face acest lucru ca o Uniune Europeană, cu toții, pentru ne a asigura securitatea într-o zonă europeană democratică.

Președinte. – Din cauza lipsei de timp, nu mai pot accepta intervenții conform procedurii „catch-the-eye” sau cea a cartonașului albastru.

Gerard Batten (EFD). – Dle președinte, terorismul este definit drept utilizarea violenței și intimidarea în scopuri politice.

Aceia dintre noi care prețuiesc pacea, libertatea și democrația trebuie să fie preocupați de terorism, deoarece acesta funcționează. Sinn Féin/IRA deține acum poziții în guvernul Irlandei de Nord. Aceștia au bombardat, împușcat sau ucis în drumul lor spre succesul din urna cu voturi.

Ce exemple mai bune de terorism reușit există în afara celor ale comunismului din Rusia, Europa de Est sau Asia?

China încă este terorizată de Partidul Comunist Chinez după 61 de ani de putere. Nu există un exemplu mai bun de terorism decât acesta.

Comisia Europeană pe care acest Parlament a votat-o ieri conține comuniști, foști aparatcici ai regimurilor comuniste brutale din Europa de Est și colegii lor călători. Și, bineînțeles, președintele Comisiei Europene, dl Barroso, este un fost maoist. Fără nicio îndoială că viitorii teroriști vor găsi toate aceste lucruri extrem de încurajatoare.

Carlo Fidanza (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, securitatea societăților noastre este o valoare non-negociabilă pe care trebuie să o urmărim cu determinare.

Este foarte clar că verificările mai eficiente de la punctele de securitate trebuie susținute de un nivel mai ridicat de cooperare între sistemele de informații și utilizarea instrumentelor de înaltă tehnologie. Miniștrii europeni au făcut bine că nu s-au lăsat purtați de un val de emoții și s-au concentrat, în schimb, asupra modului de continuare a coordonării acestei operațiuni.

O parte dintre guverne au început în mod legitim să testeze scanerile corporale pe rute mai sensibile. Dacă nu vrem să sfârșim cu un spațiu european care aplică standarde neuniforme, trebuie să obținem cât mai curând posibil rezultatele studiilor în desfășurare. Desigur că trebuie să apărăm drepturile personale, dar fără a sacrifica temerile oamenilor.

Să vorbim despre sănătate, să ne reafirmăm principiul precauției, să cerem confirmarea posibilelor daune care rezultă din expunerea la undele radio sau la razele X, dar să încetăm să ne mai plângem de o invazie a intimității doar din cauza câtorva imagini neclare ale unor corpuri fără față, care sunt șterse imediat, ca și cum GPS-urile, telefoanele mobile sau camerele TV nu ar face parte din viața noastră de ani de zile.

Până când centrele internaționale ale terorii nu vor fi șterse de pe fața pământului, trebuie să învățăm să trăim cu aceste sacrificii, oferindu-le cetățenilor răspunsuri serioase și soluții eficiente, cu o singură limitare: integritatea fizică a individului.

Președinte. – Doamnelor și domnilor, am ajuns la momentul procedurii „catch-the-eye”. Acestea sunt numele pe care le voi striga. Voi opri pur și simplu microfonul după un minut. Nu voi bate cu ciocănașul, nu voi implora și nu vreau să fiu înțeles greșit.

Voi numi vorbitorii în ordinea în care îi am:

Dl Zasada

Dl Iacolino

Dl Matula

Dl Leichtfried

Dl Enciu

Dna Flašíková Beňová

Dl Tannock

Dna Ernst

Dna Rivasi

și dl Mölzer.

Un minut pentru fiecare și asta este tot. Scuzele mele pentru restul dintre dvs.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Dle președinte, având în vedere dezbaterile de astăzi, utilizarea scanerelor corporale în aeroporturi lasă încă multe întrebări fără răspuns. Siguranța călătorilor este, firește, de extremă importanță, dar nu ar trebui să uităm de nevoia unui simț al proporției în cadrul metodelor utilizate. Utilizarea acestui tip de echipament lasă încă o serie de întrebări fără răspuns. Ce efecte au scanerul asupra sănătății pasagerilor care sunt scanați? Cum va fi garantată protecția imaginilor persoanelor scanate? Nu este mai bine să consolidăm sistemul existent decât să cheltuim miliarde de euro pe echipamente, când se știe că echipamentul nu detectează explozibili ascunși în interiorul corpului uman? Ar trebui să fim împotriva introducerii obligatorii a scanerelor în aeroporturile europene până când nu vom avea răspunsurile la aceste întrebări.

În fine, am un comentariu – am impresia că am găsit o soluție și acum căutăm o problemă pe care aceasta să o rezolve. Poate că scanerul este o soluție, dar cu siguranță nu rezolvă problema securității în aeroporturi.

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, în esență am vrut să declar următoarele: nu există problemă mai gravă decât cea a drepturilor personale și a protecției vieții private, atunci când acest drept nu este protejat în mod adecvat.

Dacă în urmă cu câteva săptămâni am adoptat rezoluția privind Programul de la Stockholm chiar în acest Parlament, am făcut-o pentru că am obținut un echilibru între diverse nevoi: în primul rând, cele ale libertății individuale, în al doilea rând, cele ale vieții private și, în al treilea rând, cele ale securității.

Dacă astăzi suntem ocupați cu asigurarea faptului că Uniunea Europeană se confruntă cu această problemă comună, deoarece statele membre au luat-o înainte, este probabil din cauza faptului că o provocare semnificativă, cum ar fi aceea a protejării punctelor de trecere și alte chestiuni care se adaugă la aceasta, s-ar putea să nu fie întâlnită neapărat în practică.

Prin urmare, solicit președinției spaniole și comisarilor să coopereze unii cu ceilalți pe baza cooperării sporite și a culturii informațiilor.

Iosif Matula (PPE). - Aș vrea să clarific încă de la început faptul că prin această dezbateră, nu numai că afirmăm existența pericolului terorist, dar scoatem în evidență și necesitatea de a fi cu un pas înainte în lupta împotriva acestui fenomen.

Discuția despre introducerea scanerelor corporale pe aeroporturile din toate statele membre ale Uniunii are, însă, implicații mai largi. Eficiența acestei măsuri este contestată din cauza faptului că substanțele ingerate sau explozibilii sub formă de pudră nu sunt detectate prin această tehnologie. Ne punem, însă, și problema siguranței în ceea ce privește sănătatea pasagerilor, în special a celor care trec frecvent prin aceste filtre.

Nu putem ignora nici problema drepturilor cetățenești fundamentale, dreptul la intimitate și demnitate, atâta vreme cât scanerul oferă o imagine detaliată a corpului uman. Din punctul meu de vedere este nevoie de studii independente care să determine siguranța tehnologiei folosite, dar și eficiența (*Vorbitorul a fost întrerupt de președinte.*)

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Dle președinte, singurul principiu care se aplică securității transportului aerian este acela că responsabilitatea europeană crește constant. Nu mai este posibil ca statele membre individuale să facă ceea ce vor. Acest lucru se aplică în special scanerelor corporale. Avem principiul ghișeului unic, ceea ce înseamnă că trebuie să existe fie regulamente europene pentru scanerul corporale, fie niciun regulament și niciun scaner corporal. Alternativa este principiul că fiecare face ceea ce vrea și nimeni nu face ceea ce ar trebui, dar fiecare face ceva.

Dacă se va introduce o măsură de acest tip, trebuie să discutăm cine va plăti pentru ea și cum va fi finanțată, deoarece atât scanerul pentru lichide, cât și cele corporale costă sume uriașe de bani. Se întâmplă să fiu raportor în acest domeniu și aș fi foarte încântat să văd Consiliul avansând treptat în această chestiune, deoarece este important să stabilim în principiu faptul că securitatea publică reprezintă o chestiune publică și trebuie finanțată cel puțin parțial din fonduri publice.

Ioan Enciu (S&D). - Aș dori să atrag atenția Comisiei, Consiliului și colegilor noștri în legătură cu efectele secundare și riscul ridicat de apariție a bolilor cancerigene și a mutațiilor genetice în urma expunerii repetate la radiații în gama X și T.

Efectele și riscurile iradiațiilor cu raze X sunt cunoscute din domeniul medical, unde nu se recomandă expunerea repetată la astfel de radiații. Efectele iradiațiilor în gama Tetra Hertz sunt mai puțin cunoscute de către public. Pe lângă faptul că scanerile cu raze T sunt capabile să creeze imagini 3D fidele ale corpului uman, fapt care contravine dreptului la intimitatea individului, expunerea repetată la astfel de radiații poate duce la crearea de leziuni în lanțurile ADN și, mai târziu, cauzează apariția de anomalii genetice.

Vreau să subliniez faptul că riscurile și disconfortul la care ne-am putea expune în eventualitatea utilizării pe scară largă a scanerelor corporale, precum și incertitudinea eficienței lor, nu justifică o astfel de soluție *(Vorbitoarea a fost întreruptă de președinte.)*

Monika Flašíková Beňová (S&D). - (SK) Terorismul nu are niciun fel de valori și nu are nici vreo semnificație profundă. Singurul scop al terorismului este moartea. Moartea civililor cu cel mai scăzut cost posibil. Aceasta este probabil povestea diverșilor atacatori sinucigași. De asemenea, este trist faptul că, în acest scop, terorismul ne-a condus la introducerea diverselor măsuri concentrate pe protejarea populației civile utilizând metode care într-un fel restrâng drepturile populației civile.

Prin urmare, ar fi un lucru foarte bun dacă acest plen ar aproba uneori scanerile și dacă am putea începe să ne gândim la adoptarea legislației și la armonizarea în domeniul justiției și în domeniul afacerilor interne, deoarece doar adoptarea măsurilor tehnologice noi ne va ajuta cu adevărat în lupta împotriva terorismului.

Charles Tannock (ECR). - Dle președinte, anunțul recent al prim-ministrului Gordon Brown privind răspândirea obligatorie a tehnologiei imagistice a scanerelor corporale integrale în aeroporturile britanice este, din punctul meu de vedere, scandalos.

Aceasta este prima dată când radiația ionizată este forțată asupra oamenilor, inclusiv asupra copiilor și a femeilor însărcinate și se utilizează într-adevăr la scară largă, din motive non-medicale, asupra cetățenilor sănătoși.

Razele X cu energie mică se absorb, de fapt, mai mult decât razele cosmice cu energie mare pe care le primim în timpul zborului și astfel sunt mai periculoase - și nu mai puțin periculoase - pentru piele și pentru țesuturile moi. Mai mult, diagnosticele medicale cu radiografii permit utilizatorului, pacientului, posibilitatea unui scut de plumb deasupra organelor genitale pentru a reduce doza totală asupra populației care provoacă daune ADN-ului și viitoare mutații genetice - care nu sunt posibile nici cu aceste aparate.

În calitate de doctor și călător aerian frecvent, resping în totalitate această măsură draconică din motive medicale, fără a mai menționa viața privată și motivele de ineficiență, și sper că UE va refuza astfel de măsuri obligatorii în întreaga Europă. În schimb, consider că ar trebui să instituim elaborarea de tip israelian a profilului pasagerilor.

Cornelia Ernst (GUE/NGL). - (DE) Dle președinte, este absolut indiscutabil că scanerile corporale reprezintă în mod clar o intruziune în sfera privată, și anume o intruziune gravă. Trebuie să ne punem două întrebări. Prima întrebare vizează gradul în care acest răspuns este proporționat și poate ajuta cu adevărat la obținerea obiectivului de combatere a terorismului. În prezent, nu avem răspunsuri clare la această întrebare. De aceea, sprijin afirmațiile făcute de dna Malmström în ceea ce privește nevoia unei evaluări a tuturor tipurilor de scanere. Aș dori să văd această evaluare terminată înainte să facem altceva.

Cea de-a doua întrebare vizează riscurile pentru sănătate. Toți cei din această sală și totodată acei deputați care se află în prezent în alte locuri vor trebui să treacă prin verificarea cu scanerile corporale de câteva ori în fiecare săptămână. Eu ar trebui să o fac de două ori pe săptămână cel puțin. Aceasta este o măsură pe termen lung și aș dori să știu în ce grad îmi va afecta sănătatea. Nu s-au efectuat evaluări reale în acest domeniu. Aș dori să afirm în mod clar că nu sunt pregătită să mă expun scanerelor corporale până când nu se fac aceste evaluări. Prin urmare, solicit răspunsuri clare și nu reacții pripite.

Michèle Rivasi (Verts/ALE). - (FR) Dle președinte, aș dori să fac legătura între scanner, sănătate și terorism. Ce spune Comisia Interagenție pentru radioprotecție, care reunește Comisia Europeană și AIEA - Agenția Internațională pentru Energie Atomică - și Agenția pentru Energie Nucleară? Acestea spun că femeile însărcinate și copiii nu trebuie supuși scanărilor corporale, chiar dacă dozele sunt extrem de mici.

Într-adevăr, ar trebui să fim conștienți că expunerea frecventă la doze scăzute de radiație poate provoca cancere și malformații. Prin urmare, întrebarea mea vizează justificarea riscurilor. Datorită existenței tehnologiilor alternative care facilitează obținerea acelorași scopuri, aceste scanere trebuie într-adevăr justificate în legătură cu obiectivul dat și trebuie să știm...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Dle președinte, nu trebuie să uităm că dezinformarea și deciziile inadecvate luate de serviciile secrete ale SUA au făcut permis în mod repetat ca actele de terorism internațional să aibă loc. În ciuda acestui lucru, utilitatea diverselor măsuri anti-terorism nu a fost niciodată pusă sub semnul întrebării. În schimb, fiecare atac este urmat de restricții ulterioare privind drepturile și libertățile civile. Parlamentul European se trezește abia acum că cetățenii UE sunt obligați să se dezbrace atât literal, cât și financiar în fața SUA. Cetățeanul transparent devine din ce în ce mai mult o realitate și toate acestea se bazează pe datele și informațiile de la serviciile secrete al căror rol și fiabilitate au devenit extrem de controversate, cel puțin de la războaiele din Afganistan și Irak.

În plus față de îndoielile referitoare la beneficiile, fezabilitatea și compatibilitatea scanerelor corporale cu drepturile personale, pare extrem de improbabil ca acestea să-i devieze pe islamisti radicali de la intențiile lor teroriste. Trebuie să luăm măsuri consistente pentru combaterea terorismului islamist, dar trebuie să încetăm ca cetățenii UE să fie constant...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Alfredo Pérez Rubalcaba, președintele în exercițiu al Consiliului. – (ES) Dle președinte, am ascultat cu atenție discursurile tuturor grupurilor și ale deputaților privind acest subiect. Am auzit câteva opinii extrem de interesante și le salut.

Aș dori să vă reamintesc, așa cum am făcut-o și în cadrul primului meu discurs, că în mod sigur nu sunt în favoarea dezbaterilor privind un subiect atât de complex și de sensibil cum este lupta împotriva terorismului după atacuri sau după presupuse atacuri.

În mod evident, va trebui să examinăm aceste atacuri sau presupuse atacuri pentru a afla ce a funcționat greșit în ceea ce privește sistemele noastre de securitate, dar nu există nicio îndoială că, astfel cum s-a mai afirmat aici în această după-amiază, politica de combatere a terorismului trebuie să fie o politică atent gândită, calmă și deliberată și trebuie aplicată într-o manieră proporțională.

Dacă adoptăm măsuri care ne vor submina principiile, probabil că facem o greșeală gravă. Ca urmare, trebuie să analizăm, de exemplu, ce s-a întâmplat în Detroit pentru a încerca să prevenim greșelile, dar nu trebuie să răspundem cu o reacție spontană după fiecare atac deoarece probabil că acest lucru ar avea drept urmare adoptarea măsurilor care, în unele cazuri, pur și simplu nu au sens.

Europa are o strategie pentru politica sa de combatere a terorismului. Avem o strategie bună pentru lupta împotriva terorismului în Uniunea Europeană, una care s-a dovedit a fi eficientă în ultimii ani. Trebuie doar să cercetăm acțiunile forțelor de securitate din diferite țări pentru a vedea măsura în care, de multe ori, acele acțiuni s-au bazat pe aplicarea strategiei comune pe care am introdus-o acum câțiva ani.

Avem o figură importantă, un coordonator al Uniunii Europene pentru lupta împotriva terorismului, ale cărui discursuri sunt foarte interesante. Repet, v-aș recomanda să cercetați minuțios ultimul său discurs din această Cameră, deoarece cred că este un discurs excelent care subliniază profunzimea strategiei noastre. Într-adevăr, recent am încercat să-i dăm acestei strategii o formă concretă prin intermediul prevenției, spre deosebire de primii ani ai aplicării sale, când am pus mai mult accent pe detectare.

Bineînțeles, cel mai important element în lupta împotriva terorismului este prevenția, cu alte cuvinte, prevenirea atacurilor. De aceea ne concentrăm eforturile comune, așa cum am spus, asupra prevenției. Tot din acest motiv ne concentrăm asupra aspectelor cum ar fi radicalizarea pe care am menționat-o în discursul meu, la fel cum a făcut-o și dna comisar. Suntem dornici să analizăm politicile care se pun în aplicare în fiecare țară pentru a preveni radicalizarea, care este fără nicio îndoială cauza principală a multor atacuri teroriste pe care le-am suferit în ultimii ani.

De asemenea, suntem dornici să asigurăm schimbul corect de informații. Acest lucru a fost subliniat în Cameră cu diverse ocazii. Important este să nu transmitem toate informațiile pe care le deținem, ci să transmitem informațiile care sunt relevante pentru cei care le primesc. Acestea sunt informațiile care trebuie transmise.

Scopul este să nu ne aglomerăm cu informații, ci să avem instrumente de gestionare a informațiilor care fac schimbul cât mai eficient posibil.

Recent, au existat îmbunătățiri semnificative în Uniunea Europeană în această privință. Avem o strategie care, în momentul în care va fi implementată, va îmbunătăți, de exemplu, funcționarea sistemelor noastre de schimb. Când vorbim despre schimb, mă gândesc la Europol, mă gândesc la Eurojust, mă gândesc la COSI, care a fost menționat aici de câțiva deputați, și, în ultimul rând, mă gândesc la schimbul de informații și la modul în care să-l facem mai eficient.

În fine, da, controversatele scanere corporale se află acum pe ordinea de zi, și cred, așa cum am afirmat în primul meu discurs și așa cum au afirmat și dl și dna comisar, aceasta este o problemă pe care trebuie să o abordăm. În mod ideal, vom putea decide asupra unei soluții comune la nivel european. Bineînțeles, dacă nu o facem, fiecare țară va putea să-și pună în aplicare propriile politici, și probabil, chiar dacă decidem asupra unei soluții comune, ar putea exista câteva țări care vor decide să-și continue propriile politici conform propriei legislații. Cu toate acestea, există puține îndoieli că o poziție comună referitoare la această problemă va fi extraordinar de utilă.

Pentru a adopta o astfel de poziție, și în conformitate cu afirmațiile mele de la începutul acestui discurs, avem nevoie de o dezbatere calmă și deliberată care să se concentreze pe trei elemente studiate în prezent de Comisie: în primul rând, eficiența scannerelor (dacă sunt sau nu eficiente, care sunt limitele lor și dacă pot sau nu face lucrurile pe care dorim să le facă); în al doilea rând, compatibilitatea acestora cu drepturile fundamentale și libertățile individuale; și în al treilea rând, compatibilitatea acestora cu sănătatea oamenilor care vor trebui să treacă prin acestea.

Cred că acestea sunt cele trei subiecte pe care trebuie să le examinăm. Imediat ce vor fi disponibile rapoartele, vom adopta o poziție comună, care cred că este necesară.

Dle președinte, aș dori să mai spun încă o dată cât de mult apreciez discursurile de aici din Parlament, pe care le consider extrem de utile pentru activitățile Consiliului.

Sarah Ludford (ALDE). – Dle președinte, am adresat o întrebare directă Consiliului și aș dori un răspuns. Am întrebat ce a crezut Consiliul despre încălcarea grosolană a articolului 6 – clauza drepturilor fundamentale – al Tratatului UE, având în vedere hotărârea Curții de Apel a Regatului Unit care confirmă că Regatul Unit s-a făcut vinovat...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Siim Kallas, Membru al Comisiei. – Dle președinte, doamnelor și domnilor, vă mulțumesc foarte mult pentru contribuțiile dumneavoastră, dar trebuie să spun că nu avem astăzi o propunere de a introduce niște aparate noi într-o manieră obligatorie în toate statele membre și în toate aeroporturile. Nu este cazul. Suntem în procesul unei examinări atente a acestor tehnologii noi și vom reveni după aprilie, după un raport substanțial care va examina toate aspectele acestor tehnologii noi.

Eu însumi am anumite îndoieli, în special referitoare la eficiență și, așa cum a afirmat cineva aici, la proporționalitatea utilizării acestei tehnologii noi, dar nu ar trebui să respingem cu desăvârșire tehnologiile noi. Terorismul evoluează și noi, de asemenea, trebuie să utilizăm toate progresele tehnologice pentru a-i apăra pe cetățenii și pasagerii noștri. Așa că nu demonizați noile tehnologii. Împreună cu colegele Cecilia Malmström și Viviane Reding, vom propune o abordare europeană comună cu toate cerințele necesare în ceea ce privește toate probleme și aspectele tehnologice, juridice, de drepturi fundamentale și viață privată. În mod sigur, vom propune o abordare europeană comună, o abordare asupra căreia cred că există o înțelegere consensuală și care este preferată aici și în statele membre.

Deci aceasta este ceea ce vom face în viitorul apropiat. Vom veni cu un raport și apoi vom continua această discuție. Credeți-mă, nu avem o conspirație pentru introducerea imediată a unui anumit fel de aparate noi; nu există soluții tehnologice care să fie complet antiglonț sau care să garanteze securitatea absolută, iar securitatea aviatică reprezintă un domeniu complex special în care avem nevoie de o mare varietate de măsuri combinate și de o cooperare internațională foarte puternică.

Deci, după acest raport vom veni cu propuneri concrete și vom propune cu siguranță o abordare europeană comună privind standardele și cerințele care se vor adopta dacă statele membre vor opta pentru introducerea sau utilizarea noilor tehnologii de verificare.

Cecilia Malmström, Membră a Comisiei. – Dle președinte, aceasta este într-adevăr o dezbatere extrem de importantă. Combaterea terorismului este un instrument important pentru lupta împotriva terorismului. Avem experiențe dureroase în cadrul Uniunii Europene legate de efectele terorismului și de amenințarea pe care acesta o prezintă, nu doar pentru indivizi, ci pentru societăți, democrație și valorile noastre fundamentale.

Bineînțeles, statele membre au responsabilitatea operațională și responsabilitatea pentru serviciile lor de informații, dar sunt convinsă că putem face mult mai mult la nivel european pentru a coordona și ajusta instrumentele pe care le avem. De aceea, mi-am rugat serviciile să elaboreze foarte repede o analiză a politicilor, a cadrului, a instrumentelor pe care le avem deja, pentru a vedea ce se poate îmbunătăți și cum le putem utiliza într-o manieră chiar mai inteligentă. Sunt de acord cu anumite state membre care au afirmat acest lucru. De asemenea, sunt convinsă că Europol, Eurojust și autoritățile statelor membre pot lucra mai bine și într-o manieră mult mai coordonată. Există cu siguranță măsuri pentru a face acest lucru.

Evenimente precum cel din Detroit sunt importante întrucât servesc drept alarmă, alertându-ne vis-a-vis de faptul că terorismul este încă prezent; este încă o amenințare foarte importantă. Există cerințe și presiune asupra noastră, a politicianilor, pentru a face lucrurile repede, pentru a introduce îmbunătățiri și pentru a proteja cetățenii imediat. Acest lucru este absolut natural. Avem o responsabilitate de a proteja securitatea, dar și de a acționa după o analiză, evaluare și discuție minuțioasă, pentru a propune măsuri adecvate și proporționale, astfel cum au afirmat comisarul Siim Kallas și Consiliul. Vom face acest lucru. Va trebui, de asemenea, să luăm în considerare respectarea drepturilor fundamentale.

Acesta este modul în care va lucra Comisia. Vom reveni cu propuneri mai detaliate după efectuarea acestei analize și o vom discuta mai departe cu dvs. Vă mulțumesc foarte mult pentru o dezbatere importantă și foarte captivantă.

Președinte. – Dezbateră a fost închisă.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Dle președinte, înainte să încheiem, aș dori pur și simplu să iau cuvântul pentru a solicita respectarea Regulamentului și pentru a-mi exprim surprinderea, deoarece în momentul în care a început procedura „catch-the-eye” am ridicat mâna, gândindu-mă că urma să înceapă atunci, dar dvs. aveți deja o listă completă. Aș dori ca criteriile procedurii „catch-the-eye” să fie standardizate astfel încât să putem vorbi toți, deoarece se pare că au fost alți membri care au vorbit chiar dacă dvs. ați spus că aveți lista completă.

Prin urmare, doresc doar să-mi exprim surprinderea și solicitarea ca data viitoare să știm cu toții ce trebuie să facem pentru a putea lua cuvântul.

(Președintele a explicat procedura „catch-the-eye” și motivul pentru care nu acordat vorbitorului dreptul de a lua cuvântul)

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Elena Oana Antonescu (PPE), în scris. – Terorismul rămâne o amenințare ridicată în Uniunea Europeană; de aceea, toate statele membre și-au intensificat eforturile pentru a îmbunătăți instrumentele folosite în prevenirea și combaterea sa. Adoptarea Tratatului de la Lisabona oferă posibilitatea de a reacționa mult mai eficient în toate domeniile care sunt legate, direct sau indirect, de combaterea terorismului. Problema scanerelor corporale este una delicată. Consider că sunt aspecte importante care trebuie analizate atent înaintea luării unei decizii în acest domeniu. Acestea privesc eficiența scanerelor, respectarea dreptului la intimitate, impactul economic al utilizării lor având în vedere costul deosebit de ridicat al achiziționării lor și, mai ales, modul în care utilizarea acestor aparate afectează sănătatea celor care vor fi controlați prin intermediul lor. Comisia Europeană urmează să elaboreze trei studii privitoare la utilizarea și efectele scanerelor corporale; din acest motiv, cred că este important să așteptăm concluziile experților, să le analizăm cu atenție și numai după aceea să luăm o decizie privitoare la o poziție comună în acest domeniu.

John Attard-Montalto (S&D), în scris. – Când apare problema măsurilor de combatere a terorismului, dezbateră se concentrează întotdeauna asupra efectelor privind libertățile civile. Am fost întotdeauna de părere că este vorba despre o chestiune de prioritate. Se pune întrebarea dacă pasagerii sunt pregătiți să-și sacrifice disconfortul pentru siguranță. Grupurile pentru libertăți civile au datoriat de a cântări toate măsurile noi pentru care se militează. Cei care propun măsuri noi cum ar fi scanerul corporale au datoriat de a le demonstra necesitatea. Deși soluțiile se bazează în mod normal pe compromis, de data aceasta, compromisurile nu sunt posibile. Se pare că procedurile actuale, în special, perchezițiile corporale, nu sunt suficiente. S-a stabilit că scanerul corporale sunt mai eficiente. Problema este că acestea ar putea ofensa demnitatea pasagerilor. Prin urmare, aceasta este problema care trebuie abordată. Există multe posibilități.

De exemplu, diferite scanere corporale pentru diferite genuri, manevrate de personal de același gen.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *în scris.* – (LT) Asigurarea securității transportului aerian în lupta împotriva terorismului este fără îndoială esențială, dar trebuie să fim siguri de impactul pe care-l au măsurile create pentru a asigura această securitate asupra sănătății, drepturilor fundamentale și libertăților noastre. Utilizarea scannerelor corporale, ca una dintre soluțiile tehnice posibile, este o chestiune foarte serioasă, care privește utilizarea tehnologiilor noi pentru securitatea cetățenilor și, prin urmare, sper că Comisia va prezenta într-un final o evaluare a impactului scannerelor corporale asupra sănătății și asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Aș dori să atrag atenția asupra faptului că, în timp ce utilizăm măsuri tehnologice noi, care sunt destinate obținerii unui grad ridicat de securitate în aeroporturi, este foarte important să stabilim și granițele între drepturile omului și securitatea în sine, întrucât acele măsuri nu sunt legate doar de protejarea cetățenilor, ci și de impactul asupra drepturilor și libertăților. Comisia trebuie încă să prezinte un raport de evaluare a impactului, care să confirme că exact scanerile corporale vor asigura protecția eficientă a călătorilor care folosesc transportul aerian și, prin urmare, există încă îndoieli dacă aceste măsuri tehnice de securitate vor fi într-adevăr sigure, eficiente și sănătoase. Prin urmare, imediat ce am evaluat situația existentă, trebuie să ne continuăm munca în acest domeniu sensibil.

Nessa Childers (S&D), *în scris.* – Parlamentul European nu-și poate da consimțământul pentru introducerea scannerelor corporale care sunt în esență un tip de radiografii, înainte de abordarea adecvată din partea autorităților europene a preocupărilor existente pentru sănătate și viață privată care le înconjoară. Sunt conștientă că există preocupări printre pasagerii care folosesc frecvent transportul aerian și sunt preocupată de supunerea altor pasageri, cum ar fi femeile însărcinate și copiii, la scanerile corporale. Există și preocupări considerabile referitoare la natura inoportună a acestor imagini și trebuie să ne asigurăm că intimitatea cetățenilor europeni este protejată înainte să aprobăm distribuirea pe scară largă a acestor aparate care consumă timp și sunt scumpe. Datorită faptului că autoritățile americane au recunoscut că a fost un eșec al agențiilor lor de securitate, mai degrabă decât un eșec al tehnologiei din aeroport care a condus la sprietura recentă din Detroit, cred că, înainte să investim în această tehnologie controversată, ar trebui cercetate o varietate de metode mai puțin scumpe – cum ar fi cantitatea informațiilor, metodele diferite de percheziție și cooperarea internațională sporită. Părintele fondator al Americii, Benjamin Franklin, a spus odată că „Cel care pune securitatea mai presus de libertate nu le merită pe niciuna dintre ele” și cred că Europa ar face bine să țină cont de acest sfat în următoarele luni.

Proinsias De Rossa (S&D), *în scris.* – Federația internațională a jurnaliștilor, care reprezintă 600 000 de jurnaliști în 125 de țări, a solicitat autorităților israeliene să revoce un ordin de deportare a jurnalistului Jared Malsin, care a fost deportat din cauza reportajelor sale privind situația din Cisiordania și Gaza, reportaje critice la adresa guvernului israelian. Acestea au condamnat deportarea drept o încălcare intolerabilă a libertății presei. În plus, 13 organizații pentru drepturile omului din Israel au protestat în fața Knessetului israelian și prim-ministrului Netanyahu privind campania din ce în ce mai sistematică împotriva organizațiilor pentru drepturile omului din Israel. S-a raportat că Israelul solicită acum ca Uniunea Europeană să înceteze acordarea asistenței financiare organizațiilor pentru drepturile omului care funcționează în Israel și în teritoriile palestiniene ocupate. Doresc să vă rog, dle președinte, să luați legătura cu prim-ministrul Netanyahu pentru a clarifica faptul că UE se fondează pe respectarea dreptului la libera exprimare, a dreptului de a critica propriul guvern, a unei presei libere și a dreptului la protest pașnic ca fiind fundamentale într-un stat democratic. Prim-ministrului Netanyahu trebuie să i se reamintească și faptul că acordurile comerciale cu UE le solicită celor cu care întreținem relații de afaceri să respecte acele drepturi.

Christine De Veyrac (PPE), *în scris.* – (FR) La aproape 10 ani după evenimentele de la 11 septembrie, amenințarea teroristă este încă prezentă și aeronavele reprezintă unul dintre instrumentele favorite ale teroriștilor pentru atacurile asupra țărilor noastre. Trebuie să găsim o cale de a ne proteja cetățenii și de a evita ca aceștia să devină victimele actelor teroriste. Scanerile corporale pot reprezenta una dintre modalitățile de consolidare a securității din aeroporturi și la bordul aeronavelor. Înainte de a lua o decizie, trebuie însă să ne asigurăm că aceste aparate nu încalcă libertățile individuale și că nu dăunează sănătății pasagerilor sau personalului din aeroport. Aștept cu mare interes studiul pe care-l va prezenta Comisia Europeană în martie privind această problemă. În confruntarea cu toate aceste aspecte diferite asociate cu utilizarea lor, acest raport ar trebui să permită certificarea scannerelor în întreaga Europă, garantând protecția libertăților civile și a sănătății și îmbunătățind, în același timp, securitatea. Pentru ca toți cetățenii să beneficieze de aceeași protecție, sper că, în urma prezentării acestui studiu de către Comisia Europeană, vom încuraja statele membre să ajungă la un acord în această privință.

Kinga Gál (PPE), *în scris.* – (HU) Dle președinte, doamnelor și domnilor, pachetul de măsuri de securitate utilizate în aeroporturile internaționale se extinde în continuu, întrucât siguranța aviatică – siguranța noastră

– se confruntă cu din ce în ce mai multe provocări. În același timp, o serie de elemente ale măsurilor luate, planificate sau testate deja în vederea îmbunătățirii siguranței aviatice au depășit cerințele stricte de securitate aeronautică sau aviatică. De aceea, aceste probleme ar trebui investigate în contextul lor integral. Siguranța reprezintă aspectul cheie din viețile noastre – este cel mai important aspect. Cu toate acestea, ne simțim în siguranță atunci când măsurile nu ne restricționează drepturile într-o măsură disproporțională, nu ne încalcă drepturile personale și, în unele cazuri, nu ne dăunează sănătății și atunci când măsurile luate pentru asigurarea securității noastre, în general, nu sunt disproporționale, nu pot fi evitate și au un nivel adecvat de eficiență. Avem nevoie de aparate, cum ar fi scanerile corporale, care asigură monitorizarea eficientă a traficului pasagerilor, care se utilizează pe baza consimțământului voluntar, luând în considerare, printre altele, pasagerii care au implanturi medicale esențiale (stimulatoare cardiace electronice sau implanturi de metal), care nu dăunează sănătății, copiilor, femeilor însărcinate sau călătorilor frecvenți și, în fine, care nu înregistrează imagini și care se utilizează doar pentru a asigura un avertisment adecvat în eventualitatea unui risc. Prin urmare, orice dezbatere ulterioară privind introducerea scanerelor de testare va fi utilă doar în urma efectuării unei evaluări detaliate a impactului asupra condițiilor enumerate mai sus. Pentru noi este acceptabilă doar utilizarea aparatelor conforme cu acest set de cerințe.

Jim Higgins (PPE), *în scris*. – Nu putem aștepta o altă catastrofă înainte de a interveni pentru protejarea pasagerilor aerieni. Autoritatea Aeroportului din Dublin (AAD) a licitat un contract cu o valoare de 2 milioane de euro pentru scanere corporale în cadrul aeroportului din Dublin. AAD a spus că, dacă departamentul de transport le va acorda aprobarea, lucru foarte probabil, și echipamentul se va dovedi un succes, scanerile ar putea fi introduse în aeroporturile din Cork și Shannon. Dar Comisarul pentru protecția datelor dorește ca orice mișcare a autorităților irlandeze de a introduce scanerile să fie luată în considerare în mod adecvat și ca nevoile de securitate să fie în echilibru cu drepturile individuale la viața privată. Aeroportul din Manchester, unde se testează unul dintre scanere, insistă că imaginile în alb și negru nu sunt pornografice sau erotice și sunt vizionate de către un singur agent aflat într-o locație îndepărtată, după care sunt distruse imediat. Scanerile corporale nu sunt infailibile, dar reprezintă cea mai bună tehnologie disponibilă în prezent și, prin urmare, trebuie să utilizăm instrumentele care ne sunt la îndemână pentru a reduce amenințarea teroristă. Avem nevoie de o abordare paneuropeană a problemei scanerelor – securitatea în aeroporturi trebuie să fie uniformă. Aștept cu nerăbdare concluzia raportului Comisiei cu privire la impactul scanerelor corporale.

Danuta Jazłowiecka (PPE), *în scris*. – (PL) Doamnelor și domnilor, ascultând dezbaterile de astăzi, am putea avea impresia că principala problemă cu care se confruntă în prezent țările europene este dacă să sporim utilizarea scanerelor în aeroporturi sau să limităm posibilitățile de introducere ale acestora. Mi se pare însă că aceasta nu este o înțelegere corectă a problemei. Din acest punct de vedere, problema garantării protecției drepturilor omului nu este nici ea foarte semnificativă. Întrebarea fundamentală pe care ar trebui să o punem este dacă noile metode și instrumente propuse de serviciile speciale vor fi utilizate eficient. Dacă renunțăm la o parte a libertății noastre în favoarea securității, ne va fi garantată, într-adevăr, securitatea? Informațiile pe care le primim în acest sens ne fac foarte sceptici. Dacă serviciile corespunzătoare nu pot garanta nici măcar controlul eficient al pașapoartelor și dacă nu pot utiliza informațiile pe care le dețin – lucru clar demonstrat de incidentul cu zborul către Detroit – ce garanții avem că vom putea utiliza noile instrumente într-un mod eficient? Istoria ne învață că în situații de criză, serviciile speciale doresc cea mai simplă rută. Acestea solicită competențe noi, mai mulți bani și instrumente mai bune, nefiind capabili să utilizeze la maxim posibilitățile pe care le au deja. Cineva ar trebui să apere bunul simț și scepticismul sănătos și mi se pare că Parlamentul European nu are un rol insignifiant de jucat în această privință.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), *în scris*. – (PL) Evenimentele din ultimii ani ne-au obligat să căutăm soluții noi care să asigure cea mai bună securitate posibilă pentru pasageri. Amenințarea teroristă ne-a făcut să fim mai rapid de acord cu restricționarea propriei noastre libertăți. Sper că înainte de a lua o decizie privind introducerea generală a scanerelor corporale în aeroporturi, se va efectua o analiză metodică a eficienței și siguranței acestora, precum și a costurilor care vor trebui suportate. Nu dorim o repetare a ceea ce s-a întâmplat cu introducerea în masă a vaccinilor împotriva gripei A1/H1N1, când guvernele, într-un val de panică, au cumpărat stocuri de vaccinuri cu costuri uriașe, fără a primi o garanție a siguranței acestora de la producători, iar acum acele stocuri rămân neutilizate. Probabil că ar fi mult mai eficientă utilizarea soluțiilor dezvoltate de către israelieni, unde se pune accentul pe observarea comportamentului pasagerilor și pe verificarea minuțioasă a celor care ridică cele mai mari suspiciuni, și nu a tuturor. Acest sistem și-a dovedit eficiența timp de mulți ani.

Petru Constantin Luhan (PPE), *în scris*. – Este de datoria noastră, ca eurodeputați, să ne implicăm în rezolvarea problemelor generate de subiectul scanerelor corporale, atât în ceea ce privește lupta împotriva terorismului, cât și în ceea ce privește drepturile civile și individuale ale europenilor.

Sunt perfect de acord cu găsirea de soluții viabile pentru sporirea securității cetățenilor. Avem, însă, obligația să asigurăm pe teritoriul Uniunii Europene protecția tuturor drepturilor concetățenilor noștri. Acest lucru implică dreptul la intimitate și dreptul fundamental la demnitate personală, care trebuie puse în balanță cu conceptul de securitate a unităților aeroportuare. Întrebarea care se naște din acest context este dacă aceste scanări corporale reprezintă cea mai viabilă soluție pentru rezolvarea problemelor de securitate din aeroporturi.

Consider că Europa trebuie să spună DA găsirii de soluții pentru combaterea terorismului și a criminalității organizate și NU nerespectării dreptului la intimitate și la demnitate personală, care reprezintă un principiu de bază al democrației.

Ioan Mircea Pașcu (S&D), *în scris*. – De fiecare dată când se îmbarcă un terorist adevărat sau presupus, înșelând vigilența gărzilor noastre de securitate curajoase și a minunatelor lor aparate, viața a milioane de pasageri este afectată în mod teribil pentru ani și ani de zile. Teroriștii de la 9/11 au avut un succes dincolo de imaginație: aceștia au reușit să ne modifice viețile – în mai rău – pentru totdeauna! Noi, în Est, am dorit să scăpăm de „Fratele nostru mai mare” și am primit în schimb varianta vestică, mai sofisticată, dar nu mai puțin înfricoșătoare. Mulți „agenți de pază” din unele aeroporturi se comportă greșit: aceștia se consideră deasupra legii, uitându-se la fiecare pasager ca la un suspect, luându-și libertatea de a inspecta fiecare bagaj fără nicio explicație și, bineînțeles, scuză, atunci când „suspiciunea” lor se dovedește a fi nefondată. Și când îndrăznești să protestezi, îți râd în față. Presupun că sunteți de acord că acesta este un abuz. Este timpul, atunci, ca Comisia să cerceteze activitatea acestor companii și să impună anumite standarde de comportament față de masele mari de cetățeni onești. Până la urmă, avem o Cartă a Drepturilor Fundamentale care trebuie respectată în mod egal de către fiecare european, inclusiv de cei responsabili cu securitatea din aeroporturile noastre.

Joanna Senyszyn (S&D), *în scris*. – (PL) Pentru a lupta eficient împotriva terorismului, avem nevoie de acțiuni coordonate, inclusiv de norme UE privind scanările. Principiile pe care le acceptăm trebuie să includă protecția drepturilor fundamentale și a informațiilor cu caracter personal, precum și un element nu mai puțin important – sănătatea cetățenilor. Trebuie luată o decizie privind utilizarea obligatorie a echipamentului de scanare. Nu are rost să mai vorbim despre aceasta dacă scanările vor fi voluntare. Pentru că este dificil să presupunem că teroriștii vor fi de acord să fie scanati. O chestiune foarte importantă este, firește, siguranța scanerelor pentru sănătate. În această privință, opiniile sunt împărțite, de la părerea Oficiului ceh pentru siguranță nucleară care demonstrează că echipamentul de scanare emite radiații care sunt dăunătoare sănătății omului, până la cea a Direcției franceze pentru aviația civilă, care consideră că echipamentul este complet sigur. Sunt esențiale testele ulterioare pentru a arăta ce tipuri de scanere sunt sigure pentru sănătate și oricare posibile efecte secundare ale utilizării lor. Cercetarea ar trebui să fie coordonată de Comisia Europeană, cu cooperarea deplină a statelor membre. Scanerelor utilizate trebuie să aibă o certificare de siguranță care să permită utilizarea acestora în toate statele membre. Astfel, vom evita duplicarea costurilor de cercetare ale statelor membre individuale și vom fi siguri că sănătatea cetățenilor este protejată în mod egal în fiecare stat membru.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE), *în scris*. – (PL) Dle președinte, în unele aeroporturi s-a introdus o nouă metodă de verificare a pasagerilor. Împreună cu formele actuale de securitate, scanerelor corporale integrale au fost date în folosință. Majoritatea pasagerilor companiilor aeriene sunt ferm împotriva acestora, considerând această formă de verificare o încălcare a drepturilor fundamentale ale omului, inclusiv a dreptului la intimitate și protejarea demnității personale. În plus, și acest lucru este foarte semnificativ, această rezistență este întărită de o lipsă de cunoaștere a efectelor pe care le au scanerelor asupra sănătății celor scanati.

Nu există reglementări clare privind păstrarea și protejarea informațiilor colectate prin scanare. De asemenea, se spune că scanerelor nu sunt nici pe departe atât de eficiente precum pretind producătorii acestora. Putem doar spera că eficiența lor nu se va dovedi a fi similară cu cea a vaccinurilor împotriva gripei porcine, care, în cadrul analizei finale, au fost eficiente doar prin creșterea veniturilor părților farmaceutice implicate. Luând în considerare toate aceste îndoieli justificate, cred că Comisia Europeană ar trebui să specifice principii pentru protejarea drepturilor pasagerilor care, în același timp, să asigure securitatea acestora.

15. Situația din Ucraina (dezbateri)

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi este declarația Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și vicepreședintei Comisiei cu privire la situația din Ucraina.

Ștefan Füle, *Membru al Comisiei*. – Dle președinte, Înaltul Reprezentant și vicepreședinta Comisiei, Cathy Ashton, m-a rugat să fac următoarele observații.

Permiteți-mi să vă mulțumesc pentru această invitație oportună de vă aborda cu privire la Ucraina, care este un partener cheie pentru Uniunea Europeană.

După cum probabil știți, duminică a avut loc o rundă de alegeri prezidențiale în Ucraina. Acesta a fost un eveniment important, nu doar pentru țara în sine, ci și pentru întreaga regiune. Este important, deoarece o Ucraină democratică va servi drept un exemplu important pentru vecinii săi.

Salutăm evaluarea pozitivă efectuată de Misiunea Internațională de Observare a Alegerilor OSCE/ODIHR conform căreia alegerile au fost efectuate în conformitate cu standardele internaționale, iar, din 2004, situația electorală din Ucraina, care a fost deja una bună, a înregistrat progrese suplimentare.

Declarația emisă luni de Înaltul Reprezentant a exprimat acest sentiment. De asemenea, îi felicit pe cetățenii din Ucraina pentru angajamentul lor continuu față de procesul democratic. Prezența ridicată la vot în ambele zile electorale a fost deosebit de încurajatoare.

Este clar că democrația Ucrainei își continuă procesul de consolidare. Populația țării se înscrie la alegerile electorale, face alegeri libere și se așteaptă să fie auzită. Aceasta este o realizare semnificativă. Cel mai important, demonstrează atașamentul Ucrainei față de valorile europene.

Alegerile au câștigători și perdanți. Electoratul este cel care decide. În momentul întâlnirii noastre de astăzi, aici la Strasbourg, rezultatele alegerilor oficiale nu au fost încă certificate de Comisia electorală centrală.

Rezultatele alegerilor preliminare prezintă o diferență foarte mică între cei doi concurenți. Am auzit deja despre posibile contestații ale rezultatelor în instanță. Unele procese locale au fost deja inițiate.

Este logic și legitim ca orice eventuală problemă să fie investigată. În același timp, este de maximă importanță ca procesul electoral să continue într-o manieră liniștită, demonstrând atât reziliența, cât și profunzimea maturității democratice a Ucrainei și angajamentul propriu al candidaților față de dezvoltarea țării.

Fiecare proces electoral reprezintă o demonstrație a voinței poporului. Reprezintă, de asemenea, o șansă pentru un nou început. Acum este vital ca Ucraina să progreseze. Succesul procesului electoral în Ucraina – având în vedere importanța geografică și strategică a Ucrainei – contează pentru UE și pentru Europa în general.

În ultimii ani, am fost martorii instabilității politice, caracterizată prin competitivitatea dintre președinte și prim-ministru, exacerbată de o lipsă de claritate în constituție. Ucraina a ținut în mod consistent alegeri bune și are o societate civilă vibrantă și o presă liberă. Însă, în mod regretabil, întregul proces de reformă – care este vital pentru Ucraina – a încetinit semnificativ. Ar fi trebuit să se facă mult mai multe în ultimii ani.

Politica pre-electorală a împiedicat și ea punerea în aplicare a acordului stand-by al FMI, Ucraina nereușind să îndeplinească cerințele necesare. Slăbiciunea cadrului constituțional al Ucrainei a contribuit și el la acest lucru.

Sunt convins că vorbesc în numele nostru, al tuturor, atunci când spun că sperăm ca noua conducere a Ucrainei să dea un nou impuls eforturilor de reformă. Drept primă prioritate, pentru a aborda efectele crizei financiare globale și a asigura stabilitatea economică viitoare, Ucraina trebuie să-și revină cu programul FMI, fără întârziere. Aceasta este și o condiție prealabilă pentru rambursarea posibilei asistențe macrofinanciare a UE.

În săptămânile și lunile care urmează, vom vedea formându-se la Kiev o nouă administrație. Mesajul UE pentru conducerea Ucrainei este coerent și clar: acum este timpul să acționăm. Ne așteptăm să vedem pași concreți înainte. Reforma este esențială pentru prosperitatea și securitatea Ucrainei pe termen lung. Este în interesul Ucrainei – nu doar pentru a-i face pe plac comunității internaționale. Acest mesaj a fost deja redat în cadrul reuniunii la nivel înalt UE și Ucraina la 4 decembrie 2009.

Este nevoie de acțiune la multe niveluri. Pe frontul economic, Ucraina trebuie să ia măsuri urgente pentru a aborda corupția și a îmbunătăți climatul comercial și de investiții. Acest lucru include eforturile de a consolida independența sistemului judiciar, pentru a deschide economia și a asigura competiția echitabilă și transparentă – de exemplu, prin adoptarea unei legislații publice de achiziție în conformitate cu standardele internaționale și *acquis-ul* Uniunii Europene.

În același timp, trebuie întreprinse reforme sectoriale esențiale în domenii cum ar fi cel al energiei – în special sectorul gazului – al transportului și al mediului. De asemenea, am încurajat în mod consistent Ucraina să revizuiască reforma constituțională, să asigure stabilitate și să aplice regulile de bază pentru funcționarea vieții politice. O constituție trebuie să treacă testul timpului și reforma sa nu ar trebui să fie legată de considerente politice pe termen scurt. Depinde de Ucraina să aleagă un model pe care dorește să-l adopte. Cu toate acestea, ar trebui să se asigure că se instituie un sistem eficient de verificări și echilibre care să evite paralizia politică pe care a trăit-o în trecut Ucraina. Ajutorul și sfatul Comisiei de la Veneția va fi important pentru a asigura faptul că se face într-o manieră corespunzătoare cu standardele europene, utilizând cea mai bună experiență disponibilă.

Mai presus de prioritățile primei reforme, Ucraina trebuie să-și continue sarcina cuprinzătoare de a asigura o apropiere a reglementărilor de standardele Uniunii Europene. Aceasta este o condiție prealabilă pentru a ne asigura că Ucraina se va putea bucura de avantajele integrale ale noului și ambițiosului acord de asociere între UE și Ucraina pe care-l negociem în prezent cu Ucraina – inclusiv o zonă de liber schimb aprofundată și cuprinzătoare.

Este sarcina noastră să încurajăm Ucraina să progreseze și să sprijinim conducerea de la Kiev într-un proces al reformelor și modernizării extinse. Dispunem de multe instrumente pentru a face asta. Prin intermediul politicii europene de vecinătate, avem mijloacele de a sprijini propriile eforturi de reformă ale Ucrainei. Deja acum, cooperarea tehnică și financiară în desfășurare și planificată cu Ucraina este în jur de 435 milioane de euro, fără a calcula posibila asistență macrofinanciară. Parteneriatul estic a introdus instrumente suplimentare. Programul cuprinzător de consolidare instituțională al Parteneriatului estic este un exemplu potrivit, întrucât vizează în mod specific instituțiile din cadrul guvernului ucrainian care trebuie să fie consolidate pentru a putea efectua reforma.

Mai general, în negocierile cu Ucraina privind noul și ambițiosul acord de asociere între UE și Ucraina, am stabilit obiectivele noastre în mod clar: asocierea politică și integrarea economică între Uniunea Europeană și Ucraina. Aceasta este o acțiune semnificativă, incluzând stabilirea unei zone de liber schimb aprofundate și cuprinzătoare care să implice o apropiere puternică a reglementărilor de *acquis-ul* Uniunii Europene.

Dar oferta noastră pentru Ucraina nu este unilaterală. Ritmul apropierii dintre UE și Ucraina în viitor depinde de calitatea și profunzimea eforturilor de reformă ale Ucrainei. Așteptăm cu nerăbdare să lucrăm cu noua conducere a Ucrainei pentru a atinge obiectivele noastre comune.

Am luat astăzi legătură, prin intermediul cabinetelor noastre, cu Înalțul Reprezentant și cu colega mea din Comisie și permiteți-mi să rezum următoarele trei mesaje: în primul rând, am fost amândoi de acord că aceste alegeri stau mărturie dinamicii democrației din Ucraina; în al doilea rând, suntem dedicați adâncirii relației cu Ucraina și sprijinirii acesteia în punerea în aplicare a agendei sale de reformă; și, în al treilea rând, așteptăm cu nerăbdare să începem o cooperare constructivă cu președintele, imediat ce vor fi anunțate rezultatele oficiale.

PREZIDEAZĂ: DNA WALLIS

Vicepreședintă

Elmar Brok, în numele Grupului PPE. – (DE) Dnă președintă, dle comisar, suntem destul de dezamăgiți. Eu sunt una dintre persoanele care a fost în orașul de corturi din timpul revoluției portocalii din Kiev și, când mă gândesc la ceea ce s-a realizat în ultimii cinci ani, doresc să-i transmit președintelui Yushchenko că nu a adus stabilitate în țara sa, nu a creat oportunități parlamentare și a blocat procesul legislativ. El este, cu siguranță, responsabil de eșecul revoluției portocalii. Sper că aceste alegeri vor aduce o nouă stabilitate Ucrainei. Cu toate acestea, în ciuda faptului că alegerile au fost organizate, aparent, în conformitate cu standardele internaționale, sunt preocupat de faptul că aceasta nu este o democrație stabilă, încrezătoare în sine. Când legislația se modifică cu trei zile înainte de cel de-al doilea tur de scrutin, chiar în mijlocul alegerilor, indiferent de motiv, acest lucru nu demonstrează nicicum o înțelegere a procesului. În schimb, aceasta ne face să privim Ucraina cu mare îngrijorare. Cred că trebuie să ne implicăm îndeaproape în problema dezvoltării democrației și a statului de drept în Ucraina, împreună cu subiectul aferent al stabilității, care nu reprezintă o contradicție, ci mai degrabă o consecință a acesteia.

Dle Füle, aveți responsabilitatea specifică cu privire la politica de vecinătate. Cu toate acestea, politica de vecinătate nu înseamnă că trebuie pur și simplu să procedăm ca înainte. În schimb, aceasta înseamnă utilizarea instrumentelor disponibile nu doar pentru o relație bilaterală cu o țară precum Ucraina sau cu alte țări din regiune, ci pentru o abordare multilaterală a țărilor respective, astfel încât acestea să se apropie una de cealaltă

și să devină mai stabile. Trebuie să le oferim perspective. Acestea nu implică faptul că trebuie să le vorbim zilnic despre extinderea Uniunii Europene; în schimb, trebuie să le punem la dispoziție facilități pentru viză, luând în considerare posibilitatea unei zone de liber schimb și poate chiar oferindu-le perspectiva aceluiași statut ca și cel al Norvegiei în cadrul spațiului economic european. Acest lucru nu dăunează nimănui, nu reprezintă un comportament agresiv față de nimeni și, în același timp, va duce la introducerea perspectivei europene și a stabilității în astfel de țări. Sper că noul guvern se va dovedi demn de a face parte dintr-un proiect de acest fel.

Kristian Vigenin, în numele Grupului S&D. – (BG) Dnă președintă, dle comisar, unul dintre inconvenientele responsabilității dvs. atât pentru extindere, cât și pentru politica de vecinătate, este că veți petrece mai mult timp în această Cameră. Acum să revenim la subiect.

Trebuie să spunem că observatorii internaționali au făcut o evaluare foarte pozitivă a alegerilor din Ucraina, indiferent de faptul că legislația din jurul actualelor alegeri a fost incertă. Se poate spune că schimbările făcute în ultimul minut nu au afectat direct rezultatele acestor alegeri. De fapt, putem spune că democrația în Ucraina a fost principalul câștigător deoarece, atunci când președintele actual candidează din nou și primește doar 5 % din voturi, acest lucru mi se pare a fi un semn foarte clar că democrația funcționează.

Una dintre regulile democrației este acceptarea rezultatelor alegerilor așa cum sunt. De asemenea, recunoașterea victoriei rivalului dvs. atunci când evaluarea alegerilor actuale este pozitivă. De aceea, mesajul nostru pentru candidatul perdant trebuie să fie foarte clar: Ucraina are nevoie de stabilitate politică și trebuie să i se dea șansa să inițieze în sfârșit reformele atât de mult întârziate. În afară de aceste mesaje, trebuie să afirmăm clar în această Cameră că vom ajuta Ucraina să înceapă să progreseze din nou prin intermediul politicii noastre, Politica de vecinătate și Parteneriatul estic.

Siiri Oviir, în numele Grupului ALDE. – (ET) Dnă președintă, dle comisar, doamnelor și domnilor, alegerile prezidențiale recente din Ucraina au marcat sfârșitul unei perioade din ultimii ani în care culoarea portocalie transmitea un mesaj politic. Alegerile prezidențiale recente pot fi văzute drept un nou pas în vederea consolidării democrației.

Există o zicală care spune că o revoluție își devorează proprii copii. Acest lucru este adevărat, dar Ucraina rămâne un stat chiar și după aceste alegeri. Aceasta încă mai are sistemul său multipartit, iar acest lucru se datorează în principal revoluției portocalii. De asemenea, existența libertății de exprimare și a unei prese libere poate fi atribuită evenimentelor de acum cinci ani, când s-a ales drumul spre libertate și respectarea drepturilor omului. Iar toate aceste lucruri sunt foarte importante.

Astfel, trebuie să recunoaștem evoluția Ucrainei spre democrație și statul de drept, spre îmbunătățirea integrării economice și promovarea relațiilor cu Uniunea Europeană. Cred că, în ciuda rezultatelor oficiale ale alegerilor, Ucraina va continua să meargă pe același drum – va continua să sprijine integrarea cu Uniunea Europeană, să facă guvernarea statului mai eficientă, să facă sistemul politic mai echilibrat – și să continue cu reforma constituțională.

Stabilitatea politică internă a Ucrainei și concentrarea asupra reformei interne sunt condiții prealabile pentru continuarea ulterioară a relațiilor între Uniunea Europeană și Ucraina. Este o condiție prealabilă esențială pentru cooperarea bilaterală și multilaterală ca guvernul Ucrainei să continue să-și pună în aplicare obiectivele. Trebuie să continuăm discuțiile privind acordul de asociere între Ucraina și Uniunea Europeană. În ultimul timp, ritmul a încetinit și trebuie să-l creștem din nou.

De asemenea, trebuie să-i dăm un conținut mai concret cooperării în domeniul energiei și al mediului. Aderarea la Organizația Mondială a Comerțului este o realizare semnificativă care este și ea o condiție prealabilă importantă pentru crearea unei zone de liber schimb adecvate pentru noi și pentru Ucraina. Cu toate acestea, trebuie să menționăm și defectele: corupția a fost deja menționată și există grupuri solide de interese și practici de nepotism. Sperăm că Ucraina va transforma aceste defecte...

(Președinta l-a întrerupt pe vorbitor)

Rebecca Harms, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Dnă președintă, în primul rând, aș dori să reiau afirmațiile dlui Brok. Este adevărat că pentru eroul din 2004, Victor Yushchenko, a fost un rezultat trist să fie învins în prima rundă de vot. Din punctul meu de vedere, dl Yushchenko este singura persoană în măsură să plătească pentru eșecurile tuturor liderilor partidelor sau grupurilor ucrainene.

O problemă importantă cu care trebuie să ne confruntăm este faptul că cetățenii Ucrainei nu au cu adevărat încredere în niciunul dintre liderii partidelor ucrainene în ceea ce privește conducerea țării în numele și în

beneficiul tuturor cetățenilor săi. Dacă există un rezultat care a reieșit din prezența observatorilor alegerilor, în afara faptului că alegerile au fost organizate în mod corespunzător - lucru de la sine înțeles - acesta este descoperirea făcută de-a lungul numeroaselor discuții că majoritatea oamenilor au votat pentru răul cel mai mic. Niciunul dintre cetățenii cu care m-am întâlnit nu a avut așteptări mari de la această alegere. Acest lucru este alarmant în cazul unei democrații atât de tinere, care s-a îndepărtat de fostul sistem sovietic mai mult decât orice altă țară din Estul Europei.

Dle Füle, sper că prezența dvs. de astăzi și absența baronesei Ashton nu înseamnă că Ucraina se află, din nou, pe locul doi și că va dispărea printre toate celelalte priorități ale politicii externe și de securitate. Trebuie să reprezinte una dintre principalele priorități, deoarece acesta nu a fost cazul în ultimii cinci ani.

Eșecurile interne din Ucraina sunt reflectate de eșecurile strategiei europene. Nu trebuie să ne mai jucăm cu acest lucru. Trebuie să sprijinim în mod necondiționat concentrarea Ucrainei asupra Vestului, deoarece avem multe de pierdut. Gazul este un subiect care provoacă întotdeauna multă consternare. Nu trebuie decât să menționez numele de Sevastopol, unde ne confruntăm cu un conflict major. Nu putem lăsa lucrurile să continue pur și simplu cum au continuat până acum. Ați preluat o responsabilitate semnificativă în acest domeniu.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Dnă președintă, dle comisar, bineînțeles că Yulia Tymoshenko are dreptul la apel împotriva rezultatelor alegerilor prezidențiale. Având în vedere intrigile și comploturile care au avut loc în 2004, nu o putem acuza, cu excepția faptului că, de data aceasta, observatorii internaționali ai alegerilor au confirmat rezultatele. Domnia sa poate să-și apere drepturile sale presupuse. Aceasta nu ar fi, însă, o mișcare înțeleaptă din punct de vedere politic, deoarece o dispută de acest fel va avea drept urmare continuarea incertitudinii politice și economice din țară.

Rezultatele strânse ale alegerilor reflectă faptul că țara este divizată în două tabere. Cu toate acestea, în mod realist, nu va fi posibil pentru dl Yanukovich să reinstaureze regimul autoritar care a fost răsturnat cu ani în urmă, chiar dacă a dorit acest lucru, în ciuda faptului că structura oligarhică a sistemului politic și economic a fost, fără îndoială, consolidată de alegerile prezidențiale.

Având în vedere rezultatele, ambele tabere trebuie să facă compromisuri. Pentru binele oamenilor, este important ca divizarea culturală și socială Est-Vest din țară să fie depășită. Multe lucruri vor depinde de faptul dacă dl Yanukovich va numi un prim-ministru cu care se vor împăca atât ucrainenii estici, cât și cei vestici, și dacă dna Tymoshenko va avea maturitatea democratică de a admite înfrângerea și de a se alătura opoziției.

Paweł Robert Kowal, în numele Grupului ECR. – (PL) Dnă președintă, dle comisar, acum cinci ani această Cameră a trecut și ea prin revoluția portocalie, într-un anumit sens. Cu toate acestea, acum câteva săptămâni, inclusiv în discursul dnei Ashton, s-au pus întrebările dacă ucrainenii au fost pregătiți pentru revoluția portocalie și dacă au pus-o până la urmă în practică. Împărtășesc aici regretul dnei Harms că dna Ashton nu se află astăzi aici cu noi. Există un răspuns la această întrebare: o prezență la vot de 70 % în cadrul alegerilor este, într-adevăr, o raritate în Europa și este o adevărată raritate și în țările noastre. În acest sens, dl Brok nu are dreptate când afirmă că revoluția portocalie a pierdut. A câștigat, deoarece era vorba despre a avea reguli de pe urma cărora să poată beneficia toți. Și în Polonia cunoaștem situații în care beneficiarul regulilor democratice a fost o persoană care inițial s-a opus democrației. Cu toate acestea, este un lucru bun – așa ar trebui să fie.

Acum a venit momentul pentru răspunsul nostru: am făcut tot ceea ce ar fi trebuit să facem după revoluția portocalie? Am răspuns la acea întrebare? În afară de toate instrumentele despre care a vorbit comisarul – și este bine că am creat aceste instrumente – am răspuns faptului că am deschis ușa pentru Ucraina? Se pot realiza reforme ample într-o țară post-comunistă fără acea promisiune? Îi putem încuraja pe oameni să facă sacrificii dacă le spunem că vor fi întotdeauna lăsați să aștepte afară? Nu ar trebui să le spunem mai degrabă: există loc pentru voi în Europa, nu astăzi, nici mâine, dar există loc.

Să spunem că aceasta este o ocazie mare pentru noul comisar, dl Füle. Dna Ashton nu a venit astăzi. Dle comisar, fiți îndrăzneț și fiți prima persoană care va afirma că există loc. Nici astăzi, nici mâine, dar că există loc. Acest lucru le va fi de mare ajutor ucrainenilor. Acesta ar putea fi ultimul moment în care se poate afirma acest lucru și, de aceea, toți ucrainenii trebuie să fie siguri că integrarea, cooperarea cu Europa și schimbările legislației reprezintă propria lor șansă.

Acest lucru nu trebuie afirmat doar pentru elită, oamenii de afaceri sau studenți. Trebuie afirmat astfel încât să înțeleagă toți că încă merită să facă sacrificii după mulți ani de comunism, că încă merită să facă ceva. Este o oportunitate și pentru dvs., dle Füle. Afirmati clar acest lucru și veți intra în istorie. Veți ajuta nu doar

Ucraina, ci toată Europa Centrală, deoarece prosperitatea și securitatea pentru Ucraina înseamnă o oportunitate pentru întreaga Europă Centrală. Toți trebuie să simtă că au o șansă. De aceea, în afară de acordul de asociere, care este foarte important, trebuie să relaxăm cerințele de viză pentru ucrainieni și, în viitor, să le suspendăm. Trebuie să afirmăm foarte clar: ușa Europei este deschisă pentru Ucraina. Cineva trebuie, în sfârșit, să o spună după acești cinci ani.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – Dnă președintă, alegerile recente din Ucraina au arătat că țara este o democrație funcțională.

Noul președinte va guverna în fața opoziției puternice și a presei libere. Sperăm că opoziția va fi una constructivă și că standardele de guvernare din țară se vor îmbunătăți.

Campania electorală a confirmat faptul că elita politică a Ucrainei dorește să continue procesul de integrare cu Uniunea Europeană și să mențină relații bune de vecinătate cu Rusia. Uniunea Europeană trebuie să răspundă cu semnale clare de bun venit ambelor tendințe. În același timp, Ucraina trebuie să-și urgenteze reformele.

Dacă se realizează un astfel de progres, UE trebuie să ia în considerare extinderea unei promisiuni de aderare pentru Ucraina. Între timp, ar trebui să încurajăm și să facem mai multe pentru integrarea la nivelul de bază.

Schimbările interpersonale, tineretul și vizitele în școli, bursele, aranjamentele pentru înfrățirile orașelor și regiunilor și contractele de afaceri reprezintă cea mai bună modalitate de răspândire a mesajului că reformele reprezintă singura cale către un viitor mai bun.

Ceea ce este cel mai important în acest moment este ca UE să găsească calea de liberalizare a întregului regim de vize. Trebuie să asigurăm cel mai mare flux posibil al cetățenilor peste granițele noastre cu Ucraina.

La fel cum mi-a scris recent unul dintre alegătorii mei, ajutați 1000 de oameni să călătorească spre UE din Ucraina de est și 100 000 de oameni vor auzi despre impresiile lor favorabile în momentul reîntoarcerii.

Aceasta este calea de a sprijini reformele pe care dorim să le vedem la vecinii noștri democrați valoroși.

Marek Siwiec (S&D). – (PL) Dnă președintă, există cel puțin o țară din fosta Uniune Sovietică în care rezultatele alegerilor nu se cunosc în avans. Acea țară este Ucraina și noi ar trebui să fim încântați de acest lucru, deoarece și noi ne-am jucat rolul aici. După alegerile din Ucraina, anumite lucruri se vor schimba. Va fi un nou președinte și acel nou președinte ar trebui întâmpinat cu prietenie în Uniunea Europeană și în Parlamentul European. Aceasta pentru că înclinațiile europene ale Ucrainei nu reprezintă un interes trecător, ci o provocare serioasă, precum și ambiția a milioane de ucrainieni. Este nevoie de o nouă deschidere față de Ucraina din partea Uniunii Europene. Să nu ne lăsăm motivați de ambiții personale. Înțeleg că în Partidul Popular European există un mic regret al faptului că alegerile nu au fost câștigate de femeia pe care ar fi dorit ei să o vadă câștigătoare. Cu toate acestea, să nu-l împingem pe noul președinte al Ucrainei în brațele Moscovei. Ucraina urmează să fie un partener de la care vom avea multe așteptări. Ucraina va fi un partener căruia i se vor da multe de făcut. Ucraina va fi un partener care ar trebui tratat cu bunăvoință. Prin urmare, încă o dată, este nevoie de un nou impuls european, deoarece Ucraina face parte din Europa, iar noi trebuie să punem în aplicare această politică în propriul nostru interes.

Traian Ungureanu (PPE). - Îmi exprim speranța că autoritățile ucrainene vor intensifica eforturile de cooperare externă cu Uniunea Europeană și de aliniere la standardele europene, pe plan intern. Parteneriatul estic și Euronest oferă cadrul potrivit.

Indiferent de coloratura noii administrații, întrebarea nu e dacă Ucraina trebuie să rămână estică sau trebuie să devină vestică. Întrebarea e dacă Ucraina poate consolida democrația internă. Acest lucru înseamnă norme democratice și apărarea drepturilor omului. Un capitol sensibil e, de exemplu, situația minorității românofone din Ucraina și dreptul ei la educație în limba maternă.

Pe plan extern, Ucraina trebuie încurajată în direcția cooperării cu Uniunea Europeană, prin dezvoltarea relațiilor de bună vecinătate cu statele membre UE. La fel de importantă e, însă, implicarea Ucrainei în procesele europene de cooperare de la Marea Neagră. În sfârșit, consolidarea relațiilor cu guvernul proeuropean al Republicii Moldova poate fi un pas imediat și benefic în direcția unei bune politici de vecinătate.

Mário David (PPE). – (PT) La cinci ani după revoluția portocalie, ucrainenii par să se uite la acea perioadă ca la o șansă pierdută. Aceasta nu este doar vina elitei lor politice. Este adevărat că și ei au fost consumați de

conflictele pentru putere și influență. Multe reforme nu s-au pus în aplicare niciodată și multe nici nu au părăsit stadiul de proiect.

Într-o democrație, este de neconceput ca legislația electorală să fie schimbată între două runde ale unei alegeri. Acest lucru nu le face cinste celor care au propus, celor care au votat sau celor care au elaborat aceste schimbări. Acest lucru sugerează că în spatele lor nu sunt intenții demne și dezirabile. Trebuie să se schimbe multe în ceea ce privește lipsa de independență a autorităților juridice, deoarece acestea fac obiectul unei influențe prea mari, nu doar din partea puterilor politice, ci și din partea actorilor economici. Fără un sistem juridic liber și independent, legislația nu poate exista, drepturile omului nu se pot garanta și nu există investiții externe sau progres.

Cu toate acestea, vina pentru această deziluzie poate fi pusă pe seama acestei Camere și, în special, pe seama multor state membre. Doresc ca pentru câteva secunde să ne putem pune în pielea unui cetățean al unei țări europene care, datorită vicisitudinilor istoriei, nu este încă membră a Uniunii Europene. La ce ne-am aștepta din partea UE? Solidaritate. Totuși, multe ministere externe, a căror singură preocupare este să nu deranjeze sau supere Moscova, au utilizat și abuzat de conflictul intern permanent din Kiev pentru a evita recunoașterea clară și răspicată a faptului că Ucraina este o țară independentă și suverană.

Ca atare, dacă majoritatea cetățenilor săi se arată în mod liber în favoarea acestui lucru și îndeplinește criteriile stabilite, Ucraina poate aspira să devină în viitor membră a Uniunii Europene.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – (LT) Deși este dezamăgitor, trebuie să recunoaștem că perioada romantică de șase ani din viața politică a Ucrainei a luat sfârșit. Rezultatul alegerilor prezidențiale din Ucraina nu este nici un accident, nici o alegere „greșită” făcută de cetățenii Ucrainei. Mai degrabă, reflectă problemele politice profunde și faptul că speranțele revoluției portocalii nu au fost îndeplinite.

Dle comisar, ați afirmat că ne așteptăm la acțiuni energice și finale din partea noului președinte și a noii administrații a Ucrainei. Țara are nevoie de reforme structurale serioase.

Cu toate acestea, ar trebui să-i transmitem ceva Uniunii Europene. În această situație, dacă dorim să influențăm spațiul post-sovietic și să consolidăm pozițiile democrației și drepturile omului din această regiune, trebuie să lucrăm cu Ucraina, și anume mai activ ca niciodată. Uniunea Europeană trebuie să-i ofere Ucrainei o viziune europeană alternativă. Pentru a face acest lucru, ar trebui, în primul rând, să vizăm așa zisele măsuri „ușoare” care au un impact pe termen lung, cum ar fi promovarea integrării economice, crearea mai activă a contactelor interpersonale și dialogul politic cu instituțiile de guvernământ ale Ucrainei.

Kinga Gál (PPE). – (HU) În dezbaterile referitoare la situația actuală din Ucraina, aș dori să rog Comisia să-și utilizeze relațiile sau rețeaua de relații cu Ucraina pentru a cere și demonstra un angajament valabil și clar în ceea ce privește drepturile minorităților naționale, alături de alte domenii, deoarece ceea ce am auzit astăzi referitor la regresul recent din Ucraina, care afectează atât de multe domenii, se aplică exponențial membrilor minorităților, educației în limbile minorităților și utilizării limbii materne a acestora. Este nevoie de claritate și consecvență din partea noastră, întrucât Uniunea Europeană are abilitatea de a influența Ucraina, care are un statut de politică de vecinătate pe toată linia, inclusiv pentru regulile și regulamentele privind minoritățile naționale. Am văzut că consecvența punctului nostru de vedere și mesajele funcționează și sperăm că acest lucru poate ajuta la găsirea remediilor adecvate pentru astfel de probleme. Propun ca orice viitor acord elaborat cu Ucraina să acopere în special aceste probleme, inclusiv dreptul la educația în limba maternă, întrucât aceasta este o cerință prealabilă fundamentală pentru supraviețuirea minorităților naționale.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Astăzi, Ucraina trece printr-o perioadă de criză nu doar economică, dar, în anumite privințe, și politică. Poate că aceste alegeri prezidențiale vor ajuta țara să iasă din impasul politic și vor furniza o mai mare stabilitate. Ucraina încă se hotărăște asupra modelului de civilizație la care ar trebui să subscrie. Ar trebui țara să coopereze cu estul sau să aleagă integrarea în Europa? Nu este o alegere ușoară, în special când divizarea ideologică care există în viața politică s-a răspândit și în societate. Ușa Europei trebuie lăsată deschisă pentru Ucraina și alegerile transparente reprezintă un pas important care consolidează principiile unui stat democratic. Cetățenii Ucrainei și-au exprimat dorința de a-și alege liderul țării. Ucraina este o țară europeană care trebuie să aibă dreptul de a lua decizii privind Europa. Prin urmare, Uniunea Europeană trebuie să coopereze intensiv cu Ucraina, consolidând democrația din această țară și urgentând integrarea sa în Uniunea Europeană.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Dle comisar, raportul dvs. de astăzi privind Ucraina a fost foarte clar. Ucraina are perspectiva aderării la UE și noi deținem instrumentele pentru a face din acea perspectivă o opțiune credibilă.

Aceste alegeri au avut loc într-o luptă strânsă, dar a fost una democratică și, pentru noi, aceasta este știrea zilei. În principiu, competiția puternică a expus complexitatea acestei țări. Ucraina este o țară multi-etnică și o țară cu multe confesiuni și cu o istorie foarte variată, lucru de care trebuie să ținem cont. Cred că noi, atât Parlamentul European, cât și Europa în general, ar trebui să utilizăm toate mijloacele de încurajare a unui fel de dialog productiv în cadrul Ucrainei, un dialog care ar consolida statul ucrainian și societatea acestuia.

Ar fi un lucru negativ să punem etichete acestei țări sau să răspândim orice fel de prejudecăți referitoare la aceasta. Nu cred că am făcut acest lucru în trecut și sper că nu-l vom face nici în viitor.

Charles Tannock (ECR). – Dnă președintă, duminică am avut privilegiul de a fi prezent în Kiev în calitate de observator pentru Grupul ECR. Tot ceea ce am văzut a fost pașnic, transparent și – în multe privințe, curios – mai puternic decât în țara mea, Regatul Unit, cu urne de vot transparente și carte de identitate cu poză, necesară în vederea votării.

Cu toate acestea, am fost, firește, dezamăgit de rezultat, deoarece președintele Yanukovich nu este un democrat de stil vestic. Domnia sa va renunța acum în mod oficial la toate aspirațiile NATO și va susține nesincer aderarea la UE pentru țara sa care, firește, se opune acum în mod oficial Rusiei, prietenei și vecinei sale apropiate. Acesta se va mulțumi, însă, cu acordul de liber schimb și un regim de liberalizare a vizelor. Dna Tymoshenko se agață, din punctul meu de vedere, de un fir de pai, contestând în instanță rezultatele înfrângerii sale la limită, și mă îndoiesc foarte mult că va reuși.

Singura preocupare reală pe care o am acum se referă la ceea ce am auzit discutându-se aseară: tendințele reinnoite de divizare pentru a rupe vestul Ucrainei – opus lui Yanukovich și susținător al lui Tymoshenko – pentru a se alătura Poloniei sau a forma un nou stat vestic. Probabil că acest lucru nu se va întâmpla dar, dacă se întâmplă, trebuie să fie într-un mod pașnic și consensual. Ceea ce trebuie să facem aici în Uniunea Europeană este să sprijinim moștenirea revoluției portocalii și valorile noastre democratice comune cu Ucraina.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Dnă președintă, lupta s-a terminat și, cel puțin pentru următorul mandat parlamentar, dl Yanukovich va fi președintele Ucrainei. Este încurajator faptul că acesta a fost rezultatul unor alegeri corecte. De asemenea, acest lucru arată faptul că alegătorii nu au dorit adoptarea anumitor poziții concrete, cum ar fi aderarea la NATO, pe de o parte, sau orientarea către Moscova, pe de altă parte. Dl Yanukovich va fi bine sfătuit să continue procesul democratic, să nu se concentreze doar asupra Estului și să realizeze îmbunătățiri notabile ale condițiilor de trai ale cetățenilor din Ucraina. În caz contrar, rezultatele următoarelor alegeri se vor fi decis deja.

UE trebuie să furnizeze sprijin și asistență fermă pentru acest proces de stabilizare. Va fi clar, cel târziu până la Campionatul de fotbal european din 2012, dacă Ucraina a dezvoltat o conștiință ucrainiană comună sau dacă va continua să sufere de divizarea sa lingvistică și geografică.

Președintă. – Din nou, îmi cer scuze tuturor celor cărora nu le-am dat șansa să ia cuvântul. Sunt sigură că este un subiect la care vom reveni.

Ștefan Füle, membru al Comisiei. – Dnă președintă, permiteți-mi încă o dată să vă mulțumesc pentru ocazia de mă adresa dvs. astăzi. Cred că acesta a fost un schimb util de opinii, cu sugestii concrete și remarci asupra cărora să reflectăm.

La fel cum am afirmat la început, Ucraina contează. Aceasta rămâne un partener de importanță strategică pentru Uniunea Europeană și un lider în regiune. Relațiile între Ucraina și UE s-au aprofundat considerabil în anii trecuți. Cred cu tărie că această dinamică ar trebui să continue în viitor.

Pacea și aprofundarea bunelor relații ale Ucrainei cu Uniunea Europeană vor depinde de punerea în aplicare a reformei. Aceasta mă va stimula să fiu chiar mai curajos. UE este pregătită să sprijine Ucraina în această sarcină cu o gamă largă de instrumente aflate la dispoziția sa. Cu toate acestea, ne așteptăm ca noua conducere să demonstreze voință politică pentru reforma în interesul viitoarei stabilități și prosperității a Ucrainei.

Președintă. – Dezbateră a fost închisă.

Votarea va avea loc în cursul celei de-a doua perioade de sesiune din februarie.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Elena Băsescu (PPE), în scris. – Ucraina este deosebit de importantă pentru Uniunea Europeană din perspectiva participării la Parteneriatul estic și la Sinergia Mării Negre din cea a siguranței energetice a UE.

Intervenția mea de astăzi se referă la un aspect mai puțin amintit, dar care mă preocupă în mod special atunci când vorbim de Ucraina. În această țară locuiesc peste jumătate de milion de etnici români, față de care autoritățile de la Kiev au manifestat, până acum, un interes scăzut în ceea ce privește garantarea unor drepturi elementare. Este pentru prima dată, însă, când în campania electorală din țara vecină României a fost promovat un nou concept de guvernare. Unul dintre candidați i-a asigurat pe românii din această țară că va susține introducerea limbii române drept limbă regională acolo unde aceștia sunt majoritari.

Ucraina se confruntă, astăzi, cu două sisteme de valori. Unii cetățeni își doresc apropierea de Uniunea Europeană, vor ca valorile noastre, precum libertatea și pacea, să fie garantate. O altă categorie de cetățeni privește cu neîncredere spre construcția europeană. Ucraina are nevoie de sprijinul și solidaritatea UE pentru a continua reformele începute, astfel încât să nu mai existe această divizare între est și vest

András Gyürk (PPE), *în scris*. – (HU) După alegerile prezidențiale începe un nou capitol în cadrul relațiilor dintre UE și Ucraina. Unul dintre cele mai importante domenii de cooperare va fi cel al furnizării de energie. Acest lucru nu este o întâmplare, întrucât Uniunea Europeană, cu dependența sa în creștere, deține o parte notabilă din importurile care ne parvin prin intermediul vecinului nostru estic. Pentru securitatea importurilor de energie, cred că este justificat faptul că Uniunea Europeană ar trebui să asiste Ucraina prin orice mijloace posibile privind menținerea și modernizarea rețelei sale de energie, în special rețeaua vitală a conductelor de gaz. În același timp, în conformitate cu concluziile reuniunii de la nivel înalt din iunie a UE, cred că există cerințe prealabile pentru sprijinul financiar: Ucraina ar trebui să-și înceapă reforma industriei și să facă industria gazului mai transparentă. Lipsa transparenței în sistemul companiilor intermediare a avut drept urmare dezavantajarea cetățenilor Ucrainei, obstrucționând securitatea alimentării statelor membre UE. Mai mult, eforturile vizând extinderea capacității de stocare merită, de asemenea, să fie sprijinite. De fapt, stabilirea rezervelor reprezintă una dintre principalele modalități de garantare a tranzitului facil de gaze în Europa în timpul perioadei reci de iarnă.

Se anticipează faptul că Parlamentul European va adopta noul regulament al aprovizionării cu gaze pentru UE în primăvară. Acest regulament va solicita statelor membre să aprobe planurile de acțiune coordonate, în eventualitatea întreruperilor aprovizionării cu gaze. Cred că statele membre vor trebui să coordoneze astfel de planuri de acțiune nu între ele însele, ci și implicând Ucraina în procesul de consultare. Chiar și în viitor, rezolvarea problemelor întreruperilor importurilor nu poate fi concepută fără discuții intensive cu liderii de la Kiev.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *în scris*. – (RO) Alegerea lui Victor Yanukovich în calitate de președinte înseamnă că Ucraina intră într-o nouă fază în care se va apropia mai mult de UE. În calitate de membru al Comisiei de cooperare parlamentară UE-Ucraina și de cetățean european, cred că Uniunea Europeană poate și ar trebui să încline balanța în favoarea unei căi europene și democratice pentru vecina sa din est. Misiunea Parlamentului European de observare a alegerilor a salutat faptul că votarea a decurs în mod legal fără incidente garantând astfel legitimitatea noului președinte și marcând un contrast deosebit față de alegerile care au avut loc în 2004-2005. Schimbarea culorii politice nu trebuie să afecteze abordarea Ucrainei care trebuie să rămână la fel de consecventă și mai eficientă chiar. Deși se știe că actualul președinte Yanukovich nu va slăbi legăturile cu Rusia, acest lucru nu înseamnă că se va îndepărta de UE. Exact pentru a evita riscul ocurenței acestui lucru, oricât de mic, trebuie să fim activi în manevrarea relațiilor cu Ucraina, care este singura țară capabilă să garanteze stabilitatea în regiune. Trebuie să arătăm deschidere prin dialog și angajamente ferme pentru a putea oferi Ucrainei încurajarea necesară spre o dezvoltare pro-europeană. Sunt încrezător în abilitatea Ucrainei de a relua reformele și de a demonstra că este un partener de încredere pentru UE.

Tunne Kelam (PPE), *în scris*. – Ucraina continuă să fie esențială pentru stabilitatea și dezvoltarea democratică a Europei. Deși revoluția portocalie la care Parlamentul European a contribuit atât de eficient a înșelat majoritatea așteptărilor, putem spera că moștenirea președinției dlui Yushchenko – alegeri libere și corecte, cetățeni care și-au învins temerile când au dat glas opiniilor lor și o presă practic independentă – va rezista. Este adevărat că o țară mare precum Ucraina, care a fost privată de independență pentru o perioadă lungă de timp și care a suferit un adevărat genocid – Holodomor – va avea nevoie de ceva timp pentru a-și defini mai bine identitatea europeană și scopurile sale strategice. Dar nu putem să ne întoarcem privirea de la responsabilitatea pe care o au politicile Uniunii Europene față de Ucraina din 2004. UE nu a fost dornică să-i ofere Ucrainei perspectiva aderării. Sprijinul UE pentru Ucraina s-a dovedit a fi în cea mai mare parte ambiguu și neconvingător pentru ucrainieni, fiind deseori dominat de o teamă de a nu irita Rusia. Trebuie să realizăm că principala cheie pentru o vecinătate cu adevărat democratică și bună cu Rusia este o Ucraină independentă și integrată la nivel european. Aceasta va rămâne responsabilitatea UE. Acum trebuie să utilizăm la maxim Parteneriatul estic.

Krzysztof Lisek (PPE), *în scris.* – (PL) Dnă președintă, am luat la cunoștință informațiile oferite referitoare la alegerea lui Victor Yanukovich drept președinte al Ucrainei. Deși Ucraina se află într-o situație foarte gravă, schimbările în mai bine pot fi văzute în termenii respectării legislației în perioada începând cu alegerile anterioare. Sper că disputa legală privind rezultatele alegerilor va fi rezolvată repede și că ambele părți se vor concentra asupra activității de asistență a Ucrainei în vederea ieșirii din criza economică și consolidării poziției sale în lume și, în special, de asistență a Ucrainei în vederea dezvoltării relațiilor mai strânse cu Uniunea Europeană. Având în vedere promisiunea președintelui nou ales de a intensifica democratizarea și de a asigura stabilitatea internațională, precum și faptul că domnia sa pune mare accent pe aderarea Ucrainei la Uniunea Europeană, sunt convins că actuala bună cooperare dintre Ucraina și Uniunea Europeană ar trebui să fie nu doar continuată, ci și extinsă. Reprezentanții tuturor țărilor UE speră că Ucraina va intra într-un final într-o perioadă de stabilitate politică și consens privind politica economică.

Din punctul meu de vedere, noul lider al Ucrainei va cere și el ajutorul Uniunii Europene pentru a scoate mai repede Ucraina din criza sa profundă, din cauza căreia a existat un declin economic groaznic și un deficit bugetar de 12 %. Europa ar trebui să ia în considerare elaborarea unei propuneri specifice de includere a Ucrainei în structurile europene.

Marian-Jean Marinescu (PPE), *în scris.* – Îmi exprim speranța că noul președinte va ține cont de orientarea proeuropeană exprimată de majoritatea ucrainenilor.

Acordul de asociere este în negociere și cred că este benefic pentru ambele părți să se încheie cât mai repede. Angajamentele electorale trebuie aduse la îndeplinire. Unul dintre ele este respectarea drepturilor minorităților și eliminarea politicilor de deznăționalizare și de asimilare a etnicilor minoritari.

România poate fi un exemplu pentru Ucraina în aducerea la standarde europene a situației minorităților. În acest sens, deputatul reprezentând Comunitatea Ucraineana din România în Parlamentul României poate fi un bun consilier și îl recomand viitorului președinte al Ucrainei.

Iosif Matula (PPE), *în scris.* – Ucraina este un stat european și împărtășește toate valorile culturale europene. Ucraina are nevoie de aplicarea onestă și eficientă a unui program politic de garantare a drepturilor minorităților naționale: rusă, tătară, română, polonă, maghiară, greacă și altele. Este nevoie de implementarea Cartei Europene a limbilor regionale și minoritare, care să garanteze acestora statut de limbi regionale. Consider că UE trebuie să susțină aplicarea unor astfel de măsuri, insistând ca nici una dintre minorități să nu fie neglijată.

De exemplu, în Ucraina există o minoritate de limbă română, care numără peste 410 000 de persoane. Este o comunitate națională tradițională, cu profunde rădăcini istorice, care trăiește în armonie cu majoritatea și cu alte minorități, în special în Regiunea Cernăuți (nordul Bucovinei, nordul Basarabiei și zona Herței), în Regiunea Odessa (raioanele din sudul Basarabiei), în Regiunea Transcarpatia (Maramureșul istoric). Consider că UE trebuie să încurajeze autoritățile Ucrainei să dezvolte secții cu predare în limba maternă română în școlile profesionale și liceele existente în orașele din regiunile menționate mai sus. De asemenea, UE ar trebui să colaboreze cu Kievul pentru ca la Universitatea de Stat din Cernăuți să se înființeze secții cu predare în limba maternă română la toate profilurile și specializările existente

Cristian Dan Preda (PPE), *în scris.* – E bine că alegerile din Ucraina de duminică trecută s-au desfășurat în bune condiții. Rezultatul lor trebuie recunoscut de toate părțile implicate, deoarece o democrație nu poate fi construită pe neîncredere și contestare permanentă. Regret că Iulia Timoșenko a pierdut alegerile. Dar regret și mai mult declarațiile sale din ultima parte a campaniei, care contestau decizia Curții Internaționale de Justiție referitoare la platoul continental al Mării Negre. Sper că guvernul ucrainean, indiferent dacă va fi condus de doamna Timoșenko sau de altcineva, va asuma faptul că o asemenea decizie este definitivă.

Csaba Sógor (PPE), *în scris.* – (HU) Viktor Yanukovich a promis minorității maghiare următoarele măsuri dacă va câștiga alegerile: retragerea imediată a restricțiilor care afectează sistemul educațional maghiar, elevii școlilor primare maghiare și studenții terminali; utilizarea nerestricționată a limbii lor materne în educație, justiție, administrație publică, presă și în alte domenii; utilizarea nerestricționată a simbolurilor naționale, contactul fără impedimente cu țara lor mamă; implicarea reprezentanților comunității în administrația publică locală, regională și națională. Rezultatele alegerilor prezidențiale din regiunea cu o proporție mai mare de rezidenți maghiari și marja strânsă a rezultatelor finale indică faptul că voturile comunității maghiare au contribuit într-o mare măsură la victoria dlui Yanukovich. Sub impresia campaniei, Yulia Tymoshenko a promis și ea să anuleze măsurile discriminatorii care afectează educația în limba maternă. Cu toate acestea, acest lucru nu a sunat credibil venind din partea unui politician care a fost prim-ministru timp de cinci ani, iar în cursul acelei perioade nu a arătat niciun interes pentru problemele minorităților. Astfel că acum

minoritățile maghiare și rutene își pun speranțele în dl Yanukovich, așteptând ca domnia sa să recunoască statutul regional al minorităților și să creeze noi baze pentru relațiile între majoritate și minorități. Cu toate acestea, dacă noul președinte ucrainian nu reușește să-și îndeplinească promisiunile, de exemplu, în schimbul sprijinului naționaliștilor ucrainieni, acesta nu numai că ar pierde sprijinul comunităților minoritare, dar stabilirea atât de mult lăudatei Ucraine europene ar putea fi întârziată cu ani buni.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D), *în scris.* – (HU) Uniunea Europeană ar trebui să joace un rol mai activ în Ucraina; ar trebui să încetăm practica Uniunii Europene, care a dominat în ultimii ani, de tratare a unuiu dintre cele mai mari state din Europa într-o manieră incertă și lipsită de entuziasm. Ucraina este un partener major în cadrul politicii de vecinătate privind estul Uniunii Europene și este și cel mai important stat de tranzit pentru relațiile cultivate cu Rusia. Cu Viktor Yanukovich ales drept președinte, Ucraina are un lider puternic, liniștit, care este deschis atât către Europa, cât și către Rusia. Cea mai importantă sarcină pentru noul președinte va fi depășirea divizării politice profunde, astfel încât să se poată stabili o administrație stabilă și să fie pusă în aplicare mult-întârziată și cuprinzătoare reformă socială și economică. Acum, cel mai important lucru pentru Uniunea Europeană este să-și facă simțită prezența în Ucraina mai puternic decât înainte și să stabilească noi baze de cooperare. Parteneriatul estic furnizează un cadru excelent pentru acest lucru, iar Serviciul pentru acțiunea externă creat ca urmare a Tratatului de la Lisabona va furniza mijloacele adecvate. Aș dori să subliniez faptul că Ungaria, având Ucraina drept cea mai mare vecină a sa, este îndeosebi interesată în realizarea stabilității politice și economice în Ucraina. De asemenea, este în interesul nostru ca relațiile dintre Ucraina și Rusia să fie consolidate. Sperăm foarte mult și că Ucraina va renunța la politicile sale anti-minoritare care au încălcat drepturile minorităților din regiunea subcarpatică, inclusiv ale maghiarilor.

16. Timpul afectat întrebărilor (întrebări adresate Consiliului)

Președintă. – Urmează timpul afectat întrebărilor (B7-0006/2010).

Următoarele întrebări sunt adresate Consiliului.

Întrebarea nr. 1, adresată de **Zigmantas Balcytis** (H-0008/10)

Subiect: Instituirea unei piețe interne a energiei

În cadrul acordului semnat de trioul Spania, Belgia și Ungaria și în strategia pe termen lung a acestuia se menționează ca prioritate politică instituirea unei piețe interne a energiei. Pentru a atinge acest obiectiv, trebuie conectate la piața europeană de energie regiunile cele mai izolate ale UE, cum ar fi regiunea Mării Baltice. În strategia pentru Marea Baltică sunt prevăzute multe proiecte de racordare în domeniul electricității și al gazelor naturale care, dacă vor fi finalizate, vor permite țărilor baltice să nu mai depindă de un furnizor unic de energie. Având în vedere caracterul internațional al proiectelor amintite, realizarea acestora nu este legată doar de disponibilitatea resurselor financiare aferente, ci și de voința politică și de intențiile statelor membre participante. În contextul instituirii unei piețe interne a energiei, Comunitatea s-a angajat să acționeze convergent.

Își va asuma Spania, care la momentul actual deține președinția Consiliului, rolul de lider și va determina statele membre să acționeze convergent în cadrul realizării proiectelor energetice din regiunea baltică, cum ar fi AmberLitPol, Swedlink ș.a., care vor avea ca efect creșterea siguranței energetice nu doar la nivel regional, ci și la nivel comunitar?

Diego López Garrido, *președintele în exercițiu al Consiliului.* – (ES) Dnă președintă, piața internă a energiei și a securității aprovizionării cu energie sunt legate în mod inextricabil. Am realizat treptat acest lucru în Uniunea Europeană și, prin urmare, securitatea energiei a devenit una dintre prioritățile strategice ale Uniunii. Într-adevăr, aceasta a devenit o problemă critică abia acum un an, odată cu criza gazelor între Rusia și Ucraina.

Am realizat, în acel moment, că o piață internă a energiei, o piață complet funcțională, interconectată, eficientă reprezintă o condiție prealabilă pentru securitatea aprovizionării cu energie în Europa.

Securitatea aprovizionării cu energie reprezintă astfel un element strategic cheie care trebuie îmbunătățit prin asigurarea unei mai mari eficiențe energetice, prin diversificarea furnizorilor de energie, a surselor și a canalelor de distribuție, prin promovarea intereselor energetice ale Uniunii referitoare la țările terțe și, în fine, prin crearea unei piețe energetice comune și valide pe care încă nu o deținem. Pentru a ne ajuta să realizăm acest lucru, trebuie să avem sprijinul Tratatului de la Lisabona, în care, pentru prima dată, există o referință explicită la acea competență pentru Uniune la nivel legislativ primar.

Prin urmare, Uniunea trebuie să fie mai categorică în relațiile sale cu țările terțe și trebuie să aibă o voce unică în cadrul acestor relații. Ministrul spaniol al industriei, turismului și comerțului a afirmat clar acest lucru când a prezentat prioritățile președinției spaniole comisiei relevante a Parlamentului European la 27 ianuarie 2010.

În consecință, în cadrul celei de-a doua revizuirii strategice a politicii energetice, ceea ce se poate numi conectarea insulelor energetice ale Uniunii Europene la piața internă a devenit unul dintre obiectivele cheie ale Uniunii.

În iulie 2009, când comisarul a prezentat Planul de acțiune privind interconectarea piețelor energiei din zona baltică, o inițiativă destinată promovării integrării pieței energiei și dezvoltării infrastructurii energetice din zona baltică, Consiliul European l-a salutat ca fiind o contribuție majoră la sporirea securității energiei Uniunii - citez acest lucru cuvânt cu cuvânt.

Inițiativa pieței energiei din zona baltică intră acum sub incidența Strategiei pentru Marea Baltică a Uniunii care este una dintre principalele priorități ale președinției suedeze. Consiliul European din octombrie 2009 a adoptat inițiativa și a salutat progresul realizat privind infrastructurile și interconectările energetice din regiunea baltică, avizând informațiile în raportul Comisiei.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Dle ministru aș dori să vă mulțumesc încă o dată pentru gândurile și răspunsurile dvs. Cu toate acestea, un aspect al întrebării mele se lega nu doar de țările terțe, ci și de Uniunea Europeană în sine, și anume de faptul că statele membre ale Uniunii Europene nu au nici un interes economic, nici unul politic, de a contribui într-un fel sau altul la proiectele comune. Așa că întrebarea mea era dacă, în timpul președinției, Spania își asumă un rol politic de a vorbi în numele Uniunii Europene pentru a asigura punerea în aplicare a acestor viitoare proiecte?

Diego López Garrido, Președintele în exercițiu al Consiliului. – (ES) Dnă președintă, credem că aceasta face parte, fără nicio îndoială, din politica comună privind energia și că, la fel cum și noi nu dorim să avem insule energetice din punct de vedere tehnic, nu dorim să le avem nici din punct de vedere politic.

Aceasta nu este cu siguranță poziția pe care ați numi-o pro-europeană și, de fapt, nu acesta a fost cazul în practică. Îmi aduc aminte că în timpul dezbaterii privind reglementarea măsurilor de garantare a securității aprovizionării cu energie, s-a convenit asupra unui angajament european privind această problemă. Mă refer în special la proiectele energetice aprobate ca făcând parte din programul de ajutorare a redresării economice pus în aplicare de președinția cehă anul trecut. Celor trei proiecte din regiunea baltică li s-a alocat o sumă totală de 425 de milioane de euro: conducta de gaz Scanled/Baltică, interconectarea electrică Estlink-2 și interconectarea Suediei cu statele baltice.

Prin urmare, președinția spaniolă va solicita statelor membre să sprijine proiectele de infrastructură energetică în regiunea baltică, deși atunci punerea în aplicare a proiectelor specifice în conformitate cu legislația națională și legislația europeană aplicabilă va depinde chiar de statele membre. Statele membre vizate ar trebui să acționeze unitar în această privință.

Președintă. – Înainte să continuăm, aș dori să clarific pentru toți cei din Cameră că ministrul este pregătit să stea până la 19.20, așa că se vor prelua mai multe întrebări decât s-ar prelua până la orele 19.00.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - Domnule ministru, aș dori să atrag atenția asupra importanței integrării surselor de energie regenerabilă în gridul energetic național, rețeaua energetică europeană fiind formată din rețelele energetice ale statelor membre.

Țările baltice reprezintă un exemplu de bună practică în domeniul utilizării energiilor regenerabile și eficienței energetice a clădirilor. O piață internă a energiei necesită o mai bună interconectare a rețelelor energetice naționale.

Aș dori să vă întreb dacă aveți un plan de acțiune, împreună cu statele membre, dedicat utilizării energiilor regenerabile

Franz Obermayr (NI). – (DE) Procesul de integrare a pieței electricității în statele baltice ar trebui să includă dereglementarea nerestricționată a pieței pentru clienții privați și o strategie comună de schimb al energiei. Statele baltice au fost afectate foarte puternic de criza economică.

Prin urmare, aș dori să știu cum poate fi obținută o dereglementare totală a pieței energiei în această situație economică foarte fragilă. Mă gândesc în special la volatilitatea prețurilor. Care este planul în ceea ce privește

infrastructura din statele baltice și ce se va întâmpla cu diversificarea rutelor de transport al energiei și a surselor energetice?

Diego López Garrido, Președintele în exercițiu al Consiliului. – (ES) Dnă președintă, suntem de acord cu opiniile exprimate privind subiectul energiilor regenerabile și integrarea acestora în rețeaua europeană de energie. De asemenea, credem că este unul din principalele obiective ale strategiei Uniunii Europene pentru lupta împotriva schimbărilor climatice pe care le-am susținut în cadrul reuniunii la nivel înalt de la Copenhaga. Sperăm că, până în 2020, energiile regenerabile vor reprezenta 20 % din întregul amestec european de energii și am dori includerea acestei abordări în cel de-al doilea Plan de acțiune de energie pentru 2010-2014 pe care sperăm să-l vedem adoptat sub conducerea președinției spaniole.

Acel obiectiv al planului de acțiune este, prin urmare, clar pe agenda președinției spaniole și este împărtășit de trioul belgian și maghiar, deoarece acesta este un obiectiv strategic.

În ceea ce privește afirmațiile dlui Obermayr, și noi credem că diversificarea resurselor este, fără îndoială, un alt obiectiv strategic, așa cum am menționat mai devreme.

Uniunea Europeană și instituțiile sale sunt foarte active, oferindu-și tot sprijinul politic proiectelor cum ar fi Nabucco, gazoductele Nord Stream și South Stream. Toate aceste proiecte au un obiectiv foarte clar: diversificarea energiilor, diversificarea furnizorilor de energie și diversificarea diferitelor canale prin care se distribuie energia. Acestea fac parte, firește, din strategia noastră de a deveni o Europă cu o adevărată piață energetică comună pe care nu o deținem în prezent. Toate acestea sunt necesare pentru a stabili acea piață și pentru a obține acea securitate a energiei care reprezintă o bază pentru toți.

Președintă. – Întrebarea nr. 2, adresată de **Silvia-Adriana Țicău** (H-0009/10)

Subiect: Direcții de dezvoltare, obiective și acțiuni ale "Strategiei de dezvoltare durabilă a UE cu orizont 2020"

Criza economică, schimbările climatice și schimbările demografice afectează în mod dramatic viața cetățenilor europeni. Sănătatea, educația, agricultura, dezvoltarea infrastructurilor de transport și energie, investițiile în cercetare și inovare și în modernizarea serviciilor publice trebuie să fie priorități atât ale Statelor Membre, cât și ale UE. Garantarea drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor europeni, inclusiv libera circulație a lucrătorilor, este o obligație comună. Modelul social european garantează sprijinul necesar pentru angajații care și-au pierdut locul de muncă, pentru vârstnici și pentru tineri, precum și pentru lucrătorii migranți. „Strategia de dezvoltare durabilă a UE cu orizont 2020” va fi prezentată la Consiliul European informal din februarie 2010.

Aș dori să întreb președinția spaniolă a UE care vor fi principalele direcții de dezvoltare, obiectivele și acțiunile, precum și resursele estimate pentru implementarea cu succes a acestei strategii?

Diego López Garrido, Președintele în exercițiu al Consiliului. – (ES) Dnă președintă, nu există nicio îndoială că strategia 2020 reprezintă cel mai important și ambițios obiectiv pentru viitorul apropiat și va fi punctul central al dezbaterilor care se vor ține mâine la Bruxelles în cadrul Consiliului European informal și care vor avea loc la cel mai înalt nivel posibil, sub conducerea președinției spaniole.

Scopul este să propunem și să aprobăm un program care să promoveze creșterea și crearea calității locurilor de muncă, înlocuind strategia de la Lisabona și concentrându-ne, pe de o parte, asupra consolidării anumitor aspecte care sunt necesare pentru competitivitatea și productivitatea economiei europene: investirea în tehnologiile informației, transformând Europa într-un spațiu pentru societatea informațională și accentuând și aspectele sociale, ceea ce înseamnă că ocuparea forței de muncă ar trebui să se bazeze pe specializare și formare: de asemenea, ne propunem o economie ecologică, cu emisii reduse carbon, așa cum s-a menționat în conținuturile pe care deja le-am discutat.

Un alt element fundamental – unul care va polariza fără nicio îndoială dezbaterile de mâine de la Bruxelles – este problema guvernării. În cadrul reuniunii informale a Consiliului European, președintele Consiliului European va prezenta o propunere inițială pentru o dezbatere privind guvernarea, cu alte cuvinte, progresul către o uniune economică în cadrul Europei, nu doar o uniune monetară, dar și către clarificarea faptului că – așa cum s-a declarat în Tratatul de la Lisabona – politicile noastre economice, politicile noastre de ocupare a forței de muncă și politicile noastre sociale converg în cadrul Uniunii Europene.

Acest element al strategiei pentru dezvoltare durabilă și crearea calității locurilor de muncă reprezintă, prin urmare, un obiectiv central al președinției spaniole și al întregii Europe. Probele se pot vedea în faptul că am

început să abordăm deja problema, la cel mai înalt nivel, prin organizarea reuniunii Consiliului de mâine de la Bruxelles.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - Avem acum și observațiile venite din partea celor interesați. Consultarea publică de pe site-ul Comisiei privind strategia UE 2020 s-a încheiat. Avem, însă, 10 % rata șomajului în Uniunea Europeană, iar în Spania și Letonia aceasta a ajuns la 20 %. De aceea, aș dori să ne spuneți ce măsuri luăm pentru cetățenii Uniunii Europene, pentru păstrarea și crearea locurilor de muncă și mai ales pentru creșterea calității vieții acestora?

Diego López Garrido, Președintele în exercițiu al Consiliului. – (ES) Cred că în centrul viitoarei strategii 2020 trebuie să se afle tocmai aceste puncte pe care le menționați și, pentru a fi exact, dnă Țicău, locurile de muncă nu trebuie să fie atât de șubrede, atât de volatile, atât de instabile precum au fost în cazul Uniunii Europene. Ați menționat cazul Spaniei, care a suferit, într-adevăr, mult în sectorul imobiliar.

Prin urmare, trebuie să vizăm un model de producție care să creeze el însuși locuri de muncă mai ferme, mai solide, mai stabile, bazate pe specializare.

Astfel, trebuie să facem eforturi pentru a lua măsuri în conformitate cu aceste principii, măsuri care să crească specializarea și formarea personalului, pentru a-i plasa pe lucrători într-o societate bazată pe cunoaștere, în tehnologia informației și în locuri de muncă specializate, pe care ar trebui să se bazeze modelul de producție și dezvoltare al viitoarelor locuri de muncă.

Aceasta este ideea pe care credem că fiecare țară ar trebui să o pună în aplicare; cu toate acestea, trebuie să coordonăm acest lucru în toate țările europene. Mai mult, Uniunea Europeană trebuie să furnizeze sprijin, de exemplu, prin impulsuri sau stimuli cum ar fi utilizarea Fondurilor structurale specifice, de exemplu Fondul social european, stimulând astfel acele țări care investesc într-adevăr în acest model de producție astfel încât să creeze locuri muncă de calitate.

Aceasta cred că este orientarea care ar trebui să fie punctul central al fiecăreia dintre strategiile noastre care, între noi toți, trebuie puse în aplicare în următoarele luni, înainte ca Consiliul European din iunie să înlocuiască inadecvata Strategie de la Lisabona.

Președintă. – Întrebarea nr. 3, adresată de **Bernd Posselt** (H-0011/10)

Subiect: Libertatea religioasă în China

Ce măsuri are Consiliul în vedere pentru a îmbunătăți situația comunităților religioase, în special a bisericilor creștine, precum și aplicarea dreptului la libertatea religioasă în China?

Diego López Garrido, Președintele în exercițiu al Consiliului. – (ES) Dnă președintă, dle Posselt, știți foarte bine că unul dintre principalele instrumente ale relațiilor noastre în ceea ce privește problema drepturilor omului din China este dialogul bianual pentru drepturile omului, care a fost înființat acum mai bine de 15 ani. Prin urmare, acesta este un dialog structurat, care ne oferă șansa să schimbăm opinii în ceea ce privește problemele care ne preocupă.

Anul trecut în noiembrie, Consiliul a adoptat concluziile privind libertatea religioasă care ne-au permis să reiterăm, în termeni clari, poziția Uniunii Europene privind acest subiect. Respectarea libertății religioase, așa cum a fost definită de instrumentele internaționale privind drepturile omului, face parte din clauza pentru drepturile omului care este inclusă în acordurile dintre Uniunea Europeană și țările terțe.

În ultimii cinci ani, Uniunea Europeană a actualizat cu regularitate libertatea religioasă și confesiunile în dialogurile sale privind drepturile omului și în reuniunile sale cu țările terțe. S-au făcut o serie de declarații privind acest fapt și au avut loc negocieri referitoare la persoanele amenințate din cauza confesiunii acestora. Uniunea Europeană a jucat un rol foarte activ, la scară globală, în promovarea libertății religioase în cadrul forumurilor internaționale, cum ar fi Adunarea Generală a Națiunilor Unite și Consiliul pentru drepturile omului.

În ceea ce privește China, Consiliul a determinat un anumit număr de criterii de referință pentru dialogul pentru drepturile omului în 2001. Vă pot asigura, dle Posselt, că libertatea religioasă face parte integrantă din acele criterii. Recent, am discutat în mai multe rânduri despre această problemă cu omologii noștri chinezi, ne-am întâlnit la Beijing cu autoritățile competente, iar, având în vedere scopul dialogului, cei responsabili pentru problemele religioase au vizitat Europa pentru a-și spori sensibilizarea practicilor într-o serie de state membre.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Dle Garrido, vă mulțumesc mult pentru răspunsul dvs. detaliat. Am două întrebări scurte suplimentare. Prima, când veți avea următoare șansă să discutați aceste probleme cu China? A doua, ați putea impulsiona elaborarea unei liste a preoților, călugărițelor și episcopilor care au fost arestați?

Diego López Garrido, Președintele în exercițiu al Consiliului. – (ES) Am spus deja că există un dialog structurat și că au avut loc în mod regulat o serie de conversații cu China privind acest subiect.

Noi, Consiliul, știm că există o serie de persoane care practică religia și care au fost amenințate sau supuse practicilor care în China echivalează cu persecuția. Acesta este cazul anumitor budiști tibetani care practică Falun Gong și al creștinilor, preoți și credincioși, precum și al avocați care i-au apărut în unele cazuri. Consiliul a cercetat aceste cazuri și le-a adus în atenția autorităților chineze.

Cu toate aceste ocazii, am afirmat că practicarea pașnică a religiei este un drept și că nu ar trebui considerată niciodată ca fiind o amenințare la adresa statului.

Desigur, onorați deputați, trebuie să reafirm faptul că, în ceea ce privește aplicarea libertății religioase în China și procesul de evaluare al dialogului pentru drepturile omului, vom examina toate modalitățile prin care ne putem maximiza capacitatea de a produce schimbări pozitive în acest domeniu.

Jim Higgins (PPE). – Mulțumesc Consiliului pentru răspuns. S-au făcut multe; încă mai sunt multe de făcut. Realitatea este aceea că, în ceea ce privește practicarea religiei în China, articolul 36 al Constituției Republicii Populare susține exact ceea ce este implicat. Este foarte atent formulat. „Libertatea religioasă” este garantată, dar ce se întâmplă cu practicarea? Ce înseamnă „activități religioase normale”? Și, în ceea ce privește „dominarea străină”, dacă vine un preot străin, acest lucru este privit drept „dominare străină”. Iar religiile care sunt privite într-adevăr cu dispreț sunt budismul, catolicismul, deismul, islamul și creștinii protestanți.

S-au făcut multe, dar mai sunt îngrozitor de multe de făcut – așa că vă încurajez să continuați tot așa.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Vă mulțumesc pentru răspunsurile dvs. adecvate, dle Garrido. Cu toate acestea, aș dori să solicit informații chiar mai detaliate. Există o clauză în cadrul acordului bilateral actual cu China care are menirea de a furniza protecție specială bisericilor creștine sau Consiliul plănuiește să introducă o clauză de acest fel?

Diego López Garrido, Președintele în exercițiu al Consiliului. – (ES) Onorați deputați, într-adevăr, mai sunt încă multe de făcut, dar avem încredere în dialog și în ceea ce am putea numi impactul dialogului și efectele sale. Așa cum a afirmat baroneasa Ashton în Parlamentul European cu puțin timp în urmă: dialogul pentru drepturile omului are un efect incontestabil și, firește, îl putem organiza în diverse locuri. Îl putem organiza cu anumite persoane, de exemplu în cazul binecunoscutului activist pentru drepturile omului, Liu Xiaobo, sau putem să-l organizăm la alte niveluri, la un nivel politic în cadrul dialogului politic. În orice caz, vom continua să-l organizăm cu hotărâre, astfel încât să protejăm toate drepturile omului, pe fiecare în parte. Nu trebuie să le sprijinim pe unele mai mult decât pe celelalte, deoarece drepturile omului sunt indivizibile și ne vom strădui să consolidăm și să îmbunătățim situația în ceea ce privește drepturile omului în China.

Dialogul este esențial și, bineînțeles că este esențial și să vedem cum au loc schimbările în acest domeniu și suntem siguri că autoritățile chineze, omoloagele noastre, apreciază importanța acestui dialog.

Președintă. – Întrebarea nr. 5, adresată de **Ilda Figueiredo** (H-0015/10)

Subiect: Inchisori secrete și zboruri ale CIA

Presa a dezvăluit recent existența unei închisori secrete în Lituania, situată într-o fostă școală de echitație și utilizată de CIA din 2004, unde au fost torturați mai mulți „presupuși teroriști”.

Un tribunal italian a condamnat peste douăzeci de agenți ai Statelor Unite și doi funcționari italieni pentru răpirea lui Abou Omar la Milano, acesta fiind torturat apoi în Egipt. Alte procese sunt în curs de desfășurare, respectiv în Polonia și în Marea Britanie.

Diverse elemente (inclusiv un acord încheiat în cadrul NATO) demonstrează că și alte guverne, în special cel al Portugaliei, erau informate cu privire la utilizarea spațiului aerian și a aeroporturilor de pe teritoriile lor pentru menținerea rețelei de detenție, sechestrare și tortură dezvoltată de Statele Unite.

Care este opinia Consiliului cu privire la aceste noi informații și procese și ce explicații poate oferi acesta?

Ce măsuri propune Consiliul pentru a evita reproducerea unor fapte similare?

Diego López Garrido, Președintele în exercițiu al Consiliului. – (ES) În primul rând, aș dori să reiterez sprijinul Uniunii Europene pentru strategia globală a ONU în lupta împotriva terorismului, care recunoaște că progresul, pacea, securitatea și drepturile omului sunt interconectate și se consolidează reciproc.

Așa-numitul program secret de detenție și transport al Statelor Unite ale Americii sau presupusa utilizare de către CIA a țărilor europene pentru transportul și deținerea ilegală a prizonierilor a fost, fără nicio îndoială, o sursă de preocupare pentru mulți deputați ai acestei Camere. A fost subiectul unei dezbateri recente, cu câteva zile în urmă, și, așa cum a afirmat deja și președintele, Consiliul împărtășește în mod clar - nu există niciun dubiu în această privință - opinia Parlamentului: aceea că posibila existență a acestor centre secrete de detenție nu este conformitate cu legislația internațională. Aceasta continuă să fie opinia noastră.

De aceea, am simțit că a fost corect ca președintele Obama să schimbe politica SUA referitoare la anumite detenții și la existența închisorilor cum ar fi Guantánamo. Mai mult, credem că, în realitate, această schimbare a avut loc și că a avut loc o răsturnare în politica SUA. Am profitat întotdeauna de ocazia de ne exprima față de Statele Unite ale Americii preocupările legate de aceste probleme din punctul de vedere al Uniunii Europene.

Trebuie să fim bucuroși că această schimbare a avut loc și că această declarație comună între Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii a fost oficializată la 15 iunie, anul trecut. Prin urmare, credem că vom rămâne în conformitate cu aceste principii și vom fi întotdeauna foarte clari, întrucât știm și avem dovada irefutabilă a existenței acestor cazuri.

În anumite cazuri, nu am avut aceste probe, deși s-a vorbit despre ele sau au existat referințe specifice făcute în presă; cu toate acestea, în anumite ocazii, a existat o lipsă de probe și informații detaliate ale existenței acestor cazuri.

Cu toate acestea, nu încapem îndoială că Uniunea Europeană a fost foarte clară privind această problemă și a fost întotdeauna împotriva acestor centre de detenție, indiferent dacă sunt centre de detenție cunoscute cum ar fi Guantánamo sau presupuse centre secrete, și am fost întotdeauna foarte deschiși în Uniunea Europeană în ceea ce privește aflarea faptelor referitoare la existența celor din urmă.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Dnă președintă, dle ministru, vă mulțumesc pentru răspunsul dvs. Cu toate acestea, de fapt, chiar și după această declarație din iulie, au existat noi descoperiri. Se știe că anul trecut, în noiembrie, instanța italiană a condamnat 23 de agenți americani și doi oficiali italieni de răpirea lui Abu Omar în Milano, iar unul dintre agenții acuzați a admis în fața presei că a încălcat legea și că deciziile s-au luat la Washington. Administrația Obama a declarat pur și simplu că a fost dezamăgită de decizia instanței italiene.

Alte cazuri, legate tot de zborurile CIA, sunt în desfășurare, cum ar fi în Polonia și în Regatul Unit. Parlamentul lituanian a confirmat faptul că a existat o închisoare clandestină în Lituania și că multe zboruri ale CIA le-au acoperit activitățile și, firește, au dus la întemnițarea ilegală a oamenilor. Întrebarea este: vom denunța încălcările drepturilor omului care decurg din toate acestea?

Diego López Garrido, Președintele în exercițiu al Consiliului. – (ES) Suntem apărători ai drepturilor omului și cred că putem afirma acest lucru în mod clar și cu încredere; prin urmare, nu avem un drept, ci o obligație de a denunța cazurile încălcărilor drepturilor omului, oriunde ar avea acestea loc. De asemenea, este adevărat că Uniunea Europeană trebuie să respecte competența statelor membre și că domenii atât de specifice trebuie cercetate de statele membre; acestea nu pot fi cercetate de Uniunea Europeană. Tratatul de la Lisabona, de exemplu, spune foarte clar că supravegherea serviciilor de informații pe teritoriul statelor membre ține de competența statelor membre.

Având în vedere încă un lucru menționat în întrebare, cu siguranță nu cunoaștem un presupus acord secret cu NATO. În orice caz, posibila existență a acestui acord, cu care nu suntem absolut deloc la curent, ar împiedica pur și simplu statele membre să-și îndeplinească obligațiile în conformitate cu legislația internațională și legislația umanitară. Cu toate acestea, dnă Figueiredo, suntem, în orice caz, de părere că Uniunea Europeană este clar una dintre regiunile lumii în care drepturile omului sunt respectate, iar Uniunea Europeană este și va fi întotdeauna obligată, respectând în același timp modul de guvernare al fiecărei țări, să denunțe încălcările drepturilor omului, întrucât avem o responsabilitate față de umanitate și nu față de fiecare stat competent. Vom continua să acționăm și să evoluăm conform acestor principii. Mai mult, acum mai avem un alt punct de referință important, care este Carta drepturilor fundamentale ale cetățenilor Europei.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Dle ministru, presa și sursele de presă au fost menționate în această întrebare, deoarece exact presa a fost cea care a furnizat știrea înființării unei închisori secrete în Lituania și

în alte locuri. Cum evaluați în general rolul presei în aceste probleme și ar fi posibilă mobilizarea opiniei publice, astfel încât acest gen de evenimente să nu se mai repete?

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Dnă președintă, aș dori să-i mulțumesc dlui López Garrido pentru afirmațiile sale, însă nu ne-a comunicat nimic nou. Acum trei ani, a fost desemnată o comisie parlamentară specială privind problema Guantánamo. Consiliul European a lucrat, de asemenea, la această problemă și acum continuă să revină la ea. Există, cu adevărat, probleme mai importante și este adevărat, așa cum a afirmat dl López Garrido, că statele membre sunt cele care sunt obligate să monitorizeze drepturile omului. Încă un lucru – dle López Garrido, când vorbeați despre China, ați spus că există diverse drepturi ale omului și că ar trebui să le menținem pe toate. Cu toate acestea, dreptul fundamental la libertate în dictaturi este libertatea însăși și cred că, în primul rând, ar trebui să susținem dreptul la libertate.

Diego López Garrido, Președintele în exercițiu al Consiliului. – (ES) Sunt de acord cu observațiile făcute de ultimii vorbitori. Cred că apărarea drepturilor omului reprezintă unul dintre obiectivele esențiale pe care orice stat democratic și orice organizație democratică cum ar fi Uniunea Europeană trebuie să-l urmeze.

Desigur, Parlamentul European are o cultură a apărării drepturilor omului de care suntem mândri, ca și de integrarea europeană, în acest sens, având în vedere că construirea Europei se bazează pe drepturile omului. Natura Europei și ceea ce îi unește pe europenii care vorbesc limbi diferite și au diferite tradiții este exact faptul că împărtășim aceste valori de apărare a drepturilor omului.

În acest sens, cred că rolul presei este unul absolut vital. Presa este un element cheie al democrației și este, fără nicio îndoială, un instrument necesar și indispensabil pentru apărarea drepturilor omului și pentru denunțarea cazurilor de încălcare a drepturilor omului, atunci când acestea au loc.

Când au loc astfel încălcări, dar nu se cunosc mai mult decât la nivel personal, este pur și simplu imposibil pentru noi să le urmărim.

Prin urmare, presa joacă un rol esențial și cred, de asemenea, că cea mai autentică și valabilă cultură a jurnalismului trebuie să fie extrem de sensibilă la apărarea drepturilor omului și la apărarea tuturor libertăților. Acest lucru asigură, într-adevăr, faptul că viața merită trăită și este ceea ce definește, până la urmă, coexistența oamenilor.

Urmărirea celor care încalcă drepturile omului și apărarea victimelor reprezintă, fără nicio îndoială, una dintre axele integrării europene, a Uniunii Europene, și sunt mândru să aparțin unei regiuni în care aceste valori sunt prețuite și în care s-au stabilit instrumentele de independență juridică, supranațională și judiciară, cum ar fi Curtea europeană de apărare a drepturilor omului, care se află în acest oraș, Strasbourg. Sunt foarte mândru că Europa menține exact aceste obiective și adevăruri în tradiția sa, în cultura sa și în istoria sa.

Președintă. – Întrebările care nu au primit răspuns din lipsă de timp vor primi răspuns în scris (a se vedea anexa).

Timpul alocat întrebărilor s-a încheiat.

(Ședința a fost suspendată la ora 19.25 și reluată la ora 21.00)

PREZIDEAZĂ: DNA KOCH-MEHRIN

Vicepreședintă

17. Componenta Parlamentului: a se vedea procesul-verbal

18. Efectele crizei economice asupra comerțului mondial (dezbateri)

Președintă. – Următorul punct este dezbateri cu privire la întrebarea cu solicitare de răspuns oral adresată Comisiei de către Vital Moreira, în numele Comisiei pentru comerț internațional, privind efectele crizei economice asupra comerțului mondial (O-0005/2010 – B7-0005/2010).

Vital Moreira, autor. – Dnă președintă, voi supune problema la vot în numele comisiei mele, Comisia pentru comerț internațional, și în calitate de președinte al acestei comisii.

Efectele crizei asupra comerțului mondial indică un posibil declin de 10 % în 2009. Acest lucru reprezintă cea mai mare scădere de acest fel de la al Doilea Război Mondial până acum, fiind antrenată de colapsul

cererii la nivel mondial. Menținerea comerțului internațional pe linia de plutire este vitală pentru UE și pentru alte țări orientate pe exporturi. În ciuda angajamentelor asumate de către G20, măsurile comerciale restrictive și denaturante luate ca reacție la criză au crescut atât în cadrul G20, cât și la nivel mondial.

Prima întrebare este următoarea: ce măsuri a luat Comisia pentru a aborda aceste efecte și, invers, au luat țările terțe vreo măsură împotriva celor luate de UE pentru stimularea dezvoltării economice?

A doua întrebare este următoarea: există indicatori conform cărora unele dintre țările cu economii emergente care au fost mai puțin afectate de criză devin motoare ale dezvoltării în comerțul internațional. În acest caz, industria UE trebuie să își redirecționeze piețele de export și, poate, să regândească viitorul produselor sale. Ce strategie intenționează Comisia să adopte pentru a permite industriei UE să devină mai competitivă?-

A treia întrebare: criza mondială și scăderea ulterioară a comerțului mondial au efecte multiple asupra țărilor în curs de dezvoltare, unde se înregistrează cea mai mare rată a șomajului. Ce măsuri de adaptare intenționează Comisia să ia în relațiile sale comerciale, în special în cele pe care le are cu cele mai sărace țări din lume?-

Al patrulea aspect: în timp ce, pe de-o parte, cheltuielile excesive și gradul înalt de îndatorare din unele state membre, inclusiv din Statele Unite ale Americii, antrenează deficite comerciale considerabile, pe de altă parte, economiile mari, bazate pe export, din anumite țări emergente raportează surplusuri comerciale. Aceste deficite comerciale au contribuit la dezechilibrele globale care se află la baza crizei economice mondiale. Ce strategie intenționează Comisia să adopte pentru a diminua asemenea dezechilibre globale în cadrul politicii sale comerciale?-

Al cincilea și ultimul aspect: se estimează că impactul social al crizei economice și scăderea ulterioară a comerțului mondial vor dura mai mult decât redresarea economică. De exemplu, în prezent vedem semne de redresare economică, însă rata șomajului continuă să fie foarte mare. Când intenționează Comisia să efectueze o evaluare a impactului crizei asupra locurilor de muncă din Europa și din țările în curs de dezvoltare? Ce strategie intenționează să adopte pentru a încorpora dimensiunea socială și pe cea de mediu în regulile internaționale ale OMC?

Acestea sunt cele cinci întrebări pe care Comisia pentru comerț internațional dorește să le adreseze noului comisar pentru comerț, dl De Gucht, pe care îl invit să ia cuvântul pentru primul schimb public de păreri cu Parlamentul și în special cu membrii Comisiei INTA. Vă mulțumesc anticipat pentru răspunsurile pe care sunt sigur că le veți putea da la întrebările pe care vi le adresăm.

Karel De Gucht, membru al Comisiei – Dnă președintă, s-au adresat destul de multe întrebări complexe, cărora, de fapt, li se cuvine mult mai mult timp decât am eu la dispoziție.

Aș sugera răspunsul meu inițial să se concentreze asupra contribuției politicii comerciale la redresarea economică. În primul rând, în ceea ce privește impactul crizei asupra comerțului, ar trebui să fim ușurați să știm că, până acum, comerțul mondial nu a scăzut decât cu 10 %. Acest lucru nu a fost o întâmplare, ci este rezultatul unei puternice voințe politice care a fost exprimată în cadrul diverselor reuniuni la nivel înalt G20. Este, totodată, rezultatul monitorizării sistematice a măsurilor comerciale restrictive de către OMC, OCDE și Comisie.

În general, numai câteva țări au recurs la protecționismul comercial. Astfel, comunitatea internațională a evitat apariția unei spirale protecționiste descendente, ca cea din timpul Marii Depresiuni. Pentru a menține această stare de fapt, este important să rămânem extrem de vigilenți. Când vor fi identificate măsuri protecționiste sau restrictive pentru comerț, vom acționa împotriva lor cu toate instrumentele comerciale pe care le avem la dispoziție, ca de exemplu strategia noastră privind accesul la piață sau chiar mecanismul OMC pentru soluționarea conflictelor.

Sursele externe de dezvoltare vor fi esențiale pentru redresarea economică a UE. Prin urmare, sunt de aceeași părere cu dumneavoastră că industria ar trebui să se orienteze spre piețele emergente noi, care se dezvoltă rapid.

Prin intermediul politicii noastre comerciale, le putem ajuta să atingă acest obiectiv deschizând și mai mult aceste piețe și reducând diversele bariere care se ridică în fața comerțului și a investițiilor.

Acest lucru va fi obținut prin acordurile de liber schimb pe care le negociem în prezent și prin consolidarea parteneriatelor comerciale și economice semnate cu parteneri comerciali cheie, ca de exemplu Statele Unite și China, pentru care TCE și dialogul la nivel înalt au pus deja baze solide. Aceasta va fi o prioritate pentru mine, în calitate de comisar pentru comerț.

În următoarele săptămâni, Comisia va elabora noul program de lucru comun al UE pentru dezvoltare durabilă și redresare prin intermediul strategiei UE 2020. Această strategie va avea o dimensiune externă eficace, în care politica noastră comercială va juca un rol important.

Într-o lume globalizată, strategia UE 2020 trebuie să fie un vector care să promoveze deschiderea și un angajament economic internațional constructiv. Aceasta va fi, de asemenea, o temă centrală pentru o comunicare privind viitoarele priorități ale politicii comerciale, comunicare pe care intenționez să o prezint în acest an.

Însă politica comercială nu presupune numai competitivitate și dezvoltare. Presupune și proiectarea valorilor noastre în întreaga lume și trebuie să integreze totodată dimensiunea de dezvoltare a comerțului.

Promovarea unei contribuții solide la obiectivele de dezvoltare reprezintă deja o parte importantă a politicii comerciale a UE. Actualele negocieri multilaterale sunt o etapă a dezvoltării. Se poartă negocieri bilaterale și regionale cu țări în curs de dezvoltare și există preferințe autonome pentru aceste țări. Le ajutăm să contribuie la economia mondială, dar și să beneficieze de resursele acesteia, în așa fel încât să ridice standardele de trai pentru a putea obține o mai mare stabilitate politică și progrese sociale.

În ceea ce privește aspectele sociale, sunt de acord cu ideea potrivit căreia comerțul trebuie să contribuie la ajutorarea acelor persoane din societățile noastre care au cel mai mult de suferit din cauza crizei economice, în special persoanele care și-au pierdut locul de muncă. În acest sens, cred că vom avea nevoie de comerț – la un nivel superior – pentru a ne menține sistemul social de protecție în Europa.

Modelul nostru social european, combinația dintre o economie liberă și un grad înalt de protecție socială, trebuie să fie menținut în mod durabil, iar acest lucru va fi dezvoltat.

În concluzie, viitoarea strategie UE 2020 a Comisiei va susține redresarea completă în urma crizei, accelerând totodată trecerea la o economie mai inteligentă și mai verde. Politica de liber schimb va reprezenta un element important, atât ca o contribuție la redresarea economică a Europei, cât și ca un vector pentru proiectarea externă a principiilor noastre: deschidere, protecție socială, protecția mediului, durabilitate și un angajament constructiv pe scena mondială.

Punerea la punct a strategiei corecte va implica, în mod evident, o colaborare strânsă cu Parlamentul, cu Consiliul și cu alte părți implicate și aștept cu interes colaborarea cu dumneavoastră în vederea elaborării unui program comun de lucru.

Christofer Fjellner, în numele grupului PPE. – (SV) Dnă președintă, și eu aș dori să încep prin a-i ura bun venit dlui comisar. Este o plăcere să vă văd aici. Avem așteptări și speranțe mari de la dumneavoastră. Vă așteaptă o sarcină importantă.

Acum un an eram extrem de îngrijorat. Când comerțul s-a prăbușit și ne așteptam ca dezvoltarea comerțului mondial să meargă într-o direcție nemavăzută de la al Doilea Război Mondial încoace, situația era într-adevăr una gravă. Banca Mondială a declarat că 17 dintre statele G20 introduseseră, în total, 47 de noi obstacole și taxe comerciale. Rusia a impus taxe pe autovehicule, China a restricționat importurile alimentare, India a interzis importul de jucării, iar Argentina a introdus autorizații de import pentru textile și produse fabricate din piele. Toate acestea semănau cu o cursă protecționistă a înarmărilor – un model îngrijorător din anii 1930.

Totuși, nu a izbucnit niciun război comercial. Cred că este important să ne oprim și să reflectăm la motivele pentru care s-a întâmplat așa. Cred că principalul motiv a fost OMC, autoritatea globală de reglementare în domeniul comerțului, care obligă țările să stea cuminți la locul lor și să nu recurgă la protecționism și la populism. Aș spune că este prea devreme pentru a declara că s-a terminat criza. Criza nu a trecut. Știm cu toții că rata șomajului este cea mai ridicată la finalul ciclului economic – și tocmai acest șomaj duce la protecționism și populism. Dacă ne uităm în acest moment în jurul nostru, vom vedea că multe țări nu au ieșit încă din criză; poate că nici nu au trecut încă de punctul critic. Prin urmare, sunt oarecum îngrijorat când îi aud pe unii dintre membrii Consiliului de miniștri, care nu spun prea multe despre piețele noi și liber schimb, ci critică globalizarea și vorbesc despre protejarea societăților europene și a locurilor de muncă din Europa. Aceste lucruri nu înseamnă neapărat protecționism, însă uneori linia până la acest fenomen este foarte subțire. În orice caz, este expresia unui mercantilism pe care îl consider dăunător.

Ar trebui, în schimb, să colaborăm și să ne gândim cum putem face Europa mai competitivă, deschizând-o mai mult. Acest lucru ne-ar cere acțiuni responsabile și spirit de conducere. Trebuie să ne gândim la ceea ce putem face pentru a ne asigura că obstacolele în fața comerțului sunt mai puține, nu mai multe – în special

când vine vorba de luarea unor decizii cu privire la Coreea și menționarea obligatorie a originii pe etichetele produselor, dar și atunci când apar din ce în ce mai multe cereri de cotizații în domeniul climei. Noi, cei din Parlament, trebuie să ne gândim și la acest aspect.

Kader Arif, în numele grupului *S&D*. – (FR) Dnă președintă, dle comisar, doamnelor și domnilor, Europa se confruntă în prezent cu o criză fără precedent care, dincolo de criza economică și financiară, reprezintă în primul rând o criză a sistemului.

Chiar înainte de a începe să discutăm despre efectele pe care le are criza economică asupra comerțului mondial, lucru care face obiectul dezbaterii noastre, doresc să clarific un aspect: comerțul nu este o victimă a crizei; este unul dintre factorii care contribuie la aceasta.

Într-adevăr, trecem în prezent printr-o perioadă de dezechilibre globale uriașe, care sunt alimentate, pe de-o parte, de deficitele comerciale excesive ale unor țări, deficite care apar cu prețul unei îndatorări interne din ce în ce mai mari și, pe de altă parte, de surplusurile comerciale stimulate de exporturile anumitor țări, în special cu economii emergente, care au un consum intern ce nu crește în același ritm.

Mai mult decât atât, politica privind liberalizarea comerțului pe care am aplicat-o până în prezent nu a făcut altceva decât să accentueze aceste dezechilibre, slăbind în special cele mai sărace țări de pe planetă. Prin urmare, aceste țări, care au fost încurajate să se specializeze în monoculturi de export, s-au trezit sărace în fața fluctuațiilor extreme ale prețurilor materiilor prime, a căror volatilitate a crescut ca urmare a speculațiilor internaționale.

Este o lume ciudată aceea care stabilește drept prim Obiectiv de dezvoltare milenară eradicarea sărăciei și a foametei, dar care, în același timp, speculează cu privire la creșterea prețului cerealelor.

Totuși, chiar cei care au apărut liberalizarea și deregularizarea cu orice preț în anii 1990 se numără în prezent printre aceia care se află într-o situație dificilă. Creșterea continuă a șomajului, dezvoltarea stagnantă, uneori chiar negativă, și criza socială aflată în desfășurare, toate acestea reprezintă factori care înseamnă că nu ne mai putem permite să lăsăm să dispară locuri de muncă în numele acestui cult. În această perioadă de criză, cum le explicăm angajaților care își pierd locurile de muncă faptul că important este să menținem un comerț fără reglementări, chiar cu prețul unor schimbări bruște și uneori chiar tragice?

Prin urmare, criza prin care trecem este în mod categoric o criză sistemică, la care trebuie să reacționăm cu un nou model de dezvoltare. În actuala strategie europeană globală, viziunea dezvoltată de Comisie se bazează în mod esențial pe accesul la piață și pe liberalizarea tuturor sectoarelor.

Dle comisar, cred că este necesar să redefinim această strategie, care a mers într-o direcție greșită și care uneori a dus la rezultate negative. Nu vom reuși să revigorăm exporturile industriilor noastre obligând țările dezvoltate să se deschidă și mai mult. Acest lucru nu ar face decât să înrăutățească situația în acele țări, în care se află deja 70 % din cele 59 de milioane de persoane din lume care și-au pierdut locul de muncă în 2009.

Dimpotrivă, este esențial să avem în vedere o strategie nouă, care să creeze echilibrul corect între deschidere, protecție și susținere. Aș dori să revin asupra acestor idei. Nu putem ignora aceste demersuri, din cauza cărora Statele Unite își folosesc și mai mult instrumentul de apărare a comerțului sau din cauza cărora China se contrazice cu OMC pe tema măsurilor europene anti-dumping.

Într-adevăr, când ne confruntăm cu practici incorecte, este clar că este nevoie de protecție, însă principiul acesteia trebuie să fie acceptat și apărut la nivel internațional, iar acuzațiile uneori false de protecționism trebuie eliminate o dată pentru totdeauna.

Mai mult decât atât, nevoia sprijinirii politicilor comerciale devine pe zi ce trece din ce în ce mai evidentă, iar o astfel de susținere depinde, în special, de consecvența reală a politicilor puse în aplicare de către Uniune. Consecvența politicilor nu este o dezbateră intelectuală, ci o necesitate absolută, dacă vrem să redefinim un nou model de dezvoltare.

Metin Kazak, în numele grupului *ALDE*. – (BG) Dnă președintă, dle comisar, doamnelor și domnilor, criza financiară a avut, într-adevăr, un impact negativ asupra comerțului în statele membre ale Uniunii Europene. De exemplu, în țări precum Bulgaria, în primele 11 luni ale anului trecut, nivelul exporturilor a scăzut cu 24 % comparativ cu anul precedent, iar importurile au scăzut cu 35 %. Proprietățile și turismul sunt sectoare care au fost afectate în mod special de această situație. Acest lucru a avut un impact extrem de puternic asupra

ocupării forței de muncă. Trebuie acordată atenție creșterii semnificative a gradului de îndatorare între societăți, neplății organizațiilor contractante la nivel național și local, etc.

Problemele prezentate mai sus apar și în alte state. Ele necesită o soluție complexă la nivelul UE, o soluție care necesită totodată și o colaborare strânsă între diversele direcții ale Comisiei Europene. Comisarul De Gucht subliniază importanța ajutorului acordat pentru extinderea domeniului de activitate și a oportunităților societăților europene, pentru desfășurarea unor instrumente comerciale preventive foarte clare, finalizarea cu succes a negocierilor de la Doha, utilizarea unor facilități noi pentru investiții străine directe și protecția acestora, precum și pentru o nouă politică de investiții în contextul unei crize financiare.

Atingerea acestor obiective, împreună cu semnarea încununată de succes a acordurilor de cooperare economică încheiate cu țări din Africa, bazinul Caraibelor și regiunea Oceanului Pacific, este, de asemenea, strâns legată de redresarea în urma crizei financiare.

Totuși, în programul de lucru rămân multe aspecte, dintre care unele au fost deja menționate. Folosim în mod eficient finanțarea europeană acordată pentru combaterea nivelului înalt al șomajului? Ce poate face Uniunea Europeană în contextul actualului deficit, al devalorizării monetare și al nivelului înalt al inflației, aspecte care au un impact direct asupra comerțului? Ce instrumente ale politicii comerciale are la dispoziție Uniunea Europeană pentru a rezolva criza financiară și repercusiunile acesteia? Ce măsuri trebuie luate pentru a evita repetarea unei crize de asemenea proporții și pentru a permite comerțului să își continue expansiunea? Ce strategii avem împotriva unor țări precum India și China, care amenință să schimbe întregul sistem financiar? Conțez în mod exclusiv pe această strategie Europa 2020 pentru găsirea răspunsurilor la aceste întrebări.

Yannick Jadot, în numele grupului Verts/ALE. – (FR) Dnă președintă, dle comisar, vă mulțumesc că ați pus fațezia protecționismului legat de criză la locul ei. Cred că, în contextul acestei dezbateri, ar fi înțeles din partea dumneavoastră să subliniați faptul că nu există pericolul izbucnirii unui război mondial legat de reapariția protecționismului.

Acum, aproape că aș vrea să inversez această întrebare. Din punctul meu de vedere, nu este cel mai important să aflăm ce efecte are criza economică asupra comerțului, ci mai degrabă să aflăm ce efecte are comerțul, și în special politicile comerciale aplicate timp de 20 de ani, asupra crizei cu care ne confruntăm în prezent.

Într-un fel, criza alimentară prin care am trecut în urmă cu doi ani și jumătate a survenit înaintea crizei financiare și a fost într-adevăr o criză a piețelor agricole mondiale. În același fel, ni se spune în mod repetat că liberalizarea comerțului cu China este un lucru bun pentru noi. Cred că dacă nu încorporăm aspectele sociale, monetare, fiscale și, bineînțeles, pe cele legate de mediu, la un moment dat China nu va avea doar un avantaj comparativ față de Europa, ci va avea un avantaj absolut.

Prin urmare, în toate dezbaterile naționale – și, fiind un personaj important pe scena belgiană, sigur știți acest lucru – toate partidele politice descoperă acum că este imposibil ca, într-o lume globalizată, să se poată gestiona dumpingul social, dumpingul de mediu, dumpingul monetar și dumpingul fiscal.

În mod similar, am putea crede că strategia pe care noi toți europenii am așteptat-o după căderea Zidului Berlinului, care trebuia să spună că „democrația socială va fi creată prin intermediul comerțului”, nu funcționează, după cum putem vedea în cazul Chinei.

Dle comisar, ați menționat Strategia de la Lisabona, inovația, economia verde și știți că această strategie europeană este în prezent un eșec. Într-adevăr, dacă nu integrăm Strategia de la Lisabona înaintea strategiei europene globale, s-ar putea să ne mirăm de sectoarele industriale care vor rezista în Europa. Unde este definiția alegerilor industriale, a alegerilor agricole, a alegerilor economice și, bineînțeles, a alegerilor sociale și a celor de mediu pe care le facem în întreaga Europă pentru a putea învăța cum funcționează comerțul în restul lumii? Până nu vom defini aceste alegeri, strategia noastră va fi sortită eșecului.

Am o întrebare și mai punctuală: la 4 februarie 2010 a avut loc o întrunire a Comisiei OMC pentru Comerțul serviciilor financiare, întrunire care s-a concentrat în special asupra provocărilor aduse de criza financiară și pe liberalizarea serviciilor financiare. Ne puteți spune care a fost rezultatul acelei întruniri și care este părerea dumneavoastră în legătură cu acest subiect, în cazul în care l-ați putut urmări?

Jacek Włosowicz, în numele grupului ECR. – (PL) Dnă președintă, în actuala economie globală, majoritatea granițelor permit un flux mai eficient de oameni, capital și servicii. Bineînțeles, acest lucru este menit să creeze standarde mai bune de viață. Este un lucru foarte bun, atât timp cât majoritatea țărilor realizează un echilibru comercial pozitiv și înregistrează o creștere a PIB. Problemele încep atunci când economia încetinește,

indicii de piață scad brusc și șomajul începe să creeze probleme. În afară de faptul că a adus standarde mai bune de viață, deschiderea frontierelor a cauzat o dependență reciprocă a diferitelor economii. Acesta este reversul medaliei. Se poate vedea foarte clar în situația actuală. De exemplu, încetinirea economiei Germaniei are un efect negativ asupra economiei poloneze, și asta pentru că Germania este unul dintre principalii parteneri de export ai Poloniei. Din fericire, PIB-ul Poloniei înregistrează o dezvoltare pozitivă, lucru care reprezintă o excepție în Europa, însă este îngrijorător faptul că rata șomajului este de câteva luni în continuă creștere. Acest exemplu arată foarte clar faptul că guvernele nu numai că ar trebui să se gândească la modalitatea prin care pot rezolva problemele economice din țările lor, ci ar trebui totodată să ajungă la un acord referitor la modalitatea în care, împreună, pot elabora mecanisme de apărare, astfel încât să fie protejate pe viitor de situații similare.

Cred că actuala criză va fi un test pentru noi toți. Aici mă gândesc în special la statele aparținând Uniunii Europene. Nu putem permite o situație în care unele țări încearcă să ascundă faptul că recurg la intervenționismul statului, în timp ce, în numele liberei competiții, altele sunt împiedicate să acorde ajutor de stat. Bineînțeles, îmi dau seama că anumite guverne pot fi, într-o anumită măsură, ostatici ai propriilor electorale, însă dacă vrem să creăm o Comunitate Europeană care să fie în beneficiul tuturor, trebuie să stabilim foarte clar regulile și trebuie să le respectăm. De asemenea, trebuie să ne folosim punctele forte – tehnologiile avansate și capitalul uman. Numai astfel va putea fi eficientă consolidarea viitoare a colaborării dintre țările noastre și noi, în calitate de cetățeni ai Uniunii Europene, vom putea să privim viitorul într-o lumină mai bună și să sperăm că (...).

(Președinta l-a întrerupt pe vorbitor)

Joe Higgins, în numele grupului GUE/NGL. – Dnă președintă, capitalismul mondial se confruntă cu cea mai mare criză a sa de la Marea Depresiune încoace. Ca și atunci, clasa muncitoare și oamenii săraci sunt cei care plătesc scump și suferă consecințele acestei crize, indiferent dacă se află în Europa sau în cele mai sărace țări de pe Pământ.

Cercetătorii din cadrul Băncii Mondiale estimează că, numai în 2010, încă 64 de milioane de persoane se vor confrunta cu o sărăcie extremă din cauza crizei și că, din această cauză, în 2009, între 30 000 și 50 000 de copii au murit în Africa din cauza subnutriției. Criza are consecințe devastatoare asupra comerțului mondial, însă ideea summitului financiar de anul trecut al Națiunilor Unite, conform căreia, de exemplu, încheierea rundei de la Doha a negocierilor comerciale ar fi soluția potrivită, este complet greșită. Potrivit respectatei organizații non-guvernamentale „War on Want”, acest demers ar reprezenta o amenințare pentru încă 7,5 milioane de angajați, inclusiv din cele mai sărace țări, care și-ar putea pierde locurile de muncă.

Criza capitalismului mondial este foarte mult exacerbată de activitățile speculanților financiari de pe piețele mondiale. Fără a fi mulțumiți de faptul că au accelerat criza, acești paraziți vor acum să o exploateze, pentru a obține și mai multe miliarde. A văzut Comisia UE titlul din ziarul *Financial Times* de ieri: „Comercianții pariază împotriva monedei euro”? Însă ce face Comisia? Cade în genunchi în fața speculanților și cere ca țările care sunt cel mai grav lovite de criză, cum este Grecia, să taie foarte mult din salariile angajaților, din pensii și din serviciile publice.

Ce impact credeți că va avea un astfel de program draconic de reduceri asupra comerțului, fie în Europa, fie în lume? Dacă tăiați posibilitatea clasei muncitoare de a achiziționa bunuri și servicii, atunci reduceți cererea pentru aceste bunuri și servicii, ceea ce înseamnă că desființați alte câteva milioane de locuri de muncă ale lucrătorilor care le-ar furniza. Concret, aceasta este recomandarea Comisiei. Prin urmare, zecile de mii de lucrători greci care au protestat ieri au avut perfectă dreptate. Capitalismul nu poate aduce decât și mai multă suferință și o criză mai adâncă. Trebuie să îl înlocuim cu un sistem de solidaritate umană, bazat pe valorile socialismului democratic.

William (The Earl of) Dartmouth, în numele grupului EFD. – Dnă președintă, marele investitor Warren Buffet spunea odată că „atunci când vine refluxul poți vedea cine nu poartă costum de baie”. Anul trecut, economia Marii Britanii s-a redus cu 4,8 %. Același lucru s-a întâmplat și cu economia Italiei. Economia germană s-a redus cu 5 %, iar comerțul UE și mai mult.

Mă voi concentra asupra celei de-a treia întrebări, care este următoarea: Ce strategie intenționează Comisia să adopte pentru a permite industriei UE să devină mai competitivă?

Ei bine, înainte să existe Tratatul de la Lisabona, a existat Strategia de la Lisabona, iar în cadrul acesteia, UE intenționa, citez „să devină cea mai competitivă și dinamică economie bazată pe cunoaștere din lume”. În

prezent, una dintre condițiile esențiale pentru o economie bazată pe cunoaștere competitivă și dinamică este ca aceasta să aibă o forță de muncă flexibilă. Deci ce a făcut UE pentru a realiza asta?

Ei bine, au adus Directiva privind lucrătorii interimari din 2008 și acest lucru a fost ca și cum ar fi turnat lipici în cea mai flexibilă parte a pieței muncii. Directiva privind lucrătorii interimari este o altă directivă negândită și nepotrivită a UE care a afectat în mod disproporțional și negativ Marea Britanie, care deține o treime din toate agențiile de muncă din UE. Și, în paranteză fie spus, oamenii pot fi scăpați de sărăcie dacă există o forță de muncă flexibilă.

Seria de directive nepotrivite ale UE stă în calea creării în statele membre a unei economii competitive și dinamice care se bazează pe cunoaștere.

Legat de ce am spus la început, criza economică din UE dezvăluie faptul că UE nu poartă costum de baie.

Béla Glattfelder (PPE). – (HU) Aș dori să vorbesc despre două aspecte: deficitul comercial și emisiile de CO₂. Documentul menționează în mod corect creșterea deficitului comercial al Uniunii Europene și faptul că Statele Unite au contribuit în mare măsură la criza economică internațională. Deficitul comercial al Uniunii Europene a crescut de la 75 de miliarde de euro în 2004 la 243 de miliarde de euro în 2008. Aceste cifre înseamnă o creștere de trei ori înregistrată în 4 ani. Asta înseamnă că, în Europa, consumul fiecărui cetățean a depășit cu 500 de euro valoarea produsă. Un deficit comercial atât de mare și un consum care depășește producția într-o asemenea măsură nu pot fi susținute. Este necesar să se ia măsuri pentru a reduce deficitul comercial, pentru că dacă nu facem asta în mod voit, legile economiei vor aplica în mod spontan o astfel de schimbare. Totuși, un astfel de demers ar presupune costuri sociale mult mai mari. Evenimentele actuale din Grecia ilustrează această idee.

În ceea ce privește energia, comerțul mondial nu este distorsionat numai de protecționism, ci și de mecanismele de susținere a prețului energiei. Utilizarea petrolului este subvenționată de mai multe țări în curs de dezvoltare, petrolul fiind disponibil la prețuri mai mici decât pe piața internațională, în timp ce resursele bugetare sunt și ele utilizate pentru a susține folosirea electricității. În același timp, producătorii europeni trebuie să plătească taxe, cote pentru dioxidul de carbon, dacă vor să folosească energia în producție. Reuniunea la nivel înalt de la Copenhaga a precizat foarte clar că țările în curs de dezvoltare doresc să împiedice semnarea unui acord privind protecția climei, întrucât nu sunt dispuse să accepte sancțiunile aferente reducerilor. Este nevoie de măsuri care să împiedice acest lucru, întrucât mai mulți economiști au precizat că dioxidul de carbon ieftin conferă Chinei un avantaj competitiv mai mare decât cel dat de forța de muncă ieftină. Dacă nu reducem consumul de energie, există pericolul ca, din nou...

(Președinta l-a întrerupt pe vorbitor)

David Martin (S&D). – Dnă președintă, așa cum au spus și alți vorbitori, impactul total al crizei financiare devine clar abia acum. Dacă ar fi să credeți Comisia, comerțul a scăzut cu 10 % în 2009. Dacă ar fi să credeți FMI, a scăzut cu 12,3 % în 2009.

Chiar OIM apreciază că 212 milioane de oameni din întreaga lume erau șomeri în 2009, ceea ce reprezenta o creștere cu 34 de milioane față de 2007.

Africa Sub-sahariană, care a avut un surplus fiscal al PIB de 0,3 % în 2008, a înregistrat un deficit de 6,4 % în 2009. Cu alte cuvinte, un surplus de trei miliarde s-a transformat într-un deficit de 64 de miliarde, reducând puterea de cumpărare a Africii Sub-sahariene cu 67 de miliarde.

Toate părțile lumii au avut de suferit din cauza acestei crize, însă țările din lumea a treia, lumea aflată în curs de dezvoltare, au suferit cel mai mult. Și acesta este motivul pentru care Oxfam a făcut un apel pentru introducerea unei taxe pe care au numit-o „taxa Robin Hood”.

Este vorba despre o variațiune a Taxei Tobin, care urma să impoziteze comerțul speculativ cu produse financiare, acțiuni, obligațiuni, mărfuri și tranzacții de monedă. Taxa Robin Hood reprezintă un procent mic de 0,05 % din tranzacții, însă ar putea colecta miliarde pentru proiectele de dezvoltare din lumea a treia.

Atingerea Obiectivelor de dezvoltare milenară necesită o sumă cuprinsă între 34 și 45 de miliarde, iar băncile au primit un împrumut de un trilion de dolari. Băncile ar trebui să facă mai mult decât să ramburseze acești bani: ar trebui să repare pagubele pe care le-au creat societății largi.

Prin urmare, această taxă Robin Hood ar fi o modalitate bună pentru a rezolva problema sărăciei și pentru a garanta că băncile aduc o contribuție socială utilă.

Va analiza comisarul cu seriozitate propunerea Oxfam, pentru care premierul britanic și-a exprimat susținerea, și o va promova în calitate de comisar european pentru comerț?

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Dnă președintă, continentul nostru este unul bogat. UE trebuie să își asume o importantă responsabilitate pentru a menține un comerț liber și echitabil. Criza financiară creează o recesiune economică din cauza căreia, așa cum s-a spus, comerțul a scăzut cu 10 % în 2009, aflându-se acum la nivelul din 2005. Țările în curs de dezvoltare sunt deosebit de vulnerabile atunci când nivelul exporturilor scade și au probleme în obținerea finanțării din partea băncilor. Pentru țările ACP, de exemplu, comerțul cu bunuri reprezintă 50 % din comerțul total. Prin urmare, aceste țări sunt extrem de sensibile la crize. O scădere de 1 % a dezvoltării are drept rezultat sărăcirea a 20 de milioane de persoane.

Aici, UE trebuie să își asume responsabilitatea, în calitate de zonă bogată a lumii, și să se asigure că această criză financiară nu va face ca și mai multe persoane să se confrunte cu sărăcia și excluderea. UE trebuie să acționeze pentru a se asigura că cele mai sărace țări vor primi niveluri sporite de ajutoare eficiente și vor beneficia, atunci când este cazul, de ușurarea datoriilor. În acest context, dragi prieteni, cred că multe dintre țările din care proveniți ar putea face mai multe pentru a se asigura că ajutorul acordat de țările dumneavoastră de origine este sporit, îmbunătățit și rentabilizat. Nu ar trebui să apelăm mereu la UE; există unele lucruri pe care le putem face pe plan național.

Cea mai importantă prioritate pentru Uniune este finalizarea Runde de negocieri de la Doha și anularea politicii agricole a UE. Nu este rezonabil ca bogata UE să excludă fermele sărace din Africa prin competiție. Un nou acord privind liberul schimb ar fi cea mai bună modalitate de a scoate lumea din criza financiară și de a preveni protecționismul.

UE poate și trebuie să acționeze ca o călăuză pentru liberalizarea comerțului mondial. Globalizarea și comerțul internațional sunt, în esență, pozitive. Protecționismul este nociv și așa a fost dintotdeauna. Aceia dintre dumneavoastră care cred că protecționismul ar învăța și ar ajuta lumea în vreun fel ar trebui să învețe din istorie.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Dnă președintă, un domeniu în care ar trebui să căutăm modalități de a combate criza este comerțul cu produse agricole. În ultimii ani, sub presiunea exercitată de Organizația Mondială a Comerțului, am impus multe restricții voluntare asupra producției și exportului de produse agricole în Uniunea Europeană. De exemplu, am realizat o reformă uriașă a pieței zahărului, fapt care a redus producția europeană de zahăr cu o treime și a închis multe rafinării de zahăr. Multe ferme au încetat să mai cultive sfeclă de zahăr, șomajul a crescut și deci demersul nu a adus niciun fel de beneficii sociale sau economice. A fost un cadou făcut marilor concerne ale zahărului, care și-au mutat producția în afara Europei, așa că astăzi importăm zahăr de la ele.

Cred că în timpul crizei ar trebui să ne protejăm foarte bine economia și producătorii. Nu vorbesc aici despre protecționism, ci despre o politică a egalității de șanse de care, în prezent, producătorii noștri nu beneficiază. În Uniunea Europeană sunt în vigoare mai multe standarde ridicate, de exemplu, în agricultură există standarde privind bunăstarea animalelor. Este corect să promovăm aceste standarde, însă ar trebui, de asemenea, să solicităm ca și cei care își exportă produsele către Uniunea Europeană să respecte aceleași standarde. Dacă, de exemplu, impunem o interdicție pentru creșterea puilor în incubator, nu ar trebui să importăm ouă din țări unde se practică această metodă. Ar trebui să acționăm la fel și în multe alte cazuri. Ar trebui să respectăm o regulă simplă – să le impunem exportatorilor aceleași cerințe pe care le impunem propriilor noștri producători, pentru că fără acest lucru, în afară de criza economică (...).

(Președinta l-a întrerupt pe vorbitor)

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Criza financiară generată de sectorul financiar american s-a transformat foarte rapid într-o criză economică și a afectat imediat toate domeniile vieții economice. Consecințele inevitabile au fost un declin rapid al puterii de cumpărare a consumatorilor, un declin al producției, o rată mai mare a șomajului, venituri fiscale mai mici și mai puțini bani pentru finanțarea bugetelor de stat.

Pe măsură ce nivelul producției a scăzut în întreaga lume, bineînțeles că valoarea bunurilor comercializate a trebuit să scadă și ea, odată cu declinul înregistrat în producție. Prin urmare, dacă acum ne întrebăm cum să ajungem la stabilitate și chiar la o creștere a volumului comerțului global, doamnelor și domnilor, acest lucru poate fi realizat numai prin măsuri eficace de stopare a colapsului economic, prin măsuri de stabilizare a economiei și prin pornirea treptată a dezvoltării economice.

Actualul sistem economic este atât de interconectat și atât de globalizat încât, din punctul meu de vedere, este o iluzie să ne bazăm pe intervenții artificiale limitate care sunt direcționate spre anumite sectoare și care nu generează o valoare adăugată.

Iliana Ivanova (PPE). – (BG) Doamnelor și domnilor, criza a dus în mod inevitabil la o reducere semnificativă a volumelor comerțului global. Acest lucru se reflectă, de asemenea, în scăderea nivelului producției și al investițiilor, dar și în faptul că oportunitățile de dezvoltare sunt limitate. În același timp, guvernele naționale sunt foarte tentate să ridice bariere pentru a-și proteja capacitățile interne de producție.

În 2009, am observat o creștere alarmantă a numărului de forme de protecție națională folosite, atât în statele membre ale Uniunii Europene, cât și în noile economii în curs de dezvoltare. Acest protecționism împiedică accesul la piețele internaționale pentru întreprinderile mici și mijlocii, care reprezintă coloana vertebrală a economiei europene, adăugând astfel și mai multe poveri și restricții.

Pentru a rezolva aceste probleme și pentru a încuraja antreprenorii și comerțul, cred că, mai presus de orice, Europa are nevoie de o piață internă puternică. Acest obiectiv poate fi atins dacă economia europeană este suficient de competitivă și inovatoare și dacă se bazează pe standarde înalte de calitate. Așa cum a precizat Comisia Europeană, în ciuda progresului înregistrat, trebuie să continuăm eforturile pentru a spori capacitatea sistemelor educaționale, drept contribuție la o societate inovatoare, dinamică, bazată pe cunoștințe.

După părerea mea, stabilitatea finanțelor publice în Uniunea Europeană, care va garanta durabilitatea economiilor naționale și a monedei europene, reprezintă o condiție importantă pentru a depăși dezechilibrele comerciale. Stabilitatea monedei euro este de o importanță vitală pentru încrederea partenerilor noștri comerciali. Un ajutor în plus pentru revitalizarea comerțului și a investițiilor este dat de oportuna punere în aplicare a reformelor structurale necesare, menite să pună noi baze stabile pentru dezvoltare.

În fine, dar nu cel mai puțin important, consider că piața internă ar putea fi consolidată și printr-o extindere prudentă și promptă a zonei euro, fapt ce va avea drept rezultat integrarea economică a statelor europene și va ajuta economia europeană să devină și mai influentă în relațiile cu partenerii internaționali.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Dnă președintă, așa cum arată cifrele pentru anul 2009 și așa cum s-a precizat deja, criza financiară care a izbucnit la începutul anului 2008 a redus considerabil cifrele aferente comerțului.

În orice caz, se pare că am reușit să evităm serioasa tentație a protecționismului la care s-a recurs în timpul crizei din anii 1930 și se pare că tendința de aplicare a unor noi măsuri restrictive a dispărut la sfârșitul anului trecut. Acest lucru este demonstrat în cel de-al Cincilea raport privind măsurile potențial restrictive pentru comerț, adoptat de Comisie la sfârșitul anului trecut.

Totuși, multe țări au adoptat aceste măsuri restrictive, țări cu diverse baze economice precum Statele Unite, China, Argentina, Rusia și Indonezia, dar și multe țări în curs de dezvoltare. Și chiar aceste țări, cele în curs de dezvoltare, au nevoie de piețe deschise care să le poată primi produsele.

Din acest motiv, îi solicit dlui De Gucht, în calitatea dumnealui de comisar pentru dezvoltare, să acționeze pentru un comerț mai larg și mai liber în lume, pentru o Uniune Europeană care să preia conducerea în demersul de a reduce barierele protecționiste din țările dezvoltate și să acționeze pentru un angajament mai serios de a lua și dezvoltarea în considerare în timpul negocierilor comerciale.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, cred că scăderea comerțului mondial a trecut dincolo de granițele recesiunii. Studiile au arătat că lipsa finanțării acordate comerțului de către bănci se datorează în mare parte încetinirii ritmului comerțului.

Aș dori să adresez două întrebări: în primul rând, ce s-a întâmplat cu angajamentele internaționale privind finanțarea multilaterală a comerțului? Și în al doilea rând, ce rezultate a avut la nivel european cadrul financiar mai flexibil pentru facilitarea accesului prin acțiuni de finanțare?

Trecând la subiectul comerțului mondial, aș dori să subliniez faptul că regulile, disciplinele și angajamentele Organizației Mondiale a Comerțului au împiedicat, în mare măsură, utilizarea de măsuri restrictive pentru comerț, furnizând totodată flexibilitatea necesară pentru adoptarea politicilor care vizează redresarea economică.

Totuși, cerem Comisiei să monitorizeze îndeaproape măsurile adoptate de partenerii noștri comerciali și impactul acestor măsuri asupra exporturilor europene, inclusiv politicile de „achiziții naționale” aplicate de

importanți parteneri comerciali ai UE. În același timp, nu trebuie să trecem cu vederea creșterea dinamică a exporturilor în anumite economii emergente.

În cazul de față, aș dori să subliniez în special competitivitatea produselor europene pe piețele globale, care exista și înainte și care există independent de criza economică.

În final, avem nevoie, printre altele, să ajungem la reciprocitate cu partenerii noștri de afaceri în ceea ce privește accesul la piață, să restabilim termenii competiției corecte pe piețele internaționale și să ne asigurăm că produsele importate sunt supuse acelorași reguli ca și bunurile produse în UE.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – Dnă președintă, (*fragment care nu s-a auzit*) se află deja într-o situație foarte dificilă din cauza recesiunii globale și a cererii din ce în ce mai scăzute de produse în întreaga lume. Totuși, protecționismul continuă să afecteze în mod direct comerțul internațional și interesele UE.

Rusia este unul dintre actorii de pe scena comerțului internațional care au decretat bariere comerciale suplimentare și contraproductive. De la începutul crizei financiare, Rusia a impus câteva așa-numite taxe „temporare” anticriză pentru anumite importuri, ca de exemplu pentru importurile de carne și produse lactate, obiecte de mobilier și unele produse din oțel. Un alt exemplu care poate fi menționat este taxa temporară pe medicamente pe care Rusia a impus-o exportatorilor din UE.

Și mai alarmant este faptul că, la 1 ianuarie 2010, a luat ființă o uniune vamală între Rusia, Belarus și Kazahstan. Drept urmare, 30 % dintre liniile de producție ale UE s-au confruntat cu taxe sporite. Bineînțeles, principala problemă este faptul că Rusia, la fel ca Belarusul și Kazahstanul, nu este membră a OMC și, prin urmare, nu este afectată de regulile OMC care restricționează creșterea unilaterală a taxelor de import și alte măsuri restrictive pentru comerț. Întrucât Rusia nu este membră a OMC, nu avem un mecanism de soluționare a conflictelor cu această țară.

Dle comisar, am două întrebări pentru dumneavoastră. Cum evaluează Comisia actualele probleme comerciale pe care UE le are cu Rusia și dacă avem o strategie specială referitoare la modul în care trebuie să abordăm chestiunea apartenenței Rusiei la OMC?

Daniel Caspary (PPE). – (DE) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, am auzit deja în mai multe rânduri despre declinul dramatic al comerțului mondial din ultimele trei luni, în ciuda tentativelor de succes ale mai multor membri ai Organizației Mondiale a Comerțului de a ține piețele deschise cât mai mult posibil. De asemenea, sunt foarte recunoscător că Uniunea Europeană a jucat un rol extrem de eficace în acest sens și a introdus foarte puține măsuri protecționiste.

În țara mea, există un proverb care spune că atacul este cea mai bună apărare. Aș dori să reiau subiectul pe care tocmai l-a discutat dna Andrikiene, cel referitor la măsurile specifice pe care le-a luat Rusia. Trebuie să întrebăm ce opțiuni eficace avem la dispoziție pentru a putea începe ofensiva împotriva acelora dintre partenerii comerciali care nu și-au respectat angajamentele asumate în cadrul G20, care au introdus măsuri protecționiste, care au închis piețele și care au cauzat o scădere a performanțelor economice la nivel mondial mai mare decât s-ar fi întâmplat într-o altă situație.

Nu cumva ar trebui să folosim în mod mai proactiv strategia europeană globală și să punem în aplicare mai bine punctele pe care le conține aceasta? Nu este oare momentul potrivit pentru a ne folosi interesele în mod proactiv, în loc să prevenim pur și simplu protecționismul? M-am gândit la o posibilă inițiativă nouă care ne va permite să înregistrăm în sfârșit progrese în cadrul OMC. Cred că ar trebui să facem pasul logic de a negocia rapid acordurile privind liberul schimb. Am înregistrat un rezultat în Coreea de Sud. Totuși, ce s-a întâmplat în ceea ce privește India, Canada, Columbia și Peru? Nu am trimite oare un semnal foarte pozitiv dacă am putea înregistra acum progrese în privința acestor acorduri de liber schimb?

Mulți alți deputați au făcut referire la țările în curs de dezvoltare. Nu este oare ocazia ideală de a înregistra în sfârșit progrese în cadrul Acordurilor de parteneriat economic, astfel încât țările în curs de dezvoltare și statele din Africa, din Caraibe și Pacific (ACP) să poată fi integrate mai bine în comerțul mondial și astfel încât să se poată lua măsuri eficiente pentru a determina dezvoltarea economică și pentru a combate sărăcia? În ultimele decenii, a devenit foarte clar că statele care au luat parte la comerțul mondial au înregistrat cele mai mari niveluri de dezvoltare. Aștept cu nerăbdare să vă aud răspunsul, dle De Gucht.

Theodoros Skylakakis (PPE). – (EL) Dnă președintă, primul meu comentariu este acela că niciuna dintre corelațiile din cadrul relațiilor noastre comerciale cu țările rapid emergente nu este statică. Pentru că, de exemplu, între Uniune și China există niveluri de dezvoltare complet diferite, obstacolele netarifare aplicate împotriva noastră, pe care le consideram mai puțin importante când economia Chinei era mai mică, au

consecințe din ce în ce mai grave pentru noi, pe măsură ce importanța relativă a Chinei crește, iar a noastră scade.

În același timp, pe măsură ce dimensiunea noastră relativă scade, puterea noastră de negociere scade și ea. Prin urmare există o oportunitate prin care Uniunea își poate impune politica, poate reduce în mod eficient obstacolele din calea exporturilor noastre către economiile rapid emergente și poate limita dumpingul social și pe cel de mediu. Timpul lucrează împotriva noastră, chiar mai mult decât înainte, ca urmare a crizei.

Al doilea comentariu este faptul că, pe măsură ce corelațiile se schimbă, crește și importanța relațiilor comerciale transatlantice și a promovării unei piețe americane mai funcționale, care va crește comerțul transatlantic și va conferi mai multă putere de negociere părților situate de ambele maluri ale Atlanticului.

Și aici există o oportunitate, întrucât va fi nevoie de timp pentru a construi piața transatlantică, deoarece acesta este un proces complex. Câtă importanță acordă Statele Unite acestor relații? Din păcate, faptul că președintele Obama nu va participa la viitoarea reuniune la nivel înalt de la Madrid nu este un semn încurajator.

Întrebarea este: simte Comisia nevoia unei acțiuni urgente, cât timp mai avem puterea de negociere necesară?

Tokia Saïfi (PPE). – (FR) Dnă președintă, furtuna economică și financiară prin care tocmai am trecut a provocat multe pagube. Economiiile noastre sunt dezorientate și încă ne luptăm astăzi să ajungem înapoi la același nivel ca și puterile emergente care sunt atât de hotărâte.

Dle comisar european, acum este momentul ca dumneavoastră să conduceți o politică europeană comercială ambițioasă și semnificativă, care să fie direcționată cu convingere către apărarea intereselor noastre comerciale și care să se bazeze pe deschiderea reciprocă a piețelor și pe exploatarea avantajelor noastre competitive.

Uniunea Europeană trebuie să găsească înainte de toate un mediu fericit, situat undeva între comerțul ultra-liber și protecționism. Din punctul meu de vedere, această a treia cale trebuie concretizată prin stabilirea unui cadru pentru un comerț echitabil. Uniunea Europeană este dotată cu anumite valori: respect pentru protejarea proprietății intelectuale, corectitudine în ceea ce privește investițiile, accesul la piețe, lupta împotriva barierelor comerciale netarifare și respectarea standardelor sociale și de mediu. Prin urmare, are datoria de a se asigura că aceste valori sunt acceptate ca principii de către India și China, țări cu economii emergente care nu sunt numai clienții și competitorii noștri, ci și partenerii noștri.

Dle comisar, în afară de faptul că va fi necesar să realizați un comerț echilibrat, va trebui să contribuiți la creșterea competitivității companiilor noastre europene. Cum putem realiza acest lucru? Inovația, investițiile în cercetare și dezvoltare și influența internațională a grupurilor competitive par a fi câțiva dintre factorii cheie care ne vor ajuta să ieșim din criză.

De asemenea, trebuie să ne concentrăm acțiunile asupra companiilor inovatoare, în special asupra IMM-urilor, eliberându-le de toate poverile administrative și fiscale excesive, cât și asupra tehnologiilor și serviciilor ecologice.

(Președinta a întrerupt-o pe vorbitoare)

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Trebuie să răspundem întrebării fundamentale dacă actualul sistem controlat de OMC, liberul schimb, este bun pentru oameni sau dacă ar trebui să ne gândim la un nou principiu director, pe care nu l-aș numi protecționism, ci mai degrabă autodeterminare politică. Aș dori să propun să privim diferențele care există între aceste două principii directoare în trei domenii. Ce înseamnă comerțul mondial global în actuala sa formă și cu actualul său volum, în ceea ce privește crearea și păstrarea locurilor de muncă în Europa, în special dacă ne gândim la micii comercianți, la IMM-uri, la asociațiile familiale și la fermele mici din țările europene, care sunt în derivă și care, din cauza actualului comerț mondial global și liberalizat, și-au pierdut oportunitățile de a progresa? Dacă ne gândim la solidaritate, este oare un lucru bun pentru țările sărace, în curs de dezvoltare, faptul că, în loc să își dezvolte propria agricultură și industrie, sunt obligate să își deschidă piețele? Este oare bine pentru mediu faptul că bunurile sunt livrate de la distanțe mari?

Aș dori să propun ca, într-o primă fază, cel puțin în ceea ce privește agricultura și alimentația, să avem în vedere introducerea principiului autodeterminării alimentare, care ar însemna ca țările și comunitățile să aibă dreptul de a decide ce vor să producă și cum vor să producă bunul respectiv, și apoi cum vor dori să îl vândă. Consumatorii au dreptul de a primi alimente de calitate, sănătoase și nutritive, iar noi știm că hrana care a fost livrată de la mii de kilometri distanță nu este așa și că doar alimentele produse, procesate și comercializate la nivel local au aceste calități.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). - Îl felicit pe domnul comisar pentru noua funcție și îl rog să detalieze, dacă este posibil, subiectul efectelor crizei economice asupra comerțului mondial cu produse agricole. Doamna Andriksen a menționat deja cazul Federației Ruse, care a anunțat că este pregătită să interzică importurile de carne de pasăre până în anul 2015, pentru că își acoperă necesitățile din producția internă.

Pentru că promovarea unei agriculturi mai competitive într-un comerț mondial deschis este una din sarcinile încredințate de președintele Barroso noului comisar pentru agricultură, profit de prezența în Parlament a domnului comisar pentru a-l întreba cum privește cooperarea cu colegul domniei sale responsabil de agricultură pentru finalizarea negocierilor în cadrul Runde de la Doha

Seán Kelly (PPE). – Dnă președintă, în primul rând doresc să spun că trebuie să felicităm Comisia pentru că a respins o propunere făcută recent de OMC, prin care se dorea interzicerea vânzării alcoolului și a băuturilor alcoolice fără taxe vamale. Dacă ar fi fost acceptată, această propunere ar fi costat economia europeană 2 miliarde de euro și sute de locuri de muncă în întreaga Uniune. A fost o noțiune a OMC bazată mai degrabă pe prelegeri moralizatoare decât pe dovezi științifice și, din fericire, Comisia a respins-o.

Al doilea aspect pe care vreau să îl punctez este faptul că băncile au fost responsabile în principal pentru multe dintre lucrurile rele pe care le vedem în prezent, dar ce s-a întâmplat? S-a creat o nouă teorie – erau prea mari ca să greșească. Cred că, în loc să fie prea mari ca să greșească, multora dintre ele nu li se mai ajunge cu prăjina la nas. Acest lucru se reflectă în salariile imorale pe care le primesc unii dintre angajații lor și în primele grotești care li se acordă. Niciun bancher nu ar trebui să primească mai mulți bani decât primul ministru al țării sale, și ar trebui să acționăm pentru...

(Președinta l-a întrerupt pe vorbitor)

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Dnă președintă, comerțul internațional, împreună cu sectorul financiar, reprezintă un domeniu al economiei mondiale care a suferit cel mai mult ca urmare a crizei economice. Se estimează că cifra de afaceri a comerțului mondial a scăzut anul trecut cu aproximativ 10 % din cauza crizei. În plus, politica de protecționism adoptată de multe state ca instrument esențial pentru combaterea recesiunii are un efect negativ asupra comerțului. Avantajele liberului schimb în cadrul economiei globale nu ar trebui să aibă nevoie de explicații. Este sigur să spunem că prosperitatea la care au ajuns țările cu piețe libere în a doua jumătate a secolului 20 a fost, în mare parte, rezultatul liberului schimb, care s-a dezvoltat în mod dinamic în această perioadă. Scăderea comerțului mondial, creșterea ratei șomajului, în special în țările în curs de dezvoltare și, odată cu aceasta, creșterea nivelului sărăciei și al excluderii sociale – această tendință adversă poate fi stopată prin restaurarea comerțului dinamic de echitabil și just (...)

(Președinta l-a întrerupt pe vorbitor)

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Dnă președintă, dle comisar, aș dori în primul rând să vă felicit pentru numirea dumneavoastră în funcția de comisar. Suntem încântați să vedem la conducerea comisiei un politician atât de agil și de prosper și totodată un liberal renumit. Veți avea nevoie de toată puterea dumneavoastră de convingere pentru a putea aduce un nou impuls politicii comerciale internaționale din UE. Trebuie să luptăm împotriva oricăror tendințe protecționiste. Istoria ne arată foarte clar că statele care au luat parte la comerțul mondial s-au bucurat de o mai mare dezvoltare decât cele care nu au participat.

Ne confruntăm totodată și cu o nouă ordine mondială. Unii dintre jucătorii implicați, de exemplu China, au sisteme de stat capitaliste, însă e posibil să utilizeze metode diferite în acest domeniu. Prin urmare, invit Comisia să dezvolte o nouă strategie pentru comerțul mondial. Este evident că trebuie să mergem mai departe cu Runda de dezvoltare de la Doha, pentru că o abordare multilaterală este cea corectă. Totuși, va trebui să depunem eforturi uriașe pentru a înregistra progrese în relația cu China.

Daniel Caspary (PPE). – (DE) Dnă președintă, aș dori să reiau un subiect pe care l-au mai menționat și alți doi vorbitori. Dle De Gucht, din fericire dumneavoastră sunteți responsabil pentru Consiliul Economic Transatlantic (CET). Aș fi recunoscător dacă ați putea plasa chestiunea CET printre prioritățile programului dumneavoastră de lucru, cu scopul de a rezolva toate problemele la care ne-am referit.

Europa și Statele Unite încă sunt responsabile pentru aproximativ 60 % din performanțele economice globale. Dacă am reuși să eliminăm doar o mică parte din barierele comerciale de pe piața transatlantică, am putea face pentru cetățenii noștri și, bineînțeles, pentru angajați, mult mai multe decât s-a reușit până acum prin alte nenumărate măsuri pentru care am depus mult mai multe eforturi în ultimii cinci ani. Aș fi foarte recunoscător dacă v-ați putea îndrepta atenția către TEC.

Karel De Gucht, *membru al Comisiei*. – Dnă președintă, dacă ar fi să încerc să dau un răspuns echilibrat tuturor întrebărilor care au fost adresate și tuturor chestiunilor care au fost ridicate, cred că aş avea nevoie de cel puțin o jumătate de oră. Dacă am înțeles bine, am la dispoziție doar două sau trei minute.

Odată spuse acestea, permiteți-mi să încep cu o remarcă generală. Chiar nu sunt de părere că protecționismul este o soluție. Credeți sau nu, privind în urmă în istorie, observăm că țările noastre au devenit prospere grație comerțului internațional.

În al doilea rând, Europa are o economie transformațională, ceea ce înseamnă că trebuie să importăm pentru a putea exporta. Ideea că am putea exporta fără a importa este absolut falsă și nu corespunde cu realitatea.

Prin urmare, cred cu tărie că ar trebui să încheiem acorduri de liber schimb cu principalii parteneri economici, că ar trebui ca Runda de la Doha să fie încununată de succes și că ar trebui să liberalizăm în continuare comerțul internațional, însă aceste lucruri nu înseamnă că nu trebuie să luăm în considerare faptul că acest comerț internațional trebuie să fie totodată și echitabil și că noi avem dreptul de a ne apăra interesele. Comisia va face cu siguranță acest lucru atunci când va fi necesar și vom utiliza mecanismele instrumentelor de apărare comercială pe care le avem pentru a avea un impact asupra a ceea ce considerăm că reprezintă distorsionări inechitabile ale comerțului.

Au fost formulate și întrebări foarte specifice, precum cea adresată de dl Jadot, de exemplu, cu privire la întrunirea de la 4 februarie din cadrul OMC și la rezultatele acesteia. Ei bine, principalul mesaj al acelei întruniri a fost că regulile Acordului general privind comerțul cu servicii nu reprezintă un obstacol în fața dreptului statelor de a-și asigura o reglementare financiară eficientă. Motivul este că Acordul general privind comerțul cu servicii are o rază de acțiune foarte largă pentru măsuri financiare prudente, prin urmare această reglementare financiară, fie la nivel național, fie la nivel european, cu siguranță nu este în contradicție cu regulile Acordului.

Acest lucru ne aduce la subiectul privind originea crizei cu care ne confruntăm. Sperăm că ce a fost mai greu a trecut. Sunt absolut convinși că a avut un impact major asupra comerțului, însă cred că originea acestei crize se găsește în dezechilibrele financiare care au rezultat în urma alegerilor complet greșite făcute de instituțiile financiare. Criza financiară nu își are originea în Europa; a ajuns în Europa și în restul lumii din Statele Unite.

Sunt de acord cu ideea potrivit căreia criza alimentară de acum câțiva ani, care încă nu era rezolvată și digerată, să spunem, a contribuit la crearea unor dezechilibre uriașe, în special pentru țările în curs de dezvoltare. Se pot spune foarte multe despre țările în curs de dezvoltare, despre buna guvernare și așa mai departe, însă nu putem da vina pe țările în curs de dezvoltare, insinuând că ele ar sta la originea crizei financiare. Este un lucru evident, iar aceste țări sunt foarte grav afectate de criză, prin urmare ar trebui să luăm acest aspect în considerare.

Au mai fost formulate niște întrebări, ultima dată de dl Caspary și de dl Jadot, care au întrebat ce intenționăm să facem cu CET și cu inițiativa strategică pentru China.

Părerea mea personală este că singura reacție potrivită față de dezvoltarea economică a Chinei – pe care, apropo, nu avem de gând să o oprim – singura reacție potrivită este să devenim noi înșine mai puternici. Cred că aceasta este singura reacție potrivită.

Dacă privim situația din punctul de vedere al deficitului comercial, este adevărat că deficitul comercial al Chinei a crescut considerabil, dar dacă privim deficitul comercial global al Asiei, acesta nu a crescut atât de mult. De asemenea, în Asia, celelalte țări asiatice se confruntă cu o competiție acerbă a Chinei.

Prin urmare, ceea ce ar trebui să facem este să devenim noi înșine mai puternici. Cred că realizarea acestei piețe transatlantice, de exemplu, este unul dintre cele mai bune răspunsuri pe care le putem da.

Există un raport recent, elaborat la cererea Parlamentului, care arată că, dacă am reuși să reducem cu 50 % barierele netarifare dintre Europa și Statele Unite, acest lucru ar avea un efect mai mare decât Runda de negocieri de la Doha. Ar trebui să acționăm în acest sens, însă un astfel de demers nu este deloc ușor.

Vorbind de Runda de negocieri de la Doha, cred cu tărie că ar trebui să încercăm să o finalizăm pentru că ea cuprinde multe aspecte importante, printre acestea numărându-se faptul că taxele existente nu mai pot fi ridicate și faptul că putem să le stabilizăm. În al doilea rând, Runda de negocieri de la Doha presupune o abordare solidă a dezvoltării, condiția fiind, bineînțeles, să o menținem în starea actuală, iar acesta ar trebui să fie obiectivul Comisiei Europene.

Dl David Martin a formulat o întrebare cu privire la taxa Robin Hood. În primul rând, trebuie să spun că îmi place mai mult numele Robin Hood decât Tobin. Dar în afară de asta, mă tem că taxa Robin Hood se confruntă cu aceleași probleme ca taxa Tobin, faptul că nu poate fi aplicată decât dacă acest lucru se întâmplă la nivel global. Ar trebui să Țineți cont de faptul că acest demers, chiar și la nivel global, ar implica elaborarea unui mecanism de punere în aplicare foarte costisitor. Președintele Barroso a spus despre taxa Tobin că suntem pregătiți să o susținem atât timp cât și ceilalți o susțin și, fără îndoială, acesta este lucrul cel mai important în acest sens.

În final, aș vrea să spun câteva cuvinte – printre alții, dl Higgins a formulat o întrebare cu privire la acest subiect – despre speculații și rezultatul acestora, dar și despre situația din Grecia.

Aceasta nu este o dezbatere cu privire la Grecia, prin urmare nu voi intra în detalii, însă, sincer vorbind, cred că o parte din vină poate fi atribuită chiar Greciei. O economie globală nu poate include un risc moral și acest lucru nu se poate întâmpla nici în Uniunea Europeană. Statutul de stat membru al Uniunii Europene implică și anumite obligații. Prin urmare, statele membre care ajung într-o situație dificilă – și fără îndoială că suntem pregătiți să le susținem și să le ajutăm când acest lucru este posibil – ar trebui să își dea seama că trebuie să respecte regulile, iar dacă le respectă, atunci probabil că nu vor ajunge în situația dificilă în care se află acum.

Președintă. – Dezbateră a fost închisă.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Edi Herczog (S&D), *în scris.* – (HU) Contractia comerțului mondial a avut un efect nociv în special asupra Țărilor din centrul și estul Europei, întrucât scăderea nivelului cererii a afectat în primul rând produsele care jucau un rol semnificativ în exporturi, ca de exemplu automobilele, produsele electronice și altele. În același timp, aceste state au fost grav afectate și de criza creditelor. Stimularea exporturilor ar fi extrem de importantă pentru a ne asigura că aceste țări vor fi capabile să se redreseze după dificultățile generate de această presiune dublă și de problemele sociale asociate, ca de exemplu creșterea continuă a ratei șomajului. Finanțarea pentru exportatori pare a fi principalul obstacol în acest sens, întrucât perioadele de plată au devenit mai lungi, creditele au devenit mai scumpe și mai dificil de accesat, în timp ce condițiile de asigurare a creditelor s-au deteriorat și ele. Iată de ce ar trebui dezvoltate programe care să fie direcționate spre țările în cauză, în special spre statele membre, pentru a le ajuta să depășească aceste dificultăți.

Andreas M  lzer (NI), *în scris.* – (DE) Tendința de externalizare din anii 1990 a dus, în cadrul economiei mondiale, la transferul capitalului și expertizei în străinătate. Faptul că s-au creat și se creează locuri de muncă în țări cu niveluri mici de salarizare a avut drept rezultat scăderea salariilor medii în statele din centrul și vestul Europei, fapt care, la rândul său, a generat o scădere a nivelurilor de consum. Consecința este faptul că, în prezent, companiile europene nu mai obțin majoritatea profiturilor din producția de bunuri, care reprezintă principala lor activitate economică. Încearcă să își îmbunătățească rezultatele prin intermediul tranzacțiilor financiare și al speculațiilor. Acesta este aspectul de la care trebuie să pornim. Trebuie să impunem o cotă pe cantitatea de capital social pe care companiile o pot investi în stocuri și în acțiuni și pe cantitatea de rezerve pe care o pot investi în pachete financiare în țări terțe. În al doilea rând, avem nevoie de reglementări pentru companiile care au suferit pagube în urma crizei. În al treilea rând, economia necesită nu doar capital proaspăt pentru bănci, care au fost una dintre principalele cauze ale crizei, ci, mai important, are nevoie de noi reglementări pentru transferurile de bani, linii directe stricte privind vânzarea pachetelor de credite și un organism independent de monitorizare pentru noua și înfloritoare activitate comercială, care include domenii precum vânzarea fără acoperire, o activitate care ar trebui interzisă.

Artur Zasada (PPE), *în scris.* – (PL) Dacă previziunile pe care le-a prezentat adineauri dl Moreira sunt corecte, atunci declinul estimat în domeniul comerțului mondial va fi cel mai mare de după Al Doilea Război Mondial. Este de la sine Țeles faptul că atât statele membre ale Uniunii Europene, cât și țările care nu fac parte din Comunitate, iau măsuri pentru a spori competitivitatea și pentru a depăși efectele crizei. Cercetările efectuate de Centrul de cercetare în domeniul politicii economice au arătat că de la prima întrunire a Grupului celor douăzeci dedicată crizei, au fost adoptate 425 de inițiative legislative pentru a combate efectele crizei. Unele state au recurs la practici protecționiste, în timp ce altele Țncearcă să liberalizeze comerțul. Având în vedere faptul că economia este un sistem de vase interconectate, monitorizează Comisia Europeană inițiativele legislative adoptate atât în cadrul Uniunii Europene, cât și în restul lumii? Are Comisia Europeană în vedere aceste aspecte atunci când ia măsuri anti-criză? Pe măsură ce se acumulează măsuri protecționiste și de liberalizare, se va întâmpla ca acestea să se excludă reciproc și să nu mai aibă niciun efect asupra comerțului mondial.

19. Acordul de liber schimb UE - Coreea de Sud (dezbateri)

Președinta. – Următorul punct îl constituie dezbateri asupra întrebării cu solicitare de răspuns oral adresată Comisiei de Daniel Caspary, Peter Šťastný, Paweł Zalewski, David Martin, Gianluca Susta, Kader Arif, Michael Theurer, Niccolò Rinaldi, Metin Kazak, Marielle De Sarnez și Jan Zahradil, în numele grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat), grupului Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European, grupului Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa și grupului Conservatorilor și Reformiștilor Europeni, privind acordul de liber schimb dintre UE și Coreea de Sud (O-0171/2009 – B7-0001/2010).

Daniel Caspary, autor. – (DE) Dnă președintă, dle comisar, negocierile privind acordul cu Coreea de Sud au fost finalizate și documentele au fost parafate. Foarte bine. Însă, dacă analizăm detaliile acordului, s-ar părea că graba a fost mai importantă decât minuțiozitatea. Am impresia că predecesora dumneavoastră a vrut ca acest acord să fie semnat și parafat cu orice preț, astfel încât să aibă măcar un demers încununat de succes în timpul mandatului său.

Suntem familiarizați cu multe rapoarte ale experților care au fost elaborate înainte de începerea negocierilor și care au indicat foarte clar numeroasele posibile beneficii pentru industria europeană și pentru economia europeană. Este posibil să existe un impact pozitiv asupra industriei ingineriei mecanice, industriei chimice, farmaceutice, alimentare și industriei serviciilor. Toate aceste sectoare și multe altele speră să obțină beneficii importante în urma acordului. Totuși, principalele proteste vin din partea industriei automobilelor. Există dificultăți din cauza sistemului de stornare a datoriilor, din cauza problemei cantității de piese provenite de la furnizori străini și care pot fi utilizate la autovehiculele din Coreea de Sud și din cauza problemei standardelor de mediu, care rămân încă nerezolvate.

Aș dori să văd că nu doar abordăm, ci și soluționăm multe dintre aceste critici în următoarele câteva luni, utilizând mecanismele și reglementările de salvagardare. Membrii acestui plen nu pot decât să voteze în favoarea acestui acord de liber schimb dacă vom fi soluționat îngrijorările justificate ale industriei automobilelor și pot chiar să încorporeze soluții cu adevărat eficiente în aceste mecanisme de salvagardare.

Textul mecanismelor de salvagardare a fost publicat astăzi pe internet, dar din păcate nu am avut încă ocazia să îl citesc. Aș dori să vă ofer ocazia, în numele grupului meu, de a colabora cu noi pentru a elabora o reglementare potrivită la nivel european, pentru a ne asigura că interesele industriei automobilelor sunt luate în calcul în cadrul acestui acord de liber schimb.

Gianluca Susta, autor. – (IT) Dnă președintă, dle comisar, doamnelor și domnilor, noi jucători au apărut din senin pe scena comerțului mondial, iar, dintre aceștia, câțiva erau considerați nu demult drept state în curs de dezvoltare.

Acest lucru trebuie să ne schimbe abordarea, fie ea culturală sau de alt tip, față de liberul schimb și de manifestările concrete ale relației dintre Uniunea Europeană și principalii săi concurenți. Această relație este mijlocită în prezent prin intermediul unor termeni magici care încă nu au intrat în vocabularul Comisiei Europene. Acești termeni sunt: reciprocitate, interes european, lupta împotriva dumpingului și lupta împotriva barierelor tarifare.

Acesta este contextul acordului de liber schimb cu Coreea, care din întâmplare a încurcat doi comisari – comisarul pentru piața internă și servicii și comisarul pentru ocuparea forței de muncă – și câteva guverne.

Care sunt avantajele reale ale acestui acord bilateral, când 50 % din comerțul dintre Uniunea Europeană și Coreea privește sectorul automobilelor, când diferența dintre cele 700 000 de automobile coreene care au fost exportate către noi și cele 27 000 de automobile europene importate de Coreea este absolut evidentă? Ce rost are să furnizăm un ajutor indirect de aproximativ 1 600 de euro pentru fiecare automobil coreean vândut în Europa, când unele guverne europene au dificultăți în a furniza stimulente la cumpărarea și vânzarea de automobile, pentru a stimula consumul? De asemenea, cum de nu luăm în considerare îndoilele serioase cu privire la industria textilă și la cea a electronicelor?

Dle comisar, nu ne vom mulțumi să auzim pentru a mia oară, așa cum a spus și dna Ashton înaintea dumneavoastră, că există avantaje pentru industria noastră chimică, farmaceutică sau agricolă și alimentară, pentru că acestea devin lipsite de importanță în comparație cu consecințele pentru textile, aparate electronice și, mai presus de toate, pentru automobile sau servicii financiare. E posibil oare ca Europa, chiar dacă există criza în care ne aflăm astăzi, să aleagă din nou opțiunea financiară în defavoarea dezvoltării?

Am salutat cu toții cu speranță crearea unei noi Europe la Lisabona. Totuși, Europa nu poate să nu își asume responsabilitatea pentru interesele europene în lume, cu atât mai puțin în acest moment. Statele Unite depun eforturi uriașe pentru a proteja compania Boeing de Airbus, iar guvernul argentinian amenință să exproprieze compania Telecom.

De fapt, acordul cu Coreea justifică finanțarea aleatorie pentru China, care până acum era ilegală. Acesta este contextul în care sunt obligate să funcționeze principalele noastre companii. În spatele lor se află sute de mii de muncitori, de familii care văd că viitorul lor se duce pe apa sâmbetei, nu pentru că produc servicii sau bunuri de calitate slabă, ci pentru că anumite interese prost definite sunt lăsate să primeze în fața intereselor mai evidente și mai obiective.

Avem încredere în rațiunea dumneavoastră, dle comisar, în speranța că veți evita ratificările pripite, care ar putea antrena decizii inacceptabile cu privire la aplicarea provizorie a părții comerciale a acordului până la ratificarea lui, sau cel puțin veți evita deciziile care ar fi inacceptabile până la definirea clară a reglementărilor cu privire la clauza de salvagardare bilaterală. Adoptarea acestei clauze face obiectul procedurii legislative ordinare care ar trebui să fie considerată un prim pas către stabilirea oportunității...

(Președinta l-a întrerupt pe vorbitor)

Michael Theurer, autor. – (DE) Dnă președintă, dle comisar, doamnelor și domnilor, Tratatul de la Lisabona deschide un nou capitol al colaborării dintre Comisie, Consiliul și Parlament. Dreptul de codecizie al Parlamentului European care a fost ales direct de către cetățenii Europei ne dă ocazia să readucem democrația în deciziile privind politica comercială. Este ceea ce trebuie făcut, pentru că acest lucru va avea consecințe pentru angajații și consumatorii din statele membre.

Comerțul liber și echitabil reprezintă baza prosperității Europei. Prin urmare, trebuie să ne opunem ferm oricăror tendințe protecționiste. Acordurile de liber schimb, cum este acesta încheiat cu Coreea de Sud, își pot aduce o contribuție importantă la stimularea comerțului mondial, a dezvoltării și a ocupării forței de muncă. Totuși, prin natura lor și în funcție de structura lor specifică, acordurile de acest fel aduc mai multe beneficii pentru unele sectoare ale industriei decât pentru altele. Datoria noastră în Parlament este de a cântări bine impactul asupra diverselor industrii și sectoare din cadrul UE. Pentru a realiza acest lucru, avem nevoie de date relevante și de evaluări ale impactului, iar sarcina de a le furniza îi revine Comisiei. Totuși, în ciuda a numeroase solicitări venite din partea comisiei și adresate în sesiunea plenară, nu am primit încă date pe care să le considerăm satisfăcătoare. Acesta este motivul pentru care grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa s-a alăturat altor grupuri pentru a adresa această întrebare.

Potrivit informațiilor pe care le-am primit până acum, acordul oferă oportunități pentru industria serviciilor, a ingineriei mecanice și construcției de centrale, industria chimică și agricolă din economia europeană. Cu toate acestea, există îngrijorarea că acordul va avea un impact negativ asupra industriei automobilelor și asupra sectorului textil și al obiectelor electronice.

Acordul de liber schimb cu Coreea de Sud este singurul acord încheiat cu o țară dezvoltată care nu include o interdicție cu privire la stornările datoriilor. Acest aspect ar putea genera beneficii unilaterale din costuri pentru industria sud coreeană. După cum ne-a asigurat Comisia în mai multe rânduri, prevederile privind stornarea datoriilor includ o clauză de salvagardare, care permite renunțarea pe baza anumitor criterii. Totuși, trebuie să clarificăm urgent acest aspect în interesul companiilor implicate. Sistemul trebuie să poată fi pus în practică. Nu trebuie să existe situația în care aceste clauze de salvagardare să-și piardă valoarea pentru că societățile și companiile nu pot furniza dovezile necesare. Întrucât acordul pare să conțină reglementări unilaterale și creează un precedent pentru viitoarele acorduri, de exemplu cu India sau cu Asociația națiunilor din sud-estul Asiei, considerăm că formularea specifică a clauzelor de salvagardare, procedura de soluționare a litigiilor și alte reglementări referitoare la aplicarea acordului sunt extrem de importante.

Prin urmare, cerem Comisiei să înainteze spre aprobare Parlamentului acordul de liber schimb împreună cu prevederile privind aplicarea acestuia. Ne dorim o decizie rapidă. Din acest motiv, nu trebuie să se permită intrarea în vigoare a unei versiuni temporare a acordului. Știu, din discuțiile purtate cu diverse companii, cât de importantă va fi mai târziu punerea în aplicare. Prin urmare, întrebarea mea adresată Comisiei este după cum urmează: Putem să ne așteptăm, prin dezvoltarea Serviciului european pentru acțiune externă, la un rol mai important în cadrul politicii comerciale? Din punctul nostru de vedere, acest aspect ar trebui inclus.

Robert Sturdy, autor. – Dnă președintă, în vremuri de criză economică, numai prin deschiderea piețelor și îndepărtarea barierelor vom putea reconstrui industria, crea locuri de muncă și promova dezvoltarea. Vă mulțumesc, dle comisar, pentru opiniile dumneavoastră din dezbaterile anterioare.

Exportatorii de bunuri de larg consum, electronice, produse farmaceutice, produse chimice și dispozitive medicale din UE sunt doar câțiva dintre cei care vor beneficia foarte mult de pe urma îndepărtării barierelor netarifare. Simplificarea anumitor proceduri, transparența și predictabilitatea prețurilor sunt aspecte care vor fi benefice pentru consumatori. La rândul său, piața de consum din Coreea vrea să aibă acces la produse agricole europene de specialitate, ca de exemplu vinuri, băuturi alcoolice, cărnuri, brânzeturi, toate protejate de indicatori geografici.

Totuși, ar fi greșit să acceptăm acest acord de liber schimb – și am auzit multă lume vorbind despre acesta – la valoarea sa nominală și există domenii pe care Comisia trebuie să le clarifice mai bine. Așa cum am menționat, includerea clauzelor privind stornarea datoriilor a reprezentat un motiv de îngrijorare pentru mulți dintre noi.

Orice acord de liber schimb trebuie să se bazeze pe principiul reciprocității sau pe beneficiul reciproc, însă potențiala povară adusă asupra producătorilor europeni de automobile rămâne încă neclară și este un mare motiv de îngrijorare pentru noi. Comisia ne-a asigurat de faptul că statul Coreea își liberalizează activ regimul de importuri. Nivelul taxelor pe care le poate rambursa Coreea potrivit clauzei de stornare a datoriilor este redus în mod treptat. Negociatorii sunt convinși că, astfel, relevanța economică a stornării datoriilor se va reduce în timp. Ce dovezi are Comisia pentru a susține acest argument? În cazul în care Comisia se va vedea nevoită să recurgă la utilizarea repetată sau prelungită a acestui mecanism de salvagardare, va avea în vedere revizuirea negocierilor pentru extinderea perioadei de transfer?

Dle comisar, aștept cu interes să colaborăm îndeaproape cu dumneavoastră pentru noul acord care se pregătește.

Karel De Gucht, membru al Comisiei. – Dnă președintă, aș dori să le mulțumesc distinșilor deputați pentru întrebările cu solicitare de răspuns oral, care confirmă interesul Parlamentului European în ceea ce privește acordul de liber schimb dintre UE și Coreea de Sud.

Întrucât acesta va fi primul acord comercial important pentru care Parlamentul European va fi rugat să își dea consimțământul formal în conformitate cu Tratatul de la Lisabona, salut această ocazie de a oferi răspunsuri cu privire la numeroasele aspecte ale acordului de liber schimb care au fost menționate în întrebările cu solicitare de răspuns oral. Se poate să nu reușesc să ofer răspunsuri detaliate cu privire la toate aspectele întrebărilor, însă le voi aborda bucurios într-o posibilă continuare a discuției.

Acordul dintre UE și Coreea de Sud nu este doar primul acord de liber schimb negociat de UE cu un stat din Asia; este totodată și cel mai ambițios și complex acord de liber schimb negociat vreodată de Uniunea Europeană. După mai mult de doi ani de negocieri, acordul de liber schimb a fost avizat anul trecut, la 15 octombrie.

Pe întreaga perioadă de desfășurare a procesului de negociere, Comisia a menținut contactul strâns cu Parlamentul. În acest sens, Comisia salută rezoluția privind Coreea, rezoluție care a fost votată de Parlament în decembrie 2007. Multe dintre aspectele ridicate în această rezoluție au fost abordate în acordul de liber schimb.

Întregul proces a fost însoțit, de asemenea, de un dialog constant purtat cu societatea civilă și de o evaluare complexă a impactului comerțului. În prezent se realizează traducerea acordului de liber schimb. Până la sfârșitul lunii martie, Comisia preconizează să prezinte Consiliului deciziile de autorizare a semnării și încheierii acordului de liber schimb. Obiectivul este semnarea acordului în aprilie.

În prezent, Comisia finalizează analiza pe care a efectuat-o pentru a stabili dacă acordul intră și în competența statelor membre. În acest caz, ar fi nevoie ca toate statele membre să ratifice acordul de liber schimb înainte ca acesta să intre în vigoare în mod formal. Întrucât acest proces ar putea dura ceva timp, Comisia ar putea fi nevoită să propună ca acordul să fie aplicat temporar până la intrarea sa în vigoare. Aplicarea temporară este decisă de către Consiliu, la cererea Comisiei.

Comisia este deschisă la dorința Parlamentului de a-și putea prezenta opiniile privind acordul de liber schimb înainte ca acesta să fie aplicat temporar. Comisia va continua să caute, împreună cu Parlamentul și Consiliul, cele mai bune mijloace pentru a se asigura că acest proces se va desfășura în așa fel încât să nu provoace întârzieri inutile. Este extrem de important să aplicăm acordul cât mai repede posibil.

În ceea ce privește reglementarea referitoare la salvagardare, Comisia intenționează să prezinte în următoarele săptămâni Consiliului și Parlamentului European propunerea sa privind o astfel de reglementare și speră că va fi posibil ca această legislație să fie adoptată rapid, astfel încât să se asigure faptul că aplicarea acesteia va avea loc cât mai aproape de aplicarea acordului de liber schimb.

Beneficiile economice ale acordului de liber schimb sunt în general în favoarea UE. Va scuti exportatorii de bunuri industriale și agricole din UE de taxele coreene, economisind astfel anual 1,6 miliarde de euro din datorii, jumătate dintre acestea fiind anulate din ziua intrării în vigoare a acordului. Evident, câștigurile potențiale în urma acestor economii făcute din datorii vor fi și mai mari, întrucât se estimează că între UE și Coreea comerțul se va extinde pe viitor.

Potrivit unui studiu, acordul de liber schimb va genera un nou comerț substanțial de bunuri și servicii în valoare de 19,1 miliarde pentru UE, comparativ cu valoarea de 12,8 miliarde de care va beneficia Coreea. Studiile actuale nu au identificat niciun sector care ar putea fi afectat negativ de acordul de liber schimb, însă în cazul în care există pagube sau amenințări la adresa vreunui sector, Comisia nu va ezita să activeze procedurile de salvagardare incluse în acord. Dați-mi voie să vă reamintesc faptul că, în cazul unei nevoi de acest fel, avem posibilitatea de a aplica măsurile de susținere acordate prin Fondul european de ajustare la globalizare.

În ceea ce privește drepturile de proprietate intelectuală, acordul de liber schimb conține angajamente ambițioase, care depășesc regulile OMC. În plus, Comisia a avut grijă să se asigure că niciun element al acordului de liber schimb nu contrazice *acquis-ul comunitar* al UE.

Cât despre implicațiile protocolului asupra cooperării culturale, acordul de liber schimb ar stabili un cadru de implicare într-un dialog politic privind cooperarea și facilitarea schimburilor referitoare la activitățile culturale. Mai presus de toate, este vorba de o dovadă a angajamentului UE de a promova în mod activ Convenția UNESCO din 2005 privind Protecția și promovarea diversității expresiei culturale.

În ceea ce privește regulile de origine, negocierile cu Coreea de Sud au avut drept rezultat numeroase modificări, care sunt compatibile cu procesul continuu de reformare a acestor reguli. Aceste modificări merg în direcția simplificării, punând astfel în aplicare o solicitare specifică a Parlamentului European. În același timp, au fost menținute reguli stricte pentru toate sectoarele sensibile.

Comisia a acordat atenție specială creării unei noi oportunități de acces la piața coreeană a fructelor și legumelor europene. Pentru a încuraja Coreea să își deschidă piața, prețurile de intrare în Uniunea Europeană au fost eliminate, cu excepția cazului a trei dintre cele mai sensibile produse: roșiile, portocalele și citricele coreene.

Evident, acordul de liber schimb deschide totodată piața UE pentru produsele coreene. Pentru a ne proteja industria împotriva creșterii importurilor care ar putea genera pagube sau amenința cu producerea de pagube, acordul de liber schimb conține un mecanism eficient de salvagardare.

Această clauză de salvagardare poate fi invocată oricând, începând cu data intrării în vigoare a acordului de liber schimb. Comisia va monitoriza piața UE și importurile coreene pentru a evalua nevoia de invocare a acestei clauze de salvagardare și rămâne dispusă să facă uz de aceasta dacă sunt îndeplinite condițiile impuse.

Același lucru se aplică și în cazul clauzei speciale privind stornarea datoriilor, clauză ce poate fi invocată pe baza statisticilor comerciale publice realizate cu privire la importurile în și exporturile din Coreea.

Sunt conștient de anumite îngrijorări care au fost exprimate, în special de cele privind industria automobilelor din UE sau de cele privind prevederile din acordul de liber schimb referitoare la stornarea datoriilor, însă trebuie să subliniez faptul că stornarea datoriilor este o metodă permisă și utilizată atât de exportatorii coreeni, cât și de cei europeni. Prin urmare, menținerea clauzei în acordul de liber schimb nu aduce niciun beneficiu nou. Actualul impact economic al stornării datoriilor este foarte mic, aproximativ o optime din valoarea concesiilor făcute în ceea ce privește datoriile coreene.

În cazul automobilelor, studiile pe care le avem la dispoziție arată că, în medie, conținutul de elemente străine al automobilelor coreene se situează între 10 și 15 %. Dacă sursele străine ar crește în mod semnificativ, clauza specială privind stornarea datoriilor ar furniza o soluție eficientă.

Nu putem exclude ideea că punerea în aplicare a acordului de liber schimb ar putea genera diverse opinii și interpretări ale părților. Pentru a rezolva astfel de situații, acordul de liber schimb conține un mecanism eficient și rapid de soluționare a litigiilor. Comisia va monitoriza îndeaproape punerea în aplicare a

angajamentelor asumate de Coreea și nu va ezita să invoce procedurile de soluționare a litigiilor dacă va fi cazul.

De asemenea, acordul de liber schimb va pune baze noi pentru promovarea protecției mediului și respectarea drepturilor muncii, întrucât va conține angajamente complexe cu privire la o serie de standarde sociale și de mediu. Raza de acțiune a acestor angajamente este mai largă decât a oricărui alt acord de acest fel. Pentru a asigura respectarea acestor angajamente, acordul de liber schimb stabilește un cadru puternic pentru monitorizarea punerii în aplicare a acestora, cadru care va implica societatea civilă, mediul economic, sindicatele și ONG-urile.

În final, aș dori să vă informez că UE și Coreea au discutat despre eventualele ajustări care ar putea fi făcute programului de anulare a tarifelor. Aceste ajustări ar implica, *inter alia*, ca produsele clasificate în categoriile trei ani și cinci ani să fie supuse unor reduceri tarifare de patru, respectiv șase ani, astfel încât datoriile să fie eliminate cu un an mai târziu decât fusese programat inițial.

Deși o asemenea măsură implică un sacrificiu modest în ceea ce privește interesele noastre ofensive, am considerat că ar fi un demers potrivit, având în vedere sensibilitatea anumitor sectoare. Coreea a indicat că este dispusă să aprobe aceste modificări, condiția fiind ca sensibilitatea ambelor părți să fie respectată în mod egal.

PREZIDEAZĂ: DL MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Vicepreședinte

Ivo Belet, în numele Grupului PPE. – (NL) Dle comisar, în primul rând, aș dori să vă doresc mult noroc în noul rol. Ne aflăm în vremuri dificile din punct de vedere economic, însă știm că nu vă e teamă de ele.

Referitor la acest acord de liber schimb cu Coreea de Sud, așa cum spuneți și dvs., acesta prezintă, fără îndoială, multe beneficii pentru Europa, însă pentru industria noastră a automobilelor este și rămâne un acord dezastruos. Dl Caspary a subliniat și dumnealui acest lucru. Aruncați numai o privire la cifre, dle comisar. Pentru fiecare autovehicul exportat de Europa în Coreea de Sud, avem 15 din sensul opus. În prezent, există un raport de 15:1, iar acesta este în primul rând rezultatul barierelor netarifare în calea schimburilor comerciale din Coreea de Sud.

De asemenea, nu este o coincidență faptul că un producător ca General Motors își anulează decizia de a construi noul și micul SUV în Europa, mai exact în fabrica sa de la Antwerp, mutându-și, în schimb, întregul proiect în Coreea de Sud. Viitorul acord de liber schimb cu Coreea de Sud este o cauză directă a acestei decizii. Nu consider, dle comisar, că putem accepta acest lucru și că putem să îl trecem pur și simplu sub tăcere, argumentând că multe alte sectoare din Europa vor beneficia în urma lui.

Cred că încă avem destul timp pentru a adapta această situație la sectorul nostru auto și ați avut dreptate să vă referiți la clauza de salvagardare. Accept faptul că există asemenea măsuri de salvagardare, însă solicităm ca, înainte de toate, să existe o revizuire fundamentală a impactului acestui acord asupra sectorului auto. Cifrele și tendințele sunt mult prea alarmante. Realitatea este, în orice caz, și știți asta mai bine decât mine, că Guvernul SUA negociază în prezent cu Coreea de Sud în vederea adaptării unui acord similar dintre acestea.

Nu uitați, dle De Gucht, că industria automobilelor este în continuare cel mai important sector industrial al Europei. Vorbim despre un număr foarte mare de locuri de muncă aflate pentru moment sub o puternică presiune. După părerea mea, nu trebuie să permitem ca și mai multe locuri de muncă să fie afectate și, prin urmare, trebuie să vă solicităm urgent să aduceți garanții suplimentare acestui acord.

David Martin, în numele Grupului S&D. – Dle președinte, consider că acest acord corean de liber schimb este important din trei motive. În primul rând, după cum ați arătat, este o înțelegere benefică pentru ambele părți, atât pentru economia coreeană, cât și pentru cea a Uniunii Europene. Este bună pentru consumatori, pentru locurile de muncă, și după cum bine ați spus, are potențialul de a adăuga 19 miliarde fluxurilor comerciale cu Coreea.

În al doilea rând, având în vedere dezbaterile pe care tocmai am avut-o, în contextul actualei crize financiare mondiale, aceasta oferă un exemplu extrem de pozitiv. Dacă două mari economii precum Uniunea Europeană și Coreea pot conveni asupra unui acord de liber schimb, se realizează un impuls pentru alți parteneri. Japonia, de exemplu, arată mult mai mult interes față de relațiile economice cu Uniunea Europeană decât arăta cu doar câțiva ani în urmă, iar acest lucru se datorează parțial și înțelegerii coreene.

Dintr-o dată, pe de altă parte, coreenii constată că SUA se întoarce și le bate la ușă, dorind să obțină repunerea în mișcare a acordului KORUS.

Al treilea motiv, mai mărginit, însă sper că acest lucru va fi luat în considerare de colegii din Parlament, este că este important pentru Parlament, deoarece multe dintre cererile pe care le-am făcut în raportul meu au fost soluționate de Comisie; timpul nu îmi permite să le prezint pe toate, însă doresc să vă dau trei sau patru exemple.

În primul rând, am spus în raportul meu că aveam nevoie de un acces mai bun pe piața agricolă coreeană. Ei bine, tarifele agricole coreene vor scădea cu 75 % în primii șapte ani ai acestui acord; am dorit să protejăm indicatorii noștri geografici, whiskyul, șampaniile, vinurile, șunca noastră și așa mai departe vor fi protejate în Coreea ca urmare a acestui acord. Iar acestea, așa cum a indicat unul dintre colegii mei, nu sunt nesemnificative. Whiskyul scoțian are deja vânzări de 1 37 de milioane de lire sterline pe an pe piața coreeană, astfel că prin acest acord am putea vedea o creștere semnificativă.

Am solicitat să fie abordate barierele netarifare, iar acest lucru va fi un beneficiu deosebit pentru industria automobilelor. Am dorit să îmbunătățim comerțul de bunuri ecologice. Ei bine, în cadrul acestui acord, comerțul cu bunuri și servicii ecologice va avea, după trei ani, un acces scutit de taxe pe piața coreeană, iar bunurile și serviciile lor ecologice vor avea un acces scutit de taxe pe piața noastră.

În numele Parlamentului, am solicitat îmbunătățirea standardelor sociale și de mediu. Ei bine, de când au fost inițiate negocierile, Coreea a semnat patru Convenții OIM, iar forumul lor comercial și pentru dezvoltare durabilă va fi stabilit în urma acestui acord, permițând partenerilor civili din Coreea să asigure că o mai mare deschidere a pieței va fi însoțită de îmbunătățiri ale standardelor de muncă și de mediu.

Parlamentul a solicitat toate aceste lucruri. Ar fi ridicol și greșit ca noi să le întoarcem spatele, după ce le-am realizat.

Este acesta un acord perfect? Ei bine, sigur că nu este. Conține lucruri pe care aș prefera să nu le conțină? Bineînțeles, însă negocierile presupun schimbări constante. Este acesta, până la urmă, un acord bun pentru Europa? Da. Este un acord bun pentru Coreea? Da. Este, eventual, un acord bun pentru economia mondială? Da. Așa că nu ar trebui să mai ezităm în această privință: ar trebui să mergem înainte și să îl semnăm.

Niccolò Rinaldi, în numele Grupului ALDE. – (IT) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, acesta este un subiect clasic, prin care instituțiile europene își riscă reputația față de fabricanți, lucrători și față de consumatorii europeni.

Un acord de liber schimb este întotdeauna o veste bună, un punct forte pentru stabilitatea și prosperitatea planetei, cu atât mai mult atunci când acesta reprezintă prima politică comercială bilaterală de succes pentru Uniunea Europeană după ani de dezamăgire. Poate că, tocmai din acest motiv, a existat o anumită grabă în încheierea acordului. Aproape că se poate spune că Comisia a fost tentată să încheie acordul cu orice preț.

Pentru noi, cei din Alianța Liberalilor și Democraților pentru Europa, rambursarea taxelor, deși este acceptabilă pentru OMC și deși se practică deja, reprezintă, de fapt, o subvenție pentru export, iar o relaxare a regulamentului de origine este un pas înapoi în ceea ce privește transparența. Aceste două principii vor constitui în curând un precedent pentru alți parteneri comerciali. Știm că Comisia a purtat negocieri dure, însă, așa cum spune un proverb coreean, „chiar și cei mai bun greșesc”.

Am auzit adesea că Comisia își pierde abilitatea de a proteja interesele legitime ale producătorilor, lucrătorilor și consumatorilor și este clar ceva nu a mers bine în comunicarea sa cu ambele părți ale industriei, într-o negociere care a fost uneori criticată pentru lipsa sa de transparență.

Fiecare cetățean european se așteaptă ca noi toți, Comisia și Parlamentul, să dăm dovadă de sensibilitate politică. Industria europeană nu merge bine și nu are niciun rost ca unele state membre să ofere subvenții sectorului auto, lucru căruia, în paranteză fie spus, mă opun total. Pe de altă parte, riscăm ca, prin acest acord, să introducem subvenții pentru exporturile coreene.

Cu toții știm că aceste acorduri sunt complicate și că există multe beneficii demne de apreciat: eliminarea taxelor vamale coreene, recunoașterea certificărilor europene, noi posibilități pentru serviciile europene, protecția indicațiilor geografice. Acesta este unul dintre motivele pentru care nu îmi doresc să merg pe același drum ca Statele Unite, unde un acord cu Coreea așteaptă de ani de zile să fie ratificat și unde unii chiar își doresc să redeschidă capitolul auto.

Aceasta este cererea Comisiei: textul acordului trebuie să facă parte dintr-un pachet global format din trei documente, cu alte cuvinte, acordul de liber schimb care va fi supus ratificării, implementarea măsurilor, în special în ceea ce privește rambursarea taxelor, și reglementarea clauzei de salvagardare. Dacă este posibil, aş adăuga şi opţiunea referitoare la accesul la fondul de ajustare la globalizare pentru zonele care ar putea fi afectate de acest acord.

Dle comisar, dorim să vedem toate documentele împreună şi considerăm, mai presus de toate, în cadrul procedurii legislative ordinare stabilite de Tratatul de la Lisabona, că ar trebui să excludem orice fel de acord interimar, căruia ne-am opune pentru că ne dorim să lucrăm împreună.

Yannick Jadot, în numele Grupului Verts/ALE. – (FR) Dle preşedinte, după cum aţi spus, acest acord inovează. Inovează, însă nu neapărat în sensul despre care vorbim noi. Poate că, pentru prima dată, vedem în rezultatele negocierilor că există perdanţi, pe care îi acceptăm, însă în contextul negocierilor comerciale cu părţi terţe. Nu în contextul Strategiei de la Lisabona, nu în contextul politicii industriale s-a decis cine va pierde, în Europa, într-o relaţie comercială deschisă.

În al doilea rând, acest acord este, de asemenea, inovator pentru că, în negocierile comerciale, de obicei sectoarele agricole sunt cele care supravieţuiesc, iar sectoarele industriale cele care sunt satisfăcute. În acest caz, vedem că se întâmplă invers. Pentru prima dată, marile sectoare industriale sunt cele care literalmente se plâng de deciziile luate de Europa.

În al treilea rând, acest acord este ceva inovator şi pentru că aţi făcut referire la o reducere în valoare de 1,6 miliarde de euro a taxelor vamale de care vom beneficia pe piaţa coreeană. Şi totuşi, ce reprezintă aceste cifre? Eu sunt un reprezentant ales pentru regiunea de vest a Franţei, ca să fiu mai precis, pentru Bretania. Dacă aţi vizitat Bretania, dle De Gucht, veţi şti că, în aceste zile, algele verzi şi poluarea apei freatice asociate cu intensificarea creşterii porcinelor reprezintă o imensă problemă.

Acum, ni se spune că vom câştiga o mică sumă de bani de pe urma porcinelor dacă facem comerţ cu Coreea de Sud. Realitatea, în regiunea pe care o reprezint, este că această intensificare a creşterii porcinelor duce la o pierdere a locurilor de muncă, o pierdere a valorii adăugate, o scădere a turismului şi, în consecinţă, în regiunea mea, noi suntem cei care pierd în acest acord. Poate că în calculele dvs. generale, oamenii câştigă în urma acestuia, însă într-o regiune ca a mea, oamenii pierd.

În sfârşit, acest acord este, încă o dată, inovator deoarece, pentru prima dată, va fi solicitată o derogare de mediu. Ni se spune în permanenţă că Europa este liderul incontestabil şi de necontestat în lupta împotriva schimbărilor climatice globale. Realitatea este că suntem limitaţi la a negocia derogări cu Coreea de Sud privind emisiile de CO₂ provenite de la autovehicule, pentru că lobbyul auto a fost foarte puternic în Europa în ceea ce priveşte amânarea termenului limită pentru introducerea restricţiilor privind emisiile de CO₂ şi pentru că acum este obligat să obţină derogări în exterior.

Prin urmare, vedem încă o dată în mod clar că, atunci când vine vorba despre o strategie industrială, o strategie pentru afacerile noastre şi alegerea economiei, Europa mai degrabă va suferi în urma acestui acord, decât să-i dea o formă. Aţi vorbit despre Strategia de la Lisabona, despre economia verde şi despre inovaţie. Nu văd cum vor fi acestea încurajate prin acest acord.

În final, aveţi adesea un discurs foarte echilibrat cu privire la aceste teme, însă de îndată ce oamenii încep să vorbească despre taxe, subit... Referitor la taxa frontalieră pe carbon menţionată în cadrul audierii dvs., iar, acum, referitor la taxa Tobin, pariez, dle De Gucht, că înainte de încheierea mandatului dvs., Comisia va trebui să se exprime ferm cu privire la taxa Tobin, pentru că aceasta este acum un instrument esenţial pentru reglementarea pieţelor financiare.

James Nicholson, în numele Grupului ECR. – Dle preşedinte, în primul rând, permiteţi-mi să profit de ocazie pentru a vă ura bun-venit în noua funcţie şi pentru a vă dori un mandat plin de succes. Permiteţi-mi să spun că este bine să avem această dezbatere în seara aceasta şi să clarificăm anumite lucruri.

Adevărul este că negocierile au fost lungi şi prelungite şi salut declaraţia comisarului, potrivit căreia speră să încheie cât mai curând acest lucru.

Va exista un beneficiu enorm atât pentru Europa, cât şi pentru Coreea, prin semnarea acestui acord. Ştiu că există preocupări şi le-am ascultat. Le-am auzit în această seară pe cele referitoare la industria auto. Însă, ştiţi, consider că dacă vom depinde de industria auto, pe care o vom apăra complet, atunci ne alegem greşit zona specială în care să facem acest lucru, iar General Motors cu siguranţă nu ar fi cel mai important în zona mea, în ceea ce mă priveşte.

Împărtășesc aceste preocupări și unele dintre preocupările reale pe care le au mulți oameni, și îi înțeleg pe aceștia. Însă cred că oportunitatea prevalează în fața acestor preocupări și consider că, dacă vom fi mereu reticenți, nu vom realiza nimic.

Astfel că trebuie să ne uităm la oportunități și să profităm de ele, fără să ne uităm la aspectele negative. Nu putem să uităm că acest acord are un conținut politic, deoarece în nordul Coreei de Sud se află un dușman foarte agresiv, și cred că transmitem un mesaj prin care arătăm pe cine susținem.

Prin urmare, trebuie să facem tot ceea ce putem pentru a doborî barierele care există în acea regiune. Acordul va demonstra susținerea noastră pentru progres.

Am avut șansa să merg acolo și știu că oamenii din acea zonă sunt foarte dispuși să meargă înainte și să progreseze. Se observă o susținere reciprocă clară și vizibilă între nord și sud atunci când vizitezi o zonă precum Kaesong. Consider că aceasta este o șansă extraordinară pentru a merge înainte.

Pot doar să întreb pur și simplu Comisia: în primul rând, cum ar comenta dispoziția privind mecanismul de soluționare a litigiilor și cum va funcționa acesta în practică? Mai exact, cât de repede vom putea să utilizăm acest mecanism în cazul unei dezorganizări grave a pieței?

João Ferreira, în numele Grupului GUE/NGL. – (PT) Dle președinte, dle comisar, am minimalizat consecința dezastruoasă a liberalizării economiei globale pentru multe sectoare ale activității economice, în special în unele state membre și în regiunile care depind cel mai mult de aceste sectoare. Vorbim despre distrugerea activității productive și a locurilor de muncă, un impact serios asupra capacității de a crea și de a distribui avere, o dependență în creștere de piețele externe, dezechilibre comerciale cronice și în creștere: pe scurt, colaps economic și social.

Vorbim, de asemenea, despre atacurile asupra drepturilor lucrătorilor, dumping social, ruinarea a milioane de mici producători și a multor întreprinderi mici și mijlocii. Acestea sunt consecințele unei liberalizări graduale a comerțului internațional, pe care adepții acestuia nu o pot ignora. Reamintesc, aici, de industria confecțiilor și textilelor, care este deosebit de pertinentă pentru acest acord, și de un studiu al Direcției Generale pentru Ocuparea forței de muncă și al Eurofund, care prezintă scenarii pentru o descreștere de 20 până la 25 % a locurilor de muncă din Comunitate până în 2020, în vreme ce admite un scenariu în care 50 % din locurile de muncă din acest sector se vor pierde. Mai reamintesc, de asemenea, de sectoare precum cel electronic și industria producătoare de componente din sectorul auto, menționate deja aici. Aceste plângeri dau naștere unor întrebări care continuă să rămână fără răspuns.

Ce măsuri vor fi luate pentru salvarea acestor sectoare, în afara atenuării efectelor antrenate de desființarea locurilor de muncă? Ce mecanism de apărare și de protejare există împotriva exporturilor agresive? Când și cum vom găsi o cale de a aborda în mod efectiv relocalizarea întreprinderilor? Conform propunerii acestui grup, bugetul pentru 2010 va asigura o nouă rubrică bugetară pentru acțiune în industria textilă și de încălțăminte și pentru crearea unui program comunitar pentru acest sector. Care sunt elementele-cheie ale acestui program?

Dle comisar, stabilirea unor relații economice echitabile trebuie să fie o măsură de urgență. Acestea trebuie să fie în slujba popoarelor și a țărilor acestora, și nu în slujba anumitor grupuri economice sau a celor care finanțează Uniunea Europeană. Apărarea dreptului fiecărei țări de a produce în mod durabil a fost necesară pentru viitor, în numele unei noi rațiuni economice, sociale, orientate spre energie și de mediu, pe care modelul neoliberal nu doar că nu reușește s-o ofere, ci chiar o face imposibilă.

Anna Rosbach, în numele Grupului EFD. – (DA) Dle președinte, nu împărtășesc aceeași părere ca și antevorbitorul meu. De fapt, salut acordul de liber schimb cu Coreea de Sud. După câte îmi dau seama, este clar că e în interesul UE să dezvolte o relație cât mai apropiată cu puțință între Europa și țările democratice din Asia, inclusiv Coreea de Sud.

Timp de o perioadă lungă, a existat un dezechilibru între Europa și Coreea de Sud din cauza protecționismului, între UE cu liberul său schimb și Coreea de Sud cu protecționismul său. În urmă cu câteva decenii, Coreea de Sud era o societate agricolă; s-a dezvoltat rapid într-o societate industrială, cu 81 % din populație trăind acum în zonele urbane. Țara este în prezent a unsprezecea cea mai mare economie a lumii și al patrulea cel mai mare partener comercial al UE.

Coreea de Sud este un aliat important, aflat într-o zonă strategică importantă. Previziunile sugerează că țara va avea o poziție și mai dominantă în sectorul de înaltă tehnologie peste un deceniu.

Coreea de Sud trebuie să concureze cu gigantul economic și militar aflat în nordul său, China, care este, în același timp, cel mai important partener comercial al țării. În materie de concurență, China are o resursă aproape inepuizabilă sub formă de mână de lucru ieftină. Prin urmare, China este, de asemenea, cel mai mare concurent comercial al țării. Prin faptul că impune cerințe de calitate Coreei de Sud, UE poate face ca bunurile acesteia să fie mai adecvate pentru exportul către SUA și Europa, mai bune decât cele din China, și cred că toți suntem interesați să facem acest lucru.

Acest acord de liber schimb va elimina, după cum s-a menționat, taxe în valoare de 1,6 miliarde de euro pe an. În general, acesta ar putea fi un lucru bun, însă pentru mine întrebarea este dacă industria și comerțul din Coreea de Sud au fost suficient de liberalizate și dacă foaia de parcurs pentru acordul de liber schimb poate fi realizată, având în vedere faptul că Coreea de Sud oferă încă subvenții extraordinare anumitor industrii, cum ar fi sectorul farmaceutic și cel electronic.

Peter Šťastný (PPE). – Dle președinte, pe durata ultimelor luni, UE a trecut prin mai multe schimbări și tranziții. Am avut trei comisari pentru comerț internațional, doi președinți ai Consiliului UE și Tratatul de la Lisabona.

În acest timp, am discutat aprins cu toți înalți oficialii referitor la nevoia de a regla acordul de liber schimb Coreea de Sud-UE astfel încât să includem industriile profund nemulțumite, în special industria auto UE.

Cele mai puternice argumente au fost în special în zona garanțiilor de rambursare a taxelor și a barierelor netarifare. Când noul comisar, în răspuns la întrebarea mea din cadrul audierii, a declarat că rambursarea taxelor trebuie privită mai atent, am fost optimist. Până și SUA au pus în raft acordul lor de liber schimb cu Coreea de Sud, parțial din cauza unor obiecții similare din partea industriei auto.

Acesta este primul acord important de liber schimb. Este un model. Trebuie să ne asigurăm că va fi făcut așa cum trebuie. Trebuie să existe condiții echitabile de concurență pentru ambele părți. Vă rog să nu mă înțelegeți greșit. Sunt un susținător puternic al acordurilor de liber schimb. Înțeleg impactul pozitiv al acestora asupra PIB-ului și a locurilor de muncă, însă ar trebui, de asemenea, să înțelegem că, atunci când avantajul concurențial este unilateral, beneficiile vor scădea și, în cel mai rău caz, chiar ar putea fi negative.

Angajații din UE merită mai mult. Poate că ar trebui să ne întoarcem către partenerul nostru transatlantic și, împreună, să cerem mici ajustări care ar satisface măcar parțial aceste industrii-gigant și să facem ca noile acorduri de liber schimb comercial să funcționeze cât mai repede posibil. Întotdeauna vor exista unele elemente nesatisfăcute însă, în linii mari, acordurile de liber schimb trebuie să fie în beneficiul cetățenilor din ambele părți. Este responsabilitatea mea să monitorizez situația și să mă asigur că alegătorii mei, și cetățenii UE, vor obține un acord echitabil.

Kader Arif (S&D). – (FR) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, în septembrie dezbăteam deja în plen acordul de liber schimb comercial între Uniunea Europeană și Coreea. Mulți dintre noi își exprimaseră deja temerile legate de consecințele negative ale acestui acord, în special în ceea ce privește sectorul auto. Nu credeam că evenimentele ne vor da dreptate atât de repede.

La 21 ianuarie, Opel a anunțat închiderea uzinei de la Anvers, ale cărei activități de producție vor fi relocate în Coreea de Sud. Oare să credem că această decizie nu are nicio legătură cu acordul de liber schimb care tocmai a fost negociat? Permiteți-mi să fac o conexiune aici. Pe durata acestei crize economice în care lucrătorii sunt primii care plătesc pentru greșelile bancherilor, este de datoria Comisiei să aibă în vedere, acum mai mult ca niciodată, consecințele legate de locurile de muncă ale acordurilor pe care le negociază.

Nu mai este posibil ca acestor angajați să li se dea un răspuns simplist, știind foarte bine că le va fi foarte greu să își găsească un alt loc de muncă. Nu le putem spune că comerțul internațional este un joc cu câștigători și cu perdanți și că, din păcate, ei sunt cei care vor fi sacrificați, iar noi nu putem face nimic în acest sens.

Azi așteptăm răspunsuri din partea dvs., dle comisar. În primul rând, dorim să știm dacă Directoratul General a evaluat impactul acestui acord asupra locurilor de muncă din Europa, pentru că trebuie să vă spun că cifra anunțată cu lăcomie pe care exportatorii europeni se așteaptă să o înregistreze, și anume 19 miliarde de euro profit, nu ne convinge. De unde vine această cifră? Pe ce studiu se bazează? Totuși, lăsând la o parte efectele pozitive așteptate, au fost luate în considerare și efectele negative?

Comisia a elaborat o reglementare privind metodele de punere în aplicare a măsurilor de salvagardare în contextul acestui acord. Aceste măsuri sunt legate, în special, de rambursarea taxelor, un avantaj care nu a mai fost niciodată admis, nici măcar pentru partenerii noștri comerciali în dezvoltare. Propunerile înaintate prevăd invocarea și consolidarea clauzelor de salvagardare pentru procedurile complicate.

Însă, sunt liniștit pentru că, pentru prima dată, Parlamentul va putea în curând să exprime o opinie privind acest text în cadrul procedurii legislative ordinare. Cu toate acestea, aş dori să subliniez că problema locurilor de muncă a Europei nu va fi soluţionată prin măsuri paliative luate pentru fiecare caz în parte. De aceea eu, împreună cu întregul meu grup, solicităm să se elaboreze în sfârşit o politică industrială europeană reală, una care să reprezinte o strategie veritabilă pentru viitorul industriilor noastre.

În contextul crizei economice şi al concurenţei globale intensificate, această politică industrială trebuie coordonată eficient împreună cu politica comercială comună, astfel încât acordurile noastre pentru liber schimb să nu ducă la reducerea locurilor de muncă în Europa.

Un al doilea aspect pentru care aşteptăm clarificări este cel al protocolului privind cooperarea culturală inclusă în acord. O serie de state membre au reacţionat foarte dur faţă de negocierile iniţiate cu Coreea, o ţară care nu a reuşit să ratifice Convenţia UNESCO pentru protecţia şi promovarea diversităţii expresiilor culturale.

Condamn însuşi principiul iniţierii negocierilor pe această temă şi consider că problemele culturale ar trebui tratate separat de negocierile comerciale şi ar trebui plasate în mâna comisarului pentru cultură pentru a preveni ca acest aspect să devină un punct de negociere sub acelaşi titlu ca şi bunurile şi serviciile convenţionale.

Pentru a încheia, domnule comisar, ştiţi cât de esenţial este ca eurodeputaţii să fie complet informaţi în legătură cu negocierile în curs şi să fie implicaţi la toate nivelurile, inclusiv din momentul definirii mandatului de negociere. Lăsând la o parte diferenţele noastre de abordare, aş dori să subliniez că o mai bună consultare prealabilă a Parlamentului ne-ar fi ajutat să înţelegem strategia urmată.

Prin urmare, am încredere că pot să mă bazez pe faptul că dvs. şi Comisia dvs. ne veţi acorda sprijinul, asistându-ne în activitatea viitoare, în care fiecare va acţiona în cadrul propriului domeniu de competenţă, însă întotdeauna în beneficiul unei politici comerciale în mod evident mai comunitare, însă, mai presus de toate, mai corecte.

Preşedinte. – Vă mulţumesc, dle Arif, însă interpreţii continuă să aibă probleme în a ţine pasul cu dvs. Îmi fac semn în continuu pentru a-mi spune că nu pot ţine pasul cu dvs. Este foarte bine că aveţi un discurs lung, mai lung decât permite timpul alocat pentru vorbire, însă adevărul este că acesta nu a beneficiat de interpretare.

Prin urmare, numai dvs. şi vorbitorii de franceză din Parlament urmăresc ceea ce spuneţi.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – Dle preşedinte, propunerea pentru un acord de liber schimb între Uniunea Europeană şi Coreea de Sud s-a considerat că a fi nedreaptă şi neechilibrată de către industria auto catalană şi europeană.

Această industrie, precum şi sectorul textil european, şi-au exprimat îngrijorarea privind anumite probleme cum ar fi sistemul de rambursare a taxelor şi clauza de salvagardare. De asemenea, Federaţia Europeană a Sindicatelor a criticat acest acord de liber schimb. Coreea de Sud nu a ratificat niciuna dintre convenţiile fundamentale ale Organizaţiei Internaţionale a Muncii. Coreea de Sud continuă să reprime drepturile sindicatelor.

Mai mult, suntem conştienţi că, pentru acest acord de liber schimb cu Coreea de Sud, a existat o diviziune clară în cadrul colegiului Comisiei Europene, precum şi în cadrul serviciilor Comisiei Europene, în special în cadrul DG Impozitare şi Uniune vamală şi DG Comerţ, cu privire la sistemul de rambursare a taxelor.

În ceea ce priveşte Direcţia Generală Impozitare şi Uniune Vamală, sistemul de rambursare a taxelor creează distorsiuni economice, fiind, de fapt, o subvenţie la export. Aceasta ar trebui să creeze un avantaj concurenţial clar împotriva industriei europene şi în favoarea industriei coreene în Uniunea Europeană.

Aceeaşi agenţie coreeană de promovare a investiţiilor comerciale a calculat că acest avantaj este de cel puţin 1 300 de euro pe autovehicul. Prin urmare, consideră noua Comisie că acest acord de liber schimb este un acord comercial echitabil? Îi va asigura noua Comisie Parlamentului o evaluare completă şi actualizată a impactului şi analize asupra acestui sistem de rambursare a taxelor?--

Paweł Zalewski (PPE). – (PL) Dle preşedinte, dezbatem azi un acord foarte important, care va fi un model pentru acordurile cu alte ţări din Orientul Îndepărtat, motiv pentru care se impun o reflecţie şi o analiză atente. Nu trebuie să fim presaţi să acţionăm prea repede. Susţin libera concurenţă şi cred că influenţa acesteia asupra stabilităţii situaţiei politice şi asupra dezvoltării economice este incontestabilă, însă trebuie să fie o concurenţă echilibrată, bazată pe concurenţa dintre tehnologii sau costuri de producţie ale produselor, nu

pe instrumente precum rambursarea taxelor, care este inclusă în acord și care servește, ca să fim sinceri, intereselor unei singure părți.

Avem o criză economică, și trebuie, astăzi, să fim deosebit de sensibili la situația din Europa; trebuie să ne asumăm o responsabilitate deosebită pentru viitorul industriei europene. Nu este doar o problemă a industriei auto, ci și a industriilor din domeniul electronic și al textilelor. Numeroase branșe ale industriei, inclusiv multe din Polonia, se plâng de acest acord. Prin urmare, este convingerea mea că ar trebui să acționăm după cum urmează: în primul rând, trebuie să fim siguri de efectele acordului, și pentru aceasta ar trebui să lucrăm și cu industriile care ne-au comunicat îndoieli față de acord, și nu numai cu acelea care consideră că vor câștiga de pe urma acestuia. Aștept ca Comisia să realizeze o analiză foarte cuprinzătoare a consecințelor punerii în aplicare a acordului. În al doilea rând, trebuie să privim foarte atent măsurile de salvagardare și felul în care trebuie să le construim pe acestea astfel încât acordul să fie, de fapt, avantajos pentru ambele părți, și nu doar pentru Coreea de Sud. În al treilea rând, nu putem introduce acordul în mod provizoriu înainte ca Parlamentul să fie sigur că acesta este avantajos pentru toate țările Uniunii Europene și că nu constituie niciun fel de avantaj nejustificat pentru industria coreeană.

Vital Moreira (S&D). – (PT) Dle președinte, aș dori să îi adresez dlui comisar pentru comerț două întrebări legate de importanța acestui acord pentru politicile comerciale ale UE. De fapt, începând cu lansarea strategiei Europa Globală în 2006, care avea scopul de a consolida rolul comerțului internațional în strategia economică a Uniunii Europene, acesta este primul și singurul acord de liber schimb care a fost negociat, dar neratificat încă, în cadrul căruia parteneriatul comercial a fost semnificativ.

Cum își vede Comisia propriul rol și rezultatele slabe obținute în lumina obiectivelor strategiei Europa Globală? Consideră Comisia că, astfel, credibilitatea propriei politici comerciale este în joc în acest tratat și că această credibilitate depinde, de asemenea, de ratificarea acordului și de aprobarea sa de către Parlament?

În al doilea rând, acest tratat implică un singur stat, fiind așadar un acord bilateral. Știm că ambițiosul acord comercial multilateral din cadrul Organizației Mondiale a Comerțului este în fază incipientă, fără nicio perspectivă imediată. Numeroasele acorduri regionale propuse de Uniunea Europeană au eșuat aproape peste tot, sau în mod clar nu au nicio perspectivă reală. Pentru a rezuma, înseamnă acest lucru că acest acord bilateral este martor al eșecului investiției UE în acordurile bilaterale și regionale, și că de acum înainte vom fi condamnați la bilateralism?

Pablo Zalba Bidegain (PPE). – (ES) Dle președinte, dle comisar, poziția Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) este foarte clară în ceea ce privește politica comercială a Uniunii Europene. Suntem apărători fermi ai liberului schimb și cu siguranță este vital că Europa continuă să negocieze acorduri comerciale cu alte țări, pentru că acestea generează noi oportunități pentru companiile europene, adică noi locuri de muncă, de care este foarte mare nevoie în contextul gravei crize economice actuale.

Mi-au plăcut foarte mult cuvintele dvs., dle comisar, deoarece și eu consider că este important ca aceste acorduri să conțină garanții suficiente pentru a evita semnarea unor clauze care sunt neechilibrate și nedrepte pentru industria europeană.

Acordul cu Coreea de Sud a fost prezentat de Comisie ca fiind primul dintr-o nouă generație de acorduri comerciale mai ambițioase pentru Europa, de aici importanța acestuia. Nu se pune problema dimensiunii țării; se pune problema de a nu ne reduce capacitatea de negociere în următoarele acorduri cu țări mult mai mari.

Prin urmare, nu suntem împotriva acordului de liber schimb cu Coreea de Sud; totuși, dorim ca anumite paragrafe să fie studiate cu mai multă rigurozitate, paragrafe despre care credem că ar crea dezavantaje concurențiale pentru anumite sectoare industriale europene și le-ar oferi producătorilor coreeni un avantaj nedrept.

Dle comisar, doresc să îmi explicați de ce clauza de salvagardare pentru rambursarea taxelor va intra în vigoare peste cinci ani. La ultima ocazie pe care am avut-o de a mă adresa dvs., ați declarat că motivul a fost acela că taxele pe vehicule au fost și ele eliminate după cinci ani.

Acordul stipulează că după cinci ani se vor elimina taxele pe vehiculele care cântăresc mai mult de cinci tone. Însă, pentru vehiculele care cântăresc mai puțin de cinci tone, care sunt toate vehiculele standard, taxa de 10 % va fi eliminată după trei ani. Care este motivul pentru această perioadă de doi ani, dle comisar?

Aș dori, de asemenea, să primesc mai multe detalii referitoare la orice actualizări privind aspectul pe care l-ați menționat. Care este sensul corectării acestor probleme *ex post* când întreg motivul de a avea o clauză de salvagardare este acela de a anticipa posibilele consecințe negative?

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Dle președinte, UE ar trebui să încheie acorduri de liber schimb numai cu țările care respectă pe deplin drepturile omului. Pentru mine este esențial ca principalele standarde de muncă ale Organizației Internaționale a Muncii să fie puse în aplicare și, mai presus de orice, să fie respectate. Clauzele de muncă din contract sunt bune, însă nu merg suficient de departe. Au fost cazuri în Coreea, în special în ultimele luni, în care au existat încălcări fundamentale ale drepturilor sindicatelor, cum ar fi dreptul la negociere colectivă și dreptul la libertatea de organizare. În decursul procesului de negociere, sindicatele europene și, în special, cele din industria metalurgică, au evidențiat aceste cazuri, mai ales referitor la problemele care se așteaptă în sectorul auto.

Cazul Opel din Antwerp a fost menționat de mai multe ori. Pentru a reitera, operațiunile nu au fost mutate numai din cauza supracapacității, după cum a susținut administrația în mod repetat, ci în primul rând pentru a relocaliza producția în Coreea de Sud. Cine va beneficia în urma acestui lucru? E posibil ca acesta să fie un efect anticipat al acordului de liber schimb?

Un alt sector cu probleme care nu a primit la fel de multă atenție este industria construcțiilor de nave. În planul său pe zece ani care face parte dintr-un act de stat, Coreea și-a făcut un obiectiv din a se asigura că mai mult de 90 % dintre companiile care aprovizionează industria coreeană a construcțiilor de nave sunt localizate în Coreea. Aceasta face ca situația pentru competitorii europeni și, în special, pentru angajații din această industrie, să fie foarte dificilă.

(Întrebare adresată conform articolului 149 alineatul (8) din Regulamentul de Procedură)

Daniel Caspary (PPE). – (DE) Dle președinte, dle Regner, vă mulțumesc pentru această ocazie. Ați făcut referire la situația Opel din Antwerp. Aș dori să vă întreb dacă sunteți de acord cu mine că Opel s-a aflat într-o situație financiară gravă timp de mai multe luni, că această companie ar putea produce mult mai multe automobile decât în prezent și că situația economică precară a Opel nu poate fi cauzată de un acord de liber schimb care nu a intrat încă în vigoare.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Dle președinte, bineînțeles, e adevărat că există probleme economice grave. Acesta este și cazul de față. Totuși, administrația companiei și, în special dl Reilly, au încălcat un acord delta. În termenii acestui acord, uzina Opel din Antwerp a fost asigurată că SUV-urile vor fi produse aici. Aceste automobile nu sunt fabricate în prezent în Antwerp, ci în Coreea de Sud. Din ceea ce văd, acesta este, în termeni foarte simpli, un caz de delocalizare a operațiunilor existente ale Opel din Antwerp în Coreea de Sud.

Bernd Lange (S&D). – (DE) Dle președinte, dle De Gucht, am trei întrebări pentru dvs. Prima întrebare este legată de nevoia unor condiții pentru o concurență echitabilă. Faptul că drepturile angajaților din Coreea de Sud sunt mărginite, înseamnă că există condiții neechitabile de concurență, care cuprind și problema unei acțiuni colective. Paragraful 314 din Codul Penal sud-coreean se referă la infracțiunea de „perturbare a operațiunilor”. Acesta este folosit pentru a preveni grevele și pentru a limita drepturilor sindicatelor, de exemplu, în cazul Ssangyong. Aș mai dori să știu de ce încheiem acorduri de liber schimb cu țări precum Coreea de Sud și Columbia, care au cele mai multe probleme cu standardele Organizației Internaționale a Muncii. Prin urmare, prima mea întrebare este: Cum propuneți să folosim acordul de liber schimb pentru a ne asigura că în Coreea de Sud nu există condiții de concurență neechitabilă cauzate de limitarea drepturilor angajaților?

Cea de-a doua întrebare are legătură cu problemele din industria auto, la care s-au referit o serie de antevorbitori. Este foarte important ca în acest caz să existe clauze apreciable de salvagardare. Clauzele generale de salvagardare există în prezent pentru perturbări majore ale pieței și pentru sistemul de rambursare a taxelor. Nu reușesc să înțeleg complet acest lucru. Dle De Gucht, poate ați putea dvs. să-mi explicați clauzele de salvagardare în termeni simpli. Aș dori să știu, în special, cine le poate activa și când.

Cea de-a treia întrebare se referă la noua bază contractuală a cooperării noastre, introdusă de Tratatul de la Lisabona. Aceasta include aprobarea clauzelor de salvagardare și implementarea ca parte a procesului de codecizie. Puteți să garantați că acordul de liber schimb nu va intra în vigoare până când Parlamentul nu va aproba această procedură, ci numai după ce Parlamentul își va exercita drepturile și va adopta clauzele de salvagardare?

Kathleen Van Brempt (S&D). – (NL) Dle comisar, sunt sigură că sunteți de acord cu mine că acordurile de liber schimb nu sunt încheiate din motive ideologice, ci pentru că suntem foarte conștienți de impactul pe care îl vor avea asupra societății, atât din punct de vedere social, cât și din punct de vedere economic. Chiar dvs. ați făcut referire la o serie de studii de impact, însă nu am citit niciodată unul care să stabilească care este impactul asupra locurilor de muncă, sector cu sector.

Mulți au vorbit deja despre sectorul auto. Ei bine, noi, atât eu, cât și regiunea de unde provin, dar și regiunea dvs., într-o anumită măsură, dle comisar, am descoperit între timp care este impactul. Uzina de automobile Opel din Antwerp se închide, iar syndicatele de aici - și aceștia sunt oameni care au lucrat mulți ani în acest domeniu - sunt absolut convinse că acest acord comercial este o parte foarte importantă a planului de afaceri al Opel despre care s-a tot vorbit, un plan pe care pur și simplu nu reușim să-l vedem și care stă la baza deciziei de a nu construi SUV-ul în Antwerp.

Am două întrebări pentru dvs. referitor la acest subiect. Știți care este impactul acestui acord asupra locurilor de muncă, care este efectul asupra locurilor de muncă pentru fiecare sector economic? Dacă nu, sunteți pregătiți, și doresc să vă prezint cu acest lucru, să realizați un studiu de impact asupra acestui punct, pentru a vă asigura că noi, în Parlament, vom dispune de informațiile de care vom avea nevoie atunci când va trebui ca, în cele din urmă, să ne dăm acordul? Cea de-a doua întrebare este dacă intenționați în viitor, acesta fiind începutul mandatului dvs., să realizați în mod consecvent astfel de studii de impact la nivel social?

Seán Kelly (PPE). – (GA) Dle președinte, salut acest acord comercial între Uniunea Europeană și Coreea de Sud.

În acest sens, aș dori să spun că, în toate acordurile de această natură, vor exista câștigători și perdanti. Din păcate, în acest caz, Asociația de Automobile se pare că este cea care pierde, însă aș spune că, având în vedere că cererea de automobile se pare că va crește de cel puțin patru ori mai mult în următorii 20 sau 30 de ani, s-ar putea să existe o oportunitate aici.

Însă întrebarea generală subliniată de dl comisar se referea la avantajului de 19,1 miliarde de euro pentru Uniunea Europeană și de 12,5 miliarde de euro pentru Coreea de Sud, care, din punctul meu de vedere, este o afacere bună. Dacă ar fi fost invers, am fi putut avea motive de îngrijorare. De asemenea, nu putem subestima importanța politică a Coreei de Sud la nivel psihologic prin aceea că întindem mâna peste oceane până în Asia, lucru care este foarte important pentru ei, și că, în egală măsură, ne restabilim locul în lume, care a fost oarecum subminat la Copenhaga.

Harlem Désir (S&D). – (FR) Dle președinte, dle comisar, acest acord cu Coreea va fi primul care va pune într-adevăr în aplicare strategia Europa Globală ca un acord important și, prin urmare, trebuie să fie deosebit de exemplar, deoarece va crea un precedent.

Cu toate acestea, observăm că, în primul rând, există o problemă referitoare la informațiile oferite Parlamentului, în special în ceea ce privește clauzele de salvagardare; apoi, o problemă referitoare la metoda folosită, deoarece ni s-a spus deja că este posibil să se pună în aplicare dispoziții provizorii sau să se pună temporar în aplicare acordul, fără a aștepta nici măcar acordul Parlamentului; și, în sfârșit, o problemă referitoare la claritatea și transparența cadrului comercial (aceasta a fost avansată de dl Rinaldi), din moment ce, prin rambursarea taxelor, am putea avea, de fapt, un acord încheiat indirect cu China. Consider că trebuie să fim deosebit de clari cu privire la aceste acorduri de liber schimb.

În plus, există o problemă consecventă în ceea ce privește obiectivul de dezvoltare a standardelor sociale și de mediu. În legătură cu conformitatea cu standardele sociale, ne aflăm, de exemplu, foarte departe de ceea ce au negociat Statele Unite în acordul lor cu Coreea.

În final, ca să fiu sincer, dacă cineva aruncă o privire asupra situației economice în care ne aflăm, cu o industrie auto...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Niccolò Rinaldi (ALDE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să adresez o întrebare suplimentară dlui comisar. Înțelegem că nu avem un cadru clar în ceea ce privește procedurile de ratificare de către parlamentele naționale, însă care majoritate va trebui să voteze în cazul acestui acord în Consiliu? E vorba de majoritatea calificată sau de majoritatea prin consens? Acesta este încă un lucru pe care nu l-am înțeles și consider că este important să se înțeleagă acest aspect al temeiului juridic.

De asemenea, aş adăuga că am fost surprins de tonul acestei dezbateri. Simt că am auzit multe voci preocupate şi, astfel, solicit din nou Comisiei să lucrăm împreună. Dle comisar, suntem convinşi că veţi face o treabă excelentă însă, în cuvintele altei zicale coreene, „întrebă care e drumul, chiar dacă îl ştii deja”.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Dle preşedinte, acordul de liber schimb cu Coreea de Sud se pare că a fi o evoluţie foarte bună. Un acord privind o zonă de liber schimb va duce la o creştere semnificativă a schimburilor comerciale reciproce. Datorită eliminării taxelor coreene de import de aproximativ 1,6 miliarde de euro şi a taxelor europene de import de aproximativ 1,1 miliarde de euro, va exista o liberalizare semnificativă a comerţului în sectoare importante ale industriei şi serviciilor. Acestea se referă în special la telecomunicaţii, protecţia mediului, transport, finanţe şi servicii juridice. În plus, acordul de liber schimb va contribui la creşterea transparenţei privind aspectul protecţiei proprietăţii intelectuale şi a achiziţiilor publice. Datorită acordului, Coreea va respecta certificatele şi standardele de calitate ale UE. Acordul este deosebit de important pentru situaţia economică actuală, deoarece va permite o dezvoltare mai rapidă în ţările UE. Totuşi, realizăm (...).

(Preşedintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Karel De Gucht, membru al Comisiei. – Dle preşedinte, în primul rând, referitor la procedură, pentru că s-au pus multe întrebări legate de aceasta, în mod evident, va fi pentru prima dată când Parlamentul va trebui să îşi dea consimţământul privind acordul în sine şi, de asemenea, prima dată când clauzele de salvagardare vor trebui să fie adoptate prin codecizie. Consider că acest fapt are consecinţe asupra relaţiei dintre Consiliu, Comisie şi Parlament.

Clauzele de salvagardare sunt o propunere. Comisia a adoptat propunerea aceasta ieri şi o va prezenta Consiliului şi Parlamentului foarte curând. Evident, atunci vom avea o procedură de codecizie, aşa că nu înţeleg mulţimea de remarci prin care puneţi întrebări şi exprimaţi dubii despre clauzele de salvagardare. Vor exista numai clauzele de salvagardare care vor obţine acordul dvs., deoarece este codecizie: este foarte simplu. Astfel încât nu ar trebui să vă faceţi griji în legătură cu ratificarea de către Parlament.

Aceasta presupune, bineînţeles, că va exista o dezbatere în cadrul comisiei dvs. Am spus deja în timpul şedinţei că nu voi face o propunere în vederea aplicării timpurii şi provizorii decât dacă Parlamentul s-a pronunţat cu privire acest acord, fie sub forma unei ratificări formale de către Parlament, fie printr-o altă procedură pe care o putem stabili între Comisia INTA şi Comisie. Acest aspect rămâne în continuare deschis şi poate fi discutat, însă în orice caz, Parlamentul va avea ocazia să îşi dea părerea politică privind acordul înainte să se prezinte orice propuneri de punere în aplicare timpurie.

O altă întrebare este dacă acesta este un acord mixt sau unul care cuprinde numai competenţe comunitare. Serviciul juridic încă mai pregăteşte un aviz privind acest lucru, însă nu putem exclude posibilitatea că, în final, va trebui să considerăm acest acord ca pe un acord mixt, ceea ce presupune că toate parlamentele naţionale vor trebui, de asemenea, să îl ratifice, şi ceea ce ar putea avea, în răspuns la întrebarea dlui Niccolò Rinaldi, şi consecinţe asupra procedurii de votare în Consiliu.

În ceea ce priveşte procedura: veţi avea toate oportunităţile de a vă exprima, iar noi vom respecta conştiincios acest lucru; dacă nu vom proceda astfel, cred că vom avea probleme!

membru al Comisiei. – (NL) Voi trata acum problema Opel. Înţeleg că aceasta nu apare doar în Belgia, ci şi în alte state membre. Ceea ce nu înţeleg, însă, este când oamenii spun „uite, există o legătură directă între acordul de liber schimb cu Coreea de Sud şi faptul că există planuri de închidere a uzinelor Opel din Europa”.

Opel a anunţat la începutul anului 2009 că intenţiona reducerea capacităţii în Europa cu 20 %. Este adevărat că acest lucru poate fi făcut astfel încât, în cele din urmă, toate fabricile să rămână deschise, bineînţeles cu condiţia ca Opel să considere că este posibil din punct de vedere comercial.

Totuşi, se întâmplă că decizia de a produce SUV-ul în Coreea de Sud a fost luată, în orice caz, după ce s-a încheiat acordul cu Magna, însă înainte de încheierea negocierilor privind un acord de liber schimb între Uniunea Europeană şi Coreea de Sud. Astfel, afirmaţiile făcute atât de dl Belet, cât şi de dna Van Brempt nu se încadrează din punct de vedere cronologic. Acordul cu Coreea de Sud a fost încheiat abia după aceea.

Este posibil, de fapt, să afirmăm opusul; aş fi crezut, cu alte cuvinte, că unele state membre au fost de acord cu un acord de liber schimb cu Coreea de Sud numai fiindcă ştiau ce urma să se întâmple cu Opel. Cred că, de fapt, ar trebui să mergeţi pe cazul opus dacă vă uitaţi la cronologia corectă, aşa cum a evoluat în practică.

Fiindcă veni vorba, aş dori să adaug, în favoarea dlui Belet, că există o mică greşeală matematică în comparaţia pe care a menţionat-o, în care declara că Coreea de Sud exportă de 15 ori mai multe automobile în Europa decât exportă Europa în Coreea de Sud. Aceasta poate avea legătură cu politicile în care am fost recent implicat în Belgia. Cifrele actuale arată că 37 000 de automobile sunt exportate în Coreea de Sud şi aproximativ 440 000 sunt importate de aici.

Mai mult, raţionamentul dvs. este, de asemenea, defectuos, deoarece consideraţi că aceste două pieţe au aceeaşi mărime. Dacă staţi să comparaţi cele două pieţe, trebuie să observaţi că piaţa sud-coreeană este, bineînţeles, mult mai mică decât cea comunitară - este ca şi cum aţi compara merele cu perele.

În ceea ce priveşte pătrunderea pe piaţă, trimitem, de fapt, acelaşi procent din Europa în Coreea de Sud, ca şi cel pe care-l primim din sens invers: între 3 şi 4 %. Aceasta e ceea ce contează cu adevărat.

Ceea ce consider că este mult mai important în estimarea situaţiei pieţei este faptul că producătorii sud-coreeni au deschis recent uzine importante în Europa, şi anume în Republica Cehă şi în Slovacia, care vor putea produce aproximativ o jumătate de milion de automobile între ele anual, deci realitatea este, poate, că în viitor, automobilele coreene produse în Europa vor fi într-adevăr şi în mare măsură automobilele care vor ajunge aici pe piaţă. Ceea ce se întâmplă este o schimbare clară, iar, astfel, ceea ce vedeţi de fapt pe piaţa auto ca întreg este o delocalizare spre marile pieţe unde, în final, automobilele pot fi cumpărate şi vândute.

Ca o ultimă reflecţie despre ceea ce este, în orice caz, o situaţie deosebit de regretabilă în cazul Opel - pentru care, după părerea mea, va exista, în cele din urmă, o soluţie - cred că nu trebuie să trecem cu vederea peste faptul că fabricanţii îşi urmează clienţii, şi nu invers, şi că acesta este unul dintre cele mai importante motive pentru deciziile politice specifice pe o piaţă auto europeană în scădere, care se confruntă cu o serie de producători de automobile aflaţi într-o situaţie financiară dificilă.

Voi face, poate, un ultim comentariu despre tensiunea dintre negocierile bilaterale şi multilaterale, o problemă care a fost ridicată şi de dl Moreira. Negocierile bazate pe Runda Doha au loc din 2001, adică deja de nouă ani, şi încă nu s-a găsit nicio soluţie pentru acest impas. Sunt un mare susţinător al multilateralismului şi cred că trebuie să găsim o concluzie pozitivă pentru Doha, păstrând, în mod special, elementele de dezvoltare pe care le conţine aceasta. Cred acest lucru şi deoarece cadrul său multilateral asigură cea mai mare certitudine juridică pentru comerţul internaţional. Totuşi, consider că, în timp ce aşteptăm concluziile Runde Doha, pe care sper că le vom avea în 2010 sau cel târziu în 2011, nu putem sta cu mâinile în sân în legătură cu planul bilateral.

Ceea ce consider a fi foarte important este că, în ceea ce priveşte acordurile bilaterale, încheiem numai acorduri care merg mai departe de Doha, pentru a nu submina astfel ceea ce s-a decis în Runda Doha, în măsura în care stabilim criterii mai înalte. Astfel se explică şi elaborarea acordului de liber schimb cu Coreea de Sud. După părerea mea, nu are o asemenea natură încât să submineze multilateralismul. Dacă am subcota planul multilateral, atunci, într-adevăr, acesta ar fi efectul, însă aceasta nu este şi nici nu va fi intenţia în cadrul viitoarelor negocieri.

Preşedinte. – Dezbaterăa a fost închisă.

Următoarea sesiune va avea loc mâine, joi, 11 februarie 2010, de la 9.00 la 13.00 şi de la 15.00 la 17.00.

Ordinea de zi este publicată în documentul de sesiune cu acelaşi nume, dar şi pe pagina web a Parlamentului European.

20. Ordinea de zi a următoarei şedinţe: a se vedea procesul-verbal

21. Ridicarea şedinţei

(Şedinţa a fost închisă la ora 23.30)